

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

میرزا عبداللہ افندی اصفہانی

ریاض العلماء حیاض الفضلاء

جلد ششم

جلد ششم

ترجمہ
محمد باقر سائیدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رياض العلماء و حياض الفضلاء

نویسنده:

عبدالله بن عیسی بیگ افندی

ناشر چاپی:

بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۲۵	ریاض العلماء و حیاض الفضلاء جلد ۶
۲۵	مشخصات کتاب
۲۶	اشاره
۳۰	فهرست مطالب
۵۶	مقدمه
۶۲	فصل اول اسماء زنان از دانشمندان امامیه که مشهور به نام یا کنیه می باشند
۶۲	اشاره
۶۳	ام ایمن
۶۴	ام الحسن (فاطمه مشهور به ست المشایخ)
۶۴	أم علی همسر شهید اول (م ۷۸۶ ق) «ره»
۶۴	حمیده دختر مولانا محمد شریف بن شمس الدین محمد رویدشتی اصفهانی
۶۶	فاطمه دختر حمیده دختر ملا محمد شریف بن شمس الدین محمد رویدشتی اصفهانی (رضوان الله علیهما و علی ابیهما).
۶۶	فاطمه دختر شیخ محمد بن احمد بن عبد الله بن حازم عکبری
۶۶	حسنیه
۶۷	دختر شیخ علی منشار
۶۷	آمنه خاتون دختر ملا محمد تقی مجلسی
۶۸	دختر مسعود وزام
۶۹	دو تن، دختر سید رضی الدین علی بن طاووس
۶۹	مادر سید بن طاووس
۶۹	دختر سید مرتضی
۷۰	دختران شیخ طوسی
۷۰	شرح نهج البلاغه ابن میثم به خط زنی فاضل
۷۰	خواهر ملا رحیم اصفهانی

۷۰	سیده سکینه دختر مکرمه مولانا حسین بن علی بن ابی طالب علیهم السلام
۷۲	فصل دوم: در کنیه هایی که با لفظ (اب) آغاز می شود
۷۲	اشاره
۷۳	«باب الف»
۷۳	ابو اسامه
۷۳	ابو احمد موسوی
۷۳	ابو اسحاق بن بحیر اصفهانی
۷۴	ابو اسحاق سبیبی
۸۰	ابو الاسود دثلی/دؤلی
۸۰	ابو ایوب انصاری ۵۲ هـ / ۶۷۲ م، نام او خالد بن زید خزرچی است
۸۰	«باب باء»
۸۰	ابو البدر
۸۳	ابو البرکات
۸۴	ابو بکر گرگانی
۸۴	ابو بکر خوارزمی
۸۷	ابو البرکات خوزی
۸۷	ابو البرکات مشهدی
۸۸	ابو البرکات مشهدی/علوی
۸۸	ابو بکر تایبادی
۸۹	ابو بکر دوری
۸۹	ابو بکر جعابی
۸۹	ابو بکر بن درید ازدی
۹۰	ابو بکر صولی
۹۰	ابو بکر بن عتاش
۹۰	ابو بکر مدائنی/کاتب
۹۱	ابو بکر قاضی

- ۹۱ «باب تاء»
- ۹۱ ابو التحف
- ۹۲ ابو تراب خطيب
- ۹۲ ابو تراب حسنى
- ۹۲ ابو تراب بن رؤيه قزوینی
- ۹۳ ابو تمام
- ۹۳ «باب جيم»
- ۹۳ ابو جعفر
- ۹۴ ابو جعفر اشعری
- ۹۴ ابو جعفر بن فقيه أميركا بن أبو النجمی مصدری مقيم قرية جنبه
- ۹۴ ابو جعفر بن جرير طبری
- ۹۴ ابو جعفر بن رستم طبری
- ۹۵ ابو جعفر طوسی
- ۹۵ ابو جعفر طوسی متأخر
- ۹۵ ابو جعفر کمیح
- ۹۵ ابو جعفر بن محسن حلبی
- ۹۶ ابو جعفر بن مولانا محمد امین استرآبادی
- ۹۶ ابو جعفر بن مهدی بن عابد ابو الحرب حسینی مرعشی
- ۹۶ ابو جعفر بن معیته حسنی
- ۹۶ ابو جعفر نیشابوری
- ۹۷ ابو جعفر بن هارون بن موسی تلکبری
- ۹۷ ابو جعفر بن قبه
- ۹۷ ابو جعفریون
- ۹۸ ابو الجود بن نصر الله تنوی
- ۹۸ «باب حاء»
- ۹۸ ابو حاتم رازی

- ۹۸ ابو حبیب متکلم
- ۹۹ ابو الحسن بن احمد شاذان
- ۹۹ ابو الحسن فقیه شاذانی
- ۹۹ ابو الحسن
- ۱۰۰ ابو الحسن بن ملا احمد ابیوردی کاشانی
- ۱۰۱ ابو الحسن کاشی
- ۱۰۱ ابو الحسن ایادی
- ۱۰۲ ابو الحسن باوردی
- ۱۰۲ ابو الحسن شرفه
- ۱۰۲ ابو الحسن بغدادی سوراتی بزاز
- ۱۰۳ ابو الحسن سمری
- ۱۰۳ ابو الحسن بصروی
- ۱۰۳ ابو الحسن بصری کاتب
- ۱۰۴ ابو الحسن بکری
- ۱۰۵ ابو الحسن خازن
- ۱۰۷ ابو الحسن راوندی
- ۱۰۷ ابو الحسن بن شاذان
- ۱۰۷ ابو الحسن بن سعدویه قمی
- ۱۰۸ ابو الحسن سمسی
- ۱۰۸ ابو الحسن بن صفار
- ۱۰۸ ابو الحسن طبری
- ۱۰۸ ابو الحسن فارسی
- ۱۰۹ ابو الحسن شعرانی
- ۱۰۹ ابو الحسن بن عریضی
- ۱۱۰ ابو الحسن بن طباطبا علوی شاعر
- ۱۱۱ ابو الحسن بن طباطبا علوی

- ١١١ ----- ابو الحسن بن علوان حسيني شامي عاملي -
- ١١١ ----- ابو الحسن بن علي بن محمد بن مهدي -
- ١١٢ ----- ابو الحسن فراهاني شيرازي -
- ١١٢ ----- ابو الحسن بن شيخ ابو القاسم زيد بن حسين بيهقي -
- ١١٤ ----- ابو الحسن قايني -
- ١١٦ ----- ابو الحرب بن علي حسيني -
- ١١٦ ----- ابو الحسن كيدري -
- ١١٦ ----- ابو الحسن لؤلؤيي -
- ١١٦ ----- ابو الحسن منصورى -
- ١١٧ ----- ابو الحسن موسوى عاملي -
- ١١٧ ----- ابو الحسن علي بن ابى طالب هموسه فرزادى -
- ١١٧ ----- ابو الحسن مجاشعى -
- ١١٨ ----- ابو الحسن نحوى -
- ١١٨ ----- ابو الحسن نحوى -
- ١١٨ ----- سيد ابو الحسن بن نور الدين علي بن علي بن حسين بن ابى الحسن موسوى عاملي جبعي -
- ١١٨ ----- ابو الحسين بن ابو جتيد قمى -
- ١١٩ ----- ابو الحسين بن احمد قمى -
- ١١٩ ----- ابو الحسين راوندى -
- ١١٩ ----- ابو الحسين بن احمد عطار -
- ١١٩ ----- ابو الحسين بن علي بن مرثى علوى -
- ١٢٠ ----- ابو الحمد -
- ١٢٠ ----- ابو الحسين بن محمد بن ابى سعيد -
- ١٢١ ----- ابو الحسين بن مهلوس علوى موسوى -
- ١٢١ ----- ابو الحسين نصيبى -
- ١٢١ ----- ابو الحسين وارائى -
- ١٢١ ----- «باب خاء» -

- ۱۲۱ ابو خلیفه
- ۱۲۲ «باب دال»
- ۱۲۲ ابو دجانہ
- ۱۲۳ ابو دنیا
- ۱۲۳ «باب ذال»
- ۱۲۳ ابوذر ت ۳۲ / ۵ ۶۵۲ م
- ۱۲۴ «باب را»
- ۱۲۴ ابو الرضا حسنی راوندی
- ۱۲۴ ابو الربیع شامی عاملی
- ۱۲۴ ابو الرضا حسینی راوندی
- ۱۲۵ «باب زا»
- ۱۲۵ ابو زید کبابکی کحی حسینی گرگانی
- ۱۲۵ «باب سین»
- ۱۲۵ ابو السعادات
- ۱۲۵ ابو سعد بن حسن صلتی
- ۱۲۵ ابو سعد بن طاہر
- ۱۲۶ ابو سعد بن فرخان، نزیل کاشان
- ۱۲۶ ابو سعید خدری
- ۱۲۶ ابو سعید خزاعی
- ۱۲۶ ابو سعید نیشاپوری
- ۱۲۷ ابو سهل بغدادی
- ۱۲۷ ابو سلیمان فخر الدین داوود بن ابو الفضل مولانا تاج الدین محمد بن داوود
- ۱۲۹ «باب شین»
- ۱۲۹ ابو الشرف اصفہانی
- ۱۳۰ «باب صاد»
- ۱۳۰ ابو صابر بن احمد

- ۱۳۰ ابو صالح حلبی
- ۱۳۱ ابو الصلاح حلبی
- ۱۳۱ ابو الصلت بن عبد القاهر
- ۱۳۱ ابو صمصام
- ۱۳۲ ابو صمصام بن معبد حسینی
- ۱۳۲ «باب طا»
- ۱۳۲ ابو طالب بن امیر ابو الفتح حسینی
- ۱۳۲ ابو طالب استرآبادی
- ۱۳۳ ابو طالب بن شیخ اسماعیل رازانی
- ۱۳۳ ابو طالب استرآبادی
- ۱۳۴ ابو طالب امامی اصفهانی
- ۱۳۵ ابو طالب استرآبادی
- ۱۳۵ ابو طالب تبریزی
- ۱۳۵ ابو طالب حسینی بسی
- ۱۳۵ ابو طالب حسینی قصبی
- ۱۳۶ ابو طالب، والد ارجمند حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام
- ۱۳۶ ابو طالب بن عبد السمیع
- ۱۳۶ ابو طالب بن رجب
- ۱۳۶ ابو طالب بن غرور
- ۱۳۷ ابو طالب بن مهدی علوی سیلقی
- ۱۳۷ ابو طالب هاشمی
- ۱۳۷ ابو طالب هروی
- ۱۳۸ ابو طیب
- ۱۳۸ «باب عین»
- ۱۳۸ ابو العباس مستغفری
- ۱۳۹ ابو عبد الله شیخ مفید ابن ادریس

- ۱۴۰ ابو عبد الرحمن بزوفری
- ۱۴۰ ابو عبد الله بزوفری
- ۱۴۰ ابو عبد الله بن شاذان
- ۱۴۰ ابو العباس بن نوح
- ۱۴۰ ابو عبد الرحمن مسعودی
- ۱۴۱ ابو عبد الله بن حماد انصاری
- ۱۴۱ ابو عبد الله بزوفری
- ۱۴۱ ابو عبد الله حلوانی
- ۱۴۱ ابو عبد الله بن خمزی خزاز
- ۱۴۲ ابو عبد الله قزوینی
- ۱۴۲ ابو عبد الله معروف به نعمت
- ۱۴۲ ابو عبد الله دوریستی
- ۱۴۲ ابو عبد الله بن فارسی
- ۱۴۳ ابو عبد الله دوریستی
- ۱۴۳ ابو عبد الله بن محمد حسنی
- ۱۴۳ ابو عبد الله نیشابوری
- ۱۴۳ ابو عبد الله مرزبانی
- ۱۴۴ ابو العتاهیه
- ۱۴۴ ابو عفان بن احمد بن بندگان
- ۱۴۴ ابو العلاء حافظ
- ۱۴۴ ابو علی
- ۱۴۴ ابو علی محمد بن منصور حسینی
- ۱۴۵ ابو عمرو زاهد
- ۱۴۵ ابو علی بزوفری
- ۱۴۶ ابو علی تنوخی
- ۱۴۶ ابو علی بن جنید

- ۱۴۶ ابو علی بن حمزه موسوی
- ۱۴۶ ابو علی بن طاهر سیوری
- ۱۴۶ ابو علی طبرسی
- ۱۴۷ ابو علی موضح
- ۱۴۷ ابو علی طوسی
- ۱۴۷ ابو علی صولی
- ۱۴۷ ابو عیسی ززاق
- ۱۴۸ ابو علی بن محمد بن اشعث کندی کوفی
- ۱۴۸ ابو علی بن همام
- ۱۴۸ ابو عمرو بن مهدی
- ۱۴۹ «باب غین»
- ۱۴۹ ابو غالب بن ابو هاشم حسینی مرعشی
- ۱۴۹ ابو غالب زراری
- ۱۵۰ ابو غالب بن علی بن قسوره
- ۱۵۰ ابو غانم بن ابو غانم بن ابو علی جوانه
- ۱۵۱ ابو غانم عصمی هروی
- ۱۵۱ ابو غانم علی بن ابو طالب جوانی
- ۱۵۱ ابو غیاث بن بسطام
- ۱۵۲ «باب فاء»
- ۱۵۲ ابو الفتح بن امیر مخدم حسینی قزوینی عربشاهی
- ۱۵۴ ابو الفتح بن حسین بن ابو بکر اربلی
- ۱۵۴ ابو الفتح حفاّر
- ۱۵۴ ابو الفتح بستی
- ۱۵۴ ابو الفتح کراچکی
- ۱۵۴ ابو الفتوح
- ۱۵۵ ابو الفتوح رازی

- ۱۵۵ ----- ابو الفضل
- ۱۵۶ ----- ابو فراس حمدانی
- ۱۵۶ ----- ابو الفضل جعفی
- ۱۵۶ ----- ابو الفضل شعبی
- ۱۵۶ ----- ابو الفضل صابونی
- ۱۵۷ ----- ابو الفضل صابونی معروف به ابن ابو العباس عامری
- ۱۵۷ ----- ابو الفضل طبرسی
- ۱۵۷ ----- ابو الفضل کرمانی
- ۱۵۸ ----- ابو الفتح شرفه
- ۱۵۹ ----- ابو الفتح متولی مسجد جامع کوفه
- ۱۵۹ ----- ابو الفتح صیداوی
- ۱۵۹ ----- ابو الفرج بن ابو قزّه
- ۱۵۹ ----- ابو الفتح واسطی
- ۱۵۹ ----- ابو الفضل حصکفی شاعر
- ۱۶۰ ----- ابو الفضل حسینی سروی
- ۱۶۰ ----- ابو الفضل بن محمد هروی
- ۱۶۰ ----- ابو الفتح بن جلی
- ۱۶۱ ----- ابو الفتح بن جندی
- ۱۶۱ ----- «باب قاف»
- ۱۶۱ ----- ابو القاسم بن اسماعیل بن عنان کتبی و زاق حلّی
- ۱۶۲ ----- ابو القاسم تنوخی
- ۱۶۲ ----- ابو القاسم
- ۱۶۲ ----- ابو القاسم بن ابو محمد بن منتهی حسینی مرعشی
- ۱۶۲ ----- ابو القاسم حسکانی
- ۱۶۲ ----- ابو القاسم جرفادقانی (گلپایگانی)
- ۱۶۴ ----- ابو القاسم بن طی عاملی

- ١٦٤ ابو القاسم الروحى
- ١٦٤ ابو القاسم دارمى
- ١٦٤ ابو القاسم تبريزى اسكوئى
- ١٦٥ ابو القاسم بن سهل واسطى عدل
- ١٦٥ ابو القاسم دعبلى
- ١٦٥ ابو القاسم فندرسكى موسى حسينى
- ١٦٩ ابو القاسم كوفى
- ١٧٠ ابو القاسم بن شبل وكيل بن اسد
- ١٧٠ ابو القاسم بن كميح
- ١٧٠ ابو القاسم بن محمد تنوخى
- ١٧١ ابو القاسم وزير مغربى
- ١٧١ ابو القاسم بن محمد
- ١٧١ ابو القاسم بن محمد بن ابو القاسم حاسمى
- ١٧٥ «باب لام»
- ١٧٥ ابو لؤلؤ
- ١٧٦ ابو اللطيف بن احمد بن ابو لطيف زرقويه اصفهانى
- ١٧٧ «باب ميم»
- ١٧٧ ابو المكارم
- ١٧٧ ابو المحاسن گرگانى
- ١٧٧ ابو المحاسن رويانى
- ١٧٩ ابو محمد بن حسن بن محمد بن نصر
- ١٧٩ ابو محمد اطروش
- ١٧٩ ابو محمد بن ابو الفتح واسطى
- ١٧٩ ابو محمد فحام
- ١٨٠ ابو محمد كرخى
- ١٨٠ ابو محمد صيمرى

- ١٨٠ ابو محمد بن حسن بن داوود قمى
- ١٨٠ ابو محمد بن حسن بن عبد الواحد زربى
- ١٨١ ابو محمد بن منتهى مرعشى
- ١٨١ ابو مخنف
- ١٨١ ابو محمد عفجى
- ١٨٢ ابو محمد علوى
- ١٨٢ ابو مطهر صيدلانى
- ١٨٢ ابو المعالى بن بدر الدين حسن حسيني استرآبادى
- ١٨٢ ابو معبد حسيني
- ١٨٣ ابو محمد فحام
- ١٨٣ ابو المفاخر بن محمد رازى شيخ شمس الدين
- ١٨٣ ابو المفضل
- ١٨٣ ابو المفضل شيبانى
- ١٨٤ ابو المكارم بن زهره
- ١٨٤ ابو منصور سكرى
- ١٨٤ ابو منصور طبرسى
- ١٨٤ ابو منصور بن عبد الله
- ١٨٥ ابو منصور بن عبد المنعم بن نعمان بغدادى
- ١٨٥ ابو منصور عكبى
- ١٨٥ ابو منصور پسر عموى سيد رضى الدين، على بن طاووس حسنى
- ١٨٦ ابو محمد حسيني
- ١٨٧ ابو محمد مجدى
- ١٨٧ ابو محمد محمدى
- ١٨٩ ابو محمد حسيني قاننى
- ١٩٠ ابو محمد بن حسن بن زبيب الدين، ابو طالب بن ابو المجد يوسفى
- ١٩٠ «باب نون»

- ۱۹۰ ابو النجف مصری
- ۱۹۱ أبو نصر
- ۱۹۱ ابو نصر غاری
- ۱۹۱ ابو نعیم
- ۱۹۲ ابو النعیم
- ۱۹۳ ابو النعیم بن محمد بن کاشانی
- ۱۹۳ ابو نواس
- ۱۹۵ «باب واو»
- ۱۹۵ ابو الولی بن شیرازی
- ۱۹۵ ابو الولی بن محمد هادی حسینی شیرازی
- ۱۹۶ ابو الولی بن شاه محمود انجوی
- ۱۹۷ «باب ها»
- ۱۹۷ ابو هاشم علوی
- ۱۹۹ ابو الهیثم بن تیهان
- ۲۰۰ «باب یاء»
- ۲۰۰ ابو یزید ثانی بسطامی
- ۲۰۱ ابو یزید بن شریعه الدین محمد زاکانی
- ۲۰۲ ابو یعلی
- ۲۰۳ ابو یعلی بن ابو هیجاء علوی عمری
- ۲۰۳ ابو یعلی جعفری
- ۲۰۳ ابو یعلی بن حیدر بن مرعش مرعشی
- ۲۰۴ ابو یعلی بن علی بن عبد الله بن احمد جعفری
- ۲۰۴ ابو یعلی هاشمی عباسی
- ۲۰۵ فصل سوم در کنیه های علمای خاصه که آغاز آنها با این است
- ۲۰۵ اشاره
- ۲۰۶ «باب الف»

- ۲۰۶ ----- ابن ابرز حسینی
- ۲۰۶ ----- ابن ابی ثلج
- ۲۰۶ ----- ابن ابو جتید قمی
- ۲۰۷ ----- ابن ابی جامع
- ۲۰۷ ----- ابن ابی شیبہ
- ۲۰۷ ----- ابن ادريس
- ۲۰۷ ----- ابن اشناس
- ۲۰۷ ----- ابن ابی الصلت
- ۲۰۸ ----- ابن ابی عمیر
- ۲۰۸ ----- ابن ابی عقیل
- ۲۰۸ ----- ابن اعلم
- ۲۰۸ ----- ابن ام مکتوم
- ۲۰۹ ----- ابن اقساسی
- ۲۱۰ ----- ابن ابی قزہ
- ۲۱۰ ----- ابن ابی العزّ
- ۲۱۰ ----- ابن ابی اوس
- ۲۱۰ ----- «باب باء»
- ۲۱۰ ----- ابن بزّاج
- ۲۱۱ ----- ابن باقی
- ۲۱۱ ----- ابناء بابویه
- ۲۱۲ ----- ابن بابویه
- ۲۱۲ ----- بابا شجاع الدین
- ۲۱۲ ----- ابن بدر همدانی کوفی
- ۲۱۲ ----- ابن بطریق
- ۲۱۳ ----- «باب تاء»
- ۲۱۳ ----- ابن تیهان

- ۲۱۳ «باب جیم»
- ۲۱۳ ابن جمهور لحساوی
- ۲۱۵ ابن جوالیقی
- ۲۱۵ ابن جنید
- ۲۱۶ «باب حا»
- ۲۱۶ ابن حجاج
- ۲۱۶ ابن حاشر
- ۲۱۶ ابن حماد علوی حسینی
- ۲۱۶ ابن حمزه
- ۲۱۷ ابن حمزه
- ۲۱۸ «باب خا»
- ۲۱۸ ابن ختاط عاملی
- ۲۱۹ «باب دال»
- ۲۱۹ ابن درید
- ۲۱۹ ابن داوود
- ۲۲۰ «باب را»
- ۲۲۰ ابن راوندی
- ۲۲۰ «باب زا»
- ۲۲۰ ابن زریک
- ۲۲۱ ابن زهره
- ۲۲۱ بنو زهره
- ۲۲۲ «باب سین»
- ۲۲۲ ابن سکون
- ۲۲۲ ابن سکت
- ۲۲۳ «باب شین»
- ۲۲۳ ابن شرفشاه حسینی

- ٢٢٤ ابن شهريار خازن
- ٢٢٤ ابن شريفه واسطى
- ٢٢٥ ابن شهر آشوب
- ٢٢٥ «باب صاد»
- ٢٢٥ ابن صائغ
- ٢٢٦ «باب طاء»
- ٢٢٦ ابن طاووس
- ٢٢٧ ابن طى
- ٢٢٨ «باب ظاء»
- ٢٢٨ ابن نوبخت
- ٢٢٨ «باب عين»
- ٢٢٨ ابن عبد العالى
- ٢٢٩ ابن عقده
- ٢٢٩ ابن عميد
- ٢٢٩ ابن عباس
- ٢٣٠ ابن عبدون
- ٢٣٠ ابن عقيل
- ٢٣٠ ابن علقمى
- ٢٣١ ابن عيسى رمانى
- ٢٣٢ ابن عصام
- ٢٣٢ ابن عين زربى
- ٢٣٢ ابن العشره الكركى
- ٢٣٣ ابن عودى
- ٢٣٣ ابن عتاش
- ٢٣٤ «باب فا»
- ٢٣٤ ابن فهد

۲۳۴ «باب قاف»

۲۳۴ ابن قضاعه

۲۳۵ ابن قدامه

۲۳۵ ابن قولویه

۲۳۵ ابن کمال پاشا

۲۳۵ «باب میم»

۲۳۵ ابن مکی

۲۳۶ ابن مطهر

۲۳۶ ابن میثم

۲۳۶ ابن متّوج

۲۳۶ ابن محمود

۲۳۷ ابن معافی

۲۳۷ ابن معلّم

۲۳۷ ابن مسعود

۲۳۸ ابن معیّنه

۲۳۸ ابن ماهیار

۲۳۸ «باب نون»

۲۳۸ ابن نجّار

۲۳۹ ابن نجد

۲۳۹ ابن نما

۲۴۰ ابن نوبخت

۲۴۰ بنی نوبخت

۲۴۱ «باب هاء»

۲۴۱ ابن همّام

۲۴۲ فصل چهارم کتابهایی که نام مؤلف آنها مشخص نیست

۲۴۲ اشاره

۲۴۳	«فصل»
۲۵۵	یادداشت‌های مترجم
۲۵۸	نمایهٔ ریاض العلماء و حیاض الفضلاء
۲۵۸	اشاره
۲۶۰	۱ - آیات
۲۶۰	اشاره
۲۶۰	سوره الفاتحه
۲۶۰	سوره البقره
۲۶۰	سوره النساء
۲۶۲	سوره المائده
۲۶۲	سوره الانعام
۲۶۲	سوره الاعراف
۲۶۲	سوره التوبه
۲۶۲	سوره هود
۲۶۳	سوره یوسف
۲۶۳	سوره الرعد
۲۶۳	سوره الحجر
۲۶۳	سوره النحل
۲۶۴	سوره الاسراء
۲۶۴	سوره الکهف
۲۶۴	سوره طه
۲۶۴	سوره الحج
۲۶۴	سوره النور
۲۶۴	سوره لقمان
۲۶۴	سوره فاطر
۲۶۴	سوره الزمر

٢٦٤	سوره غافر
٢٦٥	سوره فصلت
٢٦٥	سوره الشورى
٢٦٦	سوره الزخرف
٢٦٦	سوره الفتح
٢٦٦	سوره النجم
٢٦٦	سوره الجمعه
٢٦٦	سوره الملك
٢٦٦	سوره الحاقه
٢٦٦	سوره المعارج
٢٦٦	سوره القيامه
٢٦٦	سوره الانشراح
٢٦٧	٢ - احاديث
٢٧٧	٣ - قوافى ابيات
٢٧٧	اشاره
٢٧٧	قافيه الهمزه
٢٧٩	قافيه الف
٢٨٠	قافيه باء
٢٨٣	قافيه تاء
٢٨٣	قافيه ثاء
٢٨٣	قافيه حاء
٢٨٤	قافيه دال
٢٨٧	قافيه راء
٢٩١	قافيه سين
٢٩١	قافيه شين
٢٩١	قافيه صاد

۲۹۱	قافية ضاد
۲۹۲	قافية ط
۲۹۲	قافية عين
۲۹۳	قافية فاء
۲۹۳	قافية قاف
۲۹۵	قافية كاف
۲۹۵	قافية لام
۲۹۷	قافية ميم
۲۹۹	قافية نون
۳۰۱	قافية هاء
۳۰۴	قافية ياء
۳۰۷	۴ - كتابها
۵۲۹	۵ - مكانها
۶۰۵	۶ - اشخاص
۹۹۰	۷ - فهرست مأخذ و منابع
۱۰۰۰	درباره مركز

مشخصات کتاب

سرشناسه: افندی، عبدالله بن عیسی بیگ، ۱۰۶۶ - ۱۱۳۰ق.

عنوان قراردادی: [ریاض العلماء و حیاض الفضلاء. فارسی]

عنوان و نام پدیدآور: ریاض العلماء و حیاض الفضلاء جلد ششم / تالیف عبدالله افندی اصفهانی؛ ترجمه محمدباقر ساعدی.

مشخصات نشر: مشهد: بنیاد پژوهشهای اسلامی، ۱۳۸۹ -

مشخصات ظاهری: ج.۶.

شابک: ۵۲۰۰۰ ریال: ج.۱ (چاپ دوم): ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۱-۲۹۰-۱؛ دوره: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۱-۳۴۹-۶؛ ۴۲۰۰۰ ریال: ج.۶،

چاپ اول: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۱-۰۴۴؛ ۱۱۴۰۰۰ ریال: ج.۷: ۹۷۸-۶۰۰-۰۶-۰۳۳-۴

وضعیت فهرست نویسی: فایا (چاپ دوم/برون سپاری)

یادداشت: نام ناشر از سال ۱۳۷۲ به بنیاد پژوهشهای اسلامی تغییر یافته است

یادداشت: چاپ دوم.

یادداشت: ج.۶ (چاپ اول: ۱۳۸۶).

یادداشت: ج.۷ (چاپ اول: ۱۳۹۴).

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: افندی، عبدالله بن عیسی بیگ، ۱۰۶۶؟ - ۱۱۳۰ق. -- سرگذشتنامه

موضوع: شیعه -- سرگذشتنامه و کتابشناسی

شناسه افزوده: ساعدی خراسانی، محمدباقر، ۱۳۰۶ -، مترجم

شناسه افزوده: بنیاد پژوهش های اسلامی

رده بندی کنگره: BP۵۵/۲/الف ۷/۹۰۴۱۷ ۱۳۸۹

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۹۶

شماره کتابشناسی ملی : م ۶۶-۵۳۹

ص : ۱

اشاره

رياض العلماء و حياض الفضلاء

تأليف عبدالله افندى اصفهاني؛ ترجمه محمدباقر ساعدى

ص: ۳

فهرست مطالب

مقدمه ۱۵

فصل اول: اسماء زنان از دانشمندان امامیه که ۲۱

ام ایمن ۲۲

ام الحسن ۲۳

ام علی ۲۳

حمیده ۲۵

فاطمه دختر حمیده ۲۵

فاطمه دختر شیخ محمد بن احمد بن عبد الله بن حازم عکبری ۲۵

حسنیه ۲۵

دختر شیخ علی منشار ۲۶

آمنه خاتون، دختر ملا محمد تقی مجلسی ۲۶

دختر مسعود ورام ۲۷

دختران سید رضی الدین علی بن طاووس ۲۸

مادر سید بن طاووس ۲۸

دختر سید مرتضی ۲۸

دختران شیخ طوسی ۲۹

شرح نهج البلاغه ابن میثم به خط زنی فاضل ۲۹

خواهر ملا رحیم اصفهانی ۲۹

سیده سکینه بنت حسین بن علی بن ابیطالب ۲۹

فصل دوم: در کنیه هایی که با لفظ اب آغاز می شود ۳۱

«باب الف»

ابو اسامه ۳۲

ابو احمد موسوی ۳۲

ابو اسحاق بن بحیر اصفهانی ۳۲

ابو اسحاق سبعی ۳۳

ابو الاسود دثلی/دؤللی ۳۹

ابو ایوب انصاری ۳۹

«باب باء»

ابو البدر ۳۹

ابو البرکات ۴۲

ابو بکر گرگانی ۴۳

ابو بکر خوارزمی ۴۳

ابو البرکات خوزی ۴۶

ابو البرکات مشهدی ۴۶

ابو البرکات مشهدی/علوی ۴۷

ص: ۵

ابو بکر تایادی ۴۷

ابو بکر دوری ۴۸

ابو بکر جعابی ۴۸

ابو بکر بن درید ازدی ۴۸

ابو بکر صولی ۴۹

ابو بکر بن عیاش ۴۹

ابو بکر مدائنی کاتب ۴۹

ابو بکر قاضی ۵۰

«باب تاء»

ابو التحف ۵۰

ابو تراب خطیب ۵۱

ابو تراب حسنی ۵۱

ابو تراب بن رؤیه قزوینی ۵۱

ابو تمام ۵۲

«باب جیم»

ابو جعفر ۵۲

ابو جعفر اشعری ۵۳

ابو جعفر بن فقیه امیر کابن أبو النجمی مصدری مقیم قریه جنیده ۵۳

ابو جعفر بن جریر طبری ۵۳

ابو جعفر بن رستم طبری ۵۳

ابو جعفر طوسی ۵۴

ابو جعفر طوسی متأخر ۵۴

ابو جعفر کمیح ۵۴

ابو جعفر بن محسن حلبی ۵۴

ابو جعفر بن مولانا محمد امین استرآبادی ۵۵

ابو جعفر بن مهدی بن عابد ابو الحرب حسینی مرعشی ۵۵

ابو جعفر بن معیه حسنی ۵۵

ابو جعفر نیشابوری ۵۵

ابو جعفر بن هارون بن موسی تلعکبری ۵۶

ابو جعفر بن قبه ۵۶

ابو جعفر یون ۵۶

ابو الجود بن نصر الله تنوی ۵۷

«باب حا»

ابو حاتم رازی ۵۷

ابو حبیش متکلم ۵۷

ابو الحسن بن احمد شاذان ۵۸

ابو الحسن فقیه شاذانی ۵۸

ابو الحسن ۵۸

ابو الحسن بن ملا احمد ایبوردی کاشانی ۵۹

ابو الحسن کاشی ۶۰

ابو الحسن ایادی ۶۱

ابو الحسن باوردی ۶۱

ابو الحسن شرفه ۶۱

ابو الحسن بغدادی سورانی یزاز ۶۲

ابو الحسن سمیری ۶۲

ابو الحسن بصروی ۶۲

ابو الحسن بصری کاتب ۶۲

ابو الحسن بکری ۶۳

ابو الحسن خازن ۶۴

ابو الحسن راوندی ۶۶

ابو الحسن بن شاذان ۶۶

ابو الحسن بن سعدویه قمی ۶۶

ابو الحسن سمسی ۶۷

ابو الحسن بن صفّار ۶۷

ابو الحسن طبری ۶۷

ص: ۶

ابو الحسن فارسي ٦٧

ابو الحسن شغرائي ٦٨

ابو الحسن بن عريضي ٦٨

ابو الحسن بن طباطبا علوي شاعر ٦٩

ابو الحسن بن طباطبا علوي ٧٠

ابو الحسن بن علوان حسيني شامي عاملي ٧٠

ابو الحسن بن علي بن محمد بن مهدي ٧٠

ابو الحسن فراهاني شيرازي ٧١

ابو الحسن بن شيخ ابو القاسم زيد بن حسين بيهقي ٧١

ابو الحسن قايني ٧٣

ابو الحرب بن علي حسيني ٧٥

ابو الحسن كيدري ٧٥

ابو الحسن لؤلؤيي ٧٥

ابو الحسن منصورى ٧٥

ابو الحسن موسوى عاملي ٧٦

ابو الحسن علي بن ابى طالب هموسه فرزادى ٧٦

ابو الحسن مجاشعى ٧٦

ابو الحسن نحوى ٧٧

ابو الحسن نحوى ٧٧

ابو الحسن بن نور الدين علي بن علي بن حسين بن ابى الحسن موسوى عاملي جبعي ٧٧

ابو الحسين بن ابو جئد قمى ٧٧

ابو الحسين بن احمد قمى ٧٨

ابو الحسين راوندى ٧٨

ابو الحسين بن احمد عطار ٧٨

ابو الحسين بن على بن مرائى علوى ٧٨

ابو الحمد ٧٩

ابو الحسين بن محمد بن ابى سعيد ٧٩

ابو الحسين بن مهلوس علوى موسى ٨٠

ابو الحسين نصيبى ٨٠

ابو الحسين وارانى ٨٠

«باب خاء»

ابو خليفه ٨٠

«باب دال»

ابو دجانه ٨١

ابو الدنيا ٨٢

«باب ذال»

ابو ذر ٨٢

«باب را»

ابو الرضا حسنى راوندى ٨٣

ابو الربيع شامى عاملى ٨٣

ابو الرضا حسینی راوندی ۸۳

«باب زا»

ابو زید کبابکی کحی حسینی گرگانی ۸۴

«باب سین»

ابو السعادات ۸۴

ابو سعد بن حسن صلتی ۸۴

ابو سعد بن طاهر ۸۴

ابو سعد فرخان تزیل کاشان ۸۵

ابو سعید خدری ۸۵

ابو سعید خزاعی ۸۵

ابو سعید نیشابوری ۸۵

ابو سهل بغدادی ۸۶

ابو سلیمان فخر الدین بن داوود بن ابو الفضل مولانا تاج الدین محمد بن داوود ۸۶

ص: ۷

«باب شین»

ابو الشرف اصفهانی ۸۸

«باب صاد»

ابو صابر بن احمد ۸۹

ابو صالح حلبی ۸۹

ابو صلاح حلبی ۹۰

ابو الصلت بن عبد القاهر ۹۰

ابو صمصام ۹۰

ابو صمصام بن معبد حسینی ۹۱

«باب طاء»

ابو طالب بن امیر ابو الفتح حسینی ۹۱

ابو طالب استرآبادی ۹۱

ابو طالب بن شیخ اسماعیل رازانی ۹۲

ابو طالب استرآبادی ۹۲

ابو طالب امامی اصفهانی ۹۳

ابو طالب استرآبادی ۹۴

ابو طالب تبریزی ۹۴

ابو طالب حسینی بسی ۹۴

ابو طالب حسینی قصبی ۹۴

ابو طالب والد ارجمند حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام ۹۵

ابو طالب بن عبد السميع ٩٥

ابو طالب بن رجب ٩٥

ابو طالب بن غرور ٩٥

ابو طالب بن مهدي علوي سيلقي ٩٦

ابو طالب هاشمي ٩٦

ابو طالب هروي ٩٦

ابو طيب ٩٧

«باب عين»

ابو العباس مستغفري ٩٧

ابو عبد الله شيخ مفيد/ابن ادريس ٩٨

ابو عبد الرحمن بزوفري ٩٩

ابو عبد الله بزوفري ٩٩

ابو عبد الله بن شاذان ٩٩

ابو العباس بن نوح ٩٩

ابو عبد الرحمن مسعودي ٩٩

ابو عبد الله بن حماد انصاري ١٠٠

ابو عبد الله بزوفري ١٠٠

ابو عبد الله حلواني ١٠٠

ابو عبد الله بن خمري خزاز ١٠٠

ابو عبد الله قزويني ١٠١

ابو عبد الله معروف به نعمت ۱۰۱

ابو عبد الله بن فارسی ۱۰۱

ابو عبد الله دوریستی ۱۰۱

ابو عبد الله دوریستی ۱۰۲

ابو عبد الله بن محمد حسنی ۱۰۲

ابو عبد الله نیشابوری ۱۰۲

ابو عبد الله مرزبانی ۱۰۲

ابو العتاهیه ۱۰۳

ابو عفان بن احمد بن بندار ۱۰۳

ابو العلاء حافظ ۱۰۳

ابو علی ۱۰۳

ابو علی محمد بن منصور حسینی ۱۰۳

ابو عمر و زاهد ۱۰۴

ابو علی بزوفری ۱۰۴

ابو علی تنوخی ۱۰۵

ص: ۸

ابو علی بن جنید ۱۰۵

ابو علی بن حمزه موسوی ۱۰۵

ابو علی بن طاهر سیوری ۱۰۵

ابو علی طبرسی ۱۰۵

ابو علی موضح ۱۰۶

ابو علی طوسی ۱۰۶

ابو علی صولی ۱۰۶

ابو عیسی زراق ۱۰۶

ابو علی بن محمد بن اشعث کندی کوفی ۱۰۷

ابو علی بن همام ۱۰۷

ابو عمرو بن مهدی ۱۰۷

«باب غین»

ابو غالب بن ابو هاشم حسینی مرعشی ۱۰۸

ابو غالب زراری ۱۰۸

ابو غالب بن علی بن قسوره ۱۰۹

ابو غانم بن ابو غانم بن ابو علی جوانه ۱۰۹

ابو غانم عصمی هروی ۱۱۰

ابو غانم علی بن ابو طالب جوانی ۱۱۰

ابو غیاث بن بسطام ۱۱۰

«باب فاء»

ابو الفتح بن امير مخدوم حسینی قزوینی عرشاهی ۱۱۱

ابو الفتح بن حسین بن ابو بکر اربلی ۱۱۳

ابو الفتح حَفَّار ۱۱۳

ابو الفتح بستی ۱۱۳

ابو الفتح کراچکی ۱۱۳

ابو الفتوح ۱۱۳

ابو الفتوح رازی ۱۱۴

ابو الفضل ۱۱۴

ابو فراس حمدانی ۱۱۵

ابو الفضل جعفی ۱۱۵

ابو الفضل شعبی ۱۱۵

ابو الفضل صابونی ۱۱۵

ابو الفضل صابونی معروف به ابن ابو العباس عامری ۱۱۶

ابو الفضل طبرسی ۱۱۶

ابو الفضل کرمانی ۱۱۶

ابو الفتح شرفه ۱۱۷

ابو الفتح متولّی مسجد جامع کوفه ۱۱۷

ابو الفتح صیداوی ۱۱۸

ابو الفرّج بن ابو قره ۱۱۸

ابو الفتح واسطی ۱۱۸

ابو الفضل حصكفي شاعر ۱۱۸

ابو الفضل حسيني سروي ۱۱۹

ابو الفضل بن محمد هروي ۱۱۹

ابو الفتح بن جلي ۱۱۹

ابو الفتح بن جندي ۱۲۰

«باب قاف»

ابو القاسم بن اسماعيل بن عنان كتيبي وراق حلّي ۱۲۰

ابو القاسم تنوخي ۱۲۱

ابو القاسم ۱۲۱

ابو القاسم بن ابو محمد بن منتهي حسيني مرعشي ۱۲۱

ابو القاسم حسكاني ۱۲۱

ابو القاسم جرفادقاني (گليپايگاني) ۱۲۱

ابو القاسم بن طي عاملي ۱۲۳

ابو القاسم الروحي ۱۲۳

ص: ۹

ابو القاسم دارمی ۱۲۳

ابو القاسم تبریزی اسکونی ۱۲۳

ابو القاسم بن سهل واسطی عدل ۱۲۴

ابو القاسم دعبلی ۱۲۴

ابو القاسم فندرسکی موسوی حسینی ۱۲۴

ابو القاسم کوفی ۱۲۸

ابو القاسم بن شبل وکیل بن اسد ۱۲۹

ابو القاسم بن کمیح ۱۲۹

ابو القاسم بن محمد تنوخی ۱۲۹

ابو القاسم وزیر مغربی ۱۳۰

ابو القاسم بن محمد ۱۳۰

ابو القاسم بن محمد بن ابو القاسم حاسمی ۱۳۰

«باب لام»

ابو لؤلؤ ۱۳۴

ابو اللطیف بن احمد بن ابو لطیف زرقویه اصفهانی ۱۳۵

«باب میم»

ابو المکارم ۱۳۶

ابو المحاسن گرگانی ۱۳۶

ابو المحاسن رویانی ۱۳۶

ابو محمد بن حسن بن محمد بن نصر ۱۳۸

ابو محمد اطروش ۱۳۸

ابو محمد بن ابو الفتح واسطی ۱۳۸

ابو محمد فحّام ۱۳۸

ابو محمد کرخی ۱۳۹

ابو محمد صیمری ۱۳۹

ابو محمد بن حسن بن داوود قمی ۱۳۹

ابو محمد بن حسن بن عبد الواحد زربی ۱۳۹

ابو محمد بن منتهی مرعشی ۱۴۰

ابو مخنف ۱۴۰

ابو محمد عفجری ۱۴۰

ابو محمد علوی ۱۴۱

ابو مطهر صیدلانی ۱۴۱

ابو المعالی بن بدر الدین حسن حسینی استرآبادی ۱۴۱

ابو معبد حسینی ۱۴۱

ابو محمد فحّام ۱۴۲

ابو المفاخر بن محمد رازی ۱۴۲

ابو المفضل ۱۴۲

ابو مفضل شیبانی ۱۴۲

ابو المکارم بن زهره ۱۴۳

ابو منصور سکری ۱۴۳

ابو منصور طبرسی ۱۴۳

ابو منصور بن عبد الله ۱۴۳

ابو منصور بن عبد المنعم بن نعمان بغدادی ۱۴۴

ابو منصور عکبری ۱۴۴

ابو منصور پسر عموی سید رضی الدین، علی بن طاووس حسنی ۱۴۴

ابو محمد حسینی ۱۴۵

ابو محمد مجدی ۱۴۶

ابو محمد محمدی ۱۴۶

ابو محمد حسینی قائنی ۱۴۸

ابو محمد بن حسن بن زبیب الدین ۱۴۹

«باب نون»

ابو النجف مصری ۱۴۹

ابو نصر ۱۵۰

ص: ۱۰

ابو نصر غاری ۱۵۰

ابو نعیم ۱۵۰

ابو النعیم ۱۵۱

ابو النعیم بن محمد بن کاشانی ۱۵۲

ابو نواس ۱۵۲

«باب واو»

ابو الولی بن شیرازی ۱۵۴

ابو الولی بن محمد هادی حسینی شیرازی ۱۵۴

ابو الولی بن شاه محمود انجوی ۱۵۵

«باب ها»

ابو هاشم علوی ۱۵۶

ابو الهیثم بن تیهان ۱۵۸

«باب یاء»

ابو یزید بسطامی ۱۵۹

ابو یزید بن شریعه الدین محمد زاکانی ۱۶۰

ابو یعلی ۱۶۱

ابو یعلی بن ابو هیجاء علوی عمری ۱۶۲

ابو یعلی جعفری ۱۶۲

ابو یعلی بن حیدر بن مرعش مرعشی ۱۶۲

ابو یعلی بن علی بن عبد الله بن احمد جعفری ۱۶۲

فصل سوم: در کنیه های علمای خاصه که آغاز آن ها با ابن است

«باب الف»

ابن ابزر حسینی ۱۶۵

ابن ابی ثلج ۱۶۵

ابن ابو جئد قمی ۱۶۵

ابن ابی جامع ۱۶۶

ابن ابی شیبه ۱۶۶

ابن ادريس ۱۶۶

ابن اشناس ۱۶۶

ابن ابی الصلت ۱۶۶

ابن ابی عمیر ۱۶۷

ابن ابی عقیل ۱۶۷

ابن اعلم ۱۶۷

ابن ام مکتوم ۱۶۷

ابن اقساسی ۱۶۸

ابن ابی قرّه ۱۶۹

ابن ابی العزّ ۱۶۹

ابن ابی اوس ۱۶۹

«باب باء»

ابن براج ١٦٩

ابن باقى ١٧٠

ابناء بابويه ١٧٠

ابن بابويه ١٧١

بابا شجاع الدين ١٧١

ابن بدر همدانى كوفى ١٧١

ابن بطريق

«باب تاء»

ابن تيهان ١٧٢

«باب جيم»

ابن جمهور لحساوى ١٧٢

ابن جواليقى ١٧٤

ابن جنيد ١٧٤

ص: ١١

«باب حاء»

ابن حجاج ۱۷۵

ابن حاشر ۱۷۵

ابن حمّاد علوی حسینی ۱۷۵

ابن حمزه ۱۷۵

ابن حمزه ۱۷۶

«باب خاء»

ابن خیاط عاملی ۱۷۷

«باب دال»

ابن درید ۱۷۸

ابن داوود ۱۷۸

«باب را»

ابن راوندی ۱۷۹

«باب زا»

ابن زریک ۱۷۹

ابن زهره ۱۸۰

بنو زهره ۱۸۰

«باب سین»

ابن سکون ۱۸۱

ابن سکیت ۱۸۱

«باب شين»

ابن شرفشاه حسيني ١٨٢

ابن شهريار خازن ١٨٣

ابن شريفه واسطي ١٨٣

ابن شهر آشوب ١٨٤

«باب صاد»

ابن صائغ ١٨٤

«باب طاء»

ابن طاووس ١٨٥

ابن طي ١٨٦

«باب ظاء»

ابن نوبخت ١٨٧

«باب عين»

ابن عبد العالي ١٨٧

ابن عقده ١٨٨

ابن عميد ١٨٨

ابن عباس ١٨٨

ابن عبدون ١٨٩

ابن عقيل ١٨٩

ابن علقمي ١٨٩

ابن عيسى رَمَانِي ١٩٠

ابن عصام ١٩١

ابن عين زربي ١٩١

ابن العشره الكركي ١٩١

ابن عودي ١٩٢

ابن عيَّاش ١٩٢

«باب فاء»

ابن فهد ١٩٣

«باب قاف»

ابن قضاة ١٩٣

ابن قدامه ١٩٤

ابن قولويه ١٩٤

ص: ١٢

ابن کمال پاشا ۱۹۴

«باب میم»

ابن مکی ۱۹۴

ابن مطهر ۱۹۵

ابن میثم ۱۹۵

ابن متّوج ۱۹۵

ابن محمود ۱۹۵

ابن معافی ۱۹۶

ابن معلم ۱۹۶

ابن مسعود ۱۹۶

ابن معیه ۱۹۷

ابن ماهیار ۱۹۷

«باب نون»

ابن نَجّار ۱۹۷

ابن نجد ۱۹۸

ابن نما ۱۹۸

ابن نوبخت ۱۹۹

بنی نوبخت ۱۹۹

«باب هاء»

ابن همّام ۲۰۰

فصل چهارم: کتابهایی که نام مؤلف آنها مشخص نیست ۲۰۲

ص: ۱۳

رَبِّ سَهْلٍ وَ تَمَّ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله و سلام على عباده الذين اصطفى محمد و اله ائمه الهدى.

خدای متعال را سپاسگزارم که با کمی استعداد و بی بضاعتی که داشتم، موفق شدم مجلد پنجم ریاض العلماء را از حرف میم تا آخر حرف یا، مطابق با آن چه در این مجلد آمده است ترجمه نمایم، و در واقع دو سوم از این مجلد را به پارسی برگردانیدم و ما بقی آن را با ملحقاتی که به یاری خدای متعال در نظر دارم در مجلد ششم قرار بدهم ترجمه کنم و در اوقاتی که به ترجمه این مجلد می پرداختم به پاره ای از مطالب دست یافتم که گمان می کنم، یادآوری از آنها، بی تناسب با ترجمه این مجلد نباشد.

۱ - قبر فرا: مؤلف «قدس سرّه» در ریاض ۵۰۱/۵ ذیل احوال فرا که یکی از نحویهای بنام است می نویسد: در سال ۱۱۱۸ ه. ق که از چهارمین سفر عتبات بازمی گشتم، در محلی از نوبندجان شولستان، اثر قبور فرا و بستگانش را مشاهده کردم.

۲ - سفرها: مؤلف برای تهیه مدارک کتاب ارزنده ریاض العلماء دامن همت به کمر زده و شهرهایی را پشت سر گذارده است و در ضمن آن سفرها یادداشتها و شرح حال هایی را تهیه کرده و کتابهایی را مورد مطالعه خویش قرار داده است. اینک نام شهرهایی را که در این مجلد یادآوری نموده است به شرح زیر نام می بریم:

آمل - اردبیل - استرآباد - اشرف - بارفروش - بحرین - تبریز - تنکابن - تهران دهخوارقان - رشت - ری - ساری - سیستان - شبستر - شیراز - طسوج - فراه - فرح آباد

۳ - اسامی اعلام: مؤلف «قدّس سرّه» در این مجلد به نام گروهی از دانشوران از طبقات مختلف، اشاره نموده است که در روزگار او و پس از آن شهرت همگانی داشته اند. اینک فهرستی از اسامی و یا القاب آنها را در این جا می آوریم.

ابو جعفر طبری (شیعه) - ابو عبد الله مرزبان کاتب - ابو عبد الله نعمانی مؤلف کتاب الغیبه - ابو محمد هارون بن موسی تلکبری - ابن ادريس حلّی - ابن جمهور احسائی - ابن جنید اسکافی - ابن درید - ابن سکیت لغوی - ابن شهر آشوب - ابن میثم بحرانی - ابن نما حلّی - ابن هانی اندلسی شاعر - حرفوشی - خواجه نصیر الدین طوسی - سدید الدین حمصی - سدید الدین یوسف پدر علامه حلّی - سید تاج الدین بن مغیبه - سید رضی - سید ماجد بحرانی - سید مصطفی تفریسی (مؤلف نقد الرجال) - سید مهنا مدنی - سید نعمه الله جزائری - سید هاشم بحرانی - شیخ بهایی - شیخ حر عاملی - صاحب مدارک - صدر المتالهین شیرازی - عماد الدین طبری - عماد الدین طوسی - فاضل مقداد - فخر المحققین - فراء نحوی - فرزدق شاعر - قاضی نعمان مصری (مؤلف دعائم الاسلام) - قاضی نور الله شهید - قطب الدین رازی - قطب الدین لاهیجی - کراچکی - کلینی - محقق سبزواری - محمد بن جعفر مشهدی - محمد امین استرآبادی - محمد امین کاظمی - محمد باقر مجلسی - محمد تقی مجلسی مفید الدین بن جهم - ملا صالح روغنی - ملا صالح مازندرانی - ملا طاهر قمی - ملا محسن فیض - میرزا رفیع الدین (رفیعا) نائینی - میرزا محمد استرآبادی - ناصر الحق پیشوای زیدیها - ناصر خسرو علوی - واعظ قزوینی - هبه الله شجری - یحیی بن سعید حلّی - یحیی بن زید شهید.

۴ - تألیفات دیگران: مؤلف «قدّس سرّه» در این مجلد، ذیل شرح حال عده ای از علما و دانشوران به پاره ای از تألیفات ایشان اشاره کرده است و در ضمن آنها به برخی از نسخه های تألیفات ایشان توجه داشته و اظهار کرده است «نسخه ای از آن در نزد ما موجود می باشد» و این توجه، یادآور خصوصیتی است که مؤلف نسبت به آن کتابها در نظر داشته است، و ما هم به همان مناسبت، نسخه های مزبور را که گاهی هم متضمن پاره ای از اشارات و گاهی هم مدرک کتاب حاضر قرار گرفته است در این جا فهرست وار

استبصار شیخ طوسی به خط و حواشی ملا محمد امین استرآبادی - اصلاح المنطق ابن سکت لغوی - انس الوحید فی تفسیر آیه العدل و التوحید قاضی نور الله شوشتری - الانوار الجلالیه للفصول النصیریة فاضل مقداد - تحفه الاخوان - الثاقب فی المناقب ابن حمزه طوسی - جواب سؤال خان احمد خان حاکم گیلان از شیخ بهائی - الخصایص ابن بطریق - دعائم الاسلام قاضی نعمان مصری در دو مجلد - رساله استخارات شیخ یوسف بن حسین - رساله تذکره المجتهدین شیخ یحیی مفتی بحرینی، این همان رساله ای است که مؤلف به عنوان رساله اسامی مشایخ از آن نام می برد و چند نسخه مغلوط از آن داشته است - رساله تفسیر آیه فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ، یشرح صدره للاسلام قاضی نور الله شهید - رساله شیخ فخر الدین بن علامه حلّی راجع به قول اصحاب در یکی از مسائل زکات - رساله عدالت شیخ نعمت الله عاملی - سؤالات سید عز الدین ناصر و پاسخ های شهید اول - شرح رجال کشی سید داماد - مجموعه ای از ادعیه به دست آمده از مختصر الاثار قاضی نعمان مصری - مجموعه شیخ شرف الدین یحیی بحرینی - مختصر المصباح همراه با تحقیقاتی از عماد الدین طبری - منظومه بثریه، شهید اول (مؤلف این کتاب، منظومه مزبور را از مجموعه ای که به خط شیخ احمد عاملی به دست آورده استنساخ کرده است) نزه الناظر یحیی بن سعید - نیمه آخر دعائم الاسلام قاضی نعمان مصری.

۵ - مدارک: مؤلف، کتاب حاضر را از مدارکی که ذیلا نام برده می شود تدوین نموده است:

اثبات الهداه شیخ حر عاملی که مؤلف حاضر، از کتاب مزبور به عنوان «الهداه»، نقل می کند - اجازه سید مرتضی به شیخ محمد بصروی - اجازه شهید ثانی به شیخ حسین بن عبد الصمد حارثی پدر شیخ بهائی - اجازه شیخ احمد خاتون عاملی به ملا عبد الله شوشتری - اجازه شیخ حسین لیشی به شیخ نجم الدین عطارآبادی - اجازه شیخ محمد، سبط شهید ثانی به ملا محمد امین استرآبادی - اجازه شیخ نعمه الله خاتون عاملی به سید حسن شدم - اجازه شیخ نعمت الله خاتون عاملی به ملا عبد الله شوشتری - اجازات صحیفه سجادیه - اجازه علامه حلّی (اجازه کبیره) - اجازه علامه دوانی به قاضی میر حسین میدی - احسن التواریخ حسن بیگ

روملو - اربعين شهيد اول - اربعين شيخ بهائي - ارشاد شيخ مفيد - اسامی مشايخ يا (تذکره المجتهدین) شيخ يحيى مفتى بحرينى - اسرار الائمة - الانوار البدرية فى كشف شبه القدرية - بشاره المصطفى ابو القاسم طبرى تاريخ ابن خلکان - تاريخ الخلفاء سيوطى - تاريخ عالم آراى عباسى - تاريخ يافعى - ترجمه محبوب القلوب قطب لاهيجى - تعليقه شيخ بهائى بر خلاصه علامه حلى - تقويم البلدان بلخى - تهذيب اللغه ازهرى - جامع الشتات الرواه على بن عبد الحميد نيلى - جامع التواريخ رشيد الدين فضل الله - جامع المقال شيخ طريحي - جلاء العيون مجلسى - حواشى رجال ميرزا محمد از شيخ محمد نواده شهيد ثانى - الخرايج و الجرائح قطب راوندى - الخصائص ابن بطريق - خلاصه الرجال علامه حلى - دفع المناواه سيد حسين كركى - دميہ القصر باخرزى - رجال كشى - رجال ابن داود - رجال شيخ فرج الله - رجال نجاشى - رساله تذكره علما - رساله خمس سيد محمود كاظمى - رساله جمعه - رساله رفع البدعه - سلافه العصر سيد على خان مدنى كبير - شرح ارشاد علامه از شهيد اول - طبقات النجاه يا بغية الوعاہ سيوطى - طب الرضا - طرائف سيد بن طاووس - العتيق - العمده ابن بطريق - عمدہ المقال شيخ حسن كركى - غايه المطلوب شيخ لطف الله نيشابورى - الغرر و الدرر سيد مرتضى - غوالى اللئالى ابن جمهور احسائى - فرائد السمطين حموى - فرج الكرب كفعمى - فرحه الغرى سيد عبد الكريم بن طاووس - فضائل اخطب خوارزم - فلاح السائل ابن طاووس - الفوائد المدنيہ ملا محمد امين استرآبادى فهرست شيخ طوسى - فهرست العلماء محمد بن على حمدانى قزوینى - فهرست منتجب الدين - قيس المصباح صهرشتى - قصص الانبياء قطب راوندى - كامل ابن اثير جزرى - كتاب سليم بن قيس هلالى - كشف المحججه سيد بن طاووس - كنوز النجاج طبرسى - اللباب جزرى - مجالس المؤمنین قاضى نور الله شهيد - مجموعه شيخ شرف الدين يحيى بحراني - مجموعه ورام - المحكم ابن سيده - المسائل الناصريات سيد مرتضى - مشترك ياقوت حموى - معالم العلماء ابن شهر آشوب - مفتاح القلوب، مناقب ابن شهر آشوب - مناقب ابن مغازلى - مناقب اخطب خوارزم - منيه المرید شهيد ثانى - نزه الناظر يحيى بن سعيد حلى - نظام الاقوال ملا نظام الدين قرشى - اليقين سيد بن طاووس - يتيمه الدهر ثعالبى.

۶ - تالیفات مترجم: گرچه تالیفات این جانب درخور تذکر و یادآوری نمی باشد و از آن

جا که حدیث نعمت لازم است به بخشی از تألیفات و ترجمه ها که به یاری خدا به طبع رسیده است اشاره می شود.

پیشوای هشتم شیعیان - هشتمین پیشوای شیعه - خورشید بطحا در احوال حضرت خاتم انبیا صلی الله علیه و آله - رجال معاصر شیخ طوسی - مجمع الزیارات - ذیل تاریخ علمای خراسان - شرح حال خواجه ربیع - شرح مخمس - اخلاق حسنه - ترجمه ارشاد شیخ مفید - ترجمه منیه المرید شهید ثانی - ترجمه حقایق فیض - ترجمه مصباح الشریعه - ترجمه التحصین ابن فهد حلی - ترجمه مناقب محیی الدین - ترجمه عیون اخبار الرضا علیه السلام - ترجمه روضات الجنّات در هشت مجلد - ترجمه سفینه البحار محدث قمی دو جزء آن به طبع رسیده است - ماده و خدا - ترجمه کشکول شیخ بهائی - جزئی از ترجمه تفسیر صافی ملا محسن فیض کاشانی - ترجمه ریاض العلماء در شش مجلد.

مشهد مقدس روز یکشنبه ۸/ج ۱۴۰۹/۱ ه. ق

و انا الحقیر محمد باقر ساعدی

ص: ۱۹

فصل اول اسماء زنان از دانشمندان امامیه که مشهور به نام یا کنیه می باشند

اشاره

ص: ۲۱

ام ایمن

به طوری که به خاطر دارم در کتاب کافی یا کتاب دیگری در ذیل تفسیر آیه ۹۸ سوره نساء، إِلَّا الْمُشْتَصِّعِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّسَاءِ وَ الْوَالِدَانِ... (۱) از امام باقر علیه السلام سؤال شد آنها چه کسانی هستند؟ فرمود: زنان و فرزندان شما می باشند، سپس فرمود: آری گواهی می دهم که ام ایمن از بهشتیان است درحالی که از ولایت ما اطلاعی نداشت و آن چه را شما می شناسید او نمی شناخت. (۲)

ص: ۲۲

۱- (۱) تفسیر برهان (۴۰۷/۱) نقل کرده حضرت باقر علیه السلام به اسماعیل جعفری فرمود: دین خدا برای فراگیری مردم در کمال آسانی است جز این که خوارج فراگیری آن را بر خود مشکل ساختند. اسماعیل گفت اجازه می فرمایید تا اعتقادات خودم را به عرض شما برسانم؟ فرمود آری. گفت گواهی می دهم خدا یکتاست و محمد بنده و رسول اوست و به درستی دستورهائی که آورده اقرار می نمایم و ولایت شما را برگزیده ام و از دشمنان شما که حق شما را غصب کرده و بر شما حکومت نموده اند بیزارم. فرمود به خدا سوگند درست گفתי و آن چه را ابراز داشتی ما هم به درستی آن اقرار داریم. سؤال کردم هرگاه یکی از مردم به ولایت شما اقرار نداشته باشد آیا ممکن است به سلامت باشد و در آخرت نجات پیدا کند؟ آیه مزبور را تلاوت کرده که «إِلَّا الْمُشْتَصِّعِينَ» باشد پرسیدم مستضعفان چه کسانیند؟ فرمود زنان و فرزندان شما و اضافه فرمود گواهی می دهم که «ام ایمن» از بهشتیان است درحالی که آن چه را شما می شناسید (یعنی ولایت اهل بیت) او نمی شناخته است - م.

۲- (۲) نام وی بر که مشهور به ام ایمن و ام الطباء است، از اصحاب رسول اکرم (ص) و کنیز حضرت آمنه و یا عبد الله بن عبد المطلب بود که ارثا به پیغمبر رسید و دایه رسول اکرم (ص) شد و در کودکی آن حضرت را پرورش داد. لذا مورد عنایات و محبت‌های بسیار پیغمبر (ص) بوده و رسول اکرم (ص) می فرمودند: «ام ایمن امی بعد امی» (ام ایمن، بعد از مادرم در حکم مادر من است) همچنین: «هذه بقیه اهل بیتی» (او جزو اهل بیت من است) او

ام الحسن (فاطمه مشهور به ست المشایخ)

وی، دختر شهید اول محمد بن مکی عاملی جزینی مشهور است. شیخ معاصر در امل الآمل، ۱۹۳/۱ نوشته است:

وی، دانشمندی فاضل و فقیه و شایسته پرهیزکار بود. تعریف او را از مشایخ شنیده ام، از پدرش و از ابن معیه که شیخ پدرش بوده روایت می کرده و ما اجازه ابن معیه را که به وی داده است ذیل ترجمه برادرش محمد بن محمد بن مکی یادآوری کرده ایم، و پدرش از وی ستایش می کرده و به زنها دستور داده تا به وی اقتدا کنند و در احکام حیض و مسائل نماز و امثال آن به وی رجوع کنند.

مؤلف گوید: «ست» مخفف سیده است که دال را در تا ادغام کرده اند و ستی و ستی فاطمه گفته و اصل این دو کلمه هم سیدتی بوده یعنی: بانوی من.

أم علی همسر شهید اول (م ۷۸۶ ق) «ره»

شیخ معاصر در امل الآمل نوشته است: وی، زنی با فضیلت و پاکدل و فقیهی عابد بود و شهید اول از او تمجید می کرد و زنان را در امور دینی به او ارجاع می داد. (۱)

حمیده دختر مولانا محمد شریف بن شمس الدین محمد رویدشتی اصفهانی

رویدشت، ناحیه ای از توابع اصفهان است. حمیده از زنان فاضل و عالم و عارف بود.

ص: ۲۳

۱- (۱) اعیان الشیعه، ۴۸۳/۳، امل الآمل، ۱۹۳/۱، اعلام النساء، ۳۳۲/۳؛ ریحانه الادب، ۳۱۵/۸، معجم رجال الحدیث، ۱۷۹/۲۳، وی مادر فاطمه مکنی به ام الحسن و ست المشایخ است.

زنان عصر خود را درس می داد و بصیرتی تام در علم رجال داشت. زنی خوش گفتار و باقی مانده فضیلتی بزرگ و پرهیزکاری بنام بود. حواشی دقیقی بر کتابهای حدیث از قبیل استبصار، شیخ طوسی و کتابهای دیگر نوشته است و همگی آنها بر نهایت فهم و دقت نظر و اطلاعات او گواهی می دهد بویژه تحقیقاتی که درباره رجال حدیث انجام داده است. من به نسخه ای از استبصار که از آغاز تا انجام آن را به حواشی خود آراسته بود دست یافتم و پندار من آن است که همگی آن حواشی به خط خود او بوده است.

پدرم «قدس سرّه» بیشتر اوقات، حواشی وی را در حاشیه های کتابهایی که در حدیث داشت، وارد می کرد و به دقت نظر وی آفرین می گفت. اینک نسخه ای از استبصار در نزد ماست که حواشی حمیده به خط پدرم تا آخر کتاب صلوه بر آن نوشته شده است.

پدر حمیده از شاگردان شیخ بهائی «ره» است و استاد استناد از پدر مشار الیها اجازه داشته و در یکی از سند اجازه هایش به این موضوع تصریح کرده است. (۱) حمیده از شاگردان پدرش بوده و پدرش او را می ستوده و با مزاح و لطیفه گویی اظهار می داشته، حمیده با رجال ارتباط دارد یعنی به علم رجال علاقه ویژه ای از خود نشان می دهد و به شوخی او را علامته (با دو تاء) می خوانده و می گفته است یک تا برای تأنیث و تاء دیگر برای مبالغه است. و از پیش آمدهای بی سابقه، آن که به خاطر رضایت مادرش با مردی نادان، از خویشاوندان خود از قریه رویدشت ازدواج کرده است.

مؤلف گوید: پدر حمیده را در روزگار خردسالی و هنگامی که پدرم زنده بود دیده ام.

وی در آن هنگام، عمر طولانی داشت و حاضر نمی شد خود را معمر بخواند و گاهی به شوخی خود را کم عمر قلمداد می کرد و به پندار من مدت صد سال از عمر او گذشته بود.

و به طوری که به خاطر دارم حمیده، پس از پدرش در سال ۱۰۸۷ ه. ق یا نزدیک به آن در گذشته است.

ص: ۲۴

۱- (۱) مجلسی در اجازه ای که به شیخ محمد فاضل مشهدی در مشهد مقدس رضوی (به سال ۱۰۸۵ ه. ق) داده است در دو جا از مولانا شریف پدر حمیده نام برده است. بحار الانوار ۱۱۰/۱۵۴ - م.

فاطمه دختر حمیده دختر ملا محمد شریف بن شمس الدین محمد رویدشتی اصفهانی (رضوان الله علیهما و علی ابیهما).

فاطمه زنی با فضیلت و دانشمند و عابد پارسایی بود. به تألیف او دست نیافته ام. او هم مانند مادرش به تدریس زنان عصر خود می پرداخت. بیشتر اوقات را در خاندان وزیر مرحوم خلیفه سلطان در اصفهان به سر می برد و هم اکنون زنده است. این بانوی دانشمند را هم بستگانش به مرد دهاتی که بدتر از بیابانی بود به همسری دادند، همسر وی در نادانی همتای باقل و در حماقت برابر با شوهر مادرش غیر عاقل بود.

فاطمه دختر شیخ محمد بن احمد بن عبد الله بن حازم عکبری

بانویی با فضیلت و فقیه بود و از مشایخ سید تاج الدین، محمد بن معیة حسینی به شمار است و شهید اول به توسط سید بن معیه از وی روایت داشته است.

ظاهر است که وی، از دانشوران امامی به شمار می آید و به طوری که از یکی از مواضع به دست می آید شیخ عبد الصمد بن احمد بن عبد القادر بن ابو الجیش به وی اجازه داده است.

حسنیه

از کنیزان اسیر بود و در روزگار هارون الرشید، مسلمان شد. وی بانویی با فضیلت و دانشوری دقیق و بینا به اخبار و آثار بود. رساله فارسی که شیخ ابو الفتوح رازی - مؤلف تفسیر فارسی معروف - در خصوص گفتگوهای وی راجع به امامت در مجلس هارون الرشید تألیف کرده معروف می باشد. از خود آن رساله استفاده می شود حسنیه بانویی در نهایت فضیلت و جلالت بوده است و به پندار من رساله حسنیه از تألیفات شیخ ابو الفتوح رازی که آن را به نام حسنیه موسوم داشته و کاملاً به رد مخالفان و تشنیع عقاید ایشان پرداخته است. (۱)

ص: ۲۵

۱- (۱) شیخ آقا بزرگ تهرانی در الذریعه (۲۰/۷) و نیز در احیاء الدائر (صفحه ۱) هنگام شرح حال شیخ ابراهیم استرآبادی می نویسد: وی در ۹۸۵ ق در سفر حج خود رساله این مناظره را نزد بعضی از سادات علوی شهر -

نظیر همین سبک را ابن طاووس مؤلف اقبال در کتاب الطرائف (۱) که از کتابهای معروف می باشد انجام داده است و در این کتاب، اظهار داشته است مردی از ذمیها می باشم و با ارباب مذاهب چهارگانه به بحث و انتقاد پرداخته است و حجت را بر آنها اتمام نموده و مذهب شیعه را به اثبات رسانیده و تصریح کرده که مسلمان است.

جمعی از فحول علما و فضلا که از چگونگی مطلب ابن طاووس بی خبر بوده اند پنداشته اند که کتاب الطرائف از تألیفات عبدالمحمود ذمی است و حال آن که عبدالمحمود، اسمی است که سید به عنوان توریه، آن را در فرازهای مطالب خود آورده است و ما مشروح آن را در ذیل شرح حال ابو الفتوح و سید بن طاووس ایراد کرده ایم. (۲)

دختر شیخ علی منشار

وی، فاضلی دانشور و فقیهی محدث و همسر شیخ بهائی «ره» و از شاگردان پدرش شیخ علی است.

یکی از معمران مورد وثوق اظهار می داشت: در روزگار جوانی، وی را دیده است و همان زمان به درس فقه و حدیث و علوم دیگر می پرداخت و زنان به درس او حاضر می شدند و چهار هزار مجلد کتاب از پدرش به وی به ارث رسید. یکی از فضلا به اطلاع ما رسانید مشار الیها از علم و فضل بی نهایت برخوردار بوده و پس از درگذشت شیخ بهائی زنده بود.

آمنه خاتون دختر ملا محمد تقی مجلسی

وی بانویی با فضیلت و دانشوری با صلاحیت و با تقوا و همسر ملا محمد صالح

ص: ۲۶

-
- ۱- (۱) الطرائف فی معرفه مذاهب الطوائف، چاپ مکرر و ترجمه فارسی آن از ملا محمد صادق طبسی، تهران، ۱۳۰۱ ق.
 - ۲- (۲) مؤلف شرح مفصل آن را در ریاض العلماء (ترجمه ۱۷۳/۲) آورده است. افندی در اصل داستان مناظره تشکیک کرده ولی علامه مجلسی ترجمه این رساله را به فارسی در انتهای کتاب حلیه المتقین خود به طور کامل آورده است.

مازندرانی است و شنیده ایم شوهرش با همه فضیلت و صلاحیت علمی که داشت، گاهی پاره ای از عبارات قواعد علامه حلّی را از وی پرسش می کرد و این بانوی با کمال، خواهر استاد استناد «مد ظلّه» بود. (۱)

دختر مسعود ورام

اسم او را نمی دانم. وی، از طرف مادر، جدّه ابن ادریس حلّی است و بانویی با فضیلت و دانشور با صلاحیتی است. پیش از این، ذیل شرح حال ابن ادریس، نوشتیم مادر ابن ادریس دختر شیخ طوسی است و مادر مادرش دختر مسعود بن ورام است و مادر ابن ادریس، بانویی با فضیلت و صلاح بوده و یکی از علما به وی و خواهرش اجازه داده است. بنابراین، دختر شیخ طوسی بانویی با فضیلت بوده است نه دختر مسعود بن ورام.

ص: ۲۷

۱- (۱) علامه نوری در فیض القدسی منضم به بحار، ۱۲۴/۱۰۵ نوشته است علامه محمد تقی مجلسی «ره» نسبت به ملا صالح مازندرانی مهربانی خاصی داشت و آن گاه که احساس کرد تمایلی به ازدواج دارد در یکی از روزها پس از درس به وی گفت هرگاه اجازه دهی همسری را برای تو در نظر دارم، ملا صالح شرمنده شده و بالاخره به وی اذن داد. مجلسی به خانه رفت و دختر فاضل و خردمندش که به حد کمال علم رسیده (آمنه خاتون) را به حضور خواسته گفت شوهری برای تو در نظر دارم که بی اندازه فقیر و در نهایت فضل و صلاحیت و کمال است اکنون منتظر اجازه تو هستم. آن مخدّره گفت، ناداری وسیله عیب جویی و نکوهش مردها نمی باشد. مولانا از اجازه دخترش خوشحال شد و مجلس همسری او را فراهم آورد. شب زفاف، ملا صالح، نقاب از چهره آن دوشیزه پاکیزه گوهر برداشت به جمال او نگران شده از شدت سرور به گوشه ای از خانه رفت به شکرانه از چنان موهبتی به مطالعه پرداخت در آن حال به یکی از مسائل مشکله رسید که از حلّ آن عاجز گردید، آن معظمه به فراست دریافت که اشکال کار او از کجاست. فردا که برای بحث و تدریس از خانه بیرون رفت، مشار الیها مسأله را حل کرد و مشروح آن را در کاغذی نوشت و در کتاب گذارد. شب هنگام که صالح نامور به منزل آمد و مسأله را به تمام کمال، مشروح دید، سجده شکر کرد و به شکرانه آن تا بامداد به عبادت پرداخت و بالاخره مقدمه زفاف سه شبانه روز به تأخیر افتاد. مولانا مجلسی از واقعه اطلاع پیدا کرد. خطاب به مولانا صالح فرمود: هرگاه این دختر، مطلوب تو نمی باشد دختر دیگری را به ازدواج تو در آورم. به عرض رسانید، حقیقت مطلب غیر از آن است که شما پنداشته اید. منظور من، ادای شکر پروردگار است در عین حالی که می دانم هرچه بیشتر به شکر او پردازم باز اندکی از وی سپاسگزاری نکرده ام و حق این عنایت ربانی را ادا ننموده ام. مولانا فرمود. آری «اقرار به عجز، نهایت شکر بندگان است» و چند فرزند از این معظمه به وی روزی شد یکی از آن ها آقا محمد هادی مترجم قرآن کریم دوم آقا نور الدین محمد سوم آقا محمد سعید اشرف - م.

دو تن، دختر سید رضی الدین علی بن طاووس

این دو تن از بانوان با فضیلت و دانشور و دو نویسنده با صلاحیت اند. خود ابن طاووس «قدس سره» در کتاب کشف المحجّه خطاب به فرزندش محمد می گوید:

یادآوری می کند، خواهرت شرف الاشراف را اندکی پیش از بلوغ به حضور خواندم و آن چه را که حالش اقتضا می کرد و اندک و بسیار را که ممکن بود با توجه به آنها بتواند در پیشگاه خدای متعال، موقعیتی به دست آورد برای وی گوشزد کردم و مشروح آن را در کتاب البهجه لثمره المهجه ایراد کرده ام.

سید بن طاووس کتاب امالی شیخ طوسی را به این دو دختر و دو برادرشان محمد و علی اجازه داده است و چگونگی آن را در ضمن شرح حال سید بن طاووس ایراد کرده ایم.

سید در تعریف دخترانش گفته «الحافظتین الکاتبین» و ما بقی آن چه را در تعریف آنها گفته است از نسخه ای که نقل شده مفقود گردیده است.

مادر سید بن طاووس

از دانشوران بزرگ بوده است. یکی از شاگردان شیخ علی کرکی در رساله اسامی مشایخ نوشته است: «و منهم امّ السّید بن طاووس» (از ایشان است مادر سید بن طاووس) شیخ طوسی به او اجازه روایت و نقل از تمام مصنفات خویش داده و او را به فضیلت ستوده است.

مؤلف گوید: رساله مزبور، مغلوط است و ممکن است افتادگی در آن باشد و یا عبارت باقی مانده ای از شرح حال ابن ادریس باشد و لفظ (منهم) زیادی است.

دختر سید مرتضی

بانویی با فضیلت و بزرگوار است. کتاب نهج البلاغه را از عمویش سید رضی روایت می کرده است و قطب راوندی در آخر شرح نهج البلاغه اظهار داشته است شیخ عبد الرحیم بغدادی معروف به ابن الاخوه از این مخدره روایت داشته است و ما این سند

را در ذیل ترجمه قطب راوندی و شیخ زین الدین ابو جعفر محمد بن عبد الحمید بن محمد یادآور شده ایم.

دختران شیخ طوسی

دو تن فاضل و عالم بوده اند. پیش از این ذیل ترجمه ابن ادریس نوشتیم یکی از آنها، مادر ابن ادریس است و خواهر دیگرش (۱)...

یکی از علما به این هر دو خواهر اجازه داده است و ممکن است اجازه دهنده برادرشان شیخ ابو علی بن شیخ طوسی یا پدرشان شیخ طوسی باشد.

شرح نهج البلاغه ابن میثم به خط زنی فاضل

در زاویه مقدسه حضرت عبد العظیم علیه السلام شرح نهج البلاغه ابن میثم بحرانی را دیدم که به خط زن فاضلی نوشته شده بود.

خواهر ملا رحیم اصفهانی

در حال حاضر در اصفهان، خواهر ملا رحیم اصفهانی که در محله کران می زیست از علما و خطاطان است و من خط او و پاره ای از یادداشت هایش را دیده ام. از آن جمله شرح لمعه است که با خط بسیار خوبی نوشته است و آن معظمه خط نسخ و نستعلیق را به خوبی می نوشت و از شاگردان پدر و برادرش بود.

سیده سکینه دختر مکرمه مولانا حسین بن علی بن ابی طالب علیهم السلام

ابن خلکان گفته است: این مجلله، بزرگ بانوان روزگارش بود و در جمال و طرفه گویی و خوش اخلاقی، از بهترین و شایسته ترین بانوان آن زمان به شمار می آمد. مصعب بن زبیر، وی را به همسری خویش درآورد لیکن دیری نپایید که مصعب درگذشت پس از مرگ وی به ازدواج عبد الله بن عثمان بن عبد الله بن حکیم بن حزام درآمد و فرزندی از

ص: ۲۹

۱- (۱) همگی اعلام، مادر ابن ادریس را دختر شیخ طوسی دانسته اند لیکن حقیقت امر بر خلاف آن است و چگونگی آن تفصیلاً در صفحه (اذ) حیات (شیخ الطوسی) علامه تهرانی مؤلف الذریعه که در مقدمه تفسیر تبیان شیخ طبع گردیده آورده است - م.

او به نام عثمان و موسوم به قریر یا قرین پیدا کرد. پس از او با اصغ بن عبد العزیز بن مروان ازدواج کرد و پیش از دخول از وی جدا شد. پس از جدایی از وی به ازدواج زید بن عمر و بن عثمان بن عفان درآمد. سلیمان بن عبد الملک به زید دستور داد تا او را طلاق بدهد، او هم به دستور عمل کرد.

برخی از مؤرخان، ترتیب همسران او را به طرز دیگری بیان کرده اند.

(الطره السکیتیة) منسوب به اوست. (۱) حکایات و لطیفه گوئی های او با سراینندگان و کسان دیگر معروف است. سکینه در روز پنج شنبه پنجم ماه ربیع الاول سال ۱۱۷ هـ. ق در مدینه درگذشت «رضی الله عنها».

برخی از مورخان نام او را آمنه و بعضی امینه و دیگری امیمه گفته و سکینه را لقب او دانسته اند. مادرش رباب، دختر امرء القیس بن زید است.

ص: ۳۰

۱- (۱) گویند موی سر جناب سکینه در کمال زیبایی بود و موی جلو سر خود را که طره به ضم طا می گویند به طرز بسیار زیبایی می آراست که آن را طره یا حبه سکیتیة می گفتند و این طرز آرایش ویژه آن حضرت بود هرگاه مردی موی جلو سر خود را به آن طرز آرایش می داد عمر بن عبد العزیز دستور می داد او را تازیانه بزنند و موی سرش را بتراشند. شرح احوال این مجلله در کتابهای ادبی و تاریخی به تفصیل و اجمال آمده است. پایه علمی و ذوقی او به اندازه ای بود که بزرگان قریش و سراینندگان و ادیبان به حضور او بار می یافتند و اشعار خود را به اطلاع او می رسانیدند. او رسا و نارسا و نغز و غیر نغز اشعار آنان را با ادله قانع کننده توضیح می داد و آنان به خطای خود و فضیلت و قدرت فهم و اطلاعات دقیق او اعتراف می کردند و خصوصیات ملاقاتهای او با فرزددق و جریر و راویان ایشان، موکول به آغانی و کتابهای دیگر است. حضرت سید الشهداء علاقه خاصی به وی داشت و می فرمود خانه ای که در آن سکینه یا رباب باشد آن خانه مورد محبت من است. سکینه در واقعه کربلا حضور داشت و حالات او در آن واقعه در کتابهای شرح وقایع طف آورده شده است - م.

فصل دوم: در کنیه هایی که با لفظ (اب) آغاز می شود

اشاره

ص: ۳۱

این کنیه، گاهی به زید شحام که از اصحاب حضرت صادق علیه السلام است گفته می شود و گاهی به ابو اسامه که از عامه بوده گفته می شود.

(شریف -) ابو احمد، کنیه سید شریف مرتضی نقیب عدنان بن سید رضی شریف ابو الحسن محمد بن حسین بن موسی بن محمد بن موسی بن ابراهیم بن موسی بن جعفر الکاظم علیهم السلام موسوی بغدادی معروف به سید مرتضی ثانی. مترجم حاضر فرزند سید رضی و برادرزاده سید مرتضی است.

و گاهی ابو احمد به جدش سید شریف حسین بن موسی بن محمد (۳۰۴-۴۰۰ ق) موسوی یاد شده گفته می شود و ممکن است جد بزرگوارش بیشتر از نواده اش به این کنیه شهرت داشته باشد و گاهی هم به سید شریف گفته می شود...

(شیخ -) کتاب تأویل الایات از تألیفات اوست و بطوری که از رساله اسامی مشایخ که تألیف یکی از شاگردان شیخ علی کرکی است به دست می آید، ابو اسحاق، از مشایخ اصحاب ما «رضوان الله علیهم» است.

(شیخ -) ابو اسحاق عمرو بن عبد الله بن علی بن کلیب همدانی کوفی سبعی تابعی، از شیوخ محدثان بنام و به گفته اعلام از اصحاب حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن مجتبی و حضرت صادق علیهم السلام به شمار است و بعضی هم او را از محدثان عامه نام برده اند، از نظر من وی از محدثان خاصه است.

از قاموس و کتابهای دیگر به دست می آید شهرت وی را سبعی بدون داشتن یاء وسط ضبط کرده اند.

و از آن جا که چگونگی احوال او در کتابهای رجال اصحاب ما، تنقیح و تحقیق نشده است، بی تناسب نیست در این کتاب به شرح احوال او پردازیم و از این که در سلسله قدمای ما باشد، منافاتی با وضع کتاب ما، نخواهد داشت. به همین مناسبت می گویم: شیخ طوسی در کتاب رجال (۱) نوشته است: ابو اسحاق، عمرو بن عبد الله بن علی همدانی سبعی کوفی تابعی از اصحاب امام صادق علیه السلام است.

و باز در باب کنی از همان رجال (۲) نوشته است: ابو اسحاق همدانی و ابو اسحاق سبعی از اصحاب حضرت ابو محمد حسن بن علی (المجتبی) علیهما السلام می باشند.

در کتاب رجال (۳)، علامه حلی در باب کنی گوید: ابو اسحاق السبعی [کذا] بن کلیب از اصحاب ابو محمد حسن بن علی (المجتبی) علیهما السلام می باشد.

مؤلف گوید: از ظاهر کلام شیخ و به اعتقاد او چنین استفاده می شود که کنیه های مزبور، مربوط به سه تن از اصحاب آن جناب است.

شیخ مفید (ره) در کتاب الاختصاص نوشته است: محمد بن جعفر مؤدب اظهار داشته است. ابو اسحاق (که نامش عمرو بن عبد الله سبعی است) چهل روز نماز صبح را با وضوی نماز خفتن به جای آورد و در هر شب یک ختم قرآن می کرد. و در عصر خودش کسی عابدتر از او نبود و عامه و خاصه، در حدیث به وی اعتماد کامل داشتند و از موثقان

ص: ۳۳

۱- (۱) رجال طوسی، ص ۲۴۶.

۲- (۲) همان کتاب، صص ۶۴، ۷۱.

۳- (۳) رجال، علامه حلی، ص ۷۱.

اصحاب حضرت علی بن الحسین صلوات الله به شمار می آمد و در شبی که حضرت مولا علی به شهادت رسید، متولد شد و در سن نود سالگی درگذشت و او از مردم همدان است و نام او عمرو بن عبد الله بن علی بن ذی حمیر بن سبیع بن سبیع همدانی است و انتساب به سبیعی از آن جهت است که در قبیله آنان وارد شده است.

یکی از علما - گویا ابن شیرویه دیلمی مؤلف کتاب الفردوس - گفته است: ابو اسحاق سبیعی کوفی از تابعین بزرگ به شمار است و حضرت علی علیه السلام و ابن عباس و ابن عمر و صحابه دیگر را دیده است. اعمش و شعبه و ثوری و دیگران از وی روایت کرده اند ابو اسحاق سه سال از خلافت عثمان که باقی مانده بود متولد شد و سال ۱۲۹ ه. ق وفات یافت. ابو اسحاق گفته است: پدرم مرا روی دوشش بلند کرد تا علی علیه السلام را که به ایراد خطبه می پرداخت دیدم و به خاطر دارم که موی سر و صورتش سپید بود و موهای سر مبارکش سفید و دو شانه اش را فرا گرفته بود و بزرگواری خنده رو و نیکو چهره بود و در روی زمین به آرامی حرکت می کرد.

مؤلف گوید: برخی سپیدی موی سر و صورت را به ابو اسحاق نسبت داده اند و احتمال بعیدی هم این معنی را می رساند، لکن حق آن است که موهای سر و صورت حضرت مولا علی علیه السلام سپید بوده است.

شیخ محمد بن جریر بن رستم طبری امامی در کتاب المسترشد در ضمن اظهار بی سابقه ای نوشته است ابو اسحاق سبیعی از دشمنان و کینه توزان حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام است و کسی را از سوی خود گمارد تا با حضرت امام حسین علیه السلام نبرد کند و به گمان من، شیخ حسن بن علی بن محمد طبرسی هم در کتاب کامل بهائی به این موضوع، اشاره کرده باشد.

میرزا محمد استرآبادی در رجال کبیر گوید: ابو اسحاق عمرو بن عبد الله بن علی همدانی سبیعی کوفی تابعی از اصحاب حضرت صادق علیه السلام است و در باب کنی گوید: ابو اسحاق سبیعی عمرو بن عبد الله، سبیع، قبیله ای است از همدان و گاهی او را - به طوری که پیش از این گذشت - همدانی گویند.

سپس گفته است: ابو اسحاق همدانی از اصحاب حضرت امیر المؤمنین علی و

حضرت امام حسن مجتبیٰ علیهما السلام است و پیش از این به عنوان سبعی نام برده شد و در باب القاب گوید: سبعی ابو اسحاق، و گاهی هم به حسب قرینه ای که در دست است لقب دیگری هم می باشد.

میرزای مبرور در رجال و سیط گوید: عمرو بن عبد الله بن علی، ابو اسحاق سبعی تابعی، در بعضی از نسخه ها نام وی را عمر نوشته اند و از اصحاب امام باقر علیه السلام است. در قاموس نوشته است سبیع بر وزن امیر، سبیع بن سبیع است که از قبیله همدان به شمار می آید و امام ابو اسحاق عمرو بن عبد الله از آن قبیله است و هم نام محله ای است در کوفه که به ایشان، منسوب می باشد. او و فرزندش یونس از علمای عامه اند.

بار دیگر در رجال و سیط آمده است: عمرو بن عبد الله بن علی ابو اسحاق همدانی سبعی کوفی تابعی به عنوان عمرو یادآوری شده است.

در باب کنی رجال و سیط گوید: ابو اسحاق سبعی از اصحاب حضرت امام حسن مجتبیٰ علیه السلام است. پیش از این به عنوان عمرو بن عبد الله یا عمر ابو اسحاق سبعی، و سبیع، قبیله ای است از همدان و گاهی هم او را به همین مناسب همدانی گفته اند.

باز در همان رجال گوید: اسحاق همدانی از اصحاب حضرت علی و امام مجتبیٰ است.

امیر مصطفی در رجال خویش به طور کلی از مترجم حاضر نام نبرده است و در نسخه ای از رجال وی نقد الرجال که نزد ما موجود می باشد در هیچ یک از باب کنی و اسما به نام او اشاره نکرده است و این رفتار از امیر مصطفی نسبت به مترجم حاضر بی سابقه است. آری ترجمه نواده اش اسرائیل را از رجال شیخ بطوری که ما، در ضمن مطالبی که از سید داماد نقل می کنیم - ایراد کرده است، از طرف دیگر از فرزندش یونس که پدر اسرائیل است نام نبرده است.

میرزا محمد در رجال (۱) ضمن یادآوری از فرزند ابو اسحاق چنین گفته است: یونس،

ص: ۳۵

۱- (۱) در منهج المقال میرزای مبرور که در سابق به ضمیمه امل الامل چاپ شده یونس را به کنیه ابو اسحاق معرفی کرده و مطالبی که در بالا- ترجمه شده آورده است. وحید بهبهانی در تعلیقاتی که بر آن کتاب دارد به این موضوع توجه داشته که کنیه یونس، ابو اسحاق نبوده است و نوشته است نام ابو اسحاق، عمر بن عبد الله است نه این که ابو اسحاق، کنیه یونس باشد
- م.

مکنی به ابو اسحاق سبعی از اصحاب امام صادق علیه السلام است و پیش از این ذیل احوال ثویر بن ابی فاخته، پاره ای از مطالب را که دلیل بر کینه توزی شدید یونس باشد نقل کردیم و پیداست که او و پدرش از علمای عامه می باشند.

مؤلف گوید: از نوشته میرزا محمد برمی آید که کنیه یونس هم ابو اسحاق است زیرا نوشته است «یونس مکنی ابا اسحاق» گویا اشتباهی اتفاق افتاده و حق آن است که نوشته باشد «یونس بن ابی اسحاق السبعی».

او در ضمن یادآوری از نواده ابو اسحاق نوشته: اسرائیل بن یونس بن ابی اسحاق کوفی از اصحاب امام صادق است.

موضوعی را که میرزای مبرور در ترجمه ثویر بن ابی فاخته گوشزد کرده است از رجال نجاشی است، آن جا که از سیابه بن سوار نقل نموده، وی خطاب به یونس بن ابو اسحاق گفت: چرا از ثویر روایتی نقل نمی کنی با آن که اسرائیل از او روایت می کند؟ در پاسخ گفت: با او که رافضی است کاری ندارم. مراد از اسرائیل، فرزند یونس است.

میرزای مزبور در رجال الوسیط ذیل ترجمه فرزند ابو اسحاق نوشته است: یونس بن ابو اسحاق سبعی از اصحاب حضرت صادق علیه السلام است و در ذیل نام ثویر بن ابی فاخته مطلبی آمده است که حاکی از کینه توزی شدیدی است که وی در مذهب عامه داشته است. و در ضمن ترجمه نواده اش نوشته است اسرائیل بن یونس بن ابو اسحاق کوفی.

شیخ طوسی در رجال در باب کنی گفته است: ابو اسحاق سبعی بن کلیب از اصحاب حضرت صادق علیه السلام است.

کشی در رجال ذیل ترجمه خلف، نوشته است: فتح بن عمرو بن وراق از یحیی بن آدم از اسرائیل از ابو اسحاق عمرو روایت داشته است.

سید داماد در حاشیه رجال کشی نوشته است: ابو اسحاق سبعی نامش عمرو بن عبد الله است و از سفیان روایت می کند. کرمانی در شرح صحیح بخاری ذیل ترجمه عمار بن یاسر نوشته است: ابو اسحاق عمرو بن عبد الله به فتح عین بی نقطه کوفی. و ابن اثیر در جامع الاصول گفته است: ابو اسحاق، عمرو بن عبد الله سبعی همدانی کوفی، حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام و ابن عباس و اسامه بن زید و ابن عمر را دیده است و به

سماع حدیث براء بن عازب و زید بن ارقم رسیده و منصور و اعمش و شعبه و ثوری از وی روایت کرده اند و تابعی بنام و کثیر الروایه است. در دومین سال خلافت عثمان، به دنیا آمده است و سال ۱۲۹ یا ۱۲۷ ه. ق در گذشته. و سبعی به فتح سین بی نقطه و باء مکسور و عین بی نقطه است. در قاموس گفته است: سبعی بر وزن امیر است و - پس از ایراد مطالبی که گذشت - اظهار می دارد! شیخ طوسی در کتاب رجال در باب کنی اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام نوشته است: ابو اسحاق همدانی و در باب کنی اصحاب حضرت ابو محمد حسن بن علی علیهما السلام نوشته است: ابو اسحاق همدانی، ابو اسحاق سبعی بن کلیب است. می گویم: پیدا است که هر دو عنوان، یک نام است. و در باب عین اصحاب حضرت ابو عبد الله جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام نوشته است: عمر بن عبد الله بن عمّار ابو اسحاق همدانی سبعی کوفی می گویم: ممکن است و او عمرو از سوی ناسخان، افتاده باشد نه آن که از قلم شیخ، ساقط شده باشد - پایان کلام سید داماد.

ابن اثیر، در کامل در وقایع سال ۱۲۷ ه. ق نوشته است: در این سال ابو اسحاق عمرو بن عبد الله سبعی همدانی وفات یافت. بعضی گفته اند وی در سال ۱۲۸ ه. ق در گذشته و صد سال عمر داشته است. و سبعی به فتح سین و کسر یا است. و در وقایع سال ۱۵۹ ه. ق نوشته است در این سال، یونس بن ابی اسحاق سبعی همدانی به سکون میم و دال بی نقطه وفات یافته است. و در وقایع سال ۱۶۰ ه. ق نوشته است در این سال، اسرائیل بن ابو اسحاق سبعی همدانی وفات یافته است و بعضی وفات او را سال ۱۶۴ ه. ق نوشته اند. ذهبی در کتاب مختصر و میزان الاعتدال، ۲۰۸/۱ نوشته است:

اسرائیل بن یونس بن ابی اسحاق سبعی یکی از بزرگان است. اسرائیل، از جدش و زیاد بن علاقه و آدم بن علی روایت می کرده است و یحیی بن آدم و محمّد بن کثیر و گروهی دیگر از وی روایت داشته اند. از برادرش عیسی نقل شده برادرم اسرائیل گفته است:

حدیث ابو اسحاق را آن چنان از حفظ می کردم که سوره قرآن را در حفظ می سپردم.

احمد بن حنبل او را موثق شمرده است. ابو حاتم گفته است: وی از روات صدوق و از استوارترین یاوران ابو اسحاق بوده و سال ۱۲۲ ه. ق در گذشته است. (۱)

ص: ۳۷

۱- (۱) ذهبی در میزان الاعتدال، ۲۰۹/۱ نوشته است: اسرائیل سال ۱۶۲ ه. ق در گذشته و در بالا ۱۲۲ مرقوم شده

شیخ طوسی در رجال گوید: ابو اسحاق از هانی بن هانی مرادی روایت می کرده است. ابن داوود در رجال می نویسد: ابو اسحاق از هانی بن هانی همدانی روایت می کرده و مرادش ابو اسحاق سبعی مترجم حاضر است.

ذهبی گفته است: هانی بن هانی، از علی و ابو اسحاق از هانی روایت داشته است.

مؤلف گوید: از نظرات این عده از اعلام و همچنین از کلام شیخ و دیگران برمی آید که ابو اسحاق چند تن بوده اند. و همچنین از کلام آنها استفاده می شود که: ابو اسحاق سبعی و فرزندش یونس و نواده اش اسرائیل از دانشمندان بنام عامه بوده اند و از اعلام شیعه نمی باشند.

در ضمن تعلیقه ای که بر رجال کبیر میرزا محمد نوشته ام پس از ایراد پاره ای از گفتار اعلام یاد شده چنین یادآوری کرده ام: اگر نام ابو اسحاق سه گونه ذکر شده است مربوط به یک شخص باشد بیرون از دقت نخواهد بود برای این که بعید است ابو اسحاق تا روزگار حضرت صادق علیه السلام زنده مانده باشد. گذشته از این، چرا از ائمه پیش از حضرت صادق علیه السلام روایت نکرده است و روایت کردن از ائمه دو طرف، دورتر از واقع و شباهتش به دروغ بیشتر می باشد. و در ضمن تعلیقه ای که بر اسرائیل داشته ام چنین آمده است:

اسرائیل و جدش ابو اسحاق در ضمن برخی از اسانید اخبار ما یادآوری شده اند از جمله در اوایل کتاب اختیار رجال کشی شیخ طوسی و کتابهای دیگر.

در تاریخ کامل به نقل از مختصر ذهبی تاریخ وفات اسرائیل را ۱۲۲ ه. ق نوشته است و این تاریخ، خالی از اشکال نمی باشد، زیرا جدش سال ۱۲۷ یا ۱۲۹ ه. ق وفات یافته است. و از یادآوری پیشین چنین به دست آمد که اسرائیل پس از جدش زنده بوده است.

بنابراین سال ۱۲۲ ه. ق تاریخ وفات او نبوده است. و به حق باید گفت در نسخه مختصر ذهبی اشتباهی رخ داده است و یا تاریخ مزبور سال وفات جدش ابو اسحاق است. تا به این جا خلاصه ای که از تعلیقه یاد کردیم به پایان رسید.

ظالم بن عمرو بن جندل بن سفیان تابعی بصری (۱). وی واضح و مستخرج علم نحو بوده است و به ابو الاسود دثلی شهرت دارد و از اصحاب حضرت علی و حسنین و سجاد علیهما السلام است.

ابو ایوب انصاری ۵۲ هـ / ۶۷۲ م، نام او خالد بن زید خزرچی است

قبرش در حال حاضر در قسطنطنیه (۲) در مزار معروفی است که مردم به زیارت آن می روند. از سوی دیگر در میان آذربایجانی ها مشهور است که قبر ابو ایوب انصاری در آخر شهر ارومیه است و همان مکان را ابو ایوب انصاری گفته اند.

«باب باء»

ابو البدر

شیخ رئیس فاضل کامل امامی بنام است. در اردبیل، در کتابی چنین دیدم. ابو علی طوسی گفته است: رئیس ابو البدر این اشکال را نوشته است * ه ق و اظهار داشته است از شخص مورد وثوق و اعتمادی شنیدم حضرت مولا- علی بن ابی طالب علیهما السلام، اشکال مزبور را بر روی سنگی که حک شده بود مشاهده کرده و افزوده است که آن اشکال، رمز اسم اعظم الهی است و (حضرت مولا یا آن مرد موثق (۳) طریقه

ص: ۳۹

۱- (۱) شاعر از قبیله دئل که در جنگ صفین حضور داشته است. اصول النحو العربی بدو منسوب است. المنجد فی اللغه و الاعلام / ۱۴.

۲- (۲) طبری (۲۳۲/۵) آورده است که یزید بن معاویه در ۴۹ ق به قصد جنگ با رومیان رهسپار شد و ابو ایوب انصاری را که سالخورده بود به همراه برد. چندی بعد در ۵۲ ق که قسطنطنیه در محاصره مسلمانان بود ابو ایوب در اثر بیماری درگذشت. ن. ک: دائره المعارف شیعه.

۳- (۳) ابیات مزبور در دیوان حضرت امیر المؤمنین به نام آن بزرگوار آمده است لیکن در شرح دیوان ناقص آورده

نوشتن و پاره ای از مطالب مربوط به آن را در ضمن این ابیات ایراد کرده است.

ثلاث عصی صَفَّفت بعد خاتم علی رأسها مثل السنان المقوم

و میم طملیس أبتّر ثم سلّم الی کل مأمول و لیس بسلم

و هاء شقیق ثم واو منکس کأنبوب حجاج و لیس بمحجم

و اربعه مثل الانامل صَفَّفت تشیر الی الخیرات من غیر معصم

فذلک اسم اللّٰه جلّ جلاله الی کل مخلوق فصیح و أعجم

فیا حامل الاسم الذی لیس مثله توقّ به کلّ المکارم تسلّم

سه عصا (سه الف عمودی) که پس از خاتمی قرار گرفته در حالی بر فراز آن الف مدی که مانند نیزه ای است درآمده باشد پس از آن سه الف، میم کور که دایره اش نمودار نباشد و بی دم باشد قرار گرفته و بعد از آن، نردبان سه پایه ای که انسان را به هر آرزویی می رساند در حالی که نردبان معمولی نمی باشد درآمده است و پس از آن هاء جدا شده یعنی هاء هوز (ه) است و به دنبال آن واو معکوسی که مانند شاخ حجامت که بر فراز آن ها سایه افکنده است. و پس از آن چهار الف دیگر در یک ردیف به شکل انگشتان دست بدون میج قرار گرفته است. به واسطه همین حروف است که خوبیها و خواسته های درونی برآورده می شود. اشکال مزبور، نام خدای عز و جل است که در اختیار عرب و عجم گذارده شده است. اینک ای کسی که حامل این اسم بی مانند می باشی به یقین بدان با داشتن آنها از هر گزند در امان خواهی بود. (۱)

ص: ۴۰

۱- (۱) ابیات مزبور را یکی از سراینندگان به شرح زیر ترجمه کرده و چگونگی آنها را متعرض شده است: اولین خاتمی همی باید که بود پنج گوشه آن خاتم لیک شرط نوشتنش این است که نرانی بر آن دوباره قلم بنویسی عقیب آن سه الفکه نباشد از آن زیاد و نه کم بر سر هر سه چون سنان مدیکشی آن چنان که نبود خم پس از آن میم بی دمی باشد که بود کور چشم آن بر هم بعد از آن نردبان سه پایه که نباشد از آن زیاد و نه کم بعد از آن چار الف بود همسر چون انامل ستاده پهلوی هم بکشی ها و پس دگر واویکه بود کج به هیأت محجم

مؤلف گوید: در این اوقات، مشهور است که اشکال مزبور را در جمعه آخر ماه رمضان می نویسند و پس از آن، چهل و یک مرتبه آیه «وَإِنْ يَكَادُ» را مرقوم می دارند و به این وسیله چشم زخم و دیگر پیش آمدهای ناگوار را از خود دفع می کنند. همچنین شهرت دارد که سند اشکال مزبور به شیخ بهائی «ره» نسبت دارد و ممکن است شیخ بهائی، اشکال یاد شده را از ابو البدر نقل کرده باشد. و هرگاه چنین نقلی درست باشد عمل به آن، تجویز می شود هرچند به ثبوت نرسیده است، زیرا عمل به مندوبات به خصوص دعوات، منتهی به خلاف نخواهد شد.

اشکال مزبور را به صورتهای مختلف نوشته اند و طرز صحیح آن همان است که مطابق با مضمون ابیات یاد شده باشد و ممکن است شیخ بهائی هم ابیات مزبور را از ابو البدر روایت کرده باشد.

ابو بکر گرگانی

(مفید -) از دانشمندان بزرگ است. ابن شهر آشوب در کتاب المناقب پاره ای از تحقیقات او را نقل کرده است.

مؤلف گوید: در شهرت وی به «جرجانی» یا «گرگانی» اشتباهی از سوی ناسخان اتفاق افتاده است و درست آن است که «جرجرائی» به جای «جرجانی» نوشته شود.

بنابراین، مترجم حاضر همان شیخ جلیل ابو بکر محمد بن احمد بن محمد مفید جرجرائی است که شیخ طوسی بدون واسطه از وی نقل کرده است و پیش از این هم شرح حال او را نوشتیم.

ابو بکر خوارزمی

(استاد -) ابو بکر محمد بن عباس خوارزمی طبری و یا شیخ ابو بکر محمد بن موسی خوارزمی. وی، فاضل دانشمند و متکلم ادیب و شاعری بنام و معاصر با صاحب بن عباد است. کنیه ابو بکر و خوارزمی بودنش اگرچه دلیل بر سنی بودن اوست، لیکن از نامه ها و سروده های او به دست می آید که شیعه باشد چنان که صغدی، بخشی از نامه ها و اشعار او را در کتاب التذکره ذکر کرده است، از جمله هنگامی که محمد بن ابراهیم والی نیشابور به قصد آزار مردم آن جا برخاست، ابو بکر به منظور دلداری دادن گروهی از شیعیان نیشابوری نامه ای برای آنان ارسال داشت؛ نامه ای است دامنه دار و همراه با فصاحت و بلاغت. در این نامه به فصاحت خلفا و یژه امویها و عباسیها و پیروان آنان پرداخته و به پیش آمدهایی که برای اهل بیت رسالت علیهم السّلام و فرزندان و نوادگان و پیروان و اصحاب ایشان اتفاق افتاده به تفصیل اشاره کرده است و از این نامه تشییع و حسن عقیده او بخوبی ظاهر می شود. در پایان آن نامه می نویسد: از خدا سپاسگزارم که از گوهر پاکیزه ای به وجود آمده ام و از او می خواهیم که: ما را به خودمان واگذار نفرماید و به کرده

ص: ۴۳

۱- (۱) کشف الظنون، ۷۳۱/۲ نوشته است: ابو البرکات هبه الله بن ملکا بغدادی مؤلف کتاب المعبر در منطق در سال ۵۴۸ ه ق در گذشته است - م.

ما، ما را در معرض محاسبه قرار ندهد و ما را از کج فهمی «حشویه»، لجاجت «حروریه»، شک «واقفیه»، ظلمت افکار «حنفیه»، اختلاف آرای «شافعیه»، ناصبی گری «مالکیه»، جبر «جهمیه» و «نجاریه»، کسالت «راوندیه»، روایتهای «کیسانیه»، انکار «عثمانیه»، تشبیه «حنبلیه» و دروغ گویی غلامت «خطابیه» در پناه خود نگهداری فرماید و ما را بر ناصبی گری اصفهانی، کینه توزی نسبت به اهل بیت چونان طوسی یا شاشی (چاچی)، بینش مرجئه، تشبیه قمی، جهل شامی، حنبلی گری بغدادی، باطنی گری مغربی، عشق ابو حنیفه بلخی، تناقض گویی حجازی، بی دینی سجزی (سگزی: سیستانی) و غلو تشیع کرخی دچار نسازد و در ردیف آنها که محبت ایشان سراپای ما را فرا گرفته است محشور فرماید و شفاعت آنهايي که افتخار ولایت آنها را داریم - در روزی که هر دسته ای از مردم را به همراهی پیشوایانشان می خوانند و هر گروهی در زیر پرچم ویژه خود دعوت می کنند - روزی فرماید که او شنوا و نزدیک است. آری او سخن ما را می شنود و پاسخ ما را می دهد(۱).

ص: ۴۴

۱- (۱) صفدی در الوافی بالوفیات (۱۹۱/۳) نوشته است: ابو بکر خوارزمی شاعر بنام به «طبرخزی» معروف بود زیرا مادرش خوارزمی و پدرش طبرستانی بود و خواهرزاده محمد بن جریر طبری است. خود او به نقل یاقوت در آخر دیوانش گفته است. بآمل مولدی و بنی جریر؛ فاخوالی و یحکی المرء خاله؛ فها انا رافضی عن تراث؛ و غیر رافضی عن کلاله. حاکم در تاریخش گفته است: خوارزمی در لغت و شعر بی نظیر بود. در یکی از روزها، آن قدر از اسماء کنی از حفظ برای من گفت که مرا به حیرت درآورد. گویند آن گاه که تصمیم گرفت به دربار صاحب راه پیدا کند از دربان وی اذن ورود خواست. حاجب نزد صاحب رفته گفت شاعری درخواست ملاقات دارد. صاحب گفت: به او بگو: شاعری می تواند با ما ملاقات کند که بیست هزار شعر عرب را به خاطر داشته باشد. حاجب، پیام صاحب را به اطلاع او رسانید. خوارزمی گفت: به وی بگو از اشعار مردان یا زنان؟ حاجب که پیام خوارزمی را به اطلاع صاحب رسانید، گفت: آری او بو بکر خوارزمی است و اجازه ورود به او داد و به وی بی اندازه احترام گزارد، تا این که به طوری که در بالا بیان شده است از وی رنجیده خاطر شد و کفران نعمت نمود. خوارزمی به یک حال نبود و طولی نمی کشید از کسانی که با وی آمیزش داشتند اعراض می کرد، چنان که ابو سعید خوارزمی گفته است ابو بکر له ادب و فضل؛ و لکن لا یدوم علی الوفاء؛ مودته اذا دامت لخل؛ فمن وقت الصباح الی المساء. از ابو اسحاق حصری نقل شده است ابو بکر خوارزمی از رافضیهای غالی بود و در این مرتبه به سرحد کفر رسیده بود. خوارزمی نسبت به آل بویه تعصب خاصی داشت و از آل سامان نکوهش می کرد. خوارزمی مدتی را در شام و حلب به سر برد و سرانجام در سال ۳۸۳ ه. ق در نیشابور درگذشت - سیوطی در طبقات، ص ۵۱ نوشته است: خوارزمی از شاگردان ابو علی اسماعیل صفار و دیگران بود و مرگش در ماه رمضان سال ۳۸۳ ه. اتفاق افتاده و هر کجا که رفت از والیهای آن جا نکوهش کرده. آخر الامر به نیشابور

سیوطی در طبقات النجاه نوشته است صفدی گوید: آن گاه که حاجب ابو اسحاق، مورد بی مهری صاحب بن عبّاد قرار گرفت، استاد خوارزمی نامه ای به حاجب نوشت و در ضمن اندرزی که به وی داد، وی را از کفران نعمتی که نسبت به صاحب بن عبّاد کرده است سرزنش نمود. صفدی گفته است: خدا خوارزمی را پیامرزد و هرگاه در سرزنی که نسبت به حاجب و ابو طیب نموده که چرا نعمت صاحب را کفران کرده اند راست گفته پس چرا خود، نعمت صاحب را کفران نموده؟ و حال آن که در یکی از روزها به دل و زبان از صاحب نکوهش نمود و از این رفتار خویش نسبت به صاحب، خودداری نکرد تا آن جا که گفت:

لا تحمدن، ابن عبّاد و ان هطلت کفاه بالوجود حتّی اخجل الדיما

فانها خطرات من و ساوسه يعطی و يمنع لانجلا و لاکرما

جود و بخشش ابن عبّاد تا آن جاست که مانند باران می ریزد و آن را شرمنده می دارد.

در عین حال، قابل ستایش نمی باشد، زیرا این گونه بذل و بخشش او از وسوسه های نفسانی اوست که می بخشد و از بخشش خودداری می کند و بالاخره نه بخیل است و نه کریم.

خوارزمی، این دو بیت را نوشت و در قرارگاه صاحب گذارد و بلافاصله بیرون رفت.

هنگامی که صاحب وارد شد و آن دو بیت را دید بسیار ناراحت شد و علت ناراحتی اش آن بود که احسان زیادی نسبت به او انجام داده بود. هنگامی که خبر مرگ خوارزمی به صاحب رسید گفت:

اقول لركب من خراسان اقبلوا امانت خوارزميكم قيل لي نعم

فقلت اكتبوا بالجص من فوق قبره ألا لعن الرحمن من يكفر النعم

آن گاه که مسافرانی از خراسان آمدند از آنها پرسیدم آیا خوارزمی شما در گذشت؟ گفتند: آری، به ایشان گفتم اینک با گچ بر فراز قبر او بنویسید: خدای بخشنده لعنت کند کسی را که نمک شناس باشد.

مؤلف گوید: ابن شهر آشوب در معالم العلماء در ضمن طبقات شعرايي که آشکارا به

مدح اهل بیت نمی پرداختند از وی نام برده و گوید: ابو بکر محمد بن عباس خوارزمی طبری پیدا است که فرد حاضر غیر از محمد بن موسی خوارزمی است؛ آن هم در صورتی که انتساب به جد، چنان که معمول است، در کار نباشد.

ابو البرکات خوزی

(۱)

(سید -) ابو البرکات، سید بزرگوار و دانشمند علی بن حسین حسینی خوزی موسوی، از شیخ صدوق روایت می کرده است و علی بن عبد الصمد تمیمی از وی روایت داشته است.

ابو البرکات مشهدی

(سید ناصح الدین -) به حق باید گفت، مترجم حاضر همان سید ابو البرکات محمد بن اسماعیل مشهدی حسینی، استاد شیخ منتجب الدین، مؤلف فهرست است. یکی از علما در ضمن یادداشتهای خود کتاب المسموعات را به وی نسبت داده است و او را به عنوان شیخ ناصح الدین ابو البرکات مشهدی معرفی کرده است چنان که در صدر این شرح حال وی را معرفی کردیم با این تفاوت که به جای (سید) کلمه (شیخ) را به کار برده است.

شیخ رضی الدین، ابو نصر، حسن بن شیخ ابو علی طبرسی در مکارم الاخلاق وی را به عنوان سید امام ناصح الدین، ابو البرکات مشهدی، نام برده و کتاب المسموعات را به وی نسبت داده و برخی از اخبار را از آن کتاب، ایراد نموده است. فرزندش شیخ علی بن حسن بن فضل طبرسی نیز در کتاب مشکاه الانوار از وی یاد کرده و کتاب المجموع را از تألیفات او بر شمرده است.

قطب راوندی در کتاب الخرایج گوید: خبر داد به ما، سید ابو البرکات محمد بن اسماعیل مشهدی از شیخ جعفر دوریستی از شیخ مفید....

ص: ۴۶

۱- (۱) ر. ک: سید عبد الکریم بن طاوس، فرحه الغری، قم، منشورات الرضی ۱۳۴ جوری آمده است. و نیز النابیس فی القرن الخامس، شیخ آقا بزرگ تهرانی، ۱۱۹ ریاض العلماء (ترجمه) ۴۹۹/۳ و امل الآمل ۱۷۹/۲.

(سید -): شیخ ناصح الدین ابو البرکات مشهدی که همان سید ابو البرکات، محمد بن اسماعیل حسینی مشهدی استاد شیخ منتجب الدین، مؤلف فهرست است.

و به حق باید گفت فرد حاضر، سید ابو البرکات علوی است که مؤلف تبصره العوام چگونگی مناظره او را (راجع به امامت) با ابو بکر بن اسحاق کزّامی ایراد کرده است.

ابو بکر تایبادی

(شیخ عارف فاضل زین الدین -) دانشور کامل و سراینده ای ماهر است.

چنان که از اوایل کتاب مصائب النواصب قاضی نور الله شوشتری استفاده می شود وی امامی مذهب است. برای شرح حال و روزگار او باید از کتابهای دیگر استفاده کرد. (۱)

ص: ۴۷

۱- (۱) قاضی نور الله در مجالس المؤمنین ۲۶۳ نوشته است: الشيخ المؤید بشرف الفيض و الايادی زین الدین تایبادی نامش نام جدش زین الدین علی تایبادی است که شیخ با فضیلتی بوده است و کنیه او بر وجهی که مشهور است و در نفحات مذکور از «مشجر» سید محمد نوربخش نقل کرده است. وی از علمای اولیا و اجله عرفاست، در علوم ظاهری کامل و در صفای باطن و کشف و مشهود بحری بی ساحل وی مرید ابو طاهر خوارزمی و او مرید عبید الله بیدآبادی و او مرید شیخ علاء الدوله سمنانی است. جمعی کثیر از علما از قبیل میر سید شریف جرجانی و ملا سعد تفتازانی به وی معتقد بودند و خواجه بهاء الدین نقشبند گفته وی را در معارف مانند دریایی یافتیم. مدت سی سال تحت تربیت و روحانیت شیخ الاسلام احمد جامی بود، آخر الامر شیخ الاسلام به وی گفت (هر معنی که مرا بود با تو همراه کردم) اکنون به زیارت مشهد مقدس منور سلطان الانس و الجن علی بن موسی الرضا علیه الاف التحیه و الثنا باید رفت تا از آن حضرت با تو فیضها همراه شود. تایبادی با پای پیاده به مشهد مقدس مشرف می شود و پس از چندی که ارادت می ورزد و به ذکر و فکر اشتغال می ورزد فیضها و توفیقا نصیبش می شود. امیر تیمور هم با همه موقعیتهای کذایی که داشت به وی ارادت می ورزید. از رباعیات اوست. گر منظر افلاک شود منزل تووز کوثر اگر سرشته باشد گل تو چون مهر علی نباشد اندر دل تو مسکین تو و سعی های بی حاصل تو جامی در نفحات الانس نوشته مولانا زین الدین ابو بکر تایبادی بیشتر به امور شرع توجه داشت و از این راه درهای طریقت به روی او باز شد و از روحانیت شیخ احمد جام بهره ور می شد و مدت هفت سال با پای پیاده از تایباد بر سر تربت مولانا جامی می آمد تا هنگامی که جامی را در مکاشفه دید گفت تربیت تو به عهده ما واگذار شده است و پس از سی سال به دستور باطنی شیخ احمد جام به مشهد مقدس رضوی رفت و از برکات مجاورت مرقد آن حضرت، فیضها برد. مولانا زین الدین در نیمه روز پنج شنبه سلخ محرم الحرام سال ۷۹۱ ه. ق وفات یافت. عماد الدین زوزنی در تاریخش گفته است: سنه احدی و تسعین بود تاریخ؛

ابو بکر دوری

(شیخ -) عبد السلام بن حسین، ادیب بصری که شیخ نجاشی است از وی روایت می کند و از اسانید شیخ طوسی که به صحیفه سجادیه منتهی می شود. در ضمن ترجمه متوکل بن عمیر بن متوکل آمده است که احمد بن عبدون هم از ابو بکر دوری، روایت داشته است و شیخ طوسی به وسیله ابن عبدون از وی روایت کرده است و خود او از ابن اخی طاهر، روایت نموده، بنابراین، مترجم حاضر هم درجه با شیخ صدوق بوده است اما نام او را نمی دانم.

دوری به ضم دال منسوب به دور است. در قاموس گوید: دور، به ضم دال نام دو قریه علیا و سفلی است، واقع در میان سرّ من رأی (سامرا) و تکریت و از آن جاست محمد بن فرخان بن روزبه و نام ناحیه ای است از دجیل و محله ای است از بغداد نزدیک به ابو حنیفه و از آن محله است محمد بن مخلد بن حفص و همچنین محله ای است از نیشابور و از آن جاست ابو عبد الله دوری.

ابو بکر جعابی

(شیخ -) ابو بکر محمد بن عمر بن محمد بن سلیم بن براء بن نیره بن سیار معروف به جعابی. (۱)

ابو بکر بن درید ازدی

(۲)

(ادیب -) شیخ بزرگوار امامی مذهب و پیشوا ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی، ادیب لغوی، معروف به ابن درید و مؤلف کتاب الجمهره فی اللغه و کتابهای دیگر. ابن شهر آشوب در معالم العلماء در ردیف سرایندگانی که آشکارا به مدح اهل بیت علیهم السلام

ص: ۴۸

۱- (۱) اعیان الشیعه، ۲/۲۹۳ طبع جدید نوشته: ممکن است جعابی شهرت پدرش عمر بن محمد و شهرت فرزندش ابن جعابی باشد و ممکن است به هر دو تن ابن جعابی گویند چنان که کنیه هر دو ابو بکر است و فرزندش را حافظ بغدادی هم گفته اند - م.

۲- (۲) شرح حال و آثار و پاره ای از اشعارش در ریاض العلماء (ترجمه) شماره ۹۷/۵ آمده است - م.

می پرداختند از وی یاد کرده و مانند ما، که در عنوان شرح حال به کنیه وی اکتفا نمودیم، او هم به کنیه اکتفا کرده و نام او و پدرش را متعرض نشده است.

ابو بکر صولی

(اجل -) ابو بکر محمد بن یحیی بن عبد الله بن عباس کاتب صولی معروف به ابو بکر صولی از ابو العباس مبرّد روایت داشته و از پیشینیان است و به صولی هم معروف می باشد.

ابن شهر آشوب در معالم العلماء در ردیف سرایندگانی که با تقیه به ستایش اهل بیت می پرداخته اند نام او را ذکر کرده است. و پیدا است که مترجم حاضر، همان صولی امامی است که مشهور به لعب الشطرنج است. (۱)

ابو بکر بن عیاش

شیخ ابو عبد الله احمد بن محمد بن عبد الله بن حسن بن عیاش جوهری معروف به ابن عیاش و مؤلف کتاب الامالی و از علمای پیشین اصحاب ما به شمار است. (۲)

ابو بکر مدائنی کاتب

محمد بن حسن بن روزبه، ابو بکر مدائنی کاتب، در رجه می زیست و راوی صحیفه

ص: ۴۹

۱- (۱) اعیان الشیعه، ۹۷/۱۰ طبع جدید نوشته: ابو بکر محمد بن یحیی بن عبد الله بن عباس بن محمد بن صول تکین معروف به صولی شطرنجی و صولی منسوب است به جدش صول تکین. در ماه رمضان سال ۲۵۵ ه در بصره متولد شد. از شاگردان ابو داوود سیستانی و مبرّد و ثعلب است. او ندیم راضی و مکتفی و مقتدر عباسی بوده و تألیفاتی در اخبار وزرا و شعرا و قرمطیها و دیگران دارد و کتاب ادب الکاتب از اوست. در بازی شطرنج استاد بود تا آن جا که عوام مردم او را واضع شطرنج می دانستند با آن که واضع آن بهرام هندی است. ابراهیم صولی که از اصحاب حضرت رضا علیه السلام است عموی پدری او است و صولی به توسط او اخبار زیادی از حضرت رضا علیه السلام روایت کرده و صدوق در عیون اخبار الرضا روایت او را نقل کرده است و مسعودی او را در شمار مورخان نام برده و خاندان او از پادشاهان گریان بوده اند و اشعار فراوانی گفته است و در تألیف کتاب، سلیقه ارزنده ای داشته است. قاضی تنوخی گفته صولی در ماه رمضان سال ۳۳۵ ه در گذشت و پدر مرا وصی خود قرار داد و در وصیت نامه نوشت که وارثی ندارد. و نیز به معالم العلماء / ۱۵۲ مراجعه شود.

۲- (۲) ریحانه الادب ۹۸/۶ نوشته ابن عیاش جوهری از معاصران صدوق بوده و نجاشی هم از او استفاده کرده است و کتاب مقتضب الاثر از تألیفات اوست و در اواخر عمر مختل الحواس بوده و سال ۴۰۱ هجری وفات یافته است. نخبه المقال گوید: و الجوهری آخر العمر اضطرب: عندی جلیل ذو کتاب المقتضب - م.

کامل سجاده بوده است. و ابو المفضل محمد بن عبد الله بن مطلب شیبانی از وی روایت داشته و در درجه صدوق و امثال اوست.

ابو بکر قاضی

وی از علمای بنام است و قاضی القضاة عماد الدین ابو محمد حسن بن احمد استرآبادی که نواده مادری اوست به طریق املا از وی روایت داشته است. و چنان که از یکی از سندهای برخی از اخبار اربعین شیخ منتجب الدین، استفاده می شود منتجب الدین به توسط قاضی القضاة مزبور از وی روایت داشته است و خود او از شیخ شهید ابو جعفر کمیل بن جعفر از ابراهیم بن حسن از عبد الله بن سعید طائی از رشید بن رشید از یزید بن ابو حیب از حسن از ثوبان روایت کرده است: امیر المؤمنین علیه السلام را دیدم تا آخر. لیکن شیخ منتجب الدین در کتاب فهرست از وی نام نبرده است و پیدا است که وی از علمای عامه است و به همین نسبت روایت دیگر حدیث مزبور هم از علمای عامه اند.

مؤلف گوید: از نام ابو بکر قاضی اطلاعی ندارم و ممکن است از لابلای کتاب حاضر به نام او دست پیدا کنیم. (۱)

«باب ثاء»

ابو التحف

شیخ ابو الحسن علی بن محمد بن ابراهیم بن حسن بن طیب مصری معروف به ابو التحف، به ظاهر از علمای خاصه و از مشایخ شیخ حسین بن عبد الوهاب، معاصر با

ص: ۵۰

۱- (۱) از ذیل حدیث سی و یک اربعین منتجب الدین (ص ۶) استفاده می شود نام ابو بکر قاضی، محمد بن احمد قزوینی است و ابو محمد استرآبادی که نواده مادری اوست از ابو بکر قاضی روایت می کرده و در بالا آورده شده است از فقهای حنفی مذهب بوده و در شهر ری به قضاوت می پرداخته است - م.

سید مرتضی و سید رضی و شیخ طوسی است و از گروه بسیاری روایت کرده است.

مؤلف گوید: به طوری که به خط بسیار کهنی در کتاب المعجزات شیخ حسین مذکور دیدم، «تحف» با تاء نقطه دار و حاء بی نقطه و فاء آخر ضبط شده است لیکن در باب نون خواهد آمد که شهرت وی را «ابو النجف» با نون و جیم و فا ضبط کرده اند و او از مشایخ سید مرتضی، سید رضی بوده و ضبط نون و جیم، صحیح نیست.

ابو تراب خطیب

از دانشوران بنام است و کتاب الحدائق از تألیفات اوست. ابن شهر آشوب در کتاب المناقب برخی از اخبار را از آن کتاب، نقل کرده است و پیداست که از علمای خاصه می باشد.

ابو تراب حسنی

(سید -) ابو تراب مرتضی بن داعی حسنی رازی، برادر سید ابو حرب مجتبی بن داعی حسنی رازی، از علمای بنام است و از مشایخ سید فضل الله راوندی و ابن شهر آشوب و دیگران به شمار می رود.

ابو تراب بن رؤیه قزوینی

(قاضی -) از علماء بزرگوار است و ممکن است از معاصران شیخ طوسی باشد.

قاضی نور الله شوشتری در مجالس المؤمنین نوشته است: قاضی از دانشمندان بی نظیر قزوین و فضیلتی سعادت قرین است. شیخ عبد الجلیل قزوینی رازی در کتاب نقض فضایح الروافض نوشته است: روزی یکی از ناصبیهای جبری مذهب به قاضی گفت: ما شما را کافر می دانیم! قاضی در پاسخ گفت ما هم شما را کافر می دانیم و مثلی به فارسی به آن اضافه کرد: «از آوه تا ساوه همان قدر راه است که از ساوه تا آوه یعنی چنان چه دانی هست نه بیش و نه کم». در ایراد این مثل، لطیفه ای است و آنها که از احوال مردم این دو شهر آگاهی دارند متوجه به لطافت مثل مزبور خواهند شد، زیرا مردم آوه به تشیع و مردم ساوه به تسنن معروفند. و نزدیک به جوابی که قاضی به آن ناصبی داده است، آن است

که یکی از مخالفان به بزرگی از مردم زمان خود گفت: من به تو عقیده ندارم! آن بزرگ، در پاسخ گفت: هرچه آری بری. و نظرش به این مصراع بود «صدق پیش آور که این جا هر چه آرند آن برند».

ابو تمام

حبيب بن اوس بن قيس بن اشج بن يحيى بن مروان بن مّر بن سعد بن كاهل بن عمرو بن عدی بن عمرو بن غوث بن طی. نامش جلهمه بن ادد بن زید بن یشجب بن غریب بن زید بن کهلان بن یشجب بن یعرب بن قحطان عاملی شامی طائی، ماح اهل بیت علیهم السّلام و امامی مذهب و سراینده ای بنام و فاضلی ادیب است. دیوانی از اشعار خود ترتیب داده و دیوان معروف دیگری به نام الحماسه دارد که از اشعار فصحای عرب گرد آورده و کتابهای دیگر و دیوان اخیر را از آن جا «حماسه» گفته اند که در آغاز آن، اشعاری در وصف حماسه یعنی شجاعت و دلاوری آورده است و بالاخره همه دیوان، به طور مجاز و استعمال جزء در کل به نام «حماسه» شهرت پیدا کرده است. (۱)

ابو تمام در روزگار مولانا حضرت امام هادی علی بن محمد النقی علیهما السّلام در گذشت و خاصه و عامه او را به تشیع می شناسند و جاحظ از وی روایت می کند.

«باب جیم»

ابو جعفر

(شیخ -) گروه زیادی از علمای بنام اصحاب ما به کنیه ابو جعفر شهرت یافته اند.

معروف ترین ایشان، شیخ محمد بن حسن طوسی و شیخ صدوق، محمد بن علی بن

ص: ۵۲

۱- (۱) شرح حال ابو تمام در ریاض العلماء (ترجمه -) ۱/۱۶۰ به تفصیل آورده شده است. در اعلام المنجد نوشته است: در جاسم (سوریه) متولد و در موصل وفات یافت. دیوان، فحول (مختارات قصائد شعراء الجاهلیه) و الحماسه از تألیفات اوست -

حسین بن موسی بن بابویه قمی و شیخ ثقه الاسلام محمد بن یعقوب کلینی رازی هستند.

یکی از علما، کتاب تفسیر المعانی را به شیخ ابو جعفر انتساب داده است و حدیث من فسر القرآن برأیه فلم یوجروا ان اخطا فائمه علیه، «کسی که قرآن را به اراده خود تفسیر نماید مزدی ندارد و اگر خطا کند گنااهش به عهده اوست» را از او نقل کرده است.

ندانستم مراد وی کدام یک از ابو جعفرهای یاد شده می باشد، ممکن است مرادش شیخ طوسی در تفسیر التبیان باشد و لفظ معانی که به آن تفسیر اضافه شده اشتباه ناسخ یا آن عالم باشد. (۱)

ابو جعفر اشعری

(شیخ -) وی فاضلی دانشور و بزرگوار و کتاب الجامع فی الاخبار از تألیفهای اوست، شایسته است احوال و روزگار او را بررسی کرد.

ابو جعفر بن فقیه امیرکا بن ابو النجمی مصدری مقیم قریه جنبه

(شیخ معین الدین -) منتجب الدین در فهرست گوید: وی، صالح عالم است.

ابو جعفر بن جریر طبری

شیخ ابو جعفر محمد بن جریر بن رستم طبری امامی است که پس از این به احوال او می پردازیم و او از ابو جعفر محمد بن هارون بن موسی تلکبری روایت می کند.

ابو جعفر بن رستم طبری

شیخ ابو جعفر محمد بن جریر بن رستم بن جریر طبری، امامی مؤلف کتاب دلائل الامامه و کتابهای دیگر است.

ص: ۵۳

۱- (۱) شیخ طوسی در مقدمه تفسیر التبیان می نویسد: تفسیر به رأی جایز نیست و علمای عامه این حدیث را که در نکوهش تفسیر به رأی است از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت کرده اند که فرموده است: من فسر القرآن برأیه و اصاب الحق فقد اخطاء و ممکن است حدیث تفسیر به رأی را در جای دیگر از آن تفسیر همان طور که در متن آورده شده است نقل کرده باشد - م.

ابو جعفر طوسی

(شیخ -) عنوان مزبور بیشتر اوقات به محمد بن حسن طوسی اختصاص دارد که به شیخ طوسی هم معروف است و گاهی هم عنوان ابو حمزه مؤلف الوسيله است و ابو حمزه را گاهی با قید ابو جعفر طوسی ثانی عنوان کرده اند چنان که شیخ یحیی بن سعید در کتاب نزهه الناظر ابو حمزه را به همین قید یادآوری کرده است.

ابو جعفر طوسی متأخر

گاهی هم وی را به عنوان ابو جعفر طوسی مشهدی ثانی خوانده اند و مراد از هر دو عنوان، شیخ عماد الدین ابو جعفر محمد بن علی بن حمزه بن محمد بن علی طوسی مشهدی مؤلف کتاب الوسيله در فقه است که از کتابهای مورد توجه فقهاست و مؤلفش به عنوان ابن حمزه فقیه شناخته شده است و در باب این از (کنی) به نام او اشاره خواهد شد. گاهی عنوان مزبور به شیخ عماد الدین ابو جعفر محمد بن علی بن محمد طوسی مشهدی مؤلف کتاب الثاقب فی المناقب گفته می شود و پیش از این که به شرح حال هر دو عنوان پرداختیم نوشتیم که هر دو عنوان یک شخص است.

ابو جعفر کمیح

(شیخ -) وی، فقیه فاضل و از مشایخ ابن شهر آشوب به شمار است. ابو جعفر از پدرش از قاضی بن براج از شیخ مفید روایت می کند و ابن شهر آشوب، در اوائل کتاب مناقب به این مسند اشاره کرده است.

ابو جعفر مترجم حاضر، برادر شیخ ابو القاسم بن کمیح است که او هم از مشایخ ابن شهر آشوب می باشد.

ابو جعفر بن محسن حلبی

(شیخ -) ابو جعفر محمد بن علی بن محسن حلبی، شاگرد شیخ طوسی و از هم طرازان اوست.

ابو جعفر بن مولانا محمد امین استرآبادی

(شیخ -) فاضلی دانشور و ماهر بود، شیخ معاصر در امل الامل، ۳۵۱/۲ نوشته است وی از معاصران است و در هندوستان به سر می برد.

ابو جعفر بن مهدی بن عابد ابو الحرب حسینی مرعشی

(سید -) وی فاضل بزرگواری است. شیخ احمد بن ابو طالب طبرسی از وی روایت می کند و خود او به طوری که از آغاز کتاب الاحتجاج طبرسی یاد شده استفاده می شود از شیخ ابو عبد الله جعفر بن محمد بن احمد بن عباس بن فاخر دوریستی روایت داشته است. ممکن است نام او در امل الامل یا در کتاب حاضر ایراد شده باشد. (۱)

ابو جعفر بن معینه حسینی

سید [قاسم بن حسین/حسن بن معینه بن سعید دیباجی، جلال الدین، ریاض، ۴/۴۹۰]

ابو جعفر نیشابوری

(شیخ -) ابن شهر آشوب در معالم العلماء نوشته است کتاب البدایه فی الهدایه از تألیفات او می باشد.

مؤلف گوید: نیشابوری از مشایخ قطب راوندی است و استاد استناد «آئده الله» در چندین جا از دعوات راوندی روایتی را که قطب راوندی از وی داشته نقل کرده است از جمله در آخر مجلد احوال سید الشهداء از بحار الانوار معجزه ای را که از مرقد مطهر حضرت سید الشهداء علیه السلام دیده که شخص گرفتار به فلج شدید را شفا داده یادآوری کرده است و همچنین در کتاب صلوه بحار از دعوات راوندی نقل کرده و سند وی در کتاب اخیر

ص: ۵۵

۱- (۱) امل الامل در ذیل احوال شیخ احمد طبرسی و در جای دیگر به عنوان خود سید ابو جعفر از وی نام برده است و در هر دو جا وی را به عنوان ابو جعفر مهدی نام برده است و کلمه (ابن) که در این جا اضافه شده در آن دو موضع، نمی باشد - م.

چنین است: خبر داد به ما، شیخ ابو جعفر نیشابوری از شیخ ابو علی از پدرش شیخ طوسی.

مؤلف گوید: ممکن است در لابلای مطالب یادآوری شده این کتاب به نام نیشابوری اشاره شده باشد و در باب القاب خواهد آمد که ابن شهر آشوب در کتاب مناقب از مجالس نیشابوری نقل کرده است. محتمل است مترجم حاضر و شخص مزبور در مناقب یکی باشد.

بحق باید گفت: مترجم حاضر با شیخ ابو جعفر محمد بن علی بن حسن نیشابوری که از مشایخ قطب راوندی است یکی است و از ابو الحسن بن عبد الصمد تمیمی روایت داشته است.

ابو جعفر بن هارون بن موسی تلکبری

(شیخ -) ابو جعفر محمد بن ابو محمد هارون بن موسی تلکبری، فرزند تلکبری مشهور است. وی دانشوری با فضیلت بود و از پدرش روایت می کرد و پیش از این گذشت که نجاشی به حضور وی می رسیده است.

ابو جعفر بن قبه

شیخ اجلّ اقدم ابو جعفر محمد بن عبد الرحمن بن قبه رازی معروف به ابن قبه، متکلم امامی مذهب و مؤلف کتاب الانصاف در امامت و کتابهای دیگر. ابن قبه از شاگردان ابو القاسم کعبی است که یکی از بزرگان معتزله به شمار است.

ابن قبه از دانشوران بزرگ و از معاصران شیخ مفید بلکه از معاصران صدوق است.

ابو جعفر یون

مشایخ سه گانه محمد نام اند که به شیخ طوسی و شیخ صدوق و ثقه الاسلام کلینی شناخته شده اند. و از ایشان در این روزگاریها و نزدیک به آنها به محمدین ثلاثه تعبیر می کنند. (۱)

ص: ۵۶

۱- (۱) محمدین ثلاثه اوائل در بالا نام برده شد و محمدین ثلاثه اواخر ملا محمد محسن فیض، ملا محمد باقر مجلسی و شیخ محمد حرّ عاملی است و از حاج میرزا حسین نوری مؤلف مستدرک به ثالث مجلسی ها تعبیر

(مولی -) حکیم فاضل امامی مذهب. در تبریذ کتاب خلاصه الحیوان فی تاریخ احوال الحکماء الاعیان او را دیدم. این کتاب را به درخواست وزیر ابوالفتح بن عبد الرزاق به پارسی تألیف کرده و تحقیقات ارزنده ای در آن ایراد نموده. از روزگار او اطلاعی ندارم.

«باب حاء»

ابو حاتم رازی

شیخ ابو حاتم احمد بن حمدان رازی. از تألیفات او کتابی است که در ردّ کتاب زکریا طیب رازی نوشته که الحاد را اثبات و نبوات را انکار کرده است. ابو حاتم از پیشینیان و از معاصران شیخ صدوق است.

در بخش دوم در باب حاء بی نقطه از قسم کنی به نام ابو حاتم تنوی رازی که از علمای عامه است اشاره خواهیم کرد و ممکن است ابو حاتم تنوی با مترجم حاضر یکی باشد.

ابو حبیش متکلم

شیخ ابو حبیش مظفر بن محمد بن احمد منجی متکلم که گاهی هم از او به مظفر بن محمد خراسانی تعبیر کرده اند. (۱)

ص: ۵۷

۱- (۱) ریحانه الادب، ۹۶/۵ نوشته است: ابو الجیش مظفر بن محمد از اکابر تلامذۀ ابو سهل نوبختی و از اساتید شیخ مفید و از مشاهیر متکلمین و محدثین بوده و احادیث بسیاری استماع نموده و اشعار نغزی در مدح اهل بیت گفته و شیخ مفید تمامی تألیفاتش را از خود او روایت کرده و نجاشی به توسط شیخ مفید از وی روایت داشته است و کتاب الارزاق، الانسان، الفدک، المجالس، نقض العثمانیه جاحظ و النکت و الاغراض در امامت از تألیفات اوست. او در سال ۳۶۷ ه. ق وفات یافته است - م.

ابو حییش، استاد شیخ مفید و از شاگردان جوان ابو سهل نوبختی است و شیخ مفید علاوه بر او از طاهر غلام روایت داشته و از شاگردان طاهر بوده است.

پیش از این ذیل احوال شیخ مفید و همچنین به مناسبت طاهر نوشتیم، حییش به ضم حاء بی نقطه و باء مفتوح و یاء ساکن و شین آخر، صیغه مصغر است بر وزن حسین و پاره ای از مطالب دیگر را در آن جا ایراد کردیم.

امیر مصطفی در رجال (۱) اظهار کرده است ابو الحییش، کنیه مظهر بن محمد و کنیه تمیم بن عمرو یکی از کارگزاران حضرت مولی علی علیه السلام است.

ابو الحسن بن احمد شاذان

شیخ ابو الحسن محمد بن علی بن حسن بن شاذان قمی، مؤلف کتاب مأه منقبه (۲) و کتابهای دیگر است.

ابو الحسن فقیه شاذانی

ابو الحسن بن احمد بن شاذان است که در بالا نام برده شده است.

ابو الحسن

شیخ فخر الدین رماحی در جامع المقال، ص ۱۳۵ می گوید: در صورتی که قرینه ای در کار نباشد کنیه ابو الحسن به شیخ ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، پدر

ص: ۵۸

۱- (۱) نقد الرجال، ص ۳۸۵.

۲- (۲) کتاب مأه منقبه در این عصر از سوی مدرسه الامام المهدی قم به طبع رسیده است و مقدمه محققانه و پاورقی های ارزنده بر آن کتاب نوشته شده است و در آغاز مجلد پنجم این کتاب شرح حال مجملی از وی ایراد کرده است. در آن جا و همچنین در مقدمه مزبور وی را ابو الحسن بن احمد بن علی بن حسن بن شاذان قمی کوفی امامی نامی معرفی کرده است و در مقدمه می نویسد: وی از اعلام قرن پنجم هجری است و از بزرگانی است که با تألیفات خود آثار علمی و دینی ائمه طاهیرین علیهم السلام را پایدار داشته اند و در ضمن تألیفات او نوشته برخی از اعلام، کتاب مأه منقبه و ایضاح دفائن النواصب را یکی دانسته سپس اشاره کرده مأه منقبه مورد توجه اعلام شیعه و سنی بوده است و در تعقیب آن به نام مشایخ او پرداخته و شصت و هفت تن از مشایخ وی را نام برده، از جمله ابن عقده و ابن عیاش و ابن قولویه و ابن سهل دیباجی و محمد بن ولید و شیخ صدوق و ابو الفرج معافی و ابو موسی تلکبری را یاد کرده است - م.

شیخ صدوق گفته می شود.

ابو الحسن بن ملا احمد ایوردی کاشانی

(مولی -)، مولای بزرگوار و معروف به ابو الحسن کاشانی، وی از فضلا و علما و فقها و متکلمان است و در روزگار شاه تهماسب صفوی از دانشمندان بنام به شمار آمده است.

ابو الحسن کاشی، تألیفات با ارزشی دارد. از جمله روض الجنان. این کتاب در فن کلام و مشهور می باشد، دیگری شرح رساله الفرائض خواجه نصیر الدین طوسی؛ این شرح هم معروف است و من آن را در اصفهان، هرات و قصبه دهخوارقان و جاهای دیگر دیده ام و مشتمل بر تحقیقات ارزنده ای است. نیز رساله ای در اثبات الواجب و صفاته که کتاب بزرگ و پر حجم و معروف است. این کتاب را در اردبیل و هرات و جاهای دیگر دیده ام. مؤلف در سبزواری در شب شنبه ۱۵ ماه ربیع الاول سال ۹۶۳ ه. ق از تألیف آن پرداخته است.

همچنین رساله ای در اصول الدین. این رساله را به فارسی و بنا به درخواست یکی از دختران شاه تهماسب صفوی تألیف نموده و در اواخر ماه ربیع الاول سال ۹۶۴ ه. ق از تألیف آن فراغت حاصل کرده است و نسخه ای از آن را که رساله ارزنده ای است در هرات دیده ام و در این رساله خود را به نام ابو الحسن شریف معرفی کرده است و رساله ای نیز دارد در مقدار دیات و احکامها که رساله مختصری است، به درخواست سلطان عصرش به پارسی نوشته است و من این رساله را در فراه دیده ام و نیز رساله ای به نام الحسنی فی الحکمه الطبیعیه. این رساله، گزیده ای است از کتاب روض الجنان پیش یاد شده او و من این رساله را مانند رساله پیشین در فراه دیده ام و تألیفات و تصنیفات دیگر.

ابو الحسن در دیباچه کتاب روض الجنان و کتابهای دیگرش به تشیع خود تصریح نموده است و از حاشیه ای که امیر فخر الدین سماکی بر مبحث اثبات الواجب روض الجنان او نوشته است به دست می آید که امیر فخر الدین سماکی مزبور و معاصر با او یا نزدیک به زمان او می زیسته است و ایرادهای بسیاری بر تحقیقات او داشته است.

به طوری که پیش از این، ذیل احوال سید امیر غیاث الدین منصور نوشتیم ملا ابو الحسن و ملا میرزا جان سنّی، اکثر مطالب سید مبرور را سرقت کرده اند.

حسن بیگ روملو در احسن التواریخ (- تصحیح دکتر عبد الحسین نوایی، تهران،

۱۳۵۷، انتشارات بابک، ص ۵۲۵) گوید: «مولانا ابو الحسن ولد مولانا احمد باوردی که در فضیلت جامع علوم اقسام حکمیات و مجتمع انواع فضایل و کمالات بود و از علو فطرت خوش طبعی بود بی نظیر و در مولویت و حسن عبارت بی عدیل و گوش و گردن ایام به جواهر فضایلش مزین.

ز درک عالی علمش عیون مدر که قاصر ز کنه آیه فضلش نفوس ناطقه مضطر(۱)

حدّث فهم و سرعت انتقالش به مثابه ای بود که کسی از علمای اعلام را با او مجال مباحثه نبود.

در این سال، در روز یکشنبه بیست و ششم رمضان [۹۶۶ ه. ق] آن اعلم علمای دوران از سرای غرور به مأوای سرور خرامید.

و من شرح تجرید را نزد او خوانده ام و از تألیفات او اثبات الواجب، روضه الجنان فی الحکمه، رساله فی المنطق، شرح فرائض الخواجه نصیر الدین فی المیراث، متن الشوارق فی الکلام و حاشیه برخی از کتابهای کلامی است.

مؤلف گوید: از قرینه پیداست که ملا احمد ابیوردی پدر مترجم حاضر است که حواشی بر کتاب الشمسیه و شرح المطالع را تدوین کرده است. بنابراین ملا- ابو الحسن در اصل از مردم ابیورد بوده و در کاشان می زیسته به همین مناسبت معروف به کاشانی است و تغایری در میان نیست. پدر او از علمای امامیه است.

ابو الحسن کاشی

(مولی -) فقیه فاضلی است و رساله فی احکام الصیود و الذبایح را به فارسی تألیف کرده است. این رساله را که مختصری بیش نیست به نام سلطان صدر آراسته و من آن را در اردبیل دیده ام. سلطان صدر یکی از حاکمان دولت شاه تهماسب صفوی است.

به گمان من، مترجم حاضر همان ملا ابو الحسن بن احمد کاشانی است.

ابو الحسن ایادی

به طوری که از کتاب الغیبه شیخ طوسی برمی آید، وی از ابو القاسم، حسین بن روح

ص: ۶۰

۱- (۱) در ریاض العلماء ۴۳۷/۵ «ز کنه آیت فضلش نفوس ناطقه ناصر» آمده است.

که از سفرای حضرت بقیه الله است روایت می کرده و هم درجه کلینی است.

ابو الحسن باوردی

(شیخ -) وی از فقهای اصحاب ما و از اصحاب فتواست. برخی از متأخران از قبیل فاضل کاشی در حواشی المفتاح پاره ای از تحقیقات او را در بحث مواریث آورده است.

مؤلف گوید: باوردی، منسوب به ایبورد است که از شهرهای خراسان می باشد (۱) و از نظر من، باوردی در این شرح حال، به جای بازوری به کار رفته است و بازور یکی از قرای جبل عامل است که گروهی از علما به آن جا منسوب می باشند.

ابو الحسن شرفه

(امیر -) از فضلا و علمای دوره شاه تهماسب صفوی بود و تألیفاتی دارد از جمله آیات الاحکام که به فارسی تألیف کرده است و دیگر شرح پارسی بر رساله الفرائض خواجه نصیر طوسی و کتابهای دیگر.

به گمانم، مترجم حاضر یکی از افرادی است که در بالا ذکر شده است.

ابو الحسن بغدادی سورانی بزاز

(شیخ -) وی، یکی از مشایخ نجاشی است و به طوری که یکی از حاشیه نویسان رجال نجاشی اظهار داشته: ابو الحسن بغدادی از حسن بن یزید سورانی روایت داشته است.

مؤلف گوید: به پندار من، سورانی، منسوب به نهر سور است و هرگاه این نسبت درست باشد مطابق با قانون نسبت باید کلمه مزبور را سوراوی گفت (به واو) نه سورانی (به همزه) درعین حال در کتابهای رجال از وی نامی نیست.

ص: ۶۱

۱- (۱) در اللباب فی تهذیب الانساب ۱۱۵/۱ نوشته است: باوردی منسوب به ایبورد است که بلده ای است در نواحی خراسان و گروهی از علما از آن جا برخاسته اند از جمله ابو محمد عبد الله بن محمد باوردی که از معتزلیها بود و در اصفهان می زیسته و حدیث می گفته و پس از ۴۱۰ ه. ق در گذشته - م.

ابو الحسن علی بن محمد سمري از سفيران حضرت بقيه الله (عج) است و پس از اين در باب القاب، به عنوان سمري يادآوري مي شود.

ابو الحسن بصروي

شيخ ابو الحسن محمد بن محمد بن [احمد] (۱) بصروي، از فقهاست و معروف به بصروي مي باشد و گاهي هم به ابو الحسن بصروي شناخته شده است و همين شهرت ايجاب کرده است که شيخ معاصر يک بار در باب اسامي چنان که ما يادآوري کرديم و بار ديگر در باب کنی از وی نام ببرد و به نقل از ابن شهر آشوب گوید: ابو الحسن بصروي، کتاب المفيد از تألیفات او می باشد. (۲)

آری صاحب شرح حال، شيخ فاضل و فقيه و معروف به بصروي و از شاگردان سيد مرتضى است و سيد هم به وی اجازه داده است و ما اجازه او را در ذيل احوال سيد مرتضى آورده ايم.

اشتباه شيخ معاصر، از ناحیه ابن شهر آشوب است که وی را در «باب کنی» نام برده و پنداشته است که کنیه او نام او می باشد. و در «باب اسما»، به نام او اشاره نکرده است و مجرد چنان رفتاری که از ابن شهر آشوب پیش آمده است ايجاب نمی کند که عنوان بالا متوجه به دو شخص باشد با آن که شيخ معاصر، دو عنوان را به دو شخص ضبط کرده است.

ابو الحسن بصري کاتب

(رئيس -) وی از ادباست و در حدود ۴۰۰ هـ. ق می زیسته و سيد عبد الحميد جد سيد علی بن عبد الکریم بن عبد الحميد، پاره ای از وقایع را به سند مرفوع از وی نقل کرده است و نواده اش، منقولات وی را در کتاب الانوار المضيئه تذکر داده است و استاد استناد

ص: ۶۲

۱- (*) ن. ك: النابس في قرن الخامس، ص ۱۸۳؛ رياض العلماء (ترجمه -) ۴۱/۵.

۲- (۱) امل الامل ۲/۲۹۸، ۳۵۱؛ رياض العلماء (ترجمه -) ۲۶۰/۵.

در اوائل مجلد اول احوال حضرت بقیه الله (عج) بحار الانوار به آنها اشاره کرده است.

تاریخ منقولاتی که سید عبد الحمید از وی نقل کرده است ۳۹۲ ه. ق است و به این ترتیب، ممکن است ابو الحسن بصری صاحب شرح حال، از علمای خاصه باشد و برای احوال او به کتابهای ادب و تاریخ باید مراجعه کرد.

ابو الحسن بکری

(شیخ -) عنوان فوق، گاهی به شیخ جلیل ابو الحسن احمد بن عبد الله بن محمد بکری مؤلف کتاب الانوار فی مولد النبی المختار و کتابهای دیگر اطلاق می شود. او استاد شهید ثانی است و شرح احوال او در بخش دوم این کتاب خواهد آمد زیرا به طوری که پیداست وی از علمای عامه می باشد.

ابن عودی شاگرد شهید ثانی در رساله احوال شهید ثانی نوشته است ابو الحسن بکری، استاد شهید ثانی است و کتاب الانوار فی مولد النبی المختار از تألیفات اوست.

بنابراین هر گاه بگوییم کتاب مزبور از تألیفات ابو الحسن بکری است که از محدثان پیشین بوده و علمای عامه از او روایت کرده اند خالی از دقت نخواهد بود. (۱)

ص: ۶۳

۱- (۱) در رساله شرح حال شهید ثانی به نام بغیه المرید که بخشی از آن منضم به الدر المثور است ذیل اساتید شهید ثانی می نویسد: شهید گفته است پاره ای از کتب فقه و تفسیر را از شیخ ابو الحسن بکری بهره گرفته ام و همچنین بخشی از شرحی را که وی بر المنهاج نوشته نزد او خوانده ام. ابن عودی اظهار داشته است همواره شیخ شهید از وی ستایش می کرد و می گفت حافظه عجیبی داشت و تفسیر و حدیث، نصب العین او بود و ابهت و موقعیتش در نزد عوام و خواص از دیگران بیشتر بود و نصیب زیادی از دنیا برده بود و هر گاه وارد مجلس علم یا مسجد می شد مردم برای دست بوسی و پابوسی او ازدحام می کردند و برخی هم خود را روی پای او می انداختند و می بوسیدند. و هنگامی که می خواست از مصر به حجاز برود در کجاوه مخصوصی سوار می شد و نظر به این که قصد مجاورت داشت همراه زن و بچه اش آماده سفر می شد و مردم بسیاری از وی بدرقه می کردند و معمولش آن بود یک سال در مکه مجاورت می کرد و یک سال در مصر به سر می برد و شترهای بسیاری، کتابهای او را حمل می کردند که مایه تعجب بود. گویند معمول صاحب بن عباد آن بود هر گاه به سفری می رفت چهل شتر، کتابهای او را حمل می کردند لیکن کتاب بکری را بیش از آن، بار می کردند و شهید در یکی از آن سفرها همراه او بود و در اولین منزلی که از قصر خارج شد هزار دینار به مصرف رسانید. ابو الحسن خطاب به شهید گفت در اولین سفری که به مکه رفتم با کجاوه ای حرکت کردم که از چوب خرما ترتیب یافته بود و تو در اولین سفرت با چنین کجاوه ای حرکت می کنی و شهید گفته سعی می کردم در حال طواف مرا نبیند. بر خلاف انتظار در یکی از روزها مرا در حال طواف دید، فریاد کشید چه طواف خوبی است خدا از شما قبول کند. پس از بیان مباحثه ای که فیما بینشان اتفاق افتاده می نویسد:

از کتاب العدد القویه لدفع المخاوف الیومیة تألیف رضی الدین علی برادر علامه حلّی استفاده می شود که شیخ ابو الحسن بکری، گفته است خبر داد به من، عمرو بن علاء گفت خبر داد به من، یونس نحوی لغوی گفت، به مجلس خلیل بن احمد عروضی وارد شدم...

مؤلف گوید: از نسخه ای از کتاب الانوار که در دست ما می باشد بر می آید که کتاب مزبور از تألیفات پیشینیان است. (۱)

ابو الحسن خازن

از اعلام شیعه است و او را خازن ابو الحسن هم گفته اند. حسن بن سلیمان شاگرد شهید اول در کتاب المحتضرین از وی یاد کرده است و کتاب المجموع را از تألیفات او نام می برد و از آن روایت می کند.

مؤلف گوید: گمانم آن است که نام ابو الحسن خازن را در این کتاب برده باشیم و

ص: ۶۴

۱- (۱) مجلسی (ره) در فصل اول مصادر بحار الانوار، ۲۲/۱ نوشته است: کتابهای الانوار فی مولد النبی؛ مقتل امیر المؤمنین علیه السلام و وفاه فاطمه از تألیفات شیخ جلیل ابو الحسن بکری استاد شهید ثانی رحمه الله علیهما می باشد. و در فصل دوم، ص ۴۱ ضمن توثیق مصادر نوشته است: یکی از اصحاب شهید ثانی، مؤلف کتاب الانوار را مورد تأیید قرار داده و او را از مشایخ شهید ثانی نام می برد و مضامین اخبار آن کتاب با اخبار معتبر دیگر با اسانید صحیح نقل شده موافق است و در میان علما مشهور است که کتاب مزبور را در ماه ربیع الاول تا هفدهم آن ماه که روز میلاد رسول اکرم است در مجالس و مجامع می خواندند و دو کتاب دیگر او که در بالا ذکر شده از کتابهای معتبر است و ما برخی از اخبار آنها را در بحار الانوار نقل کرده ایم. در الذریعه، ۴۰۹/۲ نوشته است الانوار و مفتاح السرور و الافکار فی مولد النبی المختار تألیف ابو الحسن احمد بن عبد الله بکری است که در هفت جزء تدوین شده است و همین کتاب را علامه مجلسی از مآخذ کتاب بحار قرار داده است و از اساتید شهید ثانی نام برده و شیخ شهید در مصر از وی استفاده می کرده و سال ۹۵۳ ه. ق در مصر وفات یافته و در بقعه شافعی مدفون شده است. از قرائن پیداست که او استاد شهید ابو الحسن علاء الدین علی بکری صدیقی شافعی که محدثی صوفی بوده و در فقه و تفسیر و حدیث تبحر داشت و شرح منهاج از تألیفات اوست و به سال ۹۵۲ ه. ق در گذشته و در بقعه شافعی مدفون شده است و ابو الحسن بکری مؤلف الانوار، فرد دیگری است که پیش از استاد شهید می زیسته و ابن تیمیه از وی نقل کرده است و سمهودی او را یاوه گو معرفی کرده و همین نسبت ناروا دلیل بر آن است که وی از اعلام شیعه است زیرا آنها بزرگان شیعه را به چنین الفاظی معرفی کرده اند - م.

نسخه ای از کتاب المجموع او، نزد ما می باشد.

سید بن طاووس در پایان رساله الموسعه فی فوائت الصلوات نوشته است: هیچ یک از شیطانها در رؤیا به شباهت ائمه طاهرین در نمی آیند و چنین رؤیاهایی مربوط به موسعه است. هرچند رؤیای زیر، سودی به حال موسعه ندارد در عین حال، طرفه خوابی است که یادآوری آن در این جا بی تناسب نمی باشد و من آن رؤیا را به خط خازن ابو الحسن (رضوان الله علیه) که مردی عادل بود و همگان او را به راستی و درستی ستوده اند و به طوری که شنیده ام، جدّم ورام (رضوان الله علیه) در نماز به وی اقتدا می کرد.

چنین یافتم در شب یکشنبه ۱۶ جمادی الاخر حضرت مولی علی علیه السلام و حضرت بقیه الله (عج) را در رؤیا زیارت کردم در حالی که حضرت مولی جامه خشن و حضرت بقیه الله جامه نرم تری در تن داشتند به عرض حضرت مولی علیه السلام تقدیم داشتم درباره مضایقه چه می فرمایید؟ فرمود این مسأله را از صاحب الامر پرس و از آن محل بیرون رفتند و من حضور مبارک حضرت حجت باقی ماندم و در محلی نشستیم، به عرض رسانیدم راجع به مضایقه چه می فرمایید؟ به طور سربسته فرمود: نماز می خوانی؟ با اختلاف تعبیر معروض داشتم بعضی از مردم معمولاً به کارهای خود می پردازند و توجهی به ضیق وقت نماز ندارند. فرمود پیش از آخر وقت نماز بخوانند. گفتم ابن ادریس به مردم اجازه نداده است نماز را پیش از آخر وقت بخوانند. در آن حال، متوجه شدم ابن ادریس در گوشه ای نشسته است. حضرت حجت علیه السلام او را به حضور طلبید. وی اطاعت کرد، لیکن به مقام مقدس سلام نکرد و نزدیک نیامد. حضرت حجت فرمود: چرا مردم را از نماز گزاردن پیش از آخر وقت ممانعت می نمایی؟ آیا این دستور را از شارع فرا گرفته ای؟ ابن ادریس پاسخی نداد و ساکت ماند و از خواب بیدار شدم.

سید بن طاووس پس از این، خواب دیگری از ابو الحسن خازن نقل کرده است که مربوط به این مقام نمی باشد و به آن رساله مراجعه شود.

مؤلف گوید: شیخ حسن بن سلیمان شاگرد شهید اول، پاره ای از اخبار را از مجموع خازن ابو الحسن نقل کرده است و در تعقیب نام او «رحمه الله علیه» نوشته است. از جمله آنها می نویسد: ابو الحسن خازن از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است فرمود زن با

برکت و شایسته، زنی است که خواسته هایش اندک باشد و فرزندش به آسانی از وی متولد شود و زن ناشایست زنی است که خواسته هایش زیاد باشد و به سختی فرزندش را بزیاید.

ابو الحسن راوندی

(شیخ قطب الدین -) شیخ امام قطب الدین ابو الحسن (۱) سعید بن هبه الله بن راوندی، معروف به قطب راوندی.

ابو الحسن بن شاذان

شیخ ابو الحسن محمد بن احمد بن علی بن حسن بن شاذان قمی. گاهی وی را به عنوان ابو الحسن بن احمد بن شاذان مؤلف کتاب «مأه منقبه» هم خوانده اند. پیش از این از وی یاد کردیم.

از پیش آمدهای برخلاف انتظار آن که سید حسین بن مساعد حائری ابو الحسن بن شاذان صاحب شرح حال حاضر را از علمای سنت خوانده و کتابی در صحت خبر صعود علی علیه السلام را بر کتف پیمبر و شکستن بتها را به وی نسبت داده است.

ابو الحسن بن سعدویه قمی

(ادیب صالح -) به طوری که از فهرست منتجب الدین ذیل احوال سید ابو ابراهیم، ناصر بن رضا بن محمد بن محمد بن عبد الله علوی حسینی (۲) به دست می آید مترجم حاضر از مشایخ شیخ منتجب الدین است و در ترجمه ابو ابراهیم یادآور شدیم که منتجب الدین به توسط ابو الحسن صاحب شرح حال حاضر از سید ابو ابراهیم روایت داشته است لیکن منتجب الدین در فهرست خود ترجمه مستقلی برای او تدوین نکرده است.

ص: ۶۶

۱- (۱) کنیه او «ابو الحسین» است و ن. ک: ریاض العلماء ۴۸۲/۲.

۲- (۲) منتجب الدین، فهرست، ص ۱۹۲، آورده است: «السید ابو ابراهیم ناصر بن رضا بن محمد بن عبد الله...». ن. ک: ریاض العلماء (ترجمه) ۳۷۱/۵.

(شيخ -) از خلاصه علامه و رجال نجاشى ذيل ترجمه ابو الفتح محمد بن جعفر بن محمد همدانى معروف به مراغى، به دست مى آيد شيخ ابو الحسن از شاگردان جوان ابو الفتح است، ليكن نه علامه و نه نجاشى ترجمه مستقلى براى او تدوين ننموده اند و من از اسم او، اطلاعى ندارم. پيدااست كه وي از معاصران شيخ مفيد و امثال اوست.

ابو الحسن بن صفار

علامه، وي را از مشايخ علمائى خاصه شيخ طوسى نام برده است و شيخ هم در اواخر امالى به اين موضوع اشاره کرده است ليكن كلمه «ابن» در ميان نيست. به گمانم از وي در شمارش مشايخ به نام ياد کرده باشيم. او از ابو المفضل شيبانى محدث معروف، روايت داشته است. (۲)

ابو الحسن طبرى

(شيخ -) از پيشينيان است و به طورى كه از رساله مناظره على بن بابويه كه راجع به امامت با محمد بن مقاتل رازى داشته است استفاده مى شود، شيخ ابو الحسن مترجم حاضر از ابو غياث بن بسطام از على بن بابويه روايت کرده و از شيعيان است ليكن از اسم او اطلاعى ندارم.

ابو الحسن فارسى

(شيخ -) وي از مشايخ بزرگوار است. از روزگار او اطلاعى ندارم. آرى شيخ شهيد، خبر رؤيائى زيارت حضرت سيد الشهداء عليه السلام را كه از دور آن حضرت را زيارت كنند از او نقل نموده و همين رؤيا را استاد استناد «ايدى الله تعالى» در مزار بحار الانوار ايراد نموده

ص: ۶۷

۱- (۱) در اعيان الشيعه ۳۲۷/۲ «سمسى» آمده است.

۲- (۲) النابس فى القرن الخامس، ص ۹.

است (۱) و محتمل است مترجم حاضر، شیخ ابو الحسن محمد بن قاسم فارسی باشد که معاصر با شیخ صدوق است.

ابو الحسن شعرانی

سید اجل عین الساده ابو الحسن علی بن محمد بن علی بن قاسم علوی شرانی.

ابو الحسن بن عریضی

(شریف جلیل نظام الشرف -) فاضل دانشمندی است. چنان به نظر می آید که وی از سادات اهل بیت باشد از اسم او اطلاعی ندارم و ممکن است در لابلای این کتاب از وی نام برده باشیم.

در عین حال، مترجم حاضر، سید احمد بن یوسف بن احمد بن عریضی علوی حسینی نیست، زیرا پدر محقق، از سید احمد عریضی روایت می کند و سید ابو الحسن مترجم حاضر از برهان الدین، محمد بن محمد بن علی حمدانی قزوینی که در ری می زیسته از فضل الله راوندی روایت داشته است. بنابراین سید ابو الحسن بن عریضی پیش از سید احمد می زیسته و مقدم بر او بوده است.

و از اسناد کتاب سلیم بن قیس هلالی به دست می آید که: شریف جلیل نظام الشرف ابو الحسن از ابن شهریار خازن روایت داشته است و شیخ مقرئ ابو عبد الله محمد بن کامل از ابو الحسن عریضی روایت کرده است و می توان گفت ابن شهریار همان محدثی

ص: ۶۸

۱- (۱) علامه مجلسی (ره) در بحار الانوار، ۳۷۵/۱۰۱ می نویسد: یکی از فضلا به خط خود از خط شهید اول نقل کرده است ابو الحسن فارسی گفت! من همواره به زیارت حضرت سید الشهداء مشرف می شدم تا این که تهدست شدم و ضعف جسم هم مانع از زیارت کربلا گردید و بالاخره زیارت عقبه مقدسه را ترک کردم. در یکی از شبها حضرت رسول اکرم و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام را در رؤیا دیدم که از کنارشان عبور می کنم. حضرت سید الشهداء به رسول اکرم عرض کرد یا رسول الله این مرد همواره به زیارت من می آمد و اکنون به زیارت من نمی آید. رسول اکرم به من فرمود آیا از مثل حسین دوری می کنی و زیارت حرم او را ترک می نمایی؟ عرض کردم یا رسول الله، حاشا که من از مولایم دوری کرده باشم، لیکن ضعیف و رنجور گردیده و به سرحد پیری رسیده ام و ثروتم برای زیارت مرقد مبارک کافی نمی باشد. رسول خدا فرمود از این پس هر شب بر بام خانه خود برو و با انگشت سبابه به سوی سید الشهداء اشاره کرده بگو... سپس زیارت مختصری را نقل کرده است - م.

است که در آغاز سند صحیفه کامله چنین آمده است: «خبر داد به ما، شیخ سعید، ابو عبد الله محمد بن احمد بن شهریار الخازن (خزینه دار حرم مولانا امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیهما السّلام) در ماه ربیع الاول سال ۵۱۶ ه. ق به قرائتی که بر او شد و من می شنیدم».

دلیل بر مطلب یاد شده آن است که شیخ حسین بن علی بن حمّاد لیشی واسطی در اجازه ای که به شیخ نجم الدین جعفر بن محمد بن نعیم مطار آبادی^(۱) نوشته است شیخ محمد بن جعفر بن علی بن جعفر مشهدی حائری صحیفه کامله سجادیّه را با ندبه های سه گانه اش به حق سماعی که به قرائت شریف اجل نظام الشرف ابو الحسن بن عریضی بر شریف نقیب، جلال العلماء، بهاء الشرف محمد بن حسن بن احمد بن علی بن محمد بن عمر بن یحیی علوی حسینی در شوال سال ۵۵۶ ه. ق داشته روایت کرده است.

مؤلف گوید: سید بهاء الشرف محمد بن حسن که در سند بالا ذکر شد همان بزرگواری است که در آغاز صحیفه سجادیّه نام برده شده است. بنابراین دور نیست که گوینده «حدثنا» همان شریف نظام الشرف ابو الحسن، مترجم حاضر باشد.

ابو الحسن بن طباطبا علوی شاعر

وی از پیشینیان بزرگوار شیعه و از سرایندگان ایشان است.

ابن خلکان^(۲) گفته است: وی را بدان جهت طباطبا گفته اند که بر اثر ضربتی که به سرش وارد آمد حرف قاف را مانند حرف طا ادا می کرد. گویند در یکی از روزها، جامه اش را از غلامش طلبید. وی گفت به جای آن، جامه پشمین برای تو می آورم. گفت خیر بلکه طباطبا و مرادش قبا قبا بود یعنی قبا را بیاور. و از آن روز به لقب طباطبا مشهور شد و سال ۳۴۵ ه. ق در سن ۶۴ سالگی در گذشت.

مؤلف گوید: طباطبا لقب پدرش یا جدش می باشد و تاریخ مزبور تاریخ وفات خود اوست و برای نام و شرح حالش به کتابهای دیگر باید مراجعه کرد.^(۳)

ص: ۶۹

۱- (۱) مؤلف در ریاض العلماء (ترجمه -) ۲۶۶/۲ خضر بن محمد بن نعیم مطار آبادی آورده است.

۲- (۲) در وفيات الاعیان، ۳۴۴/۳.

۳- (۳) در سر سلسله علویه نوشته است: طباطبا لقب ابراهیم بن اسماعیل از نوادگان حضرت امام مجتبی است و ملقب به طباطبا است زیرا اوقاتی که کودک بود پدرش خواست جامه برای او تهیه کند از او پرسید پیراهن می خواهی یا

وی از سرایندگان است و شیخ ابو الفتوح رازی پاره ای از اشعارش را نقل نموده و از روزگار و نام و مذهب او اطلاع ندارم. (۱)

ابو الحسن بن علوان حسینی شامی عاملی

(سید -) شیخ معاصر در امل الامل، ۱۹۲/۱ نوشته است: وی، فاضل صالح و از معاصران است و در بعلبک زیست دارد.

ابو الحسن بن علی بن محمد بن مهدی

(شیخ امام -) وی از علمای بزرگوار اصحاب ماست. نام او را نمی دانم اما می دانم که او ابن مهدی نیست که شیخ طوسی از وی روایت می کند. برخی جدّ او را محمد مهدی نوشته و کلمه «ابن» را ساقط کرده اند و ممکن است سقوط کلمه مزبور از سوی کاتبان باشد و یا مهدی لقب محمد است.

امام ابو الحسن، از مشایخ شاذان بن جبرئیل قمی است.

شاذان در کتاب الفضائل و استاد استناد رحمه الله تعالی در اواخر مجلد ششم بحار الانوار ذیل احوال پیمبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل کرده است که وی در سند خود چنین مرقوم داشته است: حدّثنا الامام شیخ الاسلام ابو الحسن بن علی بن محمد المهدی به سند صحیح از اصبع بن نباته...

مؤلف گوید: سید هاشم بحرانی در کتاب معالم الزلفی از شیخ رجب بررسی نقل کرده است که: «حدّثنا الامام شیخ الاسلام» و همه عبارت مزبور را آورده است. بنا به قول سید بحرانی، عبارت «حدّثنا» گفته شیخ رجب بررسی است و دانسته می شود که امام ابو الحسن از مشایخ شیخ رجب بررسی است، حال آن که این احتمال نامناسبی است زیرا

ص: ۷۰

۱- (۱) محتمل است ابو الحسن بن طباطبا علوی همان ابو الحسن بن طباطبا شاعر باشد که قبل از او ترجمه شده است - مصحح.

شیخ رجب بررسی از متأخران است و سالها پس از شاذان بن جبرئیل می زیسته و معاصر با او نبوده است.

ممکن است امام ابو الحسن با ابن مهدی مامطیری که در باب ابن آورده می شود و مؤلف کتاب المجالس است یکی باشد.

پیش از این در باب عین بی نقطه به شرح حال سید بهاء الدین علی بن مهدی حسینی مامطیری پرداختیم. ممکن است بهاء الدین با شیخ صاحب شرح حال یکی باشد، بنا بر این کلمه «ابن» بعد از ابو الحسن که در آغاز شرح حال آوردیم، اشتباهی از ناسخان باشد.

ابو الحسن فراهانی شیرازی

(سید امیر -) از فضلالی روزگارش بوده و در زمان وزارت امام قلی خان حاکم شهرهای فارس. در روزگار شاه عباس و شاه صفی صفوی گرفتار شد و سرانجام بر اثر تهمت که به وی وارد آوردند به حکم او کشته شد.

فراهانی تألیفات دارد، از جمله شرح فارسی (۱) بر دیوان انوری سراینده نامی است.

ابو الحسن بن شیخ ابو القاسم زید بن حسین بیهقی

(شیخ -) از مشایخ بزرگوار ابن شهر آشوب و به طوری که از بعضی مدارک استفاده می شود وی از اصحاب با شخصیت ما بوده است و پدرش هم از علمای بزرگ است و پیش از این ترجمه او را نوشتیم.

ابن شهر آشوب در معالم العلماء، ص ۵۱ پس از ترجمه پدرش به طوری که پیش از این یادآوری شده است بلافاصله نوشته است: فرزندش ابو الحسن فرید خراسان، تألیفاتی دارد از جمله تلخیص مسائل الذریعه سید مرتضی، الافاده للشهاده و جواب یوسف الیهودی العراقی.

شیخ معاصر در امل الامل، ۳۵۲/۱ به نقل از معالم العلماء نوشته است ابو الحسن بن زید البیهقی فرید خراسان...

در یکی از نسخه های معالم آمده است «و لابنه الحسن» و لفظ ابی در آن وجود ندارد

ص: ۷۱

۱- (۱) به تصحیح مدرس رضوی، سال ۱۳۴۰ در دانشگاه تهران چاپ شده است.

و به همین مناسبت ما هم فرید خراسان را در باب حاء بی نقطه آورده ایم.

ابن شهر آشوب در اول المناقب ذیل نام کتابهای شیعه و علمای ایشان نوشته است:

ابو الحسن بیهقی کتاب حلیه الاشراف را به من داد.

مؤلف گوید: منظور ابن شهر آشوب آن نیست که کتاب حلیه الاشراف تألیف مترجم حاضر است، بلکه کتاب مزبور، از تألیفات پدر اوست و پیش از این ذیل احوال پدرش به این موضوع، اشاره کردیم. اگر بگوییم ممکن است فرزندش هم کتابی به این نام داشته است، احتمال بعیدی است و اگر بگوییم ابن شهر آشوب در ترجمه فرید خراسان از آن کتاب در معالم نام نبرده است و به جای آن در مناقب از آن یادآوری نموده است احتمال بعیدتری است و همین احتمال هم، در صورتی است که بگوییم ابن شهر آشوب پس از تألیف معالم به آن کتاب دست پیدا کرده است و به همین مناسبت در کتاب معالم از آن نام نبرده و در المناقب به ذکر آن پرداخته است. و باز همین احتمال، در صورتی است که بگوییم ابو الحسن بیهقی مؤلف کتاب مزبور پدر وی نیست بلکه شخص دیگری است.

در ذیل ترجمه مترجم حاضر به نکته دیگری می‌رسیم و آن نکته این است که ابو الحسن کنیه فرزند اوست و کتاب مزبور تألیف پدر اوست. لیکن کنیه پدرش ابو القاسم است نه ابو الحسن و پاره ای از مطالب دیگر را ذیل احوال پدرش یادآور شده ایم. (۱)

ص: ۷۲

۱- (۱) مترجم حاضر از دانشمندان بنام قرن ششم هجری است. در مقدمه تاریخ بیهق که از تألیفات خود اوست و به چاپ رسیده و تعلیقاتی و ذیلی از طرف مرحوم احمد بهمنیار برای آن نوشته است نام و نسب او چنین است؛ ابو الحسن علی بن ابی القاسم زید بن محمد بن حسین بیهقی معروف به ابن فندق و فرید خراسان در روز شنبه ۲۷ شعبان سال ۴۹۳ هجری متولد شده است و در سال ۵۶۵ ه. ق وفات یافته است و معاصر با محمد شهرستانی و سید اسماعیل جرجانی مؤلف ذخیره خوارزمشاهی است و در خردسالی به محضر حکیم عمر خیام حاضر شده است. ابو الحسن کتابهای نفیسی تألیف کرده است که به نقل از یاقوت، هفتاد و چهار کتاب او را شماره کرده است و از این همه کتاب به جز از تاریخ بیهق و تتمه صوان الحکمه گویا کتاب دیگری باقی نمانده باشد و برخی از کتابهای دیگرش به این نامهاست - جوامع الاحکام در هیئت و شرح نهج البلاغه بنام معارج نهج البلاغه. به طوری که از ریحانه الادب استفاده می‌شود، ابو الحسن، نخستین کسی است که به شرح نهج البلاغه اقدام کرده است. از آثار دیگر اوست - لباب الانساب؛ ذیل تاریخ یمنی و غرر الامثال. کتاب تاریخ بیهق را که در عصر ما به طبع رسیده است به سال ۵۶۳ ه. ق تألیف کرده است. در این کتاب، نخست به جغرافی و مطالب مربوط به بیهق پرداخته و از خاندانهای سلطنت و مناصب دیگر گفتگو کرده و گروه بسیاری از علمای بیهق و سبزواری و سادات آن سرزمین را نام برده است و به مناسبتی از ابو علی فضل بن حسن طبرسی مؤلف مجمع البیان اسم برده و نوشته است سال ۵۲۳ ه. ق به سبزواری آمد

و در

(امیر سید -) اصل وی از قاین است و در آن جا متولد شده است و در مشهد مقدس می زیسته و فاضل عالم و فقیه محدث و پارسایی از دنیا گذشته و با صلاحیت است. امیر ابو الحسن، پدر آمیرزا شاه میرزای معاصر است که در مشهد رضوی می زیسته و از اجازة ای که به ملا محمد یوسف دهخوارقانی داده و از منابع دیگر استفاده می شود نام وی حسن بوده نه ابو الحسن و به عنوان حسن رضوی قاینی خوانده شده است و خود او هم در دیباچه ترجمه رساله العقائد شیخ بهایی به عنوان مزبور اشاره کرده است.

امیر ابو الحسن، از شیخ محمد سبط شهید ثانی روایت داشته و از شاگردان او و فضیلتی دیگر که معاصر وی بوده اند به شمار است. از تألیفات او ترجمه رساله الاعتقادات شیخ بهایی است که به پارسی نوشته است. این کتاب را به پیشنهاد امیر جلیل، حسن خان، حاکم هرات، ترجمه کرده و اصل رساله در نهایت اختصار است.

امیر ابو الحسن، شاگردان فاضل داشت و خود هم یادداشت ها و تحقیقات و تألیفات دارد. از جمله، حاشیه بر اصول کافی و حاشیه دیگر.

امیر ابو الحسن، نزدیک به روزگار ما، در مشهد مقدس رضوی در گذشت و همان جا مدفون گردید.

از اجازة ملا حاج حسین نیشابوری به ملا نوروز علی تبریزی که خود شاگرد قاینی بوده می توان استنباط کرد نام این مترجم، امیر حسن رضوی قاینی است. بنابراین، مناسب است شرح حال او را در باب اسامی بنویسیم. (۱)

حسن بیک روملو، یکی از پیش آمدهای بی سابقه قائن را به شرح ذیل نوشته است:

در سال ۹۵۶ ه. ق در روزگار شاه تهماسب صفوی در شب چهارشنبه در ماه محرم در پنج قریه از قرای قائن، زلزله اتفاق افتاد که در نتیجه آن، سه هزار زن و مرد زیر سقفها و

ص: ۷۳

دیوارها، جان سپردند، گویند ملا باقی، قاضی آن بلاد، که در یکی از آن قریه ها می زیست و در علم هیئت مهارت داشت، روز پیش از زلزله، مطابق با قواعد هیئت به مردم اطلاع داده بود که چنان زلزله ای اتفاق خواهد افتاد و مصلحت آن است که خانواده ها همراه با زنان و فرزندان، به صحرا بروند و خود او هم همراه با بستگانش به صحرا رفت و تا نیمه شب در آن جا ماندگار شد. لیکن بر اثر سرمای شدید، تاب ماندن در آن جا را پیدا نکرد و همراه خانواده اش به خانه برگشت و به مجردی که وارد خانه شد، زلزله فرا رسید. قاضی و خاندانش زیر دیوار مانده هلاک شدند.

مؤلف گوید: فرزند امیر ابو الحسن هم از اهل فضل و کمال بود و علوم عقلی را از استاد محقق (ملا محمد باقر سبزواری) در اصفهان فرا گرفته و بسیار هوشمند بود و در مشهد زندگی می کرد. وی در روزگار ما در سال ۱۰۹۲ ه. ق در مشهد مقدس رضوی در گذشت و تحقیقات و تعلیقاتی بر کتابهای فقهی و فلسفی و کتابهای دیگر دارد.

قاینی منسوب به قاین است. در تقویم البلدان گوید: قاین از اوائل اقلیم چهارم، از قهستان خراسان است. در اللباب گوید: قاین به فتح قاف و بعد از آن الف و یا و نون مکسور است. ابن حوقل گوید: قاین از قصبه قهستان و قهستان از حوالی خراسان و سرزمین صحرائی است و نام ناحیه ای است و شهر نیست و به نام قهستان خوانده شده است و شهر قهستان همان قاین است. و در بزرگی مانند سرخس است و سرزمین آن از رشته قناتیایی که حفر شده است مشروب می شود. و باغهای کمی دارد و قریه های آن، متفرق است و قاین، شهرکی است نزدیک به طبس در میان نیشابور و اصفهان و گروهی از دانشوران از آن جا برخاسته اند.

مؤلف گوید: این که «قاین، شهرکی میان نیشابور و اصفهان است»، بیرون از دقت و اشتباه نمی باشد. (۱)

ص: ۷۴

۱- (۱) معجم البلدان به نقل از سمعانی گوید: «قاین، شهری است نزدیک به طبس در میان نیشابور و اصفهان» مرحوم حاج شیخ محمد حسین آیتی در تاریخ قهستان، ص ۱۳ گوید: قاین شهر کوچکی است که در حدود هفت هزار تن جمعیت دارد و محصول عمده اش زعفران است. سوری محکم و مسجدی با شکوه دارد که ایوانش به غایت رفیع و بنیانش منیع است و در سابق، دار الملک قهستان بوده مدرسه جعفریه قاین مرکز عده ای از علمای نامی بوده و فضلالی عالی مقام، تربیت کرده است. مدفن ابوالمفاخر محمد بن حسن بن

ابو الحرب بن علی حسینی

(سید -) از علمای بزرگوار است. شایسته است به احوال او رسیدگی کرد. ممکن است نام او در لابلاهای این کتاب بوده باشد.

ابو الحسن کیدری

شیخ قطب الدین، ابو الحسن محمد بن حسین بن تاج الدین حسن بن زین الدین محمد بن حسین بن ابو حامد کیدری، معروف به کیدری و گاهی هم او را قطب الدین کیدری گفته اند.

ابو الحسن لؤلؤیی

(شیخ -) از دانشوران بزرگوار و همان کسی است که به همراه سلیقی [حسن بن مهدی] و شیخ ابو محمد حسن بن عبد الواحد [عین] زربی، به تغسیل جنازه شیخ طوسی «ره» پرداخت و ممکن است از شاگردان شیخ طوسی باشد. نام او در لابلاهای این کتاب آمده است.

ابو الحسن منصوریی

ابو الحسن محمد بن احمد بن عبید الله هاشمی منصوریی سرّ من رائی (سامرا) معروف به منصوریی. در باب القاب هم به نام او اشاره می شود.

(سید -) شیخ معاصر در امل الامل ۱/۱۹۲ گوید: سید ابو الحسن، فاضل و عالم و فقیهی است که از شهید ثانی روایت می کند و سید داماد هم از او روایت دارد.

مؤلف گوید: به نظر من، اظهار نظر شیخ معاصر اشتباه است. زیرا سید داماد از فرزندش سید علی بن ابی الحسن موسوی عاملی روایت داشته است نه از پدر او و خود سید داماد در سند حرز من احراز الادعیه نوشته است. همین حرز را به طریق دیگر از سید ثقه علی بن ابی الحسن رحمه الله تعالی که مرجع فقه و حدیث است از راه سماع و قرائت و اجازه در سال ۹۸۸ ه. ق در مشهد سید و مولا حضرت ابو الحسن الرضا «صلواہ الله و تسلیماته علیہ» از زین اصحاب متأخرین زین الدین روایت کرده ام.

شیخ معاصر، شرح احوال سید علی را مستقلاً یادآوری کرده است و ممکن است سید داماد هم از پدر سید علی روایت داشته است و سید ابو الحسن از شاگردان شهید ثانی است. بنابراین، اشکالی نخواهد داشت.

ابو الحسن علی بن ابی طالب هموسه فرزادی

(۱)

(شیخ -) پیش از این در باب حا، وی را به عنوان شیخ ابو علی حسن بن علی بن ابو طالب هموسه فرزادی نام بردیم و نوشتیم مترجم حاضر، از مشایخ شیخ منتجب الدین بن بابویه مؤلف فهرست است.

ابو الحسن مجاشعی

علی الظاهر از مفسران علمای ما به شمار می رود کتاب التیسیر که در تفسیر است از تألیفات اوست و من پاره ای از اقوال و تحقیقات را که از کتاب او نقل شده است دیده ام.

مجاشعی، همه نکته ها و مشکلات و سؤال و جوابهای مربوط به قرآن را در تفسیر مزبور یادآوری کرده است.

ص: ۷۶

۱- (۱) فهرست، منتجب الدین، ص ۲۳ مقدمه او را جزء بیست و ششمین مشایخ منتجب الدین به نام حسن بن علی بن ابی طالب اسحاق، ابو علی فرزادی زیدی معروف به هاموسه (هموسه) معرفی کرده است.

محتمل است از علمای عامه باشد و از روزگار او اطلاعی ندارم.

ابو الحسن نحوی

(شیخ -) به طوری که از رجال نجاشی ذیل ترجمه ابو اسحاق، ابراهیم بن محمد بن یحیی به دست می آید شیخ ابو الحسن، از مشایخ نجاشی است و گمان می کنم نام او را در جایی از این کتاب، که اکنون به خاطر ندارم، آورده باشم.

در عین حال، نام او را در فهرست اساتید و مشایخ نجاشی ندیده ام و ممکن است، تصحیف و تغییری در نام او اتفاق افتاده باشد. به حق باید گفت مترجم حاضر همان ابو الحسن نحوی است که در ذیل آورده می شود.

ابو الحسن نحوی

از ابو عبد الله حسین بن علی از حسین بن حکم و شاء از حسن بن حسین عربی از علی بن حسن عبدی از اعمش روایت می کند و از یکی از اخبار کتاب الاربعین شیخ منتجب الدین بابویه استفاده می شود که سید ابو طالب یحیی بن حسین بن هارون حسینی هارونی در سال ۳۰۵ ه. ق به طریق املا از وی روایت داشته است.

از نام او اطلاعی ندارم و ممکن است در کتابهای رجال و کتاب حاضر، وی را به نام یاد کرده باشیم. به حق باید گفت: مترجم حاضر همان ابو الحسن نحوی است که در بالا یاد شده است.

سید ابو الحسن بن نور الدین علی بن علی بن حسین بن ابی الحسن موسوی عاملی جبعی

شیخ معاصر در امل الامل، ۱۹۲/۱ گوید: وی، فاضل صالح و جلیل القدر است، در شام می زیسته و از معاصران به شمار می آید.

ابو الحسن بن ابو جند قمی

(شیخ -) در آخر کتاب الانتصار نوشته است: شیخ ابو الحسن از مشایخ شیخ طوسی است و از محمد بن حسن بن ولید روایت می کند.

ابو الحسین بن احمد قمی

(شیخ -) از محمد بن حسن ولید روایت می کند و به طوری که از اربعین شهید اول استفاده می شود شهید از او روایت می کند (۱) و به حق باید گفت: مترجم حاضر همان شیخ ابو الحسین بن ابی جئید است که در بالا ذکر شد و به ابن ابی الجید معروف است.

ابو الحسین راوندی

گاهی هم وی را ابو الحسن راوندی گفته اند: شیخ اجل قطب الدین، ابو الحسین سعید بن هبه الله بن حسن راوندی معروف به قطب راوندی.

ابو الحسین بن احمد عطار

(شیخ -) از کتاب عیون المعجزات شیخ [حسین] بن عبد الوهاب که معاصر با شیخ طوسی بوده است. برمی آید که ابو الحسین عطار، از شاگردان کلینی است و از وی روایت می کند. از اسم او اطلاعی ندارم. به کتابهای رجال مراجعه شود.

ابو الحسین بن علی بن مرئی علوی

(سید -) وی، از علمای بزرگوار است و چنان که از اواخر مجموعه ورام استفاده می شود سید ابو الحسین از مشایخ شیخ جلیل ورام بن ابی فراس مؤلف همان مجموعه مشهور است. و ممکن است ابو الحسین کنیه و نام او بوده است و یا اسم او پس از کنیه اش از قلم ناسخان افتاده باشد.

ورام در وصف او گفته است: حدثنی السید الاجل الشریف. و ممکن است ورام با واسطه هم از او روایت نماید.

ص: ۷۸

۱- (۱) در حدیث ۹ و ۱۲ و ۲۱ اربعین شهید اول نوشته است: شیخ طوسی از شیخ ابو الحسین احمد قمی از ابو جعفر محمد بن حسن بن ولید روایت داشته است و او را چنین معرفی کرده است شیخ ابو الحسین علی بن احمد بن محمد بن طاهر قمی معروف به ابن ابی جئید. ن. ک: النابس فی القرن الخامس ۱۱۷، ریاض العلماء ۴۰۱/۳، ۴۱۳.

سید ابو الحمد مهدی بن نزار حسینی، از مشایخ شیخ ابو علی طبرسی است و به طوری که از مجمع البیان استفاده می شود ابو الحمد از حاکم ابو القاسم حسکانی روایت می کند. (۱)

ابو الحسین بن محمد بن ابی سعید

از مشایخ نجاشی است. نجاشی در ضمن یادآوری از وهیب بن خالد بصری گوید:

ابو الحسین در مصر به قرائت حدیث از محضر جعفر بن محمد بن عبید الله می پرداخته است.

مطالب یاد شده را از چندین نسخه رجال نجاشی به دست آوردیم. یکی از فضلا به ضبط نام او اشاره کرده و او را از مشایخ نجاشی نام می برد. لیکن در رجال کبیر فاضل استرآبادی، ذیل ترجمه وهیب بن خالد بصری یاد شده در نسخه ای که نزد ما موجود است پس از ابو الحسین لفظ (ابن) آورده نشده است و می نماید که اشتباه از ناحیه ناسخ است. (۲)

در عین حال، نجاشی و ارباب رجال، به ترجمه مستقل مترجم حاضر پرداخته اند.

ص: ۷۹

۱- (۱) تاریخ قهستان، ص ۱۶۷ می نویسد: سید ابو الحمد مهدی بن نزار حسینی قاینی از اعظم محدثین عظام و متبحرین علمای والامقام است. در فن تفسیر از ائمه این فن شریف به شمار می رود و این سید بزرگوار از مشایخ اجازه ثقه الاسلام ابن الدین ابو علی فضل بن حسن طبرسی مؤلف مجمع البیان است و در مواضعی از تفسیر مذکور از سید ابو الحمد روایت می کند، از جمله ذیل آیه **إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ** و آیه **يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ** و گوید حدثنا السيد الاجل مهدی بن نزار القاینی قال حدثنا الحاکم ابو القاسم الحسکانی و مواضع دیگر از آن تفسیر. سید متبحر سید محمد باقر اصفهانی در کتاب **روضات الجنات** فرماید شیخ طبرسی و عده ای از علما و فرزند خود شیخ طبرسی از وی روایت داشته اند و ملا محمد باقر لاهیجی در کتاب **تذکره الائمة** از کتاب سید ابو الحمد که در علوم قرآنی بوده است، نقل کرده است. از قرائن به دست می آید سید ابو الحمد در حدود پانصد هجری زنده بوده است - م.

۲- (۲) در رجال استرآبادی، ص ۳۵۷ ذیل نام وهیب لفظ (ابن) آورده شده است و نوشته است ابو الحسین بن محمد بن ابی سعد از جعفر بن محمد بن عبد الله در مصر از ابو حاتم محمد بن ادريس حظلی رازی از ابو سلمه موسی بن اسماعیل سودکی نغزی از کتاب وهیب بن خالد بصری روایت کرده است. - م.

ابو الحسین بن مهلوس علوی موسوی

(سید -) از دانشوران بزرگوار و از معاصران شیخ مفید است و نجاشی از وی روایت می کند. به طوری که از رجال نجاشی ذیل ترجمه ابو جعفر، محمد بن عبد الرحمان بن قبه رازی استفاده می شود ابو الحسین، از محمد بن بشر معروف به ابو الحسن سوسنگردی روایت می کند. نام و احوال او را باید به دست آورد.

ابو الحسین نصیبی

(قاضی -) وی، از مشایخ نجاشی است و نجاشی ذیل ترجمه ابن خالویه به این موضوع، اشاره کرده است. ممکن است نام او را در کتاب حاضر، ذیل مشایخ نجاشی یاد کرده باشیم.

ابو الحسین وارانلی

(شیخ -) شیخ مرشد الدین، ابو الحسین علی مشهور به ابو الحسین وارانلی بن حسین بن ابو الحسن وارانلی شاگرد شیخ حسن بن حسین بن علی دوریستی که در کاشان می زیسته و به دوریستی معروف بوده است.

«باب خاء»

ابو خلیفه

ابو خلیفه، فضل بن حباب جمحی معروف به ابو خلیفه. در سند اخبار بعد از ابو الحسین است و شیخ طوسی با دو واسطه از وی روایت می کند.

سماک بن خراشه انصاری از اصحاب بنام رسول خدا صلی الله علیه و آله و صاحب حرز معروفی است که برای دفع جن به کار برده می شود. (۱) و برخی حرز مزبور را، ساختگی می دانند.

ابو علی طبرسی در مجمع البیان ذیل قصه جنگ احد در سوره مبارکه آل عمران، اسم ابو دجانه را به طوری که ما نوشتیم یادآوری کرده است و همچنین در تفسیر علی بن ابراهیم و روضه کافی و کتابهای دیگر به همین نام اشاره شده است.

و از روضه کافی به مناسبت جنگ احد، خوبی حال و درستی رفتار او هویدا است.

فاضل استرآبادی در رجال کبیرش او را مقبول القول (پسندیده گفتار و راستگو) معرفی کرده است و به همین مناسبت، نام او را در این بخش از کتاب که ویژه شیعه امامیه است یاد کرده ایم.

یکی از فضلا «دجانه» را به تخفیف دال بی نقطه مفتوح یا مضموم ضبط کرده است و «سماک» را به فتح سین و تخفیف میم و «خراشه» را با خای نقطه دار مضموم یا مفتوح و تخفیف راء بی نقطه و شین و هاء آخر ضبط نموده است. (۲)

ص: ۸۱

۱- (۱) حرز مزبور در کتاب منهاج العارفین، ص ۵۱۹ آورده شده است و دو قسم صغیر و کبیر آن را در آن جا یاد کرده است و می نویسد: این حرز را که به حرز ابو دجانه معروف است برای ایمنی از جن و شیاطین همراه باید داشت. حرز صغیر که مختصری بیش نیست اول آن پس از بسمله هذا کتاب محمد رسول الله و کبیر آن پس از بسمله الحمد لله الذی خلق السموات و الارض و در کتاب مجمع الدعوات هم حرز ابو دجانه ذکر شده است - م.

۲- (۲) ابن اثیر در اسد الغابه ۳۵۲/۲ گوید: ابو دجانه سماک بن اوس بن خراشه خزرجی انصاری مشهور به ابو دجانه، جنگ بدر واحد و همگی غزوات را در رکاب رسول خدا صلی الله علیه و آله دریافته است و در احد، رسول خدا خطاب به اصحاب فرموده کیست که این شمشیر را بگیرد و حق آن را ادا سازد؟ تنها ابو دجانه پیش آمد و گفت من حاضر حق آن را ادا کنم و پرسید حق آن چیست؟ فرمود آن قدر بر دشمنان خدا فرود آوری که از کار بیفتند. ابو دجانه شمشیر را گرفت و به میدان رفت و رجز خواند و به نبرد برخاست. ابو دجانه از دلاوران صدر اسلام بود و در جنگها دستمال قرمز رنگی به سر می بست و آماده جنگ می شد. روز احد همان دستمال را بر سر بست و با تبختر و تکبر تمام برابر با دشمنان ظاهر شد. رسول خدا فرمود: این گونه راه رفتن مبعوض خداست مگر در برابر دشمن. ابو دجانه از فضلا و اصحاب نامدار رسول خدا بود. روز یمامه را هم درک نمود و سختیهای بسیار در آن جنگ دید. در آن روز مسلمانان پشت دیوار باغ بنی حنیفه جنگ می کردند

مؤلف الجواهر السنیه فی طبقات الحنیفه در اواخر آن کتاب، ضمن فائده ای اظهار داشته است در الهدایه (۱) در باب احکام جنازه ها نوشته است آن گاه که میت را در قبر می گذارند، کسی که متصدی این کار است می گوید: بسم الله و علی مله رسول الله، همین جمله را رسول خدا صلی الله علیه و آله در هنگامی که ابو دجانہ را به خاک سپرد بیان فرموده. شیخ طوسی هم در مبسوط به نحوی که اهل سنت گفته اند ایراد کرده و گوید: در حدیث صحیح آمده است هنگامی که رسول خدا صلی الله علیه و آله می خواست ابو دجانہ را به خاک بسپارد از جانب قبله، جسد ابو دجانہ را وارد قبر کرد و چنان گفت. مؤلف گوید: آنچه کتاب الهدایه نقل و شیخ طوسی تأیید کرده است اشتباه است، زیرا ابو دجانہ پس از رحلت رسول خدا صلی الله علیه و آله زنده بود و در خلافت ابو بکر در جنگ یمامه شرکت داشت.

ابو الدنيا

ابو الدنيا معمر مغربی است که در باب القاب به ترجمه او می پردازیم.

«باب ذال»

ابو ذر ت ۳۲ / ۵ / ۶۵۲ م

جندب بن جناده غفاری از صحابه بزرگوار و بنام رسول خدا صلی الله علیه و آله و از کسانی است که

ص: ۸۲

۱- (۱) کتاب الهدایه در شرح بدایه المبتدی است که برهان الدین ابو الحسن علی مرغینانی آن را نگاشته است. برهان الدین از علمای حنفی مذهب قرن ششم هجری است و در سال ۵۹۳ ه. ق وفات یافته است. در ص ۹۳ ذیل آداب دفن میت آورده که رسول خدا هنگام دفن ابو دجانہ چنان جمله ای را ایراد فرموده است. در پاورقی پیش نوشتیم که ابو دجانہ در جنگ یمامه شرکت کرده و به قولی هم در جنگ صفین به شهادت رسیده است - م.

پس از رحلت رسول اکرم صلی الله علیه و آله از اعتقاد به خلافت حضرت مولی علی علیه السلام اعراض نکرد.

عثمان، وی را به ربنده تبعید کرد و همان جا بود تا رحلت کرد و قبرش هم اکنون معروف است.

ربنده، قریه ای در میان مکه و مدینه و در حال حاضر آن جا به نام رابق، موسوم است و مرقد ابوذر در بیرون از راه واقع شده است.

«باب را»

ابو الرضا حسنی راوندی

سید ضیاء الدین، ابو الرضا فضل الله بن حسین بن علی راوندی معروف به سید ضیاء الدین راوندی.

ممکن است مترجم حاضر، پدر سید محمد بن ابو الرضا علوی و شارح چکامه های هفت گانه علویات ابن ابی الحدید باشد.

ابو الربیع شامی عاملی

نامش خلیل یا خلیل و یا خالد بن اوفی عاملی شامی عنزی است. وی، از قدیم ترین، شیوخ حدیث است و محدثی ممدوح و دانشوری بنام و از اصحاب حضرت باقر و حضرت صادق علیهما السلام است.

ابو الرضا حسینی راوندی

از فضلا و علمای بنام است و به طوری که از مناقب به دست می آید ابن شهر آشوب از وی روایت داشته است و ممکن است در امل الامل نام او آمده باشد.

«باب زا»

ابو زید کبابکی کحی حسینی گرگانی

سید عبد الله بن علی کبابکی (۱) بن عبد الله بن عیسی بن زید بن علی... کحی گرگانی.

فرزندش سید منتهی بن ابو زید از وی روایت می کرده است و خود او از سید مرتضی و سید رضی روایت می کند و ابن شهر آشوب به توسط فرزندش سید منتهی از وی روایت می کرده است.

«باب سین»

ابو السعادات

کنیه گروهی از علماست. معروفترین ایشان شیخ ابو السعادات، اسعد بن عبد القاهر اصفهانی و شریف ابو السعادات، هبه الله بن شجری هستند.

ابو سعد بن حسن صلتی

شیخ سعید، ابو سعد محمد بن حسین بن صلت.

ابو سعد بن طاهر

شیخ ابو سعد یحیی بن طاهر بن حسین مؤدب سمان زاهد. وی یکی از مشایخ شیخ منتجب الدین، مؤلف فهرست (ص ۴۰ شماره ۱۳۹) است. پیش از این، ترجمه او یادآوری شده است و پاره ای از مطالبی که دلیل بر تشیع اوست تذکر داده شده است.

ص: ۸۴

۱- (۱) در النابس فی القرن الخامس ۹، ۱۰۸ «کبابکی» آمده است. ن. ک: اعیان الشیعه ۵۹/۸.

(حکیم جمال الدین -) منتجب الدین در فهرست ص ۹۰ گوید: جمال الدین از فضلاست و تألیفاتی دارد. از جمله شامل و کتاب القوافی و کتاب النحو، منتجب الدین گفته: وی را دیده ام و از وی روایت می کنم.

ابو سعید خدری

در صحاح اللغه گوید: خدری به ضم خاء و فتح دال، منسوب است به خدره به ضم خاء و دال ساکن. (۱)

شارح زبده الاصول شیخ بهائی گفته است: خدری هم مانند خدره به ضم خا و سکون دال است.

مؤلف گوید: مقتضای قواعد نسبت، آن است که خدری را به ضم خاء و فتح دال به کار ببرند چنان که ازدی را که منسوب به ازد است، ازدی می گویند.

ابو سعید خزاعی

(شیخ فخر الدین -) خواهرزاده شیخ عدل، زین الدین علی بن احمد بن محمد است.

در باب القاب از او به عنوان شیخ فخر الدین بن ابی سعید خزاعی یاد خواهیم کرد.

ابو سعید نیشابوری

از فضلا و علماست. ابن شهر آشوب در المعالم، ص ۱۳۸ نوشته است: از تألیفات او رساله الواضحه فی بطلان دعوی الناصبه است.

مؤلف گوید: قطب راوندی در قصص الانبیا گوید: خبر داد به ما، ابو سعید بن حسن بن

ص: ۸۵

۱- (۱) در ریحانه الادب ۸۵/۵ می نویسد: ابو سعید سعد بن مالک خدری خزرچی انصاری از مشاهیر اصحاب کبار حضرت رسول و حضرت امیر علیه السلام و از نجای اصحاب به شمار است و از نخستین کسانی است که به ولایت علی پیوند پیدا کرده ابو سعید در ۱۳ سالگی در جنگ احد شرکت کرد لیکن به حسب کم سالی رسول خدا او را از جنگ منع کرد. لیکن در جنگهای دیگر شرکت نمود. ابو سعید هزار و صد و هفتاد حدیث از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده است. گروهی از او روایت می کنند و پدرش از شهدای بدر بود. ابو سعید در سال ۷۰ ه. ق در مدینه در گذشت و در بقیع مدفون گردید - م.

علی از جعفر بن محمد بن عباس دوریستی از پدرش، از پدرش. ممکن است مراد وی، مترجم حاضر باشد. (۱).

ابو سهل بغدادی

(شیخ -) وی، از علما و فضلا و متکلمان بزرگوار است و کتاب الکتر و الفرّ در امامت از تألیفات اوست، کتاب معروفی است. آن را در نزد شیخ معاصر «قدس سره» دیده ام و از تحقیقات ارزنده ای برخوردار می باشد.

استاد استناد «ایده الله تعالی» در بحار الانوار این کتاب را آورده و از آن نقل می کند.

در مقدمات بحار ۲۴/۱ و ۴۶ می نویسد: کتاب الکتر و الفرّ از تألیفات شیخ ابو سهل بغدادی و کتاب مشهوری است و مشتمل بر جوابهای ارزنده می باشد.

مؤلف گوید: از روزگار و اطلاعی ندارم و می پندارم نامش دیگر است و ابو سهل کنیه اوست.

یکی از اصحاب ما، کتابی در امامت به نام الکتر و الفرّ به سبک کتاب ابو سهل، تألیف کرده است. اکنون مؤلف آن را به خاطر ندارم. (۲) آری مؤلف آن را در این کتاب، نام برده ام.

مراجعه شود.

ابو سلیمان فخر الدین داوود بن ابو الفضل مولانا تاج الدین محمد بن داوود

(سید -) وی از سادات دانشورانی است که در روزگار سلطان محمد خدابنده اولجایتو خان شیعی می زیسته و کتاب تاریخ روضه اولی الالباب فی معرفه التواریخ و الانساب که به پارسی نوشته است از تألیفات اوست و نسخه ای از آن در نزد ما می باشد و فضیلت و تبجری که در اکثر علوم داشته از آن کتاب هویدا است.

ص: ۸۶

۱- (۱) فهرست منتجب الدین، ۱۵۷؛ امل الامل ۳۵۳/۲؛ ریاض العلماء (ترجمه) ۴۷/۵.

۲- (۲) ابو الفتح کراچکی کتابی در امامت به نام الکتر و الفرّ داشته است. در الذریعه ۱۲/۲۰ نوشته کتاب کراچکی به نام مجلس الکتر و الفرّ است و کتاب مختصری است و گاهی هم آن را به نام الابانه عن المماثله معرفی کرده اند. ممکن است مراد مؤلف از کتاب الکتر و الفرّ کتاب ابو محمد حسن بن علی بن ابی عقیل عمانی باشد که به همین نام در الذریعه ۲۹۲/۱۷ آورده شده است و عمانی، شیخ ابن قولویه بوده و نجاشی گفته کتاب مزبور را که تألیف ارزنده ای است نزد شیخ خود ابو عبد الله مفید خوانده ام.

از تاریخ مزبور، استفاده می شود مؤلف آن از هر فنی در آن کتاب مطالبی را آورده است و ما از فوائد تاریخی آن در این کتاب استفاده کرده ایم.

نسخه ای از آن تاریخ که در اختیار ما می باشد، ناقص است و ما نام و نسبت او را به طوری که در آغاز ترجمه آوردیم از آغاز آن تاریخ استفاده کردیم.

باید گفت: نامبرده سید ابو سلیمان، داوود بن ابو الفضل است بنابراین نامش داوود است.

چنان که از لابلای کتاب مزبور به دست می آید، ابو سلیمان از علماء شیعه است و مؤید تشیع وی آن است که ابو سلیمان در کتاب مزبور از تفسیر مجمع البیان شیخ طبرسی مطالبی را نقل کرده است و دیگر آن که در روزگار سلطان محمد خدابنده زندگی می کرده است. در عین حال تشیع وی، خالی از دقت نخواهد بود. (۱)

از پایان آن تاریخ به دست می آید، ابو سلیمان، تا سال ۹۱۸ ه. ق که تاریخ خود را به احوال سلطان علاء الدین، ابو سعید بن سلطان محمد اولجایتو یاد شده پایان داده زنده بوده است لیکن از روزگار درگذشت او اطلاعی ندارم. دقت این جا است که ابو سلیمان، از تشیع سلطان محمد، به طور کلی یاد نکرده است. تنها نوشته است در سال ۷۱۸ ه. ق، سلطان محمد، خطبه و سگه را تغییر داد.

سید ابو سلیمان، برادری داشت به نام سید نظام الدین، علی بناکتی. چنان که برادرش در تاریخ مزبور اظهار داشته است، وی از مشایخ و اولیا و اقطاب و سرایندگان است و در ۲۱ ماه رجب سال ۹۰۹ ه. ق، در روزگار غازان خان در تبریز وفات یافته است. (۲) غازان

ص: ۸۷

۱- (۱) در الذریعه ۲۹۰/۱۱ نوشته است: روضه اولی الالباب تألیف ملا ابو سلیمان فخر الدین داوود بناکتی است. به طوری که از خط علامه نوری به دست می آید کتاب مزبور از کتابهای شیعه است. ابو سلیمان معاصر با شاه خدابنده بوده است و در آن کتاب اظهار داشته است در چهارم شعبان سال ۶۹۴ ه. ق غازان محمود و شاه خدابنده به دست شیخ صدر الدین ابراهیم حموینی اسلام اختیار کردند و سال ۶۹۵ که شیخ صدر الدین به شام رفته جریان اسلام آنها را به اطلاع مردم آن سامان رسانید. در کشف الظنون، ۹۲۵/۱ نوشته است: روضه اولو الالباب تاریخ پارسی و مختصری است تألیف ابو سلیمان داوود بناکتی که سال ۷۳۱ ه. ق درگذشته است. وی از تاریخ نویسان روزگار اولجایتو محمد بوده است و این تاریخ را به پیشنهاد سلطان ابو سعید بهادرخان در احوال و اوصاف ملوک، خطا تألیف کرده است. تطبیق این تاریخ با تاریخ بالا محل دقت و تأمل است - م.

۲- (۲) از لب التواریخ به دست می آید: غازان خان در سال ۶۹۴ به سلطنت رسید و در ۱۱ شوال سال ۷۰۳ وفات یافت - م.

خان به وی اعتقاد داشته و در کارهای خود از دعای او کمک می خواسته است و پادشاهان مغول از روزگار اباقا خان تا غازان خان، وی را دوست داشته و به همنشینی و همسایگی و گفتگو با او علاقه مند بوده اند.

بناکتی منسوب به شهرک بناکت است. و بناکت به فتح باء اول و فتح نون نقطه دار و پس از آن الف و کاف مفتوح و در آخر تا در آن زمان نام یکی از شهرهای آذربایجان بوده است.

«باب شین»

ابو الشرف اصفهانی

(قاضی -) وی از مشایخ ملا محمد تقی مجلسی اصفهانی «قدس سره» و از معاصران شیخ بهائی و هم طرازان اوست.

شیخ معاصر در امل الامل، ۳/۳۵۳ گوید: ابو الشرف اصفهانی، از علما و فضلا بوده و ما به توسط ملا محمد باقر مجلسی از وی روایت می کنیم.

مؤلف گوید: به حق باید گفت: ابو الشرف اصفهانی که از مشایخ ملا محمد تقی است و ابو الشرف اصفهانی که ملا محمد باقر مجلسی از وی روایت داشته یکی است. و چنان که می دانیم قاضی ابو الشرف غیر از ملا شریف الدین محمد رویدشتی است.

از اجازات و از آخر وسائل الشیعه شیخ معاصر، استفاده می شود که مترجم حاضر به قاضی ابو الشرف معروف بوده است.

این که شیخ معاصر نوشته است: «ما به توسط مولانا محمد باقر مجلسی از وی روایت می کنیم» خالی از تأمل نمی باشد، زیرا به طوری که شیخ معاصر در آخر وسائل الشیعه مرقوم داشته است، استاد استناد به توسط پدر بزرگوارش از وی روایت داشته

است.

مترجم حاضر از ملا درویش محمد بن حسن عاملی از شیخ علی کرکی معروف، روایت می کرده و این سند از آخر وسائل الشیعه هم به دست می آید.

«باب صاد»

ابو صابر بن احمد

(شیخ -) منتجب الدین، در فهرست (۱) گوید: وی فقیه صالحی است و شیخ مفید عبد الجبار، استاد او بوده است.

ابو صالح حلبی

(شیخ -) وی، از فقها بوده و در روزگار خودش از اصحاب فتوا به شمار می رفته است.

آن چنان که باید از روزگار او اطلاعی ندارم، لیکن شهید اول در شرح ارشاد در بحث تسلیم، از وی نام برده و قول به وجوب را به او نسبت داده است.

برخی از علما، ابو صالح را تصحیف و تغییر ابو الصلاح دانسته اند، لیکن این پندار باطل است، زیرا شهید «قدس سره» در شرح مزبور گفته است. و حلبیها، ابو الصلاح و ابن زهره و ابو صالح و محقق حلّی و یحیی بن سعید، چنین گفته اند. در عین حال، ممکن است ابو صالح از حلبیها نباشد چنان که محقق و یحیی از آنها به شمار نمی آیند.

ممکن است نام مترجم در لابلای این کتاب آورده شده باشد. از تألیفات او کتاب المعراج است که یکی از فضلالی عصر در کتاب انوار القرآن (۲) کتاب مزبور را به وی نسبت داده و برخی از اخبار را از آن نقل کرده است و در انوار القرآن مترجم حاضر را حلبی

ص: ۸۹

۱- (۱) فهرست، ص ۹۹.

۲- (۲) فاضل مزبور نامش علی بن مراد است که مؤلف در جلد چهارم همین کتاب به نام کتابش ذکر کرده و نوشته است تفسیر مختصری است و سال ۱۰۸۳ ه. ق از تألیف آن فارغ شده است - م.

نخوانده بلکه در آن جا گوید: الشیخ ابو صالح.

ابو الصلاح حلبی

شیخ تقی الدین بن نجم بن عبد الله حلبی، شاگرد سید مرتضی و شیخ طوسی و استاد قاضی ابن براج است.

وی با آن که شاگرد شیخ است، در عین حال شیخ طوسی در رجال، ص ۴۵۷ گوید:

«وی، مراتب علمی را از ما و سید مرتضی فراگرفته و مورد وثوق است». توثیق و تعریفی که شیخ طوسی از وی نموده دلیل بر عظمت اوست.

ابو الصلت بن عبد القاهر

(شیخ -) شیخ منتجب الدین، در فهرست گوید: وی فقیه صالح و از شاگردان شیخ ابو جعفر طوسی است.

ابو صمصام

کنیه جمعی از دانشمندان است و معروفترین آنان، سید عماد ذو الفقار بن معبد حسینی است که فاضلی بنام است و رجال نجاشی را از خود او روایت می کرده است.

و گاهی هم به سید عماد الدین ذو الفقار بن محمد حسینی مروزی (۱) گفته می شود و این شخص از سید مرتضی و شیخ طوسی روایت داشته است.

به گمان من این سید و ابن معبد هر دو یکی است هر چند شیخ معاصر، عنوان مزبور را متوجه به دو شخص دانسته است. اشتباه وی از آن جاست که سید عماد را گاهی به جدش معبد و گاهی به پدرش محمد، نسبت داده اند و گاهی او را مروزی خوانده و گاهی این نسبت را ایراد نکرده اند. مؤید اتحاد آنها که ما گفتیم دو امر است: یکی آن که سید عماد ابو صمصام بن معبد حسینی که از نجاشی روایت داشته است نامش ذو الفقار و لقبش عماد است و عماد الدین لقب دومی است.

دیگر آن که نجاشی هم درجه با شیخ طوسی و سید مرتضی می باشد. بنابراین هر دو

ص: ۹۰

عنوان، مربوط به یک شخص است. اشکالی که باقی می ماند آن است که در قصص الانبیا از وی چنین یاد کرده است. ذو الفقار بن احمد بن معبد حسینی. در این ترجمه، تحقیقات و بحثهایی است که ما آنها را در ذیل ترجمه این دو عنوان، ایراد کرده ایم. از جمله تحقیقات یکی آن است که: از بعضی مواضع به دست می آید ابو صمصام با واسطه از سید مرتضی روایت داشته است این سند هم با نظریه ما منافات ندارد.

ابو صمصام بن معبد حسینی

سید عماد الدین، ابو صمصام، ذو الفقار بن معبد حسینی مروزی.

«باب طا»

ابو طالب بن امیر ابو الفتح حسینی

(سید امیر -) فاضل فقیه و اصولی بنام است. او و پدرش، معاصر با شاه تهماسب صفوی بوده اند و رساله ای فارسی در اصول فقه به پیشنهاد دختر تهماسب برای او تألیف کرده است و من آن رساله را در اردبیل دیده ام. به پندار من، مترجم حاضر با شارح جعفریه یکی است.

در یکی از یادداشت هایم چنین نوشته ام: سید محمد بن ابو طالب حسینی استرآبادی شرح جعفریه شیخ علی کرکی که در فقه است، از تألیفات اوست و او از شاگردان شیخ علی کرکی است.

ابو طالب استرآبادی

(شیخ فقیه نجیب الدین -) از متأخران فقها و علما و فضلا است. و با شارح جعفریه یکی است.

در یکی از یادداشتهایم چنین نوشته ام: سید محمد بن ابو طالب حسینی استرآبادی شرح جعفریه شیخ علی کرکی، که در فقه است؛ از تألیفات اوست و او از شاگردان شیخ علی کرکی است. بنابراین یکی از دو نظر بالا اشتباه است و یا این نام عنوان دو تن از علماست.

ابو طالب بن شیخ اسماعیل رازانی

(شیخ اجل علامه -) از فقهای بزرگوار است به توسط پدرش از شهید اول روایت می کرده و پدرش هم از علماست.

در جایی آمده است مترجم حاضر از شیخ طوسی روایت می کند، این سند، اشتباه است مگر آن که بگوییم با چندین واسطه از شیخ روایت می کرده است.

رازانی به فتح راء بی نقطه و الف ساکن و زای نقطه دار مفتوحه و الف و نون، منسوب به رازان است که یکی از قرای جبل عامل می باشد.

ابو طالب استرآبادی

(سید امیر -) وی از فضلا و علما و فقهاست. رساله جعفریه شیخ علی کرکی را با شرح ممزوج به متن (۱) در روزگار زندگی شیخ علی کرکی به نام المطالب المظفریه فی شرح الرساله الجعفریه (۲) به پیشنهاد مظفر التبکچی گرگانی تألیف کرده است. پیداست که مظفر، حاکم گرگان و یا محل دیگری است.

از تألیفات او رساله حدائق الیقین در امامت و مناقب ائمه طاهرین علیهم السلام است. این رساله را ملا حیدر بن [محمد] خوانساری (ترجمه ریاض، ۲/۲۵۵) در رساله الخمسمأه

ص: ۹۲

۱- (۱) در شرح حال شهید ثانی نوشته اند: نخستین کسی که از علمای شیعه به شرح مزجی اقدام کرد شهید ثانی بود. از ترجمه فوق پیداست که پیش از شهید هم برخی از علما مانند میر ابو طالب به این گونه شرح پرداخته اند - م.

۲- (۲) صاحب الذریعه ۱۴۰/۲۱ گوید: مطالب المظفریه... در فقه اثر امیر محمد بن ابی طالب الموسوی الحسینی استرآبادی الغروی، شاگرد محقق کرکی (مؤلف رساله الجعفریه) است او در اواخر زندگی استاد خود - مصادف با جلوس شاه طهماسب صفوی (۹۳۰-۹۴۸ ه. ق) - این کتاب را به اسم امیر الکبیر المؤید سیف الدین مظفر التبکچی الجرجانی تألیف کرده است.

بمضیء الاعیان به وی نسبت داده است. مترجم حاضر، شاگرد شیخ علی کرکی است و از نام او اطلاعی ندارم. به تواریخ علما مراجعه شود.

امیر ابو طالب، غیر از نجیب ابو طالب است که پیش از ابن شهر آشوب می زیسته است.

ابو طالب امامی اصفهانی

(سید امیر -) مؤلف تاریخ عالم آرا گوید: وی از دانشمندان روزگار شاه تهماسب صفوی و پس از اوست و از سادات امامی اصفهان است و تولیت بقعه شریفه منسوب به امام زین العابدین را در اصفهان عهده دار بوده و به اعتقاد خودش در فن حکمت و معقول بر علمای دیگر برتری داشته است.

مؤلف گوید: میر ابو طالب، جدّ اعلای امیر سید علی امامی است که پیش از این به ترجمه او پرداختیم.

از عبارت تاریخ عالم آرا استفاده می شود که بقعه مزبور منسوب به حضرت سجاد علیه السلام است و حال آن که چنین نیست و متعلق به یکی از نوادگان آن جناب است که به این نام خوانده شده است و سید مترجم را که از اولاد امام بوده است به لقب امامی می شناسند و سلسله او به سادات امامی شهرت پیدا کرده است. (۱)

ص: ۹۳

۱- (۱) بلکه آن بزرگوار از نوادگان حضرت صادق علیه السلام است. در آثار ملی اصفهان، ص ۷۶۵ نسب او را چنین نوشته است: ابو الحسن زین العابدین، علی بن نظام الدین احمد بن شمس الدین عیسی رومی جمال الدین محمد بن علی عریضی بن امام همام جعفر بن محمد صادق علیه السلام و مقبره این بزرگوار در محله سنبلان واقع شده و به نام محله درب امام شهرت دارد و از محلات قدیمی اصفهان است و در ادوار گوناگون، مردمانی نامدار از آن جا برخاسته اند، از جمله ابو سعید امامی درب امامی که از نویسندگان خط ثلث بوده و سید ابو طالب امامی مترجم حاضر و میرزا محمد باقر درب امامی که پس از ۱۰۷۵ در گذشته و از نوادگان امامزاده زین العابدین مزبور است، و سید رضا توفیقی که از خوشنویسان بوده و سید حسین امامی از شاگردان شیخ انصاری و محمد بدیع درب امامی از علما و ادبا و شعرا و از خوش نویسان خط نستعلیق بوده و بزرگان دیگر. شرح مفصل این بقعه شریفه در ص ۷۶۵ به بعد در آن کتاب آمده است و امامزاده دیگری به نام ابراهیم بطحا که از نوادگان حسن مثنی است در آن جا مدفون می باشد - م.

ابو طالب استرآبادی

(نجیب الدین -) ابن شهر آشوب در فصل کنی از معالم، ص ۱۳۶ گوید: از تألیفات اوست: مناسک الحج؛ الابواب و الفصول لذوی الالباب و العقول؛ المقدمه و الحدود.

مؤلف گوید: به خاطر می رسد، شیخ طوسی در کتاب المبسوط برخی از فتوهای شیخ ابو طالب استرآبادی را نقل می کند. بنابراین وی از پیشینیان اصحاب است و برای چگونگی این موضوع به اوائل مبسوط باید مراجعه کرد. نامبرده یا ابو جعفر نیشابوری سهومی است و یا ابو طالب بن غرور که یادآوری خواهد شد.

شیخ عبد الجلیل قزوینی که معاصر با فرزند شیخ طوسی است در کتاب مثالب النواصب که به پارسی تألیف کرده ابو طالب را از جمله علمای بزرگ شیعه نام برده است.

ابو طالب تبریزی

(مولا -) از شاگردان شیخ بهائی است. اجازه ای برای شاگردش ملا محمد زمان در مشهد مقدس رضوی در سال ۱۰۲۴ ه. ق نوشته است و من آن اجازه را به خط خود او در آخر رساله شیخ حسن بن شهید ثانی دیده ام.

ابو طالب حسینی بسی

(سید -) از علمای شیعه است و کتاب الرضا که مشتمل بر اخبار آل محمد علیهما السلام است از تألیفات اوست. من پاره ای از تحقیقاتی را که از او نقل شده است به خط بسیار کهن دیده ام و از چگونگی روزگار او اطلاعی ندارم.

ابو طالب حسینی قصبی

(سید صالح -) سید ابو طالب محمد بن سید ابو عبد الله حسین بن حسن حسینی قصبی گرگانی، از مشایخ شیخ طبرسی است و طبرسی در اعلام الوری از وی روایت می کند و ممکن است این شخص با ابو طالب بسی بالا یکی باشد.

ابو طالب، والد ارجمند حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام

عمران بن عبد المطلب بن هاشم و به مناسبت این که نام مقدسش، عمران است حضرت مولی علی علیه السلام را «علی عمرانی» گفته اند و گاهی هم وجه دیگری برای این لقب از جهت آن حضرت تذکر داده اند.

باری، پدر والا گهر حضرت مولی علی علیه السلام نامش عمران و لقبش عبد مناف است. مناف، نام خورشید و یا نام بت است و از اسمها و لقبهای معمول جاهلیت بود که اشخاص را بدانها می نامیدند و این گونه لقب، دلیل بر نکوهش از وی نمی باشد. عبد مناف کنیه اش ابو طالب است و غیر راز عبد منافی است که جد رسول اکرم صلی الله علیه و آله بوده است.

ابو طالب بن عبد السمیع

(سید -) شریف ابو طالب عبد الرحمن بن عبد السمیع هاشمی واسطی.

ابو طالب بن رجب

(شیخ -) وی از علما و فقهای متأخر امامیه است. از کتاب طهارت بحار الانوار استاد استناد «قدس الله تعالی روحه» در بحث تکفین و همین طور از کلام گروهی دیگر از علما - بویژه برخی از ایشان که در یکی از مجموعه ها از خط خود مترجم حاضر نقل کرده است - استفاده می شود: وی نواده شیخ تقی الدین حسن بن داوود مؤلف رجال است.

ممکن است مترجم حاضر، از سوی پدر نواده او باشد. روایت دعای جوشن و شرح آن، از او نقل می شود.

ابو طالب بن غرور

(شیخ -) علامه در اواخر اجازه ای که برای فرزندان ابن زهره نوشته وی را از مشایخ خاصه شیخ طوسی معرفی کرده است و از فهرست شیخ طوسی (۱) هم این معنی استفاده می شود، از جمله ذیل ترجمه احمد بن محمد بن عمر بن موسی بن جراح، معروف به ابن جندی (۲) به نقل از خود شیخ طوسی «قدس سره» نقل کردیم که: ابو طالب بن غرور ما را از

ص: ۹۵

۱- (۱) ن. ک: شیخ طوسی، فهرست، سید محمد صادق آل بحر العلوم، منشورات الشریف الرضی، قم، مقدمه، صفحه ف (شماره ۱۲).

۲- (۲) همان، ص ۳۳.

همه کتابهای ابن جنیدی مطلع کرد.

شیخ طوسی گاهی در کتاب فهرست از وی به ابن غرور نام برده است، از جمله در ترجمه احمد بن ابراهیم بن ابی رافع، لیکن در این ترجمه، وی را ابن غرور با غین و زای نقطه دار و در آخر واو و رای بی نقطه نامیده است. بعضی نام او را به فتح غین نقطه دار و سکون زای نقطه دار ضبط کرده اند.^(۱)

ابو طالب بن مهدی علوی سیلقی

(سید -) از فضلا و علمای با صلاحیت بوده است و از شیخ طوسی روایت می کند.

ابو طالب هاشمی

سید ابو طالب بن عبد السمیع است که پیش از این نام برده است.

ابو طالب هروی

(سید -) وی از علمای بزرگ و از اصحاب روایت است و کتاب الامالی از تألیفات اوست. مؤلف مکارم الاخلاق برخی از اخبار را از کتاب وی در مکارم نقل کرده است. نام و روزگار او را باید تحقیق کرد. در یکی از نسخه ها به جای هروی، مروی آمده است.

مؤلف گوید: به نظر من مترجم حاضر، سید ابو طالب علی بن حسین حسینی مؤلف الامالی است که ترجمه او را در باب عین بی نقطه نقل کردیم و محتمل است دیگری باشد. و احتمالا با سید صالح ابو طالب حسینی قصبی پیش یاد شده یکی است.

از بعضی از مواضع، ظاهر است که: سید ابو طالب هروی از سید ابو الحمد مهدی بن نزار روایت می کند. بنابراین در درجه شیخ ابو علی طبرسی است مگر آن که بگوییم با واسطه از ابو الحمد روایت داشته است.

ص: ۹۶

۱- (۱) ن. ک: معجم رجال الحدیث، ۹۸/۲۱.

گاهی شیخ طوسی در کتاب الامالی از وی روایت می کند. ممکن است شیخ با واسطه از وی، روایت کرده باشد، زیرا در ذیل احوال مشایخ شیخ طوسی به نام او دست نیافته ام.

گرچه خود شیخ گفته است: «حدثنا ابو الطیب عن علی بن ماهان».

«باب عین»

ابو العباس مستغفری

(شیخ امام -) خطیب حافظ ابو العباس جعفر بن ابو علی محمد بن ابو بکر معتز بن محمد بن مستغفر نسفی سمرقندی مستغفری مؤلف کتاب طبّ النبی صلی الله علیه و آله.

از فهرست بحار الانوار، ۱۶/۱ استاد استناد «قدّس سرّه» برمی آید که وی، از علمای شیعه است. چنان که در طی شمارش کتابهای امامیه گوید: و کتاب طبّ النبی تألیف شیخ ابو العباس مستغفری است.

و در آن فهرست (۴۲/۱) گفته است: اگرچه حدّ اکثر اخبار طبّ النبی از طرق مخالفان است در عین حال، میان علمای ما متداول می باشد. نصیر المله و الدین خواجه نصیر طوسی نیز در کتاب آداب المتعلمین نوشته است: محصل باید پاره ای از علم طب را هم بداند و برای آن که با این علم آشنایی به دست آورده باشد محض تیمن و تبرک، از آثار وارده در طب، از کتابی که شیخ امام ابو العباس مستغفری گرد آورده و به نام طبّ النبی موسوم است استفاده نماید.

مؤلف گوید: درست نیست که ابو العباس را از علمای امامیه بدانیم، زیرا در بخش دوم این کتاب به مناسبت شرح حال او خواهیم نوشت که وی از علمای عامه و حنفی

ص: ۹۷

۱- (۱) علامه سید محمد صادق بحر العلوم، قاضی ابو طیب طبری حویری - در گذشته پس از سال ۴۰۸ ه. ق - را جزو مشایخ طوسی نام برده است، فهرست، شیخ طوسی، مقدمه ق (شماره ۲۹).

مذهب است. و نظر به این که استاد، در بحار از او به عنوان عالم شیعی یاد کرده است در این بخش به مجملی از احوال او اشاره کردیم. (۱)

از کتاب دلائل النبوه خود مستغفری، تسنن او هویدا است و ملا جامی در کتاب شواهد النبوه بسیاری از مطالب آن را نقل کرده است.

در کتاب فرائد السمطين حموبنی، ذیل سند برخی از اخبار چنین آمده است: حاکم ابو عبد الله گفت از علی بن محمد معاوی شنیدم می گفت: از ابو محمد یحیی بن یحیی علوی که عالم عابدی بود شنیدم می گفت: از عمویم ابو الحسن محمد بن علی بن قتیبه نیشابوری شنیدم می گفت: از فضل بن شاذان شنیدم تا به آخر.

مؤلف گوید: به گمان من پس از «عمویم ابو الحسن...» سقطی اتفاق افتاده است و تکراری که در ابو محمد یحیی بن یحیی پیش آمده از ناحیه ناسخان است و مراد از ابو محمد، جدّ برادرزاده طاهر علوی است.

باید گفت: طب النبوی مستغفری غیر از کتاب طب النبوی است که ابو الوزیر بن احمد ابهری تألیف کرده است و نسخه ای از این کتاب در نزد ما موجود می باشد.

ابو عبد الله شیخ مفید/ابن ادریس

(شیخ -) کتبه فوق، در کتابهای شیخ طوسی و کتابهای دیگر برای شیخ مفید (قدس سرّه) به کار رفته است و در کتابهای سید فخار بن معد موسوی و کتابهای دیگر به این ادریس تعلق گرفته است.

ص: ۹۸

۱- (۱) مستدرک، ۷۲/۳ نوشته است: مؤلف ریاض در بخش دوم پس از آن که نسب مترجم حاضر را به محمد بن مستغفر منتهی ساخته اظهار داشته است مستغفری دانشمندی با کمال و از مردم نسف سمرقند و حنفی مذهب است. کتاب تاریخ نسف از تألیفات اوست. و از جدش ابو بکر بن مستغفر که هر دو تن از قدمایند روایت می کند. و به حق باید گفت: وی از علمای عامه است و کتاب دلائل النبوه هم از تألیفات او می باشد مؤلف مستدرک گوید: صاحب ریاض دلیلی برای تسنن او ارائه نداده است تنها دلیلش همان کتاب دلائل النبوه است که جامی در شواهد النبوه از آن نقل کرده است در عین حالی که معلوم نیست دلائل النبوه از تألیفات او باشد زیرا مؤلف کشف الظنون آن کتاب را از تألیفات امام ابو داوود بر شمرده است روضات الجنات، ۱۶۰/۱ نوشته است: مستغفر بکسر فا از فقهای پیشین اهل سنت است که در اصول اشعری و در فروع حنفی بوده و از علمای امامیه نمی باشد و در کتابهای رجال اصحاب، نامی از او نیست سال ۳۵۰ ه. ق متولد شده و در سلخ جمادی اولی سال ۴۳۲ ه. ق در گذشته قبرش در نسف است - م.

ابو عبد الرحمن بزوفری

حسین به علی بن سلیمان بزوفری. در نسخه ای از امل الامل که در اختیار من می باشد وی را به همین نام و نسب یافته ام و به ظاهر اشتباه می باشد. (۱)

ابو عبد الله بزوفری

علی بن سفیان است که در بالا ذکر شد و تلّعبری از وی روایت می کند.

ابو عبد الله بن شاذان

شیخ ابو عبد الله محمد بن علی بن شاذان قزوینی است. از علی بن حاتم قزوینی و احمد بن محمد بن یحیی عطار و دیگران روایت می کند. و از مشایخ نجاشی است بدون شک، او شیخ ابو عبد الله شاذانی نمی باشد.

ابو العباس بن نوح

همان ابن نوح است که در باب «ابن» یادآوری می شود.

ابو عبد الرحمن مسعودی

ابن شهر آشوب در معالم العلماء، ص ۱۳۴ نوشته: وی تألیفی دارد.

شیخ معاصر در امل الامل، ۳۵۴/۲ پس از آن که در باب کنی به نقل کلام ابن شهر آشوب پرداخته می گوید: نامش علی بن حسین است.

مؤلف گوید: اگر منظور وی آن باشد که: ابو عبد الرحمن مسعودی همان علی بن حسین مسعودی دانشمند مشهور است که تألیفات چندی دارد از جمله مروج الذهب، او شیخ اصحاب ماست و پیش از این شرح حال او را نوشتیم. و بس دور است که مترجم حاضر، مؤلف مروج الذهب باشد و از ابن شهر آشوب در شگفتم که مسعودی را با آن که

ص: ۹۹

۱- (۱) شیخ حر عاملی در امل الامل، ۳۵۴/۲ مترجم حاضر را چنین معرفی کرده است ابو عبد الله حسین بن علی بن سفیان بزوفری و این نسب را مؤلف هم پس از این بدون این که به کتاب امل الامل نسبت داده باشد متعرض خواهد شد.

به نام و تألیف مشهور است به عنوان ابو عبد الرحمن مسعودی معرفی کرده باشد با آن که کنیه مسعودی ابو الحسن است نه ابو عبد الرحمن. و اگر مرادش آن است که نام مترجم حاضر، علی بن حسین است، موضوع دیگری است. حال آن که نام این مترجم، معلوم نیست. گذشته از این، اگر نام وی علی بن حسین بوده پس چرا شیخ معاصر طبق معمول، نام او را در ردیف علمایی که به نام خوانده شده اند ذکر نکرده است و در باب کنی به نام او پرداخته است.

ابو عبد الله بن حماد انصاری

اصلی دارد که سید بن طاووس از آن اصل در کتاب الاقبال نقل می کند و می پندارم که وی از پیشینیان اصحاب باشد و اصلش، معروف است. و ممکن است نام اصل و احوال او در کتابهای رجال آمده باشد.

ابو عبد الله بزوفری

شیخ ابو عبد الله حسین بن علی بن سفیان بن خالد بن سفیان بزوفری از مشایخ شیخ مفید و هم طرازان اوست و گاهی هم از او به بزوفری تعبیر می کنند.

ابو عبد الله حلوانی

این شیخ، مشهور به حلوانی و شاگرد سید رضی «قدس سره» است و سید بن معبد حسینی از او روایت می کند.

ابو عبد الله بن خمري خزّاز

شیخ با صلاحیت ابو عبد الله حسین بن جعفر بن محمد مخزومی^(۱) معروف به ابن خمري خزّاز که گاهی هم او را ابو عبد الله بن خمري گویند. وی از مشایخ نجاشی است.

نسخه هایی که در آنها به نام او اشاره شده در لفظ خمري یا خمري مختلف است چنان که در یکی از نسخه ها خمري با حای بی نقطه ضبط شده است.

ص: ۱۰۰

۱- (۱) ن. ک: ریاض العلماء ۴۰/۲؛ النابس فی قرن الخامس ص ۵۹.

ابو عبد الله قزوینی

به طوری که از ترجمه احمد بن علی فائدی استفاده می شود، نجاشی از وی اجازه روایت داشته و ممکن است نام او از لابلای کتاب حاضر به دست بیاید.

ابو عبد الله معروف به نعمت

(شریف -) شریف الدین، ابو عبد الله، محمد بن حسین بن اسحاق بن حسین بن اسحاق بن موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب علیهما السلام. شریف همان بزرگواری است که شیخ صدوق، کتاب من لا یحضره الفقیه را به خاطر او تألیف کرده است. (۱)

ابو عبد الله دوریستی

(شیخ -) شیخ ابو عبد الله دوریستی که پس از این خواهد آمد از وی روایت داشته است. مناسب است در نام و احوال او تحقیق شود.

ابو عبد الله بن فارسی

(۲)

علامه حلی در کتاب خلاصه وی را از مشایخ خاصه شیخ طوسی نام برده است.

ص: ۱۰۱

۱- (۱) شیخ صدوق «قدس سرّه» در آغاز من لا یحضره الفقیه می نویسد: پس از آن که به حکم قضا به شهر غربت دچار شدم و در سرزمین بلخ به قصبه ایلاق که از قصبات ماوراء النهر است اقامت گزیدم شریف الدین ابو عبد الله نعمت بر من وارد شد. از ورود او سروری در من به وجود آمد و از گفتگوی با او شرح صدری در من ایجاد شد و از اخلاق او که همراه با آرامش و وقار و دیانت و پاکدامنی بوده احساس خشنودی کردم. در یکی از روزها سخن از کتاب من لا یحضره الطیب محمد زکریای رازی به میان آمد که کتاب ارزنده ای است و پسر زکریا تألیف کرده و از من تقاضا کرد کتابی در فقه که مشتمل بر حلال و حرام باشد تألیف کنم و آن را به من لا یحضره الفقیه موسوم سازم. اراده او را لباس عمل پوشاندم و این کتاب را گرد آوردم تا او و دیگران از آن کتاب بهره گیری کرده و مورد عمل خویش قرار بدهند. و او در عین حالی که به روایت دویت و چهل و پنج کتاب آثار من رسیده بود باز هم تقاضای چنین کتابی کرد و من هم این کتاب را با حذف اسانید تألیف کردم و آن را حجت میان خود و خدا قرار دادم تا به آخر - م.

۲- (۲) ن. ک: فهرست شیخ طوسی، مقدمه ق شماره ۳۲؛ النابس فی القرن الخامس، ص ۱۰.

ابو عبد الله دوریستی

(شیخ -) شیخ ابو عبد الله جعفر بن محمد بن احمد بن عباس بن فاخر دوریستی معاصر با شیخ طوسی و شیخ مفید و سید مرتضی است.

ابو عبد الله بن محمد حسنی

(سید -) وی از فضلا و علما و فقهای بزرگوار بوده است و در سرایندگی مهارت داشته و در روزگار شهید اول می زیسته و فیما بینشان اشعاری ردّ و بدل می شد و هر یک از این دو شخصیت اشعار نغزی در توریه گفته اند و من آنها را به خط شیخ عبد الصمد بن جباعی، جد شیخ بهائی به نقلی که از خط پدرش نموده است دیده ام.

ابو عبد الله نیشابوری

(شیخ مفید حاکم -) ابن شهر آشوب در معالم العلماء، ص ۱۳۳ گوید: شیخ مفید ابو عبد الله نیشابوری، مؤلف کتاب امالی و مناقب الرضا علیه السلام است.

مؤلف گوید: پیش از این، ذیل ترجمه مفید حاکم ابو عبد الله محمد بن عبد الله بن محمد بن حمدویه بن نعیم ضبّی طهمانی نیشابوری حافظ، معروف به ابن بیع، چگونگی حال مترجم حاضر را نوشتیم و اظهار داشتیم وی، همان حاکم ابن بیع است و مطالب دیگر را هم به مناسبت ایراد کردیم.

ابو عبد الله مرزبانی

شیخ ابو عبد الله محمد بن عمران بن عبد الله بن موسی بن سعد بن عبید الله کاتب مرزبانی، خراسانی الاصل که در بغداد متولد شده است. جعفر بن محمد نما حلی در کتاب شرح الثار فی احوال المختار، کتاب الشعرا را به وی نسبت داده و از آن نقل کرده است.

محمد بن عمران مرزبانی، از مشایخ شیخ مفید است و به طوری که از مجالس مفید بدست می آید مرزبانی از محمد بن ابراهیم و دیگران روایت می کند. و از مواضع دیگر استفاده می شود سید مرتضی بدون واسطه از وی روایت می کرد و از جمله در کتاب الغرر

و الدرر به این روایت اشاره کرده است.

ابن خلکان در تاریخ خویش (وفیات الاعیان، ۳۵۴/۴) به تفصیل از احوال او گفتگو کرده است، به آن جا مراجعه شود.

ابو العتاهیه

(رئیس -) وی از دانشوران بزرگ امامیه است. از نام او اطلاعی ندارم و پیداست که این مترجم، غیر از ابو عتاهیه، شاعر مشهور است.

به طوری که از سند «ادعیه سر» برمی آید، مترجم حاضر قرائتی را که داشته است از عبد الله بن ناصر بن حسین بن نصر دهقان از شیخ ابو عبد الله محمد بن هبه الله بن جعفر طرابلسی به قرائتی که از شیخ طوسی «قدس سره» داشته روایت می کند.

ابو عفان بن احمد بن بندار

(شیخ رضی الدین -) منتجب الدین، در فهرست او را از اعیان فضلا نام برده است.

ابو العلاء حافظ

(امام -) از علمای بزرگ است. برخی از اصحاب، در کتابهای مناقب از وی یاد کرده و روایت نموده اند و ممکن است از علمای عامه باشد.

ابو علی

متأخرین اصحاب، ویژه ابن زبیب آوی در کتاب کشف الرموز و ابن فهد در کتاب المهدب کنیه مزبور را به شیخ اقدم ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی معروف به ابن جنید، متوجه دانسته اند.

ابو علی محمد بن منصور حسینی

(سید -) از دانشوران روزگار شاه عباس کبیر است. از تألیفات او کتاب رسائل بدائع الصنائع است که من رساله پنجم آن را در یکی از مجموعه ها در هرات دیده ام. رساله مختصری است که پیش آمدهای تاریخی را از روزگار حضرت آدم علیه السلام تا زمان شاه عباس

به اختصار نوشته و تاریخ تألیف آن ۱۰۱۹ ه. ق است.

ابو عمرو زاهد

محمد بن عبد الواحد زاهد طبری لغوی نحوی، شاگرد ثعلب لغوی مشهور است که گاهی هم وی را به صاحب ثعلب، معرفی کرده اند.

به صورت ظاهر از علمای امامیه است. کتابی دارد که اخبار فراوانی از آن را سید بن طاووس در کتابهایش نقل کرده است. من نام او را در کتابهای رجال ندیده ام.

از کتابهای او فائت الجمهره ابن درید در لغت است که شهید اول در یکی از یادداشتهایش و همچنین در آثار دیگرش از آن نقل کرده است. از دیگر تألیفات او کتاب الیواقیت است که یکی از علمای متأخر در کتاب المناقب پاره ای اخبار را در فضایل حضرت مولی از آن نقل کرده است پیداست کتاب مناقب که آن عالم از وی نقل کرده، کتاب مستغنی نیست، بلکه همان کتاب الیواقیت است. (۱)

ابو علی بزوفری

احمد بن جعفر بن سفیان، در نسخه ای از امل الامل، ۳۵۵/۲ وی را به همین عنوان، معرفی کرده که اشتباه است. زیرا کنیه بزوفری، ابو عبد الله است نه ابو علی.

ص: ۱۰۴

۱- (۱) سیوطی در بغیه الوعاه، ص ۶۹ گوید: ابو عمرو محمد بن عبد الواحد مطرز لغوی معروف به ابو عمرو زاهد و غلام ثعلب در سال ۲۶۱ ه. ق متولد شده و حافظه عجیبی داشته است چنان که سی هزار ورقه را از حفظ ایراد می کرده و به خاطر چنین حافظه ای وی را دروغگو می دانسته اند. در فنون عربی کسی از وی داناتر نبوده است. لغویها بر وی طعنه می زدند و محدثان او را تصدیق و توثیق می کردند. ابو عمرو، معلم فرزند قاضی ابو عمر و محمد بن یوسف بود در یکی از روزها سی مسأله لغوی همراه با لغات بی سابقه و در پایان هر لغتی دو بیت شعر به وی فرا داد. پس از آن قاضی با ابن درید و ابن انباری و ابن مقسم ملاقات کرد و از آنها در خصوص آنچه فرزندش فرا گرفته بود نظر خواست. هر یک عذری آوردند. ابن درید آنها را از مصنوعات ابو عمرو قلمداد کرد. بالاخره ابو عمرو درستی همه آنها را به اثبات رسانید. ابن درید از آن پس شرمنده شد و تا زنده بود سخنی نگفت، و اظهار نظری نکرد. ابراهیم بن ایوب همواره مشاخره ای برای او می فرستاد، چندی آن را به تأخیر انداخت و پس از آن همگی آنها را برای او فرستاد. ابو عمرو قبول نکرد و به وی نوشت: «ما را مورد اکرام و در ضمن غلامی خود قرار دادی. اکنون نیازی به آن نداریم و آسوده شدیم». از کتابهای او شرح الفصیح و غریب مسند احمد و تفسیر اسماء شعر است. وی در سال ۳۴۵ ه. ق در بغداد درگذشت - م.

ابو علی تنوخی

گاهی هم مترجم حاضر را قاضی ابو علی تنوخی گفته اند و او قاضی فاضل ابو علی محسن بن قاضی ابو القاسم علی بن محمد بن ابو الفهم داوود بن ابراهیم بن تمیم قحطانی تنوخی معروف به قاضی تنوخی است که یکی از قاضیان با فضیلت تنوخ است.

ابو علی بن جنید

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی کاتب، معروف به ابن جنید، در باب ابن خواهد آمد.

ابو علی بن حمزه موسوی

(سید سعید جلال الدین -) به طوری که نواده شیخ ابو علی طبرسی در کتاب مشکاه الانوار نوشته است، وی از مشایخ بزرگوار اوست و احوال او را باید تحقیق کرد.

ابو علی بن طاهر سیوری

(شیخ سدید الدین -) از علمای بزرگ امامیه است. کتاب قضاء حقوق المؤمنین از تألیفات اوست. این کتاب را استاد استناد، ایده الله تعالی در بحار به وی نسبت داده و اخبار آن را که مورد اعتمادش بوده نقل کرده و گفته است کتاب خوبی است و اخبار ارزنده ای دارد. (۱)

مؤلف گوید: از چگونگی روزگار او اطلاعی ندارم.

ابو علی طبرسی

(شیخ -) شیخ امین الدین، فضل بن حسن بن فضل طبرسی مشهدی، مؤلف تفسیر مجمع البیان و تفسیر جوامع الجامع که هر دو از تفسیرهای معروف اند و کتابهای دیگر.

پیش از این ترجمه احوال او را در محل خودش نگاشتیم. و ابن شهر آشوب، با آن که شاگردش بوده است شرح حال او را در باب کنی معالم العلما متذکر شده اما نام او را

ص: ۱۰۵

۱- (۱) در بحار الانوار ۱۷/۱ «السوری» آمده است.

نوشته است و تنها به مؤلفات او که ما پیش از این نوشتیم اشاره کرده است.

ابو علی موضح

(شریف -) نَسَابَةُ محدث ابو علی، عمر بن حسین بن عبد الله بن محمد صوفی بن یحیی بن عبد الله بن محمد بن عمر بن امیر المؤمنین علیه السلام عمری علوی کوفی، معروف به موضح ابن اللبن و ابن الصوفی.

ابو علی طوسی

(شیخ -) شیخ ابو علی حسن بن شیخ ابو جعفر محمد بن حسن بن علی طوسی فرزند شیخ طوسی مشهور است.

ابو علی صولی

ابو علی احمد بن محمد بن جعفر صولی، استاد شیخ مفید. کتاب اخبار فاطمه از تألیفات اوست. ابن شهر آشوب در کتاب المناقب از آن نقل می کند.

به حق باید گفت مترجم حاضر، ابو علی احمد بن محمد بن جعفر صولی معروف است که در کتابهای رجال اصحاب، نام برده شده است وی یکی از اعلامی است که به صولی معروف است و از مشایخ «مفید» به شمار می آید.

ابو عیسی زراق

وی از فضلا و علما و پیشینیان شیعه است که در میان خاصه و عامه معروف می باشد.

یکی از فضلاء سنّی در کتاب خود نوشته است: «نص جلی» بر خلافت مولی علی علیه السلام از اموری است که هشام بن حکم جعل کرده و ابن راوندی و ابو عیسی زراق آن را تأیید کردند و گذشتگان از شیعه به خاطر دل بستگی که به مذهب خود داشتند به اثبات آن اقدام کردند.

مؤلف گوید: سخن مزخرف و بی اساس این خبیث در کتابهای اصحاب موجود است. و ما به بحث مفصل و پاسخ آن را بیشتر از آن چه به گمان آید در مجلد سوم کتاب وثیقه النجاه ایراد کرده ایم، به آن کتاب مراجعه کنید.

در کتاب عقد الدرر چکامه دامنه داری در هزار بیت دیدم که در وصف نسب خلیفه و اصحاب او سروده و در آن کتاب، آن قصیده را به شیخ کامل فاضل ابو عیسی نسبت داده که گمانم مترجم حاضر باشد.

ابو علی بن محمد بن اشعث کندی کوفی

(شیخ -) از پیشینیان اصحاب است. به طوری که از جمال الاسبوع سید بن طاووس بر می آید کتاب روایه الابناء عن الابهاء من آل رسول صلی الله علیه و آله را روایت می کرده است و ممکن است خود او مؤلف همان کتاب باشد.

ابو علی بن همّام

شیخ ابو علی، محمد بن ابو بکر همّام بن سهل بغدادی کاتب اسکافی، معروف به ابن همّام و ابو علی بن همّام، وی از مشایخ تلعکبری است و شیخ صدوق به توسط ابو محمد حسن بن احمد مکتب از او روایت داشته و این سند را ابن طاووس در جمال الاسبوع نقل کرده است.

ابن ادریس در پایان بحث زیارات، آن جا که به نقل اقوال پرداخته است که آیا شهید کربلا، علی اصغر است یا دیگری، چنین نوشته است ابو علی بن همّام، که از اصحاب مصنف و محقق ماست، در کتاب الانوار فی تاریخ موالید اهل بیت علیهم السلام چنین اظهار داشته است.

مؤلف گوید: کتاب مزبور در فهرست بحار آمده است. در کتاب مدینه المعاجز سید هاشم بحرانی آمده است که سید مرتضی از کتاب الانوار ابو علی حسن بن همّام روایت می کرده. (۱)

ابو عمرو بن مهدی

ابو عمرو عبد الواحد بن محمد بن عبد الله بن محمد بن مهدی، معروف به ابن مهدی است که در باب «ابن» یادآوری خواهد شد. وی از مشایخ شیخ طوسی است و به طوری

ص: ۱۰۷

۱- (۱) مقصود آن است که در کتاب مدینه المعاجز نام او را حسن نوشته است - م.

که از امالی شیخ طوسی استفاده می شود، ابن مهدی از ابن عقده روایت می کند.

گاهی از عبد الواحد مذکور به ابو عمرو تعبیر کرده اند که از احمد روایت می کند و مراد از احمد، همان ابن عبده یاد شده است.

«باب غین»

ابو غالب بن ابو هاشم حسینی مرعشی

(سید جمال الدین -) شیخ منتجب الدین، در فهرست، ص ۲۵ او را عالم با صلاحیت، معرفی کرده است.

ابو غالب زراری

ابو غالب احمد بن محمد بن محمد بن سلیمان بن حسن بن جهم بن بکیر بن اعین بن سنسن زراری کوفی (۱)، با زای نقطه دار در اول و دورای بی نقطه آخر. از نوادگان برادر

ص: ۱۰۸

۱- (۱) شیخ طوسی، ابو جعفر در فهرست، ص ۳۱ گوید: «احمد بن محمد... ابو غالب زراری از بکیریون است. تا زمان ابی محمد الحسن علیه السلام به بکیری معروف بودند تا توقیعی - (فاما الزراری رعاه الله) - از آن حضرت صادر شد و در آن نام ابو طاهر زراری (محمد بن حسن بن جهم) آمده بود. از این پس این خاندان خود را زراری خواندند. ابو غالب به روزگار خویش شیخ اصحاب ما (امامیه) و استاد و ثقة آنان او بود. او را کتابهایی است از جمله کتاب التاریخ؛ که ناتمام است و تنها هزار ورقه از آن تخریج شد. دیگر ادعیه السفر؛ کتاب الافضال؛ مناسک الحج (بزرگ و کوچک) و کتاب الرساله الی ابنه ابی طاهر فی ذکر آل اعین را بدو نسبت داده است...». افراد معروف آل اعین: ۱ - اعین بن سنسن شیبانی؛ ۲ - زراره بن اعین شیبانی؛ ۳ - حمران (ابو حمزه بن اعین)؛ ۴ - بکیر (ابو جهم) بن اعین؛ ۵ - احمد بن محمد معروف به ابو غالب (۲۸۵-۳۶۸ ق) فقیه، محدث، متکلم، ادیب و شاعر او از عالمان و محدثان بنام آل اعین و آخرین فرد مشهور این خاندان است. او رساله فی آل اعین را نوشت و به نوه اش محمد بن عبد الله اهدا کرد. وی در کوفه زاده شد و در همان جا به خاک سپرده شد. اما از روزگار امام علی بن محمد علیه السلام (۲۱۲-۲۵۴ ق) به زراری شهرت یافته اند. این شهرت چنانکه خود او گفته از زمان جدش سلیمان بن حسن پدید آمده است. یکی این که مادر حسن بن جهم بن بکیر نیای بزرگ ابو غالب دختر عبید بن زراره بوده است؛ دیگر این که امام عسکری علیه السلام احتمالاً به دلیل شرایط و ملاحظات سیاسی سلیمان فرزند حسن را زراری نامیده است. بنام ترین مشایخ ابو غالب بدین شرح است: ۱ - احمد بن ادريس اشعری ۲ - احمد

زراره ابن اعین است نه از نوادگان خود او، چنان که برخی پنداشته اند.

ابو غالب، از مشایخ شیخ مفید و ابن بهمنیار بزاز و هم طرازان ایشان است و از کلینی و عبد الله بن جعفر حمیری و امثال ایشان روایت می کند.

بیشتر مردم بلکه اهل علم، زراری را به رازی تبدیل کرده اند و پنداشته اند وی، منسوب به ری است و حال آن که این نسبت، اشتباه است. و من در بسیاری از کتابها، به این اشتباه رسیده ام. اصحاب رجال در کتابهای خود از او نام برده اند و اشتها را او را به زراری از آن جهت نوشته اند که وی از نوادگان زراره است و حال آن که چنین نیست.

ابو غالب بن علی بن قسوره

(کمال الدین -) منتجب الدین (۱)، او را دین دار با صلاحیت معرفی کرده است.

ابو غانم بن ابو غانم بن ابو علی جوانه

(شیخ ضیاء الدین -) منتجب الدین، در فهرست، ص ۶۴ او را به صلاحیت ستوده است.

ص: ۱۰۹

۱- (۱) در فهرست، ص ۱۴۶، او را کمال الدین ابو غالب قسوره بن علی بن قسوره معرفی کرده است.

ابو غانم عصمی هروی

(شیخ -) از دانشوران بزرگ شیعه است و از سید مرتضی روایت می کند و مکی بن علی بن احمد مخلطی، کتاب الغرر و الدرر سید مرتضی را از وی روایت می نماید. من این سند را به طوری که در ذیل ترجمه سید فضل الله راوندی نوشته ام به خط سید دیده ام. (۱)

از خط سید راوندی، چنین استفاده می شود عصمی با عین بی نقطه مضموم و صاد بی نقطه ساکن منسوب به عصم است. (۲)
و هروی به فتح ها و را منسوب به شهر هرات است.

ابو غانم علی بن ابو طالب جوانی

(۳)

(شیخ سدید الدین -)

ابو غیاث بن بسطام

از پیشینیان اصحاب ما است. ابو الحسن طبری از وی روایت می کند و او از علی بن بابویه روایت داشته است. آغاز رساله الکفر و الفکر علی بن بابویه که در امامت بوده و با محمد بن مقاتل رازی در شهر ری به مباحثه برخاسته تا وی به مذهب امامی شیعی مفتخر گردیده است، شاهد سند مزبور است.

ص: ۱۱۰

۱- (۱) ابو غانم از شاگردان شریف مرتضی علم الهدی بوده است. کتاب الغرر و الدرر استادش را از او روایت می کرد. عبد الرحیم بن احمد بن اخوه بغدادی از ابو غانم روایت می کرد. از اجازه عبد الرحیم به رشید الدین علی بن محمد بن علی الشعر در تاریخ ۵۴۲ ه. ق پیدا است که از مشایخ اجازه ابن اخوه بوده است. نابس فی القرن الخامس، ص ۱۱؛ ن. ک: ریاض العلماء، ۱۳۴/۳، ۴۶۱/۴، ۳۴۴/۵.

۲- (۲) در اللباب ۳۴۵/۲، عصمی به ضم عین و سکون صاد، منسوب به عصم است که جد ابو عبد الله محمد بن عباس بن احمد بن محمد بن عصم بن بلال عصمی هروی است که از رؤسای علما بوده و ابو عبد الله حاکم و دارقطنی از وی روایت می کرده اند. او در نهم صفر سال ۳۷۸ در گذشته و از منسوبان به وی مترجم حاضر است - م.

۳- (۳) شیخ سدید الدین، ابو غانم علی بن ابی غانم الجوانی، شیخ منتجب الدین در فهرست ۱۴۲ او را عالم با صلاحیت معرفی کرده است.

ابو الفتح بن امیر مخدوم حسینی قزوینی عربشاهی

(امیر -) از فضلا و علما و متکلمان و محدثان و فقها و اصولیها و مفسران و از نوادگان سید شریف گرگانی است. گویند پدرش آمیرزا مخدوم سنی است که در پیشگاه شاه تهماسب موقعیت ویژه ای داشته است. به کتابهای تاریخ صفویه مراجعه شود.

از تألیفات او شرح آیات الاحکام فارسی به نام تفسیر شاهی است. (۱)

این کتاب، از تألیفات مشهور اوست و به درخواست شاه تهماسب تألیف کرده است.

دیگری کتاب مفتاح الباب در شرح باب حادی عشر علامه حلّی است (۲) که شرح ممزوج با متن است و نسخه ای از آن که مشتمل بر تحقیقات ارزنده ای است در نزد ما موجود می باشد.

او شرح دیگری بر باب حادی عشر به پارسی نوشته و من آن را در بار فروش از شهرهای مازندران دیده ام. وی آن را در سال ۹۵۷ ه. ق در شهر مراغه که همراه لشکر سلطان بوده به پایان رسانیده است.

پدر امیر ابو الفتح، میرزا مخدوم شریفی سنی مشهور و مؤلف نواقض الروافض است. (۳)

ص: ۱۱۱

۱- (۱) علامه مجلسی، محمد باقر: (بحار ۱۰۷/۱۷۴) گوید: این نخستین تألیف امامیه در شرح آیات احکام به زبان فارسی است که بسی ارجمند است. این اثر در سال ۱۳۸۰ ق. در تبریز به کوشش حاج میرزا ولی اشراقی در دو مجلد به چاپ رسیده است.

۲- (۲) مفتاح الباب، فی شرح الباب الحادی عشر (- علامه حلّی) که در ۱۳۶۵ و ۱۳۶۹ ش به کوشش مهدی محقق همراه با متن الباب الحادی عشر در تهران به چاپ رسیده است.

۳- (۳) مرحوم حاج میرزا ولی الله اشراقی در مقدمه تفسیر شاهی گوید: امیر ابو الفتح بن مخدوم خادم حسینی عربشاهی معاصر با شاه اسماعیل صفوی و شاه تهماسب اول است و پدرش میر مخدوم شیعه امامی و معاصر با شاه اسماعیل اول است و پیش از فرزندش میر ابو الفتح وفات یافته است و میر مخدوم، پدر میر ابو الفتح غیر از میرزا مخدوم عامی سنی است که شاه اسماعیل دوم را از مذهب امامی به مذهب سنی کشانید و پس از انحراف وی به اسلامبول فرار کرد و در سال ۹۹۵ ه. ق مرد. جمعی از اعلام فن رجال از روی اشتباه پدر میر ابو الفتح را میرزا مخدوم سنی دانسته اند و حال آن که پدر وی در روزگار شاه تهماسب اول که

از تألیفات امیر ابو الفتح حاشیه علی الحاشیه الجلالیه علی الحاشیه الشریفیه علی شرح الرساله القطبیه و متعلقاته. بخشی از مطالبی که از این شرح نقل شده است در «مجموعه ای» که نزد برادرزاده ام بوده است دیده ام.

از تألیفات او حاشیه دامنه داری است بر بحث افعال التفضیل شرح جدید تجرید و حواشی مربوط به آن که من آنها را در همان مجموعه دیده ام. و در اواسط ذیحجه سال ۹۶۴ ه. ق از آنها فراغت یافته است.

از تألیفات او رساله ای است در تحقیق معنی الاقوال الشارحه در مبحث تصورات علم منطق، این رساله را در آن مجموعه دیده ام که در مشهد مقدس در اواخر ماه رجب سال ۹۵۴ ه. ق از آن فارغ شده است.

از تألیفات او حاشیه بسیار دامنه داری است که بر بحث مجهول مطلق شرح مطالع و حاشیه سید شریف داشته است. در ماه ذیحجه سال ۹۵۰ ه. ق در مشهد مقدس رضوی از آن فارغ شده است و من این حاشیه را در آن «مجموعه» دیده ام.

از تألیفات او حاشیه ای است بر رساله ملا علی قوشچی در بحث تقدیم مسند الیه و دفع اعتراضات نه گانه. در ماه رمضان سال ۹۵۶ ه. ق از تألیف آن آسوده شده و این حاشیه را در آن «مجموعه» دیده ام.

و از اوست حاشیه بر شرح ملا عصام بر آداب المناظره قاضی عضد. این حاشیه را نیز در همان «مجموعه» دیده ام.

از تألیفات او همچنین رساله ای است در مغالطات که محتمل است از او باشد.

به حق باید گفت مترجم حاضر با سید امیر ابو الفتح شرفه که به شرح حال او اشاره

خواهد شد یکی باشد.

ابو الفتح بن حسین بن ابو بکر اربلی

(شیخ جمال الدین -) وی فاضل و دانشمند بزرگواری است. تمام کتاب کشف الغمه را از مؤلفش علی بن عیسی اربلی به اتفاق گروه دیگری سماع کرده و اجازه روایت آن را از وی داشته است.

ابو الفتح حفّار

از تألیفات او کتاب المسند است که ابن شهر آشوب پاره ای از اخبار را از آن کتاب در کتاب المناقب نقل کرده است. به حق باید گفت مترجم حاضر با «حفار» ی که از مشایخ شیخ طوسی بوده یکی است. به ظاهر از علمای عامه می باشد.

ابو الفتح بستی

ابو الفتح علی بن محمد بستی، سراینده نامی ابن شهر آشوب در معالم العلماء، ص ۱۵۲ وی را در بین سرایندگانی که به طور تقیه به مدایح اهل بیت علیهم السلام می پرداخته اند نام برده است.

ابو الفتح کراچکی

(قاضی -) شیخ محمد بن علی بن عثمان بن علی، معروف به کراچکی و شاگرد شیخ مفید است. کراچکی یا با جیم عربی است (کراچکی) و یا جیم پارسی است (کراچکی) لکن شکل دوم از قاعده عربی دور است.

ابو الفتح

(شیخ منتجب الدین -) از فضلا و علمای بزرگوار است. شیخ حسن طبرسی در کتاب اسرار الائمة پس از یادآوری از مترجم حاضر، کتاب نکت الفصول را به وی نسبت داده است. وی به ظاهر از علمای شیعه است.

ص: ۱۱۳

می توان گفت: کتاب نکت الفصول یاد شده، همان نکت فصول عبد الوهاب باشد که در اردبیل دیده ام و به قطب راوندی نسبت داده شده است. بنابراین مراد از ابو الفتوح، شیخ ابو الفتوح رازی است با این تفاوت که شیخ ابو الفتوح رازی به لقب منتجب الدین، شهرت نداشته است.

ابو الفتوح رازی

(شیخ -) امام جمال الدین حسین بن علی بن محمد بن احمد نیشابوری خزاعی رازی(۱)، از فضلا و علما و دانشمندان بنام و استاد شیخ منتجب الدین و فضیله دیگر است و تفسیر بزرگی که به پارسی بر قرآن کریم نوشته است به نام روض الجنان و روح الجنان مشهور و به تفسیر شیخ ابو الفتوح معروف می باشد. وی تألیفات دیگری نیز دارد.

شگفت این جاست که ابن شهر آشوب در معالم العلماء ص ۱۴۱ گوید: استادم ابو الفتوح بن علی رازی، تفسیر بی سابقه ای به نام روح الجنان تألیف کرده است و روح الجنان فی تفسیر القرآن به پارسی است. و شرح الشهاب هم از تألیفات اوست.

و در کتاب المناقب گوید: ابو الفتوح روایت کتاب روض الجنان و روح الجنان را که در تفسیر قرآن است به من اجازه داد. از ظاهر کلام ابن شهر آشوب به دست می آید که پنداشته است ابو الفتوح اسم اوست نه کنیه او.

و گویا روح الجنان را در معالم به جای روض الجنان آورده است.

شیخ منتجب الدین (فهرست - ص ۸) در ذیل شرح حال ابو بکر، احمد بن حسین بن احمد نیشابوری خزاعی مقیم شهر ری، چنین نوشته است: خبر داد به من، از مؤلفات احمد شیخ امام سعید مترجم کلام الله ابو الفتوح حسین بن علی بن محمد بن احمد خزاعی رازی نیشابوری از پدرش از جدش از او.

ابو الفضل

(شیخ عز الدین -) می توان استنباط کرد که وی از علمای شیعه است و از شیخ ابو طالب فرزند شیخ شهید روایت می کرده است. بنابراین بعید نیست عز الدین، همان

ص: ۱۱۴

شیخ عز الدین بن دحنون باشد که در باب القاب به شرح حال او اشاره می شود.

ابو فراس حمدانی

(شیخ -) امیر ابو فراس حارث بن سعید بن حمدان حمدانی تغلبی شاعر نامی که در راه مجاهده و پشتیبانی از اهل بیت علیهم السلام در سال ۳۷۵ ه. ق (۱) به قتل رسیده است.

ابو الفضل جعفری

(شیخ -) همان جعفری است که در باب القاب به شرح حال او اشاره می شود.

ابو الفضل شعبی

(شیخ -) از مشایخ اصحاب ما می باشد. یکی از شاگردان شیخ علی کرکی در رساله اسامی مشایخ گوید: کتاب یاقوت الایمان و واسطه البرهان از تألیفات اوست. از نام او اطلاعی ندارم. گویا اشتباهی، اتفاق افتاده است.

در شهرهای سیستان، به خط یکی از علما دیدم کتاب اقویه الایمان و واسطه البرهان تألیف شیخ ابو الفضل شعبی است.

مؤلف گوید: پیداست که لفظ «اقویه» هم اشتباه است. در هر حال، کتاب مزبور یا در علم کلام یا مربوط به بحث امامت است. زیرا آن عالم، کتاب مزبور را در ردیف کتابهایی نام برده است که مربوط به بحث امامت و متعلقات آن است.

ابو الفضل صابونی

وی همان ابو الفضل جعفری، مؤلف الفاخر است که گاهی هم او را به صابونی می شناسند. او شیخ پیشین ابو الفضل، محمد بن ابراهیم بن سلیمان جعفری کوفی مصری مؤلف کتاب الفاخر است. برخی گفته اند این شخص غیر از ابو الفضل صابونی است که

ص: ۱۱۵

۱- (۱) ابو فراس شاعر شیعی و عموزاده سیف الدوله حمدانی در ۳۵۷ ق. کشته شد (ابن اثیر ۵۸۸/۸؛ ابن عدیم ۱۵۶/۱-۱۵۷) دیوان وی نخستین بار در ۱۸۷۳ میلادی و سپس در سالهای ۱۹۰۰ و ۱۹۱۰ به چاپ رسید. در ۱۹۴۴ سامی دهان آن را در ۳ جلد، همراه تحقیقات مفصل خویش به چاپ رسانید و در ۱۹۶۱ چاپ دیگری از آن در بیروت صورت گرفت. و سرانجام در ۱۹۸۷ م محمد تونجی بار دیگر آن را در دمشق منتشر ساخت.

ذیلاً شرح حال او اشاره می‌شود. نه چنین است بلکه هر دو یکی است.

ابو الفضل صابونی معروف به ابن ابو العباس عامری

ابن شهر آشوب در معالم العلماء، ص ۱۳۵ و ۱۴۰ گوید: صابونی، تألیفات فراوانی دارد.

بعضی اظهار داشته‌اند این شخص غیر از مترجم بالاست، زیرا ابن شهر آشوب در معالم العلماء از هر دو نام برده است و اگر یکی بود، در دو عنوان یاد نمی‌شدند. لیکن این نظر خالی از تأمل نیست. در عین حال از چگونگی روزگار و نام او اطلاعی ندارم.

و پیش از این، حقیقت حال را در ترجمه او ابراز داشتیم و پس از این هم در باب «ابن» در ترجمه ابن سلیمان به پاره‌ای از مطالب می‌پردازیم.

ابو الفضل طبرسی

شیخ ابو الفضل ثقه الاسلام، علی بن شیخ رضی الدین ابو نصر حسن بن شیخ امین الدین ابو علی فضل بن حسن بن فضل طبرسی مؤلف مجمع البیان ابو الفضل مؤلف مشکاه الانوار نیز هست که آن را به منظور تتمیم مکارم الاخلاق پدرش، تألیف کرده است.

ابو الفضل کرمانی

(امام رکن الاسلام -) از دانشوران با شخصیت است و از فخر القضاة محمد بن حسین ارسانیدی، روایت می‌کند. استاد در بحار مجلد احوال حضرت سید الشهداء علیه السلام در باب مرثی از برخی از کتابها چنین نقل کرده است: انشدنی الامام الاجل رکن الاسلام ابو الفضل الكرمانی رحمه الله انشدنا الامام الاجل الاستاد فخر القضاة محمد بن حسین ارسانیدی از یکی از سرایندگان تا به آخر.

پیدا است که مرثی مزبور، از کتاب دیگر، غیر از مناقب ابن شهر آشوب استفاده کرده است و خود فخر القضاة از قاضی امام محمد بن عبد الجبار سمعانی روایت می‌کرده است. (۱)

ص: ۱۱۶

۱- (۱) بحار الانوار، ۲۹۱/۴۵، نوشته است: قال فخر القضاة و انشدنی القاضی الامام محمد بن عبد الجبار السمعانی

به گمانم همگی یادشدگان از علمای عامه اند.

ابو الفتح شرفه

(سید امیر -) وی، از دانشوران بنام روزگار شاه تهماسب حسینی صفوی و مؤلف تفسیر آیات الاحکام پارسی به نام تفسیر شاهی است که از کتابهای معروف می باشد و خود او هم نزد تهماسب، اهمیت فوق العاده ای داشت.

حسن بیگ روملو در احسن التواریخ گوید: در سال ۹۷۶ ه. ق مولای اعظم افهم جامع فنون و علوم و حکم، امیر ابو الفتح که از سادات شرفه است، در اردبیل در گذشت. وی «قدس سره» از شاگردان ملا عصام الدین اسفراینی است که از شاگردان ملا جامی است.

میر ابو الفتح در ماوراء النهر به درس ملا- عصام الدین حاضر می شد و پس از آن در اردبیل، متوطن گردید. از تألیفات او حاشیه کبرای سید شریف در منطق؛ حاشیه بر آداب البحث؛ اصول الفقه؛ رساله در تحقیق شبهه المجهول المطلق؛ حاشیه بر المطالع؛ رساله در اصول الفقه؛ شرحی بر الباب الحادی عشر (۱) در علم کلام و شرحی فارسی بر آیات الاحکام (۲) است.

مؤلف گوید: از تألیفات او حاشیه ای است بر حاشیه علامه دوانی بر تهذیب المنطق و حاشیه مختصری بر «بحث افعال التفضیل» از حاشیه قدیمی جلالیه و نسخه ای از آن در نزد ما موجود است.

به حق باید گفت مترجم حاضر همان امیر ابو الفتح بن امیر مخدوم حسینی پیش یاد شده است.

از یکی از رساله های میر ابو الفتح استفاده می شود وی معاصر با ملا عبد الغفور شاگرد ملا جامی است.

ص: ۱۱۷

۱- (۱) پیش از این یادآوری شد که نام این شرح مفتاح الباب است - م.

۲- (۲) همان تفسیر شاهی است که به نام شاه تهماسب نوشته و در دو مجلد چاپ شده است - م.

ابو الفتح متولّی مسجد جامع کوفه

(شیخ جلیل -) شیخ محمد بن جعفر مشهدی، در مزار کبیر از وی روایت می کند و ممکن است نام او در لابلائی کتاب حاضر آمده باشد.

محتمل است این شخص با شریف ابو الفتح، محمد بن محمد جعفری که از مشایخ محمد بن جعفر مشهدی است یکی باشد.

ابو الفتح صیداوی

(شیخ -) از شاگردان بزرگ یکی از شاگردان سید مرتضی است. از پاره ای تحقیقات شهید اول، آن جا که به یادآوری شاگردان سید مرتضی پرداخته است، استفاده می شود قاضی ابن براج که از شاگردان سید مرتضی است استاد ابو الفتح صیداوی است.

صیداوی از دانشوران اصحاب ما به شمار است. لیکن شرح حال او را در کتابهای رجال ندیده ام و ممکن است در کتاب حاضر از وی به نام، یاد کرده باشیم.

ابو الفرج بن ابو قره

شیخ اجل، ابو الفرج محمد بن علی بن محمد بن محمد بن ابو قره، معروف به ابن ابی قره، مؤلف کتاب عمل شهر رمضان و از مشایخ نجاشی است. سید بن طاووس، در کتابهای خود از این کتاب، همواره نقل کرده است و گاهی به نقل پاره ای از اخبار از خط او پرداخته است و خود او از احمد بن محمد بن جندی روایت می کند.

ابو الفتح واسطی

(شیخ -) از فضلاء سرایندگان شیعه است. سبط بن جبیر در کتاب نهج الایمان از اشعار او نقل کرده است.

ابو الفضل حصکفی شاعر

وی ابو الفضل یحیی بن سلامه بن حسن بن محمد حصکفی شاعر است که به

ابو الفضل حسینی سروی

(سید -) از مشایخ بزرگوار ابن شهر آشوب است و وی در کتاب المناقب از او روایت می کند. از نام او اطلاعی ندارم. ممکن است در این بخش به نام او اشاره کرده باشیم.

ابو الفضل بن محمد هروی

(شیخ -) یکی از علمای بزرگوار شیعه است. کتاب کنز الیواقیت از تألیفات اوست. سید بن طاووس در کتاب اقبال پاره ای از اخبار شب قدر را که از پیمبر اکرم و حضرت امام باقر علیهما السلام نقل شده، از آن کتاب روایت کرده است.

ابو الفتح بن جلی

از علمای بزرگوار شیعه است و شیخ محمد بن حسین مرزبانی مؤلف کتاب المجموع از وی روایت می کند. من این سند را به خط سید بن طاووس در یکی از یادداشت‌هایش که به کتاب الفتن و الملاحم خویش الحاق کرده است دیده ام. مرزبانی در کتاب المجموع نوشته است در شهر حلب، از شیخ ابو الفتح بن جلی رحمه الله شنیدم می گفت: اصل مثل مشهور که گفته اند «کائما علی رؤوسهم الطیر» این است که سلیمان بن داوود علیه السلام خطاب به باد و پرندگان می گفت: ای باد ما را سیرده و ای پرندگان بر سر ما سایه افکنید، باد او و همراهانش را سیر می داد و پرندگان هم بر سر آنها سایه می افکندند. در آن حال بر اثر هیبتی که از سلیمان در دل همراهان می افتاد، همگان سر به زیر می افکندند و آرام به جای خویش می نشستند و می گفتند آن چنان آرام و بی حرکت نشسته اند که گویا پرندگان بر سر آنها جای گرفته اند.

سید بن طاووس پس از آن که کلام مؤلف المجموع را به خط شریف خود مرقوم داشته، مطالبی را نگارش داده که برخی جملات آن از اول و وسطش افتاده و خلاصه اش این است: جهت ایراد ضرب المثل معلوم شد و گویا مراد از آن ضرب المثل آن است که

ص: ۱۱۹

همراهان سلیمان چنان در جای خود آرام نشسته بودند که بیم داشتند هرگاه اندک حرکتی به خود راه دهند پرنده‌گانی که بر سر آن‌ها نشسته اند از حرکت آنها به پرواز در آیند - پایان کلام ابن طاووس. (۱)

مؤلف گوید: آنچه نویسندگان کتابهای ضرب المثل اظهار کرده اند این است. تا به آخر. (۲)

به نظر من شاید مترجم حاضر با شیخ ابو الفتح جندی یکی باشد.

ابو الفتح بن جندی

(شیخ -) از شاگردان شاگردان بزرگوار سید مرتضی است. خواهد آمد که وی شاگرد سید ابو یعلی هاشمی شاگرد سید مرتضی می باشد.

مؤلف گوید: تصور می کنم مترجم حاضر، همان شیخ ابو الفتح بن جلی است که پیش از این به نام او اشاره شد و پس از این هم به نام او اشاره می شود و اختلافی که در شرح حال او اتفاق افتاده است به خاطر نارسایی خط سید بن طاووس است که جندی را جلی نوشته است.

«باب قاف»

ابو القاسم بن اسماعیل بن عنان کتبی و زاق حلی

کتاب المناقب ابن شهر آشوب، به خط او دیده شده است و تاریخ کتابت آن، اواخر ماه

ص: ۱۲۰

۱- (۱) مطالب مزبور با روایتی که از مجموع شده است و حذف و اسقاطی که در آن می باشد در الفتن، ص ۱۱۶ ایراد شده است - م.

۲- (۲) در مجمع الامثال می دانی ذیل مثل مزبور نوشته است: این مثل را برای آنهایی آورده اند که در گوشه ای از مجلس رسول خدا آرام نشسته اند چنان که هرگاه رسول خدا سخن می گفت همگی حاضران سراپا گوش بودند و سکوت عمومی سراسر مجلس را فرا می گرفت، گویی که پرنده‌گان بر سر حاضران نشسته اند. بدیهی است پرنده هم جز بر محل آرام و ساکن، نمی نشیند - م.

رجب سال ۶۵۸ هـ. ق یعنی ۱۷۰ سال پس از درگذشت مؤلف است. به نظر می رسد که وی از علما باشد.

ابو القاسم تنوخی

قاضی ابو القاسم، علی بن قاضی ابو علی محسن بن قاضی ابو القاسم، علی بن محمد بن ابو الفهم داوود بن ابراهیم بن تمیم قحطانی تنوخی، مصاحب و شاگرد سید مرتضی است. گاهی عنوان مزبور به جدش قاضی ابو القاسم، علی بن محمد یاد شده گفته می شود. اکثر دانشمندان برآنند که مترجم حاضر از علمای امامیه است و به همین مناسبت، ترجمه او را در بخش اول از این کتاب ایراد کرده ایم. لیکن علامه حلی «قدس سره» در اواخر اجازه خود به فرزندان ابن زهره وی را از علمای عامه و از مشایخ شیخ طوسی نام برده است.

ابو القاسم

شیخ نجم الدین، جعفر بن حسن بن یحیی. بن حسن بن سعید حلّی، فقیه اصولی و متکلم معروف و مؤلف الشرایع و المختصر النافع و کتابهای دیگر.

ابو القاسم بن ابو محمد بن منتهی حسینی مرعشی

(سید جمال الدین -) منتجب الدین در فهرست، وی را عالم با صلاحیت معرفی کرده است.

ابو القاسم حسکانی

(حاکم -) ابو القاسم، عبید الله بن عبد الله، معروف به حسکانی. (۱)

ابو القاسم جرفادقانی (گلپایگانی)

(مولی -) مشهور آن است که جرفادقانی را به کسر جیم ضبط کرده اند. مؤلف الجواهر

ص: ۱۲۱

۱- (۱) ن. ک: معالم العلماء، ۷۸؛ بحار الانوار، ۲۰/۱، ۳۲؛ ریاض العلماء (ترجمه) ۳/۳۰۶، ۳۵۳؛ الذریعه الی تصانیف الشیعه

۱۹۴/۴، ۲۴۲/۱۴.

المضیئه فی طبقات الحنفیه این کلمه را جرباذقانی به فتح جیم و سکون را و فتح با یک نقطه و بعد از آن الف و ذال نقطه دار ساکن و قاف مفتوح و پس از آن نون، ضبط کرده است و آن را منسوب به دو شهر دانسته یکی واقع میان گرگان و استرآباد و دیگری میان اصفهان و کرج.

مؤلف گوید: مترجم حاضر از مردم جرفاذقان واقع میان اصفهان و کرج است و نصیر جرفاذقانی حنفی از مردم جرفاذقان واقع میان گرگان و استرآباد است.

این کلمه در اصل پارسی است که همان گلپایگان باشد که گاهی آن را به عربی جرفاذقان و هنگامی جرباذقان گفته اند.

در تقویم البلدان گوید: جرباذقان، از اقلیم چهارم از شهرهای جبل یعنی (عراق عجم) است. در کتاب المشترک جرباذقان را به فتح جیم و سکون رای بی نقطه و باء یک نقطه و الف و ذال نقطه دار و قاف و الف و در آخر نون، ضبط کرده است و گوید: جرباذقان، شهری است میان کرج و همدان و ایرانیان آن را «دبایکان» می گویند. و نیز شهری است میان استرآباد و گرگان و در اللباب گوید: جرباذقان، شهری است میان اصفهان و کرج و همچنین شهری است میان گرگان و استرآباد.

مؤلف گوید: در حال حاضر و مورد استعمال همگان، همان گلپایگان با دو گاف پارسی و پ یا و الف و نون است. در اعراب گاف اول، اختلاف است بعضی به ضم تلفظ کرده که به معنای گل و به ضم است و دیگری به کسر گاف اول خوانده که به معنای گل (به کسر) و بایگان به معنای همیشگی است. (۱)

ص: ۱۲۲

۱- (۱) فرهنگ معین ۱۷۰۹/۶ می نویسد: گلپایگان - گلپادگان گلبادگان جردبازکان - جرفاذقان، شهرستانی است واقع در میان شهرهای اراک در شمال اصفهان و فریدن در جنوب بخش میمه کاشان در خاور و بخش الیگودرز در باختر و شهر گلپایگان از شهرهای قدیمی کشور و دارای بناهای قدیمی است مانند مسجد و مناری از دوره سلاجقه و بنای امامزاده هفده تن از دوره صفویه و جمعیت شهر ۱۲۴۰۰ تن است. گنجینه دانشمندان، ۴۱۸/۶ پس از معرفی گلپایگان نام ۵۶ مسجد و هفت مزار و دو مدرسه را یاد کرده و نام چند تن از علما و مجتهدان در گذشته را متذکر شده است از قبیل شیخ ابراهیم جدی و ملا احمد گلپایگانی شاگرد صاحب ریاض و فرزندش سید محمد و شیخ اسد الله گلپایگانی مؤلف شمس التواریخ و آخوند گلپایگانی و سید محمد باقر گلپایگانی که در مشهد مقدس مقیم بوده و شیخ محمد باقر گلپایگانی شاگرد آخوند خراسانی و شیخ محمد باقر شاگرد آقا نجفی و شیخ جعفر گلپایگانی که شاگرد میرزا حبیب الله رشتی است و از معاصران، حاج سید جمال الدین گلپایگانی که از مراجع نجف اشرف است و سال ۱۳۷۹ ه. ق در نجف

ابو القاسم بن طی عاملی

شیخ علی بن علی بن جمال الدین، محمد بن طی عاملی فقیه معروف به ابن طی، وی از عریضی روایت می کند و شیخ شمس الدین، محمد بن محمد بن داوود مؤذن جزینی عاملی از وی روایت داشته است و این سند، از یکی از اجازات شیخ احمد بن بیصانی که به شیخ احمد بن شیخ محمد بن ابی جامع عاملی داده است استفاده می شود.

ابو القاسم الروحی

شیخ ابو القاسم حسین بن روح یکی از سفیران حضرت بقیه الله است. (۱)

ابو القاسم دارمی

شیخ ابو القاسم، عبید الله بن عبد الواحد دارمی کاتب نصیبی معاصر شیخ مفید.

ابو القاسم تبریزی اسکونی

(سید امیر -) تاریخ عالم آرا، ۴۳/۱ نوشته است، وی، از سادات بزرگوار و از علمای بنام روزگار ظهور صفویه و دیگران بوده و در اسکوی تبریز می زیسته و در نزد پادشاهان، عزت و اعتبار زیادی داشته است.

از نوادگان او چهار برادرند به نامهای سید اجل، امیر صدر الدین محمد، امیر نظام

ص: ۱۲۳

۱- (۱) بحار ۳۵۶/۵۱ نوشته است: ابو القاسم، حسین بن روح بن ابی بحر نوبختی، مردی خردمند بود و مخالف و مؤالف او را به خردمندی می شناختند و بیشتر اوقات را به تقیه به سر می برد و سومین سفیر حضرت بقیه الله است. و پس از ابو جعفر محمد بن عثمان عمری به سفارت منصوب شد. چند روز پیش از مرگ ابو جعفر وجوه شیعه نزد او حاضر شده پرسیدند هرگاه مرگت فرا رسید چه کسی جانشین تو خواهد شد؟ گفت: ابو القاسم حسین بن روح جانشین من و واسطه میان شما و حضرت بقیه الله است. ابو القاسم سال ۳۰۴ به سفارت نایل آمد و پس از ۲۲ سال سفارت به سال ۳۲۶ ه. ق درگذشت. مرقدش در بغداد است و کتاب التأدیب از تألیفات اوست - م.

الدین احمد، امیر قمر الدین محمد و امیر ابو الحامد. این عده برادران در پیشگاه شاه تهماسب صفوی «انار الله برهانه» در کمال عظمت و جلالت بودند تا این که بر اثر بی تجربگی در امور دنیا، انقلاب حالی برای آنان به وجود آمد. با آن که شاه تهماسب، هرگاه به تبریز می رفت، برای دیدار آنان به اسکو رهسپار می شد و به خانه های ایشان وارد می شد و از آنها دلجویی می نمود.

ابو القاسم بن سهل واسطی عدل

وی، از معاصران نجاشی و شیخ طوسی و امثال ایشان است و نجاشی در ضمن ترجمه حال عبد الله بن ابو زید انباری به نام وی اشاره کرده است. (۱)

ابو القاسم دعبلی

ابو القاسم، اسماعیل بن علی بن علی بن رزین بن عثمان بن عبد الرحمن بن عبد الله بن بدیل بن ورقاء خزاعی دعبلی. وی، از نوادگان دعبل خزاعی شاعر مشهور است و از حفّار، استاد شیخ طوسی، روایت می کند. گاهی هم از او به دعبلی تعبیر می نمایند (یعنی بدون ابو القاسم).

ابو القاسم فندرسکی موسوی حسینی

(سید امیر -) حکیم فاضل فیلسوف و صوفی بنام است. در علوم عقلی و ریاضی، مهارت فراوان داشت و در علوم شرعی و عربی که رشته معلوماتش نبود، کم بضاعت بود. وی در روزگار شاه عباس کبیر و شاه صفی می زیست و از هر نظر مورد تمجید و احترام ایشان قرار گرفته بود. میر مبرور علاقه زیادی به مسافرت به هندوستان داشت و در آن دیار هم مورد علاقه همگان حتی سلاطین آن سرزمین، واقع شده بود. (۲)

ص: ۱۲۴

۱- (۱) آن جا که نجاشی ذیل ترجمه عبید الله بن ابو زید نوشته است: ابو القاسم بن سهل واسطی عدل می گوید: مردی را ندیده ام که در عبادت، زهد، پاکیزگی در لباس و علاقه مندی به خلوت از وی برتر باشد.

۲- (۲) میر مبرور در اوقاتی که به سیاحت هندوستان می پرداخت، برخوردها و گزارشهایی دارد از جمله رفتن او به بتخانه و گفتگو با بت پرستان است که مرحوم ملا احمد نراقی در خزائن و در طاقدیس به تفصیل ایراد کرده و خلاصه آن این است: میر مبرور در سیاحت بلاد هند به یکی از شهرها وارد شد که بتخانه عظیمی با همه

گاهی که از وی می پرسیدند با آن که در ایران، مورد توجه خاص و عام می باشید، چرا این همه علاقه مند به سفر هندوستان می باشید؟ در پاسخ می گفت: مسافت دهلیزخانهٔ آمیرزا رفیعی الدین، از نظر من طولانی تر از مسافت ایران تا هند است. پاسخ وی لطیفه ای است که دهلیزخانهٔ وی بسیار طولانی بوده است.

حکایات و واقعیاتی میان میر و پادشاهان ایرانی اتفاق افتاده است که دلیل بر علو نفسانی اوست. گویند میر مبرور در روزگار خود سید علماء معقول بود و ویژه در تدریس کتاب شفا، مهارت کامل داشته است. با آن که در همان زمان جمعی از بزرگان بودند که در تدریس شفا به پایهٔ ارجمندی رسیده بودند از قبیل استاد کامل آقا حسین محقق خوانساری و استاد فاضل محقق سبزواری و سید اجل میرزا رفیع الدین نائینی (۱) و از شاگردان او بودند. آری استاد فاضل، مقام فضیلت او را در علوم عقلی می ستود و استاد محقق گفته است میر مبرور در علوم عقلیه، سخنان فراوانی دارد. و هرگاه گفتار او در این باره تمام باشد از فضیلت فراوانی برخوردار است. سخن استاد محقق، کنایه ای است که به وی داشته است.

در تاریخ عالم آرا گوید: سید امیر صدر الدین فندرسکی از سادات رفیع الدرجات استرآباد است و در بلوک فندرسک، مطاع مردم آن جا بود و با کمال اعتبار می زیست و

ص: ۱۲۵

۱- (۱) در تاریخ عالم آرا چاپ دوم، ۱۵۳/۱ نام او را میر ضیاء الدین فندرسکی نوشته است - م.

املاک سودمندی داشت. در روزگار شورش به خانه نشست و در ردیف سرداران سیاه پوش قرار نگرفت و از فندرسک به استرآباد که محل شورش بود نرفت. و هنگامی که شاه عباس عازم خراسان بود در بسطام به ملازمت وی رسید. و پس از آن که فوت کرد، فرزندش میرزا بیگ، مورد توجه خاصه قرار گرفت و اکثر اوقات ملازم رکاب بود و مورد الطاف بود و به مجلس سلطان می رفت و از میان امثال و اقران خویش به انعامات زیادی مفتخر و از مهربانی خاصی برخوردار می شد. و از قرینه ظاهری پیداست که میرزا صدر الدین، جد سید امیر ابو القاسم، مترجم حاضر است.

میر مبرور نواده ای داشته است به نام میرزا ابو طالب بن میرزا بیگ^(۱) که در عصر ما می زیسته و از فضلا بوده و از شاگردان استاد محقق و دیگران است.

میرزا ابو طالب در اکثر فنون، تألیفاتی دارد از جمله کتاب المنتهی در نحو و حاشیه بر تفسیر بیضاوی و شرح خلاصه الحساب شیخ بهائی. این شرح را به پارسی و در ضمن کتاب بزرگی به نام توضیح المطالب تألیف کرده است و حاشیه ای بر اصول کافی کلینی و حاشیه بر شرح لمعه و حاشیه بر حاشیه خضری بر الهیات و حاشیه بر معالم الاصول شیخ حسن و شرح شافیه ابن حاجب و رساله در فن بیان و بدیع، این رساله فارسی و به نام بیان البدیع است که مشتمل بر همگی صنایع بیانیه و بدیعه است و رساله مجمع البحرین این رساله هم فارسی و دامنه دار است که در فن عروض و قافیه اشعار عرب و عجم تألیف کرده و تحقیقات پسندیده ای دارد و ترجمه شرح لمعه به پارسی و رساله ای به نام نگارخانه چین، که در این رساله نامه ها و منشآت که از بدایع افکارش بود به پارسی و تازی گرد آورده است و دیوانی دارد به نام غزوات حیدری که کارزارهای علی علیه السلام را به پارسی به نظم در آورده است و منظومه پارسی دیگری دارد به نام سامی نامه و کتابها و مؤلفات دیگر.

میر مبرور در علوم هندسه و ریاضی، مهارتی بسزا داشت. در یکی از روزها در حضور او سخن از یکی از مسائل هندسی به میان آمد که مرحوم محقق طوسی آن مسأله را در تحریر اقلیدس یا در مجسطی متذکر شده است. میر مبرور همان طوری که تکیه داده

ص: ۱۲۶

۱- (۱) میرزا بیگ فرزند میر مبرور است. بنابراین نسبت نواده وی چنین است میرزا ابو طالب بن امیر بیگ بن میرزا ابو القاسم بن امیر بیگ بن امیر صدر الدین فندرسکی - م.

بود. بالبداهه برهانی برای اثبات آن ایراد کرد و پرسید این برهان را خواجه طوسی اقامه کرده است؟ گفتند خیر. برهان دیگری بلافاصله اقامه نمود و پرسید آیا این برهان را اقامه کرده است؟ گفتند خیر. باز برهان دیگری اقامه نمود و سؤال کرد آیا این برهان را اقامه نموده است؟ گفتند خیر و چندین برهان دیگر اقامه نمود و سؤال کرد این براهین را برای اثبات آن مسأله اقامه کرده است؟ گفتند خیر. میر مبرور ناراحت شده ناسزایی گفت.

میر مبرور در روزگار شاه صفی، در اصفهان در گذشت و همان جا دفن شد و هم اکنون قبرش معروف است وی نزدیک به هشتاد سال عمر کرد. برای چگونگی احوال او باید به تاریخهای صفویه مراجعه کرد.^(۱)

گویند: میر مبرور وصیت کرده بود همگی کتابهایش را در اختیار شاه صفی در آورند.

این بود پس از درگذشتش تمام کتابهای او را به خزینه وی بردند.

از تألیفات او رسالهٔ صنایعیه به پارسی که مختصر و معروف است و در این رساله، موضوعات همه صنایع را آورده است و در ضمن آن به تحقیق حقیقت علوم می پردازد و خالی از فایده نمی باشد.

دیگری شرح مهاباره [مهابهارت] از کتابهای حکمای هند است که به پارسی شرح کرده و به شرح جوک معروف است و ممکن است شرح مزبور غیر از شرح جوک باشد و من پاره ای از تحقیقات آن را دیده ام.

فندرسکی: به کسر فاو سکون نون و دال بی نقطه مکسور و بعد از آن راء بی نقطه مکسور و سین بی نقطه ساکن و در آخر کاف، منسوب به فندرسک است که یکی از قصبه های استرآباد است و دوازده فرسخ از آن، فاصله دارد.^(۲)

ص: ۱۲۷

۱- (۱) میر مبرور در ۱۰۵۰ ه. ق در اصفهان در گذشت. دانشمندان اصفهان، ص ۹۵ نوشته است: میر مبرور در اول قبرستان تخت پولاد دفن شد سپس تکیه ای بزرگ جهت او احداث نمودند که به تکیهٔ میر معروف است. قبر در قسمت غربی تکیه در ایوانی بلندی واقع شده است. تذکره القبور، ص ۱۱۱. مردم از قدیم و جدید به مقامات ایشان اعتقاد دارند و بر سر قبر او توسل می جویند و بر آورده شدن حاجتهای خود را می طلبند - م.

۲- (۲) از کتابهای میر مبرور تاریخ صفویه و تحقیق المزله و مقوله الحرکه و التحقيق فیها. شرح حال این بزرگوار در کتابهای تاریخ و رجال به تفصیل و اجمال آورده شده است علاوه بر همه مقامات علمی، حکیمی متدین و پارسا بود. مؤلف وقایع السنین و الاعوام، ص ۵۱۴ ذیل وقایع ۱۰۵۰ ه. ق پس از معرفی میر مبرور و برخی از شاگردان او نوشته است: مؤلف ارقام از جناب مولانا محمد علیا استرآبادی که مسلم اهل عصر خود بود در صلاح و سداد

سید اجل ابو القاسم علی بن احمد کوفی از پیشینیان علما و از معاصران شیخ صدوق

ص: ۱۲۸

و مؤلف کتاب البدع المحدثه معروف به کتاب الاغاثه است. برخی از علما کتاب مزبور را به شیخ ابن میثم بحرانی معاصر با خواجه نصیر طوسی نسبت داده اند. لیکن این نسبت درست نیست، هرچند در میان متأخران، این اشتباه مشهور است. و جمع دیگری از اعلام مطابق با نظریه ما، کتاب الاغاثه را از تألیفات سید ابو القاسم کوفی نام برده اند. از قبیل ابن شهر آشوب در کتاب المناقب و ملا جعفر بن محمد بن علی حبلرودی رازی در کتاب التوضیح الانور فی ردّ کتاب یوسف الاعور الواسطی الناصبی.

ابو القاسم بن شبل وکیل بن اسد

(شیخ -) ابن شبل الوکیل است که در باب ابن یادآوری می شود. و او ابو القاسم علی بن شبل بن اسد است. که از مشایخ بزرگوار نجاشی و شیخ طوسی است. (۱)

ابو القاسم بن کمیح

(شیخ -) وی، از فضلا و علما و ارباب کمال بوده و بتوسط ابن براج از شیخ مفید روایت می کند. و به طوری که از «مناقب» به دست می آید ابن شهر آشوب از او روایت می کرده و مترجم حاضر، برادر ابو جعفر بن کمیح است که پیش از این به نام او اشاره رفته است.

قطب راوندی، در کتاب قصص الانبیا گوید: خبر داد به ما استاد ابو القاسم بن کمیح از دوریستی از مفید، قرینه ظاهری نشان می دهد که منظور از استاد ابو القاسم، مترجم حاضر است.

ابو القاسم بن محمد تنوخی

(قاضی -) ابن شهر آشوب در معالم العلماء، ص ۱۴۹ تنوخی را از سرایندگانی نام برده است که آشکارا از اهل بیت عصمت علیهم السلام ستایش می کرده است.

به حق باید گفت: مترجم حاضر، قاضی تنوخی است که شاگرد سید مرتضی است یعنی قاضی ابو القاسم علی بن قاضی ابو علی، محسن بن قاضی ابو القاسم علی بن

ص: ۱۲۹

۱- (۱) طوسی، محمد بن حسن، فهرست، صص، ۷، «ف» از مقدمه (شماره ۶).

محمد بن ابو الفهم داوود بن ابراهیم بن تمیم قحطانی تنوخی، و انتساب به جد اعلی، شایع است.

محتمل است، مترجم حاضر، جد قاضی تنوخی شاگرد سید مرتضی باشد که قاضی ابو القاسم علی بن محمد باشد و این احتمال، نزدیک تر به لفظ است، از سوی دیگر احتمال اول که خود شاگرد سید مرتضی باشد به معنا نزدیک تر است. زیرا نواده قاضی علی بن محمد که شاگرد سید باشد. بدون شبهه، شیعه بوده است به خلاف جدش علی بن محمد که تشیع وی، ثابت نیست و یا مورد اختلاف است.

ابو القاسم وزیر مغربی

وی، وزیر بزرگوار ابو القاسم، حسین بن علی بن حسین بن محمد بن یوسف مغربی است که از نوادگان بلاش بن بهرام گور است و مادرش فاطمه دختر ابو عبد الله بن محمد بن ابراهیم بن جعفر نعمانی، مؤلف کتاب غیبت است.

ابو القاسم بن محمد

(فقیه -) وی از علماء بزرگ اصحاب ما، و کتابی دارد.

محمد بن ابو القاسم طبری در آغاز کتاب بشاره المصطفی گوید: در کتاب ابن فقیه ابو القاسم بن محمد «رحمه الله علیه» به خط او چنین یافتیم که: خبر داد به من شیخ حسن متکلم از ابو عم احمد بن محمد سابی از عبد الله بن عدی در گرگان از مفضل بن عبد الله بن مخلد از محمد بن یحیی بن ظریس کوفی در عید، از اسماعیل بن سهل از محمد بن علی از قتاده از سفیان ثوری....

مؤلف گوید: به گمان من، نسخه بشاره المصطفی که از آن نقل شده است نادرست بوده و درست آن است که بگوید: به خط فقیه ابو القاسم بن محمد دیدم نه ابن فقیه ابو القاسم زیرا در این صورت، مراد از وی پدر صاحب بشاره المصطفی است.

ابو القاسم بن محمد بن ابو القاسم حاسمی

(شیخ -) فاضل عالم با کمال معروف به حاسمی، از مشایخ بزرگوار اصحاب ما و از

امیر سید حسین عاملی معروف به مجتهد که در روزگار شاه عباس صفوی می زیسته در اواخر رساله احوال اهل الخلاف فی النشأتین به مناسبت پاره ای از مناظرات و گفتگوهایی که میان شیعه و سنی اتفاق افتاده است، می نویسد: دوم، حکایت بی سابقه ای است که در شهر همدان، فیما بین شیعه دوازده امامی و سنی اتفاق افتاده است و من این حکایت را در کتاب کهنی که معمولاً سیصد سال از کتابت آن گذشته بود، چنین یافتیم یکی از علمای شیعه دوازده امامی به نام ابو القاسم بن محمد بن ابو القاسم حاسمی با عالمی از اهل سنت به نام رفیع الدین حسین دوستی و مصاحبتی از قدیم برقرار بود و در بسیاری از وقایع و حالات و سفرها و مال و منال با یکدیگر مشارکت و مخالفت داشتند و از مذهب یکدیگر با خبر بودند و به طور شوخی و مزاح ابو القاسم، رفیق خود رفیع الدین را ناصبی و رفیع الدین، ابو القاسم را رافضی قلمداد می کرد و هیچ گاه مشاجره مذهبی در میان ایشان اتفاق نمی افتاد. در یکی از روزها که به مسجد همدان به نام (مسجد عتیق) رفته بودند، رفیع الدین حسین در لابلای سخنان خود، ابو بکر و عمر را بر امیر المؤمنین علی علیه السّلام برتری داد و ابو القاسم به ردّ سخنان رفیع الدین پرداخت و علی علیه السّلام را بر آن دو تن برتری داد و برای اثبات مدعای خود از آیات عظیمه و احادیث وارده استدلال کرده و به ذکر کرامات و مقامات و معجزاتی که از آن حضرت به وقوع پیوسته است مبادرت ورزید. رفیع الدین هم به منظور خواسته خویش ابو بکر را بر علی علیه السّلام ترجیح می داد و او را یار غار پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله معرفی کرد و اضافه نمود پیغمبر اکرم از میان همه اصحاب از مهاجر و انصار وی را به صدیق اکبر معرفی کرد و دخترش را به همسری خویش اختیار نمود و پیشوایی و خلافت به عهده او برگذار شد. رفیع الدین، در تعقیب گفتار خود به نقل دو حدیث پرداخت یکی «انت بمنزله قمیص» توبه منزله پوشش منی و حدیث دیگر «اقتدوا بالذین من بعدی ابی بکر و عمر» از ابو بکر و عمر که پس از من اند پیروی نمائید. ابو القاسم شیعی، پس از استماع سخنان رفیع الدین، خطاب به وی گفت: چگونه و به چه سبب، ابو بکر را بر سید اوصیا و سند اولیا و حامل لوا و امام انس و جان و قسیم بهشت و دوزخ برتری می دهد؟ با آن که می دانی آن حضرت علیه السّلام

صدیق اکبر و فاروق ازهر و برادر رسول خدا و همسر بتول عذرا است و می دانی هنگامی که رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ از شر دشمنان و کافران، عازم غار شد علی علیه السَّلام به جای آن حضرت خوابید و در همه حال شدت و ناداری رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ با آن حضرت هم گام بود و پیغمبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ در خانه همه اصحاب را که به مسجد باز می شد مسدود کرد جز در خانه علی که باز گذاشت و علی را در آغاز اسلام برای شکستن بتها بر روی شانه خود قرار داد و حق جل و علا، حضرت فاطمه زهرا علیها السَّلام را در برابر فرشتگان ملاً اعلی به همسری علی علیه السَّلام در آورد. و علی بود که با عمرو بن عبدود نبرد کرد و قلاع خیبر را فتح نمود و به خلاف دیگران، که از آغاز عمر با بت پرستی سروکار داشتند، یک چشم بهم زدن هم برای خدا شریک قرار نداد. و پیغمبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ آن حضرت را به چهار تن از پیمبران عظام، تشبیه کرده آن جا که فرموده است هر کس می خواهد به علم آدم و فهم نوح و سخت گیری موسی و پارسائی عیسی، نگران شده و حقیقت آنها را دریابد به علی علیه السَّلام نگران باشد. باری با داشتن این فضائل و کمالات ظاهره و با قرابتی که به رسول خدا دارد و با آن که «رد شمس» برای او اتفاق افتاده است از خرد دور است، ابو بکر را بر علی علیه السَّلام برتری بدهی.

هنگامی که رفیع الدین، سخنان ابو القاسم را شنید که با گفتار خود علی را بر ابو بکر برتری می دهد ناراحت شد. و بنای دوستی با او را منهدم نمود. و پس از پاره ای از مطالب که ردّوبدل شد رفیع الدین به ابو القاسم گفت: برای اثبات مرام هر یک از ما، قضاوت را به عهده هر مردی که وارد مسجد می شود مقرر می داریم و هرگونه حکمی که راجع به مذهب من یا مذهب تو نمود از آن پیروی می کنیم. از آن جا که ابو القاسم از مرام همدانی ها کاملاً باخبر بود. از انعقاد شرطی که فیما بین ایشان برقرار شده بیمناک بود، زیرا می دانست مرام مردم همدان با رفیع الدین یکی است و به نفع او نخواهد بود در عین حال در تعقیب پاره ای از گفتگوها ناچار شد شرط مزبور را با کراهتی که داشت به پذیرد.

بلافاصله پس از انعقاد قرارداد، جوانی که آثار جلالت و نجابت از چهره مبارکش نمودار بود و از ظاهر حالش پیدا بود که مسافری است تازه از راه رسیده وارد مسجد شد اطراف مسجد اندکی دور زد که پس از دور زدن، نزد ابو القاسم و رفیع الدین آمد. رفیع

الدین با خاطری آشفته و با نگرانی تامی از جا برخاست و پس از سلام جریان میان خود و ابو القاسم و قراردادی که میانشان منعقد شده به عرض وی رسانید، و هرچه بیشتر تقاضا کرد تا نظریه خود را درباره مذهب وی و ابو القاسم ایراد فرماید و به وی، سوگند داد تا عقیده خویش را آن چنان که واقع است بیان کند. جوان مزبور در پایان سخنان، رفیع الدین، بلافاصله به انشاد این دو بیت پرداخت

متی أقل مولای أفضل منهما اکن للذی فضلت متنقضا

ألم تر أن السیف یزری بحده مقالک هذا السیف احدی من العصا

هرگاه بگویم مولای من از آن دو تن بهتر است، در چنین حالی از مقام آن کسی که وی را برتری داده کاسته ام. چنان که هرگاه به گویی این شمشیر از عصا برنده تر است، از موقعیت شمشیر کاسته و شمشیر با تیزی که دارد سخن نارسای گوینده را از پای در می آورد.

بلافاصله پس از آن که جوان از انشاد دو بیت مزبور آسوده شد، ابو القاسم و رفیع الدین از فصاحت و بلاغت او متحیر گردیدند و هنگامی که می خواستند از چگونگی احوال او جويا بشوند از نظرشان غایب شد و اثر از او ندیدند.

رفیع الدین، که این پیش آمد عجیب و بی سابقه را مشاهده کرد، از مذهب خویش دست برداشت و به مذهب حق دوازده امامی روی آورد.

پایان حکایت مزبور به طوری که از رساله مجتهد به دست می آید و با پایان این حکایت رساله مزبور به پایان می رسد.

مؤلف گوید: به طوری که از ظاهر حکایت استفاده می شود، آن جوان حضرت ولی عصر (عج) است. و آن دو بیتی که انشاد فرمود، اساس ابیاتی است که شیخ ابراهیم قطیفی، معاصر با شیخ علی کرکی در مقام اظهار ارادت به مقام مقدس حضرت مولی علی علیه السلام در آغاز اجازه ای که به سید شریف بن سید جمال الدین، نور الله بن شمس الدین محمد شاه حسینی شوشتری داده است ایراد کرده است، زیرا از ظاهر نوشته قطیفی استفاده می شود که وی ابیات خویش را از فرمایش آن حضرت که به مناسبت محاکمه فیما بین ابو القاسم و رفیع الدین فرموده است اقتباس کرده است.

و ابیاتی را که قطیفی در آن اجازه آورده به شرح زیر است:

يقولون لي فضل عليا عليهم فلست أقول التبر أعلى من الحصا

إذا أنا فضلت الامام عليهم اكن بالذی فضلته متنقصا

ألم تر أن السيف يزري بحده مقاله هذا السيف امضى من العصا

از من می خواهند تا علی علیه السّلام را بر دیگران برتری بدهم، هیچ گاه نخواهم گفت که طلا بهتر از سنگ ریزه است. و هرگاه امام را بر آنها برتری بدهم چنان است که از مرتبه امام علیه السّلام کاسته باشم آیا متوجه نیستی، شمشیر ناراحت می شود هرگاه بگویند این شمشیر برنده تر از عصاست. (۱)

«باب لام»

ابو لؤلؤ

فیروز ایرانی است که شیعه او را به بابا شجاع الدین، می شناسد و عید بابا شجاع را به وی نسبت می دهد و آن، روز نهم ربیع الاول و یا روز بیست و چهارم ذیحجه و یا بیست و هشتم ذیحجه و یا بیست و ششم آن ماه است. بعضی گفته روز نهم ربیع الاول، روزی است که عمر بن سعد، قاتل حضرت سید الشهداء علیه السّلام در آن روز کشته شده است و یا مصادف با روزی است که سر بریده او را از کوفه برای حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام به مدینه فرستادند.

باری، فیروز، غلام و زر خرید مغیره بن شعبه و به ابو لؤلؤ مکنی است.

معروف است که ابو لؤلؤ از شیعیان گزیده حضرت مولی علی علیه السّلام است و گاهی او را از عامه دانسته اند. در روزگار ما همین قول شایع است و ممکن است عامی بودن وی

ص: ۱۳۴

۱- (۱) صورت این اجازه در مجلد ۱۱۶/۱۰۸ بحار الانوار آورده شده است و تاریخ آن آخر محرم سال ۱۰۷۱ ه. ق است و سه بیت مزبور را پس از اندک توصیفی از حضرت مولی علی علیه السّلام ایراد کرده و گوید: هو علی العلی الشّان عند العلی الشّان حسبی بذلک و کفی: يقولون لي فضل عليا عليهم تا به آخر - م.

نظریه متشیعی است که او را کافر می دانسته و مؤمن نشده است و قتلی که به دست او اتفاق افتاده است به خاطر حکمی بوده که مقتول علیه او نموده است و پس از این به حکم مزبور اشاره خواهد شد.

از فیروز در کتابهای رجال علمای ما که هم اکنون در میان اصحاب متداول می باشد نامی نیست و روایتی هم در کتابهای علماء از وی ندیده ام بلکه عامه هم در کتابهای رجال و کتاب حدیث خود از وی نام نبرده اند.

و علت قتلی که از وی اتفاق افتاد گروهی از علمای عامه و خاصه آن را ذکر کرده اند.

از جمله یکی از متأخران از کتاب عقد الدرر شیخ علی کرکی که همان الحدیقه الناضره و الحدقه الناظره باشد، متعرض آن شده است.

فیروز نام عمده دیگری است از جمله ابو عبد الله یا ابو عبد الرحمن حمیری معروف به فیروز دیلمی که از پارسیان صنعاست و به حضور پیمبر اکرم صلی الله علیه و آله رسیده و قاتل عنسی است که به دروغی ادعای نبوت کرد. دیگری فیروز بن کعب ازدی کوفی است. دیگری فیروز همدانی و ادعی است که روزگار جاهلیت و اسلام را ادراک کرده است و پیدا است که ابو لؤلؤ غیر از یادشگان است.

شیخ فرج الله جزائری، شرح احوال این سه تن را در کتاب رجال ذکر کرده و متعرض ترجمه ابو لؤلؤ مترجم حاضر نشده است.

ابو اللطیف بن احمد بن ابو لطیف زرقویه اصفهانی

(۱)

(شیخ الامام -) وی، در خوارزم می زیست و فقیهی دین دار و از ارباب مناظره به شمار می آمد. شیخ منتجب الدین در فهرست، ص ۱۵۱، گوید: وی را در خوارزم دیدم و مراتب علمی را از وی فرا گرفتم و از قاضی ابن قدامه از سید اجل سید مرتضی علم الهدی علی بن حسین همگی تألیفاتش را روایت کرده است.

ص: ۱۳۵

ابو المکارم

از تألیفات او کتاب الاربعین فی فضائل امیر المؤمنین علیه السلام است که برخی از متأخران در کتاب اربعین از آن روایت کرده است. ممکن است ابو المکارم، همان سید بن زهره یا ابو المکارم مطرزی عامه باشد.

ابو المحاسن گرگانی

از علمای بزرگوار شیعه است که در روزگار علامه حلی می زیسته و من از تألیفات او به کتاب تکمله السعادات فی کیفیه العبادات المسنونات است پیدا کردم که در سال ۷۰۲ ه. ق به پارسی تألیف کرده است و نسخه بسیار کهنی از آن در نزد ما موجود می باشد. این نسخه به خط مولای اجل حسن شیعی سبزواری که فاضل بنام است نوشته شده است و حسن شیعی نزدیک به عصر ابو المحاسن می زیسته، بلکه از شاگردان او بوده است. و تاریخ کتابت آن نسخه که به خط مولانا حسن شیعی است سال ۷۴۷ ه. ق می باشد.

ابو المحاسن رویانی

(شیخ -) معروف به فخر الاسلام رویانی، امام شهید فخر الاسلام عبد الواحد بن اسماعیل بن احمد رویانی. وی، از علمای بزرگ شیعه و از مشایخ سید فضل الله راوندی و دانشوران پیش از اوست.

بسیار اتفاق افتاده است که نام او در سندهای کتاب نوادر راوندی ایراد شده است.

گویند: رویانی، مؤلف کتاب الجعفریات است به گمان من، کتاب الانتصار و الجعفریات یکی باشد.

در چگونگی احوال رویانی، اختلاف است، حقیقت حال او از نظر من آن است که وی، از علمای شیعه است. گویند: رویانی نخستین دانشوری است که به الحاد و بی دینی،

گروه باطنی فتوا داد. باطنی ها در الموت بودند و می گفتند گریزی از معلم دینی نیست تا او راه خدا را به مردم فرا بدهد و بدون او پذیرش دین و عمل به دستورهای آن درست نیست. بعدها همان معلم می گفت: بر شما لازم است از من پیروی کنید و کارهای دیگر را که به غیر از اطاعت من باشد اگر خواستید انجام دهید و اگر نخواستید انجام ندهید، هنگامی که ابو المحاسن وارد قزوین شد به الحاد باطنی ها فتوا داد و به مردم قزوین سفارش کرد از این گروه دوری گزینید. و این سفارش را از آن جا دنبال کرد که متوجه بود قزوینی ها به آنان رفت و آمد دارند و نسبت به آنها اظهار دوستی می نمایند و گوشزد می کرد باطنی ها حيله گری های ویژه ای دارند که هرگاه با آنان ارتباط برقرار کردید شما را می فریبند و هرگاه برخی از شما را فریفتند و به جرگه خود در آوردند میان شما اختلاف و فتنه ایجاد خواهد شد. طولی نکشید پیش گویی ابوالمحاسن به وقوع پیوست و از جمله گوشزدهای ابوالمحاسن به قزوینی ها این بود هرگاه پرنده ای از سوی باطنی ها به طرف شما پرواز نماید او را بکشید.

پس از آن که ابوالمحاسن به رویان بازگشت، باطنی ها طبق خوی خون ریزی و آدم کشی، یکی از فدائیان را گماردند تا او را بکشد، او هم ناگهان وی را از پای درآورد رحمت الله علیه. رویانی زندگی پسندیده داشت و سرانجام هم به نیکبختی رسید و به دست پلیدی از پای درآمد. (۱)

ص: ۱۳۷

۱- (۱) شهداء الفضيله، ص ۳۵ می نویسد: ریاض العلماء در پنج موضع اظهار داشته است. رویانی از علمای شیعه است و بر اثر شدت تقیه که ابراز می کرده وی را شافعی مذهب خوانده اند روضات الجنات ذیل مشایخ سید فضل الله راوندی وی را از مشایخ او نام برده است و علامه نوری در مستدرک ذیل احوال سید فضل الله نوشته نخستین شیخ او امام شهید ابوالمحاسن عبد الواحد رویانی است و قطب راوندی هم از وی به اجازه و سماع روایت می کرده است. با اعتراف این عده از بزرگان محلی باقی نمی ماند که وی را از وابستگان به مذاهب دیگر بدانیم. از سمعانی نقل کرده است رویانی از افاضل رؤسا است و در دیار طبرستان از موقعیت خوبی برخوردار بوده در ماه ذیحجه سال ۴۱۶ ه. ق متولد شده و در روز جمعه ۱۱ محرم سال ۵۰۲ در مسجد جامع آمل به شهادت رسید. از ابن خلکان نقل کرده نظام الملک توجه ویژه ای به او داشت. روبانی به بخارا و غزنه و نیشابور سفر کرده و با فضلالی آن دیار ملاقات نمود و در آمل مدرسه ای ساخته است و تألیفاتی دارد از جمله بحر المذهب و مناصیص. رویان از محال کوهستانی طبرستان است - م. ن. ک: ریاض العلماء (ترجمه، ۳/۳۲۹).

(شیخ -) وی، از علمای بزرگوار شیعه و از مشایخ شیخ حسین بن عبد الوهاب و معاصر با سید مرتضی و سید رضی و شیخ طوسی است، و از کتاب عیون المعجزات شیخ حسین ذیل معجزات حضرت زهرا و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین این معنی استفاده می شود. خود شیخ ابو محمد از اسعد منصور بن حسین بن علی مرزبان انبورانی رضی الله عنه روایت داشته است.

مؤلف گوید: کنیه و نام پدر و نسب او را که در بالا نگارش دادیم، مطابق با خط کهنی است که از کتاب عیون المعجزات به دست آوردیم و محتمل است که نام مترجم حاضر، حسین (۱) و کنیه اش ابو محمد باشد و در این صورت کلمه ابن در میان کنیه و اسم زائد است.

ابو محمد اطروش

ناصر الحق است که در باب القاب، ذکر خواهد شد.

ابو محمد بن ابو الفتح واسطی

(وزیر جلیل -) از علمای برجسته شیعه است. به طوری که پیش از این، ذیل احوال محقق حلی نگاشتیم اوقاتی که محقق در بغداد به سر می برد به درس واسطی حاضر می شد. از تألیفات او اطلاعی ندارم.

ابو محمد فحّام

شیخ ابو محمد، حسن بن محمد بن یحیی بن داوود فحّام، از علمای بنام است. گاهی او را فحّام و هنگامی ابن فحّام و موقعی هم او را ابو محمد فحّام سامرائی (سر من رأئی) معرفی کرده اند. فحّام از مشایخ شیخ طوسی و نجاشی است. و از عموی پدرش عمر بن یحیی و نیز از عمویش و از ابو طیب محمد بن فرخان دوری روایت می کند. (۲)

ص: ۱۳۸

۱- (۱) ن. ک: آقا بزرگ تهرانی، التابس فی القرن الخامس، صص ۵۵، ۶۸.

۲- (۲) ن. ک: آقا بزرگ تهرانی، التابس فی القرن الخامس، ص ۵۵؛ فهرست شیخ طوسی، در مقدمه صفحه ص (شماره ۱۴)؛ ریاض العلماء (ترجمه) ۳۶۸/۱.

ابو محمد کرخی

(قاضی -) کتابی دارد که ابن شهر آشوب در کتاب المناقب پاره ای از اخبار روایت شده از امام صادق علیه السلام را از وی نقل کرده است و از ظاهر نقلهایی که از او شده است پیداست که از علمای شیعه می باشد. و ممکن است در لابلائی کتاب حاضر به نام او برسیم.

ابو محمد صیمری

ابن طاووس در جمال الاسبوع پاره از تحقیقات را از وی نقل کرده و اظهار داشته است ابو محمد از احمد بن عبد الله بجلی روایت می کند.

مؤلف گوید: از نام و روزگار او اطلاعی ندارم. ممکن است در کتابهای رجال اصحاب و لابلائی کتاب حاضر به نام او اشاره شده باشد.

ابو محمد بن حسن بن داوود قمی

(شیخ سدید الدین -) شیخ منتجب الدین در فهرست نوشته است: وی از داوران با فضیلت است. (۱)

ابو محمد بن حسن بن عبد الواحد زربی

(شیخ -) وی از علمای بزرگ روزگارش بوده و شبانه به همراه شیخ ابو الحسن لؤلؤئی و شیخ حسن بن مهدی سلیقی، جسد شیخ طوسی «قدس سرّه» را غسل داده و احتمال دارد ابو محمد از شاگردان شیخ طوسی باشد. و می پندارم در لابلائی کتاب حاضر به نام وی اشاره شده باشد. (۲)

ص: ۱۳۹

۱- (۱) در فهرست منتجب الدین، ص ۲۴، ۵۱ ابو محمد بن حسن بن فادار قمی آمده است ن. ک. به امل الآمل، ص ۳۵۷، و الثقات العیون فی سادس القرون، ص ۸ نام پدرش را افضل الدین حسن بن فادار قمی آورده است. و نیز در ترجمه ریاض العلماء، ۳۳۵/۱ ترجمه پدر (افضل الدین) آمده است.

۲- (۲) آقا بزرگ تهرانی، النابس فی القرن الخامس، ص ۵۲، ابو محمد حسن بن عبد الواحد العین زربی آورده است.

(شیخ منتجب الدین -) شیخ منتجب الدین در فهرست (۱) وی را عالمی شایسته معرفی کرده است.

ابو مخنف

لوط بن یحیی ازدی مؤلف کتاب مقتل الحسین و کتابهای دیگر. - پدرش از اصحاب حضرت مولی علی و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام است و کتاب مقتل علی علیه السلام از تألیفات اوست.

گویند کتاب مقتل ابو مخنف به عرض حضرت امام صادق و حضرت امام حسن عسکری علیهما السلام رسیده و هر دو بزرگوار آن را مورد پسند قرار داده اند. ابو مخنف در این کتاب، به احوال فرزندان ائمه علیهم السلام پرداخته است و هر کجا اشتباهی بوده است حضرت صادق و حضرت عسکری علیهما السلام آنها را تغییر داده اند.

همین کتاب را، علم الهدی رازی به فارسی ترجمه کرده و به نام بحر الانساب نامیده و احوال بسیاری از امامزادگان را به آن افزوده است. کتاب بحر الانساب در اختیار فضل علی بیگ بوده و مطالب بسیاری از آن نقل کرده است. و از تألیفات ابو مخنف، کتابی است که متضمن توقیعاتی است که حضرت مولی علی علیه السلام به معاویه مرقوم فرموده و او در پاسخ آن حضرت، عرض کرده است. و این کتاب را سید بن طاووس در کتاب الطرائف به وی نسبت داده است.

استاد استناد «دام ظلّه» در اوائل بحار کتاب مقتل ابی مخنف را از کتابهای مخالفان معرفی کرده است.

ابو محمد عجمی

(شیخ -) از علمای بزرگوار متأخر شیعه است و کتاب زبده البیان از تألیفات او می باشد، این کتاب را از مجمع البیان فی تفسیر القرآن طبرسی، اقتباس و تهیه کرده است و

ص: ۱۴۰

۱- (۱) صاحب فهرست، ص ۲۵، او را السید منتجب الدین آورده است.

کفعمی هم در حواشی بلد الامین از آن نقل می کند.

از تألیفات او کتاب نجد العلاج است که کفعمی در حواشی بلد الامین این کتاب را به وی نسبت داده است. و در جای دیگر از آن حاشیه کتاب نجد الفلاح را به شیخ بیاضی که معاصر خودش بوده نسبت داده است.

ابو محمد علوی

ابن اخی طاهر است که در باب (ابن) ترجمه خواهد شد.

ابو مطهر صیدلانی

(شیخ -) ابو المطهر قاسم بن فضل بن عبد الواحد صیدلانی. از مشایخ شیخ منتجب الدین بابویه (مؤلف فهرست، ص ۳۴) محتمل است از علمای عامه باشد و ترجمه اش گذشت.

ابو المعالی بن بدر الدین حسن حسینی استرآبادی

(سید امیر -) وی از شاگردان بزرگوار، شیخ علی کرکی بوده. و فقیهی با فضیلت و دانشوری با کمال است. از تألیفات او رساله ای است به نام کد الیمین و عرق الجبین در این رساله به حلّ شش مسأله مشکل فقه پرداخته و آن را در سال ۹۳۵ ه. ق در بغداد تألیف کرده است و رساله مزبور را به خط شهید ثانی در ردیف کتابهای کتابخانه شهید دیده ام و تألیف دیگر او، ترجمه رساله جعفریه شیخ علی کرکی است که به پارسی به ترجمه آن پرداخته است و من ترجمه یاد شده را در تبریز دیده ام.

ابو معبد حسینی

سید از علمای بزرگ است، قطب راوندی نهج البلاغه را از وی روایت می کند. و او هم از شیخ ابو عبد الله حلوانی روایت می نماید.

ص: ۱۴۱

شیخ ابو محمد حسن بن محمد بن یحیی بن داوود فحّام سرّ من رأئی (سامرائی). در باب القاب به عنوان فحّام و در باب ابن به ابن فحّام ترجمه می شود.

وی از مشایخ شیخ طوسی و نجاشی است. و از عمویش بلکه از پدرش از حضرت ابو محمد عسکری علیه السّلام روایت می کند. قطب راوندی در الخرائج و الجرائح به این سند اشاره کرده است. ابو محمد نیز از محمد بن عیسی بن هارون و از ابو الفضل محمد بن هاشم صاحب الصلوه در سامرا از پدرش هاشم و از دیگران روایت داشته است.

ابو المفاخر بن محمد رازی شیخ شمس الدین -

منتجب الدین در فهرست (۲) گوید: وی مدّاح آل رسول صلی الله علیه و آله بوده و فاضلی با صلاحیت است.

ابو المفضل

کنیه مزبور، حد اکثر به شیخ ابو المفضل، محمد بن عبد الله بن مطلب بن بهلول شیبانی که در آغاز صحیفه سجادیه نام برده شده است گفته می شود. و شیخ مفید و هم طرازان او از وی روایت می کنند. و به همین عنوان سید بن طاووس و دیگران در کتابهای خود از وی یاد می کنند.

ابو المفضل شیبانی

ابو المفضل محمد بن عبد الله بن مطلب بن بهلول شیبانی.

در بشاره المصطفی ابو المفضل محمد بن عبد الله بن محمد بن عبد المطلب شیبانی آمده است.

ص: ۱۴۲

۱- (۱) ن. ک: صفحه ۱۳۸ همین کتاب.

۲- (۲) رازی، منتجب الدین، فهرست، تحقیق عبد العزيز طباطبائی، قم، مجمع الذخائر الاسلامیه، ص ۲۶.

(سید عزّ الدین -) ابو المکارم حمزه بن علی بن زهره حسینی حلبی مؤلف الغنیه در اصول و فروع.

ابو منصور سکری

به طوری که از امالی شیخ طوسی استفاده می شود، ابو منصور، از مشایخ شیخ طوسی است و خود او از جدش از ابن عمر از اسحاق بن مروان قَطّان از پدرش از عبید بن مهران عَطّار از یحیی بن عبد الله بن حسن از پدرش و از جعفر بن محمد علیه السلام از پدرشان از جدشان روایت می کند.

از نظر من، ممکن است ابو منصور از محدثان عامه یا از زیدیه است. (۱)

مترجم حاضر، ابو منصور بن عبد المنعم که با فاصله کمی به ترجمه اش می پردازیم نیست، زیرا شیخ طوسی از بو منصور بن عبد المنعم با واسطه روایت کرده است.

در ضمن برخی از سندهای اخبار فرائد السمطين حموینی چنین آمده است از امین سید ابو محمد حسن بن عیسی بن مقتدر بالله به قرائتی که در خانه او در حریم طاطری در ذی قعدة سال ۴۳۸ ه. ق داشت از ابو العباس احمد بن منصور یشکری معروف به اعزّ که مؤذن بود و سال ۳۵۶ ه. ق املا کرده از صولی روایت نموده تا به آخر.

ابو منصور طبرسی

شیخ اجل، ابو منصور، احمد بن علی بن ابی طالب طبرسی مؤلف کتاب الاحتجاج و کتابهای دیگر، گمان ندارم کنیه مزبور به شخص دیگری با ویژگیهای مزبور گفته شود.

ابو منصور بن عبد الله

(امیر مجاهد الدین -) وی، از علمای بزرگ متأخر است. پاره ای از تحقیقات او را

ص: ۱۴۳

۱- (۱) آقا بزرگ تهرانی می گوید: شیخ نوری (صاحب مستدرک الوسایل) با استناد به برخی از روایات وی که هیچ گاه اهل تسنن به نقل آنها نپرداخته اند، سنی بودنش را بعید دانسته و در عین حال زیدی بودنش را انکار نکرده است. ن. ک: النابس فی القرن الخامس، ص ۱۲.

دیده ام از جمله توجیه تازه ای که برای حدیث قدسی مشهور که فرموده است «الصوم لی و انا اجزی به» نموده است. و من توجیه او را در باب دوم از کتاب خود که به نثار العرائس موسوم است ایراد کرده ام و ممکن است امیر مجاهد، از مشایخ سید علی بن عبد الکریم بن علی بن محمد بن علی بن عبد الحمید حسینی باشد. شرح حال و نام او را باید به دست آورد.

ابو منصور بن عبد المنعم بن نعمان بغدادی

(شیخ -) از فقها و علماست. به طوری که از یکی از کتابهای ابن طاووس به دست می آید. وی، از مشایخ شیخ طوسی است. و او را به صلاحیت ستوده و در ضمن ایراد نام او «رحمه الله علیه» گفته است.

ظاهر کلام ابن طاووس، خالی از دقت نیست. زیرا به طوری که پیش از این هم اشاره شد شیخ طوسی با واسطه از وی، روایت می کند و ممکن است با اندک تغییری نام او در کتابهای رجال آمده باشد.

آری سید بن طاووس در کتاب اقبال به سند خود از شیخ طوسی از ابو عبد الله محمد بن احمد بن عیاش نقل کرده است که ابن عیاش گفت شیخ صالح ابو منصور بن عبد المنعم بن نعمان بغدادی «رحمه الله» گفت در سال ۲۵۲ ه. ق از ناحیه چنین آمد که تا به آخر.

ممکن است مراد آن است که عبد المنعم، شیخ با واسطه شیخ طوسی باشد.

ابو منصور عکبری

شیخ بزرگوار صدوق ابو منصور محمد بن ابو نصر محمد بن احمد بن حسین بن عبد العزیز عکبری معدل، راوی صحیفه کامله است.

ابو منصور پسر عموی سید رضی الدین، علی بن طاووس حسنی

(سید -) از دانشوران است. گاهی سید رضی الدین مطلبی از او نقل می کند. از جمله

به خط سید رضی الدین، دیدم که در ملحقات کتاب الفتن و الملاحم (۱) تألیف خودش چنین نوشته است: فرزندم ابو منصور که پسر عموی من است، نوشته ای را به من ارائه داد و گفت: خط فقیه احمد موصلی است سید رضی الدین، در ملحقات مزبور از ابو منصور تعبیر به فرزند نموده است. بدیهی است تعبیر مزبور، از باب مهربانی و مودتی است که به وی ابراز داشته است آن هم نسبت به کوچک سالی ابو منصور است نه آن که فرزند او باشد.

ابو محمد حسینی

(شریف زکی -) وی، از مشایخ بزرگوار شیخ مفید است. و به نظر من، مترجم حاضر همان شریف ابو محمد محمدی است. که شیخ مفید در بسیاری از جاهای «ارشاد» از وی مطالبی نقل کرده است.

ابن طاووس در کتاب اقبال به مناسبت این که ماه مبارک رمضان از سی روز کمتر نمی شود و به اصطلاح (سی کم) نیست از کتاب لمح البرهان فی عدم نقص شهر رمضان نقل کرده است. شیخ مفید پس از آن که مخالف این ادعا را که گفته است - قول به عدم نقص، از اقوالی است که سابقه نداشته وعده اندکی به آن قائل می باشند - مورد نکوهش قرار داده اظهار می دارد: از ادله ای که دلیل بر کذب مدعی است و ثابت می کند نظریه وی، بهتان عظیمی است؛ آن است فقهای روزگار ما - که سال ۳۶۳ ه. ق است - و راویان آن و فضلائی که به آن معتقدند. در عین حالی که عدد آنان در هر عصری اندک است اجماع کرده و به صحت آن فتوا داده اند و در ضمن، درستی آن را ادعا نموده اند از جمله سید و شیخ شریف زکی ما ابو محمد حسینی «ادام الله عزه» و شیخ فقیه ما ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه و شیخ ما ابو عبد الله حسین بن علی بن حسین بابویه «ایدهم الله» - یعنی برادر شیخ صدوق - و شیخ ما ابو محمد هارون بن موسی «ایده الله» پایان کلام مفید.

مؤلف گوید: مطابق با تاریخ مزبور، شیخ مفید در آن هنگام بیست و پنج ساله بوده

ص: ۱۴۵

در ترجمه سید ابو محمد حسینی قاینی که از حاکم، ابو القاسم حسکانی روایت می کند خواهد آمد که با مترجم حاضر یکی است. لیکن در این اتحاد، اشکالی است که به آن اشاره خواهد شد. و محتمل است با شریف ابو محمد محمدی که به ترجمه اش اشاره می شود یکی باشد.

ابو محمد مجدی

همان ابو محمد محمدی است. فاضل استرآبادی در باب کنی از رجال کبیر گوید: ابو محمد محمدی: شریف نقیب حسن بن احمد بن قاسم است. و خواهد آمد که عنوان مزبور، از آن دیگری است.

ابو محمد محمدی

شریف نقیب ابو محمد، حسن بن احمد بن قاسم بن محمد بن علی بن ابی طالب علیه السلام علوی محمدی که در کتابهای رجال از وی یاد شده است. و ممکن است عنوان مزبور به شخص دیگر گفته شود.

ابو محمد، از مشایخ شیخ طوسی است و به طوری که شیخ در فهرست نقل کرده است ابو محمد، از ابو الحسین (۲)، محمد بن علی بن فضل بن تمام بن سگین معروف به ابن تمام روایت می کند. و این سند را شیخ طوسی، ذیل ترجمه ابو الحسین یاد کرده است. و در یکی از جاهای کتاب غیبت شیخ طوسی به لفظ ابو محمد مجدی، تعبیر شده است.

از نظر من، مترجم حاضر با شریف زکی ابو محمد حسینی یاد شده یکی است و دور نیست شریف ابو محمد، شیخ استاد یعنی مفید و شیخ شاگرد او یعنی شیخ طوسی باشد.

در کتاب مسند فاطمه که مناقب فاطمه هم گفته می شود و تألیف ابو جعفر محمد بن

ص: ۱۴۶

۱- (۱) در این کتاب میلاد مفید یکی از سالهای ۳۳۳ و ۳۳۶ و ۳۳۸ نقل کرده است در صورتی که میلاد وی سال ۳۳۸ باشد مطابق تا سال مزبور در بالا بیست و پنج ساله بوده است.

۲- (۲) در فهرست شیخ طوسی، ص ۱۵۹ کنیه او (ابن تمام) ابو الحسن آمده است.

جریر طبری است. چنین آمده است. خبر داد به من شریف ابو محمد حسن بن محمد علوی محمدی نقیب از ابو سهل محمود بن عمر بن جعفر بن اسحاق بن محمود عکبری.

شریف ابو محمد گفته است: خبر داد به من، موسی بن عبد الله حسنی و مؤلف مسند فاطمه نیز از ابو الحسن محمد بن هارون تلعکبری. و از ابو الحسن علی بن هبه الله از شیخ صدوق و از ابو المفضل محمد بن عبد الله بن مطلب شیبانی و از ابو الحسن احمد بن فرج بن منصور روایت می کند. و او از علی بن حسین بن موسی بن بابویه روایت داشته است و همچنین از ابو عبد الله بن محمد و به واسطه از سلمه بن محمد روایت داشته است.

و همچنین از ابو المفضل شیبانی و از قاضی ابو الفرج معافی بن زکریا بن یحیی بن حمید بن حماد حریری از ابو بکر، محمد بن احمد بن ابو ثلج، و روایت می کند، از ابو عبد الله، حسین بن عبد الله حرمی از ابو محمد هارون بن موسی تلعکبری و روایت می کند از ابو طالب، محمد بن عیسی قطان، گویا از کتابش روایت می کند.

و روایت می کند از ابو الحسن، علی بن هشام از شیخ صدوق، ممکن است هشام به جای هبه الله پیش یاد شده به کار رفته باشد. در جای دیگر چنین آمده است حسن بن علی بن هبه الله از صدوق. در این جا هم حسن به جای ابو الحسن علی بن آورده شده است.

در جای دیگر از ابو الحسن، علی بن عبد الله از صدوق روایت می کند.

در جای دیگر از ابو الحسن، علی بن عبد الله از محمد بن حسین بن موسی از برادرش از سعد بن عبد الله «قدس سره» روایت می کند.

در جای دیگر، علی بن هبه الله موصلی از صدوق. در جای دیگر ابو الحسین، علی بن هبه الله موصلی از صدوق روایت دارد.

و روایت می کند از ابو علی، محمد بن زید قمی از ابی منیر. و روایت می کند از ابو عبد الله، حسین بن ابراهیم بن عیسی معروف به ابن خیاط قمی از احمد بن محمد بن عبد الله بن عیاش. و روایت می کند از ابو القاسم، عبد الباقی بن یزداد بن عبد الله بزاز، از ابو محمد، عبد الله بن محمد ثعالبی به قرائتی که در جمعه غره ماه رجب سال ۳۷۰ ه. ق از وی داشته است از ابو علی، احمد بن محمد بن یحیی عطار از سعد بن عبد الله و روایت

می کند از محمد بن عبد الله از کلینی.

و همچنین روایت می کند از ابو عبد الله، محمد بن احمد صعوانی^(۱) و از محمد بن علی بن فضل و در جای دیگر گفته است. اصل این خبر به خط شیخ ما، ابو عبد الله، حسین بن غضائری است و گفته است حدیث کرد ما را ابو الحسن، علی بن عبد الله کاشانی تا آخر.

ابو محمد حسینی قانی

(سید -) از محدثین بزرگوار اصحاب و از پیشینیان شیعه است از حاکم ابو القاسم عبید الله بن عبد الله حسکانی مؤلف شواهد التنزیل و کتابهای دیگر روایت می کند. به طوری که از باب غزوه احزاب و بنی قریظه، مجلد احوال پیمبر اکرم بحار الانوار به دست می آید از شیخ ابو علی طبرسی روایت داشته است.

حقیقت مطلب از نظر من آن است که مترجم حاضر با شریف زکی ابو محمد حسینی که پیش از این نام برده شد. یکی است. و طبرسی در جایی از مجمع البیان گفته است، خبر داد به ما، سید ابو محمد از حاکم ابو القاسم^(۲).

لیکن اتحاد مزبور، منشأ اشکالی است به این توضیح که طبرسی سالیان زیادی متأخر از شیخ مفید بوده است و شریف ابو محمد حسینی از مشایخ مفید است.

بنابراین، مترجم حاضر، شریف ابو محمد زکی نخواهد بود، گذشته از این هرگاه شریف ابو محمد از حسکانی - با توجه به این که شریف ابو محمد، شیخ روایتی مفید باشد - منشأ اشکال دیگری خواهد شد که حسکانی، از محدثان قدیم به شمار می آید و طبرسی از متأخران است و چگونه با یک واسطه از وی روایت می کند.

و عبارتی را که استاد استناد «ایده الله تعالی» در باب غزوه احزاب از مجمع البیان نقل کرده چنین است: «و فیما رواه لنا السید ابو محمد حسینی قانی عن الحاکم ابی القاسم

ص: ۱۴۸

۱- (۱) در فهرست شیخ طوسی، ص ۱۳۳ «صفوانی» آمده است.

۲- (۲) مرحوم حاج شیخ محمد باقر بیرجندی در کتاب بغیة الطالب، ص ۱۵۰ گوید: «حاکم» در اصطلاح درایه به کسی می گویند که از همگی حدیث با خبر باشد و «حجت» به کسی می گویند که سیصد هزار حدیث حفظ داشته باشد و «حافظ» به کسی می گویند که بیشتر از صد هزار حدیث، حفظ داشته باشد و «شیخ» به کسی می گویند که علوم را به خوبی فرا گرفته باشد و مردم از او اخذ علم کنند و در کارهای خود به وی اقتدا نمایند و حسکان بر وزن و معنای غضبان است و نام گروهی از محدثان نیشابور است - م.

الحسکانی بالاسناد عن عمرو بن ثابت عن ابیه عن جدّه عن حدیفه» تا آخر حدیث.

از ظاهر کلام طبرسی به دست می آید که روایت او از سید ابو محمد و روایت سید از حسکانی بدون واسطه است. مگر این که بگوئیم کلمه «بالاسناد» که در بالا آورده شده مربوط به روایت سید ابو محمد از حسکانی است. باز هم از اشکال اول پاسخ داده نخواهد شد. و یا گفته شود کلام مزبور عبارت خود طبرسی نبوده. بلکه به همین ترتیب در مجمع البیان نقل شده است و عبارت کسی است که پیش از طبرسی است و برای حقیقت حال باید به مجمع البیان و بحار مراجعه کرد.

ممکن است حدیثی که در مجمع البیان نقل شده ذیل تفسیر آیه **أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمْ يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ**، «آیه ۲۱۴ سوره بقره» باشد. (۱)

ابو محمد بن حسن بن زبیب الدین، ابو طالب بن ابو المجد یوسفی

پیش از این، در باب حاء بی نقطه از وی، به عنوان شیخ زین الدین، ابو محمد، حسن بن زبیب الدین، ابو طالب بن ابو المجد یوسفی آبی یاد کردیم و پس از این هم به عنوان ابن الزبیب آوی یا آبی، یاد خواهد شد.

«باب نون»

ابو النجف مصری

شیخ ابو الحسن علی بن محمد بن ابراهیم بن حسن بن طیب مصری معروف به ابو النجف، از گروه معدودی روایت می کند. از جمله علاء بن طیب بن سعید مغازلی

ص: ۱۴۹

۱- (۱) حدیث مزبور ذیل آیه سوره احزاب است که قصه خندق را یاد کرده است نه سوره بقره. تحقیق مزبور در صورتی درست است که مترجم حاضر سید ابو محمد باشد و حال آن که در علمای قاین شخصی به این نام وجود ندارد بلکه همان سید ابو الحمد مهدی بن نزار است که در جلد ۶ صفحه ۷۹ مؤلف به نام او اشاره کرده است و از بغیه الطالب هم همین معنی استفاده می شود و به ترجمه ای که ما در پاورقی نوشته ایم مراجعه شود - م.

بغدادی و اشعث بن مره و دیگران.

و به طوری که در ترجمه سید مرتضی و سید رضی یاد شده است وی، از مشایخ این دو بزرگوار است. و از ظاهر کلمات به دست می آید وی، از علمای شیعه است از جایی استفاده می شود کنیه وی، ابو التحف با تاء دو نقطه و حای بی نقطه است به پندار بعضی «تحف» تصحیف «نجف» است و به حق باید گفت کنیه او چنان که در باب تا نگاشتیم ابو التحف است با تا نه ابو النجف با نون باشد.

أبو نصر

(شیخ اسعد -) به طوری که از کتاب المعجزات شیخ حسین بن عبد الوهاب معاصر با سید مرتضی و سید رضی و شیخ طوسی استفاده می شود شیخ ابو نصر، از مشایخ شیخ حسین است و محتمل است مترجم حاضر، همان شیخ اسعد، منصور بن حسین بن علی مرزبان انبورانی باشد که شیخ حسین بن عبد الوهاب یاد شده به واسطه شیخ ابو محمد بن حسین بن محمد بن نصر از وی روایت داشته است.

ابو نصر غاری

(شیخ -) از مشایخ بزرگوار سید فضل الله راوندی است که به توسط ابو منصور عکبری از سید مرتضی روایت می کند. و این سند را به خط سید فضل الله یاد شده در یکی از اجازاتش دیده ام. به خط سید فضل الله دیده ام غاری با غین نقطه دار، منسوب است به غار که یکی از قریه های احسا است. و این قریه هم اکنون آباد است. و من به آن جا رفته ام، و بیشتر از اوقات، مجمع دانشمندان است.

ابو نعیم

کنیه مزبور چه مکبر باشد یعنی بر وزن کریم و چه مصغر باشد بر وزن حسین بدون لام به کار برده شده است. و به گروهی از علمای خاصه و عامه گفته شده است مشهورترین ایشان، حافظ ابو نعیم، احمد بن عبد الله بن احمد بن اسحاق بن موسی بن

ص: ۱۵۰

مهران اصفهانی، مؤلف کتاب حلیه الاولیا و کتابهای دیگر و معروف به حافظ ابو نعیم اصفهانی، مشهور آن است که وی از عامه است.

دیگری حافظ، ابو نعیم، فضل بن دکین. از مشاهیر محدثان و از پیشینیان اصحاب ما می باشد. و خاصه و عامه از وی روایت می کنند.

دیگری ابو نعیم، ربیع بن عبد الله بصری، شیخ ثقه و بزرگوار و از اصحاب حضرت امام صادق و حضرت موسی بن جعفر علیه السلام است.

دیگری ابو نعیم، محمد بن احمد بن محمد بن سعید بن عقده زیدی همدانی فرزند ابن عقده زیدی، گویند ابو نعیم از اصحاب امامیه است.

دیگری ابو نعیم، نصر بن عصام بن مغیره فهری معروف به قرقاره. از ابو المفضل شیانی روایت می کند. از جانی، تشیع او استفاده می شود و میرزا محمد استرآبادی، در باب کنی از رجال به تشیع وی تصریح کرده است و در باب نون به ترجمه وی پرداخته است. و جز او اصحاب رجال در کتابهای خود از وی نام نبرده اند. و مادر تمام بابهای این کتاب که به نام حافظ ابو نعیم برخورد داشته ایم، حقیقت مطلب را ویژه مربوط به لفظ نعیم را تذکر داده ایم.

شیخ فرج الله حویزروی در باب کنی از رجال خود گوید: ابو نعیم با نون و عین بی نقطه و یا و میم آخر، کلمه مصغر و کنیه ربیع بن عبد الله بن جارود بن ابی سزه است و همین کنیه که مکبر و بر وزن کریم باشد، کنیه فضل (ابن دکین) است و باز به صورت مکبر، کنیه نصر بن عصام است که او را مجهول، معرفی کرده اند. و ترجمه شان گذشت. و کنیه احمد بن عبد الله و محمد بن احمد بن محمد بن سعید (ابن عقده زیدی) است و لیکن احمد بن عبد الله بن این کنیه شهرت ندارد و بیشتر به نام، خوانده می شود.

ابو النعیم

(شیخ -) کلمه النعیم با الف و لام به کار می رود و او از علمای بزرگ و از اصحاب امامیه است کتاب الصّیام و القیام از تألیفات اوست سید بن طاووس در کتاب اقبال پاره ای از اخبار را از آن نقل می کند. و از نظر من، مترجم حاضر با شیخ رضی الدین، ابو النعیم یکی است.

(شیخ رضی الدین -) شیخ منتجب الدین، در فهرست او را فقیه فاضل و با صلاحیت معرفی کرده است.

مؤلف گوید: محتمل است مترجم حاضر با شیخ ابو النعیم پیش از او یکی باشد. در بعضی از نسخه های فهرست لفظ «فاضل» وجود ندارد. (۱)

شیخ فرج الله حویزوی در باب کنی از رجالش، ترجمه مترجم حاضر را از فهرست منتجب الدین، چنین نقل کرده است: ابو النعیم، مانند ابو النعیم سابق معرف و مکبر است یعنی با الف و لام تعریف و بر وزن کریم، ابن محمد بن محمد (محمد را دو بار تکرار کرده است) (۲) کاشانی، شیخ رضی الدین فقیه فاضل و صالح.

مرادش از کلمه (سابق) آن است: ابو النعیم علاوه بر این که دارای الف و لام تعریف است با نون و عین بی نقطه و یا و میم ضبط شده است.

ابو نواس

ابو علی، حسن بن هانی سراینده ای بنام، کنیه اش ابو نواس و معاصر با هارون الرشید و مأمون است. از کتاب مناقب ابن شهر آشوب به دست می آید، آن گاه که مأمون، حضرت رضا علیه السلام را به ولیعهدی برقرار کرد ابو نواس چکامه ای در مدح آن حضرت سرود، و ابیاتی که در مدح آن حضرت، تقدیم داشته ابیات زیر است:

مطهرون نقیات جیوبهم تتلی الصلوه علیهم اینما ذکرُوا

من لم یکن علویا حین تنسبه فما له فی قدیم الدهر مفتخر

والله لَمَا برا خلقه فأتقنه صفاکم و اصطفاکم أیها البشر

فأنتم ملاء الاعلی و عندکم علم الکتاب و ما جائت به السور

ص: ۱۵۲

-
- ۱- (۱) در نسخه مستقلی که از فهرست به طبع رسیده است لفظ «فاضل» موجود است و در پاورقی نوشته است در نسخه (ح) لفظ فاضل موجود نمی باشد مرادش نسخه ای است که شیخ حر عاملی به خط خود کتابت فرموده است - م.
- ۲- (۲) در نسخه مطبوع از فهرست هم محمد مکرر شده است - م.

شما خانواده پاکیزه شدگانی هستید که دلهاشان از هرگونه کدورتی پاکیزه و گریبانتان از همه نوع پلیدی طاهر است. هر کجا که نامتان به زبان بیاید مردم با علاقه تمام به شما درود می فرستند. شما ن گروه برجستگانی هستید که با علی علیه السلام پیوندی بس استوار دارید و کسی که با علی علیه السلام پیوندی برقرار نکرده باشد هیچ گونه مباحثاتی بر گذشتگان خود نخواهد داشت. آن گاه که خدای متعال پایه آفریدگان خود را استوار ساخت. شما را از هرگونه پلیدی پاک و مطهر گردانید و از هر لوثی پاکیزه ساخت و شما را که از بهترین افراد بشر هستید برای پا برجایی آئین خویش برگزید. آری شما آفریدگانی هستید که در عالی ترین مرتبه آفرینش قرار گرفته اید و علم کتاب و حقایق سوره های قرآن مجید در دلهای تابناک شما می درخشد.

آن کسان کز بدی بدی طاهر نامشان با درود همراه است

هر که را نیست نسبت علوی بر چه نازد، از آن که گمراه است

حق، شما را گزیده در خلقت داند این را کسی که آگاه است

بهترین منزلت برای شما است نور قرآن گواه آن ماه است

حضرت رضا علیه السلام، به وی فرموده ای بو نواس، ایاتی در ستایش ما سرودی که کسی در سرودن آنها بر تو پیشی نگرفته است. پس از آن به غلامش فرمود، آیا از هزینه خرج ما، چیزی در دست تو می باشد؟ به عرض رسانید. آری سیصد دینار زر نزد من موجود است. فرمود آن مبلغ را به ابو نواس بده و آن مرکب سواری را هم در اختیار او در آور.

مؤلف گوید: ابن شهر آشوب در آخر معالم العلماء در ردیف شعرا از وی نام برده است.

مشهور و متداول در زبانها «نواس» به ضم نون و فتح واو و الف ساکن و سین بی نقطه آخر است که به معنای.. در قاموس گوید: نواس بر وزن کتان به کسی که نگران و بی فکر باشد گفته می شود.

به طوری که خواهد آمد در برخی از اخبار از وی نکوهش شده است.

و گاهی کنیه ابو نواس، بر ابو السری، سهل بن یعقوب بن اسحاق مؤدب گفته می شود و به همین لقب هم شناخته شده است. وی، از اصحاب حضرت امام علی بن محمد

النقی بوده است. شیخ طوسی در المجالس از ابو محمد النقی از محمد بن احمد هاشمی منصوری از سهل بن یعقوب بن اسحاق ملقب به ابو نواس در گوشه ای از مسجد معلق سامرا به مکتب داری می پرداخت، منصوری گوید: وی را از آن جهت به ابو نواس شهرت دادند که با مردم مزاح می کرد و با شوخ طبعی که داشت، تظاهر به تشیع می نمود و از این راه خود را از دست مخالفان رهائی می داد. هنگامی که امام علیه السلام از رفتار او باخبر شد خطاب به او فرمود: ای ابا سری، تو ابو نواس بر حقی و ابو نواسی که پیش از تو می زیست بر باطل بود. در یکی از روزها به عرض رسانیدم - تا به آخر حدیث.

«باب واو»

ابو الولی بن شیرازی

(سید شاه -) از سادات بزرگوار خانواده شاهی شیراز و از متکلمان با جلالت است.

در آغاز کودکی من به اصفهان آمده، او را ملاقات نکرده ام لیکن فرزندش را که در اولین سفر حج، همراه من بود ملاقات کرده ام.

ابو الولی بن محمد هادی حسینی شیرازی

(سید -) شیخ معاصر در امل الامل، ۳۵۶/۲ گوید: ابو الولی دانشمندی متکلم و بزرگوار و از فضیلتی معاصر است.

مؤلف گوید: به حق باید گفت مترجم حاضر همان شاه ابو الولی شیرازی است که در بالا به نام او اشاره شد.

قابل توجه است که مترجم حاضر غیر از سید امیر ابو الولی بن امیر شاه محمود انجوی شیرازی است که در روزگار شاه عباس کبیر صفوی مقام صدارت را عهده دار و بزودی به ترجمه او اشاره می شود.

(صدر کبیر معروف به امیر -) در مجلد اول تاریخ عالم آرا می نویسد: وی، سیدی با فضیلت و فقیه بود، و در مذهب تشیع، تعصب فراوانی داشت و در فضائل و کمالات از برادرش امیر شاه ابو محمد، برتر بود، امیر ابو الولی، از علمای روزگار شاه تهماسب صفوی است. در آغاز کار، چندی تولیت آستان مقدس رضوی را عهده دار می شد، سپس بر اثر نزاع و گفتگوئی که با شاه ولی سلطان ذو القدر، حاکم مشهد مقدس داشت از مقام تولیت معزول شد. به اردوی شاه برگشت. و تولیت اوقاف غازانیه را به مشارکت برادرش شاه ابو محمد عهده دار گردید. و در اواخر زندگی شاه تهماسب تولیت اوقاف روضه شیخ صفی الدین اردبیلی را در شهر اردبیل به عهده گرفت و برادرش با استقلال، تولیت اوقاف غازانیه را در اختیار در آورد. و در روزگار سلطان محمد خدابنده صفوی قاضی عسکر او شد و در روزگار شاه عباس کبیر صفوی به مقام صدارت نایل آمد. باقی احوالش موکول به ما بعد است. (۱)

امیر ابو الولی، برادر فاضل دیگری داشت به نام شاه مظفر الدین علی انجوی. (۲)

امیر ابو الولی، معاصر با شیخ بهائی است. نامه ای به شیخ بهائی مرقوم داشت. شیخ در پاسخ او نامه ای به شرح زیر نگاشت. درود خدا بر مخدوم جهانیان و مطاع اهل حق و یقین و متبوع همه مؤمنان و آنها که به مسند صدارت دست تشریف دراز کرده و خدا بر همگان گواه است. و بعد خادم حقیقی و مخلص تحقیقی به خطاب مستطاب که از ناحیه آن اعتبار، عالی عتاب که تا روز قیامت برقرار باد، نائل گردید و مجاری اقلام شریف را به دیده ملاطفت گذارد و مواقعی را که با انگشتان مودت بر صفحه رقمه به حرکت در

ص: ۱۵۵

۱- (۱) تاریخ عالم آرا، ۱۰۸۹/۲، ذیل عنوان صدور عالیشان نوشته است: در اول جلوس همایون امیر ابو الولی انجوی شیرازی بود که شرح حالش در صدر صحیفه اول در طی احوال سادات عظام نگاشته شد (آنچه در بالا ترجمه شده) و در زمان نواب سکندرشان سلطان محمد و ایام ابو طالب میرزائیان از قضاوت عسکری به مقام صدارت ارتقا یافت بعد از جلوس همایون از مقام صدارت معزول گردید بعد از اندک زمانی به نام منصب برقرار شد و تا بیست سال در آن مقام باقی بود. در جای دیگر نوشته است در سال بیستم جلوس شاه عباس از مقام صدارت معزول گردید.

۲- (۲) در ذیل احوال برادرش شاه مظفر الدین نوشته است وی از افاضل ملک شیراز بود و منصب شیخ الاسلامی را داشت پس از آن به منصب قاضی عسکری نایل آمد و مورد توجه خاص گردید - م.

آمده به رخسار خویش مسح نمود و با کمال تضرع از خدا تمنا کردم که فرقه ناجیه را به دوام ذات علویه سمات شما پایدار بدارد و آن را از هرگونه کدورتی محروس گرداند. این بنده به گواهی خدای متعال از پاره ای از پیش آمدها که استماع کرده ام بی اندازه متألم و ناراحت گردیدم و می دانم سرانجام آن چه به گوش رسیده است چنان نخواهد ماند که عوام کالانعام به اطلاع رسانیده اند برای این که از شما - که روزگارتان همیشگی باد - در خصوص آن پیش آمدها به کاری اقدام نمی کنید که برخلاف شرع شریف باشد، زیرا وام گرفتن این گونه اموال از امور حرامی نیست که تخطی و تجاوز آن در هیچ حالی، جایز نباشد و از آن جا که شما تصمیم گرفته اید که به پرداخت آن وام اقدام نمائید. بنابراین عمل حرامی در میان نخواهد بود. گذشته از این، شما از وجود آن اطلاعی نداشتید.

برخی از خدمتگزاران حرم، بدون اجازه شما به آن کار اقدام نموده است و پیداست که از این ناحیه، مورد مؤاخذه شرع و عرف نخواهید بود. و در صورتی که انسان، در پیشگاه خدا بری الذمه باشد، گفتار مردم زبانی به حال او نخواهد داشت. و شما هم در این باره از نیاکان پاکیزه گوهر خویش که درود خدا بر همگانشان باد پیروی کرده اید. تصمیم داشتم که امروز به شرف ملازمت نایل آیم لیکن بر خلاف انتظار، دیشب گذشته به درد پشت سختی مبتلا گردیدم که مرا از رسیدن به آن سعادت عظمی باز داشت. و آرزو مندم شما و هر کسی که به درگاه شما می رسد و به دربار شما پناهنده می شود در امان خدا و حفظ و حمایت او باشید و از هرگونه ناراحتی مصون بمانید و همواره حضرت او امور شما را کفایت فرماید.

«باب ها»

ابو هاشم علوی

(سید -) وی، از سادات بزرگوار و از فضیلتی عالی مقدار و از سرایندگان برجسته امامیه است و در روزگار صاحب بن عبّاد می زیسته و هر یک از این دو تن بزرگ مرد به

ستایش از یکدیگر پرداخته اند.

در اردبیل مجموعه ای است یافتیم، که علمای جبل آن را به خط خود نوشته بودند. و در ضمن آن به پاره ای از اشعار برخوردارم که صاحب بن عباد در هنگام بیماری سید ابو هاشم برای او ارسال داشته بود و سید هم با ابیات نغزی پاسخ وی را داده و برای او ارسال کرده بود. و آن ابیات را خواهیم نگاشت.

مترجم حاضر، ابو هاشم معتزلی نیست. در عین حال از نام وی اطلاعی ندارم. برای اطلاع از نام او به کتابهای رجال، مراجعه شود.

قاضی نور الله در مجالس المؤمنین گوید: سید حسیب ابو هاشم علوی از سادات بزرگوار و از امجاد عالی تبار است. در روزگار صاحب بن عباد می زیسته. و صاحب، همواره جانب او را مراعات می کرده و کمال عبودیت و اخلاص را نسبت به او ابراز می داشته است.

ابن عراق در تذکره خود گوید: آن گاه که صاحب بن عباد از بیماری بهبودی یافته بود سید بیمار شد. صاحب بن عباد ابیات زیر را برای او ارسال داشت:

ابا هاشم مالی اراک علیلا ترفق بنفسک المکرمات قليلا

لترفع عن قلب النبى حراره و تدفع عن صدر الوصى غليلا

فلو كان من بعد النبيين معجز لكنت على صدق النبي دليلا

ای ابو هاشم، آرزومندم هیچ گاه تو را ناراحت و رنجور نبینم، از تو می خواهم اندکی با خودت مدارا کنی تا به توانی، حرارت را از دل پیغمبر و جوشش را از سینه جانشین او دور به گردانی. و هرگاه پس از رحلت پیمبران معجزه باقی مانده باشد، بدون شک، تو همان معجزه ای هستی که دلیل بر راست و درستی پیغمبر می باشی.

ابو هاشم در پاسخ او قطعه زیر را گسیل داشت:

دعوت الہ الناس شهرا محرما لیصرف سقم الصاحب المتفضل

الی بدنی أو مهجتي فاستجاب لی فها أنا مولانا من السقم ممثلی

فشکرا لربی حین حوّل سقمه الی و عافاه ببرء معجل

و اسئل ربی أن یدیم علائته فلیس سواه مفرع لبنی علی

از خدای متعال در ماه حرام، درخواست کردم تا بیماری صاحب با فضیلت را به جان و دل من باز گرداند. خدای متعال، دعای مرا به اجابت رسانید. و اینک ای مولای من، بدنم از بیماری پر شده است. اینست از آن موقع که بدن مرا به بیماری گرفتار ساخت و او را به زودی شفا داد از وی سپاسگزاری می نمایم. و از او می خواهم، مرتبه عالی او را پایدار بدارد. زیرا جز خدا پناهگاهی برای فرزندان علی علیه السلام وجود ندارد.

هنگامی که قطعاً بالا به صاحب رسید، گفت سید ابو هاشم از هیچ گونه اخلاص و ادبی فروگذاری ننموده و قطعاً زیر را برای او ارسال داشت.

أبا هاشم لم أرض هاتيك دعوه و ان صدرت من مخلص متطول

فلا عيش لي حتى تدوم مسلما و صرف الليالي عن فناك بمعزل

فان نزلت يوما بجسمك عله و حاشاك منها يا علاء بنی علی

فناد بها فی الحال غیر مؤخر الی جسم اسماعیل ذولی تحول

ای ابو هاشم از چنان درخواستی که کردی خورسند نبودم هر چند می دانم چنان تقاضائی از دوست با اخلاص همیشگی صادر شده است. زندگی بر من ناگوار است مگر آن گاه که تو از بیماری بهبودی پیدا کنی و گرفتاریها شبانه روز از تو برطرف بشود.

بنابراین هرگاه، رنجوری بر جسم تو چیره شود که امیدوارم چنان ناراحتی بر فرزندان علی تسلط پیدا نکند - بلافاصله از خدا بخواه که آن رنجوری بر جان اسماعیل مسلط گردد.

مؤلف گوید: درست نیست بگوئیم مترجم حاضر با ابو هاشم جعفری که معاصر با صاحب بن عباد بوده یکی است. هر چند، گمان بیشترین من آن است که مترجم حاضر، همان سید ابو هاشم علوی است یعنی سید ابو هاشم، جعفر بن محمد علوی حسینی که فرزند علی بن عبد الله بن حسین بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب علیه السلام است، که از تلکبری روایت داشته و کمتر به نقل روایت می پرداخته است و اصحاب رجال او را نام برده اند.

ابو الهیثم بن تیهان

(مالک بن - تا به آخر نسبش -) وی، از بهترین یاران رسول خدا صلی الله علیه و آله و از کسانی است

که پس از رحلت رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِه جَامِه ارتداد در نیامده و با ابو بکر بیعت نکرده است.

ما بقی احوالش از کتابهای رجال باید به دست آورد. (۱)

به طوری که مشهور است تیهان را به فتح تاء دو نقطه و یای مفتوحه مشدده و ها و الف و نون آخر، ضبط کرده اند.

ملا حسن چلبی در اواخر حواشی مطول نوشته است در جامع الاصول و کتابهای دیگر، تیهان را به کسر یاء مشدد، ضبط کرده اند. امام مرزوقی اظهار داشته است. تیهان بر وزن فیعلان و به فتح عین است و مکسور بودن آن، جایز نیست زیرا فیعلان مکسور العین در لغت صحیح نیامده است. بنابراین معتل را به قیاس بر آن به فتح عین استعمال می کند.

«باب یاء»

ابو یزید ثانی بسطامی

شیخ ابو محمد، عنایت. یکی از دو تن بایزید بسطامی است. پیش از این ترجمه او را در باب عین بی نقطه به نام عنایت، نگارش دادیم. و همچنین در باب باء یک نقطه بایزید بن عنایت الله نگاشتیم، ابو محمد، از نوادگان شیخ با یزید بسطامی صوفی مشهور در روزگار حضرت صادق علیه السلام است. (۲)

ص: ۱۵۹

۱- (۱) شیخ طوسی در رجال، ص ۶۳ وی را از اصحاب حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام بر شمرده است. اسد الغابه، ۲۷۴/۴ نوشته است: ابو الهیثم مالک بن تیهان بن مالک بن عبید و پس از این نسب او را با، نه واسطه به اوس منتهی داشت و افزوده است وی، نخستین شش نفر انصاری است که به شرف ملاقات رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نایل شدند و عقبه اولی و ثانیه را ادراک کرده بود و نخستین کسی است که در شب عقبه با حضرت رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بیعت نمود. و نقابت بنی عبد الاشهل را عهده دار می شد و در جنگ بدر و احد و دیگر غزوه ها شرکت می کرد. و در کارزار صفین (۳۷ ه. ق) در رکاب حضرت مولی علی علیه السلام نیز شرکت نمود و اندکی پس از جنگ صفین در گذشت و نخلهای زیاد داشت. در یکی از روزها رسول اکرم و دو نفر همراه آن حضرت را در نخلستان خود به گرمی پذیرائی نمود تا آن جا که رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمود نعمتی که در روز قیامت بر مردم در برابر آن مسئول اند سایه خنک و خرمای تازه و آب سرد خوشگوار است - م.

۲- (۲) ابو عبد الرحمن سلمی در طبقات الصوفیه گوید: ابو یزید طیفور بن عیسی بن سروشان از مردم بسطام بود و

ابو محمد یکی از مجتهدان بزرگ است. که در روزگار شیخ بهائی و در عصر شاه عباس کبیر صفوی می زیسته است. و تألیفات چندی دارد. که در باب با، در این کتاب به تفصیل نگاشته ایم. ابو محمد مانند جد اعلایش به بایزید بسطامی شهرت دارد.

ابو یزید بن شریعه الدین محمد زاکانی

(شیخ -) معروف به بایزید. از بزرگان دانشوران شیعه است که پیش از دولت صفویه، می زیسته است. و کتاب مختصری به پارسی در احوال پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و حضرت فاطمه زهرا و ائمه اثنی عشر علیهم السلام و پاره ای از مناقب و فضایل و معجزات ایشان صلوات الله علیهم اجمعین نگاشته است و نسخه کهنی از آن نزد ما می باشد. این کتاب را به پیشنهاد امیر کبیر با جلالت عبد الصمد بن امیر حسین حسینی که از امیران روزگارش بود تألیف کرده است.

زاکانی منسوب است به روستای زاکان از روستاهای قزوین. یعنی همان روستایی که عبید زاکانی مشهور که گفتار لطیف و ظریف او شهرت دارد و در روزگار شاه صفی می زیسته از آن جاست. (۱)

ص: ۱۶۰

۱- (۱) نظام الدین عبید الله متخلص به عبید: از سراینندگان لطیفه گوی او آخر قرن هشتم هجری است و از خاندان صدارت و وزارت بود. مؤلف در مجلد سوم اشاره ای به احوال او نموده است. تألیفات چندی از او نام برده اند که کلیات اشعار مثنوی عشاق نامه نوادر الامثال، اخلاق الاشراف، صد پند، رساله تعریفات، رساله دلگشا، مکتوبات قلندران، فالنامه بروج، فالنامه طیور، مقامات، معروف ترین آثار او قصیده موش و گربه است که به

کنیه مزبور به گروه زیادی که بیشتر از پانزده تن می باشد گفته می شود.

مشهورترین ایشان: «ابو یعلی» سلار بن عبد العزیز دیلمی مؤلف المراسم و شاگرد شیخ مفید و سید مرتضی و معروف به ابو یعلی دیلمی است.

دیگر «شریف ابو یعلی محمد بن حسن بن حمزه جعفری، معروف به ابو یعلی جعفری» شاگرد شیخ مفید و سید مرتضی است.

دیگر سید ابو یعلی هاشمی عباسی، شاگرد سید مرتضی، ترجمه او نگاشته خواهد شد.

دیگری «سید علاء الدین» ابو یعلی بن علی بن عبد الله بن احمد جعفری، ترجمه او پس از این ذکر خواهد شد.

دیگر «سید تاج الدین» ابو یعلی بن ابو هیجا، علوی عمری. پس از این نگاشته می شود.

دیگر «سید جلال الدین» ابو یعلی بن حیدر بن مرعش حسینی مرعشی پس از این نام برده خواهد شد.

دیگر «ابو یعلی» حمزه بن یعلی اشعری، از روایت مورد وثوق و از اصحاب حضرت رضا و حضرت جواد علیهما السلام و از روایت پیشین است.

دیگر «ابو یعلی» حمزه بن عبد المطلب شهید و عموی رسول خداست.

دیگر «شیخ شمس الدین ابو یعلی» حمزه بن ابو عبد الله غفاری بغدادی، از علمای متأخر از شیخ طوسی و نزدیک به روزگار او می زیسته است.

دیگر «شریف ابو یعلی» حمزه بن زید بن حسین حسنی افسسی. از شاگردان سید مرتضی است.

دیگر «ابو یعلی» حمزه بن محمد بن یعقوب دهان، هم طراز با شیخ طوسی است.

دیگر «ابو یعلی» حمزه بن قاسم بن علی بن حمزه بن حسن بن عبید الله بن عباس بن علی بن ابی طالب علیهما السلام است. نجاشی با دو واسطه از وی روایت می کند. مترجم حاضر، ابو یعلی هاشمی عباسی، نمی باشد.

دیگر «ابو یعلی» حسن بن ابی عقیل عمّانی معروف به ابن ابی عقیل از مشایخ شیخ مفید است.

ابو یعلی بن ابو هیجاء علوی عمری

(سید تاج الدین -) شیخ منتجب الدین، در فهرست او را متدینی با صلاحیت ستوده است.

ابو یعلی جعفری

(سید شریف -) وی - بنا بر صحیح ترین نظریه - سید شریف فاضل، ابو یعلی، حمزه بن محمد جعفری است و گاهی هم کنیه مزبور به ابو یعلی، محمد بن حمزه بن حسن جعفری گفته می شود ابو یعلی، داماد شیخ مفید و خلیفه او می باشد که پس از رحلت او به جای وی برقرار گردیده است.

ابو یعلی بن حیدر بن مرعش مرعشی

(سید جمال الدین -) منتجب الدین، در فهرست وی را به دانش و صلاحیت ستوده است.

ابو یعلی بن علی بن عبد الله بن احمد جعفری

(سید علاء الدین -) منتجب الدین، در فهرست گوید: داوری روم وار منیه به عهده او بود. و دانشوری با صلاحیت است.

این سید، از شیخ مفید روایت داشته است.

ابو یعلی هاشمی عباسی

(سید اجل -) وی، از شاگردان برجسته سید مرتضی «قدس سرّه» است. در کتابهای رجال از وی نام نبرده اند. از اسم و سایر نسب او اطلاعی ندارم. و ممکن است. در لابلائی کتاب حاضر، نام او را نوشته باشیم.

شهید اول در یکی از مجموعه هایش - طی ذکر نام شاگردان سید مرتضی «قدس سرّه» گوید:

ابو یعلی هاشمی عباسی، از شاگردان سید مرتضی است و عمر طولانی داشته است.

ابو الفتح بن جندی گفته است. وی را دریافتم و بر او قرائت کردم. و بر اثر رنجوری قادر بر اطالۀ کلام نبود. به همین مناسبت، شرح مطالبی را که مورد تدریس قرار می داد در لوحی می نگاشت و ما نگاشته های او را بر وی قرائت می کردیم - پایان کلام شهید.

مؤلف گوید: گمان نرود مترجم حاضر، ابو یعلی حمزه بن قاسم بن علی بن حمزه بن حسن بن عبید الله بن عباس بن علی بن ایطالب هاشمی عباسی است زیرا به طوری که پیش از این، در ترجمه او نگاشتیم، نجاشی با دو واسطه از وی روایت می کرد. و خود او از سعد بن عبد الله روایت داشته است. بنابراین، ابو یعلی، هم طراز با پدر صدوق و دیگر اعلام آن روزگار بوده است.

ابو یعلی از شاگردان سید مرتضی و با درجات چندی متأخر از سعد بن عبد الله است.

آری از ظاهر کلمات مترجمان برمی آید. سید ابو یعلی هاشمی عباسی از نوادگان ابو یعلی حمزه بن قاسم پیش یاد شده است.

فصل سوم در کنیه های علمای خاصه که آغاز آنها با ابن است

اشاره

ص: ۱۶۴

ابن ابرز حسینی

وی سید عزالدین حسن بن علی بن محمد بن علی، معروف به ابن ابرز حسینی شاگرد نجیب الدین یحیی بن سعید حلّی است.

ابن ابی تلج

وی ابو بکر محمد بن احمد بن ابو تلج است که شیخ مفید با یک واسطه از وی روایت می کند، و دوری هم از وی روایت دارد.

ابن ابو جید قمی

شیخ ابو الحسین علی بن احمد بن محمد بن ابی جید قمی اشعری، از علمای پیشین ماست. آن چه از زبان زد مشایخ به دست آمده آن است که، جید به کسر جیم و تخفیف یا (به معنای گردن) به کار رفته است، و در جای دیگر دیده شده است که جید به فتح جیم و تشدید یاء مکسور ضبط گردیده است. و برای ضبط این کلمه باید به کتابهای خلاصه و ایضاح الاشتباه علامه و رجال ابن داوود و کتابهای دیگر مراجعه کرد.^(۱)

ص: ۱۶۵

۱- (۱) ن. ک: ریاض العلماء ۴۱۳/۳، النابس فی قرن الخامس، ص ۱۱۷.

ابن ابی جامع

وی شیخ احمد بن شیخ محمد بن ابی جامع عاملی، فقیهی معروف است.

ابن طی فقیه مشهور مؤلف کتاب المسائل از وی روایت می کند و او هم از شیخ اسماعیل رازانی شاگرد شهید اول، روایت داشته است.

ابن ابی شبیه

(شیخ -) از علما و فضلا است. و کتابی دارد که کفعمی در حاشیه مصباح از آن روایت کرده است.

ابن ادريس

شیخ شمس الدین، محمد بن منصور بن احمد بن ادريس بن حسین بن قاسم بن عیسی عجللی حلّی، دانشمند بنام و مؤلف کتاب السرائر در فقه و راوی صحیفه سجادیه [علی منشأها الاف الثناء و التحیه است].

ابن اشناس

شیخ ابو علی، حسن بن محمد بن اسماعیل بن محمد بن اشناس بزاز(۱)، راوی صحیفه سجادیه با روایتی که مخالف با صحیفه مشهور در دعاها است.

ابن ابی الصلت

ابو الحسن احمد بن محمد بن موسی معروف به ابن ابو صلت اهوازی گاهی هم وی را به ابن صلت خوانده اند.(۲)

ص: ۱۶۶

۱- (۱) ریاض العلماء (ترجمه) ۳۵۲/۱، النابس فی القرن الخامس، ص ۵۴.

۲- (۲) ریاض العلماء (ترجمه) - ۹۹/۱، فهرست، شیخ طوسی ۳ ذیل ابراهیم بن محمّد اسلم، النابس فی القرن الخامس، ص ۲۶.

ابن ابی عمیر

بیشتر به محمد بن ابو عمیر (زیاد بن عیسی ازدی) - که از شیوخ بزرگوار و از پیشینیان اصحاب ائمه طاهرین علیهم السّلام است - اطلاق می شود. (۱)

گاهی هم عنوان مزبور به یکی از مشایخ شیخ طوسی گفته می شود. استاد استناد در اواخر باب جهر به قرائت (بلند خواندن قرائت حمد و سوره) کتاب الصلوه نوشته است که ابو علی فرزند شیخ طوسی در کتاب المجالس از پدرش از ابن ابی عمیر روایت کرده است تا به آخر، منظورش شخصی به این نام است که پدرش از وی روایت نموده است.

از ظاهر قرینه پیدا است که تصحیف و اشتباهی در نسخه مجالس رخ داده باشد.

ابن ابی عقیل

شیخ ابو محمد یا (ابو علی) حسن بن علی بن عیسی بن ابو عقیل خدای عمانی از فقهای معروف پیشین است. و به عنوان ابن عقیل هم یاد می شود و پیدا است که هر دو عنوان متوجه به یک شخص می باشد.

ابن اعلم

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان است. که در کتابهای عامه وی را به عنوان ابن اعلم معرفی کرده اند.

و گاهی عنوان مزبور به یکی از شیوخ اهل سنت گفته می شود.

ابن ام مکتوم

عبد الله بن شریح بن [مالک] و ام مکتوم مادر پدرش بوده و وی را به جدّه اش نسبت داده اند، ابن ام مکتوم، مؤذن بنام رسول خدا صلی الله علیه و آله است و عمر طولانی داشت و رسول خدا صلی الله علیه و آله به وی دستور داده بود تا پیش از درآمد بامداد در مدینه «اذان اعلامی» بگوید. و پس از طلوع فجر، بلال اذان بگوید و مردم به اذان بلال به اقامه نماز پردازند و این دو

ص: ۱۶۷

۱- (۱) ابو محمد، معروف به ابن ابی عمیر از مشایخ جلیل القدر و از اصحاب اجماع است و مراسیل او را مانند مسانید دیگران تلقی به قبول کرده اند و از اصحاب حضرت موسی بن جعفر و حضرت رضا و حضرت جواد علیهم السّلام است در سال ۲۱۷ ه. ق در گذشته. و کتاب اختلاف حدیث؛ استطاعت؛ امامت؛ بدا؛ توحید و حج از تألیفات اوست. فهرست شیخ طوسی، ص ۱۴۲، رجال نجاشی، ص ۲۸۸ - م.

اذان هم تا به حال در مکه معظمه و مدینه منوره معمول است.

طبرسی در تفسیر آیه لا یشتوی القاعدون من المؤمنین غیر اُولی الضّرر «سوره نساء / ۹۵» در مجمع البیان گوید: این آیه درباره کعب بن مالک از قبیله بنی سلمه و مراره بن ربیع از مردم بنی عمرو بن عوف و هلال بن امیه از گروه بنی واقف که در جنگ تبوک از فرمان رسول خدا صلی الله علیه و آله تخلف ورزیده بودند نازل شد و با جمله «غیر اُولی الضّرر» افرادی که عذر شرعی داشتند از قبیل عبد الله بن ام مکتوم استثنا کرده و افزوده، ابو حمزه ثمالی این پیش آمد برخلاف انتظار را در تفسیر خود ایراد کرده است.

در غوالی گوید: زید بن ثابت گفته است: در آیه نفی مساوات میان مجاهدان و زمین گیران، استثنای «غیر اُولی الضّرر» در آغاز نازل نشده بود، ابن ام مکتوم که نابینا بود گریه کنان حضور مقدس رسول خدا صلی الله علیه و آله شرفیاب شد به عرض رسانید، راجع به کسانی که توانائی جهاد ندارند چه خواهید فرمود، در این موقع، حالت وحی پیش آمد پس از آن به زید بن ثابت فرمود جمله «غیر اُولی الضّرر» را به آن آیه، الحاق کن، زید بن ثابت گوید: به خدائی که جان من در دست توانای اوست، آن گاه که به نوشتن آیه می پرداختم گویا می دیدم که چنین جمله ای به آن الحاق خواهد شد.

مؤلف گوید: نزول جمله استثناء دلیل بر نوعی از مدح ابن ام مکتوم است. و به همین مناسبت از وی در این بخش که ویژه شیعیان است نام برده ام.

ابن اقساسی

سید ابو محمد، حسن بن علی بن حمزه بن محمد بن حسن بن محمد بن علی بن محمد بن حسن بن زید بن علی بن حسین زین العابدین علیهما السلام حسینی معروف به ابن اقساسی، وی سراینده ای بنام است.

در شرح نهج البلاغه گوید: از قطب الدین نقیب طالبیها ابو عبد الله حسین بن اقساسی رحمه الله پرسیدم....

ابن ابی قزّه

شیخ ابو الفرج، محمد بن علی بن ابی قزّه (۱) مؤلف کتاب عمل شهر رمضان است. ابن طاووس در کتاب اقبال از وی، و کتاب المزار او نام برده است. و از تألیفات او کتاب تهجد است، که کفعمی در کتاب مصباح از آن روایت می کند.

ابن ابی العزّ

(شیخ فقیه -) از علما و فضیلتی بنام است. معظم له، همان عالمی است که به اتفاق پدر علامه حلّی و سیّد مجد الدین بن طاووس برای امان گرفتن از برای مردم آماده شدند. ابن ابی العزّ در نزدیکی بغداد با خواجه نصیر طوسی ملاقات کرد. این پیش آمد در آن هنگام بود که هولاکو بر بغداد استیلا یافته بود و المستعصم عباسی به قتل رسید و نام بردگان را با امانی که خواسته بودند به حلّه گسیل داشت. و رفتن ایشان نزد هولاکو زبانزد مردمان است.

ابن ابی اوس

ابن شهر آشوب در معالم العلماء، ص ۱۴۲ نوشته است، وی تألیفی دارد.

«باب باء»

ابن بزّاج

قاضی عزّ الدین یا سعد الدین ملقب به عزّ امیر المؤمنین ابو القاسم، عبد العزیز بن نحریر (۲) بن عبد العزیز بن بزّاج طرابلسی فقیه معروف است. مترجم حاضر در اصطلاح فقها به لقب قاضی شناخته شده است.

ص: ۱۶۹

۱- (۱) ن. ک: النابس فی القرن الخامس، ص ۱۸۱.

۲- (۲) ن. ک: ریاض العلماء ۱۷۶/۳؛ النابس فی القرن الخامس، ص ۱۰۷.

(سید -) علی بن حسین بن حسان بن باقی قرشی، وی، از فضلا و از کاملین علمای بنام است. کتاب اختیار مصباح شیخ طوسی از تألیفات اوست. و فوائد و تحقیقاتی بر آن افزوده و از کتابهای مشهور است.

کفعمی در کتاب الجنه الباقیه که مشهور به مصباح کفعمی است، کتاب اختیار را به وی نسبت داده است و گاهی از آن، تعبیر به المصباح و هنگامی تعبیر به اختیار المصباح می نماید و پیدا است که مراد از همه آنها یکی است. و همان، تلخیص المصباح است، که در بالا نام بردیم. کتاب تلخیص المصباح در نزد علمای بحرین به اعتبار شناخته شده است و به آن عمل می کنند. و خود سید در لابلای کتاب از اسم و نسبش یاد می کند.

ابناء بابویه

بیشتر اوقات و مصطلح میان اصحاب ما، عنوان مزبور به شیخ صدوق، ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، مؤلف کتاب فقیه و به پدرش علی، گفته می شود، و بعضی پنداشته اند عنوان مزبور، ویژه شیخ صدوق و برادرش حسین است. بدیهی است این پندار خطا می باشد.

از شیخ علی، نواده شهید ثانی «رحمه الله علیهما» نقل شده است، مدت زمانی عقیده او این بود که عنوان مزبور، متوجه به صدوق و برادر اوست. تا این که شبی در خواب، جدش شهید ثانی «ره» را می بیند، از وی می پرسد مراد از ابناء بابویه چیست و کدام اند؟ در پاسخ می گوید: مراد از آن، شیخ صدوق و پدرش علی بن حسین است. و گفته شیخ علی این است، روزگاری بود که مشکوک بودم مراد جدم که گفته است صدوقین یا ابنی بابویه کیست؟ و آنچه از نظر من به صحت پیوست آن بود که مراد وی، محمد بن علی صدوق و برادرش حسین است تا این که شبی، جدم را در خواب دیدم از وی پرسیدم مراد شما از صدوقان یا دو فرزند بابویه چیست؟ در پاسخ گفت: مرادم شیخ صدوق و پدرش علی است نه برادرش حسین.

و دلیل بر صحت آن، اقوالی است که از این دو بزرگوار نقل می کنند.

ابن بابویه

عنوان مزبور، به شیخ صدوق، محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی مؤلف من لا یحضره الفقیه و کتابهای دیگر، گفته می شود.

و گاهی به ندرت اتفاق افتاده است که عنوان مزبور را به برادرش حسین و پدرش علی، اطلاق می نمایند. و شرح حال یک یک آنها را پیش از این یادآوری کرده ایم.

در تهران، به نسخه ای از کتاب شیخ صدوق، دست یافتم که غیر از کتاب کمال الدین او بود.

بابا شجاع الدین

ابو لؤلؤ فیروز غلام است که قاتل خلیفه است و چگونگی قتل او در کتابهای شیعه و سنی آورده شده است. و روز معهود را روز بابا شجاع الدین، خوانده اند. و به مناسبت، اقدام به کاری که در نظر داشت وی را شجاع الدین گفتند.

ابن بدر همدانی کوفی

(قاضی -) از فضلالی زمان خود بوده است. و معجزه ای که در روضه مقدسه علویه غرویه علی صاحبها الالف الثناء و التحیه پیش آمده به وسیله این فاضل نقل شده است.

ابن بطریق

شیخ شمس الدین ابو الحسن / ابو الحسین یحیی بن حسن بن حسین بن علی بن محمد بن بطریق حلّی اسدی، مؤلف کتاب العمده و المستدرک [مناقب، اتفاق صحاح الاثر، الرد علی اهل النظر، نهج العلوم، تصفح الصحیحین، خصایص... وفات او در ۶۰۰ ه. ق در سن ۷۷ سالگی بوده است].

سید فخار بن معد از وی روایت می کند و خود او از... [ن. ک: ریاض (ترجمه -) ۵/۵۰۵].

وی ابو هیثم مالک بن تیهان از بهترین یاران رسول خدا صلی الله علیه و آله و با ابو بکر بیعت نکرده است.

گاهی وی را ابن ابی جمهور هم گفته اند. و نسبت او را گاهی احساوی و هنگامی احسائی و زمانی لحسائی گفته اند در تقویم البلدان گوید: احساء به فتح همزه و سکون حا و فتح سین در آخرش الف. و جز این به احتمالات دیگر آن نپرداخته است. و افزوده، شهری است از جزیره العرب نخلستانهای فراوان و آب های جاری دارد و چشمه های آن در نهایت گرمی است. احساء در صحرایی قرار گرفته است که به فاصله یک میل به جانب جنوب و در دو منزلی طرف مغرب قطیف واقع شده است. و نخلستانهای آن مانند غوطه دمشق در اطراف آن، کاشته شده است.

احساء جمع حسی است. ریگی است که در آب فرو می رود تا به زمین سخت برسد و در آن جا باقی می ماند و سخت می شود و عرب آن را استخراج می کند. احساء نام چند جای از سرزمین عرب است. از جمله احساء بنی منیعه است که غیر از احساء قرامطه باشد. احساء دارای بارو نیست و چهار روز راه با یمامه فاصله دارد، مردم احساء، بارهای خرما را به (خرج) می برند و در آن جا هر بار خرما را به یک بار از گندم می فروشند.

مؤلف گوید: خرج با خاء نقطه دار مفتوح و راء بی نقطه ساکن و در آخر جیم در

«صحاح» گوید: خرج، نام محلی است در یمامه، یمامه شهری است در صحرا از شهرهای عوالی و در همان جان بود که مسیلمه کذاب، پیمبری خود را اظهار کرد. یمامه از شهرهای حنیفه و شهر آن پایین تر از مدینه الرسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ است و نخلستانهای آن از شهرهای دیگر حجاز، بیشتر است. یمامه، از بصره و کوفه شانزده منزل فاصله دارد و مردمی در آن جا زیست دارند و نخلستانهای آن، اندک است و بیابان (خرج) در پایین آن وادی قرار گرفته است. یمامه در طرف شرقی مکه واقع شده است. و سرزمین مسطحی است و بیابانهای خرج در یمامه قرار گرفته است و روستاهای چندی در آن جا است و گندم و جو آنها بسیار است و نزدیک یمامه چشمه بزرگی است و آب آن، جریان دارد.

و احسا و قطیف در چهار منزلی طرف شرق یمامه واقع شده است. در قانون مسعودی گوید: یمامه را در قدیم (جو) به فتح جیم می گفتند و مؤلف تقویم البلدان هم آن را به همین نام، یاد کرده است.

احساوی، یا از آن جهت است که دارای الف ممدوده بوده و همزه آن را در هنگام نسبت به او تبدیل کرده اند مانند حمراوی در نسبت به حمراء و یا الف آن، مقصوره است و او را برای نسبت به آن افزوده اند و از ظاهر عبارت تقویم البلدان برمی آید که الف آن، مقصوره است.

با در نظر گرفتن مطالب یاد شده، مشهورترین کسی که به احسائی شناخته شده است شیخ شمس الدین، محمد بن علی بن ابراهیم بن حسن بن ابی جمهور است و من این نسبت را در پشت یکی از تألیفات خود او دیده ام. ابن ابی جمهور فقیه و حکیم و متکلم و محدث و صوفی و از معاصران شیخ علی کرکی و از شاگردان علی بن هلال جزائری است. کتاب عوالی اللثالی و کتاب نثر اللثالی و کتاب المجلی فی مراه المنجی و کتابهای ارزنده دیگر از تألیفات اوست. و از آن جا که توجه بی اندازه ای به مراتب و منازل تصوف و سلوک داشته، حق او را که در علوم ظاهری داشته از اعتبار ساقط کرده است.

گاهی هم عنوان مزبور به شیخ شمس الدین، علی بن محمد بن جمهور گفته می شود ممکن است این شخص فرزند شمس الدین، بالا- باشد و محتمل است همان اولی باشد که از طرف ناسخ در اسم و اسم پدر تقدیم و تأخیری واقع شده است. و تألیفاتی هم در

علم کلام دارد. از جمله معین الفکر در شرح باب حادی عشر علامه حلّی و کتابهای دیگر.

گاهی هم عنوان مزبور به ابو الحسن علی بن جمهور مؤلف کتاب الواحده که معروف است گفته می شود.

ابن جوایقی

عنوان مزبور گاهی به شیخ تا به آخر، گفته می شود. و او از امامیه بوده است و شهید ثانی در اجازه حسین بن عبد الصمد پدر شیخ بهائی، سند روایتی خویش را به وی منتهی کرده است. و برخی از نسخه های دعای سمات هم به وی منسوب می باشد. (۱)

و گاهی هم عنوان مزبور متوجه به بعضی از علمای عامه است. او شیخ موهوب بن احمد بن محمد بن حصر جوایقی است. که فاضلی ادیب و از فضلالی اهل سنت است و شاگرد ابو زکریا، یحیی بن علی بن حسن بن محمد شیبانی لغوی می باشد که دیوان حماسه ابو تمام شاعر بنام را شرح کرده است. (۲)

ابن جنید

ابو علی محمد بن احمد بن جنید، شیخ فقیه پیشین است که به قیاس معتقد بوده است و المختصر الاحمدی در فقه از تألیفات اوست.

ص: ۱۷۴

۱- (۱) در اجازه شهید که صورت آن منضم به مجلد اجازات بحار است، ۱۶۷/۱۰۸، ۱۶۸ در سه جا از وی نام برده است در دو موضع آن از ابو زکریا تبریزی روایت کرده است پیدا است که وی شاگرد ابو زکریا بوده و سید فخار هم با یک واسطه از وی روایت داشته است - م.

۲- (۲) شیخ موهوب جوایقی از مصاحبان ابو زکریا خطیب تبریزی و دیگران است سال ۴۶۴ ه. ق متولد شده و فاضلی خردمند و خوش خط بوده و پس از خطیب، تدریس نظامیه به عهده او بر قرار شده است و در لغت مهارت داشته و فاضل متواضع بوده و بیشتر اوقات را به سکوت برگزار می کرده و حد اکثر به جمله لا ادری پاسخ می داده و تا از سخنی تحقیق نمی کرده پاسخ نمی داده. شرح علی ادب الکاتب از اوست و سال ۵۳۴ در گذشته است - م.

ابن حجاج

شیخ ابو [عبد الله] حسین بن احمد، معروف به ابن حجاج. [شاعر، ن. ک: ریاض ۵/۲]

ابن حاشر

شیخ [ابو عبد الله] احمد بن عبد الواحد بن احمد البزاز [از ظاهر حال پیدا است وی، از علمای پیشین امامیه است و تألیفاتی دارد به کتاب های رجال باید مراجعه کرد. (۱)]

پیدا است که ابن حاشر با شین نقطه دار همان ابن عبدون است. که کنیه شیخ ابو عبد الله، احمد بن عبدون است. و یا کنیه ابن عبد الواحد حافظ باشد که معروف به ابن حاشر و استاد شیخ طوسی است که به ابن عبدون، شهرت دارد و تألیفات معتبر و زیاد دارد.

ابن حماد علوی حسینی

(سید -) صاحب کتاب المجموع العتیق و کتاب غرر الدلائل و الایات فی شرح السبع العلویات، که از چکامه های ابن ابی الحدید است. به وی نسبت داده است. به گمانم این کتاب را در اردبیل در کتاب خانه شیخ صفی دیده باشم - و هم در این شهر کتاب المجموع العتیق را در جزء کتابهای ملا عبد الله دیده ام. (۲)

ابن حمزه

سید اجل ابو یعلی، محمد بن حسن بن حمزه جعفری، شاگرد شیخ مفید و استاد جد شیخ منتجب الدین، مؤلف فهرست است.

ص: ۱۷۵

۱- (۱) ریاض العلماء (ترجمه) ۷۹/۱، النابس فی القرن الخامس، ص ۱۸.

۲- (۲) در ریحانه الادب ۳۱۱/۵، کتاب المجموع العتیق را به ابن حماد نسبت داده است و حال آن که کتاب مزبور از دیگری است چنان که مؤلف نیز به آن اشاره کرده است - م.

عنوان مزبور به گروهی از علما گفته می شود. اغلب اوقات از همه مشهورتر، شیخ ابو جعفر ثانی طوسی (۱) است که از متأخران از علما بوده و مؤلف کتاب الوسیله (۲) و کتاب های دیگر در فقه است. یعنی شیخ امام، عماد الدین ابو جعفر محمد بن علی بن حمزه طوسی مشهدی، فقیه بنام است. و این عالم را به اختصار، محمد بن حمزه هم گفته اند. و موقعی اظهار شده است که وی بدون واسطه یا با واسطه از شیخ روایت می کند و کسی است که نماز جمعه را حرام می دانسته و نظریه او در ضمن نماز جمعه نقل می شود. مترجم حاضر غیر از ابو یعلی بن حمزه جعفری است که خلف شیخ مفید بوده است و به نام او هم اکنون اشاره می شود. گرچه برخی هر دو تن را یکی دانسته است.

و گاهی عنوان مزبور متوجه به شیخ با جلال حسن بن حمزه حلبی است.

و گاهی عنوان فوق بر سید اجل ابو یعلی محمد بن حسن بن حمزه جعفری، مؤلف کتابها و خلیفه شیخ مفید «ره» و جانشین اوست. و بعضی هم او را شاگرد شیخ طوسی گفته اند با آن که شیخ طوسی، شاگرد مفید است. لیکن قولی که به صحت نزدیک تر، آن است که ابو حمزه جعفری شاگرد مفید است.

در باب الف، ذیل ترجمه ابن نوبخت به نام وی، اشاره کردیم. و همچنین در اول کتاب به نقل از کتاب اللمه فی صلوه الجمعه نواده شیخ علی کرکی از وی یادآوری نمودیم. در هر حال، مترجم حاضر، از متکلمان و فقها است و این هر دو فن را با کمال مهارت دارا بوده و پایه ریزی کرده است. و به گفته نجاشی در رجال و گفته علامه در الخلاصه و دیگران، مترجم حاضر در روز شنبه ۱۶ ماه مبارک رمضان سال ۴۶۳ ه. ق درگذشت و در خانه خود مدفون شد.

دانشوری گفته است: ابو جعفر ثانی متأخر، مؤلف وسیله و شاگرد شیخ طوسی است.

لیکن به طوری که ایراد خواهد شد، این نظریه بیرون از دقت است و در ترجمه او

ص: ۱۷۶

۱- (۱) منتجب الدین قدیم ترین کسی است که در فهرست / ۱۶۴ از او به عنوان فقیه نام برده است.

۲- (۲) الوسیله الی نیل الفضیله، این کتاب در تهران، ۱۲۷۶ ق ضمن الجوامع الفقهیه و در نجف، ۱۳۹۹ ق به کوشش عبد العظیم البکاء، در قم، ۱۴۸۰ به کوشش محمد حسون به چاپ رسیده است.

خواهیم گفت ابو جعفر ثانی، با یک درجه یا بیشتر پس از شیخ بوده است.

استاد استاد «دام ظلّه» در اواخر کتاب عین الحیوه که به پارسی تألیف کرده نوشته است: ابن حمزه، در کتابهای خود از صوفیه، نکوهش کرده و آنها را هدف تیر سخنان خود قرار داده است - پایان.

اکنون نمی دانیم، مراد وی کدام یک از افرادی است که به عنوان ابو حمزه معرفی شده اند. ممکن است، منظور وی، شخص اول باشد.

مؤلف گوید: از تفصیلی که تا به حال متذکر شدیم، به دست می آید سخن گذشتگان و معاصران که کتاب وسیله را به ابو یعلی دوم نسبت داده اند بی اساس است و همچنین آن ها که صاحب وسیله را شاگرد شیخ مفید قلمداد کرده اند پایه ای ندارد. و اشتباهات دیگری که برای آن ها در این باره، رخ داده است.

و گاهی عنوان مزبور به سید بهاء الدین ابو الکرّم، محمد بن حمزه حسینی گفته می شود که ابن شهر آشوب و شیخ منتجب الدین، در فهرست از وی یاد کرده اند.

و گاهی به ندرت به شیخ خردمند، ابن حمزه که معاصر با علامه است. اطلاق می شود، این شیخ است، که پرسشهایی را از علامه داشته است. و من در اردبیل پاره ای از آن مسائل را که در مسائل طهارت بوده است به خط یکی از فضلا بر پشت رساله شیخ علی بن هلال دیده ام.

و گاهی بر محمد بن حمزه علوی که او را مؤلف وسیله دانسته اند و چنین نبوده است گفته می شود.

«باب خا»

ابن خیاط عاملی

شیخ اجلّ [...] عاملی، در پاره ای از جاهای «مجموعه» که در اردبیل دیده ام بخشی از تحقیقاتی را که از شهید اول نقل کرده است دیده ام. و به گمانم تحقیقات مزبور را با

واسطه از شهید نقل کرده باشد.

و گاهی ابن خیاط، به شیخ ابو عبد الله حسین بن ابراهیم بن علی قمی گفته می شود این دانشور، از ابو محمد، هارون بن موسی تلکبری روایت داشته است و شیخ طوسی از او روایت می کند. و از آن جا که فاصله میان این دو تن فراوان است نمی توان، هر دو عنوان را متوجه به یک شخص دانست. و به همین مناسبت نمی توان گفت، ابن خیاط قمی، تحقیقات شهید را نقل کرده باشد.

«باب دال»

ابن درید

شیخ پیشین امامی مذهب، ابو الحسن محمد بن درید از دی مؤلف الجمهرة (۱) در لغت و قصیده دریدیه در مدح دو امیر بنی میکال (۲)، و این قصیده است و همگی آن به قافیه الف مقصوره سروده شده است. و من آن قصیده را در شهر قزوین دیده ام. ابن درید، در فن لغت، مورد قبول خاصه و عامه است.

ابن داوود

شیخ تقی الدین، حسن بن علی بن داوود حلی مؤلف کتاب رجال (۳) مشهور و کتاب های

ص: ۱۷۸

۱- (۱) جمهره اللغه، به کوشش محمد سورتی و سالم کرنکو، در حیدرآباد دکن به سال ۱۳۴۴ ق، در سه جلد منتشر شده است. این کتاب مورد توجه بسیاری از دانشمندان قرار داشت، از جمله صاحب بن عباد، آن را تلخیص کرد و جوهره الجمهرة نام نهاد. ن. ک: ریاض العلماء، ۸۵/۱.

۲- (۲) المقصوره، که در مدح امرای آل میکال سروده شده نخستین بار به کوشش هیتسما و با ترجمه لاتین در ایتالیا، سال ۱۷۷۳ میلادی به چاپ رسیده است. و نیز ضمن دیوان او چاپ و منتشر شده است. ن. ک: دیوان ابن درید، ص ۱۱۵-۱۷۳.

۳- (۳) رجال ابن داود یک بار در ۱۳۸۳ ق به کوشش سید جلال الدین محدث ارموی در تهران، و بار دیگر در ۱۳۹۲ ق به کوشش سید محمد صادق بحر العلوم در نجف به چاپ رسیده است. از ابن داود، سه ارجوزه، به کوشش حسین درگاهی و حسن طارمی، در تهران، ۱۳۶۷ ش. چاپ شده است.

زیاد دیگر و شاگرد محقق حلّی و فضلالی دیگر است.

«باب را»

ابن راوندی

(شیخ -) شیخ حسن بن علی بن محمد بن علی بن حسن طبرسی در کتاب اسرار الائمة از وی نام برده است و کتاب معجزات الائمة علیهم السّلام را به وی نسبت داده است. و از ظاهر کلمات برمی آید، وی غیر از ابن راوندی است که مرد زندیقی بوده و خاصه و عامه از وی نکوهش کرده اند. و به گمان عامه، ابن راوندی، نخستین کسی است که معتقد بوده نصّ آشکاری در امامت علی علیه السّلام موجود است و القول بنص الجلی علی امامه علی از اوست و برای صحت نظریه خویش هم روایت صحیحی نقل کرده است.

و بسیار نابجا است که هرگاه ما عنوان مزبور را متوجه به قطب راوندی یا سید فضل الله راوندی بدانیم.

«باب زا»

ابن زریک

(۱)

ابن شهر آشوب گفته است: وی ملک با صلاحیتی بوده و توجه خاصی به مردود دانستن، معاندان داشته است.

ص: ۱۷۹

۱- (۱) در معالم العلماء، ص ۱۳۰ چاپ اقبال وی را به عنوان ابن رزمک نام برده است - م.

لقب گروهی از سادات آل زهره است و بیشتر اوقات، بر سید بزرگوار ابو المکارم حمزه بن علی بن زهره حسینی (۱) حلبی، که از فقها و متکلمان و اصولی ها بوده و به سید بن زهره معروف است. وی مؤلف کتاب غنیه النزوع الی علمی الاصول و الفروع (۲) مشهور به «غنیه» است.

و گاهی هم عنوان مزبور به برادرش سید ابو القاسم عبد الله بن علی (۳) مؤلف کتاب الغنیه عن الحجج و الادله و کتاب های دیگر گفته می شود.

و گاهی هم عنوان مزبور بر برادر زاده اش گفته می شود و او سید محیی الدین ابو حامد، محمد بن ابو القاسم، عبد الله بن علی بن زهره حسینی (۴) حلبی، استاد محقق و شاگرد و پدرش ابن شهر آشوب و دیگران است.

و گاهی هم به سید بدر الدین، ابو عبد الله محمد بن ابراهیم بن محمد بن زهره حسینی حلبی شاگرد علامه حلی گفته می شود. و علامه، اجازه کبیره مشهور را برای او و فرزندش سید احمد و برادرش (۵) و فرزند دیگرش (۶) و برادرزاده اش (۷) مرقوم داشته است.

و سادات دیگر از فرزندان جدشان زهره حسینی مانند سید ابو طالب احمد بن قاسم بن زهره حسینی شاگرد شهید اول و همچنین سید ابو طالب، احمد بن محمد بن حسن بن زهره حسینی حلبی که از مشایخ شهید اول است.

بنو زهره

یا آل زهره، سادات بزرگوارى هستند از قبیل سید حمزه بن علی حسینی حلبی و

ص: ۱۸۰

۱- (۱) آقا بزرگ، در الثقات العیون فی سادس القرون، ص ۸۷ از نظام الاقوال، تولد او را رمضان ۵۱۱ ق، و فوت او را ۵۸۵ ق آورده است.

۲- (۲) غنیه النزوع فی علمی الاصول و الفروع در مجموعه الجوامع الفقهیه، سال ۱۴۰۴ ق از سوی کتابخانه آیه الله مرعشی در قم تجدید چاپ شده است.

۳- (۳) متولد ۵۳۱ ق و متوفی حدود ۵۸۰ ق، آقا بزرگ، الثقات العیون فی سادس القرون، ص ۱۶۵.

۴- (۴) ن. ک: آقا بزرگ: الانوار الساطعه فی المائه السابعه، ص ۱۶۰.

۵- (۵) علی بن ابراهیم بن محمد بن زهره، ن. ک: آقا بزرگ، الحقائق الراهنه فی المائه الثامنه، ص ۱۳۳.

۶- (۶) حسن بن محمد بن ابراهیم... آقا بزرگ، همان، ص ۴۵.

۷- (۷) حسین بن علی بن ابراهیم بن محمد بن زهره، آقا بزرگ، همان، ص ۵۶.

سید محمد بن عبد الله حسینی حلبی و سید محمد بن ابراهیم حسینی حلبی و دیگران که از این سلسله به شمار می آیند. و پیش از این ذیل کنیه (ابن زهره) به نام ایشان اشاره کردیم.

«باب سین»

ابن سکون

علی بن محمد بن محمد بن علی بن محمد بن سکون، از مشایخ بنام اصحاب ما و مشهور به ابن سکون است از حواشی که شیخ بهائی، بر اول صحیفه کامله (۱)

دارد به دست می آید. نام ابن سکون، محمد است.

ابن سکون، غیر سکونی عامی است که روایت او ضرب المثل در ضعف است بلکه مترجم حاضر، دانشوری است، که اصحاب ما، اختلاف نسخه صحیفه سجادیه را از او نقل می کنند.

ابن سکیت

شیخ ابو یوسف، یعقوب بن اسحاق، مشهور به سکیت، که به سبب افراط در سکوت به ابن سکیت شهرت یافت. در غیر این صورت ظاهراً سکیت لقب خود او بوده است نه لقب پدرش. پس ملاحظه کن.

ابن سکیت، مؤلف کتاب اصلاح المنطق (۲) است که در فن لغت تألیف شده و از

ص: ۱۸۱

۱- (۱) آقا بزرگ، الانوار الساطعه فی المائه السابعه، ص ۱۰۰ ذیل علی بن احمد السدید و صفحه ۱۱۵ علی بن محمد... بن سکون و در صفحات ۱۳۴ و ص ۱۵۴ علی نام برده است و نیز، ن. ک: ریاض العلماء (ترجمه) ۲۹۸/۴.

۲- (۲) اصلاح المنطق نخستین بار در قاهره، ۱۳۶۸ ق، به کوشش عبد السلام محمد هارون و احمد محمد شاکر به چاپ رسیده و در ۱۳۷۵ ق در همان جا تجدید چاپ شده است. این کتاب از معروف ترین آثار اوست و شرحها و تلخیصهای بسیاری بر آن نوشته شده است. فواد سزگین به تفصیل در مورد شرحها، تلخیصها، و ردیه های آن بحث کرده است.

کتاب های مشهور است. ابن سکیت، ریاست علم لغت و ادب را دارا بود و در روزگار حضرت امام جواد و حضرت امام هادی علیهما السلام می زیست. و قصه شهادت او را که به امر متوکل عباسی اتفاق افتاده به خاطر شیعه بودن زبانزد تاریخ نویسان است و ما در ترجمه وی به چگونگی آن اشاره کردیم. [ن. ک: ریاض (ترجمه -) ۵/۵۳۹].

«باب شین»

ابن شرفشاه حسینی

(سید -) وی مؤلف کتاب نهج الشیعه فی فضائل وصی خاتم الشریعه این کتاب را ابن شرفشاه به نام سلطان اویس بهادر خان نوشته است و من آن را در شهر لاهیجان دیده ام و مؤلفش از متأخران است.

از ظاهر احوال پیداست که مترجم حاضر غیر از سید رکن الدین استرآبادی است.

یعنی غیر از سید ابو محمد، حسن بن محمد بن شرفشاه، شاگرد خواجه نصیر طوسی است. و گاهی از سید ابو محمد، به سید حسن بن شرفشاه تعبیر می کنند و تشیع او مورد اختلاف است. و از مؤلفات او که نزد ما می باشد شرحی است که بر قواعد الفوائد خواجه نصیر، استادش نوشته است.

سید شرفشاه حسینی کتابی دارد به نام المنهج و من در استرآباد به خط سید امیر محمد باقر استرآبادی (میر داماد) حکایت مرد ناصبی را که از آن کتاب، نقل کرده است دیده ام. وی، مردی بوده از مردم موصل که نسبت به اهل بیت طاهرین، عداوت زیاد داشت تا آن جا که از مردی که می خواست به حج خانه خدا برود، تقاضا کرد هنگامی که وارد روضه مطهره رسول اکرم می شود به حضرتش عرض کند، به چه مجوزی، دخترت فاطمه را به همسری علی در آوردی؟! سپس قصه قتل آن مرد را که در خانه اش کشته شده و قاتلش معلوم نبود نقل کرده و همین قصه را استاد استناد در بحار نقل فرموده

ابن شهریار خازن

ممکن است ابن شهریار همان کسی باشد که در اوائل سند صحیفه کامله سجادیه چنین آمده است خبر داد به ما، سید اجل نجم الدین بهاء الشرف ابو الحسن، محمد بن حسن بن احمد بن علی بن محمد بن عمر بن یحیی علوی حسینی از شیخ سعید ابو عبد الله، محمد بن احمد بن شهریار خازن (۲)، خزینه دار مولانا امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در ماه ربیع الاول سال ۵۱۶ هـ. ق در حالی که بر او قرائت می شد و من هم سماع می کردم.

او گفت: از شیخ صدوق ابو منصور محمد بن محمد بن احمد بن حسین بن عبد العزیز عکبری معدل (۳) شنیدم - تا آخر.

بنابراین، مترجم حاضر، متأخر از شیخ طوسی است. و ممکن است همان کسی باشد که منتجب الدین، (۴) در فهرست از او یاد کرده و وی، را به فقه و صلاحیت ستوده است.

از سند کتاب سلیم بن قیس هلالی، استفاده می شود، ابن شهریار خازن، از شیخ مقرئ ابو عبد الله محمد بن کال روایت می کند. و شریف جلیل نظام الشرف ابو الحسن العریضی از ابن شهریار خازن روایت دارد و ممکن است ابن خازن در این سند، مترجم حاضر باشد. و در این صورت محتمل است که گوینده «حدثنا» در آغاز صحیفه عریضی یاد شده باشد.

ابن شریفه واسطی

(شیخ -) حسن بن سلیمان، شاگرد شهید اول، در کتاب المحتضر از وی نام برده و کتاب اللباب؛ را به وی نسبت داده است. و از آن کتاب، روایت می کند. و ممکن است کنیه مزبور به اعتبار نام مادرش باشد.

ص: ۱۸۳

۱- (۱) قصه کشتن او را مرحوم مجلسی «قدس سرّه» در مجلد ۱۰/۴۲ بحار الانوار، ذیل باب ۱۱۵ مقامات و کرامات حضرت مولا علی علیه السلام نقل کرده و شخص موصلی را به نام احمد بن حمدون معرفی کرده است.

۲- (۲) آقا بزرگ، الثقات العیون فی سادس القرون، ص ۲۴۵.

۳- (۳) همان، النابس فی القرن الخامس، ص ۱۸۳.

۴- (۴) منتجب الدین، فهرست، ص ۱۷۲، ترجمه ریاض ۴۹/۵.

شیخ، رشید الدین، ابو جعفر، محمد بن علی بن شهر آشوب بن ابو نصر بن ابو الجیش مازندرانی سروری، فاضل فقیه و متکلم محدث، معروف به ابن شهر آشوب، مؤلف کتاب المناقب (۱) و کتاب رجال معالم العلماء (۲) و کتاب های دیگر. ابن شهر آشوب، گاهی با یک واسطه از شیخ طوسی روایت می کند.

«باب صاد»

ابن صائغ

سید علی بن حسین بن محمد بن محمد صائغ حسینی عاملی جزینی معروف به ابن صائغ، شاگرد شهید ثانی و استاد شیخ حسن صاحب معالم و سید محمد، صاحب مدارک و دیگران است. و فضیلت و بزرگواری او معروف می باشد. (۳)

مترجم حاضر، غیر از ابن صائغ است که اولین شارح مغنی اللیب ابن هشام باشد.

زیرا این شخص، سنی حنفی و نامش محمد بن صائغ است. (۴)

ص: ۱۸۴

-
- ۱- (۱) مناقب العلماء، نخست ۱۳۱۳ ق در بمبئی و پس از آن به کرات در ایران و عراق به چاپ رسیده است.
 - ۲- (۲) معالم العلماء در ۱۳۵۳ به کوشش عباس اقبال در تهران، بار دیگر ۱۳۸۰ ق. در نجف به چاپ رسیده است. این اثر یکی از کتابهای عمده فهرست و رجال شیعه در فاصله سده ۵ تا ۸ به شمار می رود.
 - ۳- (۳) ن. ک. ترجمه ریاض، ۵۰۹/۳.
 - ۴- (۴) بغیه الوعات، ص ۶۵ نوشته است: شمس الدین محمد بن عبد الرحمن زمردی حنفی معروف به ابن صائغ نحوی پیش از ۷۱۰ ه. ق متولد شده و در لغت و نحو و فقه اسناد بوده و از شاگردان ابو حیان قونوی است. با رؤسای وقت رفت و آمد فراوان داشته است. نظم و نثر را به خوبی می گفته و می نوشته و قضاوت عسکر را متعهد می شد و در جامع طولونی تدریس می کرده و الفیه ابن مالک را شرح کرده و حاشیه بر مغنی اللیب از اول تا باب با دارد و در نیمه شعبان سال ۷۷۶ ه. ق در گذشته از ابیات اوست: لا تفخرن بما اوتیت من النعملی سواک و خف من مکر جبار فانت فی الاصل بالفخار مشتبهما اسرع الکسر فی الدنيا لفخار

و همچنین غیر از ابن صائغ صوفی است که شمس الدین محمد بن احمد بن صائغ صوفی حنفی شاگرد شیخ صفی الدین اردبیلی مشهور است.

«باب طاء»

ابن طاووس

عنوان مزبور، به تنی چند از دانشوران سادات آل طاووس (رضی الله عنه) گفته می شود. مشهورترین ایشان، سید بزرگوار، رضی الدین، ابو القاسم، صاحب کرامات و مقامات، نقیب نجیب، علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن احمد بن محمد بن احمد بن محمد بن محمد بن محمد بن طاووس حسنی حلی، (۱) مؤلف کتاب اقبال و کتابهای ادعیه و کتابهای دیگر.

و گاهی به برادر دانشورش سید بزرگوار، جمال الدین، احمد بن موسی، معروف به احمد بن طاووس گفته (۲) می شود. این بزرگوار، مؤلف دو کتاب الملاذ و البشری که در فقه تألیف شده است. (۳) و فتوهای او در کتاب های فقهی آورده می شود.

و باز عنوان مزبور متوجه به برادر زاده اش سید خردمند عبد الکریم بن احمد بن طاووس (۴) است که مؤلف کتاب فرحه الغری است.

و گاهی هم به فرزند سید عبد الکریم، اطلاق می شود و او سید رضی الدین، ابو القاسم علی بن عبد الکریم (۵) است.

و گاهی به ندرت به یکی از دو فرزند سید رضی الدین، مؤلف اقبال گفته می شود

ص: ۱۸۵

۱- (۱) ن. ک: الانوار الساطعه، ص ۱۱۶.

۲- (۲) همان، ص ۱۳.

۳- (۳) کتاب بشری المحققین در شش مجلد و کتاب الملاذ در چهار مجلد و هر دو کتاب در فقه است - م.

۴- (۴) همان، ص ۹۱.

۵- (۵) ریاض العلماء (ترجمه) ۱۵۹/۴.

یعنی سید جلال الدین، محمد بن سید رضی الدین، علی (۱) و سید ابو القاسم رضی الدین، علی، که کنیه و نامش، برابر با کنیه و نام پدرش می باشد، و مؤلف کتاب زوائد الفوائد (۲) که در ادعیه تألیف شده و معروف است. و خود او در لابلائی کتاب مزبور، تصریح کرده است که نام و کنیه او نام و کنیه پدرش می باشد. لازم به توضیح است که از نظر من، کتاب مزبور، موسوم به زوائد الفوائد نمی باشد و این معنی را در ضمن گزارش حال او متذکر شده ام.

و گاهی اطلاق می شود بر سید عالم - تا به آخر.

و هنگامی هم به سید مجد الدین بن طاووس، اطلاق می شود. سید مجد الدین، همان کسی است که همراه پدر علامه حلّی، نزد هولاکو که به بغداد آمده بود رفت تا برای مردم حله، امان بگیرد. ممکن است مجد الدین، یکی از آن هائی باشد که نام بردیم و یا یکی از خویشاوندان نزدیک آن ها است.

مؤلف گوید: گروهی از اصحاب ما، در ضبط احوال ابناء طاووس به اشتباه برخورد کرده و مؤلفان، یکی را به دیگری نسبت داده اند و با توجه به تحقیقی که ما به عمل آورده ایم، رافع اشتباه و انتساب خواهد شد.

ابن طیّ

عنوان مزبور بیشتر اوقات، متوجه به ابو القاسم علی بن علی بن جمال الدین، محمد بن طیّ بوده که از شیوخ فقها و از دانشوران بنام است. و ممکن است، عنوان مزبور، متوجه به جد او باشد که در کتاب های فقها به فتوهای او اشاره می شود و از علمای متأخر و معاصر با ابن فهد حلّی می باشد.

و گاهی عنوان مزبور، مربوط به شیخ، محمد بن علی بن علی بن محمد بن طیّ پیش یاد شده است که فتوهای او در کتاب های فقه آورده می شود و سید جمال الدین بن طاووس در کتاب دعایی که در حال حاضر به نام زوائد الفوائد خوانده می شود از خط او نقل می کند. و از ظاهر حال به دست می آید محمد بن علی بن طیّ، جد ابو القاسم بن طیّ

ص: ۱۸۶

۱- (۱) ریاض العلماء (ترجمه)، ۲۱۴/۵.

۲- (۲) ن. ک: الانوار الساطعه، صص ۱۰۷، ۱۶۴.

باشد.

«باب ظاء»

ابن نوبخت

(۱)

عنوان مزبور گاهی به اسماعیل بن نوبخت گفته می شود. اسماعیل معاصر با ابو نواس شاعر بوده که پس از سال سیصد هجری می زیسته برای این که ابو نواس سال ۳۵۵ ه. ق وفات یافته است.

«باب عین»

ابن عبد العالی

عنوان بالا به سه تن از فضلاى جبل عامل اطلاق می شود.

- ۱ - شیخ زین الدین، ابو الحسن علی بن حسین بن عبد العالی کرکی عاملی فقیه بنام و شارح کتاب القواعد و کتابهای دیگر.
- ۲ - شیخ نور الدین، یا (زین الدین) ابو القاسم، علی بن عبد العالی میسی عاملی فقیه و زاهدی که شهید ثانی از وی اجازه داشته و خود او از شیخ علی کرکی اخذ اجازه نموده است.
- ۳ - شیخ عبد العالی بن شیخ نور الدین، علی بن عبد العالی عاملی کرکی. وی، فرزند

ص: ۱۸۷

۱- (۱) در پاورقی می نویسد: به خط مؤلف چنان دیده شد که در بالا آمده است بدیهی است یادآوری از ابن نوبخت تحت عنوان باب ظا، دور از قاعده است زیرا ابن نوبخت و بنو نوبخت باید در حرف نون که پس از این آورده می شود ذکر شود نه در حرف ظا - م.

شیخ علی کرکی یاد شده است و شاگرد پدرش و فضیله‌ی دیگر می باشد. سید مصطفی مؤلف رجال مشهور، محضر وی را درک کرده است. و او مؤلف رساله‌ی ای است راجع به قبله مردم خراسان. و از جهت اشتراکی که فضیله‌ی مزبور دارند؛ گاهی احوال برخی از آنها به برخی دیگر مشتبه شده است.

ابن عقده

ابو العباس، احمد بن سعید بن عقده حافظ.

ابن عمید

شیخ کاتب، ابو الفتح یا ابو الفضل (۱)، محمد بن حسین بن عمید، معروف به ابن عمید.

صاحب بن عباد، فاضل نامی بر اثر مصاحبتی که با وی داشته است به (صاحب) ملقب گردیده است. و ممکن است شیعه باشد، زیرا صاحب که فرزانه شیعه بوده پس از درگذشت وی، امور مربوط به او را به عهده گرفت. صاحب در روزگار حیات ابن عمید در اشعار خویش از وی، ستایش کرده است. ابن عمید، از ادبا و فضیله‌ی معروف و معاصر با متنبی و ثعالبی و سرایندگان دیگر بوده است و از شاگردان احمد بن ابی عبد الله برقی و دیگران به شمار می آید. و خود استاد، صاحب و فضیله‌ی دیگر است.

چلپی در حاشیه مطول گوید: ابن عمید در آغاز کار وزیر فخر الدوله بابویه بود و صاحب بن عباد در هنگام وزارت وی، مصاحب او بود و پس از درگذشت ابن عمید به مقام وزارت نایل گردید.

ابن عباس

عبد الله بن عباس بن عبد المطلب بن هاشم، پسر عموی پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و به دوستی خاندان رسول خدا صلی الله علیه و آله معروف است. اهل سنت و جماعت، به وی اعتقاد دارند و به گفتار و روایات او اعتماد می نمایند. در عین حال پاره‌ای از کارها از وی به ظهور رسیده است که موجبات نکوهش او را فراهم آورده است.

ص: ۱۸۸

۱- (۱) محمد بن حسین، ابو الفضل (ت ۳۶۰ ه. ق)، علی بن محمد، ابو الفتح (ت ۳۶۶ ه. ق).

ابن عبدون

شیخ ابو عبد الله احمد بن عبد الواحد بزاز، معروف به ابن عبدون. بزرگواری با جلالت و از پیشوایان امامی مذهب بنام است و استاد شیخ طوسی و نجاشی (۱) می باشد.

ابن عقیل

گاهی هم او را ابن ابی عقیل گفته اند، شیخ پیشین ابو علی، یا ابو محمد، حسن بن علی بن عیسی بن ابی عقیل عمانی حذاء. وی از فضلا و متکلمان بنام است. و نظرات او در کتاب های فقه آورده شده است. (۲)

ابن علقمی

گاهی عنوان مزبور به شرف الدین ابو القاسم، علی بن وزیر مؤید الدین، ابو جعفر، محمد بن احمد بن علی بن محمد علقمی قمی گفته شده است.

و گاهی عنوان مزبور به پدرش که وزیر مستعصم عباسی است اطلاق می شود.

مستعصم عباسی آخرین خلیفه بنی عباس بود، مؤید الدین، در ویران کردن خلافت آنان، کوشش کرد و در ضمن نامه که برای هولاکو و خواجه نصیر گسیل داشت، ایشان را به صوب بغداد دعوت نمود. (۳)

از ظاهر حالات، استفاده می شود شرف الدین شاگرد محقق حلّی است و هم گفته

ص: ۱۸۹

۱- (۱) استاد شیخ طوسی، نجاشی، ابن غضائری (حسین بن عبید اله، ابو عبد الله) و جعفر بن محمد دوریستی است. مشایخ وی ابو غالب زراری، ابو بکر دوری، ابن قولویه قمی، ابن داوود قمی، ابو الفرج اصفهانی، ابن جعابی، ابن جنید اسکافی، ابن حمزه طبری، ابو طالب انباری، سهل بن احمد دیباجی، دعلج بن احمد سجستانی، ابو الفضل شیبانی را می توان نام برد. ن. ک: ابن حاشر.

۲- (۲) ابن ابی عقیل اثر فقهی مشهوری به نام الممسک بحبل آل الرسول دارد که در قرن های چهارم، پنجم از مشهورترین و مهم ترین مراجع فقهی بوده است. (الذریعه، ج ۱۹، ص ۶۹).

۳- (۳) در سال ۶۵۶ ه. ق مستعصم همراه با هزار هزار و هشتصد هزار تن از مردم بغداد به دست هولاکو از پای درآمدند. سال هجرت ششصد و پنجاه و ششروز یکشنبه چهارم از صفر شد خلیفه پیش هولاکو دواندولت عباسیان آمد به سر

می شود پدرش مؤید الدین، شاگرد محقق است. و ابن ابی الحدید نهج البلاغه را به پیشنهاد مؤید الدین و به نام او شرح کرده است. گویند نخستین کسی که وزارت مستعصم را عهده دار شد، نصیر الدین محمد ناقد بود که پیش از این هم وزیر پدرش، مستنصر بالله بود و پس از دو سال که از وزارت او گذشت، مؤید الدین علقمی به وزارت وی گمارده شد. و آغاز وزارت مؤید الدین، سال ۶۴۲ ه. ق بود و مدت چهارده سال، وزارت مستعصم را عهده دار بود. تا اوائل صفر سال ۶۵۶ ه. ق که مستعصم به امر هولاکو خان کشته شد و دولت بنی عباس منقرض گردید.

خلاصه کلام: آن که شرف الدین ابو القاسم، فاضلی کامل و امامی مذهب و مجتهد بود. و چنان که نوشته شد پدرش مؤید الدین، هولاکو و لشکریانش را به تسخیر بغداد تشویق نمود. و به جهت تعصب دینی که داشت خلیفه عباسی را از پای درآورد و چگونگی قتل او مشهور است. و در کتاب های تاریخ، ویژه تاریخ و صاف جریان قتل او نوشته شده است.

شرف الدین، فرزند وزیر مؤید الدین، محمد بن علقمی که شاگرد محقق و پدر علامه حلی است، از مشایخ اجازات است. اکنون نهر علقمی معروف یا منسوب به جد ایشان، محمد علقمی است و یا منتسب به وزیر مؤید الدین، پدر مترجم حاضر می باشد.

ابن عیسی رمانی

(شیخ -) در جایی دیدم، وی، از علمای متأخر شیعه است و این شخص علی بن عیسی رمانی نحوی متکلم که استاد شیخ مفید فارسی بوده نمی باشد. یکی از فضلا در رساله فارسی خود گوید: شیخ بن عیسی رمانی مفسر یکی از رجال شیعه است و دختر زاده شیخ طوسی می باشد و شاگرد دایش ابو علی بن شیخ طوسی است. و از مضامین کتاب های جدش شیخ طوسی، کمال اطلاع داشته است و از تألیفات او کتاب کشف الغمه فی فضائل الاثمه است و تألیفات دیگر هم دارد. (۱)

ص: ۱۹۰

۱- (۱) شیخ آقا بزرگ در زندگینامه شیخ طوسی ص ۷۸ گوید: به نظر می رسد ابن رمانی که از پیشوایان بزرگ شیعی و از مفسران و نحویان و فقیهان و متکلمان به شمار می آمده همان ابو الحسن علی بن عیسی بن علی بن عبد الله سامرای بغدادی واسطی، معروف به ابن رمانی یا به ابو الحسن وراق و ملقب به اخشیدی بوده باشد.

ممکن است کسی را که مؤلف رساله، معرفی کرده است مترجم حاضر باشد که از نام او اطلاعی ندارم.

مؤلف گوید: کتاب کشف الغمه فی معرفه الائمة تألیف علی بن عیس اربلی است که از پیشوایان بنام شیعه است. و غیر از کتاب «کشف الغمه» است که یکی از علمای عامه تألیف کرده است و من آن را جزء کتاب های آمیرزا طاهر وزیر آذربایجان دیده ام.

ابن عصام

ابن شهر آشوب در معالم العلماء، ص ۱۴۲ گوید: وی کتابی دارد و نوادر هم از تألیفات اوست.

ابن عین زربی

ابن شهر آشوب در معالم العلماء ص ۱۴۴ گوید: وی از شاگردان جوان سید مرتضی (۱) است.

است و کتاب عیون الادله اثنی عشر که جزئی در کلام است. از تألیفات او می باشد.

ابن العشره الکرکی

شیخ عز الدین، حسن بن علی معروف به ابن العشره (۲) شاگرد ابن فهد حلّی و ابو طالب

ص: ۱۹۱

۱- (۱) شیخ آقا بزرگ تهرانی گوید: غسل و تدفین شیخ طوسی به دست شاگردانش حسن بن مهدی سلیقی، و شیخ ابو محمد حسن بن عبد الواحد عین زربی و شیخ ابو الحسن لؤلؤی انجام پذیرفت. النابس فی قرن الخامس، ص ۵۲، ۱۶۲.

۲- (۲) ن. ک: ریاض العلماء (ترجمه -) ۲۹۹/۱.

ابن عودی

شیخ بهاء الدین محمد بن علی بن حسن عودی عاملی جزینی. شاگرد(۱) شهید ثانی و مؤلف رساله ای است که مشتمل بر احوال استادش شهید «رضی الله عنهما» است در اجازه ای که بر پشت سرائر ابن ادریس دیده ام چنین آمده است:

اجازة مزبور از شیخ محمد بن موسی بن حسین بن عود که برای شیخ [...] الدین حسین بن شیخ امام نصیر الدین موسی، مرقوم داشته است و ممکن است شیخ محمد، جدّ مترجم حاضر باشد.

ابن عیاش

عیاش با یای تشدیددار و شین منقوطة، عنوان شیخ احمد بن محمد بن عیاش است که از فضلا و رؤسای شیعه به شمار می آید و کتاب مقتضب الاثر فی النص علی الائمة الاثنی عشر(۲) از تألیفات اوست. استاد استناد هم او را به عنوان مزبور در فهرست بحار یاد کرده است.

کفعمی در کتاب مصباح، کتاب الاغسال را به ابن عیاش نسبت داده است. ممکن است مراد وی، مترجم حاضر یا دیگری و من از روزگار وی اطلاعی ندارم به خاطر می رسد مقتضب الاثر از آن دیگری غیر از ابن عیاش باشد و برای چگونگی آن به امل الامل و کتاب های دیگر مراجعه شود.(۳)

ص: ۱۹۲

۱- (۱) در الدر المنثور، ۱۴۹/۲ گوید: رساله بغیه المرید فی الكشف عن احوال الشهید تألیف شیخ فاضل اجل محمد بن علی بن حسن عودی جزینی یکی از شاگردان شهید است. این رساله هم مانند کتاب های دیگر از میان رفته و اوراق چندی از آن باقی مانده است و همان باقی مانده را که مشتمل بر مقدمه و سه فصل از آن رساله است در الدر المنثور ایراد نموده است - م.

۲- (۲) مقتضب... یک بار در ۱۳۴۶ ق در نجف و بار دیگر در ۱۳۷۹ ق در قم و ۱۴۰۵ در بیروت به چاپ رسیده است. این کتاب حاوی مجموعه ای از احادیث - عمدتاً از طریق اهل سنت - در اثبات ائمه اثنا عشر است. و خزاز قمی (علی بن محمد بن علی) شاگرد ابن عیاش از آن تأثیر گرفته و اثر خود را بنام کفایه الاثر فی نص علی الائمة الاثنی عشر در جهت تکمیل کار استاد تألیف کرده است. ن. ک: ذریعه ۲۱/۲۲، رجال نجاشی، ص ۱۱۹، مصنفی المقال فی مصنفی علم الرجال، ص ۶۲، النابیس فی القرن الخامس، ص ۲۳-۲۵.

۳- (۳) شیخ و نجاشی، کتاب مقتضب الاثر را از تألیفات ابن عیاش نام برده اند و در امل الامل به ترجمه او

«باب فا»

ابن فهد

شیخ جمال الدین، یا شهاب الدین، ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی، فقیه بنام و مؤلف کتاب المهدب البارع فی شرح مختصر الشرایع که به نام «المهدب» مشهور است.

وی، شاگرد شاگردان شیخ شهید «قدس الله ارواحهم» می باشد.

«باب قاف»

ابن قضاة

(شیخ -) کفعمی در مصباح از وی نام برده و کتاب الانتها را به وی نسبت داده است.

ممکن است مترجم حاضر، همان قاضی قضاة مؤلف کتاب الشهاب مشهور باشد که تشیع وی، معلوم نیست.

ص: ۱۹۳

ابن قدامه

قاضی، احمد بن علی بن قدامه (۱) وی، از علما و فضلا و از شاگردان سید مرتضی و سید رضی است و شیخ منتجب الدین با یک واسطه از وی روایت می کند.

ابن قولویه

شیخ ابو القاسم، جعفر بن محمد بن جعفر بن موسی بن قولویه قمی، مؤلف کتاب کامل الزیاره مشهور به «مزار» و کتاب های دیگر. ابن قولویه استاد شیخ مفید شاگرد محمد بن یعقوب کلینی است. و قبر او هم اکنون در قم، معروف و مزار است. و بعضی گویند: در کاظمین بغداد مدفون می باشد.

ابن کمال پاشا

احمد بن سلیمان بن کمال، معروف به کمال پاشا زاده حسنی اشعری، وی فاضل جامع و فقیه عالم و متکلم و از متأخران، دانشوران دولت آل عثمان دوم است، تألیفات و تعلیقات و رساله های چندی دارد از جمله، کتاب تغییر التنقیح ممکن است در فن اصول باشد.

«باب میم»

ابن مکی

شیخ شهید اول، شمس الدین، ابو عبد الله، محمد بن مکی بن محمد بن حامد جزینی، مشهور به شیخ شهید به کنیه مزبور، شهرت دارد.

ص: ۱۹۴

ابن مطهر

گاهی کنیه مزبور، با قید حلّی، گفته شده است. و او شیخ، جمال الدین، حسن بن شیخ سدید الدین، یوسف بن علی بن مطهر امامی، معروف به علامه حلّی مؤلف کتاب «قواعد» و کتاب های دیگر.

و گاهی عنوان مزبور به پدرش سدید الدین، یوسف گفته می شود.

و گاهی عنوان یاد شده به یکی از فضلائی عامه که «مفصل» ز مخشری را شرح کرده است اطلاق می شود، و احتمال اتحاد با علامه و یا با پدرش درست نیست.

ابن میثم

بیشتر اوقات، کنیه مزبور، به شیخ کمال الدین، میثم بن علی بن میثم بحرانی اطلاق می شود. و او حکیم فاضل و معاصر با خواجه نصیر الدین طوسی، و مؤلف شروح سه گانه کبیر و صغیر و متوسط بر «نهج البلاغه» و کتاب های دیگر است.

و گاهی هم عنوان مزبور به یکی از خویشاوندان او گفته می شود.

میثم، از فرزندان میثم تمار که از اصحاب حضرت صادق است نمی باشد گرچه به پندار بعضی از نوادگان اوست.

ابن متّوج

عنوان مزبور، حد اکثر به شیخ جمال الدین، ناصر بن احمد بن عبد الله بن سعید بن متّوج بحرانی گفته می شود. وی فقیه هوشمند و بنام است و در قوه حافظه، زبانزد همگان است.

و گاهی هم کنیه پدر و جدش می باشد.

ابن محمود

شیخ فاضل و فقیه کامل، در ضمن کتاب های سید نور الدین، علی بن محمد برادر صاحب «مدارک» به خط شیخ یونس، تحقیقات ارزنده و فتوایی دیدم که از ابن محمود بر پشت کتاب های سید نوشته است. و اکنون از روزگار و از اسم و تألیفات او اطلاعی

ندارم. ممکن است این محمود فرزند سدید الدین، محمود بن علی حمصی مؤلف «تعلیق العراقی» در کلام باشد.

ابن معافی

شیخ - تا به آخر. ابن قدامه تا به آخر. از سید مرتضی روایت می کند و قاضی حسن استرآبادی از او روایت می نماید و ابن شهر آشوب به توسط قاضی حسن یاد شده که در آغاز مناقب ابن شهر آشوب آمده از وی روایت دارد.

از ظاهر کلمات استفاده می شود. وی، فرزند قاضی احمد بن علی بن قدامه است که به قاضی ابن قدامه، معروف است و از سید مرتضی و سید رضی روایت داشته است.

زیرا دور نیست پدر و پسر از سید مرتضی روایت کرده باشند، احتمال خلاف آن است که مترجم حاضر به ابن معافی معروف باشد. مگر آن که قاضی ابن قدامه هم به معافی شهرت داشته باشد.

و ممکن است لفظ (عن) از روایت ابن شهر آشوب، ساقط شده باشد و عبارت چنین است «عن القاضی حسن الاسترآبادی عن ابن المعافی عن القاضی ابن قدامه عن السید المرتضی» با توجه به احتمال مزبور به این اشکال می رسیم که چگونه است شیخ منتجب الدین از ابن قدامه با یک واسطه و ابن شهر آشوب که معاصر با اوست با دو واسطه از ابن قدامه روایت کرده باشد. در عین حال نظر به این که نظیر این سند بسیار اتفاق افتاده است استبعادی نخواهد داشت.

ابن معلّم

از نظر شیعه و سنی، عنوان مزبور، به شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان مشهور که به ابن معلّم معروف است گفته می شود. و گاهی هم به دیگری اطلاق می شود.

ابن مسعود

عبد الله بن مسعود است که به امر عثمان بن عفان به قتل رسید. و به طوری که مؤلف کتاب المغرب من الحمامه و کتاب های دیگر گوید: قرآن وی، به امر آن خلیفه، طعمه

حریق قرار گرفت. ابن مسعود از نظر علمای سنت و جماعت مقبول القول است. لیکن از نظر من، مورد پسند نمی باشد. و از آن جا که سید مرتضی در کتاب الشافی اظهار داشته است. مطابق با اجماعی که شیعه و سنی دارد ابن مسعود، مقبول القول است. و به همین مناسبت ما هم نام او را در بخش کنی که ویژه اعلام شیعه است به طور اختصار ایراد کردیم و ما بقی گفتار خویش را که مربوط به این مقام می باشد در ذیل ترجمه او در بخش دوم ایراد خواهیم کرد. و برای کشف حقیقت به آن جا باید مراجعه کرد. خدا و حجت های با شخصیت او، از حال وی باخبرند.

ابن معینه

سید تاج الدین نسابه ابو عبد الله، محمد بن قاسم بن معیه حسنی دیباجی، فاضل فقیه بنام و استاد شهید اول است.

در جائی چنین دیده ام، سید تاج الدین، محمد بن معیه بن سعید حسنی به شهید اول اجازه داده است. ظاهر است که هر دو عنوان یکی است و اشتباه از ناحیه ناسخ یا از باب اختصار است.

ابن ماهیار

شیخ محمد بن عباس بن علی بن مروان بن ماهیار، پیشوائی است که مذهب حق بر زحمات او پایدار بوده و معاصر با کلینی است، کتاب تفسیر موسوم به کتاب ما نزل من القرآن فی اهل البیت از اوست و مورد وثوق و اعتماد است.

«باب نون»

ابن نجار

شیخ حسن بن علی بن حسن نجار، فاضل فقیه و دانشور است. به پندار من، وی،

ص: ۱۹۷

مؤلف «حواشی نجاریه» است که بر قواعد علامه در فقه نگاشته شده است. در عین حال همین حواشی را به شیخ شهید نسبت می دهند.

کتاب تحریر علامه را به خط ابن نجار یاد شده دیده ام و تاریخ آن، سال ۸۳۳ ه. ق است.

و گاهی هم، ابن نجار به جمال الدین، احمد بن نجار شاگرد شهید گفته می شود.

ابن نجد

شیخ (شمس الدین ابو جعفر محمد) دانشوری است که شهید اول با اجازه طولانی و معروفی به وی اجازه داده است. (۱)

ابن نما

عنوان مزبور گاهی به شیخ نجم الدین، جعفر بن محمد بن جعفر بن هبه الله ابن نما حلی معروف به ابن نما گفته می شود. وی، از فضلاء مشایخ علمای ما است.

و گاهی اطلاق می شود به شیخ نجم الدین، جعفر بن نما. از ظاهر احوال به دست می آید این شخص با عالم پیش از آن یکی است و در نسبت به جدّ به اختصار برگذار شده است.

و گاهی به شیخ نجیب الدین، ابو ابراهیم، محمد بن نما حلی، شاگرد ابن ادريس حلی گفته می شود.

و گاهی به شیخ نجیب الدین، ابو ابراهیم، محمد بن جعفر بن محمد بن نما حلی استاد محقق حلی گفته می شود. به نظر می رسد، این شخص همان شاگرد ابن ادريس است. لیکن این احتمال، مستبعد است، زیرا محقق حلی به توسط جعفر بن حسن حلی از ابن نما پیش از این شخص روایت می کند.

و گاهی به شیخ محمد بن جعفر بن هبه الله بن نما، اطلاق می شود که جد شیخ نجیب الدین ابو ابراهیم محمد بن جعفر یاد شده است.

ص: ۱۹۸

۱- (۱) صورت این اجازه در مجلد ۲۰۰/۱۰۷ بحار الانوار آورده شده است و تاریخ آن دهم ماه مبارک رمضان سال ۷۷۰ ه. ق است - م.

و گاهی اطلاق می شود بر پدر نجیب الدین یاد شده یعنی جعفر بن هبه الله بن نما.

و گاهی به شیخ جلال الدین، ابو محمد، حسن بن نظام الدین، احمد بن نجیب الدین، محمد بن جعفر بن هبه الله بن نما حلّی گفته می شود و این شخص استاد شیخ شهید و استاد نواده خودش نجیب الدین یاد شده، استاد محقق حلّی است.

و گاهی به ندرت به جد اعلاّی این خاندان، ابو البقا یا ابو التقی هبه الله بن نما بن علی بن حمدون حلّی اطلاق می شود و این شخص ابن نماّی واقعی است.

یکی از فضلا کلمه «نما» را به فتح نون و میم مشدده با الف ممدوده (نماء) ضبط کرده است. لیکن آن چه را که از مشایخ خویش شنیده ایم (نما) به تخفیف میم و نون مضموم یا مفتوح و الف مقصوره ضبط شده است.

ابن نوبخت

(۱)

عنوان مزبور به شیخ اسماعیل بن اسحاق بن ابو سهل بن نوبخت، گفته می شود. وی، دانشور متکلم و فاضل و از پیشینیان معروف امامیه و مؤلف کتاب الیاقوت در علم کلام است. و همین کتاب را علامه حلّی که از علمای ما است به نام انوار الملکوت فی شرح الیاقوت شرح کرده است و من این شرح را در اصفهان و شهرهای دیگر دیده ام. (۲)

و گاهی به شیخ ابو اسماعیل بن علی بن نوبخت، گفته می شود. این شخص از متکلمان بزرگ شیعه به شمار است. و از ظاهر حال پیدا است، وی پدر اسماعیل نوبخت است.

مشهور در میان مورخان چنین است که نوبخت به ضم نون است و پیدا است که این ضبط، معرب نوبخت به فتح نون است و نوبخت فارسی (جدید الطالع) و لفظ مرکب است.

بنی نوبخت

طائفه بنامی از متکلمان دانشوران شیعه اند، از ایشان است مؤلف کتاب الیاقوت در

ص: ۱۹۹

۱- (۱) پیش از این تحت عنوان (باب ظا) به این نوبخت و بنو نوبخت اشاره کرده است که مورد ایراد قرار گرفت - م.

۲- (۲) این شرح در روزگار ما به طبع رسیده است - م.

علم کلام که پیش از این ذکر شد. و جدّ ایشان که منتسب به نویخت است ایرانی می باشد. (۱)

«باب هاء»

ابن همام

عنوان مزبور از نظر علماء شیعه، به شیخ ثقه بزرگوار ابو علی، محمد بن همام گفته می شود، این بزرگوار از علمای امامیه است. و کتاب التمهیص (۲) و کتاب های دیگر را به وی نسبت داده اند.

گاهی عنوان مزبور، به شیخ اسماعیل بن همام بن عبد الرحمن کندی بصری اطلاق می شود. این شیخ، با دو واسطه از حضرت صادق علیه السلام روایت می کرده و از پیشینیان علما بوده و ممکن است از اهل سنت باشد.

و در نظر علمای عامه به یکی از متأخران علمای ایشان گفته می شود.

ص: ۲۰۰

۱- (۱) مرحوم عباس اقبال آشتیانی استاد دانشگاه کتابی درباره خاندان نویخت به نام خاندان نویختی تألیف کرده و به احیاء آثار و مآثر هر یک از این خاندان پرداخته و سال ۱۳۱۱ شمسی در ضمن ۲۹۵ صفحه به طبع رسیده است - م.

۲- (۲) کتاب التمهیص در این روزگار از طرف مدرسه امام مهدی قم به طبع رسیده است. در آغاز آن تحقیقات مفصلی راجع به کتاب و شرح حال مؤلف آن نموده است - م.

فصل چهارم کتابهایی که نام مؤلف آنها مشخص نیست

اشاره

ص: ۲۰۱

در این فصل مؤلف «قدّس سرّه» به یادآوری از نام کتاب های علمای امامیه پرداخته است که یا از اسامی مؤلفین آن ها بی اطلاع بوده و یا ندانسته که کتاب مورد نظر از فلان دانشور باشد.

مؤلف گوید: ما این فصل را به پیروی از رویه ای دنبال کردیم که ابن شهر آشوب در معالم العلماء به آن طریقه رفتار نموده است. بنابراین نخست به نام برداری از کتابهایی اقدام می نمائیم که ابن شهر آشوب در کتاب مزبور به نام آن ها اشاره کرده است و در تعقیب آن مطالبی که راجع به مؤلفان آن ها به خاطر ما رسیده است ابراز می داریم. پس از آن به نام کتاب هایی می پردازیم که شیخ معاصر در امل الامل از آن ها یاد کرده است و بار سوم به نام کتاب هایی اشاره می کنیم که ما خود به نام آن ها رسیده ایم و از مؤلف آن ها بی اطلاع می باشیم. ابن شهر آشوب «قدّس سرّه» در اواخر کتاب معالم العلماء نوشته است:

«فصل» نام برداری از کتاب هایی است که از مؤلفین آن ها اطلاعی ندارم.

عیون الفوائد و زین القلائد در فضیلت حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام حلیه الاولیا، فی مناقب امیر المؤمنین علیه السّلام؛ کتاب مناقب علی بن ابی طالب علیه السّلام؛ فضائل امیر المؤمنین علیه السّلام؛ الامامه فی ایجاب النص و افساد الاختیار؛ ما نزل فی اعداء ال محمد علیهم السّلام من القران؛ الکفایه فی الامامه فی ان الزمان لا یخلو من ممکن؛ الهدایه الی الائمه الهدایه؛ شرح الاخبار فی مناقب الائمه الاطهار؛ الوسائل الی نیل الفضایل؛ الادله علی الاهله؛ هدایه النظر الی درایه الغرر؛ المستدرک لمن لا یدرک؛ الدلیل الی ما لیس الی لقائه سبیل؛ الافتخار بذی الفقار؛ هدایه الرشید و نزهه الفرید فی دلائل

الائمة عليهما السلام تالفين اولاد المؤمنين؛ رساله الشطح في مصائب الشيعة؛ الانتفاع بمحاسن الرقاع؛ امتحان الفقهاء؛ ايمان كتاب
هاي معالم.

مؤلف گوید: در بعضی از نسخه های معالم چنان که در نسخه ای که از آن نقل کردیم کتاب شرح الاخبار در ردیف کتاب
هایی که ابن شهر آشوب از مؤلف آن ها اطلاعی ندارد آورده شده است. و حال آن که یادآوری از کتاب مزبور در این مقام،
تناسبی ندارد زیرا به طوری که خود وی در معالم تصریح کرده است کتاب مزبور تألیف قاضی نعمان است. (۱)

او در چند جا از مناقب نوشته است کتاب شرح الاخبار تألیف ابن فیاض است از جمله در طی باب القاب معالم به این موضوع
تصریح کرده است به همین مناسبت است در بیشتر از نسخه های معالم العلما در ضمن فصلی که برای کتاب هایی که از
مؤلفان آن ها اطلاعی ندارد نام نبرده است. (۲)

حلیه الاولیاء از تألیفات ابو نعیم اصفهانی است که از علمای عامه است و در قسم ثانی این کتاب به نام او اشاره شده است.

کتاب مناقب علی بن ابیطالب علیه السلام لفظ مجمل است مراد از آن فهمیده نمی شود.

کتاب فضائل امیر المؤمنین علیه السلام نیز مجمل است.

کتاب الامامه فی ایجاب النصر و افساد الاختیار از ظاهر احوال به دست می آید از تألیفات....

کتاب ما نزل فی اعداء آل محمد صلی الله علیه و آله من القرآن به طوری که در بخش اول این کتاب، نگاشته شده است از
تألیفات ابن ماهیار است.

کتاب الکفایه فی الامامه از تألیفات خزاز شاگرد شیخ صدوق است.

کتاب الهدایه الی الائمه الهادیه از تألیفات....

کتاب شرح الاخبار فی فضائل الائمه الاطهار از تألیفات ابن فیاض است و خود ابن شهر آشوب هم در چند جا از مناقب به این
موضوع تصریح کرده است. آری در یکی از

ص: ۲۰۳

۱- (۱) در معالم طبع اقبال، ص ۱۱۳ کتاب مزبور را نام برده است - م.

۲- (۲) در معالم العلما چاپ اقبال ص ۱۳۲ - از کتاب شرح الاخبار نام نبرده است. آری در باب نون، ص ۱۱۳ همان چاپ
نوشته است قاضی نعمان بن محمد معروف به ابن فیاض از علمای عامه است و کتابهای پسندیده دارد از جمله شرح الاخبار فی
فضائل الائمه الاطهار، از جمله آنها المناقب و المثالب است - م.

جاهای کتاب مزبور گوید: کتاب شرح الاخبار از تألیفات قاضی نعمان بن محمد مقرئ اسماعیلی مؤلف کتاب دعائم الاسلام است. این انتساب خالی از تأمل نیست.

کتاب الوسائل الی نیل الفضائل از ظاهر اطلاعات پیداست که کتاب مزبور همان کتاب الوسیله الی نیل الفضیله است که ما به توسط کتاب کشف المحججه ابن طاووس از آن نقل می کنیم. لیکن کتاب مزبور، کتاب الوسائل الی المسائل نیست زیرا این کتاب، تألیف شیخ معین (الدین) احمد بن علی بن حسن بن محمد بن ابو القاسم است.

کتاب الادله علی الاهله پیش از این در ترجمه... یادآوری شده است.

کتاب هدایه النظر الی درایه الغرر از تألیفات...

کتاب المستدرک لمن لا یدرک از تألیفات...

کتاب الدلیل الی ما لیس الی لقاءه سیل از تألیفات...

کتاب الافتخار بذی الفقار از تألیفات شیخ...

کتاب هدایه الرشید و نزهه الفرید از تألیفات شیخ...

کتاب تلقین اولاد المؤمنین از تألیفات قاضی ابو الفتح کراچکی شاگرد شیخ مفید است پیش از این هم در ترجمه وی به این کتاب اشاره کردیم. شیخ حسن بن شهید ثانی، در ضمن تعلیقه که در این فصل از معالم العلماء داشته است می گوید: کتاب «تلقین» از تألیفات کراچکی است. و همواره در کلام اصحاب، دیده ایم که کتاب مزبور را به کراچکی نسبت داده اند. اینک از ابن شهر آشوب در شکفتم که چگونه کتاب مزبور را در ردیف کتاب هایی در آورده است که از مؤلف آن خبردار نمی باشد.

رساله الشطح فی مصائب الشیعه رساله است از...

کتاب الانتفاع بمحاسن الرقاع از...

کتاب امتحان الفقهاء از تألیفات...

شیخ معاصر در اواخر امل الامل پس از آن که کلام ابن شهر آشوب را به تفصیلی که در بالا نگاشتیم، ایراد کرده است می گوید: در نزد ما هم کتاب هایی است که از مؤلفان آن ها اطلاعی نداریم.

از جمله آن ها الزام النواصب بامامه علی بن ابیطالب علیه السلام و الفقه الرضوی که از جامع و

راوی آن خیردار نیستیم و الطب الرضوی از جامع و راوی آن، بی اطلاعیم. و الکشکول فیما جرى علی آل الرسول این کتاب در «امامت» است و بعضی آن را به علامه نسبت داده اند، صحت این انتساب برای من، ثابت نشده است. الروضه فی الفضائل این کتاب، به صدوق نسبت داده شده است و صحت انتساب آن معلوم نمی باشد و المنتخب من الخلاف کتاب «خلاف» از شیخ طوسی است و سال ۵۲۰ ه. ق به وسیله منتخب از آن کتاب، انتخاب شده است و کتاب مسند فاطمه علیها السلام و دیوان امیر المؤمنین علیه السلام از جامع و راوی آن، اطلاعی در دست نمی باشد و اغلاط العامه و کتاب های دیگر، باید گفت امثال این کتاب ها مورد اعتماد نمی باشد. و هرگاه مطلبی در آن ها به چشم بخورد می تواند مؤید کتاب های دیگر باشد. آری علاوه بر احکام شرعی، تحقیقات بسیاری در آن ها دیده می شود و احکام شرعی که در آن ها، موجود است. بایستی برای تأیید آن ها از کتاب های مورد اعتماد استفاده کرد و یا به معارض آن ها متوجه بود تا در این صورت، طریقه پسندیده برای عمل به آن ها بدست آورد تا آن چنان که شایسته است به مضمون آن ها به توان عمل کرد.

مؤلف گوید: الزام الناصب از تألیفات شیخ مفلح بن حسین بن مفلح صیمری است که از علمای بنام است. و گاهی هم کتاب مزبور را به سید بن طاووس نسبت داده اند. لیکن این انتساب، نابجا است زیرا مؤلف آن، از کتاب های ابن ابی الحدید معتزلی نقل می کند.

و ابن ابی الحدید با آن که معاصر با اوست، از کتاب های او نقل نکرده است. گاهی احتمال داده اند کتاب مزبور، از تألیفات سید حیدر آملی، مؤلف کتاب الکشکول است که به نام آن، اشاره خواهد شد. خلاصه کلام، نظر به این که مؤلف، در این کتاب، از شخص خویش به عنوان یکی از ذمی های اهل کتاب، نام برده و تصمیم داشته است تا به این وسیله، به جستجو پردازد و استبصاری بدست آورد. چنان که همین رویه را سید بن طاووس در کتاب الطرائف به کار برده است. پنداشته اند که این کتاب هم از تألیفات ابن طاووس است. در عین حال، به حق باید گفت: کتاب مذکور، از تألیفات شیخ حسین یاد شده است و من نسخه کهنی از آن را در بحرین و احسا و جاهای دیگر دیده ام. و در پایان آن، نوشته است: این کتاب از تألیفات شیخ حسین بن مفلح مشار الیه است.

راجع به فقه الرضوی باید بگویم پیش از این، در ترجمه سید امیر حسین نوشتیم، این کتاب، همان رساله معروفی است که علی بن موسی بن بابویه قمی برای فرزندش محمد بن علی (شیخ صدوق) مرقوم داشته است. و اشتباه از آن جا است که ابن بابویه در نام و نام پدر افتخار اشتراک با حضرت رضا علیه السلام را داشته است و به نام آن حضرت شهرت یافته است.

طب الرضوی که آن را «ذهبیه» و یا رساله «مذهبه» گویند در ذیل ترجمه حسن بن محمد بن حسن بن جمهور عمی، از معالم العلماء ابن شهر آشوب، نقل کردیم که رساله طب الرضوی از تألیفات اوست.

کتاب الکشکول از تألیفات سید حیدر آملی، صوفی مشهور است که معاصر با شیخ فخر الدین، فرزند علامه حلی است. و ترجمه حال او پیش از این گذشت. شیخ معاصر نوشته است از نظر من به اثبات نرسیده است که الکشکول از تألیفات علامه باشد. باید بگویم شیخ معاصر، این جمله را با کمال بی توجهی ابراز داشته است. زیرا انتساب کتاب مزبور به علامه حلی کاملاً بی اساس است. برای این که خود مؤلف، در آغاز آن، تصریح کرده است که کتاب مورد بحث را، نه سال پس از درگذشت علامه تألیف نموده است.

کتاب الروضه از تألیفات شاذان بن جبرئیل است - تا به آخر.

استاد استناد «ایده الله تعالی» در اول بحار گوید: کتاب منتخب الخلاف از تألیفات شیخ طبرسی است و همان کتاب المؤلف فی المختلف بین أئمة السلف است و پیش از این ذیل ترجمه طبرسی به آن کتاب، اشاره کردیم. و لیکن، آن کتابی نیست که به شیخ مفلح بن حسن [یا حسین] صیمری نسبت داده اند و در ترجمه وی، به آن اشاره نمودیم. زیرا شیخ مفلح از معاصران علی بن هلال جزائری و شیخ علی کرکی است. به راستی از متأخران است و تاریخ تألیف منتخب الخلاف یاد شده ۵۲۰ ه. ق است. بلکه کتاب مزبور از تألیفات شیخ - تا آخر بوده و چندین نسخه از این کتاب را در مشهد مقدس رضوی دیده ام و تاریخ یکی از نسخه ها ۷۰۶ ه. ق است. و در آخر آن کتاب چنین آمده است. برخی از اخباری که از طرق خاصه روایت شده است یاد آور نشدم، برای آن که

رویه کتاب های دیگر بر این سبک نبوده است. و اخبار یاد شده در کتاب های ویژه اخبار در محل خود آورده شده است. از قبیل تهذیب الاحکام و الاستبصار و در ضمن آن از فروعات کتاب های آن، مسائل معمولی را اسقاط نمودم. و در اثناء مسائل آن، به برخی از زوائد دست پیدا کردم که موجب تطویل و اطناب بود و اسقاط آن ها از آن جهت بود که افهام ارباب کمال از آن ها بی نیاز بود. و در آغاز آن کتاب گوید: به خاطر چنان رسید که تکرار اجماع فرقه به غیر از اطالۀ کتاب اثر دیگری نداشت به همین مناسبت رؤوس مسائل و خلافی که در آن ها بود یادآوری کردم.

کتاب مسند فاطمه از تألیفات محمد بن جریر طبری امامی، مؤلف کتاب الدلائل مشهور است.

کتاب دیوان علی علیه السلام. استاد استناد در اول بحار الانوار گوید: تا به آخر (۱). بدیهی است.

جلودی از پیشینیان اصحاب ما است و کتاب «دیوان علی علیه السلام» از اوست.

کتاب اغلاط العامه از تألیفات - تا آخر. نسخه از آن را در هرات دیده ام. کتاب خوب و مشتمل بر تحقیقات ارزنده و در حدّ خود کامل است. این کتاب را یکی از علمای ما به پیشنهاد یکی از دوستانش که خواهش کرده بود آن را به سبک باب آخر کتاب اطرف الدلائل فی اوائل المسائل تدوین نماید، تألیف کرده است. و برخی از غلطهای عامه را در آن متعرض شده است.

اینک مناسب است، به کتاب های امامیه که تا حال حاضر از مؤلفان آن ها اطلاعی نداریم اشاره نمایم.

از جمله مصباح الشریعه در اخبار و اندرزها، کتاب معروف و در اختیار همگان است.

به خط یکی از فضلا دیدم، کتاب مورد بحث منسوب به هشام بن حکم است. این

ص: ۲۰۷

۱- (۱) مجلسی «ره» در ذیل مصادر بحار، ص ۲۲ نوشته است که کتاب دیوان منسوب به مولانا امیر المؤمنین علیه السلام است. و در بخش توثیق المصادر همان کتاب ص ۴۲ گوید: انتساب دیوان به حضرت مولی علی علیه السلام مشهور است و بسیاری از اشعاری که در آن آمده است در کتاب های دیگر هم روایت شده است. در عین حال نمی توانیم همه اشعار آن را منسوب به آن حضرت بدانیم. از معالم ابن شهر آشوب استفاده می شود، دیوان مزبور، تألیف علی بن احمد ادیب نیشابوری است که از علمای امامیه می باشد. نجاشی کتاب شعر علی علیه السلام را از کتاب های عبد العزیز بن یحیی جلودی به شمار آورده است - م.

انتساب از دو جهت نادرست است یکی آن که، کتاب مورد بحث، مشتمل بر روایت کردن از گروهی است که آنان، متأخر از هشام اند. و دیگر آن که محتوی مضامینی است که از تألیفات، هشام نبوده است و تناسبی با مذاق او ندارد، بلکه از آثار برخی از صوفیه است. (۱) ابن طاووس، در کتاب الهموم بکتاب المنتخب من طرق اصحابنا اظهار داشته است از مؤلف آن اطلاعی ندارم.

کتاب التهاب نیران الاحزان و مثیرا کتتاب الاشجان نسخه ای از این کتاب در نزد ما موجود می باشد. این کتاب، راجع به فتنه هایی است که پس از رحلت رسول اکرم صلی الله علیه و آله به وجود آمده تألیف شده است.

کتاب صفوه الاخبار

کتاب أضواء الدرر الغوالی لا یضاح غصب الفدک و العوالی.

کتاب الروضه فی الفضائل کتاب های سه گانه، در بحار هم آورده شده است و از مؤلف آن ها نام نبرده است. مجلسی «ره» در بحار نوشته است کتاب الروضه از معجزات و فضائل است. و کسی که آن را به صدوق نسبت داده باشد اشتباه کرده است زیرا از آن کتاب استفاده می شود در سال ۶۵۰ و اندی تألیف شده است.

کتاب الجنه الواقیه تألیف یکی از متأخران است و گاهی هم اشتباهی آن را به کفعمی نسبت داده اند.

کتاب موالید الصادقین، شیخ طبرسی در کتاب شرف النبی نقل می کند. ممکن است از تألیفات عامه باشد.

کتاب النبوه محتمل است از شیخ صدوق باشد.

کتاب زهره المهج و تواریخ الحجج، ابن طاووس در کتاب فلاح السائل از آن نقل می نماید.

کتاب سیر الائمه، ابن طاووس در فلاح السائل از آن روایت می کند.

کتاب الانوار و الاذکار، کفعمی در البلد الامین از آن نقل می کند. ممکن است مؤلف آن، تمیمی باشد زیرا کفعمی در بلد الامین به عنوان الانوار التمیمی از آن نقل می کند. و چنان که

ص: ۲۰۸

۱- (۱) مصباح الشریعه را این جانب سالها پیش از این ترجمه کرده و به طبع رسیده است. مرحوم محدث نوری در مستدرک ۳/۳۲۸. شرح مفصلی راجع به این کتاب نقل کرده است و مخصوصا توجهی به نظریه مؤلف این کتاب هم ابراز داشته است -

می دانیم، کتاب مورد بحث، غیر از کتاب الانوار فی مولد النبی المختار است که در بحار از آن نقل می کند.

کتاب رؤیا الیوم کفعمی در بلد الامین از آن نقل می کند.

کتاب دلیل القاصدین کفعمی در جنه الامان از آن نقل می کند از ظاهر آن پیدا است که از تألیفات اصحاب امامیه باشد.

کتاب الاستدراک گاهی اتفاق افتاده است، استاد در مجلد سوم بحار الانوار از آن نقل می کند و در فهرست بحار از آن نام نبرده است.

کتاب الزبده استاد در مجلد سوم صلوت بحار در ضمن شرح دعای سمات از آن نام برده است. و بعضی از اخبار را از آن نقل می کند. ممکن است این جمله، مربوط به عبارت کفعمی باشد که در شرح دعای مزبور ایراد نموده است. (۱)

کتاب تلخیص الاثار نام این کتاب را کفعمی در شرح دعاء السمات نقل کرده است و ممکن است از تألیفات عامه باشد. (۲)

کتاب البدع ممکن است مراد از آن، کتاب الاغاثه فی یرفع بدع الثلاثه باشد که تألیف ابن میثم یا تألیف دیگری است.

کتاب موالید الائمة ممکن است از ابن خشاب باشد.

کتاب تحفه الظرفاء و کتاب الذخیره و کتاب المجتبی در فن نسب شناسی، همگی این ها در کتاب العدد القویه رضی الدین، علی بن یوسف برادر علامه حلّی، یاد شده است.

ممکن است موالید الائمة همان موالید الصادقین باشد که پیش از این به نام آن، اشاره کردیم. از ظاهر حال بدست می آید که بعضی از کتابهای یاد شده از تألیفات عامه است.

کتاب مسئله الباهره فی تفضیل الزهراء الطاهره ابن شهر آشوب در کتاب مناقب از آن،

ص: ۲۰۹

۱- (۱) مجلسی در کتاب صلوت بحار، ۱۱۰/۹۰ از کفعمی نقل کرده است مراد از تابوت، صندوق تورات است. در کتاب الزبده از حضرت باقر علیه السلام نقل کرده است تا آخر - م.

۲- (۲) در ذیل کلمه مدین و مصر همان مجلد از تلخیص الاثار نقل کرده است و اظهار داشته کتاب مزبور از عبد الرشید بن صالح باکوئی است. کشف الظنون ۴۷۱/۱. نوشته است. تلخیص الاثار فی عجائب الاقطار تألیف عبد الرشید بن صالح بن نوری باکوئی است کتاب مختصری است که به ترتیب اقالیم سبعة به شرح جغرافیای شهرها و کشورها پرداخته است. - م.

نقل کرده است. بعد از آن، اظهار کرده است، کتاب مورد بحث از تألیفات ابو محمد، حسن بن طاهر قاینی هاشمی است، از ظاهر حال بدست می آید، کتاب مزبور از ابو محمد، حسن نام برده نمی باشد. و ممکن است این شخص از علمای عامه باشد، به خاطر دارم مسئله یاد شده از آثار شیخ مفید یا سید مرتضی است. (۱)

کتاب القضايا الغربيه المنقولہ عن علی علیه السلام شیخ بهائی در اربعین گوید: کتاب بزرگی است. و یکی از علما هم قضایای مزبور را به طور انفرادی گردآورده است و من آن را سال ۹۰۲ ه. ق در خراسان دیده ام.

کتاب المسائل و اجوبتها من الائمة عليهم السلام گاهی سید بن طاووس در کتاب اقبال از آن، نقل کرده است و ممکن است کتاب مزبور، کتاب کلینی باشد.

کتاب معالم الدین، ابن طاووس در کتاب اقبال برخی از اخبار را از حضرت بقیه الله عجل از آن کتاب نقل کرده است.

کتاب مسائل الرجال، سید بن طاووس در اقبال از آن نقل می کند و ممکن است همان کتاب المسائل و اجوبتها باشد.

کتاب المختصر من المنتخب، سید بن طاووس در کتاب اقبال دعاها و خبرهای بسیاری از آن نقل کرده است و نوشته است کتاب مزبور از تألیفات اصحاب ما می باشد.

کتاب الخائض این کتاب به نام النشر و الطی هم خوانده شده است و درباره امامت تألیف شده است و به رستم بن علی که شاه مازندران آن گاه که به ری آمده، تقدیم گردیده است و سید بن طاووس در کتاب اقبال در بحث عمل روز غدیر به این موضوع اشاره کرده است.

کتاب الثاقب فی المناقب نسخه ای از آن در نزد ما می باشد. و از بهترین و مختصرترین کتاب های مناقب است و از مؤلف آن اطلاعی ندارم. لیکن روزگارش نزدیک به روزگار شیخ طوسی است. زیرا در این کتاب از استادش، ابن جعفر، محمد بن حسین بن جعفر

ص: ۲۱۰

۱- (۱) در تاریخ «بهارستان ص ۱۶۹» گوید: ابو محمد از اجله علمای فقه و حدیث است و کتاب «مسئله الباهره» از اوست و قدر و منزلتش پیش علما مسلم است و از آن نقل کرده اند از جمله مجلسی حدیث فطرس را از آن نقل نموده است. و این کتاب غیر از مسئله الباهره سید مرتضی و شیخ شرف الدین نجفی شاگرد محقق کرکی است و غیر از دره الباهره شهید اول است - م.

شوهانی در مشهد رضا علیه السّلام روایت می کند. بنابراین، ممکن است کتاب مزبور از تألیفات ابن شهر آشوب باشد. زیرا ابن شهر آشوب هم از شوهانی روایت می کند و یا از تألیفات یکی از علمای روزگار ابن شهر آشوب باشد از قبیل شیخ منتجب الدین. به خاطر دارم، کتاب مزبور، تألیف یکی از شاگردان محمد بن حسن شوهانی معروف است.

کتاب المسره، ابن طاووس در اقبال از آن نقل می کند. و در باب زیارات روز غدیر نوشته است. زیارت هایی است که در کتاب السّره از کتاب مزار ابن قره نقل شده است.

کتاب معالم الدین، ابن طاووس در کتاب اقبال از آن نقل کرده است و در آخر آن، گوید:

محمد بن ابو داوود رواسی گفته است همراه محمد بن جعفر دهان به مسجد سهله رفتم.

کتاب فصل الخطاب از تألیفات اصحاب امامیه است. بعضی از علمای ما پاره ای از اخبار را در ثواب زیارت حضرت رضا علیه السّلام از آن کتاب نقل کرده است و استاد در مزار بحار الانوار به این موضوع اشاره کرده است.

کتاب عمان المنافع فی خواص القرآن الرابع یکی از فضلا به این کتاب اشاره کرده است.

کتاب کشف المخفی فی مناقب المهدی، ابن طاووس در الطرائف گوید: این کتاب از یکی از علمای شیعه است و افزوده است صد و ده حدیث راجع به حضرت بقیه الله از کتاب های مخالفان در آن دیده ام.

کتاب الشفاء و الجلاء، ابن طاووس از آن نقل می کند. و پیدا است که از تألیفات عامه است. بلکه شاید همان کتاب الشفاء قاضی عیاض باشد.

کتاب تفسیر القرآن للأئمه، ابن طاووس در الدرر الوقیه از آن نقل می کند. و در آن آمده است: حدثنا الحسن عن الحسين بن محمد بن فرقه عن فضل الدیار عن الصادق علیه السّلام و باز گوید: حدثنا الحسن عن ابیه عن ابی نصر عن الصادق علیه السّلام. بنابراین مؤلف از راویان آخرین امامان است.

کتاب تحفه الاخوان تألیف یکی از اصحاب متأخر از علامه حلی است و نسخه ای از آن در نزد ما می باشد. در این کتاب به یادآوری از روایاتی پرداخته است که در میان آیات وارده است که در مدح ائمه طاهرین و شیعیان ایشان و نکوهش از دشمنان آنان است.

کتاب مقتل عمر از این کتاب، شیخ معاصر در کتاب الهدایه نام برده است و نسخه ای از

آن هم نزد ما موجود است.

کتاب التحفه فی الکلام در کتاب الهدایه نیز از آن نقل کرده است لیکن به مؤلف آن اشاره نکرده است.

کتاب المقامات این کتاب را شیخ معاصر در ردیف کتاب های شیعه نام برده و مؤلفش را معلوم نکرده است. و همچنین کتاب الخائص که موسوم به النشر و الطی است نام برده و از کتاب های شیعه دانسته و مؤلفش را معلوم نکرده است و به همین نسبت کتاب درر المطالب فی مناقب علی بن ابی طالب علیه السلام را یادآوری کرده و از مؤلفش نام نبرده است.

کتاب جامع الفوائد در اخبار است. به طوری که از کتاب منهاج الیقین ولی بن نعمه الله رضوی به دست می آید مؤلف، از شیخ صدوق روایت می کند. احتمال دارد با واسطه از شیخ صدوق روایت کند.

کتاب المجتبی فی توضیح اسرار المصطفی و المرتضی.

کتاب الحجج القویه فی اثبات الوصیه لامیر المؤمنین علیه السلام و کتاب بصائر الانس از این هر دو کتاب در آغاز کتاب معالم الزلفی سید هاشم بحرانی یاد شده است.

کتاب بستان الواعظین و کتاب ارشاد المسترشدین و کتاب الجنه و النار و کتاب نزهه الابرار فی خلق الجنه و النار آری سید بحرانی از اکثر این کتاب ها و از کتاب سرّ الصحابه که مؤلفش از علمای شیعه است و از کتاب العنوان روایت کرده است.

از کتاب هایی که از مؤلفینش اطلاعی ندارم کتاب تذکره الآداب است شهید اول در یکی از مجموعه هایش پاره ای از آداب زیارت را از آن نقل کرده است و کتاب الابرار که برخی از اخبار را از آن نقل نموده است.

کتاب کنز الخفی، سید هاشم بحرانی در کتاب الانصاف فی النص علی الائمة الاشراف از آن نقل می کند. و مؤلفش از علمای امامیه است و ممکن است از پیشینیان ایشان باشد.

کتاب المقامات، شیخ رجب بررسی در مشارق الانوار پاره ای از اخبار را در فضائل حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام از آن نقل کرده است.

کتاب درر المطالب، سید هاشم بحرانی در کتاب مصابیح الانوار برخی از اخبار معجزات پیمبر اکرم صلی الله علیه و آله را از آن نقل کرده است.

کتاب منهج التحقيق الي سواء الطريق از کتاب های علمای شیعه است.

کتاب صفوه الاخبار عن الأئمة الاطهار.

کتاب بستان الواعظین و کتاب البستان به طوری که در ثاقب المناقب آمده است از ظاهر پیدا است که دومی، عین اولی است.

کتاب هواتف الجان، سید هاشم بحرانی در کتاب حلیه الابرار از آن، نقل می کند. و مؤلفش از پیشینیان است. زیرا یکی از سندهایی که در آن آمده است چنین است. محمد بن اسحاق عن یحیی بن عبد الله بن الحارث عن ابیه عن سلمان الفارسی. و ممکن است مؤلف این کتاب همان محمد بن اسحاق باشد.

کتاب الحجج القویه فی اثبات الوصیه لعلی علیه السّلام سید هاشم بحرانی در کتاب حلیه الابرار گوید: در حال حاضر از نام مؤلف آن اطلاعی ندارم و کتاب ارزنده ای است.

مؤلف گوید: نامش در بحار و بلکه در رجال آن آمده است.

کتاب عقد الدرر ممکن است از کتاب های عامه باشد.

کتاب الجنه و النار از یکی از اصحاب ما است. سید هاشم در یکی از مؤلفاتش از آن نقل می کند.

کتاب مناقب الیواقیت، ابن فهد برخی از اخبار را از این کتاب در عده الداعی از حضرت رضا علیه السّلام نقل کرده است.

کتاب فرح النظام و کتاب مناهج الیقین هر دو در علم کلام است و از ظاهر حال پیداست کتاب المناهج از علامه باشد و نسخه ای از آن در نزد ما می باشد. ابن جمهور احساوی در رساله کاشفه الحال عن احوال الاستدلال گوید: ممکن است کتاب مناهج از علامه حلی باشد.

کتاب المحجه البیضاء فی مذهب آل العبا استاد استناد در کتاب معاد بحار در آواخر باب برزخ، پاره ای از فوائد را از آن نقل کرده است.

کتاب غایه البادی فی شرح المبادی این کتاب شرحی است بر کتاب مبادی الاصول علامه، شارح این شرح را در روزگار حیات علامه نوشته و خود از شاگردان او بوده است و به نام سید عمید الدین، ابو طالب عبد المطلب بن نقیب شمس الدین، علی بن مختار

علوی حسینی نوشته است. از ظاهر حال پیداست مراد از سید عمید الدین، همان سید عمید الدین مشهور است که شارح قواعد علامه و کتاب های دیگر است. و استبعادی ندارد که شارح، آن را به نام وی تألیف کرده باشد زیرا از وی به غایت علم و فضل و اوصاف دیگر ستوده است. و من آن شرح را که در ضمن یک مجلد تدوین شده بود در کتاب های ملا رضی الدین، مدرس در هرات دیده ام. خلاصه کلام از نام شارح، اطلاعی ندارم و در هرات به نسخه دیگری از این شرح برخوردیم که حاشیه های فراوانی داشت و بر پدر شیخ بهائی قرائت شده بود و خط وی بر آن نسخه، دیده می شد.

یادداشت های مترجم

سپاس خدا را که با کمال بی بضاعتی موفق شدم مجلدات پنج گانه ریاض العلماء را که در حال حاضر با فهرست هائی که به آن ضمیمه شده با بخشی از مجلد پنجم که به صورت جلد ششم درآمده و به طبع رسیده است در روز یکشنبه پنجم ماه رجب المرجب سال ۱۴۰۹ ه. ق در جوار روضه مبارکه رضویه به اتمام رسانیدم (۱) و از خدای متعال توفیق انجام خدمات دیگری را دارم.

به طریقی که در ترجمه های مجلدات قبلی معمول این مترجم بوده به پاره ای از مطالب که پس از اتمام ترجمه بدست آورده پرداخته ام در این جا هم به بخشی از آن گونه مطالب که مربوط به این مجلد است اشاره می نمایم.

مطلب اول: کتاب ها و مدارک دیگر که در این مجلد مورد توجه مؤلف بوده است:

اجازة امیر سید ابو الحسن قاینی به ملا محمد یوسف دهخوارقانی، اجازة شیخ ابراهیم قطیفی به سید شریف شوشتری، اجازة شیخ بیصائی به شیخ احمد ابو جامع عاملی، اجازة ملا حاج حسین نیشابوری به ملا نوروز علی تبریزی، اجازة شیخ حسین حمّاد به

ص: ۲۱۴

۱- (*) ذکر این نکته لازم است که تا پایان صفحه ۲۱۶ جلد ششم اثر مرحوم ساعدی است و نمایه های پس از آن در بنیاد پژوهش های اسلامی فراهم آمده است - ویراستار.

شیخ نجم الدین عطارآبادی، اجازة علامه حلّی به ابناء زهره، اجازة سید فضل الله راوندی، احسن التواریخ حسن بیگ روملو، احوال اهل الخلاف فی النشأتین از امیر سید حسین عاملی معروف به مجتهد، اسامی مشایخ تألیف شیخ یحیی مفتی بحرین، اسرار الائمة شیخ حسن طبرسی، امالی شیخ طوسی، امل الامل شیخ حر عاملی، ایضاح الاشتباه علامه حلّی، بشاره المصطفی محمد بن ابو القاسم طبری، بلد الامین کفعمی، تاریخ ابن خلکان، تاریخ عالم آرا عباسی اسکندر بیگ، تاریخ و صّاف خواجه عبد الله و صاف الحضرة، تبصره العوام سید مرتضی رازی، تعلیقه صاحب ریاض (مؤلف این کتاب) بر رجال میرزا محمد استرآبادی، تقویم البلدان بلخی، توضیح الانور ملا محمد جعفر جبل حبلرودی، جامع المقال فخر الدین طریحی، جمال الاسبوع سید بن طاووس، الجواهر السنیه فی طبقات الحنفیه، حاشیه چلبی بر مطول، حاشیه رجال کشی میرداماد، الخرائج قطب راوندی، خلاصه الرجال علامه حلّی، دلائل النبوه ابو العباس مستغفری، رجال ابن داوود، رجال شیخ طوسی، رجال شیخ فرج الله حویزروی، رجال کبیر میرزا محمد استرآبادی، رجال کشی، اختیار شیخ طوسی، رجال نجاشی احمد، رجال و سبط میرزا محمد استرآبادی، رساله مناظره علی بن بابویه، روضه اولی الالباب ابو سلیمان بن داوود، الشافی سید مرتضی، شواهد النبوه ملا عبد الرحمن جامی، صحاح اللغه جوهری، طرائف ابن طاووس، عقد الدرر، عیون المعجزات شیخ حسین بن عبد الوهاب، غوالی اللثالی ابن ابی جمهور احسائی، فرائد السمطین حموی، فضائل شاذان قمی، فهرست شیخ طوسی، فهرست منتجب الدین، قاموس اللغه فیروزآبادی، قانون مسعودی، قصص الانبیاء، قطب راوندی کافی ثقه الاسلام کلینی، کتاب سلیم بن قیس هلالی، الکر و الفر علی بن بابویه در امامت، کشف الرموز ابن ربیب آوی، کشف المحجّه ابن طاووس، مثالب النواصب شیخ عبد الجلیل قزوینی، مجالس المؤمنین قاضی نور الله شهید، مجمع البیان شیخ طبرسی. مجموعه ورام، مدینه المعاجز سید هاشم بحرانی، المسترشد محمد بن جریر طبری امامی، مشکات الانوار شیخ علی طبرسی، مصائب النواصب قاضی نور الله شهید، مصباح کفعمی، معالم الزلفی سید هاشم بحرانی، معالم العلماء ابن شهر آشوب، المغرب من الحمامه، مکارم الاخلاق شیخ حسن طبرسی، مناقب ابن شهر آشوب، المواسعه سید بن

طاووس، المهذب البارع فی شرح مختصر النافع ابن فهد حلّی.

مطلب دوم: معمول مؤلف این است که گاهی اوقات برخی از کتاب ها را که در اختیار داشته در ذیل ترجمه مؤلفان آن ها نام برده است که ذیلا به آن ها اشاره می شود.

استبصار همراه با حواشی حمیده رویدشتی که به خط پدر مؤلف ریاض است. الانوار ابو الحسن بکری، امل الامل شیخ حرّ عاملی، التهاب میزان الاحزان از کتاب هائی است که مؤلف ریاض از نام مؤلفش اطلاع نداشته است، تحفه الاخوان مؤلف آن معلوم نیست، تکمله السعادات ابو المحاسن گرگانی. راجع به این کتاب به ص ۱۳۶ همین مجلد مراجعه شود. الثاقب فی المناقب مؤلفش معلوم نیست، حاشیه افعل التفضیل حاشیه جلالی از میر ابو الفتح شرفه قزوینی، رجال کبیر میرزا محمد استرآبادی، روضه اولو الالباب ابو سلیمان بن داوود، شرح قواعد الفوائد خواجه نصیر طوسی از سید حسن شرفشاه استرآبادی، طب النبی ابو الوزیر بن احمد ابهری، المجموع ابو الحسن خازن، مفتاح الباب شرح باب حادی عشر علامه حلّی از میر ابو الفتح قزوینی، مقتل عمر مؤلفش معلوم نیست، مناقب و معجزات ابو یزید زاکانی، مناهج الیقین علامه حلّی، نقد الرجال میر مصطفی تفریشی.

ص: ۲۱۶

۱ - آیات ۲ - احادیث ۳ - قوافی اییات ۴ - کتابها ۵ - مکانها ۶ - اشخاص ۷ - فهرست مآخذ و منابع

ص: ۲۱۷

١ - آيات

اشاره

(١)

سوره الفاتحه

٥ - «اهدنا الصراط المستقيم» ج ٣:٨٧.

سوره البقره

١٣ - «و اذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس قالوا أنؤمن كما آمن السفهاء» ج ٤:٥٧، ٥٨.

٣١ - «أنبئوني بأسماء هؤلاء» ج ٤:٥٧.

٣٧ - «فتلقى آدم من ربه كلمات» ج ٤:٥٧.

١٢٠ - «و لن ترضى عنك اليهود و لا- النصرارى حتى تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى و لئن اتبعت أهواءهم بعد الذى جاءك من العلم ما لك من الله من ولى و لا نصير» ج ٣:٨٦.

١٢٤ - «و اذ ابتلى ابراهيم ربه بكلمات فأتمهن قال انى جاعلك للناس اماما قال و من ذريتى قال لا ينال عهدى الظالمين» ج ٢:٢٠٩.

١٤٢ - «سيقول السفهاء من الناس ما ولاهم عن قبلتهم التى كانوا عليها قل لله المشرق و المغرب يهدى من يشاء الى صراط مستقيم» ج ٣:٥٣٦.

١٤٥ - «و لئن أتيت الذين أوتوا الكتاب بكل آيه ما تبعوا قبلتك و ما أنت بتابع قبلتهم و ما بعضهم بتابع قبله بعض و لئن اتبعت أهواءهم من بعد ما جاءك من العلم انك اذا من الظالمين» ج ٣:٥٣٦.

١٤١ - «أولئك عليهم لعنه الله و الملائكه و الناس أجمعين» ج ٣:٥٤٣.

١٤٨ - «لا تتبعوا خطوات الشيطان» ج ٤:٣٤٠.

سوره النساء

٢٤ - «فما استمتعتم به منهن فأتوهن أجورهن»، ج ٤:٢٧٩.

٤٨ - «ان الله لا يغفر أن يشرك به و يغفر ما دون ذلك»، ج ٤:٥٩.

۵۹ - «أطيعوا الله و أطيعوا الرسول و أولى الامر منكم»، ج ۴: ۳۳۱.

۹۵ - «فضل الله المجاهدين على القاعدين أجرا عظيما»، ج ۲: ۳۹۱.

ص: ۲۱۹

۱- (۱) در نمایه آیات، عدد اول، شماره آیه را نشان می دهد.

١١٠ - «و من يعمل سوءاً أو يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله غفوراً رحيماً»، ج ٥٥:٣.

١١٤ - «لا خير في كثير من نجواهم الا من أمر بصدقه أو معروف أو اصلاح بين الناس»، ج ٢٤:٤.

سوره المائدہ

٦ - «إذا قمتم الى الصلاه فاغسلوا وجوهكم»، ج ١٦٢:٢.

٩٣ - «ليس على الذين آمنوا و عملوا الصالحات جناح فيما طعموا»، ج ٥٦:٤، ٦٦.

سوره الانعام

٩١ - «قل الله ثم ذرهم في خوضهم يلعبون»، ج ٨٧:٣.

٩٥ - «يخرج الحي من الميت»، ج ٦٢:١.

١٢٢ - «أ و من كان ميتاً فأحييناه»، ج ٥٨:٤.

١٥١ - «قل تعالوا أتل ما حرم ربكم عليكم»، ج ٥٦:٤، ٦٦.

سوره الاعراف

١٥٧ - «و يحرم عليهم الخبائث»، ج ٢٥٤:٣، ٥٧:٤.

سوره التوبه

٣ - «ان الله برىء من المشركين و رسوله»، ج ٣٤٥:١؛ ج ٤٢:٣، ٤٤، ٥١:٤٦، ٥٣، ٥٨، ٦٠، ٦٢، ٦٣، ٦٤، ٦٥، ٦٦، ٦٧، ٧١، ٧٥.

١١١ - «ان الله اشترى من المؤمنين أنفسهم و أموالهم بأن لهم الجنه - و ذلك هو الفوز العظيم»، ج ٢:

٣٩١.

سوره هود

١٧ - «ا فمن كان على بينه من ربه»، ج ٥٨:٤.

١١٣ - «و لا تركنوا الى الذين ظلموا فتمسكم النار»، ج ٥٣:١.

١١٩ - «و لا يزالون مختلفين * الا من رحم ربك»، ج ٥٨:٤.

سوره يوسف

٥ - «لا تقصص رؤياك على اخوتك فيكيدوا لك كيدا»، ج ٣٨٣:٢.

١٠٠ - «هذا تأويل رؤياي من قبل قد جعلها ربي حقا»، ج ٣٩٦:٢.

سوره الرعد

٧ - «انما أنت منذر و لكل قوم هاد»، ج ٥٧:٤.

سوره الحجر

٩١ - «الذين جعلوا القرآن عضين»، ج ٥٨:٤.

سوره النحل

٤٣ - «فستلوا أهل الذكر ان كنتم لا تعلمون»، ج ٥٧:٤.

ص: ٢٢٠

سوره الاسراء

٣٣ - «و من قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطانا»، ج ٧٤:٣.

٧٠ - «و لقد كررنا بني آدم و حملناهم في البر و البحر»، ج ٥٦:٤، ٦٦.

سوره الكهف

١٨ - «و كلبهم باسط ذراعيه بالصيد»، ج ٦:٢.

٧٩ - «و كان وراءهم ملك يأخذ كل سفينه غصبا»، ج ٢٤٩:١.

سوره طه

١٧ - «و ما تلك بيمينك يا موسى»، ج ٤٤٥:٤.

٣١ - «اشدد به أزرى»، ج ٥٥:٢.

سوره الحج

٢٦ - «و اذ بوأنا لابراهيم مكان البيت»، ج ٥٧:٤.

٧٨ - «و جاهدوا في الله حق جهاده هو اجتباكم»، ج ٣٨٦:٢.

سوره النور

٢٦ - «الخبثات للخبثين»، ج ٢٥٤:٣.

سوره لقمان

١٣ - «يا بني لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم»، ج ٤٤:٤.

سوره فاطر

٣٢ - «ثم أورثنا الكتاب الذين اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم سابق بالخيرات»، ج ٣٩٢:٢.

سوره الزمر

٤٥ - «و اذا ذكر الله وحده اشمأزت قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة و اذا ذكر الذين من دونه اذا هم يستبشرون»، ج ٣٣٩:٢.

سوره غافر

٤٣ - «و ان المسرفين هم أصحاب النار»، ج ٤: ٣٤٠.

سوره فصلت

٤٠ - «ان الذين يلحدون في آياتنا لا- يخفون علينا فمن يلقي في النار خير أم من يأتي آمنًا يوم القيامة اعملوا ما شئتم انه بما تعملون بصير»، ج ١: ٥٤.

سوره الشورى

٣٠ - «ما أصابكم من مصيبه فما كسبت أيديكم»، ج ٣: ٨٧.

ص: ٢٢١

سوره الزخرف

٤١ - «فإما نذهبن بك فإنا منهم منتقمون»، ج ٣:٤٢.

سوره الفتح

٢٩ - «سماهم فى وجوههم من أثر السجود»، ج ٤:٤٩٣.

سوره النجم

٣٩ - «ليس للانسان الا ما سعى»، ج ٣:٨٧.

سوره الجمعه

٦ - «فتمنوا الموت ان كنتم صادقين»، ج ٣:٨٨.

سوره الملك

١٤ - «ألا يعلم من خلق و هو اللطيف الخبير»، ج ١:٣٤٤.

سوره الحاقه

٣٧ - «لا يأكله الا الخاطون»، ج ٣:٤٦.

سوره المعارج

٣٧ - «عن اليمين و عن الشمال عزيز»، ج ٤:٥٧.

سوره القيامه

١١ و ١٢ - «كلا لا وزر * الى ربك يومئذ المستقر»، ج ٢:٥٥.

سوره الانشراح

٢ و ٣ - «و وضعنا عنك وزرك * الذى أنقض ظهرك»، ج ٢:٥٥.

«ابنى هذان و الله كانا صابرين كريمين، و الله لقد مضيا و لم يصبهما دنس»، ج ٢:٤٠٥.

«احتسب عمى (زيدا) و انه كان نعم العم، ان عمى كان لدنيانا و آخرتنا، مضى و الله شهيدا...»، ج ٢:

٣٨١.

«أخذته (زيدا) و الله من بين يديه و من خلفه و ما تركت له مخرجا»، ج ٢:٣٨٢.

«ادفع الينا المهاجرين و الانصار حتى نقتلهم بعثمان»، ج ٢:٣٢٧.

«اذا أتاك كتابى هذا فاضرب كاتبك سوطا و اعزله عن عملك»، ج ٣:٥٥.

«اذا سئل عنه أهل محلته قالوا: ما رأينا منه الا خيرا»، ج ٢:٢٩١.

«أرأيت أم أيمن فانى أشهد أنها من أهل الجنه و ما كانت تعرف ما أنتم عليه»، ج ٦:٢٢.

«أشركنى الله تعالى فى تلك الدماء، و الله ان عمى زيدا و أصحابه شهداء مثل ما مضى عليه على بن أبى طالب و أصحابه»، ج

٢:٣٨٢، ٣٨٧، ٣٩٤، ٤٠٤.

«اعتصمت بالله، أما بعد فانه وصل كتاب أمير المؤمنين فيما أمرنى به توقيفه على ما يحتاج اليه مما جربته...»، ج ١:٣٥٨.

«أعربوا أحاديثنا فانا فصحاء»، ج ١:٢٦٤.

«أعربوا فى الكلام لتعربوا فى القرآن فان الله يحب أن يعرب آياته»، ج ٣:٥٤.

«اقتدوا باللذين من بعدى ابى بكر و عمر»، ج ٦:١٣٢.

«أقسام الكلمه ثلاثه اسم و فعل و حرف...»، ج ٣:٥٣، ٥٦، ٥٨، ٦٢، ٧١.

«اقطعوا لسانه (الشاعر) عنى»، ج ٤:٣٨٧.

«أقعده أخرجته عنى فانه نصرانى»، ج ١:٢١١.

«الحمد لله الذى لم يجعل ميتتى على يد رجل يدعى الاسلام»، ج ٤:٤٨٠.

«اللهم أغفر لى و للكميت، اللهم اغفر للكميت»، ج ٤:٥٠٨.

«اللهم ان كان عبد الحكم كاذبا فسلط عليه كلبا من كلابك يأكله...»، ج ٣٩٩:٢.

«اللهم صل على محمد و آل محمد و ارحمني اذا انقطع عن الدنيا أثرى»، ج ١٠١:٤.

«أما انه (زيد) كان عارفا و كان عالما صدوقا.. ما انه لو ظفر لوفى، أما انه لو ملك يعرف كيف يضعها»،

ص: ٢٢٣

«أما الثاني (المحزون على قتل زيد) فمعه في الجنة، و أما الشامت فشريك دمه»، ج ٢: ٣٨٩.

«ان الانبياء عليهم السلام لم يورثوا درهما و لا ديناراً و انما ورثوا أحاديث من أحاديثهم»، ج ٤: ٥٨.

«ان خير مالك ما وقيت به عرضك»، ج ٤: ٣٨٧.

«ان زيدا أخى سيدعو بعدى الى نفسه فدعه و لا تنازعه، فانه يدعو و يخرج و يقتل ثالث يوم خروجه»، ج ٢: ٣٩٣.

«ان زيدا رحمه الله يتخطى يوم القيامة بأهل المحشر حتى يدخل الجنة»، ج ٢: ٣٨٠.

«ان زيدا كان من علماء آل محمد، غضب لله و جاهد أعداءه فقتل فى سبيل الله»، ج ٢: ٣٨٠، ٣٩٣، ٤٠٤.

«ان كان أحد فى الارض مفروض الطاعة فالخارج و الداخلى موسع عليهما»، ج ٢: ٣٨٢.

«ان كان لابد (من الخروج الى الحج) فكن فى القافلة الاخير»، ج ٤: ٢٩.

«ان الله تعالى أوحى الى ابراهيم عليه السلام: انك لما سلمت مالك للضيفان و ولدك للقربان و نفسك للنيران و قلبك للرحمن اتخذناك خليلاً»، ج ٥: ١١٧.

«ان الله خلق الخلق... و علم ما يضرهم فنهاهم و حرمه عليهم ثم اباحه للمضطر بقدر البلغه»، ج ٤: ٤.

٣٤٠.

«ان الله عز ذكره اذن فى هلاك بنى أميه بعد احراقهم زيدا بسبعه أيام»، ج ٢: ٣٨٨.

«ان الله عز و جلّ أوحى الى آدم انى قد قضيت بنوتك و استكملت ايامك...»، ج ٤: ٥٨.

«ان الله ليؤيد هذا الدين بالرجل الفاجر»، ج ٢: ١٧٧.

«ان الله لينزل فى يوم عرفه فى أول الزوال الى الارض على جمل أفرق يصل بفخذه أهل عرفات يمينا و شمالاً...»، ج ٢: ٤٦٨.

«ان الله نهى عن القيل و القال و اضاعه المال و كثره السؤال»، ج ٤: ٣٤٠.

«ان الله وعد الصابرين المخرج مما يكرهون و الرزق من حيث لا يحتسبون...»، ج ٥: ٢٧٦.

«ان الناس آلوا بعد رسول الله صلى الله عليه و آله الى ثلاثه»، ج ٤: ٥٨.

«أنا عبد خالق السماوات و الارض»، ج ١:٣٣٢.

«أنا مدينة العلم و على بابها»، ج ٢:٢٠٦.

«أنت (ابو بكر) بمنزله القميص»، ج ٦:١٣١.

«أنحو للناس ما يقومون به ألسنتهم...»، ج ٣:٦٥.

«انك لا ترزق من هذه و ستملك جاريه ديلميه و ترزق منها ولدين فقيهين»، ج ٤:٢٨، ٣١.

«انما الاسراف فيما أتلّف المال و أضر بالبدن»، ج ٤:٣٤٠.

«انه (زيدا) لم يدع ما ليس له بحق و انه كان أتقى لله من ذلك»، ج ٢:٣٨١، ٣٨٨، ٣٩٤.

«انى تأملت كلام الناس فوجدته قد فسد بمخالطه هذه الحمراء»، ج ٣:٤٥.

ص:٢٢٤

«انى سألت الله أن لا يسلط على أمتى أحدا من غيرهم فأعطاني ذلك»، ج ٢:٢٤٢.

«انى مخلف فيكم ما ان تمسكتم بهما لن تضلوا: كتاب الله و عترتى»، ج ٤:٥٨.

«أوصيك يا شيخى و معتمدى أبا الحسن على بن الحسين القمى وفقك الله لمرضاته...»، ج ٤:٢٤.

«أو قرتموه حديدا و ألقيتموه فى الفرات و لعن الله قاتله»، ج ٢:٣٨٨.

«الايمان اقرار باللسان و معرفه بالقلب و عمل بالاركان»، ج ٣:١٣٩.

«بركه المرأه خفه مؤونتها و تيسير ولادتها، و من شؤمها شده مؤونتها و تعسير ولادتها»، ج ٦:٦٦.

«بعث الله الانبياء و الرسل فى كل زمان يعبرون عنه الى خلقه و عبادته و يدلونهم على مصالحهم»، ج ٤:

٤٣٤.

«بعلى بن ابى طالب، بذلك أخبرنى جبرئيل...»، ج ٣:٦٢.

«بل أخرج الى الكوفه فاذا مر فصر الى البصره»، ج ٢:٣٨٨.

«ترون أخى هذا (زيدا) انه يدعى ما ليس له و يدعو الناس الى نفسه...»، ج ٢:٤٠٤.

«تعلموا العربيه فانها تزيد فى العقل و المروه»، ج ٣:٥٤.

«التقيه دينى و دين آبائى»، ج ٤:١٨١.

«تهادوا تحابوا»، ج ٣:٨٨.

«حب الدنيا رأس كل خطيئه و رأس العباده حسن الظن بالله»، ج ٤:١٦٧.

«دع ما يريبك»، ج ٤:٣٤١.

«رحم الله ابن عمى و ألقه بأبائه و اجداداه، و الله يا متوكل ما منعى من دفع الدعاء اليه الا الذى خافه على صحيفه أبيه...»، ج

٥:٥١٥.

«رحم الله امرءا عرف قدره و لم يتعد طوره»، ج ٣:٨٨، ٢٤٩.

«رحم الله عمى زيدا انه دعى الى الرضا من آل محمد و لو ظفر لوفى بما دعا اليه»، ج ٢:٣٨٥، ٤٠٠.

«رحم الله عمى زيدا، فانه أتى أبى فقال: انى أريد الخروج على هذه الطاغية...»، ج ٣٩٢:٢.

«سهر داود ليله يتلو الزبور، فأعجبه عبادته...»، ج ٤٦٨:٢.

«شر الامور محدثاتها»، ج ٣٤٢:٤.

«صل مع كل صلاه مثلها مثل الصلاه الفائتة»، ج ٤٩٨:٣.

«على الاسلام يتناكحون و يتوارثون و على الايمان يثابون»، ج ٥٨:٤.

«علماء أمتى كأنبيا بني اسرائيل»، ج ٤٤٥:٤.

«على بدینار الخصى... خذوا هذه المرأه ان كانت امرأه»، ج ٣٠٨:٢.

«عند الله احتسب عمى (زيدا) انه كان نعم العم، ان عمى كان رجلا لدنيانا و آخرتنا...»، ج ٣٨٦:٢، ٣٩٤.

«الفاعل مرفوع و ما سواه فرع عليه...»، ج ٧٥:٣.

«قد جئت (ابو نؤاس) بأبيات ما سبقك بها أحد... يا غلام سق اليه البغله»، ج ٣٩٣:١؛ ج ١٥٣:٦.

ص: ٢٢٥

«قد دعونا الله لك بذلك و سترزق ولدین ذکرین خیرین»، ج ۲: ۱۶۳؛ ج ۴: ۳۱.

«قل لعلم الهدی یقرأ علیک الفاتحه حتی تبرأ»، ج ۴: ۳۸.

«كان لرسول الله صَلَّى الله عليه و آله سر قلما عثر عليه»، ج ۴: ۴۶۵.

«كان النبي يصلي ثمان ركعات الزوال ثم يصلي أربعا للاولى و ثمان بعدها و أربعا للعصر و ثلاثا للمغرب...»، ج ۵: ۵۴۹.

«كأنى به (زيد) يخرج الى العراق و يمكث يومين و يقتل اليوم الثالث ثم يدار برأسه فى البلدان...»، ج ۲: ۴۰۳.

«كل بدعه ضلاله و كل ضلاله سبيلها الى النار»، ج ۴: ۳۴۲.

«الكلام ثلاثه أشياء اسم و فعل و حرف جاء لمعنى، فالاسم ما أنبأ عن المسمى، و الفعل ما أنبأ عن حركة المسمى، و الحرف ما أوجد معنى فى غيره»، ج ۱: ۳۴۶.

«الكلام كله ثلاثه أشياء اسم و فعل و حرف...»، ج ۳: ۴۵، ۴۹، ۵۶، ۵۸، ۶۷، ۷۲، ۷۸.

«الكلام كله يدور على اسم و فعل و حرف...»، ج ۳: ۶۵.

«لا تخرج فى هذه السنه»، ج ۴: ۲۹.

«لا تخلو الارض من قائم لله بحجه اما ظاهر مشهور أو خائف مغمور»، ج ۱: ۳۳۲.

«لا تسلكوا مسالك أعدائى لتكونوا أعدائى كما هم أعدائى»، ج ۴: ۳۴۰، ۳۴۱.

«لا- تقولوا خرج زيد، فان زيدا كان عالما و كان صدوقا و لم يدعكم الى نفسه انما دعاكم الى الرضا من آل محمد...»، ج ۲: ۴۰۳.

«لا ينكسر خاطرک فقد بعثنا المرتضى علم الهدى يعتذر اليک فلا تخرج اليه»، ج ۲: ۱۰.

«لئن أمكننى الدهر منه (عبید الله بن عمر) يوما لا قتلنه به»، ج ۳: ۷۴.

«لكنى و الله ما تخوفت على نفسى...»، ج ۳: ۶۲.

«لقد استشارنى عمى زيد فى خروجه فقلت: يا عم ان رضيت أن تكون المقتول المصلوب فى الكناسه فشأنک»، ج ۲: ۳۸۱.

«لما بعث موسى كان الغالب على أهل عصره السحر فأتاهم من عند الله ما لم يكن فى وسعهم مثله و ما أبطل به سحرهم...»، ج ۵: ۵۴۶.

«ما أحسن النحو الذى أحدثت فيه»، ج ٣:٦١.

«ما أحسن هذا النحو أحش له بالمسائل...»، ج ٣:٦٧.

«ما رأى المسلمون حسنا فهو عند الله حسن و ما رآه المسلمون قبيحا فهو عند الله قبيح»، ج ٤:٣٤٢.

«من أراد أن ينظر الى آدم فى علمه و الى نوح فى فهمه و الى موسى فى بطشه و الى عيسى فى زهده فلينظر الى على بن ابى طالب»، ج ٦:١٣٢.

«من حفظ على أمتى أربعين حديثا...»، ج ٣:٢٨٣.

ص: ٢٢٤

«من رأى أحدا من أولادى و لم يقم اليه تعظيما له فقد جفانى، و من جفانى فهو منافق»، ج ٤:٣٩١، ٣٩٢.

«من رأى أحدا من أولادى و لم يقم له قياما كاملا تعظيما له ابتلاه الله ببلاء ليس له دواء»، ج ٤:٣٩١، ٣٩٢.

«من ضحك فى وجه عدو لنا من النواصب و المعتزله و الخارجيه... لا يقبل الله عنه طاعته أربعين سنه»، ج ٤:٤٦٧.

«من كان به عله فليقل عقيب الصبح أربعين مره: بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين...»، ج ٣:٤٨٩.

«من كان فى صلاه ثم ذكر صلاه أخرى فاتته أتم التى هو فيها ثم يقضى ما فاتته»، ج ٢:١٥٢.

«من كانت له حقيقه ثابتة لم يقم على شبهه هامده»، ج ٤:٥٨.

«من كنت مولاه فهذا على مولاه»، ج ٣:٣٥٦.

«نحوت أن أصنع للناس ميزانا يقوّمون به ألسنتهم...»، ج ٣:٦٠.

«نعم ما نحوت...»، ج ٣:٦٤، ٦٥، ٦٨.

«وددت انى فديته بولدى بأحبهم الى»، ج ٢:٤٠٥.

«ويل لمن سمع و اعيتة (زيد) ولم يجبه»، ج ٢:٣٨٠، ٣٩٤.

«هذا دعاء علمنى رسول الله و كان يدعو به كل صباح، و هو اللهم يا من دلح لسان الصباح...»، ج ٥:٤٨١.

«هذا (زيد) سيد أهل بيتى و الطالب بأوتارهم»، ج ٢:٣٨٥.

«هذا (زيد) سيد من أهل بيتى و الطالب بأوتارهم و لقد أنجبت أم ولدتك»، ج ٢:٣٨٥.

«هذه الكتب ابتداء منهم أو جواب ما كتبت به اليهم و دعوتهم اليه...»، ج ٢:٤٠٤.

«هكذا تفعلون بولدى (زيد بن على)»، ج ٢:٣٦٩.

«هو و الله زيد، هو و الله زيد، فسمى زيدا»، ج ٢:٣٩١.

«يا ابا السرى أنت ابو نواس الحق و من تقدمك ابو نواس الباطل»، ج ٦:١٥٤.

«يا أمير المؤمنين لا تقس أخى زيدا الى زيد بن على فانه كان من علماء آل محمد»، ج ٢:٣٨٥، ٣٨٧.

«يا بنى أعينك بالله أن تكون المصلوب بالكناسه»، ج ٢:٣٩٥.

«يا حسين يخرج من صلبك رجل يقال له زيد يتخطى هو و أصحابه يوم القيامة رقاب الناس غرا محجلين يدخلون الجنة بغير حساب»، ج ٢: ٣٨١، ٣٨٥، ٣٩٤، ٤٠١، ٤٠٥.

«يا معاشر المسلمين و يا زمره المؤمنين... اعلّموا أن الله أمركم بالصلاه و الصوم و الزكاه و الحج و الجهاد...»، ج ٤: ٣٣٠.

«يا مفضل من دان الله بغير سماع من صادق الزمه الله البتة»، ج ٤: ٥٨.

«يخرج من ولدى رجل يقال له زيد يقتل بالكوفه و يصلب بالكناسه»، ج ٢: ٣٨١، ٣٩٤.

«يقتل ههنا (فى فسخ) رجل من أهل بيتى تسبق أرواحهم أجسادهم الى الجنة»، ج ٢: ٤٠٥.

ص: ٢٢٧

قافية الهمزه

نبأ اتى... مقلقل الاحشاء زيات، محمد بن عبد الملكج ١٦١:١

كنت أرجو... و طال عنائيشيخ حر عاملى، محمدج ٣٠٢:١

لا در در الرجال... من حله النساء ابن حجاج، حسين بن احمدج ١٨:٢

لعمري لا اعذل... ريبه أو بذاء حكيم، حسين بن شهاب الدينج ٨٣:٢

سئمت لفرط تنقلى... ترحلى الانضاء جبعى، زين الدينج ٤٥٣:٢

ما كريم من لا يقيل... و يستر العوراء بحراني (- حسيني موسى) عبد الرؤفج ١١٧:٣

ألا ان الائمه... اربعه سواء كثير عزت، عبد الرحمنج ١٣٧:٣

لو كان مثلك... بها عن الاباء سيد مرتضى، على بن حسينج ٤٢:٤، ٨٠

يا ما رأينا... كل شىء له انقضاء جبلى عاملى، على بن شمس الدين محمدج ٣٠٦:٤

أسفا لفقده أئمه... و العلى جذاء جبلى عاملى، على بن شمس الدين محمدج ٣٠٨:٤

و ظلام الشباب... يظلنى بضياء ايوردي، محمد بن احمدج ٥٥:٥

ما لفؤادى مدى بقائى... على العناء عاملى، محمد بن حسن بن شهيد ثانيج ١٠٧:٥

كيف ترقى... الشهيد فى كربلاء عاملى، محمد بن حسن بن شهيد ثانيج ١٠٧:٥

كيف تحظى... قد توسل الانبياء شيخ حرّ عامليج ١١٨:٥

أغير امير المؤمنين... بعد ثناء شيخ حرّ عامليج ١١٨:٥

حسن شعري... ان أعد فى العلماء شيخ حرّ عامليج ١٢٧:٥

غاده قد غدت... عن غيرها في انتفاء شيخ حرّ عامليج ١٣١:٥

في يثرب و الغرى... و كربلا و سامراء شيخ بهائي، محمد بن حسينج ١٦٣:٥

عز العزاء... فرقه سيد الشعراء شيباني حلّي، محمود (ابن سالم) ج ٣٢٩:٥

ص: ٢٢٨

١- (١) بيتهای فارسی با علامت ستاره مشخص شده اند.

لله آية شمس... للحائرين هديبازوري، ابراهيمج ٤٣:١

هو الحزن... رفق الشعرا حائنيني، حسنج ٢٥٥:١

بغض الوصي... اولاد الزنادوريسي، حسنج ٢٠٣:١

يا جيره هجروا... بعدكم واهاشيخ بهائي، محمد بن حسينج ١٢٤:٢

* ذريتي سؤال... جوابش بكن اداكاشفي، كمال الدين حسينج ٢٠٩:٢

لا تحسبونا في... في تفریقنا و قضيجبعي، زين الدينج ٤٥١:٢

و بالرغم قولي... ان يطول له البقاشيخ حرّ عامليج ٤٥٤:٢

يا طلعه طلع... الردى بيديها ديك الجن، عبد السلامج ١٥٥:٣

و صيرت خير المرسلين... و وقارهامشعشي، علي بن خلفج ١١٠:٤

يا روح انس... العلي بداشفيهنى، عليج ١٤٣:٤

و الثم الارض... علي بن موسياربلي، علي بن عيسيج ٢١٦:٤

عدانى عن التشيب... و عن علمى حزوياربلي، علي بن عيسيج ٢١٧:٤

يا رحله بديعه... فى لطفها و حسنهابيخ حرّ عامليج ٣٠٩:٤

اذا مذلت رجلى... اجلى فتورها فخار بن معد موسوى حائريج ٤٠٠:٤

و مائه الحجلين... و هى عفا ضميرها بيوردى، محمد بن احمدج ٥٥:٥

اذا زجرت لجوجا... فى تماديهابن دريد ازدي، محمد بن حسنج ٩٨:٥

اذا ذوى الغصن... نفاذ و تويابن دريد ازدي، محمد بن حسنج ٩٩:٥

فولت و قدبل... فى الفاقه النديبهائى، محمد بن حسين بن عبد الصمدج ١٦٤:٥

كنا عدما... بحاله اذا ما متناخواجه نصير الدين طوسى، محمدج ٢٦٢:٥

لله بعد أيامي... عذب الجنابن قاسم، حسيني جزيني، محمدج ٢٧٢:٥

تقدم خطي... مشى القهقريابن هاني مغربي اندلسي، محمدج ٣١٧:٥

و لم أجد الانسان... كان بالمجد أجدريابن هاني مغربي اندلسي، محمدج ٣١٩:٥

أقيما فما في الظاعنين... قلبي فداكما بويهى، ناصر بن ابراهيمج ٣٦٦:٥

يا سعيد الجدود... باسمك يحيى اج ٤٨٨:٥

قافية باء

يكاد يحكيك... يمطر الذهبابديع الزمان، احمد بن حسينج ٧١:١

لا تغالطني... علامات المريبعين الزمان، احمد بن منيرج ٧١:١

لوشق عن قلبي... خطا بلا كاتبصاحب بن عباد، اسماعيلج ١٢١:١

يا ليله قصرت... كؤوس عتابانصاري عاملي، بدر الدينج ١٣١:١

ص: ٢٢٩

قد نالنى فرط... العجيجعى عاملى، جمال الدينج ١:١٥٢

السيف اصدق... الجد و اللعابو تمام، حبيج ١:١٦٦

و قد يكهم السيف... المظفر خائبابو تمام، حبيج ١:١٦٧

فان تسأل... يدعى لى حبيحاسن بن وهيج ١:١٦٩

اذا أشرف المحزون... من الكرب | ج ١:٢٤٨

يا سيد حاز الورى... الشبابشيخ حر عاملى، محمدج ١:٢٦٢

يا من اياديه... دق السحابصاحب معالم (حسن بن شهيد ثانى) ج ١:٢٦٢

حامل الهوى... يستخفه الطربابو نواس، حسنج ١:٣٩٢

اذا أبصرتك العين... اثبتك القلبابو نواس، حسنج ١:٣٩٣

صلبنا لكم زيديا... على الجذع يصلبكلبى، حكمج ٢:٣٧٠، ٣٩٩

أبا حسن هذا... السائغ العذبحكيم، حسين بن شهاب الدينج ٢:٨٤

سقيا ليله... فيه حضور رقيجبعى عاملى، زين الدينج ٢:٤٥١

هذا كتاب علا... الاخبار و الكتشمشغرى عاملى، زين العابددينج ٢:٤٥٦

عرب بشرع الهوى... يجعبادى (آبادان)، عبد القاهر ج ٣:١٩٩

اذا علوى... حجه للنواصمتمنيج ٣:٢٩٤

بالذى ألهم... ثناياك العذابابن غليون (صورى عاملى) ج ٣:٣١٨

لك المجد... لك الشكر واجمكى (حسينى موسى عاملى جبعى) ج ٤:١٩٦

على مثلها شقت... جيوبمكى (حسينى موسى عاملى جبعى) ج ٤:١٩٧

كأن سنان ذابله... له ذهابناشئ متكلم بغداديج ٤:٣٤٥

آل بيت النبى... و الانسابحتانى عاملى، محمد بن احمدج ٥:٥٤

مصاب أصاب القلب... فيه غروبعلوى بغدادى، محمد بن حننح ٩٤:٥

لئن طاب لى... أألى و أطىاشىخ حرّ عاملىج ١٢٠:٥

كم حازم لىس... كما قد ىجبشىخ حرّ عاملىج ١٢١:٥

كم من حرىص رماه... ىشعبشىخ حرّ عاملىج ١٢١:٥

سرتت و آها... آوف عىن الرقىشىخ حرّ عاملىج ١٢٢:٥

لا تنكرى حسن صبرى... الدهر ضرباشرىف رضىج ١٤٥:٥

ىا رب انى مذنب... فى صالآات القربىهائى، محمد بن حسىنج ١٦٤:٥

آآ الرجال من الابعاد - و الاقارب لا تقاربمحممد بن حسىن بن عمىدج ١٧٣:٥

ىروم ولاه الجور... غير مصىبحرفوشى كركى، محمد بن علىج ٢١٩:٥

أىن من أودعوا... على كل هضبعملى، محمد بن علىج ٢٤٧:٥

ص: ٢٣٠

ملك عنان الفضل... الجامع المتصعبا حسنى ديباجى (ابن معيه) ج ٥:٢٥٣

لن ترانى لك العيون... ذل الحجابفراء كوفى ديلمى، يحيى ج ٥:٥٠٠

قافية تاء

* جانا سخنت... چنگ استشيخ بهائى، محمد ج ١:٤٧

* نوای عشق... بجائى استشيخ بهائى، محمد بن حسين ج ١:٤٧

خاقانى آن كسان... روش كبك آرزوستخاقانى ج ٣:٢٤٩

اذا ذكرت الغر... الكلاب الشاردهفنجكردى، علي ج ٣:٤١٨

يا رب مالى عمل... فى الاخرهجبلى عاملى، على بن محمد ج ٤:٣٠٧

* در مرو پرير... در آب بريختمولانا (شيخ لطف الله نيشابورى) ج ٤:٥٢٥

مسائل دور شيب... الهوى نيتيختانى، محمد بن احمد ج ٥:٥٥

يا اخا البدر... و ترب الغزالهعاملى، محمد بن علي ج ٥:٢٤٦

قافية ناء

و خليع بت أعذله... عدلى من العبثحصكفى، يحيى بن سلامه ج ٥:٥٣٧

قافية هاء

و هذى القصيده... بالمعانى الملاحابن حجاج ج ٢:١٨

واخ مسه... من الجوع قرحابن غلبون (صورى عاملى) ج ٣:٣١٦

بينى و بين عواذلى... أطراف الرماحسيد مرتضيج ج ٤:٧٣

قلت لخلى... و ثغور الملاحتهامى عاملى شامى، على بن محمد ج ٤:٢٤٣

و ما عشقى له... و اخترت القبيحاتهامى عاملى شامى، على بن محمد ج ٤:٢٤٤

عله شيبى... فى المقال الصحيحجيبليج ج ٤:٣٠٩

انا مذ قیل لی... زاد بی التبریح حرفوشی عاملی، محمد بن علیج ۲۱۸:۵

غادر تمونی للخطوب... صروفها و تروح عاملی، محمد بن علیج ۲۴۸:۵

هذی السدیره... اننی لک ناصحابن شجریج ۴۶۴:۵

قافیه دال

* آه از این دل... بر سر زندشیخ بهائی، محمد بن حسینج ۴۷:۱

لو دری الدهر... سائر الاولاد صاحب بن عباد، اسماعیلج ۱۲۰:۱

کم نعمه عندک... یا بن عباد صاحب بن عباد، اسماعیلج ۱۲۱:۱

الی حضره المولی... التقی محمد جعی عاملی، جمال الدینج ۱۵۴:۱

* مسکن کاشی... به کاشان می رسد کاشی، حسنج ۳۴۹:۱

سألت الندی... من بعد آل محمد (ص) اج ۴۳۲:۱

ص: ۲۳۱

ان بنى برمك... بالغائب و الشاهد ابن حجاج ١٧:٢

فخاض أمير المؤمنين... له جند حكيم، حسين بن شهاب الدينج ٨٢:٢

و بعد فالمولى... المفضل المؤيد نابلي، حسينج ١٩٩:٢

بت ليلي... العين مقصدا حميرى (سيد) ج ٤١٢:٢

يا عين جودى... زين العباد شيخ حرّ عامليج ٤٦١:٢

يا صاح طال... فى غلام أمردا شيخ حرّ عامليج ١٧٣:٣

يوم الغدير... السادات و العبيد فنجكردى، عليج ٤١٧:٣

سرى طيف سلمى... فى الفلاه رقود سيد مرضيج ٩٣:٤

فردت جوابا... المشتت و رود سيد رضيج ٩٤:٤

الى الحسن... المدح الجياد اربلى، على بن عيسيج ٢١٤:٤

ان فى الرزء... البصير الجليداربلى، على بن عيسيج ٢١٤:٤

حماد حماد... مولانا الجواد اربلى، على بن عيسيج ٢١٦:٤

كأن الهام فى الهيجا... سيوفك من رقادناشى متكلم بغدادى، عليج ٣٤٥:٤

* طالعى دارم... سوى بحر بر گرد شيخ لطف الله نيشابوريج ٥٢٤:٤

* گل داد پرير... بر خاك نهاد شيخ لطف الله نيشابوريج ٥٢٥:٤

قصدت فتى... للامال قصدا بحراني، ماجد بن محمدج ٢٢:٥

تظن بأننى... القطيعه و البعاد خباز بلدى، محمد بن احمدج ٤٦:٥

سعدى بسعدى... فلا مطمع فى السعد شيخ حرّ عامليج ١٢٠:٥

و لما التقينا عانقنى... حسان الولا ئد شيخ حرّ عامليج ١٢٣:٥

سترت محاسنها الحسان... و بعسجد شيخ حرّ عامليج ١٢٣:٥

و ذات خال خدها... الحجر الاسود شيخ حرّ عامليج ١٢٣:٥

لا تكن قانعا من الدين... المعبود شيخ حرّ عامليج ١٢٤:٥

أما تبعى مدى الايام... الحر عبد اشيخ حرّ عامليج ١٢٨:٥

أنا حر لدى سواهم... بل عبد عبد اشيخ حرّ عامليج ١٣٠:٥

يا سيدى و عمادى... امدد تنى بمداد محمد بن حسين عميدج ١٧٤:٥

أقم ماتما للمجد... و الحزن و الوجد شيخ حرّ عامليج ٢١٦:٥

جرى فى حله العلياء... سنن السداد حرفوشى كركى، محمد بن عليج ٢١٨:٥

أرقت و صحبى... للظلام و جيد عاملى، محمد بن عليج ٢٤٧:٥

ما للمثال الذى... فى الشرطى تسديدخواجه نصير الدين طوسى، محمدج ٢٦٢:٥

كان رأسى... موطن الاسد عاملى (ابن حرفوش) موسى بن عليج ٣٤٦:٥

ص: ٢٣٢

ابو هم و أمهم... مدیحهم أوزددیلمی بغدادی، مهیار ج ۳۵۳:۵

هل الوجد خاف... الوشاه ججودابن شجری علوی حسنی، هبه الله بغدادیج ۴۶۶:۵

ظعنوا فکان بکای... و ذاک حکم لییدا بو تمام طائیج ۴۶۷:۵

لیس فی الناس فقیها... بن سعید | ج ۴۸۸:۵

وسائلی عن حب... به ام أجد حصکفی، یحیی بن سلامهج ۵۳۵:۵

قافیه راء

بالمشعرین و بالصفاء... و الحجر ابن منیر (عین الزمان)، احمد ج ۱۰۲:۱

یحب علی... و ینفی النفار صاحب بن عباد، اسماعیلج ۱۲۷:۱

سوی حر... منوط و الضمیر جبعی عاملی، جمال الدینج ۱۵۳:۱

جری حاتم... ایهما القطرابو تمام حبیبج ۱۶۷:۱

و نکر م جارنا... حیث سارا | ج ۲۷۴:۱

لهفان جم... فساحل البحر اطروش، ناصر الدین حسنج ۳۲۴:۱

هل تعشق العینان... بعینی غزیر ضریر، حسنج ۳۴۴:۱

مطهرون نقیات... آیما ذکر و ابو نواس، حسنج ۳۹۰:۱

و أقسم ما الفلک... فی لجه البحر حکیم، حسین بن شهاب الدینج ۸۲:۲

یطیب عیشی... القمر الزاهر حکیم، حسین بن شهاب الدینج ۸۴:۲

دنیاخواهی... بکربلا ساز مقراج ۱۳۵:۲

هو المرء یوم الحرب... یعرفه الذکر مشعشی حویزی، خلفج ۲۷۷:۲

لقد جاء فی القرآن... و من یجبر شهید ثانیج ۴۳۱:۲

هو الدهر لا یلقى... فی غرور جبعی عاملی، زین الدینج ۴۵۲:۲

أرقت لدهرى... فؤادى فى البحر مشغريج ٢:٤٥٦

و ليس صديقا... موقعها أمراصفى الدين، حليج ٣:١٧١

سوابقنا و النقع... و البأس و الكبرصفى الدين، حليج ٣:١٧١

لا يمتطى المجد... من قدم الحذرصفى الدين، حليج ٣:١٧٢

لا تنكرن غدير... اشراقها بل أظهر فنجكرديج ٣:٤١٨

إذا قال غاو... على مزورافرزديج ٣:٤٨٠

يا سائلى عنه... العارى عن العارمعريج ٤:٤٦

جزعت لو خطاب المشيب... فنوراسيد مرتضيح ٤:٧٤

و الى أمير المؤمنين... عمن فى تياراربلى، على بن عيسىح ٤:٢١٣

كم لى مديح... تختص بالباقراربلى، على بن عيسىح ٤:٢١٥

ص: ٢٣٣

انى لارحم حاسدى... من الاوغارتهامى عاملى شامى، على بن محمدج ٢٤٤:٤

يا من یرى المتعه... بلا مهربان سكرهيج ٢٨٠:٤

كل امرئ بين الامرئين... مقصر جبلى عاملى، على بن محمدج ٣٠٧:٤

جودى بدمع... جليل خطير جبلى عاملى، على بن محمدج ٣٠٧:٤

هل لك يا مغرور... عن جهلك الغامير اواندى، فضل الله بن عليج ٤٥٨:٤

* سبزوار است... دروى خوار و زاررومى (ملای -) ج ٤٧٣:٤

* شيخ لطف الله... از جهان بيمدار ج ٥١٩:٤

يا خليلى باللطيف الخبير... فى الضمير عامليج ١٠٦:٥

فلما فاخروا سواهم... يفاخر الفخار اشيخ حرّ عامليج ١٢٥:٥

أنا الحر لكن... ليستبعد الحر شيخ حرّ عامليج ١٢٨:٥

أنا الحر لكن... سكينه و وقار اشيخ حرّ عامليج ١٢٩:٥

سادتى اننى لعبد لكم... مجازا بحر شيخ حرّ عامليج ١٢٩:٥

خليلى مالى... الصحاح بلا جبر شيخ حرّ عامليج ١٢٩:٥

و لكنما يقضى... المخلص الحر شيخ حرّ عامليج ١٢٩:٥

و الجوارى الحور... بالانس بعد النفار شيخ حرّ عامليج ١٣٠:٥

و انى له عبد... غدا عبده الحرا شيخ حرّ عامليج ١٣٠:٥

و نبى الهدى... مادح الابرار شيخ حرّ عامليج ١٣٠:٥

خليفه رب العالمين... من كل ديار شيخ حرّ عامليج ١٦١:٥

صاحب العصر... لا يجرى القدر بهائى، محمد بن حسين بن عبد الصمدج ١٦٢:٥

من مخبر الاعراب... رسطاليس و الاسكندر ابن عميد، محمد بن حسين بن عميدج ١٧٤:٥

خليلي عوجا... و تلك الدار حرفوشى كركى، محمد بن عليج ٢١٧:٥

و شحوروك ذاك الخال... الى الهجر حرفوشى كركى، محمد بن عليج ٢١٨:٥

عش بالجهاله... المقام الفاخر حرفوشى كركى، محمد بن عليج ٢١٩:٥

و كم غلت الاحشا... هامه الدهر شيخ حرّ عامليج ٢٣١:٥

ما رنحت صادحات... انجم السحر حرّ عاملى، محمد (عموى شيخ حرّ) ج ٢٣٣:٥

تنبه فأوقات الصبى... تسليها قسرا حرّ عاملى، محمد (عموى شيخ حرّ) ج ٢٣٣:٥

يا عتره المختار... ما زجه الباطن و الظاهر حرّ عاملى، محمد (عموى شيخ حرّ) ج ٢٣٤:٥

أين الاولى نامت... شغفها السهر حرّ عاملى، محمد (عموى شيخ حرّ) ج ٢٣٥:٥

قد كنت أبكى... شطت بك الدار حمصى رازى، محمود ج ٣٢٦:٥

اذا رمقت عيناك... عند ذاك المقابر بويهى احسائى، ناصر ج ٣٦٦:٥

ص: ٢٣٤

ورام بحر لا يجاء... سبعة أبحراج ٤٢٨:٥

و استكبر الاخبار... صغر الخبر الخبر متنبج ٤٦٣:٥

كانت مسائله الركبان... احسن الخبرين هانى اندلسج ٤٦٣:٥

تمنى ابتئى... من ربيعه أو مضرابن شجرى بغدادى، هبه اللّهج ٤٦٧:٥

يا سيدى و الذى يعيدك... يصدأ به الفكرابن حكينا بغدادى، حسنج ٤٦٨:٥

* ز درك عالى علمش... ناطقه ناصراج ٦٠:٦

مطهرون نقيات جيوبهم... أينما ذكر و ابو نواسج ١٥٢:٦

قافية سين

يا سائرا زائرا... و ارض تقديسصاحب بن عباد، اسماعيلج ١٢٤:١

قل للفرزدق... ما أمرتك فاجلسمروان بن حكمج ٢٣:٢

إذا لم يكن... صدرته المجالسabin خالويه، حسينج ٢٣:٢

عندى حدائق... فلس من غرسابن غلبون (صورى عاملى) ج ٣١٧:٣

فى الوجه ان فكرت... على هواه الانفسحرفوشى كركى، محمد بن عليج ٢٢٠:٥

أخى لا تركن... ضيق الرمسابن قاسمج ٢٧٤:٥

قافية سين

* اگرچه بهترين... خواند سلطان شصا برج ٤٥٠:٣

* حجاب ره آمد... از دست برمدار ششيخ لطف الله نيشابوريج ٥٢٥:٤

قافية صاد

متى أقل مولاى... فضلته متفصا ج ١٣٣:٦

قافية صاد

قضى نجه القاضى... نجه القاضىشيخ حرّ عامليج ٢٣:٥

ان كان حبى للوصى... الجهول الخائضحرّ عاملى (عموى شيخ حرّ عاملى) ج ٢٣٤:٥

قافية ط

خمس هاءات... أربع نقط|ج ٤٢:٦

قافية عين

سلام كمثل الشمس... و مطلعجبعى عاملى، جمال الدينج ١٥٣:١

لك الله... النجوم ارتفاعابن داوودج ٢٩٠:١

اذا لم تكن... لخالقه مطيعاطغرائى، حسين بن عليج ١٨٦:٢

و لقد أقول... المنيه شرعطغرائى، حسين بن عليج ١٨٧:٢

مضى طود حلم... تزعزعحرّ عاملى، عبد السلامج ١٤٩:٣

ص: ٢٣٥

هبطت اليك... تعزز و تمنع ابن سينا ج ٤: ١٣٧

بين كريمين مجلس... يقرب الشاسعتها مى، عاملى شامى، على بن محمد ج ٤: ٢٤٣

يا با كيا لدمنه... آل النبى أودع ابن مقرب، علي ج ٤: ٣٢٩

نفى عن عينك الارق... عنها الدموعك ميث بن زيد ج ٤: ٥١٠

فتكت سليمى و المحاسن... و لم ترعش حَرَّ عامليج ج ٥: ١٢٤

مطول الفرع على متنها... مختصر نافع شيخ حَرَّ عامليج ج ٥: ١٣٢

لا بدع ان أضحى... و يدعى الترفعا حرفوشى كركى، محمد بن علي ج ٥: ٢١٩

و يحكك يا نفس دعى... ذل الطمع حسينى عاملى (ابن قاسم)، محمد ج ٥: ٢٧١

شرح كتاب اللمع... أقصى الطمع حمدانى قزوينى، محمد بن محمد ج ٥: ٢٨٥

اذا لم تكن... لمالكه مطيعا طغرائى، حسين ج ٥: ٤٦٨

قافية فاء

يا صاحب القبه البيضاء... لديك شفيابن حجاج، حسين ج ٢: ١٠

أبقيت فينا كوكبين... ليس بخافابو العلاء معريج ج ٤: ٩٢

خذنا من لذيد العيش... فاصرفا بن سكون حلى، على بن محمد ج ٤: ٣٠٠

اذا أنا عاتبت المكوك... على الماء أحرفا ناشى متكلم بغدادى، علي ج ٤: ٣٤٤

فان تخف فى الوصف... الساده الاشراف شيخ حر عاملى، محمد ج ٥: ١١٩

حذفت فضول العيش... به المتعفف شريف رضيع ج ٥: ١٤٥

من علم العلم... لا ابو النطف ج ٥: ١٥٠

أبا حسن ان أنكروا... انكار عارفمهييار ديلميج ج ٥: ٣٥١

قافية قاف

تعرفت بالعدل... جدالى العراق صاحب بن عباد، اسماعيلج ١١٨:١

يا قلب ما انت... و اقصر العشاقطغرائى، حسينج ١٨٦:٢

سفرت شمس... خواطر العشاقعبادى (آبادان) عبد القاهرج ٢٠٠:٣

اليك على بعد المزار... و الثناء المحققبحرانى (حسينى موسى) عبد الرؤفج ١١٧:٣

يا بن الوصى... الصادق المصدوقاجزىنى، عبد اللهج ٢٢٥:٣

عجبا لى... قصد الطريقابن غلبونج ٣١٨:٣

عذيرى من حادث... و أحيى القلقسليمان بن فهدج ٥١:٤

من كان يعتقد الولاء... آل محمد حقيقاسيد مرتضيج ٦٥:٤

مهلا أمير المؤمنين... لا نتفرقسيد رضيج ٩٤:٤

مناقب الصادق... عن صادق صادقاربلى، على بن عيسيج ٢١٥:٤

ص: ٢٣٦

لقد وافت قصائدك... اللفظ الرشيق محقق حليج ٣١:٥

غراء لو جلت... طلوعها لم تشرق ازدي (ابن دريد)، محمد ج ١٠٢:٥

أنا حر عبد لهم... عدت رقيقا شيخ حرّ عاملج ١٣٠:٥

لاحت محاسن برق... محاسن برقيشخ حرّ عاملج ١٣٢:٥

رمت المعالي... عاشق معشوق شريف رضيع ١٤٤:٥

عطفا أمير المؤمنين... العلياء لا تتفرق شريف رضيع ١٥٠:٥

في ثغر من أهواه... النفيس الفائق حرفوشى كركى، محمد بن عليج ٢٢٠:٥

قافية كاف

يا امير المؤمنين... في أن أمدحك جيبلى عاملى، على بن محمد ج ٣٠٥:٤

واها لصد وصالكم... فبالله عليك بهائى، محمد بن حسين بن عبد الصمد ج ١٦٣:٥

أنت فخر لولدك... بل أنت فخر أبيكاشخ حرّ عاملج ٢٣٣:٥

* وقت سحر زنند... جنك جنكشخ لطف الله نيشابوريج ٥٢٥:٤

قافية لام

و اذا الكريم... فالرأى أن يترحلا عين الزمان، احمد ج ١٠٤:١

صبى من الصبيان... و لا هو يعقلا مير المؤمنين (ع) ج ١١٣:١

ليهنك... لا يزل بها النعلمحقق حلى، جعفر ج ١٣٩:١

و لست أرضى... عدد الفضائل ج ١٤٠:١

فتى أضحى... المهمولجبعى عاملى، جمال الدين ج ١٥٣:١

و ما هو الا الوحى... كل مائلا بو تمام، حبيج ج ١٦٦:١

و الحازم الشهم... عيشه الخصلصاحب معالم، حسن بن شهيد ثانيج ٢٥٩:١

الحمد لله... من الاعداء ما نالوا مصرى، حسين بن عليج ٣٢٣:١

هذى حديثى... القال فيه و القيلابن حجاجج ١٨:٢

خير الانام... ذو المجد الاثيلحكيم، حسين بن شهاب الدينج ٨٥:٢

و اذا افتقرت... كصالح الاعمالفراهيدى، خليل بن احمدج ٢٨٤:٢

بكرت تخوفنى... الحياه بمعزلزيد بن عليج ٣٧٥:٢

و حق هواك... و لا يحولجبعيج ٤٥١:٢

هو خاتم الرسل... منجح المأمولمشغرى عاملى، زين العابدينج ٤٥٥:٢

جاؤا بجيش... الا كمعرس الدئلكعب بن مالكج ٤٨:٣

و اذا أتتك مذمتى... بأنى كاملج ٢٤٩:٣

يا من مضوا بفؤادى... قد نزلوامكى (حسينى عاملى جبعى)، عليج ١٩٦:٤

ص: ٢٣٧

سل عن علي... في حل و مرتحلاربلى، علي بن عيسىج ٢١٤:٤

الله احمد شاكر... حسن جميلفصيحى نحوى، علي بن محمدج ٢٧٩:٤

أنظر الى بعين... علي وجلخباز بلدى، محمد بن احمدج ٤٦:٥

لحي الله من لا يغلب... يحسن فى العقلشيخ حرّ عامليج ١٢٨:٥

اشتر العز بما بيع فما العز بغالشرىف رضىج ١٤٤:٥

لا تحسبيه و ان اسأت... و يقبل العذلاشرىف رضىج ١٤٥:٥

محمد الحر... بأصل أصيلبهائى، محمد بن حسينج ١٦٥:٥

هذى المنازل... القوم قد رحلوا ابن عودى عاملى جزينى، محمدج ٢٢١:٥

قلت لما لحيت... فى احتفاظ الجهولحرّ عاملى، (عموى شيخ حرّ عاملى) ج ٢٣١:٥

حملوها يوم السقيه... و هى ثقالمهيار ديلمى بغداديج ٣٥١:٥

يلحى على البخيل... و جهلك ابخلامهيار ديلمى بغداديج ٣٥٤:٥

و ما كل من أدلى... الكتب بفاضلبويهى احسائى، ناصر بن ابراهيمج ٣٦٥:٥

أليس بعين الله... موثق بالسلاسلعبد الله بن معاويهج ٥١٠:٥

أبا هاشم مالى أراك... المكرمات قليلاصاحب بن عبادج ١٥٧:٦

دعوت اله الناس... الصاحب المتفضلابو هاشمج ١٥٧:٦

أبا هاشم لم أرض... من مخلص متطولصاحب بن عبادج ١٥٨:٦

قافية ميم

* از خلق جهان... ياره كرديمشيخ بهائى، محمدج ٤٨:١

لك الله... الجوانح من كلمصاحب بن عباد، اسماعيلج ١٢٠:١

و قائله لم عرتك... فى الاممصاحب بن عباد، اسماعيلج ١٢٠:١

قالوا ربي عك... البشاره و النعمصاحب بن عباد، اسماعيلج ١:١٢٠

أفلقنى الهم... لهيب الضرامابن و شاح، محفوظ ج ١:١٤٣

ينال الفتى... و هو عالمابو تمام، حبيج ١:١٦٨

لو كنت تعلم... صديق كل عالمعلامه حلّى، حسنج ١:٤٢٦

و شعرى سخفه... و زال الاحتشامابن حجاجج ٢:١٧

محمد المصطفى... و خير الناس كلهمشيخ بهائى، محمدج ٢:١٢٣

و سمتك حالیه... الغمام المزرمشريف رضيع ٢:٢٠١

فرضى و نفلى... منكم و عنكمبرسى، رجيج ٢:٣٤٦

آه مما جنت... و خير الانامشيخ حرّ عامليج ٣:١٥١

يا عتره المختار... عبد يتولاهمصطفى الدين حليج ٣:١٧٢

ص: ٢٣٨

لمن العيس بنجد... البين سهامحويزي، عبد عليج ١٨٧:٣

نظام هو الدر... للبيان يترحمعبادي (آبادان) عبد القاهر ج ٢٠٠:٣

لان كل حظى... واثق بحليمسيد مرتضيح ٦٦:٤

ضمن عنى بالنزر... كثيره فى المنامسيد مرتضيح ٧٢:٤

بحق محمد... من شيم اللثامحميرى، محمد بن عبد اللهج ٨٧:٤

و لو لا حسام المرتضى... مسلمامشعشى، على بن خلفج ١٠٩:٤

مدائحي وقف... العاذل و اللائمربلى، على بن عيسيج ٢١٦:٤

أبخلت يا سليمى... مشائخ الاسلامشيخ حرّ عامليج ١٢٤:٥

علمى و شعرى اقتتلا... راغماشيوخ حرّ عامليج ١٢٧:٥

حذار من فتنه الحسناء... منه مكلومشيخ حرّ عامليج ١٢٧:٥

كأن قلبى اذ غدا... لما هجمشيخ حرّ عامليج ١٣٢:٥

بروحى خالا... القلب فيه عزاماحرفوشى كركى، محمد بن عليج ٢١٩:٥

يا دهر كم تحتسى... اللؤم من ذممحرّ عاملى، (عموى شيخ حرّ عاملى) ج ٢٣٢:٥

يعز على أسلافكم... شتم شاتمحسنى ديباجى (ابن معيه)، محمد ج ٢٥٣:٥

لا صوت الناعى... الرسول عظيم| ج ٢٨٩:٥

ثلاث عصى صفت... السنان المقوم| ج ٤٠:٦

لا تحمدن ابن عباد... أخجل الديماخوارزميج ٤٥:٦

أقول لركب... قيل لى نعمصاحب بن عباد ج ٤٥:٦

قافية نون

همذان لى بلد... اقبح البلدانبديع الزمان، احمد بن حسين ج ٧١:١

لقد جاءنى... بنار الحزنشلى عاملى، احمدج ١:٨٠

هجرت قولاً... أعضبته زمنامحقق حلى، جعفرج ١:١٤٠

لا تقل بشرى... و يوم المهرجان اج ١:٢٢١

عليك لعمرى... بديع الزمانصاحب معالم، حسن بن شهيد ثانيج ١:٢٦١

* اى ز بود آفرينش... تو روح الامينكاشى، حسنج ١:٣٥٠

و كاتب بارع... كلام سبحانابن حجاجج ٢:١٧

و ابرص من بنى... ابقع اليدينا بن حجاجج ٢:١٨

جودى بوصل... احدى الراحتينحكيم، حسين بن شهاب الدينج ٢:٨٢

أتانى هواها... خاليا و تمكنا اج ٢:٢٦٩

شام برقا... الى الجزع و حناجبعيج ٢:٤٥٣

ص: ٢٣٩

أبا الشهد المزعفر... اسلا ما و دینا دختر ابو الاسود ج ۳: ۴۵

ألا فابلق... فلا قرت عیون الشامتینا ابو الاسود ج ۳: ۶۸

فافرغ الی مدح الامین... أمینمشعشی، علی بن خلفج ۴: ۱۱۰

و صیر و سیلتک... ابا القاسم المؤمنمشعشی، علی بن خلفج ۴: ۱۱۰

مدحت جبالها... یا نجیب الدینجیلی عاملی، علی بن محمدج ۴: ۳۰۶

و لما أیتیم أن تزوروا... علی الوخذانابن معد، فخارج ۴: ۳۹۹

* خوارم اندر... در ولایت کاشانحیرتیج ۴: ۴۷۳

* فریاد ز دست فلک... نه کهن ج ۴: ۵۲۴

* دیشب ز سر صدق... دل منمولانا (شیخ لطف الله نیشابوری) ج ۴: ۵۲۶

أغیب عنک... و المغرم العانیابن وشاح، محفوظ ج ۵: ۲۹

و حمائم نبهتی... داجی المشرقینخباز بلدی، محمد بن احمدج ۵: ۴۴

فضل الفتی... الوصف للانسانشیخ حرّ عاملیج ۵: ۱۱۷

یا سلیمی سلبت... الاسلام و المسلمیناشیخ حرّ عاملیج ۵: ۱۲۴

یا خلیلی دعانی... الهوی لو تعلمانعاملی، محمد بن علیج ۵: ۲۴۷

جفا الکرّی من مقلتی... عینی عیونحرّ عاملی (عموی پدر شیخ حرّ عاملی) ج ۵: ۲۷۵

عظمت مصیبه عبدک... حور العینشهید اول محمد بن مکی عاملیج ۵: ۳۰۱

أبنی عدی... کأجبال رزینمغربی اندلسی (ابن هانی) محمدج ۵: ۳۱۷

قافیه هاء

کمولای زین الدین... فی یدیه زمامهابازوری، ابراهیمج ۱: ۴۲

* اندر این ویرانه... و مدرسشهشیخ بهائی، محمدج ۱: ۴۸

يالمه... معرسها خيامهديد الزمان، احمد بن حسينج ١:٦٩

ابن منير... أفاد الوري صوابهخالديج ١:١٠١

من كمولاي علي... تحمي لظاهاصاحب بن عباد، اسماعيلج ١:١١٨

كنت دهرا... ضله و شناعهصاحب بن عباد، اسماعيلج ١:١١٨

يا راقدا... و سهام الموت ترميهمحقق حلّي، جعفرج ١:١٤١

أمولاي ها أنا ذا... طوقتهجراني (حسيني)، جمال الدينج ١:١٥١

سلام و اكرام... بهن و أفواهشيوخ حرّ عاملي، محمدج ١:١٥٥

إذا المرء لم يستخلص... و غاربهابو تمام، حبيج ١:١٦٧

عجبت لميت العلم... قدرهصاحب معالم، حسن بن شهيد ثانيج ١:٢٥٩

و لقد عجبت... ذي عين قريهصاحب معالم، حسن بن شهيد ثانيج ١:٢٥٩

ص:٢٤٠

تحققت ما الدنيا... من هو قاتلهصاحب معالم، حسن بن شهيد ثانيج ٢٦٣:١

و أين الذى للفقہ... عليه مسائلهصاحب معالم، حسن بن شهيد ثانيج ٢٦٧:١

و ابن المطهر... غال فى تعصبهسبكى، تقى الدينج ٤٢٦:١

قيل لى... من المقال النبىهابو نواس، حسنج ٣٩٤، ٣٩٠:١

هل أصبحت الابصار... كرامهاحكيم، حسين بن شهاب الدينج ٨٣:٢

رضيت لنفسى... لم يضع من يدينهاحكيم، حسين بن شهاب الدينج ٨٣:٢

كن قنوعا... كل يوم غلالهحكيم، حسين بن شهاب الدينج ٨٥:٢

ان خنت عهدى... و ان طال جفاههجبى عاملى، زين الدين (شهيد ثانى) ج ٤٥٠:٢

و لما رأينا... و أقوت معالمهجبى عاملى، زين الدين (شهيد ثانى) ج ٤٥١:٢

كم ذا أوارى... و الاشواق تجريهجبى عاملى، زين الدين (شهيد ثانى) ج ٤٥٣:٢

محمد المصطفى... الوجود من عدمهشغرى عاملى، زين العابددينج ٤٥٥:٢

قبلته و به... الفؤاد بأسرهديك الجنج ١٥٥:٣

و قد علم المغرور... فى الدهر غمهسيد مرتضيج ٧٣:٤

مديح على... من أخص عبيدهاربلى، على بن عيسيج ٢١٥:٤

و اذا جفاك الدهر... على أولادهتهامى عاملى، على بن محمدج ٢٤٣:٤

بناتكم يا منكرى... غير منكرهفصيحى نحوى، على بن محمدج ٢٨٠:٤

لى نفس أشكو... لكل ما أنا فيهجبلى عاملى، على بن محمدج ٣٠٦:٤

يا من تحار البرايا... فى وصف عزّ جلالهجبلى عاملى، على بن محمدج ٣٠٨:٤

اهوى النبى محمدا... بتول الطاهرهابن دريد ازدى، محمد بن حسنج ٩٨:٥

و فى كل بيت قلته... و تجيدهشيوخ حرّ عامليج ١٢٥:٥

و ليس على... عبد عبد لعبد هـ شيخ حرّ عامليج ١٢٦:٥

يا صاحب الجاه... ممن يعتر بالجاه شيخ حرّ عامليج ١٢٨:٥

غينا... أوصافه و نعو تهشيد اول، محمد بن مكي عامليج ٣٠١:٥

قافية ياء

شيخ الانام... له الباريازورى، ابراهيمج ٤١:١

* مرغ آتش... دانه ايشيخ بهائي، محمدج ٤٧:١

يا غائبا عن عيني... منتهى آماليشيخ بهائي، محمدج ٤٦:١

فجع القريض... حبيب الطائيسن بن وهبج ١٦٠:١

ربي الله... و الوصى امامياو تمام، حبيج ١٦٨:١

أيها اللائم دعنى... من وصف حاليرسيج ٣٤٧:٢

ص: ٢٤١

هل من معين... و باد تجلديجيج ٤٥٢:٢

جاءنى يوم... و آخر عثمانيا بن حجاج ٢٠٥:٣

أترى بئار... محاسنها بعينيا بن غلبون (صورى عاملى) ج ٣١٦:٣

عارضاً بى ركب... بأيام جمعيشريف رضيع ٩٥:٤

يا أيهدا الرائح... على سيدنا الهادي رابلى، على بن عيسى ٢١٦:٤

عرج بسامراء... الحسن العسكري رابلى، على بن عيسى ٢١٧:٤

جحدت ولاء مولانا... على الوصيخاز بلدى، محمد بن احمد ج ٤٥:٥

أنا ان رمت سلوا... يا قره عينيخاز بلدى، محمد بن احمد ج ٤٥:٥

انا فى قبضه الغرام... وردينيخاز بلدى، محمد بن احمد ج ٤٥:٥

ان سر الصديق... غير سمعى و قليحزّ عاملى، محمد ج ١١٩:٥

و ما حاز أجناس الجناس... سوى شعريحزّ عاملى، محمد ج ١٢٥:٥

طال ليلى... سوى اقتراح الامانيحزّ عاملى، محمد ج ١٣١:٥

فروى لحظها كتاب... روى عن الغزاليحزّ عاملى، محمد ج ١٣١:٥

أرغب عن وصل... و عقلى و دينيحزّ عاملى، محمد ج ١٣٢:٥

كم مقام على الهوان... و انف حميشريف رضيع ١٤٣:٥

و من حذرى لا اسأل... كما هياشريف رضيع ١٤٦:٥

يا قادحا بالزناد... قم فاقتدح بفؤاديشريف رضيع ١٤٦:٥

يا للرجال لفجعه... على برأسيشريف رضيع ١٤٧:٥

قامت تظللنى... أعز على من نفسيابن عميد، محمد بن حسين ج ١٧٣:٥

صحت الشجى... الهنا و الليالياموسوى عاملى جبعى، محمد بن عليج ٢٢٥:٥

الهي شاب... الذنوب العظيم منيحرّ عاملي، (عموي شيخ حرّ) ج ٥:٢٣٥

لا يتهمني العاذلون... موهتها بينائيعاملّي، محمد بن عليج ٥:٢٤٦

سلبت أساليب... ناجذّي بينائيعاملّي، محمد بن عليج ٥:٢٤٦

كلما فوقوا الي الركب... و حل بجنييعاملّي، محمد بن عليج ٥:٢٤٧

و أما و سيدهم علي... و تبهج المتواليامهيار ديلمى بغداديج ٥:٣٥٢

أيها العاتب ما ذاك... و ما أعرف ذنيمهيار ديلمى بغداديج ٥:٣٥٤

ص:٢٤٢

- آئینه حکمت، لاهیجی، ج ۱: ۲۳۷.
- آئینه غیب نما، ج ۳: ۳۴۱.
- آثار الابرار و انوار الاخيار، ج ۲: ۳۰۱.
- آثار الدينيه، ابن مطيع، ج ۳: ۸۹.
- آثار نبويه، ابو حنيفه مصري، ج ۵: ۴۱۸.
- آداب الجمعه، شهيد ثانی، ج ۲: ۴۲۵.
- آداب الحج، خليفه سلطان، ج ۲: ۵۶.
- آداب الحج، سيوری، ج ۵: ۳۴۳.
- آداب الحج، شولستانی، ج ۳: ۴۶۱.
- آداب الحج، قزوینی، ج ۵: ۳۲۱.
- آداب الحج و كيفيه وضع مسجد الحرام، طالقانی قزوینی، ج ۲: ۲۹۵.
- آداب الدينيه للخرانه المعينه، ج ۴: ۴۲۳.
- آداب المتعلمين، خواجه نصير، ج ۵: ۲۶۱.
- آداب المناظره، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.
- آداب النفس، ابن زهره، ج ۴: ۱۳۲.
- آداب النكاح، علی عرب، ج ۴: ۱۹۲.
- آداب و مكارم الاخلاق، ج ۳: ۴۲۶.
- آراء الديانات، نوبختی، ج ۱: ۳۶۷.
- آغاز و انجام، خواجه نصير، ج ۵: ۲۶۹.

آله الكتابه، فراء، ج ٥: ٥٠٠.

آيات الاحكام، راوندى، ج ٢: ٤٨٨.

آيات الاحكام، شرفه، ج ٦: ٦١.

آيات الاحكام، شيفتگى، على، ج ٤: ١٤٤.

آيات الاحكام، فاضل جواد، ج ١: ١٥٧.

آيات الاحكام - زبده البيان.

آيات الباهره فى فضل العتره الطاهره، ج ٣: ٢٠.

آيات الينيات فى خلق العالم الارض و السماوات، ج ٣: ٣٤١.

اباحه نكاح المتعه، ابن زهره، ج ٢: ٢٣٢.

ابانه عن المماثله، كراجكى، ج ٥: ٢٣٥.

ابانه ما فى التنزيل من مناقب آل الرسول (منار الحق)، فلكى طوسى، ج ١: ٦٦.

ابتداء، علوى كوفى، ج ٣: ٤٢٥.

ابتداء الدعوه، ابو حنيفه المصرى، ج ٥: ٤١٩.

ابتلاء و الاختيار فى مصائب الائمہ الاطهار، ج ٣:

٣٢٣.

ابحاث المفيده فى تحصيل العقيده، ج ١: ٤٠٧.

ابدان الائمہ فى قبورهم، نجفى، ج ٥: ٣٢٨.

ابطال القياس، نيشابورى، ج ٥: ٤٩٤.

ابطال مذهب، داوود بن على اصفهانى، ج ٣:

٤٢٦.

ابواب الجنان، فيض، ج ٥:٢٩٥.

ابواب الجنان، قزويني، محمد، ج ٥:٢٥٠.

ابواب و الفصول، سلا، ج ٢:٥٠٤.

ابواب و الفصول لذوى الالباب و العقول، ج ٦:

ص:٢٤٣

اتفاق صحاح الاثر فى امامه الائمه الاثني عشر، حلى اسدى، يحيى، ج ٥:٥٠٥.

اتفاق و الافتراق، قاضى نعمان، ج ٥:٤١٩.

اثبات الامامه، شوشترى، ج ٣:٣٠٢.

اثبات الامامه، مسعودى، ج ٣:٥٠٥.

اثبات تشيع سيد محمد نوربخش، قاضى نور الله شوشترى، ج ٥:٤٠٧.

اثبات الحدوث الزمانى للعالم، ج ٤:٢٢١.

اثبات حدوث العالم، تنكابنى، ج ٢:٣٤.

اثبات رؤيه الجن، ج ٣:٢٨٦.

اثبات الرجعه، شرف الدين يزدى، ج ٥:٤٩٢.

اثبات الرجعه، طبسى، ج ٥:٣٢٨.

اثبات الرجعه، مشهدى، ج ٢:٥٢٢.

اثبات الشوق، ج ٣:٣٤١.

اثبات العقل المجرد، نصير الدين طوسى، ج ٥:

٢٦٩.

اثبات العقول المجرده، ج ٥:٢٦٦.

اثبات الواجب، ابوردى، ج ٦:٦٠.

اثبات الواجب، اردبيلى، ج ١:٩١.

اثبات الواجب، قارى، ج ٤:١٩٣.

اثبات الواجب، خواجه نصير ج ٥:٢٧٠.

اثبات الواجب، نظام الدين دشتكى ج ١:٦٤.

اثبات وجود صاحب الزمان، بهائى ج ٥:١٦٨.

اثبات الوصيه، ج ٣:٥٠٦.

اثبات الهداه بالنصوص و المعجزات، شيخ حر عاملى، ٥:١١٣.

اثنا عشرية، تنكابنى، ج ٣:٢٠١.

اثنا عشرية، حر عاملى، ج ١:٢٩٥.

اثنا عشرية الاصوليه، طريحي، ج ٤:٤١٤.

اثنا عشرية فى الحج، بهائى، ج ٥:١٥٦.

اثنا عشرية فى الزكاه، بهائى، ج ٥:١٥٦.

اثنا عشرية فى الصلوه، صاحب معالم، ج ١:

٢٥٦.

اثنا عشرية فى الصوم، بهائى، ج ٥:١٥٦.

اثنا عشرية فى الطهاره، بهائى، ج ٥:١٥٦.

اثنا عشرية فى الطهاره و الصلاه، مشعشى، ج ٢:

٢٧٤.

اثنا عشرية فى المواعظ العديده، ج ٥:٢٧١.

الاجازات، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٦.

الاجازات، صاحب معالم، ج ١:٢٥٧.

اجازه الحديث، بنى زهره، ج ١:٤١٥، ٤٢٢.

اجازه شيخ حسين بن عبد الصمد، ج ٢:٤٢٧.

اجازه علی بن نجده، ج ۵: ۳۰۰.

اجازه کیکاوس بن دشمن زیار به منتجب الدین، ج ۴: ۵۱۱.

اجتهاد، ابن ابی مطیع، ج ۳: ۸۹.

اجتهاد، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۶.

اجماع، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۶.

اجوبه المسائل، داماد، ج ۵: ۷۲.

اجوبه مسائل ثلاث، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

اجوبه المسائل الخراسانیه، ج ۲: ۴۲۶.

اجوبه المسائل الشامیه، ج ۲: ۴۲۷.

اجوبه مسائل الشیخ احمد، ج ۲: ۴۲۶.

اجوبه مسائل الشیخ زین الدین، شهید ثانی، ج ۲:

۴۲۶.

اجوبه مسائل شیخ صدر الدین، خواجه نصیر طوسی، ج ۵: ۲۷۰.

اجوبه المسائل الهندیه، ج ۲: ۴۲۷.

احادیث فقهیه علی مذهب الامامیه، احسائی،

ص: ۲۴۴.

محمد بن ابى جمهور، ج ٥:٨٩.

الاحتجاج على اهل اللجاج، ج ١:٨٣.

الاحتجاج فى مسائل الاحتجاج، ج ٤:٤١٤.

الاحتجاج لعمر و بن عباد و نصره مذهبه، ج ١:

٣٤٧.

احتجاج المخالفين لامامه امير المؤمنين، سيد هاشم بحراني، ج ٥:٤٤٧.

احجار الشداد و السيوف الحداد، فيض كاشاني، ج ٥:٢٩٥.

احقاق الحق، قاضى نور الله شوشترى، ج ٥:٤٠٨.

احكام الاحكام، راوندى، ج ٢:٤٨٩.

احكام الاعتمار، مرتضى، ج ٤:٥٨.

احكام سجود التلاوه، بهائى، ج ٥:١٥٨.

احكام السلام، كركى، ج ٣:٥٢٧.

احكام الصيد و الذبائح، ابو الحسن، ج ٦:٦٠.

احكام العبيد، بزوفرى، ج ٢:١٦٦.

احكام القضيه فى احكام القضيه، ابن داوود حلى، ج ١:٢٨٩.

أحوال الائمة (ع)، ابن خزيمه، ج ٢:٩٨.

أحوال الائمة (ع)، ابن مهنا، ج ٥:٣٤٩.

احوال اصحاب الائمة و رواتهم، خزينى، ج ٢:

٤٩.

احوال چوب چينى، يزدى، ج ٤:٤٨٧.

- احوال الحكماء، شفوی، ج ۱: ۸۲.
- احوال شهید ثانی، ابن عودی، ج ۵: ۲۲۱.
- احوال الصحابه، حر عاملی، ج ۵: ۱۱۵.
- احوال علماء الشیعه، منتجب الدین، ج ۴: ۱۸۱.
- احوال المعصومین (ع)، ج ۶: ۱۶۰.
- الاحبار، ابن خالویه، ج ۲: ۲۵.
- احبار، ابن کیش، ج ۱: ۳۳۹.
- احبار، شهید ثانی، ج ۲: ۴۴۵.
- احبار الاحاد، کراجکی، ج ۵: ۲۳۷.
- احبار الائمة (ع)، موسوی عاملی سکیکی، نجم الدین، ج ۵: ۳۷۴.
- احبار الزمان، مسعودی هذلی، ج ۳، ۵: ۵۰۵.
- احبار السید بن محمد الحمیری، ج ۱: ۸۰.
- احبار عیون بنی هاشم، ج ۵: ۲۸۳.
- احبار فاطمه (س)، ج ۶: ۱۰۶.
- احبار قضات بغداد، شریف رضی، ج ۵: ۱۴۳.
- احبار و الفضائل، ابن شد قم، ج ۱: ۲۸۲.
- اختصار اسرار قاسمی، ج ۳: ۵۱۳.
- اختصار اصلاح المنطق، مغربی، ج ۲: ۱۶۰.
- اختصار تفسیر علی بن ابراهیم، کفعمی، ج ۱:

اختصار جوامع الجامع، كفعمى، ج ١: ٥٩.

اختصار الحدود و الحقائق، كفعمى، ج ١: ٥٩.

اختصار رساله سلا، ج ١: ١٤٢.

اختصار زبده البيان مختصر مجمع البيان، كفعمى، ج ١: ٥٩.

اختصار علل الشرائع، كفعمى، ج ١: ٥٩.

اختصار غريب القرآن، كفعمى، ج ١: ٥٩.

اختصار غريب المصنف، مغربى، ج ٢: ١٦٠.

اختصار الغريبين، كفعمى، ج ١: ٥٩.

اختصار قواعد شهيد اول، كفعمى، ج ١: ٥٩.

اختصار الكون و الفساد، ج ١: ٣٦٧.

اختصار لسان الحاضر و النديم، ج ١: ٥٩.

اختصار المجازات النبويه، سيد رضى، كفعمى، ج ١: ٥٩.

اختصار مغرب اللغة، ج ١: ٥٩.

اختصار من لا يحضره الفقيه، قزوينى، محمد باقر،

ج ٥:٦٧.

اختصاص، شيخ مفيد، ج ٥:٢٩١.

اختلاف اصول المذاهب، مصري، ج ٥:٤١٩.

اختلاف الزوجين قبل الدخول في قدر المهر، ج ٥:

٧٢.

اختيار حقائق الخلل في دقائق الحيل، ج ٣:١٣١.

اختيار الساعات، ج ٥:٣٩٧.

اختيار الساعات، سبزواري، ج ٥:٨٢.

اختيار الساعات، مجلسي، ج ٥:٦٨.

اختيار الساعات في ايام الشهر، نقيب حسيني، ج ٢:٤٦٠.

اختيار شعر ابي تمام، مغربي، ج ٢:١٦٠.

اختيار شعر بحترى، وزير مغربي، ج ٢:١٦٠.

اختيار شعر متنبى، وزير مغربي، ج ٢:١٦٠.

اختيار في ادعيه الليل و النهار، ج ١:١١٠.

اختيار في الفقه، مصري، ج ٥:٤١٩.

اختيار المصباح، ج ٦:١٧٠.

اختيار من شعر الشعراء، ج ١:١٦٤.

اختيارات، كاشفي، ج ٢:٢٠٩.

اخلاق، ابو القاسم كوفي، ج ٣:٤٠٣، ٤٢٥.

اخلاق، استرابادي، ج ٥:٨٤.

اخلاق، سندی، ج ۱: ۸۲.

اخلاق، سید علی همدانی، ج ۴: ۳۵۴.

اخلاق محسنی، کاشفی، ج ۲: ۲۰۹.

اخلاق ناصری، خواجه نصیر، ج ۵: ۲۶۵.

اخوان، ابن بابویه، ج ۴: ۲۵.

ادب الکتاب، ابن درید، ج ۵: ۱۰۱.

ادب النظر و التحقیق، ج ۳: ۴۲۵.

ادب النفس، عینائی، ج ۵: ۲۷۱.

ادعیه، شوشتری، ج ۵: ۴۰۷.

ادعیه، علوی آوی، محمد، ج ۵: ۲۵۹.

ادعیه، مسعودی هذلی، ج ۳: ۵۰۵.

ادعیه زین العابدین، علوی، ج ۵: ۳۷۱.

ادعیه السر، راوندی، فضل، ج ۴: ۴۵۲.

ادعیه السفر، ج ۶: ۱۰۸ پ.

الادعیه الفاخره المنقوله عن الائمة الطاهره، علامه حلی، ج ۱: ۴۱۲.

ادعیه المأثوره، جزینی، ج ۵: ۲۸۷.

ادعیه و الاحراز المنجیه عن المخاوف، ج ۴:

۳۳۷.

الادنی، ابن منیر، ج ۵: ۱۷۷.

ادویه مفرده، غیاث الدین طیب، ج ۴: ۱۴۶.

اديان و الملل، ج ٣:٣٦٥.

اذان، قزوینی، ج ٣:٤٥٤.

اربعون حديثا، تفرشی، ج ٤:٤٨٤.

اربعون حديثا، حارثی، ج ٢:١٢١.

اربعون حديثا، راوندی، فضل، ج ٤:٤٥٢.

اربعون حديثا، سیوری، ج ٥:٣٤٣.

اربعون حديثا، شهيد اول، ج ٥:٢٩٩.

اربعون حديثا، مجلسی، ج ٥:٦٨.

اربعين البهائي، طبرسی، ج ١:٣٠٧.

اربعين عن الاربعين، شامی، ج ٥:٥٥٠.

اربعين عن الاربعين في فضائل امير المؤمنين، نيشابوری، ج ٥:٤٧.

اربعين عن الاربعين من الاربعين في فضائل امير المؤمنين، ج ٤:١٨٠، ١٨٥.

اربعين في الاخبار، اربلی، ج ٢:٤٧٧.

اربعين في فضائل امير المؤمنين، ابی المكارم، ج ٦:١٣٦.

اربعين في فضائل امير المؤمنين، حسینی، ٣:

اربعين فى فضائل امير المؤمنين، عاملى مشغرى، ج ٥: ٥٥٠.

اربعين فى فضائل امير المؤمنين و امامه الائمة الطاهرين، روغنى، ج ٥: ١٩١.

ارتباع فى تحريم القناع، ابن جنيد، ج ٥: ٤٢.

ارث الزوجه، شهيد ثانى، ج ٢: ٤٢٥.

ارجوزه، ابن داوود، ج ١: ٢٩٤.

ارجوزه فى تاريخ القاهره، ج ١: ٢١٨.

ارجوزه فى تاريخ الملوك و الخلفاء (تاريخ پادشاهان و خليفه ها)، ج ١: ٢١٨.

ارجوزه فى شرح الياقوت، ج ١: ١١٧.

ارجوزه فى الصوم المندوب، نابلى، ج ٢: ١٩٨.

ارجوزه فى مقتل الحسين (ع)، ج ١: ٦١.

ارجوزه فى المنطق، حكيم، ج ٢: ٨١.

ارجوزه فى المواريث، جيعى، ج ١: ٥٦.

ارجوزه فى النحو، حكيم، ج ٢: ٨١.

ارجوزه فى نظم الفيه الشهيد، ج ١: ١٨٥.

ارشاد، مفيد، ج ٥: ٢٩١.

ارشاد الازهان الى احكام الايمان، ج ١: ٤٠٠، ٤٠٢، ٤٠٦، ٤١١.

ارشاد فى الاسطرب، شيرازى، ج ٢: ٢٥٦.

ارشاد القلوب، ج ١: ٣٧٧، ٣٧٨، ٣٧٩.

ارشاد المسترشدين فى اصول الدين، ج ٥: ١٣٩.

ارشاد المنصف البصير الى طريق الجمع بين اخبار التقصير، ج ٣:١٤٩.

اركان، اربلى، ج ٢:٢٤٨.

اركان الاربعه، علوى كوفى، ج ٣:٤٢٦.

ازاحه العله فى معرفه القبله، ج ٣:١٧.

ازاله الران عن قلوب الاخوان، ج ٥:٤٢.

الازهار فى شرح لاميه مهيار، ج ١:١١٠.

اساس الاقتباس، خواجه نصير طوسى، ج ٥:

٢٦٥.

اسامى امير المؤمنين (ع)، ج ١:٣٣٨.

اسامى وضاعى الحديث، ج ٥:٤١٠.

اسئله عديده، ظهيرى، ج ٢:٤٨.

اسباب الملك، بحراني يزدى، ج ٥:٤٩٢.

اسباب النزول، راوندى، فضل، ج ٤:٤٥٣.

اسباب و النزول على مذهب آل الرسول، ج ٥:

٢١٠.

استبصار، مسعودى هذلى، ج ٣:٥٠٥.

استحباب السوره و وجوبها، ج ٥:١٥٨.

استخراج المراد من مختلف الخطاب، ج ٥:٤٢.

استدراك، شهيد اول، ج ٥:٣٠٥.

استذكار لما مر من سوائف الاعمار، ج ٣:٥٠٧.

استشهاد، علوی کوفی، ج ۳: ۴۲۵.

استطراف فی ذکر ما ورد من الفقه فی الانصاف، کراچکی، ج ۵: ۲۳۷.

استظهار، علوی کوفی، ج ۳: ۴۲۴.

استعلام حال النبی و حقیقه کلامه، خواجه نصیر، ج ۵: ۲۶۶.

استغاثه، ابن میثم، ج ۵: ۳۵۷.

استغاثه فی بدع الثلاثه، علوی، ج ۳: ۴۲۱.

استقصاء الاعتبار فی تحقیق معانی الاخبار، علامه حلی، ج ۱: ۴۰۷، ۴۱۲.

استقصاء البحث و النظر فی القضاء و القدر، علامه حلی، ج ۱: ۴۱۴.

استقصاء النظر فی امامه الائمه اثنی عشر، ابن میثم، ج ۵: ۳۵۷.

استنصار فی النص علی الائمه اطهار، کراچکی،

ص: ۲۴۷

ج ٢٣٦:٥.

اسد، ابن خالويه، ج ٢:٢٧.

اسرار الائمة (الامامه)، طبرسى، ج ١:٣٠٤، ٣٠٦، ٣٠٨؛ ج ٤:٤٣٣.

اسرار التوحيد، گيلانى، ج ٣:٣٤٢.

اسرار الحروف و رموز الاعداد، ج ١:٨٢.

اسرار الخفيه فى العلوم العقليه، ج ١:٤٠٨.

اسرار الزكاه و الصوم و الحج و سائر العبادات، گيلانى، ج ٣:٣٤١.

اسرار الصلاه، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٥.

اسرار قاسمى، كاشفى، ج ٢:٢١٣.

اسرار القرآن فى تفسير الفرقان، ج ٣:٣٤٢.

اسرار القطعيه، ج ٤:٣٥٤.

اسرار اللاهوت فى وجوب لعن الجبت و الطاغوت، ج ٣:٥٢٧.

اسرار النبى و فاطمه و الائمة، ج ٢:٣٤٩.

اسطرباب، شوشترى، ج ٥:٤١١.

اسطرباب، مرعشى، امير نور الله، ج ٥:٤٢٣.

اسطرباب، نصير الدين طوسى، ج ٥:٢٦١.

اسعاف، حكيم، ج ٢:٨١.

اسفار الاربعه، ملا صدر الدين، ج ٥:٣٥.

أسماء ساعات الليل، ابن خالويه، ج ٢:٢٦.

اسماء الله تعالى و صفاته، ج ١:١٢٢.

اسناد و الايقاع، قطب راوندی، ج ۵: ۲۸۲.

اشتراک اللفظی فی وجوده و صفاته تعالی، اصفهانی، ج ۲: ۳۵۷.

اشتراک اللفظی فی وجوده و صفاته تعالی، قاضی سعید قمی، ج ۲: ۳۱۸ - ۳۱۹.

اشتقاق، ابن خالویه، ج ۲: ۲۷.

اشتقاق، ابن درید، ج ۵: ۱۰۱.

اشتقاق الشهور و الايام، ابن خالویه، ج ۲: ۲۵.

اشراف، طرابلسی، ج ۳: ۱۶۸.

اشراق، ابن براج، ج ۳: ۱۸۱.

اشرف العقائد، میمندی مشهدی، ج ۵: ۳۲۹.

اصباح الشیعه بمصباح الشریعه، ج ۲: ۵۱۱.

الاصفی، فیض کاشانی، ج ۵: ۲۹۴.

اصل ابی عبد الله انصاری، ج ۶: ۱۰۰.

اصل الاوصیاء، علوی کوفی، ج ۳: ۴۲۵.

اصلاح المنطق، ج ۵: ۵۴۰، ج ۶: ۱۸۱.

اصول، ابن حجام، ج ۵: ۲۴۳.

اصول، بحرانی، سید ماجد، ج ۵: ۲۱.

اصول، جبعی، ج ۱: ۵۶.

اصول، حویزی، ج ۵: ۳۱۴.

اصول، شاخوری، ج ۲: ۵۱۷.

اصول، مشغری، ج ۵: ۲۷۴.

- اصول الاصليه، فيض، ج ٥:٢٩٥.
- اصول الاعتقاد، خواجه نصير، ج ٥:٢٦٦.
- اصول الخمس، رهقى، ج ٤:٢٥٧.
- اصول الدين، ابوردى، ج ٦:٥٩.
- اصول الدين، جرجانى، ج ٢:٤٧٧.
- اصول الدين، گيلانى، عبد الغفار، ج ٣:١٩٧.
- اصول الدين، سيد ضياء الدين، ج ٣:٢٩٠.
- اصول الدين، شولستانى، ج ٣:٤٦٢.
- اصول الدين، فاضل جواد، ج ١:١٥٨.
- اصول الدين، سيد مرتضى، ج ٤:٧١.
- اصول الدين، ناصر بالحق، ج ١:٣١٣.
- اصول الدين، همدانى، نصير، ج ٥:٣٨١.
- اصول الفقه، ابن هلال، ج ٤:٣٤٨.
- اصول الفقه، ابو طالب حسيني، ج ٦:٩١.
- اصول الفقه، بحراني، ج ١:١٠١.

اصول الفقه، محقق حلي، ج ١: ١٤٢.

اصول في تحقيق مقالات، ج ٣: ٤٢٥.

اصول المذاهب، قاضي نعمان، ج ٥: ٤١٩.

الاصول و الفصول، وراق طرابلسي، محمد، ج ٥:

٣٢٠.

اضاحي، ابن قولويه، ج ١: ١٤٩.

اضداد، ابن عثاقني، ج ٣: ١٣١.

اعتبار في ابطال الاختيار، ج ٢: ٣٢.

الاعتبار في ابطال الاختيار، ج ٢: ٣٩.

اعتراض على الكلام الوارد من حمص، ابن زهره، ج ٢: ٢٣٢.

اعتراضات على تعريف الطهاره من كتاب قواعد الاحكام، ج ٤: ٢٢٨.

اعتصام في علم الكلام، ج ٤: ١٢٠.

اعتقاد، شيرازي، محمد بن مومن، ج ٥: ٢٥٦.

اعتقادات، ابن اشناس، ج ١: ٣٥٥.

اعتقادات، دوريسي، ج ١: ١٤٦، ١٤٧.

اعتقادات، رازي، ج ٣: ٩٨.

اعتقادات، صدوق، ج ٥: ٢٠٢.

اعتقادات، مجلسي، محمد باقر، ج ٥: ٦٨.

اعجاز قرآن، خزاعي، ج ٥: ٢٧.

اعراب، مهابادي، ج ١: ٢٥٢.

اعلیٰ علیین، گیلانی، ج ۳:۳۴۱.

اعلام الجلیہ فی شرح الرسالہ الالفیہ، ج ۲:۱۵۵.

اعلام الدین فی صفات المؤمنین، ج ۱:۳۷۸.

اعلام الطرائق فی الحدود و الحقائق، ج ۵:۲۱۰.

اعلام الوری باعلام الہدی، ج ۴:۴۲۳.

الاعمار، ابن عتائق، ج ۳:۱۳۱.

اعمال الصالحہ، ابن بابویہ، ج ۱:۲۰۶.

اعیاد و فضایل نوروز، صاحب، ج ۱:۱۲۲.

اغاثہ فی بدع الثلاثہ، کوفی، ج ۳:۴۲۱.

اغالیط فیروز آبادی فی القاموس، سید علی خان مدنی، ج ۳:۴۳۶.

اغراب فی الاعراب، بریدی، ج ۳:۲۸.

اغراب فی الاعراب، راوندی، ج ۲:۴۸۹.

اغسال، ابن عیاش، ج ۶:۱۹۲.

اغفال، ابو علی فارسی، ج ۱:۲۴۳.

اغلاط الشیخ بہائی و تصحیفاتہ، ج ۵:۷۸.

افادہ، مقرئ استرآبادی، ج ۵:۵۰۴.

افادہ للشہادہ، بیہقی، ج ۲:۳۶۴، ج ۶:۱۹۲.

افصاح و ایضاح للفرائض و الموارث، ابن جنید، ج ۵:۴۲.

افصال زراری، ج ۱:۹۵؛ ج ۶:۱۰۸ پ.

افعال اللہ تعالیٰ معللہ بالاغراض، ج ۱:۹۱.

افق المبين، داماد، ج ٥:٧١.

الافهام لاصول الاحكام، ج ٥:٤٢.

اقتصاد فى ايضاح الاعتقاد، ج ٢:٧١.

اقتصاد فى شرح الارشاد، ج ٣:٣٢٦.

اقتصاد فى الفقه، ج ٥:٤١٩.

اقسام الارضين، كركى، ج ٣:٥٢٧.

اقصى الهمه فى معرفه الائمه، ج ٤:٩٧.

اقل ما يجب اعتقاده، خواجه نصير، ج ٥:٢٦٨.

الاقناع فى علم العروض، ج ١:١٢٣.

اكسير، تبريزى، ملا نوروز على، ج ٥:٣٩٧.

اكل آدم من الشجره، روغنى، ج ٥:١٩٠.

اكل آدم من الشجره، طالقانى، ج ٥:٢٥٧.

اكل آدم من الشجره، قزوينى، ج ٢:٢٩٥.

اكيل التاجى، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.

اكمال تتمه الجامع العباسى، نظام الدين ساوجى، ج ٥:٣٧٥.

اكمال الدين و اتمام النعمه، ج ٥:٢٠١.

التهاب نيران الاحزان و مشير اكنتاب الاشجان، ج ١:١٤٧.

الحاق بالاشتياق، وزير مغربي، ج ٢:١٦٠.

الزام النواصب، ابن مفلح، ج ٢:١٩٧.

الفاظ، ابن سكيت، ج ٥:٥٤٣.

الفیه، لاهیجی، ج ١:٢٣٧.

الفیه، شهید ثانی، ج ٢:٤٢٦، ٤٢٧.

الفیه فی فقه الصلاه الیومیه، ج ٥:٣٠٠.

الفین، برسی، ج ٢:٣٥٠.

الفین، علامه حلّی، ج ١:٤١٦، ٤١٧، ٤٢٨.

الفین الفارق بین الحق و المین، ج ١:٤٠٣، ٤١٤.

القاب، ابن خالویه، ج ٢:٢٧.

القاب الرسول و فاطمه و الاثمه علیهم السلام، راوندی، ج ٢:٤٩٠.

ام القرآن، راوندی، ج ٢:٤٨٧.

ام المعجزات، راوندی، ج ٢:٤٩٠.

امالی، ابن شاذان، ج ١:٨٦.

امالی، ابن شجری، ج ٥:٤٦٢.

امالی، ابن عیاش، ج ٦:٤٩.

امالی، ابن نصر، ج ٢:٤٧٩.

امالی، هروی، ج ٣:٤٩٧؛ ج ٥:٤٧٩.

- امالی، ابو العباس، ج ۳: ۳۸۲.
- امالی، ابو علی طوسی، ج ۱: ۳۷۶.
- امالی، خزاعی، ج ۳: ۱۲۲؛ ج ۵: ۲۷.
- امالی، نیشابوری، ج ۶: ۱۰۲.
- امالی (المجالس)، صدوق، ج ۵: ۲۰۱.
- امالی، هروی، ج ۶: ۹۶.
- امالی فی الاخبار، خزاعی، ج ۱: ۶۷.
- امالی فی مناقب اهل بیت (ع)، ج ۴: ۵۲۸.
- الامامه، ابن میثم، ج ۵: ۳۵۶.
- الامامه، اردبیلی، ج ۱: ۹۱.
- امامه، الهی، ج ۲: ۱۱۱.
- امامه، بریدی، ج ۳: ۲۸.
- امامه، بیاضی، ج ۴: ۳۱۸.
- امامه، جزائری، ج ۳: ۳۲۷.
- امامه، رازی، ج ۳: ۹۸.
- امامه، سیالکوتی، ج ۳: ۱۰۳.
- امامه، شیرازی، ج ۴: ۳۳۴.
- امامه، شیرازی، ج ۴: ۳۹۰.
- امامه، صاحب بن عباد، ج ۱: ۱۲۲.
- امامه، علوی کوفی، ج ۳: ۴۲۶.

امامه، قاضى نعمان، ج ٥:٤١٩.

امامه، كرهرودى، ج ٣:١١٦.

امامه، سيد مرتضى، ج ٤:٦٠.

امامه، نصير الدين طوسى، ج ٥:٢٤٨.

امامه امير المؤمنين (ع)، ابن خالويه، ج ٢:٢٦.

امامه الصغير، ناصر بالحق، ج ١:٣١٣.

امامه الكبير، ناصر بالحق، ج ١:٣١٣.

الامامه و التبصره من الحيره، ج ٤:٢١، ٢٥.

الامان من الميزان فى تفسير القرآن، ج ٣:٢٨٢.

الامانه، آملى، ج ٢:٢٤٨.

امتحان الافكار فى مسأله الدار، ج ٤:٣١٥.

امتناع تخلف المعلول عن العله التامه، ج ٤:٢٢٦.

امثله الامامه، سيد حيدر آملى، ج ٢:٢٤٧.

امثله التوحيد، ج ٢:٢٤٧.

امر الحكمين، مكى، ج ٥:٢٤٣.

امل الآمل فى علماء جبل عامل، شيخ حرّ عاملى، ج ٥:١١٤.

املاء، ابن بابويه، ج ٤: ٢٥.

انبياء، علوى كوفى، ج ٣: ٤٢٥.

انتخابات لمصنفات العلماء، فيض، ج ٥: ٢٩٥.

انتصار، ابن شجرى، ج ٥: ٤٦٢.

انتصار، مسعودى هذلى، ج ٣: ٥٠٥.

انتصاف فى الفقه، ابن ابى عمرون، ج ٣: ٢٩٧.

انتقاد فى النحو، قزوينى، ج ٣: ٤٤٦؛ ج ٥: ٣١١.

انتهاء، ابن قضاة، ج ٦: ١٩٣.

الانجاز فى شرح الايجاز، ج ٢: ٤٨٩.

انس الوحيد فى شرح التوحيد، ج ٥: ٣٨٩، ٤٠٧.

انساب، شرف الدين يزدى، ج ٥: ٤٩٢.

انساب، مجد الدين قمى، ج ٥: ٢٨٦.

انساب آل ابى طالب، ابن شهر آشوب، ج ٥:

٢١١.

انساب آل ابى طالب، نسابه، ج ٥: ٥٢٤.

انساب آل الرسول و اولاد البتول، علوى، عبيد الله بن موسى، ج ٣: ٣٦٥.

انساب الائمة و مواليدهم، ج ١: ٣١٣.

انساب بنى نصر بن قعين، ج ١: ٧٤.

انساب الطالبية، ابى المعالى، ج ١: ١١٦.

الانسان، نوبختى، ج ١: ٣٦٧.

انصاف، ابن قبه رازی، ج ۵: ۱۹۳؛ ج ۶: ۵۶.

انصاف فی الرد علی صاحب الکشاف، ج ۴:

۱۶۳.

انصاف فی النص علی الائمة الاشراف، سید هاشم بحرانی توبلی، ج ۵: ۴۴۷.

انصاف و الانتصاف، اسدی، ج ۲: ۲۹۱.

انموذج، قاضی نور الله شوشتری، ج ۵: ۴۰۷.

انموذج ابراهیمیه، حسینی همدانی، ج ۱: ۴۵.

انموذج العلوم، تنکابنی، ج ۳: ۲۰۱.

انموذج العلوم، خلیفه سلطان، ج ۲: ۵۶.

انموذج العلوم، مشهدی، ج ۵: ۴۰۷.

الانواء، ابن درید، ج ۵: ۱۰۱.

انوار، صاحب بن عباد، ج ۱: ۱۱۷.

انوار، عامری، عبید، ج ۳: ۳۵۰.

انوار، وراق طرابلسی، ج ۵: ۳۲۰.

انوار الالهیه فی الحکمه الشرعیه، ج ۴: ۱۷۱.

انوار البدریه لکشف شبه القدریه، ج ۱: ۳۶۵.

انوار الجلالیه لظلام الفلاس من تلبیس مؤلف المقتبس، ج ۴: ۳۴۸.

انوار الجلالیه للفصول النصیرییه، ج ۵: ۳۴۳.

انوار الخفیه و المسائل المنطقیه (الرموز الخفیه)، ج ۱: ۱۰۱.

انوار السرائر و مصباح الزائر، ج ۵: ۴۳۰.

انوار السهيلي، كاشفي، ج ٢: ٢٠٩.

انوار في تاريخ الائمة الابرار، ج ٤: ٣٤٧.

انوار في تاريخ مواليد اهل البيت الاطهار، ج ٦:

١٠٧.

انوار في مولد النبي المختار، بكرى، احمد، ج ١:

٧٦، ٧٧؛ ج ٦: ٦٣.

انوار القرآن في مصباح الايمان، ج ٤: ٣٢٦.

انوار الكواكب مستفاده من الشمس، ج ٥: ١٥٧.

انوار المضيئه في احوال المهدي، ج ٤: ١٢٣.

انوار المضيئه في الحكم الشرعيه المستنبطه من الايات الالهيه، ج ٤: ١٦٢.

انوار الملكوت في شرح الياقوت، ج ١: ١١٧، ٤٠٧.

انوار النعمانيه في معرفه النشأ الانسانيه، جزائري، سيد نعمه الله، ج ٥: ٣٨٩.

انواع، ابن جندي، ج ١: ٩٦.

ص: ٢٥١

انيس العارفين، كاشفى، ج ٥١٣:٣.

انيس الواعظين، گيلانى، ج ٣٤٢:٣.

اوائل، ابن حجاج، ج ٢٤٣:٥.

اوائل المقالات، شيخ مفيد، ج ٢٩١:٥.

اواخر، ابن حجاج، ج ٢٤٣:٥.

اوسط، مسعودى هذلى، ج ٥٠٥:٣.

اوصاف، ابن شهر آشوب، ج ٢١٠:٥.

اوصاف الاشراف، ج ٢٦٧:٥.

اوصياء، علوى كوفى، ج ٤٢٦:٣.

اوقات الصلوات الخمس، ج ٥١١:٤.

اهوازيات، فارسى، ج ٢٤٣:١.

ايام و الليالى الاربعه، داماد، ج ٧٢:٥.

ايجاز المطالب فى ابراز المذاهب، نصير الدين طوسى، عبد الله، ج ٢٦٣:٣.

ايجاز المفيد، شهيد اول، ج ٣٠٥:٥.

ايضاح، بصرى، ج ١٥٥:٢.

ايضاح، فارسى، ج ٢٤٢:١.

ايضاح، قاضى نعمان، ج ٤١٩:٥.

ايضاح الاشتباه فى احوال الرواه، علامه حلى، ج ٤٠٠:١، ٤٠٣، ٤١٥، ٤١٧.

ايضاح دفائن النواصب، ج ٥٢:٥.

ايضاح الفوائد فى حل مشكلات القواعد، ج ٥:

ايضاح فى اصول الدين، خزاز، ج ٤:٢٨٢.

ايضاح القلوب، ج ٥:١٣٨.

ايضاح مخالفه اهل السنه للكتاب و سنه، ج ١:

.٤٠٣

ايضاح المسترشدين الراجعين الى ولايه امير المؤمنين، بحراني توبلى، ج ٥:٤٤٦.

ايضاح المصباح لاهل الصلاح، ج ٤:١٦٤، ١٦٧.

ايضاح المعضلات من شرح الاشارات، ج ١:

.٤٠٨

ايضاح المقاصد من حكمه عين القواعد، علامه حلى، ج ١:٤١٤.

الايقاد، ابن جنيد، ج ٥:٤٢.

ايفاظ من الهجعه بالبرهان على الرجعه، ج ٥:١١٤.

ايفاظات، ج ٥:٧١.

الايماضات و التشريفات، داماد، ج ٥:٧١.

الايمان، ابو مظفر اسدى، ج ٤:٥٢٨.

ايمان ابى طالب، ابن معد ج ٤:٣٩٥ - الرد على الذاهب....

ايمان ابى طالب، كركى، ج ٢:٧١.

باب حادى عشر، علامه حلى، ج ١:٤١٥.

باب المفتوح الى ما قبل فى النفس و الروح، ج ٤:

باقیات الصالحات، شهید اول، ج ۵: ۳۰۰.

بحار الانوار فی اخبار الائمه الاطهار، مجلسی، ج ۵: ۶۷.

بحث التجدید، شوشتری، ج ۵: ۴۰۷.

بحر، راوندی، ج ۲: ۴۸۷.

بحر الاصداف فی حاشیه الکشاف، رازی بویهی، محمد، ج ۵: ۲۸۰.

بحر الانساب، رازی، ج ۶: ۱۴۰.

بحر الحساب، ج ۵: ۱۵۶.

بحر الخضم فی تفسیر القرآن الاعظم، ج ۲: ۲۴۸.

بحر الغدیر، قاضی نور اللّٰه، ج ۵: ۴۰۷.

بحر المناقب، ج ۳: ۳۸۷.

بداء، استرآبادی، محمد امین، ج ۵: ۶۳.

بدائع الافکار فی صنایع الاشعار، ج ۲: ۲۱۲.

بدائع الصنائع، ج ۶: ۱۰۳.

ص: ۲۵۲

- بدايه، صهرشتى، ج ۲: ۵۱۱.
- بدايه فى الدرايه، ج ۲: ۴۲۶.
- بدايه فى سبيل الهدايه، ج ۲: ۴۲۷.
- بدايه فى الفقه، ج ۱: ۱۳۵.
- بدايه فى الهدايه، ج ۶: ۵۵.
- بدايه الهدايه، شيخ حر عاملى، ج ۵: ۱۱۵.
- بدايه الهدايه، حمصى رازى، ج ۵: ۳۲۶.
- بدع المحدثه، علوى، ج ۳: ۴۲۱؛ ج ۶: ۱۲۹.
- بدع المحدثه فى الاسلام، علوى، ج ۳: ۴۲۱.
- بديع، شيرازى، ج ۳: ۴۳۵.
- بديع، شيرازى، فتح الله، ج ۴: ۳۹۰.
- البديعه، صفى الدين حلى، ج ۳: ۱۷۰.
- براهين فى امامه امير المؤمنين، ج ۳: ۹۶.
- برزخ الجامع، گيلانى، عبد الوحيد، ج ۳: ۳۴۱.
- بروق، سيد مرتضى، ج ۴: ۶۰.
- برهان، كراجكى، ج ۵: ۲۳۹.
- برهان الشيعه، مشعشى، ج ۲: ۲۶۷.
- برهان فى اسباب نزول القرآن، ج ۵: ۲۱۱.
- برهان فى تفسير القرآن، ج ۵: ۴۴۴.
- برهان فى النص على امير المؤمنين (ع)، ج ۴:

- بساتين الخطباء، افندی، ج ٣:٢٨١.
- البستان في تفسير القرآن، سمان، ج ١:١٢٨.
- بسط الاشارات، علامه حلّي، ج ١:٤٠٨.
- بسط الكافيه، علامه حلّي، ج ١:٤٠٨.
- بشاره المصطفى لشيعة المرتضى، ج ٥:٣٩.
- بشارات، طبري آملی كحی، ج ٥:٤٠.
- بشرى المحققين، ج ١:١٠٧.
- بصاره التجارت، گیلانی، ج ٣:٣٤١.
- بطلان الجبر، علامه حلّي، ج ١:٤١٥.
- بعض مثالب النواصب في نقض بعض فضائح الروافض، ج ٣:٩٦.
- بغيه، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.
- بغيه الطالب في ايضاح المناسك، ج ٥:٨٨.
- بقاء النفس بعد خراب البدن، ج ٥:٢٦٨.
- بلاغ المبین، مشعشى، ج ٢:٢٧٣.
- بلد الامين، ج ١:٥٨.
- بناء مقاله الفاطميه في نقض رساله العثمانيه، ابن طاووس، ج ١:١٠٨، ١٠٩.
- بهاء، اسدى، ج ٢:٢٩١.
- بهجه الدارين في الجبر و التفويض و الامر بين الامرین، روغنی، ج ٥:١٩١.
- بهجه المناهج في تلخيص مباحج المناهج، ج ١:

بهجه النظر فى اثبات امامه الائمه الاثنى عشر، بحرانى توبلى، ج ٥:٤٤٥.

بيان، شهيد اول، ج ٥:٣٠٠.

بيان الانفرادات، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٩.

بيان البديع، فندرسكى، ج ٦:١٢٦.

بيان التنزيل، ابن شهر آشوب، ج ٥:٢١١.

بيان الجراف من كلام صاحب الكشاف، ج ٤:

١٦٣.

بيان حل الحيوان من محرمه، ج ١:١٤٩.

بيان الشرائع، ج ٣:٢٨.

البيان عن حقيقه الصيام، ج ٥:٤٨.

البيان عن حياه الرحمن، ج ٢:١٤٥.

البيان فى الاعراب، ج ١:٨٢.

البيان فى وجوه الحق، ج ٢:١٣٨.

بيان من كنت مولاه، خزاعى، ج ٥:٢٧.

بيان و الايضاح، ج ٣:٤٥٤.

ص: ٢٥٣

- بيطارنامه، عبد الجليل، ج ۳: ۹۹.
- تاج الاشعار، علوی کوفی، ج ۳: ۴۱۶.
- تاج الشرقی، موسوی هبه الله، ج ۵: ۴۵۰.
- تاج الموالمید، ج ۴: ۴۲۳.
- تاریخ، زراری، ج ۱: ۹۵؛ ج ۶: ۱۰۸.
- تاریخ، بزازی، ج ۱: ۸۰.
- تاریخ، حویزی، ج ۴: ۴۱۸.
- تاریخ، سندی، ج ۱: ۸۲.
- تاریخ، شیرازی، ج ۴: ۳۹۰.
- تاریخ، لاهیجی، ج ۵: ۲۰۹.
- تاریخ، عاملی مشغری، ج ۲: ۴۵۵.
- تاریخ، منتجب الدین، ج ۴: ۱۸۱.
- تاریخ آل رسول الله (ص)، ج ۵: ۳۵۹.
- تاریخ الائمة (ع)، ابن خشاب، ج ۳: ۲۲۴.
- تاریخ الائمة (ع) طبرسی، ج ۱: ۸۴.
- تاریخ ابیورد، ابیوردی، محمد، ج ۵: ۵۵.
- تاریخ رشیدی، ج ۴: ۲۵۴، ۲۵۵.
- تاریخ الشهور و الحوادث، ج ۱: ۱۴۹.
- تاریخ غازانی، ج ۴: ۲۵۴، ۲۵۵.
- تاریخ قم، ج ۱: ۳۵۹، ۳۸۰.

تاريخ الكوفه، تميمي...، ج ١:٣٥٦.

تأكيد، سيد مرتضى، ج ٤:٦٠.

تأنيث و تذكير، ابن سكيت، ج ٥:٥٤٢.

تأويل الايات، اصبهاني، ج ٦:٣٢.

تأويل الايات، بهائي، ج ٥:١٦٨.

تأويل الايات الظاهره فى فضائل العتره الطاهره، ج ٤:٩٧.

تأويل الايات التى تتعلق بها اهل الضلال، استرابادى، عبد الرشيد، ج ٣:١٤٦.

تأويل آيات القرآن، آملى، ج ٢:٢٤٧.

تأويل ما نزل فى اعداء اهل البيت، ج ٥:٢٤٣.

تأويل ما نزل فى شيعه اهل البيت، ج ٥:٢٤٣.

تأويل ما نزل فى النبى و آله، ج ٥:٢٤٣.

تأويلات، ناصر خسرو، ج ٥:٣٦٤.

تبديل و التحريف، ج ٣:٤٢٥.

تبصره الطالبين فى شرح نهج المسترشدين، اعرج حسيني عيبدلى، ج ٣:٣١٢.

تبصره العارف و نقض الزائف، ابن جنيد، ج ٥:

٤٢.

تبصره العوام، ج ٢:١٧٥؛ ج ٣:٣٦٨.

تبصره المتعلمين فى احكام الدين، علامه حلى، ج ١:٤٠٠، ٤٠٦، ٤١٢.

تبصره الولى فيمن رأى القائم المهدي، بحراني توبلى، ج ٥:٤٤٥.

تبيان فى التصريف، مهابادى، ج ١:٨٢.

تبيان في عمل شهر رمضان، ج ٢: ٥١١.

تبيان في الفقه، شوشتری، ج ١: ٢٩٧.

تبين لمسأله الشفاعة و عصاه المسلمين، حسینی حلبی (ابن زهره)، ج ٣: ٢٧٦.

تبين المحجه في كون اجماع الاماميه حجه، حسینی حلبی، عبد الله، ج ٣: ٢٧٦.

تبين و التنقيح في التحسين و التقيح، ج ٥: ٣٢٦.

تمه ابواب الجنان، واعظ قزوینی، ج ٥: ١٨٩.

تمه في معرفه الاثمه، ج ١: ١٣٣.

تمه الملخص، ابو يعلى جعفری، ج ٢: ٢٤٠.

تمه الملخص، سلا، ج ٢: ٥٠٤.

تتميم جامع عباسی، خادم، ج ٢: ٤٥٩.

تثبيت تنزيه الانبياء، علوی كوفی، ج ٣: ٤٢٥.

تثبيت المعجزات، علوی، ج ٣: ٤٢١، ٤٢٦.

تجريد، ابن زهره، ج ٣: ٢٧٦.

تجريد، ابن ميثم، ج ٥: ٣٥٨.

تجريد الاعتقاد، خواجه نصير، ج ٥: ٢٦١.

تجريد البراعه فى اصول البلاغه، ج ٥: ٣٤٤.

تحديد النهار شرعا، سبزوارى، ج ٥: ٨٠.

تحرير، ابن فهد حلى، ج ١: ٩٨.

تحرير، معين الدين مصرى، ج ٢: ٤٧٣.

تحرير الابحاث فى معرفه العلوم الثلاث، ج ١:

٤٠٨.

تحرير الاحكام الشرعيه على مذهب الاماميه، ج ١: ٤٠٠، ٤٠٢، ٤٠٣، ٤٠٦، ٤١١.

تحرير ثمره بطلميوس، خواجه نصير، ج ٥: ٢٦٨.

تحرير طاوسى، ج ١: ٢٥٧، ٢٦٨.

تحرير القواعد الكلاميه فى شرح الرساله الاعتقاديه، ج ٣: ١٤٦.

تحرير كتاب اقليدس، خواجه نصير، ج ٥: ٢٦١.

تحرير المتوسطات، ج ٥: ٢٦٦.

تحرير المجسطى، خواجه نصير، ج ٥: ٢٦١.

تحرير وسائل الشيعه و تحبير مسائل الشريعه، ج ٥: ١١٦.

تحريم طلاق الحائض الحامل الحاضر زوجها، ج ٢: ٤٢٥.

تحريم الغناء، بشروى، ج ١: ٩٢.

تحريم الغناء، سبزوارى، ج ٥: ٨٠.

تحريم الفقاع، ابن زهره، ج ٢: ٢٣٢.

تحصيل المنافع، ابن داوود، ج ١: ٢٨٩، ٢٩١.

تحصيل النجات، ج ٥: ١٤٠.

تحصين، ابن فهد حلي، ج ١: ٩٧.

تحف العقول عن آل الرسول، ج ١: ٢٧٧، ٢٨٠ ب.

تحفه، بهائي، ج ٥: ١٦٨.

تحفه الابرار، عماد طبري، ج ١: ٣٠٧.

تحفه الابرار في شرح مونس الابرار، ج ٥: ١٩١.

تحفه الابرار في مناقب الائمة الاطهار، ابن مساعد، ج ٢: ١٩٤.

تحفه الاشراف في حاشيه الكشاف، ج ٥: ٢٦٩.

تحفه الامير، كاشفي، ج ٢: ٢١٠.

تحفه اهل الايمان في قبله عراق العجم و خراسان، الهبي، ج ٢: ١٢٢.

تحفه البهيه في اثبات الوصيه، ج ٥: ٤٤٥.

تحفه الحاتمي، بهائي، ج ٥: ١٥٨.

تحفه الدعوات، ج ٣: ٤٦٦.

تحفه الدهر في مناظره الغنى و الفقر، ج ٥: ١٠٥.

تحفه الرضيه في شرح الجعفرية، ج ٥: ٤٩٢.

تحفه الزائر، مجلسي، ج ٥: ٦٨.

تحفه السعديه، ابن داوود، ج ١: ٢٨٩.

تحفه الشاهيه، استرابادي، ج ٣: ٤٤٣.

تحفه الشاهيه، جرجاني، ج ٣: ١٤١.

تحفه الشاهيه، قارى، ج ٤:١٩٢.

تحفه الصفويه، حسيني خادم، ج ٢:٤٥٩.

تحفه الطالب فى مناقب على بن ابى طالب، ج ٥:

٢٣٠.

تحفه الطالبين فى معرفه اصول الدين، ج ٣:١٥٣.

تحفه الطهماسيه فى المواعظ الفقيهيه، حارثى، ج ٢:١٣٠.

تحفه العابدين، نقيب، ج ٢:٣٩٧.

تحفه العابدين، بابا سمنانى، ج ٣:٢٥١.

تحفه العقول، شوشترى، ج ٥:٤٠٧.

تحفه العليه، كاشفى، ج ٢:٢٠٧.

تحفه الكبراء فى معجم الشعراء، ج ٤:٢٣٨.

تحفه المؤلف الناظم و عمدته المكلف الصائم،

ص:٢٥٥

ج ١٨:٣.

تحفه المؤمن، حلوانى، ج ١٣٤:٣.

تحفه المؤمنين فى اصول الدين، ج ٥٢٠:٢.

تحفه المتقين فى اصول الدين، ج ٢٦٥:٢.

تحفه الملوک فى احکام الشکوک، ج ٣٧٣:٥.

تحفه النقباء فى مناقب اهل العباد، ج ١٤٠:٣.

تحفه الوارد و عقال الشارد، ج ٤١٤:٤.

تحقيق الاسلام و الايمان، ج ٤٢٦:٢.

تحقيق التصور و التصديق، رازى، ج ٢٨٠:٥.

تحقيق التصوف، ج ٦٨:١.

تحقيق حقيقه القياسات المنطقيه، ج ٧٢:٥.

تحقيق الفرقة الناجيه، ج ٥٥:١.

تحقيق فى ان لفظ الجلاله ليس علما، ج ٣١١:٥.

تحقيق فى لفظ الجلاله، ج ٤٤٦:٣.

تحقيق الكلبيات، قطب رازى، ج ٢٨٠:٥.

تحقيق كيفيه استقبال الميت، ج ٧٢:٢.

تحقيق اللسان فى وجوه البيان، ج ٤٢٥:٣.

تحقيق ما ألفه البلخى من المقالات، ج ٤٢٥:٣.

تحقيق المبين فى شرح نهج المسترشدين، حبلرودى، ج ٢٦٤:٢.

تحقيق معنى الاقوال الشارحه، ج ١١٢:٦.

تحقيق معنى الايمان، علامه، ج ١: ٤١٩.

تحقيق معنى الترتيب الحكيمى فى الغسل الارتماسى، استرابادى، ج ٥: ٨٣.

تحقيق معنى السيد و السیاده، ج ٢: ٧٠.

تحقيق وجود المعرفه، ج ٣: ٤٢٦.

تحقيق وحده الوجود، تنكابنى، ج ٢: ٣٤.

تخريج فى الشیصبان و ولده، ج ٣: ٣٥٠.

تخصیص البراهین، ج ٥: ٢٠٦.

تذکره، صاحب بن عباد، ج ١: ١١٧.

تذکره، فارسى، ج ١: ٢٤٣.

تذکره العابدین، ج ٥: ٨٣.

تذکره العاقل و تنبيه الغافل، غضائرى، ج ٢: ١٤٥.

تذکره العنوان، ج ٤: ٤١٨.

تذکره الفقهاء، ج ١: ٤٠٠، ٤٠٣، ٤٠٦، ٤١١.

تذکره فى حقیقه الجوهر و العرض، سلا، ج ٢:

٥٠٣.

تذکره فى الهیئه، خواجه نصیر، ج ٥: ٢٦١.

تذکره المجتهدین، ج ٥: ٥٣٨.

تذکره الموقنین فى تبصره المؤمنین، سید حسین مجتهد، ج ٢: ٧١.

تراجیع فى الفقه، ج ٤: ٢٣٣.

ترتیب اختیار رجال کشى، قهپائى، ج ٤: ٣٧٤.

ترتيب الادله...، ج ١:٦٨.

ترتيب تهذيب الحديث، ج ٥:٤٤١.

ترتيب خلاصه الاقوال، طريحي، ج ٤:٤١٥.

ترتيب رجال نجاشي، قهپائي، ج ٤:٣٧٦.

ترجمة آداب المتعلمين، ج ٣:٨١.

ترجمة الاحتجاج، زواري، ج ٣:٤٦٨.

ترجمة الاحتجاج طبرسي - كشف الاحتجاج.

ترجمة الاحتجاج، قاري، ج ٤:١٩٣.

ترجمة الاربعين حديثا، ج ٥:٢٢٨.

ترجمة الاشارات، امامي، ج ٤:٢٣٣.

ترجمة اعتقادات بهائي، رضوي، ج ٦:٧٣.

ترجمة الفيه الشهيد، اشراقي، ج ٣:١١٣.

ترجمة تحفه الابرار، ج ٥:٣٧٢.

ترجمة تفسير العسكري، زواري، ج ٣:٤٦٧.

ترجمة الجعفرية، استرآبادي، ج ٦:١٤١.

ترجمة الخواص، ج ٣:٤٦٦.

ترجمة رسالة افلاطون زمان، ج ٣:٢٥٢.

- ترجمه زبده الحقائق، ج ۵: ۲۷۰.
- ترجمه زیاره الجامعه، مجلسی، ج ۵: ۶۸.
- ترجمه شرح لمعه، فندرسکی، ج ۶: ۱۲۶.
- ترجمه الشفاء، امامی، ج ۴: ۲۳۳.
- ترجمه صحیفه السجادیه، خوانساری، ج ۲: ۶۰.
- ترجمه صحیفه السجادیه، روغنی، ج ۵: ۱۹۰.
- ترجمه الصلاه، فیض کاشانی، ج ۵: ۲۹۵.
- ترجمه الصلاه، میمندی، ج ۵: ۳۲۹.
- ترجمه العقائد، فیض کاشانی، ج ۵: ۲۹۵.
- ترجمه العلوی للطب الرضوی، راوندی، فضل بن علی، ج ۴: ۴۵۲.
- ترجمه عیون اخبار الرضا، روغنی، ج ۵: ۱۹۰.
- ترجمه قرآن کریم، خوانساری، ج ۲: ۶۰.
- ترجمه قرآن کریم، کاشانی، ج ۴: ۳۹۴.
- ترجمه القطب شاهیه، ج ۵: ۲۲۹.
- ترجمه کشف الغمه، زواری، ج ۳: ۴۶۶.
- ترجمه کشف الغمه، سبزواری، ج ۱: ۳۱۱.
- ترجمه مفتاح الفلاح، خوانساری، ج ۱: ۱۵۰.
- ترجمه مکارم الاخلاق، ج ۱: ۳۳۷.
- ترجمه المناقب، زواری، ج ۳: ۴۶۶.
- ترجمه مهج الدعوات سید بن طاووس، الهی، ج ۲: ۱۱۱.

ترجمه نهج البلاغه، روغنى، ج ٥: ١٩٠.

ترجمه نهج الحق، خوانسارى، ج ٢: ٦٤.

ترياق الفاروقى، سندى، ج ١: ٨٢.

تزكيه الراوى، ج ٥: ١٠٥.

تزكيه الصحبه و تأليف المحبه، ج ١: ٢٣٧.

تسيح و الفاتحه فيما عدا الاولين، ج ٥: ١٠٥.

تسليك الاذهان الى احكام الايمان، ج ١: ٤٠٧.

تسليك الافهام فى معرفه الاحكام، علامه حلى،

ج ١: ٤١٢.

تسليك النفس الى خطيره القدس، علامه حلى، ج ١: ٤٠٧.

تسليم على امير المؤمنين بامر المؤمنين، حسين بن احمد غضائرى، ج ٢: ١٤٥.

تسليم فى الصلاه، عاملى، ج ٥: ١٠٥.

تسهيل السبيل بالحجه فى انتخاب كشف المحجه، فيض كاشانى، ج ٥: ٢٩٥.

تشریح الافلاك، بهائى، ج ٥: ١٥٧.

تشریح الحق، داماد، ج ٥: ٧٣.

تشكيك، خوانسارى، ج ٢: ٦٣.

تصحيح برهان المناسبه على تناهى الابعاد، ج ٥:

٧٣.

تصحيح رد الشمس و ترغيم انف النواصب الشمس، ج ٣: ٣٥٤.

تصحيح الصحيحين فى تحليل المتعنين، ج ٥:

تصور و تصدیق، قطب رازی، ج ۵: ۲۸۰.

تعالیق تفسیر بیضاوی، عبادی، ج ۳: ۱۹۹.

تعجب، کراجکی، ج ۵: ۲۳۷.

تعديل المعيار فى نقد تنزیل الافکار خواجه نصیر الدین، ج ۵: ۲۶۹.

تعریف، ابن براج، ج ۳: ۱۷۷.

تعریف الطهاره، کرکی، ج ۳: ۵۲۷.

تعریف الماضی، شوشتری، ج ۵: ۴۰۸.

تعريفات فى علم الهيئه، ج ۱: ۲۰۴.

تعقیب و تعفیر، ج ۱: ۸۷.

تعقیبات، کرکی، ج ۳: ۵۳۳.

تعقیبات الصلاه، ابن فهد، ج ۱: ۹۸.

تعلیق، مرعشی، ج ۵: ۳۳۵.

- تعلیق، نيسابوری، ج ۵: ۲۰۰.
- تعلیق التذکره، و هرکیسی، ج ۱: ۹۲.
- تعلیق الخلاف الفقهاء، ج ۵: ۱۴۲.
- تعلیق الصغیر، حمصی، ج ۵: ۳۲۵.
- تعلیق الصغیر، مصدری عجلی، ج ۱: ۱۲۹.
- تعلیق العراقی، ج ۵: ۳۲۵.
- تعلیق الکبیر، حمصی، ج ۵: ۳۲۵.
- تعلیق الکبیر، مصدری عجلی، ج ۱: ۱۲۹.
- تعلیقات آیات الاحکام، استرابادی، ج ۴: ۴۵۰.
- تعلیقات آیات الاحکام، نفرشی، ج ۴: ۴۸۳.
- تعلیقات الاحتجاج، میرک تونی، ج ۵: ۳۴۶.
- تعلیقات الاستبصار، شوشتری، ج ۳: ۲۴۱.
- تعلیقات الاستبصار، مجلسی، ج ۵: ۶۸.
- تعلیقات الاسطرلاب، بهائی، ج ۵: ۱۶۸.
- تعلیقات الهیات الشرح الجدید، ج ۴: ۴۵۰.
- تعلیقات الهیات الشفاء، داماد، ج ۵: ۷۸.
- تعلیقات تحریر الاحکام، ج ۵: ۲۲۸.
- تعلیقات تذکره الفقهاء، ج ۱: ۹۱.
- تعلیقات تفسیر بیضاوی، ج ۵: ۳۱۶.
- تعلیقات تلخیص المفتاح، شیرازی، ج ۵: ۳۱۶.

تعلیقات تهذیب الاحکام، شوشتری، ج ۳: ۲۴۱.

تعلیقات تهذیب الاحکام، جزائری، ج ۵: ۳۷۳.

تعلیقات جام گیتی نما، آستارائی، ج ۲: ۱۰۳.

تعلیقات الحاشیه القدیمة الجلالیه، خلیفه سلطان، ج ۲: ۵۶.

تعلیقات الدروس، اسدی، ج ۱: ۲۱۳.

تعلیقات شرائع الاسلام (شرح شرایع)، ج ۲:

۳۴۰.

تعلیقات شرح التجرید الجدید، تفرشی، ج ۴:

۴۸۳.

تعلیقات شرح حکمه الاشراف، همدانی، ج ۱:

۴۸.

تعلیقات شرح الدرایه، عبد الواحد، ج ۳: ۳۲۸.

تعلیقات شرح رساله اثبات العقل، الهی، ج ۲:

۱۱۰.

تعلیقات شرح لمعه، مجلسی، محمد نصیر، ج ۳:

۲۸۶.

تعلیقات شرح مختصر عضدی، اردبیلی، ج ۱:

۹۱.

تعلیقات شرح مطالع، شیرازی، ج ۵: ۳۱۶.

تعلیقات شرح هیاکل، آستارایی، ج ۲: ۱۰۳.

تعلیقات الشفاء، تنكابنی، ج ۲: ۳۴.

تعلیقات الصافی، میرک تونی، ج ۵: ۳۴۶.

تعلیقات صحیفه سجادیه، حارثی، ج ۲: ۱۲۹.

تعلیقات صحیفه سجادیه، کرکی، ج ۲: ۷۲.

تعلیقات طبیعیات شفا، داماد، ج ۵: ۷۸.

تعلیقات علی التبیان، ابن ادیس، ج ۵: ۵۸.

تعلیقات الغرر و الدرر، راوندی، ج ۴: ۴۶۱.

تعلیقات قواعد الاحکام، اردیلی، ج ۱: ۹۱.

تعلیقات مجسطی، داماد، ج ۵: ۷۲.

تعلیقات مدارک الاحکام، استرابادی، ج ۵: ۲۵۶.

تعلیقات مدارک الاحکام، تونی، ج ۳: ۲۸۷.

تعلیقات من لا یحضره الفقیه، خلیفه سلطان، ج ۲:

۵۶.

تعلیقات من لا یحضره الفقیه، ج ۵: ۶۸.

تعلیقات هوامش شرح اشارات، کاشانی، ج ۴:

۲۲۸.

تعلیقات الهیئه، داماد، ج ۵: ۷۲.

تعلیقه فی الايضاح ابو علی فارسی، شریف الرضی، ج ۵: ۱۴۲.

ص: ۲۵۸

تعليقه الكافي، رفيع الدين، ج ٥: ٣٣.

تعليل، صاحب بن عباد، ج ١: ١١٧.

تعليم الثاني، علامه حلي، ج ١: ٤٠٨.

تعيين قتل الرمع و العمل منه، كركي اردبيلي، ج ٢:

٧٢.

تغريب في التعريب، قطب راوندي، ج ٢:

٤٨٩.

تفسر العرب في لغاتها و اشاراتها الى مرادها، ج ٥:

٤٢٠.

تفسير، ابن بابويه، ج ٤: ٢٦.

تفسير آيه «انما المشركون نجس»، ج ٥: ٤٠٧.

تفسير آيه الرؤيه، شوشتری، ج ٥: ٤٠٧.

تفسير آيه «فسحقا لاصحاب السعير»، ج ٥: ١٦٨.

تفسير آيه «فمن يرد الله ان يهديه»، ج ٥: ٤٠٩.

تفسير آيه «قل تعالوا اتلوا»، ج ٤: ٥٦.

تفسير آيه الكرسي، حسيني، ج ٣: ٣٨٠.

تفسير آيه «ليس على الذين آمنوا»، ج ٤: ٥٦.

تفسير آيه «و اذ قلنا للملائكة اسجدوا»، ج ٥:

٤٠٣.

تفسير آيه «و السابقون الاولون»، ج ٢: ٤٢٧.

تفسیر آیہ «الیوم احل لکم الطیبات»، کرکی اردبیلی، ج ۲: ۷۲.

تفسیر الائمہ لهدایہ الامہ، ج ۵: ۱۸۳.

تفسیر الخطبہ الشقیقہ، ج ۴: ۶۰.

تفسیر خطبہ فاطمہ (س)، بزاز، ج ۱: ۸۰.

تفسیر سورہ الاخلاص، برسی، ج ۲: ۳۵۰.

تفسیر سورہ التوحید، مشہدی، ج ۴: ۴۱۶.

تفسیر سورہ الحمد، سید مرتضیٰ، ج ۴: ۵۶.

تفسیر سورہ الفاتحہ - الرسالہ الواضحہ.

تفسیر سورہ الملک، طالقانی، ج ۲: ۲۹۵؛ ج ۵:

۲۵۷.

تفسیر سورہ الواقعہ، افندی، ج ۳: ۲۸۱.

تفسیر الشاہی، ج ۶: ۱۱۱.

تفسیر «شرط الضمان امکان الاداء و الاسلام»، ج ۵: ۱۳۹.

تفسیر غریب الصادقین، ج ۳: ۳۵۰.

تفسیر فرات الکوفی، ج ۴: ۴۱۷.

تفسیر قرآن الکریم، ابن حجام، ج ۵: ۲۴۳.

تفسیر قرآن الکریم، ابن مطر، ج ۲: ۱۹۵.

تفسیر قرآن الکریم، الہی، ج ۲: ۱۱۱.

تفسیر قرآن الکریم، ابن متوج، ج ۱: ۷۸.

تفسیر قرآن الکریم، تجلی، ج ۴: ۱۳۰.

تفسیر قرآن الکریم، جزائری، ج ۵: ۳۶۹.

تفسیر قرآن الکریم، گیلانی، ج ۲: ۳۱۸.

تفسیر قرآن الکریم، حسینی، ج ۵: ۱۸۲.

تفسیر قرآن الکریم، حویزی، ج ۴: ۴۱۸.

تفسیر قرآن الکریم، دیلمی، ج ۱: ۳۷۸.

تفسیر قرآن الکریم، راوندی، ج ۳: ۳۷۳.

تفسیر قرآن الکریم، سبزواری، ج ۵: ۲۵۶.

تفسیر قرآن الکریم، شیرازی، ج ۵: ۲۵۶.

تفسیر قرآن الکریم، صوفی، ج ۳: ۸۴.

تفسیر قرآن الکریم، طریحی، ج ۱: ۱۷۶.

تفسیر قرآن الکریم، علوی کوفی، ج ۳: ۴۲۶.

تفسیر قرآن الکریم، راوندی، ج ۲: ۴۸۹.

تفسیر قرآن الکریم، مشعشعی، ج ۴: ۱۰۹.

تفسیر قرآن الکریم، ناصر الحق، ج ۵: ۳۶۱.

تفسیر قرآن الکریم، نعمانی، ج ۵: ۳۵.

تفسیر قصیده السید البائیه، ج ۴: ۶۰.

تفسیر القصیده المیمیه، ج ۴: ۶۰.

تفسیر اللباب، ج ۱: ۳۸۱.

تفسير المعاني، ابي جعفر، ج ٥٣:٦.

تفسير الوسيط، ج ٤٢٣:٤.

تفصيل وسائل الشيعة الى تحصيل مسائل الشريعة، ج ١١٣:٥.

تفصيل الائمة على الانبياء و الملائكة، حسن بن خالد حلي، ج ٢٢٦:١.

تفصيل امير المؤمنين (ع)، كراچكي، ج ٢٣٦:٥.

تفصيل على (ع) على الانبياء، رضوى، ج ٥:

.٤٣١

تفصيل على (ع) على الانبياء اولى العزم، ج ٥:

.٤٤٣

تفقه، فيض كاشاني، ج ٢٩٥:٥.

تفهيم، حسيني، ج ١٨٣:١.

تفهيم في بيان التقسيم نيشابوري، ج ٤٧:٥.

تقابل النظر و الاخبار، ج ٤٢٥:٣.

تقريب الاصول، ج ٥٩:٤.

تقريب في اصول الفقه، سار، ج ٥٠٣:٢.

تقريب المبادئ، ج ٣٠٥:٥.

تقريب المعارف، حلي، ج ٣٤:١.

تقليد مجتهد الميث، طريحي، ج ٤١٣:٤.

تقويم الايمان، ج ٧١:٥.

التقيه، مشغري، ج ٤٥٥:٢.

تكليف، شهيد اول، ج ٥:٣٠٠.

تكملة، فارسي، ج ١:٢٤١.

تكملة الدرر في حاشيه المختصر، ج ٣:٩٠.

تكملة السعادات في كيفية العبادات، ج ٦:١٣٦.

تكملة المعبر، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.

تلخيص ارشاد القلوب، ج ٥:٤٩٢.

تلخيص البيان من مجازات القرآن، ج ٥:١٤٢.

تلخيص تحرير اقليدس، الهى، ج ٢:١٠٩.

تلخيص تفسير الطبرى، ج ٥:٤٩٢.

تلخيص علل الشرائع، ج ٥:٤٩٢.

تلخيص فصول عبد الوهاب، ج ٢:٤٨٥.

تلخيص في علم الكلام، ج ٥:٢٦٦.

تلخيص في مسائل عويصه من الفقه، كنعنى، ج ١:٥٩.

تلخيص كشف الغمه،، ج ٥:٤٩٢.

تلخيص كنه المراد في علم الوفق و الاعداد، ج ٤:

٣٥٨.

تلخيص المرام في علم الكلام، ج ١:٤٠٠.

تلخيص المرام في معرفه الاحكام، ج ١:٤٠٣، ٤٠٦، ٤٠٨، ٤١١.

تلخيص مسائل الذريعه سيد مرتضى، بيهقى، ج ٢:٣٦٤؛ ج ٦:٧١.

تلخيص معارف ابن قتيبه، ج ٥:٤٩٢.

تلقين لاولاد المؤمنين، ج ٥:٢٣٧.

تمثيل و شجون الحكايات، ج ٣:٨١.

تمحيص، ابن شعبه، ج ١:٢٧٧، ٢٧٨، ٢٧٩.

تمسك به جبل آل الرسول، ج ٤:٣٤٧.

تمهيد القواعد الاصوليه و العربيه، شهيد ثاني، ج ٢:٤٤٣.

تمييز، ج ٤:٢٦.

تمييز بين صحيح الاخبار و ضعيفها، ج ٥:٣٩٧.

تناسب الاشعريه و فرق السوفسطائيه، علامه حلي، ج ١:٤١٢.

تناقض احكام المذاهب الفاسده، ج ٣:٤٢٥.

تناقض اقاويل المعتزله، ج ٣:٤٢٦.

تنبيه، صهرشتي، ج ٢:٥١٢.

تنبيه، عماد طوسي، ج ٥:٢٠٧.

تنبيه الاشراف، ج ٣:٥٠٧.

ص: ٢٦٠

تنبيه خاطر و نزهه الناظر، ج ٤:٢٢٦.

تنبيه الساهى بالعلم الالهى، ج ٤:٢٢٠.

تنبيه عالم قتله علمه، سمرقندى، ج ٢:٢٥٧.

تنبيه الغافلين عن فضائل الطالبين، ج ٤:٦٠، ٦٣.

تنبيه الغافلين و تذكره العارفين، ج ٤:٣٩٣.

تنبيه فى غرائب من لا يحضره الفقيه، ج ٥:٣٤٠.

تنبيهات فى الفقه، بحراني، ج ٥:٤٤٤.

تنزيه، آملى، ج ٢:٢٤٨.

تنزيه الانبياء، استرابادى، ج ٣:٣٤٧.

تنزيه الانبياء، مرتضى، ج ٤:٥٩.

تنزيه عائشه، ج ٣:٩٦.

تنزيه المعصوم عن السهو و النسيان، ج ٥:١١٥.

تنسوق نامه ايلخانى، ج ٥:٢٦٧.

تنقيح الرائع فى شرح مختصر الشرائع، سيورى، ج ٥:٣٤٢.

تنقيح قواعد الدين المأخوذه عن آل ياسين، علامه حلى، ج ١:٤٠٧.

تنوير فى معانى تفسير، ج ٥:١٣٥.

تواتر قرآن، ج ٥:١١٥.

تواريخ، ديلمى، ج ٥:٤٣١.

تواريخ، حسيني رازى، ج ٢:٣١٤.

تواريخ وفاه العلماء، ج ٤:٤١٩.

توجيه السؤالات في حل الاشكالات، اصفهاني ابو السعادات، ج ١:١١٥.

توحيد، ابو يعلى، ج ٢:٢٣٦.

توحيد، برسى، ج ٢:٣٤٦.

توحيد، سيد حسين كركى، ج ٢:٧٢.

توحيد، صدوق، ج ٥:٢٠٢.

توحيد، علوى كوفى، ج ٣:٤٢٥.

توحيد، نيشابورى، ج ٥:٤٩٤.

توحيد و حدود عالم، نوبختى، ج ١:٣٦٧.

توحيد و المعرفة، قزوينى، ج ٣:٤٥٤.

توحيد و نفى تشبيه، ابن بابويه، ج ٢:١٦٤.

توضيح، ملا خضر، ج ٢:٢٦٣.

توضيح الاخلاق، خليفه سلطان، ج ٢:٥٥.

توضيح اخلاق عبد الله شاهى، ج ٥:٢٢٩.

توضيح الاقوال و الادله في شرح الرساله الاثنى عشرية الصلاتيه، ج ٣:٤٦١.

توضيح الانور بالحجج الوارده لدفع شبه الاعور، جيلرودى، ج ٢:٢٦٦.

توضيح المشريين و تنقيح المذهبين، ج ٥:١٩١.

توضيح المطالب في شرح خلاصه الحساب، ج ٦:

١٢٦.

توضيح المقاصد، بهائى، ج ٥:١٥٧.

تهافت الفلاسفه، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٩.

تهجد، ابن ابى قره، ج ٦:١٦٩.

تهجد، قزوينى، ج ٥:١٣٦.

تهذيب الاخلاق، گيلانى، ج ٣:٣٤٢.

تهذيب الاصول، ج ١:٤٢١.

تهذيب الشيعة لاحكام الشريعة، ج ٥:٤٢.

تهذيب فى الاصول، شهيد اول، ج ٥:٣٠٥.

تهذيب فى النحو، بهائى، ج ٥:١٥٦.

تهذيب المسترشدين، ج ٥:٢٣٩.

تهذيب النفس فى معرفه المذاهب الخمس، علامه حلى، ج ١:٤٠٧.

تهذيب الوصول الى علم الاصول، علامه حلى، ج ١:٤٠٢.

تياسر فى القبله، محقق حلى، ج ١:١٣٨.

تيسير فى التفسير، ج ٦:٧٦.

ص:٢٦١

تيقن الطهاره و الحدث و الشك في السابق منهما، شهيد ثاني، ج ٢:٤٢٥.

الثاقب في المناقب، اربلى، ج ٤:٢١٩؛ ج ٦:٥٤.

الثاقب المسخر على نقض المشجر، ابن طاووس، ج ١:١٠٩.

ثمار المجالس و نثار العرائس، ج ٣:٢٨١.

ثمانين، سيد مرتضى، ج ٤:٥٦.

الثمره و الشجره، خواجه نصير، ج ٥:٢٦٦.

ثواب الاعمال، بزوفرى، ج ٢:١٦٦.

ثواب الاعمال، صدوق، ج ٥:٢٠١.

جامع، اشعري، ج ٦:٥٣.

جامع، بكار، ج ١:١٣٢.

جامع، عجلي، ج ١:١٩٣.

جامع الاخبار، ج ١:٣٣٧.

جامع الاخبار، خياط، ج ٤:١٣٤.

جامع الاخبار، شعيرى، ج ٥:٢٧٦.

جامع الاخبار، صدوق، ج ٥:٢٠٥.

جامع الاخبار في ايضاح الاستبصار، ج ٣:٣٠٥.

جامع الاسرار و منبع الانوار، ج ٢:٢٤٧.

جامع الاصول في شرح رساله الفصول، حبلرودى، ج ٢:٢٦٥.

جامع الاقوال في معرفه الرجال، ج ٦:٥٦٢.

جامع البين من فوائد الشرحين، ج ٥:٣٠٠.

- جامع التفسير، راغب اصفهاني، ج ٢: ١٩١.
- جامع التواريخ، رشيدى، ج ٤: ٢٥٤.
- جامع الحسنات، خواجه نصير، ج ٥: ٢٧٠.
- جامع الحقائق، سيد حيدر آملی، ج ٢: ٢٤٧.
- جامع الدرر فى شرح باب حادى عشر، حبلرودى، ج ٢: ٢٦٤.
- جامع الدعوات، دينورى، ج ٥: ٣٧٩.
- جامع الدقائق فى شرح غره المنطق، حبلرودى، ج ٢: ٢٦٥.
- جامع الدلائل و مجمع الفضائل، ج ١: ١١٥.
- جامع الروايات، ابن قولويه، ج ١: ١٥٠.
- جامع شتات الاخبار، ج ٤: ١٧٢.
- جامع للشرايع فى الفقه، ج ٥: ٤٨٢.
- جامع عباسى، بهائى، ج ٥: ١٥٦.
- جامع الفوائد و دافع المعاند، ج ٣: ٣٨٤.
- الجامع فى الاخبار، ج ٣: ٣٩٥؛ ج ٦: ٥٣.
- الجامع فى الامامه، نوبختى، ج ١: ٣٦٧.
- جامع الكبير، كاظمى، ج ٤: ٤٩٥.
- جامع مصائب الانبياء، ج ٣: ٣٢٢.
- جامع المقال فيما يتعلق باحوال الحديث و الرجال، ج ٤: ٤١٢.
- جامع المقال فيما يتعلق بالحديث و الرجال، ج ٥:

جامعه الفوائد، طريحي، ج ٤:٤١٥.

جبر و اختيار، خوانساري، ج ٢:٦٣.

جبر و اختيار، خواجه نصير، ج ٥:٢٦٨.

جذوات، ج ٥:٧٢.

جزء في الحديث، فارسي، ج ١:٢٤٤.

جعفريه، عبيد الله، ج ٣:٣٦٠.

جعفريه، كركي، ج ٣:٤٤٢.

جلاء الابصار في متون الاخبار، ج ٤:٥٠٣.

جلاء الازهان و جلاء الاحزان، ج ٢:٩٣.

جلاء العيون، مجلسي، ج ٥:٦٨.

جمال الصالحين، لاهيجي، ج ١:٣٣٧.

جمع و تشبيه في القرآن، فراء، ج ٥:٤٩٩.

جمعه، گيلاني، ج ٥:٤٨.

جمعه، حر عاملي، ج ٥:١١٥.

ص:٢٦٢

جمعه، شاخوری، ج ۲: ۵۱۷.

جمعه، فیض کاشانی، ج ۵: ۲۹۵.

جمعه، قزوینی، ج ۵: ۶۷.

جمعه، قمی، ج ۵: ۱۹۱.

جمعه، کرکی، ج ۳: ۵۲۴.

جمعه، مشغری، ج ۳: ۱۴۹.

جمعه و الجماعه، ابن قولویه، ج ۱: ۱۴۹.

الجمعه و ما ورد فیها من الاعمال، نجاشی، ج ۱:

۷۴.

جمل الاعراب، فراهیدی، ج ۲: ۲۸۲.

جمل العلم و العمل، ج ۴: ۵۸.

جمل و صفین، ابو مخنف ازدی، ج ۴: ۵۲۷.

جمهره، ابن درید، ج ۵: ۹۸؛ ج ۶: ۴۸.

جنا الجنین فی ذکر ولد العسکرین، قطب راوندی، ج ۲: ۴۹۰.

جنائز، ابن بابویه، ج ۴: ۲۵.

جنائز، بکار، ج ۱: ۱۳۲.

جنائز، کرکی، ج ۳: ۵۲۷.

جنه النعیم، گیلانی، ج ۳: ۳۴۱.

جنه الواقیه، داماد، ج ۵: ۷۷.

جنه الواقیه و الجنه الباقیه، کفعمی، ج ۱: ۵۸.

جواب اسئله اطراوى، ج ٥:٣٠٦.

جواب اسئله اهل الرى، ج ٤:٦٤.

جواب اسئله السيد حسن، ج ٥:٤٠٧.

جواب اسئله صدر الدين، ج ٥:٢٦٧.

جواب اسئله كمال الدين نخجوانى، ج ٥:٢٦٦.

جواب رساله الاخوين كراجكى، ج ٥:٢٣٧.

جواب رساله كاتبى، ج ٥:٢٦٦.

جواب الزيديه، اسدى، ج ٢:٢٩١.

جواب سؤال بعض الناس، ابن زهره، ج ٣:٢٧٦.

جواب سؤال خان احمد خان، بهائى، ج ٥:١٦٧.

جواب سؤال خدابنده، علامه حلى، ج ١:٤١٩.

جواب سؤال عن الاسماعيليه، ج ٣:٢٧٦.

جواب سؤال فى النبوه، ج ٣:٢٧٦.

جواب على الكلام (يا: جواب المسائل) الوارد من الجبل، ج ٢:٢٣٢.

جواب عما ذكره مطران نصيبين، ابن زهره، ج ٢:

٢٣٢.

جواب الكتاب الوارد من حمص، ابن زهره، ج ٢:

٢٣٢.

جواب الكراجكى فى فساد العدد، ج ٤:٦٠.

جواب المباحث النجفيه، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٧.

جواب مسائل البغداديه، ج ٣:٢٧٦.

جواب مسائل الشيخ صالح جزائري، ج ٥:١٥٧.

جواب مسائل ظهيري، استرآبادي، ج ٥:٦٣.

جواب مسائل عن العقل، ابن زهره، ج ٣:٢٧٦.

جواب المسائل القاهره، ج ٣:٢٧٦.

جواب المسائل المدنيات، بهائي، ج ٥:١٥٧.

جواب المسائل المدنيات، عاملي، ج ١:٢٥٧، ٢٦٦.

جواب المسائل الوارده من بغداد، ابن زهره، ج ٢:

٢٣٢.

جواب الملاحده، و شبههم، قزويني، ج ٣:٩٦.

جواب يوسف يهودي عراقي، بيهقي، زيد بن حسن، ج ٢:٣٦٤؛ ج ٦:٧١.

جوابات الاسماعيليه، اسدي، ج ٢:٢٩٢.

جوابات شيخ مسعود صوابي، ج ٣:٩٨.

جوابات علي بن قاسم استرآبادي، ج ٣:٩٨.

جوابات القرامطه، اسدي، ج ٢:٢٩٢.

جوابات المسائل الطوسيه، ج ٥:٦٨.

ص:٢٦٣

- جواز رد الشمس، بصرى، ج ٢:٤١.
- جواز الولاية من جهة الظالمين، ج ٤:٥٩.
- جوامع الجامع، ج ٤:٤٢١، ٣:٤٢٣؛ ج ٦:١٠٥.
- جوامع الدلائل و الاصول فى امامه آل الرسول، عماد طبرى، ج ١:٣٠٩.
- جوامع السعادات فى فنون الدعوات، ج ٣:١٣٤.
- جوامع فى علوم الدين، ج ٥:٤٣٥.
- جواهر، ابن براج، ج ٣:١٧٧.
- جواهر، زنجانى، ج ٥:٣٧٩.
- جواهر، طرابلسى، ج ٣:١٦٨.
- جواهر، نصير الدين طوسى، ج ٥:٢٦١.
- جواهر الادراج و زواهر الابراج، ج ٤:١١٤.
- جواهر الاسرار، كاشفى، ج ٢:٢١٣.
- جواهر الالفاظ و ذخائر الحفاظ، ج ٥:٥٠٤.
- جواهر التفسير، كاشفى، ج ٢:٢٠٩.
- جواهر السنه فى الاحاديث القدسيه، ج ٥:١١٢.
- جواهر فى النحو، طبرسى، ج ٤:٤٣٩.
- جواهر الكلام فى الحكم و الاحكام، ج ٣:٣٤٠.
- جواهر الكلام فى شرح مقدمه الكلام، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٩.
- جواهر الكلمات فى صيغ العقود و الايقاعات، ج ٢:٤٤٥؛ ج ٥:٣٤٠.
- جواهر المطالب فى فضائل على بن ابى طالب، ج ٤:٤١٤؛ ج ٥:٢٣٩.

جواهر النظاميه من حديث خير البريه، ج ١:

٢٧١، ٢٧٤، ٢٨٣.

جوهر النضيد فى شرح التجريد، ج ١:٤١٣.

جوهره الجمهوره، صاحب، ج ١:١١٨.

جوهره فى نظم التبصره، ج ١:٢٨٩.

جهاد اكبر، گيلانى، ج ٣:٣٤٢.

جهاز الاموات، فيض كاشانى، ج ٥:٢٩٥.

الجيد من شعر ابى تمام، ج ٥:١٤٢.

حاشيه آيات الاحكام، افندى، ج ٣:٢٨١.

حاشيه اثبات الواجب، همدانى، ج ١:٤٨.

حاشيه اثبات الواجب الجديد، شوشترى، ج ٥:

٤٠٦.

حاشيه اثبات الواجب القديم، شوشترى، ج ٥:

٤٠٦.

حاشيه اثني عشرية، بهائى، ج ٥:١٥٨.

حاشيه الاجوبه الفاخره، شوشترى، ج ٥:٤٠٧.

حاشيه ارشاد الازهان، تونى، ج ٣:٢٨٧.

حاشيه ارشاد الازهان، حارثى، ج ٢:١٢٢.

حاشيه ارشاد الازهان، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٥.

حاشيه ارشاد الازهان، فخر الدين حلى، ج ٥:

حاشیه ارشاد الازهان، قطیفی، ج ۱: ۵۵.

حاشیه ارشاد الازهان، کرکی، ج ۳: ۵۲۰.

حاشیه الاستبصار، جزائری، ج ۵: ۳۸۸.

حاشیه الاستبصار، شولستانی، ج ۳: ۴۶۲.

حاشیه الاستبصار، عاملی، ج ۵: ۲۲۴.

حاشیه اصول کافی، رضوی، ج ۶: ۷۳.

حاشیه اصول کافی، عاملی، ج ۵: ۱۰۵.

حاشیه اصول کافی، فندرسکی، ج ۶: ۱۲۶.

حاشیه افق المبین، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.

حاشیه الهیات شرح تجرید، اردبیلی، ج ۱: ۹۱.

حاشیه الهیات شرح تجرید، شوشتری، ج ۵:

۴۰۶.

حاشیه الهیات الشفاء، افندی، ج ۳: ۲۸۱.

حاشیه الهیات الشفاء، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.

حاشیه الهیات الشفاء، سبزواری، ج ۵: ۸۱.

ص: ۲۶۴

حاشیه الفیه، حویزی، ج ۵: ۳۱۴.

حاشیه الفیه الشہید، شوشتری، ج ۳: ۲۴۰.

حاشیه الفیه الشہید، عاملی، ج ۵: ۲۲۴.

حاشیه الفیه الشہید، کرکی، ج ۳: ۱۶۵، ۵۲۸.

حاشیه انوار التنزیل، حکیم، ج ۲: ۸۱.

حاشیه انوار التنزیل، فندرسیکی، ج ۶: ۱۲۶.

حاشیه الایقاظات، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.

حاشیه بحث الاعراض، ج ۵: ۴۰۷.

حاشیه بحث تمام المشترك، اشرقی، ج ۳: ۱۱۳.

حاشیه بحث العلل الاربع، ج ۳: ۱۱۳.

حاشیه بحث الموضوع من تهذیب المنطق، ج ۳:

۲۳۷.

حاشیه بر قاعده از قواعد الاحکام، ج ۴: ۴۸۸.

حاشیه تحریر الاحکام، کرکی، ج ۳: ۵۲۹.

حاشیه تحریر اقلیدس، الہی، ج ۲: ۱۱۰.

حاشیه تحریر اقلیدس، ج ۵: ۴۰۷.

حاشیه تحقیق کلام البدخشی، شوشتری، ج ۵:

۴۰۸.

حاشیه تصدیقات، اشرقی، ج ۵: ۱۱۳.

حاشیه تصورات، اشرقی، ج ۵: ۱۱۴.

حاشیه تفسیر بیضاوی، بهائی، ج ۵: ۱۵۸.

حاشیه تفسیر بیضاوی، شوشتری، ج ۵: ۴۰۶.

حاشیه تفسیر بیضاوی، حویزی، ج ۳: ۱۸۶.

حاشیه تفسیر بیضاوی، خلخالی، ج ۴: ۲۲۹.

حاشیه تفسیر بیضاوی، سیالکوتی، ج ۳: ۱۰۳.

حاشیه تفسیر بیضاوی، مرعشی، ج ۴: ۵۲۰.

حاشیه تقدیسات، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.

حاشیه تلخیص الاحکام، علامه حلی، ج ۱:

۴۰۸.

حاشیه تمهید القواعد، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

حاشیه تهذیب الاحکام، استرابادی، ج ۵: ۱۹۷.

حاشیه تهذیب الاحکام، افندی، ج ۳: ۲۸۱.

حاشیه تهذیب الاحکام، عاملی، ج ۵: ۲۲۴.

حاشیه تهذیب المنطق، یزدی، ج ۳: ۲۳۴.

حاشیه جامع عباسی، ابن خاتون، ج ۵: ۲۲۸.

حاشیه الجامی، جزائری، ج ۵: ۳۸۸.

حاشیه الجواهر و الاعراض من شرح التجرید، رودسری گیلانی، ج ۳: ۳۷۹.

حاشیه اصول کافی، قزوینی، ج ۵: ۲۹۷.

حاشیه تهذیب المنطق، شوشتری، ج ۵:

۴۰۶.

حاشیه الحاشیه الجلالیه، افندی، ج ۳: ۲۸۱.

حاشیه الحاشیه الجلالیه، رودسری گیلانی، ج ۳:

۳۷۹.

حاشیه الحاشیه الجلالیه، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.

حاشیه الحاشیه الجلالیه (اول)، خوانساری، ج ۲:

۰۶۲.

حاشیه الحاشیه الجلالیه (دوم)، خوانساری، ج ۲:

۶۱.

حاشیه الحاشیه الجلالیه، عربشاهی، ج ۶: ۱۱۲.

حاشیه الحاشیه الجلالیه، یزدی، ج ۳: ۲۳۷.

حاشیه الحاشیه الجلالیه و الصدريه، الهی، ج ۲:

۱۰۹.

حاشیه حاشیه الخطائی، بهائی، ج ۵: ۱۶۹.

حاشیه حاشیه الخطائی، شوشتری، ج ۵: ۴۰۷.

حاشیه حاشیه الخطائی، یزدی، ج ۳: ۲۳۴.

حاشیه حاشیه الخفري، تنکابنی، ج ۲: ۳۴.

حاشیه حاشیه الخفري، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.

حاشیه حاشیه الخفري، خلیفه سلطان، ج ۲: ۵۶.

حاشیه حاشیه الخفري، خوانساری، ج ۱: ۱۵۰.

حاشیه حاشیه الخفري، داماد، ج ۵:۷۴.

حاشیه حاشیه الخفري، فندرسکی، ج ۶:۱۲۶.

حاشیه حاشیه الخفري، لاهیجی، ج ۳:۱۴۴.

حاشیه حاشیه عدہ الاصول، قزوینی، احمد، ج ۱:۷۳.

حاشیه حاشیه عدہ الاصول، دهخوارقانی، ج ۵:

۸۳

حاشیه حاشیه عدہ الاصول، صدر الدین قزوینی، ج ۵:۲۸۳.

حاشیه حاشیه عدہ الاصول، علی اصغر قزوینی، ج ۳:۴۴۵.

حاشیه حاشیه عدہ الاصول، محمد باقر قزوینی، ج ۵:۶۷.

حاشیه حاشیه القديمه، شوشتری، ج ۵:۴۰۶.

حاشیه حاشیه القديمه، رضوی، ج ۵:۷۹.

حاشیه حاشیه القديمه، شاه قوام شیرازی، ج ۲:

۲۲۷.

حاشیه حاشیه القديمه، شیرازی، ج ۴:۳۸۸.

حاشیه حاشیه القديمه، مشهدی، ج ۴:۴۱۷.

حاشیه حاشیه ملا عبد الله علی التهذیب، بهائی، ج ۵:۱۶۷.

حاشیه خلاصه الاقوال، بهائی، ج ۵:۱۵۴.

حاشیه خلاصه الاقوال، شوشتری، ج ۵:۴۰۷.

حاشیه خلاصه الاقوال، نجفی، ج ۴:۱۲۲.

حاشیه رجال الشيخ، داماد، ج ۵:۷۸.

حاشیه رجال میرزا محمد، عاملی، ج ۵: ۱۰۵.

حاشیه رجال نجاشی، داماد، ج ۵: ۷۸.

حاشیه الرساله الالفیه، ابن سودون شامی، ج ۲:

۱۸۱.

حاشیه شرائع الاسلام، شهید اول، ج ۵: ۳۰۵.

حاشیه شرائع الاسلام، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

حاشیه شرائع الاسلام، کرکی، ج ۳: ۵۲۰.

حاشیه شرائع الاسلام، کونینی، ج ۵: ۳۴۱.

حاشیه شرح آداب المناظره، ج ۶: ۱۱۲.

حاشیه شرح اشارات، افندی، ج ۳: ۲۸۱.

حاشیه شرح اشارات، شوشتری، ج ۳: ۲۴۱.

حاشیه شرح اشارات، خوانساری، ج ۲: ۶۲.

حاشیه شرح اشارات، سبزواری، ج ۵: ۸۱.

حاشیه شرح اشارات، شیرازی، ج ۵: ۳۱۶.

حاشیه شرح اشارات، قاضی محمد سعید قمی، ج ۲: ۳۱۹.

حاشیه شرح اشارات، لاهیجی، ج ۳: ۱۴۴.

حاشیه شرح اشارات، مشهدی، ج ۴: ۴۱۷.

حاشیه شرح اشارات، همدانی، ج ۱: ۴۵، ۴۸.

حاشیه شرح تجرید، الهی، ج ۲: ۱۰۹.

حاشیه شرح تجرید، شوشتری، ج ۵: ۴۰۶.

حاشیه شرح تجرید، عربشاهی، ج ۶: ۱۱۲.

حاشیه شرح تجرید، کاشانی، ج ۴: ۲۲۷.

حاشیه شرح تذکره الهیئه النصیریہ، الہی، ج ۲:

.۱۰۹

حاشیه شرح تہذیب الاصول، شوشتری، ج ۵:

.۴۰۶

حاشیه شرح جامی، شوشتری، ج ۵: ۴۰۶.

حاشیه شرح جامی، حویزی، ج ۳: ۱۹۹.

حاشیه شرح جدید تجرید، ہمدانی، ج ۱: ۴۵.

حاشیه شرح چغمینی، الہی، ج ۲: ۱۰۹.

حاشیه شرح چغمینی، شوشتری، ج ۵: ۴۰۶.

حاشیه شرح حکمہ العین، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.

حاشیه شرح حکمہ العین، رودسری گیلانی، ج ۳:

.۳۷۹

ص: ۲۶۶

حاشیه شرح خطبه المواقف، شوشتری، ج ۵:

.۴۰۸

حاشیه شرح شمسیه، استرابادی، ج ۳:۴۴۲.

حاشیه شرح شمسیه، اشرفی، ج ۳:۱۱۴.

حاشیه شرح شمسیه، الهی، ج ۲:۱۰۹.

حاشیه شرح شمسیه، شوشتری، ج ۵:۴۰۶.

حاشیه شرح شمسیه، گیلانی، ج ۳:۱۹۷.

حاشیه شرح شمسیه، کاشانی، ج ۴:۲۲۸.

حاشیه شرح شمسیه، یزدی، ج ۳:۲۳۴.

حاشیه شرح عضدی علی مختصر الاصول، ج ۵:

.۱۵۶

حاشیه شرح عقائد، شوشتری، ج ۵:۴۰۶.

حاشیه شرح کافی، قزوینی، ج ۵:۳۱۱.

حاشیه شرح لمعه، بشروی، ج ۱:۹۲.

حاشیه شرح لمعه، خلیفه سلطان، ج ۲:۵۴، ۵۶.

حاشیه شرح لمعه، ابراهیم بن خلیفه سلطان، ج ۲:۵۴.

حاشیه شرح لمعه، سبزواری، ج ۵:۲۵۶.

حاشیه شرح لمعه، نواده شهید ثانی، ج ۴:۲۴۵.

حاشیه شرح لمعه، شیرازی (پسر ملا صدرا)، ج ۱:

- حاشیه شرح لمعه، عاملی، ج ۵: ۱۰۴.
- حاشیه شرح لمعه، فندرسکی، ج ۶: ۱۲۶.
- حاشیه شرح لمعه، مازندرانی، ج ۵: ۱۹۰.
- حاشیه شرح لمعه، مشهدی، ج ۴: ۴۱۷.
- حاشیه شرح مختصر، افندی، ج ۳: ۲۸۰.
- حاشیه شرح مختصر، شوشتری، ج ۳: ۲۴۱.
- حاشیه شرح مختصر، خلیفه سلطان، ج ۲: ۵۵.
- حاشیه شرح مختصر، خوانساری، ج ۱: ۱۵۰.
- حاشیه شرح مختصر الاصول، شاه قوام شیرازی،
ج ۲: ۲۲۷.
- حاشیه شرح مطالع، استرابادی، ج ۳: ۴۴۲.
- حاشیه شرح مطالع، الهی، ج ۲: ۱۰۹.
- حاشیه شرح مطالع، گیلانی، ج ۳: ۳۷۹.
- حاشیه شرح مطالع، عربشاهی، ج ۶: ۱۱۲.
- حاشیه شرح مواقف، الهی، ج ۲: ۱۰۹.
- حاشیه شرح هدایه، استرابادی، ج ۳: ۳۴۶.
- حاشیه شرح هدایه، اشرفی، ج ۳: ۱۱۴.
- حاشیه شرح هدایه، الهی، ج ۲: ۱۰۹.
- حاشیه شرح هدایه، شوشتری، ج ۵: ۴۰۶.
- حاشیه شفاء، خوانساری، ج ۲: ۶۳.

حاشیه الصافی فی شرح الکافی، ج ۳: ۴۴۶.

حاشیه صحیفه سجادیه، افندی، ج ۳: ۲۸۱.

حاشیه صحیفه سجادیه، گیلانی، ج ۳: ۱۹۷.

حاشیه صحیفه سجادیه، داماد، ج ۵: ۷۱.

حاشیه صحیفه سجادیه، سبط شهید، ج ۴: ۲۴۶.

حاشیه صحیفه سجادیه، شولستانی، ج ۳: ۴۶۱.

حاشیه عده الاصول، قزوینی طالقانی، ج ۲:

۲۹۷.

حاشیه عقود الارشاد، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۶، ۴۲۷.

حاشیه عیون اخبار الرضا (ع)، کرکی اردبیلی، ج ۲: ۷۲.

حاشیه غوالی الالکی، جزائری، ج ۵: ۳۸۹.

حاشیه فتوی خلافت شرایع، شهید ثانی، ج ۲:

۴۲۵.

حاشیه فرائض النصیریه، عاملی، ج ۳: ۲۶۵.

حاشیه قواعد الاحکام، الهی، ج ۲: ۱۱۱.

حاشیه قواعد الاحکام، بویه، ج ۵: ۳۶۶.

حاشیه قواعد الاحکام، شوشتری، ج ۵: ۴۰۶.

ص: ۲۶۷

حاشیه قواعد الاحکام، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

حاشیه قواعد الشهیدیه، بهائی، ج ۵: ۱۵۸.

حاشیه قواعد الشهیدیه، شوشتری اصفهانی، ج ۱:

۲۹۸.

حاشیه قواعد الشهیدیه، یزدی، ج ۴: ۴۸۸.

حاشیه کاشف الحق، اردبیلی، ج ۱: ۹۱.

حاشیه کافی، انصاری، ج ۱: ۱۳۱.

حاشیه کافی، داماد، ج ۵: ۷۱.

حاشیه کافی، مرعشی، ج ۴: ۵۲۰.

حاشیه کشاف، بهائی، ج ۵: ۱۵۸.

حاشیه کشاف، قطب رازی، ج ۵: ۲۷۹.

حاشیه کشاف، همدانی، ج ۱: ۴۵.

حاشیه مبحث تقدیم المسند الیه، ج ۶: ۱۱۲.

حاشیه مجمع البیان، قزوینی، ج ۲: ۲۹۶.

حاشیه مختصر الاصول، ج ۳: ۲۸۰.

حاشیه مختصر النافع، جزائری، ج ۳: ۳۲۷.

حاشیه مختصر النافع، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

حاشیه مختصر النافع، کرکی، ج ۳: ۵۲۰.

حاشیه مختلف الشیعہ، افندی، ج ۳: ۲۸۰.

حاشیه مختلف الشیعہ، شوشتری، ج ۵: ۴۰۶.

حاشیه مختلف الشیعہ، تفرشی، ج ۴: ۴۸۳.

حاشیه مختلف الشیعہ، خلیفہ سلطان، ج ۲: ۵۶.

حاشیه مختلف الشیعہ، داماد، ج ۵: ۷۲.

حاشیه مختلف الشیعہ، صاحب معالم، ج ۱:

۲۵۷.

حاشیه مختلف الشیعہ، عاملی، ج ۵: ۱۰۵.

حاشیه مختلف الشیعہ، کرکی، ج ۳: ۵۲۰.

حاشیه مختلف الشیعہ، میرزا رفیعا، ج ۵: ۳۱۲.

حاشیه مدارک، عاملی، ج ۵: ۱۰۵.

حاشیه مسالک الافہام، شہید ثانی، ج ۲: ۴۴۳.

حاشیه مطالع، ابو الفتح شرفہ، ج ۶: ۱۱۷.

حاشیه مطول، بہائی، ج ۵: ۱۵۸.

حاشیه مطول، شوشتری، ج ۵: ۴۰۷.

حاشیه مطول، حکیم، ج ۲: ۸۱.

حاشیه مطول، عاملی، ج ۵: ۱۰۵.

حاشیه معالم الاصول، تونی، ج ۳: ۲۸۷.

حاشیه معالم الاصول، خلیفہ سلطان، ج ۲: ۵۴، ۵۶.

حاشیه معالم الاصول، عاملی، ج ۵: ۱۰۴.

حاشیه معالم الاصول، فندرسکی، ج ۶: ۱۲۶.

حاشیه معتبر محقق، طریحی، ج ۴: ۴۱۴.

حاشيه مغنى اللبيب، جزائرى، ج ٥:٣٨٩.

حاشيه مغنى اللبيب، قزوینى، ج ٢:٢٩٥.

حاشيه مغنى اللبيب، طالقانى، ج ٥:٢٥٧.

حاشيه مغنى اللبيب، قزوینى، ج ٣:٤٤٥؛ ج ٥:

٣١١.

حاشيه مقدمه الاصوليه، ج ٣:٢٨١.

حاشيه منطق شرح المختصر، داماد، ج ٥:٧٣.

حاشيه من لا يحضره الفقيه، افندى، ج ٣:٢٨١.

حاشيه من لا يحضره الفقيه، بهائى، ج ٥:١٥٧.

حاشيه من لا يحضره الفقيه، داماد، ج ٥:٧١.

حاشيه من لا يحضره الفقيه، عاملى، ج ٥:١٠٥.

حاشيه من لا يحضره الفقيه، مرعشى، ج ٤:٥٢٠.

حاشيه نهج البلاغه، عماد الدين قارى، ج ٤:

١٩٣.

حاشيه وافى، افندى، ج ٣:٢٨١.

حاشيه هندى، ج ٣:٩٩.

حال اهل الخلاف فى النشاطين، كركى اردبیلی، ج ٢:٧٢.

الحاوى، ابن شهر آشوب، ج ٥:٢١٠.

ص:٢٦٨

حبل المتين، گيلانى، ج ٣:٣٤١.

حبل المتين، داماد، ج ٥:٧١.

حبل المتين فى احكام أحكام الدين، بهائى، ج ٥:

١٥٥.

الحيوه، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٥.

الحيوه للولد الاكبر من الميت، رفيع الدين رضوى، ج ٢:٨٦.

الحث على صلاه الجمعه (تشويق به نماز جمعه)، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٥.

حج، ابن بابويه، ج ٤:٢٦.

حج، ابن قولويه، ج ١:١٤٩.

حج، بزوفرى، ج ٢:١٦٦.

حج، بكار، ج ١:١٣٢.

حج، سمان، ج ١:١٢٨.

حج، قزوینى، ج ٣:٤٥٤.

الحججه، فارسى، ج ١:٢٤٣.

الحججه، يشكرى، ج ١:١٣٦.

حججه الاسلام، قمى، ج ٥:١٩١.

الحججه البالغه، مشعشى، ج ٢:٢٦٧.

الحجيج فى الامامه، اسدى، ج ١:١٣٢.

حجيج و براهين فى امامه امير المؤمنين، ج ٣:٨٩.

حجله العروس، ج ١:٥٨.

حجیه، کرکی، ج ۳: ۵۲۹.

حد الغری، ج ۳: ۲۰۶.

حدائق، خطیب، ج ۶: ۵۱.

حدائق، عینائی، ج ۵: ۲۷۱.

حدائق الاحباب، ج ۵: ۳۲۹.

حدائق الازهار فی اخبار آل محمد، ج ۳: ۵۰۵.

حدائق الرياض، مفید، ج ۵: ۲۹۳.

حدائق الصالحین، بهائی، ج ۵: ۱۵۷.

الحدائق فی مناقب امیر المؤمنین، حیدر بن اسامه، ج ۲: ۲۵۸.

حدائق القدس، ج ۵: ۴۲.

حدائق الیقین، ج ۶: ۹۲.

حدث فی اثناء غسل الجنابه، شهید ثانی، ج ۲:

۴۲۵.

الحدقه الباصره و الخلافه الناظره، ج ۴: ۳۲۸.

حدوث العالم، کمره ای، علی نقی، ج ۴: ۳۳۷.

حدود، ابی طالب استرابادی، ج ۶: ۹۴.

حدود، بیاضی، ج ۴: ۱۲۰.

حدود، فراء، ج ۵: ۵۰۰.

حدود، مصدری عجلی، ج ۱: ۱۲۹.

حدود، نیشابوری، ج ۵: ۲۰۰.

حدود الدين، قزويني، ج ٣:٤٥٤.

الحدود و الحقايق، ج ٣:٢٨.

حديث، جزائري، ج ٥:١٨٧.

حديث، سبعي، ج ٥:١٥٤.

حديث، ظهيري عاملي عيناثي، ج ٢:٤٧.

حديثين المختلفين، ج ١:٨٠؛ ج ٥:٤٨.

حديقه الانوار، آستارائي، ج ٢:١٠٣.

حديقه انوار الجنان الفاخره و حديقه انوار الجنان الناضره، ج ١:٥٨.

حديقه الباصره و الخلافه الناظره، ج ٤:٣٢٨.

حديقه الشيعه، اردبيلي، ج ١:٨٩.

حديقه المتقين، مجلسي، ج ٥:٨٤.

حديقه الهالليه، ج ٥:١٥٥.

حرز الامان من فتن الزمان، ج ٣:٥١٣.

حرز الاماني في اصول الدين، مولى روح الله حافظ، ج ٢:٣٥٩.

حرمه الخراج (رساله در حرمت خراج)، اردبيلي،

ج ١:٩١.

حرمه شرب التتن، كمره اى، ج ٣٣٧:٤.

حرمه شرب التتن، كلبارى، ج ٣٦٩:٤.

حرمه صلاه الجمعه، كمره اى، ج ٣٣٧:٤.

حرمه صلاه الجمعه فى زمن الغيبه، ملا سلمان (فرزند طالقانى قزوینى)، ج ٢٩٥:٢.

حرمه صلاه الجمعه فى...، ج ٥٤:١.

حروف المعجم، ابن داوود، ج ٢٨٩:١.

حساب، بويهى، ج ٣٦٦:٥.

حساب، حویزى، فرج الله، ج ٤١٨:٤.

حساب، خير الدين، ج ٢٩٩:٢.

حساب، نصير الدين طوسى، ج ٢٦٩:٥.

حساب الخطائين، جيللى، ج ٣٠٤:٤.

الحسن من شعر الحسين، رضى، ج ١٤٢:٥.

الحسنى، دورىستى، ج ١٤٧:١.

الحسنى فى الحكمه الطبيعیه، ج ٥٩:٦.

حسب النسب للحسب النسب، ج ٣٧٣:٣.

حصن الحصين، گیلانى، ج ٣٤١:٣.

حق المبین، مشعشى حویزى، ج ٢٦٧:٢.

حق الوالدين، كراجكى، ج ٢٣٦:٥.

حق اليقين، گیلانى، ج ٣٤١:٣.

حق اليقين، فيض كاشاني، ج ٥:٢٩٥.

حق اليقين، مشعشى حويزى، ج ٢:٢٦٧.

حق اليقين فى اثبات الواجب، ج ٤:٣٧٦.

حقايق الامور، ج ٤:٤٣١.

حقايق الايمان، ج ١:١٣٢.

حقايق التأويل (التنزيل)، ج ٥:١٤٢.

حقايق العرفان فى خلاصه الاصول و الميزان، ج ٢:٢٦٦.

حقوق الاخوان، صدوق، ج ٥:٢٠١.

حقوق الوالدين، مجلسى، ج ٥:٨٤.

حقيقه الاخبار و جهينه الاخبار، ج ١:٢٥٤.

حقيقه القدره و الاراده و الداعى، ج ٥:٧٨.

حكم السمك الذى لا فلوس له، شاخورى، ج ٢:

٥١٧، ٥١٨.

حكم المقيمين فى الاسفار، شهيد ثانى، ج ٢:

٤٢٥.

حكمه، حويزى، ج ٣:١٨٦.

حكمه العارفين فى رد شبه المخالفين، ج ٥:١٩١.

حكمه اليمانيه، ج ٥:٧١.

حل، ابن خالويه، ج ٢:٢٧.

حل أشكال عطارد و القمر، بهائى، ج ٥:١٥٨.

حل الاشكال فى عقد الاشكال، ابن داوود، ج ١:

.٢٨٩

حل الاشكال فى معرفه الرجال، ابن طاووس، احمد، ج ١:١٠٧، ١٠٩.

حل شبهه كلمه التوحيد، ج ٤:٤٥١.

حل الشكوك فى التصور و التصديق، ج ٥:١٨٨.

حل عباره من القواعد، بهائى، ج ٥:١٦٨.

حل عشرين من الاعضالات، ج ٥:٧٢.

حل العقال، ج ٥:٤٠٧.

حل الفصوص، ج ٤:٣٥٤.

حل المشكلات، جزائرى، ج ٥، ٣٨٩.

حل العقود فى الجمل و العقود، ج ٢:٤٨٩.

حل المغالطات، استرابادى، ج ٤:٤٥١.

الحلال و الحرام، عبيد الله، ج ٣:٣٦٥.

حلييات، فارسى، ج ١:٢٤٣.

حلل المطرز (در فن معمى و لغز)، ج ٤:٣٥٨.

حليه الابرار محمد و آله الائمه الاطهار، ج ٥:

.٤٤٧

ص: ٢٧٠

حليه الاشراف، ج ٢:٣٦٤.

حليه المتقين، مجلسي، ج ٥:٦٨.

حماسه، ابن شجري، ج ٥:٤٦٣.

حماسه، ابي تمام، ج ١:١٧٠؛ ج ٦:٥٢.

حماسه، راوندي، فضل بن علي، ج ٤:٤٥٢.

حواشي الزبده، بهائي، ج ٥:١٥٨.

حواشي شرح التذكرة، بهائي، ج ٥:١٥٨.

حواشي الفوائد المدينه، نواده شهيد ثاني، ج ٤:

٢٤٥.

حواشي النجارية، شهيد ثاني، ج ٥:٣٠٤.

حياه الارواح و مشكاه المصباح، ج ١:٥٩، ٦٠.

حياه القلوب، مجلسي، ج ٥:٦٨.

حياه القلوب، ميمندي مشهدي، ج ٥:٣٢٩.

خبر الزائر المبتلى بالبلاء في طريق النجف و كربلا، ج ٣:١٩٩.

خراج و جرائح، قطب راوندي، ج ٢:٤٨٩.

خراجيه، كركي، ج ٣:٥٢٠.

خواره في شرح العجالة، ج ٣:٢٣٥.

خريده العذراء في العقيدة الغراء، ابن داوود، ج ١:

٢٨٩.

خصائص، ابن بطريق، ج ٥:٥٠٦.

خصائص الائمة، ج ٥:١٤٢.

خصائص امير المؤمنين من القرآن، علوى محمدى، ج ١:١٩٠.

خصائص علم القرآن، مغربى، ج ٢:١٦٠.

خصائص على بن ابى طالب فى القرآن، ج ٣:

٣٥٤.

خصال، صدوق، ج ٥:١٤٢.

خط، ابن جندى، ج ١:٩٦.

خطب، اشرقى، ج ٣:١١٣.

خطب، قمارى، ج ٢:٣٤٩.

خطب للجمعه و الاعياد، داماد، ج ٥:٧٢.

خطبه الزهراء، ابو مخنف ازدي، ج ٤:٥٢٧.

خلاص الاستخلاص، ج ٣:٣٤١.

خلاصه الاذكار، فيض كاشانى، ج ٥:٢٩٥.

خلاصه الاعتبار فى الحج و الاعتمار، ج ٥:٣٠٠.

خلاصه الاقوال فى معرفه الرجال، علامه حلى، ج ١:٤٠٧.

خلاصه التفاسير، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٩.

خلاصه الحساب، بهائى، ج ٥:١٥٦.

خلاصه الحيوان، ج ٦:٥٧.

خلاصه الروضه، ج ٣:٤٦٩.

خلاصه الفقه، الهى، ج ٢:١١١.

خلاصه المنهج، ج ۴: ۳۹۳.

خلاصه الوصول فى شرح زبده الاصول، ج ۵: ۶۶.

خلاصه المذاهب الخمسه، ج ۱: ۲۸۹.

خلسه الملكوت، داماد، ج ۵: ۷۱.

خلق الاعمال، علامه حلی، ج ۱: ۴۱۵.

خلق الاعمال، خواجه نصیر، ج ۵: ۲۶۱.

خلق الکافر، حر عاملی، ج ۵: ۱۱۵.

خمس، قطب راوندی، ج ۲: ۴۹۰.

خمس، کاظمی، ج ۵: ۳۲۸.

خیاریه، کرکی، ج ۳: ۵۲۴.

خیر جلیس و نعم انیس، ج ۴: ۱۱۳.

خیر الکلام، مشعشی حویزی، ج ۲: ۲۷۴.

خیر المقال، مشعشی حویزی، ج ۴: ۱۰۹.

خیرات حسان، قاضی نور الله شوشتری، ج ۵:

۴۰۸.

خیل، ابن درید، ج ۵: ۱۰۱.

داعی و المدعی، ج ۳: ۴۲۶.

ص: ۲۷۱

دافعه الشقاق، قاضى نور الله، ج ٥:٤٠٧.

دانش نامه شاهى، استرآبادى، ج ٥:٦٣.

در بحر المناقب، ج ٣:٣٨٧.

در الثمين فى اسرار الانزع البطين، ج ٣:٢١٤.

در الثمين فى اصول الدين، ج ١:٢٨٩.

در الثمين فى ذكر خمس مائه آيه نزلت فى امير المؤمنين، برسى، ج ٢:٣٤٨.

در الفريد فى التوحيد، ابن فهد، ج ١:٩٧.

در الفريد فى التوحيد، ابن هلال، ج ٤:٣٤٩.

در گنج سعادت، ج ٣:٣٤١.

در المكنون فى شرح القانون، علامه حلى، ج ١:

٤٠٨.

در المنثور من المأثور و غير المأثور، ج ٤:٢٤٥.

در المنظوم من كلام المعصوم، ج ٤:٢٤٥.

در النضيد فى تعازى الامام الشهيد، ج ٤:١٦٢.

در النضيد فى فضائل الامام الشهيد، ج ٥:٤٤٥.

در التنظيم فى مناقب الهاميم، ج ٥:٥٥٠.

درايه، بهائى، ج ٥:١٥٦.

درايه، مشغرى، ج ٤:٣١٥.

الدرّ و المرجان فى الاحاديث الصحاح و الحسان، ج ١:٤٠٧.

الدره الباهره من الاصداف الطاهره، شهيد اول، ج ٥:٣٠٥.

دره التأويل في غره التنزيل، راغب اصفهاني، ج ٢:

.١٩٢

دره الصفية في نظم الالفية، ج ٤:١٥١.

الدرجات الرفيعة، ج ٣:٤٣٥.

درر المطالب و غرر المناقب في فضائل علي بن ابي طالب، ج ٥:٤٣٠.

الدروس الشرعية في فقه الاماميه، شهيد اول،

ج ٥:٣٠٠.

دروع الواقيه، مشعشى حويزي، ج ٢:٢٧٤.

دستور العمل، گيلاني، ج ٣:٣٤١.

دعاء السفر، ابو غالب رازي، ج ١:٩٥.

دعاء الهداه الى حق الموالاه، ج ٣:٢٩٧.

دعائم الاسلام، صدوق، ج ٥:٢٠٤.

دعائم الاسلام، قاضي نعمان، ج ٥:٤١٧.

دعائم الكفر و الايمان، ج ٣:٣٤٢.

دعوى الاجماع في مسائل من الشيخ و مخالفه نفسه، شهيد ثاني، ج ٢:٤٢٧.

دعوات، راوندي، فضل الله، ج ٤:٤٥٣.

دعوات، شولستاني، ج ٣:٤٦١.

دعوات عن زين العابدين (ع)، جعفرى، ج ٢:

.٣٦٣

دفع ايرادات خليفه سلطان على الشهيد، ج ٤:

دفع البدعه فى حل المتعه، سيد حسين مجتهد، ج ٢: ٧٠.

دفع الملامه عن على فى ترك الامامه، ج ٤: ١٢١.

دفع المناواه عن التفضيل و المساواه، سيد حسين مجتهد، ج ٢: ٧١.

دفع الهموم و الاحزان و قمع الغموم و الاشجان، داوود نعمانى، ج ٢: ٣٠٣.

دقائق الحقائق، ج ٤: ٢٥٧.

دلائل، اسدى، ج ٢: ٢٩١.

دلائل، بصروى، ج ٣: ٨٩.

دلائل، طبرسى، ج ٣: ٢٢٨.

دلائل الامامه، ج ٥: ١٨٠؛ ج ٦: ٥٣.

دلائل البرهانیه فى تصحيح الحضرة الغرويه، ج ١:

٤١٢؛ ج ٣: ٢٠٦.

ص: ٢٧٢

دلائل القرآن، ج ۵: ۲۱۵.

دلائل النبوه، مستغفری، ج ۶: ۹۸.

دلائل و الفضائل، قطب راوندی، ج ۲: ۴۸۷.

دلائل و المعجزات، ج ۳: ۴۲۶.

دلیل الخطاب، ج ۴: ۶۰.

دلیل الصفات، مرتضی، ج ۴: ۶۰.

دلیل النجاح، مشعشی حویزی، ج ۲: ۲۷۴.

دوله، قاضی نعمان مصری، ج ۵: ۴۱۹.

دیات، ابیوردی، ج ۶: ۵۹.

دیوان ابن ابی جامع، ج ۲: ۱۹۴.

دیوان ابن حجاج، ج ۲: ۱۷.

دیوان ابن درید، ج ۵: ۹۷.

دیوان ابن طاووس، ج ۱: ۱۱۰.

دیوان ابن غلبون، ج ۳: ۳۱۶.

دیوان ابن متوج، ج ۱: ۷۹.

دیوان ابن معصوم، ج ۱: ۹۸.

دیوان ابن مقرب، ج ۴: ۳۲۹.

دیوان ابن منیر طرابلسی، ج ۱: ۱۰۱.

دیوان ابن هانی اندلسی، ج ۵: ۳۱۶.

دیوان ابو البحر خطی بحرانی، ج ۱: ۱۴۸.

ديوان ابو تمام حوراني، ج ١:١٦٤.

ديوان اربلي، ج ٤:٢١٣.

ديوان امير المؤمنين (ع)، ج ٣:٤١٧.

ديوان بازوري، ج ١:٤١.

ديوان بحراني، ج ٥:٢١.

ديوان بديع الزمان همداني، ج ١:٦٩.

ديوان بصروي، ج ٥:٢٦٠.

ديوان بهائي، ج ٥:١٥٨.

ديوان تجلي، ج ٤:١٣٠.

ديوان تهامي، ج ٤:٢٤٣.

ديوان جبعي، ج ٢:٤٥٠.

ديوان حارثي (حسين بن عبد الصمد)، ج ٢:١٢٢.

ديوان حائيني، ج ١:٢٥٤.

ديوان حر عاملي، ج ٥:١١٥.

ديوان حرفوشي، ج ٥:٢١٥.

ديوان حكيم، ج ٢:٨١.

ديوان حماسه، حوراني، ج ١:١٦٠.

ديوان حويزي، ابن رحمه، ج ٣:١٨٧.

ديوان حويزي، فرج الله، ج ٤:٤١٨.

ديوان دهخوارقاني، ج ٥:٨٣.

- ديوان شجری، ج ۴:۵۲۱.
- ديوان شريف رضى، ج ۵:۱۴۲.
- ديوان شفہينى، ج ۳:۵۰۲.
- ديوان شيخ حسن، جيبلى، ج ۴:۳۰۴.
- ديوان صاحب بن عباد، ج ۱:۱۱۷.
- ديوان صاحب معالم، ج ۱:۲۵۷.
- ديوان صدقى، ج ۲:۵۲۱.
- ديوان صفى الدين حلى، ج ۳:۱۷۱.
- ديوان عاملى، ج ۵:۱۰۵.
- ديوان عبادى، ج ۳:۱۹۹.
- ديوان عبد الباقي، ج ۳:۸۳.
- ديوان عبد الرزاق لاهيجى، ج ۳:۱۴۴.
- ديوان غزليات استرابادى، ج ۲:۵۲۱.
- ديوان قزوينى، رضى الدين، ج ۵:۱۳۷.
- ديوان قزوينى، فتح الله، ج ۵:۲۵۰.
- ديوان قصائد، شوشترى، ج ۵:۴۰۸.
- ديوان محى الدين طريحي، ج ۵:۳۳۲.
- ديوان المرتضى، ج ۴:۶۴.
- ديوان مشعشى، سيد خلف، ج ۲:۲۶۷.
- ديوان مشعشى، سيد على بن خلف، ج ۴:۱۰۹.

ديوان مشغري، زين العابدين، ج ٢: ٤٥٥.

ديوان مشغري، محمد، ج ٥: ٢٣٠.

ديوان مهابادي، ج ١: ٢٥٢.

ديوان مهيار ديلمى، ج ٥: ٣٥١.

ديوان ميمندى، ج ٥: ٣٢٩.

ديوان نثر، مسكنى، ج ٥: ٢٧.

ديوان نثر، مهابادي، ج ١: ٢٥٢.

ديوان النسب، ج ٤: ٣٢٧.

ديوان النظم، مسكنى، ج ٥: ٢٧.

ديوان قاضى نور الله شوشترى، ج ٥: ٤٠٤.

ذبايح اهل الكتاب، بهائى، ج ٥: ١٥٦.

ذخائر، ابى الحسن، ج ٥: ٤٨.

ذخائر العلوم فيما كان من سؤالف الدهور، ج ٣:

٥٠٧.

ذخيره الجنه فى اعمال السنه، صدر جهان، ج ٢:

٩١.

ذخيره فى اصول الفقه، ج ٤: ٥٨.

ذكر القمى، شوشترى، ج ٥: ٤٠٧.

ذكرى، شهيد اول، ج ٥: ٣٠٠.

ذم الدنيا، قمى، ج ٥: ١٩١.

ذوات الحواسی، راوندی، فضل، ج ۴:۴۵۲.

الرائض فی الفرائض، ابن داوود، ج ۱:۲۵۵.

الرائع، ابن داوود، ج ۱:۲۸۹.

الرائع فی الشرائع، قطب راوندی، ج ۲:۴۸۹.

الرائع فی الشرائع، طوسی، ج ۵:۲۰۷.

راحه الارواح و مونس الاشباح، ج ۱:۲۱۰.

رافعه الخلاف، ج ۲:۲۵۲.

رامش افزای آل محمد، ج ۵:۱۷۵.

رؤیه الهلال قبل الزوال، ج ۴:۳۸۰.

ربع المجیب، کاشفا، ج ۴:۴۸۸.

رجال، ابن ابزر، ج ۲:۲.

رجال، ابن ابی جامع، ج ۳:۳۰۵.

رجال، ابن داوود، ج ۱:۲۹۳.

رجال، ابن شهر آشوب، ج ۵:۲۱۱.

رجال، ابن غضائری، ج ۱:۶۸.

رجال (کبیر، صغیر، متوسط)، استرابادی، ج ۵:

۱۹۶.

رجال، تفرشی، ج ۵:۳۳۷.

رجال، حرّ عاملی، ج ۵:۱۱۵؛ ج ۶:۱۷۸.

رجال، حویزی، ج ۴:۴۱۸.

رجال، عبد الله، ج ۳: ۲۲۳.

رجال، مجلسی، ج ۵: ۶۸.

رجال، نیلی، ج ۴: ۱۶۹.

رجال و النسب، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۶.

رجعه، استرابادی، ج ۵: ۲۵۵.

رجعه، حسن بن سلیمان حلی، ج ۱: ۲۲۷.

رجعه، کاظمی، ج ۵: ۳۲۸.

رجعه، مجلسی، ج ۵: ۶۸.

رحله، جبیلی، علی، ج ۴: ۳۰۴.

رحله، حارثی، ج ۲: ۱۲۲.

رحله، مشغری، ج ۵: ۲۳۰.

رحله المسافر و غنیه عن المسامر، بازوری، ج ۱:

۴۱.

رد ابن همام، شوشتری، ج ۵: ۴۰۸.

رد الادله علی وجوب قرائه السوره بعد الحمد، بهائی، ج ۵: ۱۶۸.

رد ایرادات انموذج دوانی، ج ۵: ۴۰۷.

رد التنجیم، مهابادی، ج ۱: ۲۵۲.

رد تصحیح ایمان فرعون، شوشتری، ج ۵: ۴۰۸.

رد حاشیه الجلبی، شوشتری، ج ۵: ۴۰۷.

- رد رساله الكاشى، شوشترى، ج ٥:٤٠٨.
- رد شبهات الشيطان، شوشترى، ج ٥:٤٠٧.
- رد شبهه تحقيق العلم الالهى، ج ٥:٤٠٨.
- رد على ابن داوود، ج ١:١٤٩.
- رد على ابن قولويه فى الصيام، ج ٥:٤٨.
- رد على ابى الحسين البصرى فى نقض الشافى، سلار، ج ٢:٥٠٣.
- رد على ارسطاطاليس، ج ٣:٤٢٦.
- رد على الاسماعيليه، ابو الفرج، ج ٥:٣٨.
- رد على الاسماعيليه، نعمانى، ج ٥:٣٢.
- رد على الاسماعيليه فى المعاد، ج ٣:٤٢٦.
- رد على اصحاب الاجتهاد فى الاحكام، ج ٣:٢٤٦.
- رد على اصحاب التناسخ و الغلاه، ج ١:٣٦٧.
- رد على اهل البدع، قزوینى، ج ٣:٤٥٤.
- رد على اهل التحريف و التبديل، ج ٣:٤٢٦.
- رد على اهل النظر فى تصفح ادله القضاء و القدر، ج ٥:٥١٥.
- رد على الذاهب الى تكفير ابى طالب، ج ٤:٣٩٥.
- رد على الرازى، ج ٦:٥٧.
- رد على الزيديه، ابن شناس، ج ١:٣٥٥.
- رد على الزيديه، دورىستى، ج ١:١٤٦.

رد على الصورى فى التوسعه، ج ٤:٣٣٣.

رد على الصوفيه، اوالى بحرانى، ج ٢:٣٠٤.

رد على الصوفيه، بشروى، ج ١:٩٢.

رد على الصوفيه - سهام المارقه....

رد على الصوفيه، حر عاملى، ج ٥:١١٤.

رد على الغلاه و المفوضه، ج ٢:١٤٥.

رد على القرامطه، ج ٣:٤٥٤.

رد على المثبته، ج ٣:٤٢٦.

رد على محمد بن بحر الزهرى، ج ٣:٤٢٦.

رد على محمد بن جعفر الاسدى، ابو يعلى، ج ٢:

٢٣٦.

رد على مظهر الرخصه فى العسكر، ج ٥:٤٨.

رد على من تعلق بقوله تعالى «و لقد كرمنا بنى آدم»، ج ٤:٥٦.

رد على من زعم أن الوجوب و القبح لا يعلمان الا سمعا، ابن زهره، ج ٢:٢٣٢.

رد على من طعن على على فى الامامه، ج ٥:

٢٤٣.

رد على من قال فى الدين بالقياس، ابن زهره، ج ٢:٢٣٢.

رد على من يبيح الغناء، ج ٤:٢٤٥.

رد على من يقول ان المعرفه من قبل الموجود، ج ٣:٤٢٦.

رد على المنجمين، ابن زهره، ج ٢:٢٣٢.

رد علی نوح افندی حنفی، ج ۴:۳۳۸.

رد علی الواقفه، ابن بابویه، ج ۲:۱۶۷.

رد علی یحیی بن عدی نصرانی، ج ۴:۵۹.

رد کلام الشیخ حسن فی الاجتهاد و التقليد، ج ۳:

۳۰۵.

رد ما احدثه الفاضلان فی حواشی التجرید، ج ۵:

۶۳.

رد مقدمات ترجمه الصواعق، ج ۵:۴۰۷.

رد النطنزی علی من کفره، ج ۴:۲۳۰.

رد نفی عصمه الانبیاء، ج ۵:۴۰۸.

رد الوافی، کاشانی، ج ۴:۳۹۰.

رسائل، لیثی واسطی، ج ۲:۱۵۹.

رسائل، ابن صوفی، ج ۴:۲۸۸.

رسائل البصره، ج ۳:۸۹.

ص: ۲۷۵

رسائل العلوى، ج ٥:٣٧١.

رسائل و فوائد و خطب، دورقى، ج ٥:١٨٦.

رساله د، سيد مرتضى، ج ٤:٦٣.

رساله ابليس الى المجبره، ج ٤:٥٠٣.

رساله ابن بابويه الى ابنه، ج ٤:٢٣، ٢٥.

رساله اسرار الصلاه، ج ٢:٤٢٥.

رساله اسطنبوليه فى الواجبات العينيه، ج ٢:٤٢٧.

رساله الاعتقاديه، رستمدرى، ج ٣:٢٠٥.

رساله الى ابن صعوه المصيصى، ج ٣:٥٠٥.

رساله الى الله... ابو غالب زرارى، ج ٦:١٠٨ پ.

رساله الى بعض الرؤساء، ج ٣:٤٢٦.

رساله الالهيه فى اصول الدين، موسى، ج ٢:

٤٥٩.

رساله التهليليه، استرابادى، ج ٤:٤٥١.

رساله الجعفريه فى المشكله الحسابيه، ج ٤:

٥٠٠.

رساله الجلاليه، شوشترى، ج ٥:٤٠٧.

رساله جمعه، ملا خليل قزوينى، ج ٢:٢٩٦.

رساله الحسينيه، خزاعى نيشابورى، ج ٢:١٧٣؛ ج ٣:٣٧٣.

رساله الخال، حرفوشى، ج ٥:٢١٥.

رساله الخراجيه - سراج الوهاج.

رساله در علم حساب، خير الدين، ج ٢: ٢٩٩.

رساله در نجاست بثر... شهيد ثانی، ج ٢: ٤٢٥.

رساله الدريره في اصول الدين، ج ٣: ٤٦٢.

رساله الرضاقيه، قطيفي، ج ١: ٥٥.

رساله سعديه، ج ١: ٤٠٣، ٤١٧.

رساله السلطانيه الاحمديه في اثبات العصمه النبويه المحمديه، ج ٣: ٢٧٠.

رساله السهويه، شقيقی، ج ١: ٤٤.

رساله الصناعيه، فندرسکی، ج ٦: ١٢٦.

رساله الصوميه، قطيفي، ج ١: ٥٤.

رساله الصيديه، صدر جهان، ج ١: ٢٠٩.

رساله الطهماسيه، ج ٢: ٧١.

رساله الطيف، اربلي، ج ٤: ٢١٣.

رساله العلويه، كاشفي، ج ٢: ٢٠٧.

رساله الغريه، ج ١: ٤١٢.

رساله فارسيه في اختيار الساعات في ايام الشهر و ما يتعلق بذلك، نقيب، ج ٢: ٤٦٠.

رساله فارسيه في تأسيس بيت الله الحرام، حسيني كاشي مكي، ج ٢: ٤٦٣.

رساله الفخريه، ج ٥: ١٣٩.

رساله الفقهاء، قطب راوندي، ج ٢: ٤٨٧.

رساله في آداب الجمع، شهيد ثانی، ج ٢: ٤٢٥.

رساله فى احكام الحيوه - الحيوه.

رساله فى التقيه، عاملى مشغرى، ج ٢:٤٥٥.

رساله فى ان الوجود لا مسئله له، ج ٥:٤٠٧.

رساله فى تحقيق الدلاله، ج ٣:٤٢٦.

رساله فى جواب ثلاث مسائل، شهيد ثانى، ج ٢:

٤٢٥.

رساله فى الحث على صلاه الجمعه - الحث... (در تشويق به نماز جمعه).

رساله فى صلاه الجمعه، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٥.

رساله فى حكم المقيمين فى الاسفار، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٥.

رساله فى طلاق الغائب، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٥.

رساله فى عدد المسائل التى وقع الخلاف فيها بين المرتضى و شيخ مفيد، قطب راوندى، ج ٢:.

٤٨٥.

رساله فى عشره مباحث مشكله فى...، شهيد

ص:٢٧٦

ثاني، ج ٢: ٤٢٥.

رساله في الكلام، بياضى، ج ٤: ٣١٨.

رساله فيمن احدث في اثناء الغسل الجنابه، شهيد ثاني، ج ٢: ٤٢٥.

رساله في ميراث الزوجه، شهيد ثاني، ج ٢: ٤٢٥.

رساله في نيات الحج، شهيد ثاني، ج ٢: ٤٢٥.

رساله القميه، قزوینی طالقانی، ج ٢: ٢٩٦.

رساله الكراجكى الى ولده، ج ٥: ٢٣٨.

رساله لمعه، برسى، ج ٢: ٣٤٥.

رساله مسحيه، شوشترى، ج ٥: ٤١٠.

رساله مصطفويه، آستارائى، ج ٢: ١٠٣.

رساله المفيد الى ولده، ج ٥: ٢٩٣.

رساله المنتخبه من الانوار المضيئه، نجفى، ج ٢:

٤٤٩.

رساله مولوديه، طوسى، ابراهيم، ج ١: ٤٠.

رساله مولوديه، قزوینی، ج ٥: ١٣٧.

رساله نجفيه، ج ٢: ٢٩٦.

رساله النوریه في اصول الدين، ج ٣: ١٩.

رساله نوروزيه، طوسى، ابراهيم، ج ١: ٤٠.

رساله الواضحه في بطلان دعوى الناصبه، ج ٥:

٤٧.

رساله الواضحه فى شرح سوره الفاتحه، ج ١:٥٨.

رساله الهنود فى اجابه دعوه ذى العنود، ج ٢:

٣٧٣.

رساله يوحنا ذمى؛ خزاعى نيشابورى رازى، ج ٢:

١٧٣.

رساله يونسيه فى شرح مقاله التكليفه، ج ٤:

٣٢١.

رسم خطوط الساعات، ج ٣:٢٨١.

رشاد، سمان، ج ١:١٢٨.

رشح الولاء فى شرح الدعاء، ج ١:١١٥.

رضا، بسى، ج ٦:٩٤.

رضاع، ابن قولويه، ج ١:١٤٩.

رضاع، مجلسى، ج ٥:٨٤.

رضاعيه، كركى، ج ٣:٥٢٠.

رفع البدعه فى حل المتعه، ج ٢:٧٠.

رفع الغوايه بشرح الهدايه، ج ٣:١٩٩.

رفيع القدر، ج ٥:٤٠٧.

ركنيه السجدتين، شوشترى، ج ٥:٤٠٨.

رمل، حويزى، ج ٣:١٨٦.

رموز التفاسير الآيات، ج ٣:٤٤٥.

رموز التفاسير الواقعه فى الكافى و الروضه، قزوينى طالقانى، ج ٢:٢٩٦.

رواشح السماويه، داماد، ج ٥:٧١.

روايات الاشج، ابو مظفر اسدى، ج ٤:٥٢٨.

روح، ابن طاووس، ج ١:١٠٩.

روح الاحياء و روح الباب فى شرح الشهاب، خزاعى، ج ٢:١٧١.

روض الجنان، ابوردى، ج ٦:١١٤.

روض الجنان و روح الجنان، خزاعى نيشابورى رازى، ج ٢:١٧١؛ ج ٦:١١٤.

روضه الاحباب فى سيره النبى و الآل و الاصحاب، ج ٣:٣٧٧.

روضه الازهار فى الرسائل و الاشعار، لىثى واسطى، ج ٢:١٥٨.

روضه اولى الالباب فى معرفه التواريخ و الانساب، ج ٦:٨٦.

روضه البهيه فى شرح اللمعه الدمشقيه، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٢.

روضه الخواطر و نزاهه النواظر، ج ٥:١٠٥.

ص:٢٧٧

روضه الزهراء فى تفسير فاطمه الزهراء، ج ٥:٤٧.

روضه الزهراء فى مناقب الزهراء، جد خزاعى نيشابورى رازى، ج ٢:١٧٨.

روضه الشهداء، افندى، ج ٣:٢٨١.

روضه الشهداء، كاشفى، ج ٢:٢٠٩.

روضه العابدين، كراجكى، ج ٥:٢٣٩.

روضه العارفين و نزهه الراغبين، ج ٥:٤٤٥.

روضه الغراء، صدوق، ج ٥:٢٠٥.

روضه فى الفضائل، ج ٥:٢٠١.

الروضه فى الفضائل و المعجزات، خزينى، ج ٢:

٤٩.

الروضه فى الفضائل و المعجزات، فخار بن معد، ج ٤:٣٩٥.

الروضه فى الفقه، خزاعى نيشابورى رازى، ج ١:

٦٧.

روضه المتهجد و نزهه المتعبد، ج ١:٩٤.

روضه النفس فى احكام العبادات الخمس، ج ٣:

١٧٧.

روضه الواعظين و بصيره المتعظين، ج ٥:٥٢، ١٣٥.

رياحين القدس، ج ٣:٢٨١.

رياض، رازى، ج ٢:٣١٤.

رياض، سمان، ج ١:١٢٨.

رياض الابرار فى مناقب الائمة الاطهار، ج ٥:

.٣٩١

رياض الابرار فى مناقب الكرار، ج ٤:٣٩١.

رياض الازهار، ج ٣:٢٨١.

رياض الجنان، فضل الله بن محمود، ج ٤:٤٦٦.

رياض الجنان و حدائق الغفران، ج ٣:١٩٩.

رياض الدلائل و حياض المسائل، احمد بحراني،

ج ١:١٠٠.

رياض السالكين فى شرح الساجدين، ج ٣:٤٣٤.

رياض العلماء و حياض الفضلاء، ج ٣:٢٨١.

رياضى، قزوینی، ج ٥:٢٩٧.

زادراه نجات، ج ٣:٣٤٢.

زاد السالكين، ج ٥:٣٩٦.

زاد العابدین، كاشغرى، ج ٢:٢.

زاد المسافر، ج ١:٨٦.

زاد المسافر فى اصول الدين، ج ٥:٨٩.

الزاهر فى الاخبار، ج ٥:٣٣٩.

زبدہ الاخيار فى فضائل المخلصين الاطهار، ج ٥:

.٤٩٢

زبدہ البيان، بياضى، ج ٤:٣١٩.

زبدہ البیان فی شرح ارشاد الازھان، ج ۱: ۸۹.

زبدہ البیان فی براہین احکام القرآن، مقدس اردبیلی، ج ۱: ۸۹.

زبدہ البیان المنتزع من مجمع البیان، ج ۶: ۱۴۰.

زبدہ البیان و انسان الانسان، ج ۴: ۳۱۶.

زبدہ التصانیف، خوانساری، ج ۲: ۲۵۶.

زبدہ التفاسیر، ج ۴: ۳۹۳.

زبدہ التواریخ، ج ۴: ۲۵۵.

زبدہ الرجال، افشاری، ج ۲: ۲۶۳.

الزبدہ فی الاصول، ج ۵: ۱۵۶.

الزبدہ فی الھیئہ، خواجہ نصیر، ج ۵: ۲۷۰.

زبدہ المعارف فی اصول الدین، ج ۴: ۵۱۲.

زکات، بکار، ج ۱: ۱۳۲.

زکات، قزوینی، ج ۳: ۴۵۴.

زکات، میرک تونی، ج ۵: ۳۴۷.

زلف، مسعودی ہذلی، ج ۳: ۵۰۵.

زوائد الفوائد، ج ۴: ۲۰۳ و ج ۶: ۱۸۵.

زواج و المواعظ، ج ١: ٢٣١.

زوار العرب، ج ٥: ١٠٢.

زهد، وراق، ج ٥: ٣٢٠.

زهد و التقوى، طبرى، ج ٥: ٣٩.

زهر الربيع، ج ٥: ٣٩١.

زهر الربيع فى شواهد البديع، ج ١: ٥٨.

زهر الرياض، ج ٣: ٣٦٣.

زهر الرياض و نزهه المراتض، ج ١: ١٠٨.

زهر الكمام، آوسى، ج ٤: ٣٧٠.

زهر المباحثه و ثمر المناقشه، ج ٢: ٤٨٩.

زهرة الرياض و زلال الحياض، ج ١: ٢٧٣، ٢٧٧، ٢٨٢.

الزهره فى احكام الحج و العمره، ج ٥: ٣٢٠.

زيادات، ابن قولويه، ج ١: ١٤٩.

زيادات على ابى العباس، ج ١: ٨٧.

زيادات فى شعر ابو تمام، ج ٥: ١٤٢.

زياره الرضا (ع)، ج ٥: ٤٩٢.

زيارات، ابو يعلى، ج ٢: ٢٣٦.

زيج ايلخانى، ج ٥: ٢٦٨.

زين العابدين، كاشغرى، ج ٢: ٤٤.

السابقى فى اعتقادات اهل البيت (ع)، ج ٥: ٢٥٨.

سامی نامه، ج ۶: ۱۲۶.

سبحه، ابو الحسن، ج ۵: ۴۸.

سبحه، کرکی، ج ۳: ۵۲۴.

سبع الشداد، ج ۵: ۷۱.

سبعه سیاره، ج ۵: ۴۰۷.

سبعه الکاشفیه، کاشفی، ج ۲: ۲۰۷، ۲۰۸.

سبیل الرشاد، مشعشی، ج ۲: ۲۶۷.

سبیل الفلاح لاهل النجاح، ج ۵: ۴۲.

سجدہ الشکر، غضائری، ج ۲: ۱۴۵.

سجود علی التربه، ج ۳: ۵۲۷.

سحاب المطیر، ج ۵: ۴۰۷.

سدره المنتهی، داماد، ج ۵: ۷۸.

سدره المنتهی فی مراتب العرفاء، ج ۳: ۳۴۱.

سر العالمین، ج ۳: ۳۴۱.

سر الوجیز فی تفسیر الكتاب العزیز، ج ۱: ۴۱۲.

سرائر الحاوی لتحریر الفتاوی، ج ۵: ۵۷، ۵۸.

سراج الوهاج لدفع عجاج قاطعه اللجاج، قطیفی، ابراهیم بن سلیمان، ج ۱: ۵۳.

سرج و اللجام، ابن درید، ج ۵: ۱۰۲.

سرمایه ایمان، ج ۳: ۱۴۴.

سرمایه سعادت، ج ۳: ۳۴۱.

سرور اهل الايمان فى علائم ظهور صاحب الزمان، ج ٤:١٦٣.

سعادات فى الدعاء، ج ٥:٤٩٢.

السعديه، زنجانى، ج ٥:٣٧٩.

سفر، ابن سعيد، ج ٥:٤٨٦.

سفرنامه، ناصر خسرو، ج ٥:٣٦٣.

سفينه النجاه، تجلى، ج ٤:١٣٠.

سفينه النجاه، سمان، ج ١:١٢٨.

سفينه النجاه، فيض كاشانى، ج ٥:٢٩٤.

سفينه النجاه، قزوينى، ج ٣:٤٤٥.

سفينه النجاه، مشعشى حوزى، ج ٢:٢٧٤.

سفينه النجاه فى تخطئه النفات، سعد بن ابى طالب، رازى، ج ٢:٤٧٧.

سفينه النجاه فى مناقب اهل البيت العلويات الرضويات، ج ٣:١٢٢.

سلاح، ابن دريد، ج ٥:١٠٢.

سلاح المؤمن، ج ٥:٣٢٩.

سلاسل الحديد فى تقييد اهل التقليد، ج ٥:٤٤٧.

ص: ٢٧٩

سلافه العصر في محاسن اهل العصر، ج ٣:٤٣٥.

سلطان المفرج عن اهل الايمان، ج ٤:١٦٢.

سلوه الشيعة، ج ٣:٤١٦.

سلوك مستأكد المرام في مسلك مسالك الافهام، ج ٣:١٩٩.

سلوك الملوک، ج ٣:٣٤١.

السنه، حمداني، ج ٥:٣٣٩.

سنه الاربعين في سنه الاربعين، راوندى، فضل الله بن على، ج ٤:٤٥٦.

السنه و البدعه، ج ٥:٢٤١.

السنن، سعيد بن منصور، ج ٢:٤٨١.

السنن، خزاعى، ج ١:٦٧.

السؤالات و الجوابات، نصير الدين قزوینی، ج ٣:

٩٦.

سؤال عن بعض المسائل المعضله، ج ٥:٧٨.

سؤال و جواب، سيد حيدر آملی، ج ٢:٢٥١.

سوانح الحجاز، بهائی، ج ٥:١٥٨.

سهام المارقه من اعراض الزنادقه، ج ٤:٢٤٥ - رد على الصوفيه.

سهام السريع في تحليل المبايعه مع القرض، ج ١:

١٠٩.

سهو، قزوینی، ج ٣:٤٥٤.

سهو و شك، مجلسی، ج ٥:٦٨.

سى فصل، ج ٥:٢٦٥.

سير، خزاعى، ج ٥:٢٧.

سير، رازى، ج ٢:٣١٤.

سير الانبياء و الائمه، حسكا، ج ١:٢٠٦.

سير الصحابه، بحراني، ج ٥:٤٤٧.

سيره الشهيد فى بعض استجازه الصلاه عن الميت، ج ٣:٢٩٧.

سيره النبى و الائمه فى المشركين، بزوفرى، ج ٢:

١٦٧.

سيره والد الرضى الطاهر، ج ٥:١٤٣.

سيف الشيعه، مشعشى حوزى، ج ٢:٢٦٧، ٢٧٣.

شارع النجات، داماد، ج ٣:١٣٢؛ ج ٥:٧١.

الشافى، ابن صوفى، على، ج ٤:٢٨٨.

شافى فى الامامه، ج ٤:٥٩.

الشافى فى شرح الكافى، طالقانى قزوينى، ج ٢:

٢٩٦.

الشافى للمثبت و النافى، ج ٣:٢٦٢.

شامل، ابو سعيد، ج ٦:٨٥.

شبهه الاستلزام، خوانسارى، ج ٢:٦٣.

شبهه الاستلزام، شيرازى، ج ٥:٣١٦.

شبهه الايمان و الكفر، خوانسارى، ج ٢:٦٣.

شبهه الطفره، خوانساری، ج ۲: ۶۳.

شجار العصابه فی غسل الجنابه، قطب راوندی، ج ۲: ۴۹۰.

شجره الالهيه، ج ۵: ۳۳، ۳۱۲.

شجره الطيبه، ج ۳: ۳۴۱.

شجون الاحاديث و زهره الرياض، ج ۱: ۱۱۶.

شجون الحكايات، ج ۳: ۸۱.

شجون فی حکم الفرار من الطاعون، ج ۵: ۳۹۱.

شرايع، ابن بابويه، ج ۴: ۲۵.

شرايع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام، ج ۱:

۱۴۱.

شرح آیات الاحكام، استرابادى، ج ۵: ۱۹۶.

شرح الايات الماء المشكله فی القتييره، ج ۲:

۴۸۹، ۴۹۰.

شرح اثبات الواجب، يزدى، ج ۲: ۲۲۱.

ص: ۲۸۰

شرح اثنا عشرية، سكيكي، ج ٥:٣٧٤.

شرح اثنا عشرية، عاملی، ج ٥:١٠٥.

شرح اثنا عشرية الصلّاتيه، انصاری، ج ١:١٣١.

شرح اثنا عشرية الصلّاتيه، تفرشی، ج ٤:٤٨٣.

شرح اثنا عشرية الصلّاتيه، جيبلی، ج ٤:٣٠٤.

شرح اثنا عشرية الصلّاتيه، شولستانی، ج ٣:١٩، ٤٥٩، ٤٦٠.

شرح اثنا عشرية الصلّاتيه، طريحي، ج ٤:٤١٢.

شرح اثنا عشرية الصلّاتيه، عاملی، ج ٥:٤٢٢.

شرح اثنا عشرية الصلّاتيه، مکی، ج ٤:١٩٥.

شرح اثنا عشرية الصلّاتيه، نباطی، ج ٣:٤٣٦.

شرح اثنا عشرية الصوميه، انصاری، ج ١:١٣١.

شرح الاخبار، قاضي نعمان، ج ٥:٤١٨.

شرح «اذا زاد الشاهد في شهادته»، ج ٥:٤٠٨.

شرح اربعين حديثا، بهائي، ج ٥:١٥٧.

شرح اربعين حديثا، رضوی، ج ٥:٧٩.

شرح اربعين حديثا، مجلسی، ج ٥:٦٨.

شرح ارجوزه المواريث، مشهدی، ج ٥:٢٥٠.

شرح ارجوزه النحو، جزائری، ج ٥:٣٧٣.

شرح ارشاد الازهان، ابن خاتون، ج ٥:٢٢٨.

شرح ارشاد الازهان، ابن فهد حلی، ج ١:٩٧.

شرح ارشاد الاذهان، ابن متوج، ج ١: ٧٩.

شرح ارشاد الاذهان، اردبيلي، ج ١: ٩٠.

شرح ارشاد الاذهان، الهى، ج ٢: ١١٠.

شرح ارشاد الاذهان، تونى، ج ٣: ٢٨٧.

شرح ارشاد الاذهان، جزائرى، احمد، ج ١: ٧٣.

شرح ارشاد الاذهان، جزائرى، عبد النبى، ج ٣:

٣٢٦.

شرح ارشاد الاذهان، جزينى، ج ٣: ٥٠٩.

شرح ارشاد الاذهان، سبزوارى، ج ٥: ٨٠.

شرح ارشاد الاذهان، شهيد ثانى، ج ٢: ٤٢٤.

شرح ارشاد الاذهان، شيفتگى، على، ج ٤: ١٤٥.

شرح ارشاد الاذهان، عميدى، ج ٢: ٤٨.

شرح ارشاد الاذهان، كركى، ج ١: ٢٩٥.

شرح ارشاد فى الفقه، ج ٣: ٢٨٧.

شرح ارشاد فى النحو، ج ٣: ٤٣٥.

شرح استبصار، استرابادى، ج ٥: ٦٣.

شرح استبصار، شوشترى، ج ٣: ١٤٧.

شرح استبصار، جزائرى، ج ٥: ٣٨٨.

شرح استبصار، داماد، ج ٥: ٧١.

شرح استبصار، عاملى، ج ٥: ١٠٤.

شرح استبصار، كاظمی، ج ۴: ۴۹۴.

شرح استبصار فی النص علی الائمہ الاطهار، ج ۵:

۲۳۷.

شرح اسماء الحسنی، آستارائی، ج ۲: ۱۰۳.

شرح اسماء الحسنی، ابن خالویه، ج ۲: ۲۶.

شرح اسماء الحسنی، همدانی، ج ۴: ۳۵۴.

شرح اسماء الحسنی، قطیفی، ج ۱: ۵۵.

شرح اشارات، علامه حلی، ج ۱: ۴۱۶.

شرح اشارات، خواجه نصیر، ج ۵: ۲۶۱.

شرح اشکال التأسيس، الهی، ج ۲: ۱۰۹.

شرح اصول الکافی، استرابادی، ج ۵: ۱۴۷.

شرح اعتقادات صدوق، شولستانی، عبد الله، ج ۳:

۲۵۰.

شرح الفیه، استرابادی، ج ۵: ۳۱۴.

شرح الفیه، حویزی، ج ۵: ۳۱۴.

شرح الفیه، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۲.

شرح الفیه بن مالک، افندی، ج ۳: ۲۸۰.

شرح الفیه بن مالک، بهائی، ج ۵: ۱۶۷.

شرح الفیه بن مالک، قزوینی، ج ۳: ۲۶۹.

- شرح الفيه الشهيد، ابن خاتون، ج ٣:١٨٩.
- شرح الفيه الشهيد، ابن فهد حلي، ج ١:٩٧.
- شرح الفيه الشهيد، اشرفى، ج ٣:١١٣.
- شرح الفيه الشهيد، شوشترى، ج ٣:٢٤١.
- شرح الفيه الشهيد، شولستانى، ج ٣:١٩.
- شرح الفيه الشهيد، حارثى، ج ٢:١٢٨، ١٢٩.
- شرح الفيه الشهيد، صاحب معالم، ج ١:٢٦٦.
- شرح الفيه الشهيد، فاضل جواد، ج ١:١٥٧.
- شرح الفيه الشهيد، قطيفى، ج ١:٥٤.
- شرح الهيات الشفاء، شاه قوام، ج ٢:٢٢٧.
- شرح الهيات الشفاء، همدانى، ج ١:٤٥.
- شرح الالفاظ، مسكنى، ج ٥:٢٧.
- شرح امالى، ج ٤:٢٢٣.

شرح باب حادى عشر، ابن ابى جمهور، ج ٥:

٨٩

- شرح باب حادى عشر، سيورى، ج ٥:٣٤٢.
- شرح بدايه فى الداريه، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٦.
- شرح بديعيه، صفى الدين حلي، ج ٣:١٧١.
- شرح البسمله، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٦.
- شرح بيست باب، الهى، ج ٢:١٠٩.

شرح تجريد، يزدي، ج ۲: ۲۲۱.

شرح ترتيب تهذيب الحديث، ج ۵: ۴۴۱.

شرح تشریح الافلاك، حویزی، ج ۴: ۴۱۸.

شرح تشریح الافلاك، قزوینی، ج ۵: ۲۸۳.

شرح التصريف، صفوی، ج ۳: ۱۸۹.

شرح التصريف الملوکی، ج ۵: ۴۶۳.

شرح تلخیص، علامه حلی، ج ۱: ۴۲۰.

شرح توحيد مفضل، قمی، ج ۴: ۴۱۰.

شرح توحيد مفضل، مجلسی، ج ۵: ۶۸.

شرح تهذيب الاحکام، استرآبادی، ج ۵: ۶۳.

شرح تهذيب الاحکام، قاضی نور الله شوشتری، ج ۵: ۴۰۶.

شرح تهذيب الاحکام، جزائری، ج ۵: ۳۸۸.

شرح تهذيب الاحکام، عاملی، ج ۵: ۱۰۴.

شرح تهذيب الاحکام، قمی، ج ۵: ۱۹۱.

شرح تهذيب الاحکام، مجلسی، عبد الله، ج ۳:

۲۸۶.

شرح تهذيب الاصول، استرآبادی، ج ۵: ۶۰.

شرح تهذيب الاصول، الهی، ج ۲: ۱۰۹.

شرح تهذيب الاصول، جزائری، ج ۳: ۳۲۴.

شرح تهذيب الاصول، سيد ضياء الدين، ج ۳:

شرح تهذيب الاصول، عميد الدين، ج ۳: ۳۱۱.

شرح تهذيب الاصول، مجد الدين، ج ۳: ۸۲.

شرح تهذيب الحديث، روعنى، ج ۵: ۱۹۱.

شرح تهذيب فى الامامه، فلکى طوسى، ج ۱:

۶۶.

شرح تهذيب فى النحو، حرفوشى، ج ۵: ۲۱۵.

شرح تهذيب المنطق، يزدى، ج ۳: ۲۳۷.

شرح تهذيب النحو، جزائرى، ج ۵: ۳۸۸.

شرح الثار فى احوال المختار، ج ۱: ۱۴۷.

شرح جعفرىه، ابن مفلح، ج ۴: ۱۵۳.

شرح جعفرىه، جزائرى، ج ۴: ۳۷۸.

شرح جعفرىه، فاضل جواد، ج ۱: ۱۵۷.

شرح جمل العلم و العمل، ابن براج، ج ۳: ۱۷۷.

شرح جمل العلم و العمل، قزوینى، ج ۵: ۳۱۱.

شرح جمل العلم و العمل، كراچكى، ج ۵: ۲۳۷.

شرح جمله «وجود العالم بعد عدمه ینفى الايجاب» ندوشنى يزدى، ج ۲: ۵۱۹.

شرح جواهر الادراج، ج ۴: ۱۱۵.

شرح جواهر حاشية قديم، شوشتری، ج ۵: ۴۰۸.

شرح الجوك، ج ۶: ۱۲۶.

شرح حاشيه التشكيك، شوشتری، ج ۵: ۴۰۷.

شرح حدوث الاسماء، حسن خطيب قماری، ج ۲: ۳۴۹.

شرح حديث «الدنيا مزرعه الاخره»، ج ۲: ۴۲۶، ۴۲۷.

شرح حديث الغمامه، قمی، ج ۴: ۴۱۰.

شرح حديث «قد صعدنا ذرى الحقائق»، حسين بن معين الدين، ج ۲: ۱۹۹.

شرح حديث «قل هو الله احد ثلث القرآن»، داماد، ج ۵: ۷۳.

شرح حديث «من عرف نفسه فقد عرف ربه»، ج ۵: ۲۱.

شرح حديث همام، مجلسی، ج ۵: ۸۴.

شرح حكمه الاشراق، ج ۵: ۳۵.

شرح خطبه البيان، ج ۵: ۷۳.

شرح خطبه الرضا في التوحيد، ج ۵: ۶۸.

شرح خطبه الشرائع، استرابادی، ج ۵: ۸۳.

شرح خطبه العضدي، شوشتری، ج ۵: ۴۰۷.

شرح خلاصه الابحاث في مسائل الميراث، ج ۱:

۶۷.

شرح خلاصه الحساب، يزدي، ج ۱: ۱۵۸.

شرح خلاصه الحساب، حویزی، ج ۴: ۴۱۹.

شرح خلاصه الحساب، فاضل جواد، ج ۱: ۱۵۷.

- شرح خلاصه الحساب، فندرسکی، ج ۶: ۱۲۶.
- شرح خلاصه الحساب، کرکی، ج ۳: ۵۱۹.
- شرح خلاصه الحساب، یزدی، ج ۲: ۲۲۱.
- شرح درایه اصول الحدیث، ج ۴: ۱۲۲.
- شرح دروس، اصبهانی، ج ۴: ۳۸۰.
- شرح دروس، خوانساری، ج ۲: ۶۰، ۶۲.
- شرح دروس، فاضل جواد کاظمی، ج ۱: ۱۵۷.
- شرح دعاء سمات، روغنی، ج ۵: ۱۹۰.
- شرح دعاء سمات، مرعشی، ج ۴: ۱۲۰.
- شرح دعاء صنمی قریش، اردبیلی، ج ۴: ۳۷۸.
- شرح دعاء صنمی قریش، عراقی، ج ۴: ۱۸۹.
- شرح دعاء عرفه، مشعشعی حویزی، ج ۲: ۲۶۷، ۲۷۲.
- شرح دعاء ندبه، مرعشی، ج ۴: ۵۲۰.
- شرح دیوان انوری، فراهانی، ج ۶: ۷۱.
- شرح ذخیره البدایه، حلبی، ج ۱: ۱۳۵.
- شرح ذریعه، مرعشی، ج ۵: ۳۳۴.
- شرح رباعی ابی سعید، شوشتری، ج ۵: ۴۰۸.
- شرح رجال کشی، داماد، ج ۵: ۷۱.
- شرح رساله الاعتقادیه، مدرس، ج ۳: ۳۷۵.
- شرح رساله التکلیفیه، ج ۴: ۳۱۸.

شرح رساله الشيخ حسن بن شهيد ثانی، ج ۴:

.۴۱۴

شرح رساله صیغ العقود و الايقاعات، ج ۴:۱۵۳.

شرح رساله العلم، طوسی، ج ۵:۲۶۱.

شرح رساله فارسی الهیئه، تویسرکانی، ج ۱:

.۱۷۶

شرح رساله الفرائض، ابیوردی، ج ۶:۵۹.

شرح رساله الفرائض، شرفه، ج ۶:۶۱.

شرح رساله الهیئه، مشهدی، ج ۴:۴۱۷.

شرح روضه الکافی، کرکی، ج ۲:۷۲.

شرح زبده الاصول، انصاری، ج ۱:۱۳۱.

شرح زبده الاصول، حرفوشی، ج ۵:۲۱۵.

شرح زبده الاصول، طالبان، ج ۵:۶۶.

شرح زبده الاصول (شیخ بهائی)، فاضل جواد

ص: ۲۸۳

کاظمی، ج ۱: ۱۵۷.

شرح زبده الاصول، مازندرانی، ج ۵: ۱۹۰.

شرح زیج الجدید، ج ۵: ۴۰۳.

شرح شافیه، استرابادی، ج ۵: ۹۶.

شرح شافیه، افندی، ج ۳: ۲۸۰.

شرح شافیه، خلخالی، ج ۴: ۲۲۹.

شرح شافیه، فندرسکی، ج ۶: ۱۲۶.

شرح شرائع، صیمری، ج ۵: ۳۴۰.

شرح شرائع الاسلام، جزینی، ج ۳: ۵۰۹.

شرح شرائع، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

شرح شرائع الاسلام، حویزی، ج ۴: ۵۲۱.

شرح شرائع الاسلام، کرکی، ج ۲: ۷۲.

شرح شرح الرومی علی الملخص، بهائی، ج ۵:

۱۵۸.

شرح شرح قواعد الاعراب، ج ۵: ۲۱۵.

شرح شرح الیاقوت، ج ۳: ۳۱۱.

شرح شمسیه، قطب رازی، ج ۵: ۲۸۰.

شرح شواهد ابن المصنف، ج ۵: ۲۴۹.

شرح شواهد الانتقاد، ج ۳: ۴۶۲، ۴۴۶.

شرح شواهد المطول، ج ۳: ۱۹۱.

شرح شهاب، خزاعی نیشابوری رازی، ج ۲:

۱۷۱؛ ج ۶: ۱۱۴.

شرح شهاب الاخبار، حمدانی، ج ۵: ۲۱۵.

شرح شهاب الاخبار، مهابادی، ج ۱: ۲۵۲.

شرح صحیفه سجادیه، جزائری، ج ۵: ۳۸۸.

شرح صحیفه سجادیه، دیلمانی، ج ۱: ۲۱۸.

شرح صحیفه سجادیه، صوفی، ج ۳: ۸۴.

شرح صحیفه سجادیه، مجلسی، ج ۵: ۸۴.

شرح صحیفه سجادیه، مرعشی خلیفه سلطانی، ج ۴: ۵۲۰.

شرح الصمدیه، حرفوشی، ج ۵: ۲۱۵.

شرح الصمدیه، شیرازی، ج ۳: ۴۳۳.

شرح الصومیه، طریحی، ج ۱: ۱۷۶.

شرح طوابع الانوار، ج ۴: ۲۲۸.

شرح الطیبه الجزریه، اعرج حسینی کرکی، ج ۱:

۲۰۲، ۲۰۳.

شرح العجاله، یزدی، ج ۳: ۲۳۴.

شرح عدد محرمات الذبیحه، ج ۱: ۵۳.

شرح العده، طالقانی قزوینی، ج ۲: ۲۹۶.

شرح عده فی الاصول، قزوینی، ملا خلیل، ج ۲:

۲۹۶.

- شرح عقائد ابن بابويه، ج ۵: ۳۹۰.
- شرح عيون الاخبار، ج ۵: ۳۹۱.
- شرح فخریه، ساوجی، ج ۵: ۳۷۵.
- شرح فخریه، طریحی، ج ۱: ۱۷۶.
- شرح فخریه، صفی الدین طریحی، ج ۳: ۳۱.
- شرح فرائض النصیریه، ج ۵: ۱۵۷؛ ج ۶: ۶۰.
- شرح فصوص الحکم، آملی، ج ۲: ۲۴۴.
- شرح فصوص الحکم، استرآبادی، ج ۵: ۸۳.
- شرح الفصول النصیریه، ج ۳: ۳۴۶.
- شرح فصیح، مسکنی، ج ۵: ۲۷.
- شرح الفوائد الغیاثیه، ج ۳: ۲۸۵.
- شرح القانون، گیلانی، ج ۳: ۴۵۳.
- شرح قصائد ابن ابی الحدید، ج ۵: ۹۶.
- شرح قصه سلامت و ابدال، ج ۵: ۲۷۰.
- شرح قصیده ابن سینا فی النفس، ج ۴: ۱۳۶.
- شرح قصیده البرده، استرآبادی، ج ۳: ۳۴۶.
- شرح قصیده البرده النبویه، شرف الدین یزدی، ج ۴: ۳۵۸.
- شرح قصیده الخمریه، صوفی، ج ۴: ۳۵۴.

- شرح قصیده الشفیهنی، ج ۵: ۳۰۶.
- شرح قصیده صدر الدین ساوی، ج ۱: ۲۸۹.
- شرح قصیده المیمیه الفارضیه، ج ۴: ۳۵۴.
- شرح قطر، حرفوشی، ج ۵: ۲۱۵.
- شرح قواعد الاحکام، ابن ابی جامع، ج ۲: ۱۹۴.
- شرح قواعد الاحکام، ابن مفلح (علی...)، ج ۴: ۱۵۵.
- شرح قواعد الاحکام، شوشتری، ج ۳: ۲۴۰.
- شرح قواعد الاحکام، سبعی، ج ۱: ۹۵.
- شرح قواعد الاحکام، شهید اول، ج ۵: ۳۰۵.
- شرح قواعد الاحکام، عمید الدین، ج ۳: ۳۱۱.
- شرح قواعد الاحکام، قطب رازی، ج ۵: ۲۸۰.
- شرح قواعد الاحکام، کرکی، ج ۳: ۵۲۰.
- شرح قواعد الاحکام، مشهدی، ج ۵: ۱۸۳.
- شرح قواعد الاحکام، یزدی، ج ۳: ۲۳۴.
- شرح قواعد الشهد، حرفوشی، ج ۵: ۲۱۵.
- شرح کافی، شیرازی، ج ۵: ۳۵.
- شرح کافی، ملا خلیل قزوینی، ج ۲: ۲۹۶.
- شرح کافی، مازندرانی، ج ۵: ۱۸۹.
- شرح کافی، میرزا رفیعا، ج ۵: ۳۱۲.

- شرح الكافيه، استرابادى، ج ٥:٩٥.
- شرح الكافيه، مشهدى، ج ٤:٤١٧.
- شرح الكلمات المائه لامير المؤمنين، ج ٢:٤٩٠.
- شرح الكلمه الالهيه، ج ١:١٤٢.
- شرح گلشن راز، الهى، ج ٢:١١١.
- شرح لاميه العجم، ج ٣:١٨٤.
- شرح اللب فى النحو، ج ٣:٢٧٤.
- شرح اللمع، ابن شجرى، ج ٥:٤٦٣.
- شرح اللمع، مهابادى، ج ١:٢٥٢.
- شرح لمعه، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٥.
- شرح المائه كلمه، گيلانى، ج ٣:٣٤١.
- شرح المائه كلمه، ابن ميثم، ج ٥:٣٥٦.
- شرح ما لا يسع تنبيه الفقيه، سليمان صهرشتى، ج ٢:٥١٦.
- شرح ما يجوز و ما لا يجوز من النهايه، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٩.
- شرح مبادئ الاصول علامه، طريحي، حسام، ج ١:١٧٦، ج ٤:٤١٤.
- شرح مبادئ الوصول، سيورى، ج ٥:٣٤٢.
- شرح مبادئ الوصول، شهيد اول، ج ٥:٣٠٤.
- شرح مبادئ الوصول، عميد الدين، ج ٣:٣١٢.
- شرح مثنوى، روغنى، ج ٥:١٩٠.
- شرح مجسطى، سبزوارى، ج ٥:٨٢.

شرح مجلس ابن بابويه مع ركن الدوله، ج ٥:

٣٤٦.

شرح مجمل، ج ٣:٤٤٦.

شرح المحرر، شيفتگی، علی، ج ٤:١٤٤.

شرح مختصر عضدی، ج ٥:٤٠٨.

شرح مختصر عضدی، خوانساری، ج ٢:٦٣.

شرح مختصر مصباح المتهدج، ج ٤:١٢٢.

شرح مختصر النافع، عاملی، ج ٥:٢٢٤.

شرح مختصر النافع، فضل، ج ٤:٤٤٨.

شرح مختصر النافع، مکی، ج ٤:١٩٥.

شرح مختصر النافع، نجفی، ج ٤:١٢٢.

شرح مختصر النافع، عاملی، ج ٥:٢٢٤.

شرح مختصر النافع، فضل، ج ٤:٤٤٨.

شرح مختصر النافع، مکی، ج ٤:١٩٥.

شرح مختصر النافع، نجفی، ج ٤:١٢٣.

شرح مسائل الذریعه، ج ٥:٣٩.

شرح مشارق الانوار، ج ٢:٣٤٩.

ص: ٢٨٥

شرح مشكلات النهايه، راوندی، ج ۲: ۴۸۷.

شرح مصادرات تحرير اقليدس، ج ۳: ۲۸۱.

شرح مصباح المتعجب، ج ۴: ۱۷۵.

شرح مطالع، صدقی، ج ۲: ۵۲۱.

شرح مطالع، قطب رازی، ج ۵: ۲۸۰.

شرح معالم الاصول، مازندرانی، ج ۵: ۱۸۹.

شرح معينه، ج ۵: ۲۶۱.

شرح مغنی اللیب، ج ۳: ۱۹۱.

شرح مفتاح، قطب رازی، ج ۵: ۲۸۰.

شرح مقصوره ابن درید، ابن خالویه، ج ۲: ۲۵، ۲۷.

شرح منظومه البدیع، ج ۳: ۴۳۵.

شرح منظومه النحو، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۶، ۴۲۷.

شرح من لا يحضره الفقيه، مازندرانی، ج ۵: ۱۸۹.

شرح من لا يحضره الفقيه، مجلسی، ج ۵: ۸۴.

شرح مواقف، الهی، ج ۲: ۱۰۹.

شرح الموالید، طبرسی، ج ۴: ۴۳۳.

شرح المواضع المشكله من القواعد، ج ۵: ۲۷۰.

شرح الموجز، صیمری، ج ۵: ۳۴۰.

شرح موضح الدرايه، ج ۵: ۹۰.

شرح نصاب الصبيان، ج ۳: ۱۹، ۴۶۱.

- شرح النغليه، شهيد ثانی، ج ۲: ۴۲۲.
- شرح نکه النهایه، ج ۱: ۱۴۲.
- شرح النهایه، ابو علی طوسی، ج ۱: ۳۷۶.
- شرح النهایه، صهرشتی، ج ۲: ۵۱۵.
- شرح نهج البلاغه، آملی، ج ۳: ۳۷۳.
- شرح نهج البلاغه، ابن عتائقی، ج ۳: ۱۳۱.
- شرح نهج البلاغه، ابن میثم، ج ۵: ۳۵۶.
- شرح نهج البلاغه بحرانی، ج ۵: ۲۲.
- شرح نهج البلاغه، جزائری، ج ۵: ۳۸۹.
- شرح نهج البلاغه، حکیم، ج ۲: ۸۱.
- شرح نهج البلاغه، راوندی، فضل الله بن علی، ج ۴: ۴۵۳.
- شرح نهج البلاغه، قطب راوندی، ج ۲: ۴۸۲.
- شرح نهج البلاغه، زواری، ج ۳: ۴۶۶.
- شرح نهج البلاغه، صوفی، عبد الباقي، ج ۳: ۸۴.
- شرح نهج البلاغه، قاضی، ج ۳: ۹۰.
- شرح نهج البلاغه، مرعشی، ج ۴: ۵۲۰.
- شرح نهج البلاغه، ملا فتح الله کاشانی - تنبيه الغافلین.
- شحر نهج البلاغه، مهابادی، ج ۱: ۲۵۲.
- شرح نهج المسترشدين، سیوری، ج ۵: ۳۴۲.
- شرح وسائل الشيعه، حویزی، ج ۵: ۵۶۰.

شرح وصيه امير المؤمنين الى الاشر، ج ٥:٦٨.

شرح روضه الكافي، مجلسي، ج ٥:٦٨.

شرح الهياكل، لاهيجي، ج ٣:١٤٤.

شرعه التسميه، مجلسي، ج ٥:٧١.

شعر، ابو علي فارسي، ج ١:٢٤٣.

شعراء، مرزباني، ج ٦:١٠٢.

الشفاء العاجل، ج ٣:٤٥٣.

الشفاعه، حائيني، ج ١:٢٥٤.

شكر المذاقين، شفائي، ج ١:١٩٧.

شكيات، قطيفي، ج ١:٥٤.

شمل المنظوم في مصنفي العلوم، ج ٣:٢٠٩.

شوارق الالهام، ج ٣:١٤٤.

شواهد، صاحب بن عباد، ج ١:١١٧.

شواهد، فراهيدي، ج ٢:٢٨٢.

شواهد التنزيل لقواعد التفضيل، ج ٣:٣٥٤.

شواهد الربويه، ملا صدرا شيرازي، ج ٥:٣٥.

شواهد القرآن، ج ١: ١٠٩.

شهادات، ابن قولويه، ج ١: ١٤٩.

شهب المحرقه للبالسه المشرقه، ابن جنيد، ج ٥:

٤٢.

شهداء، اطروش، ج ١: ٣١٣.

الشيب و الشباب، ج ٤: ٦٠.

شير و شكر، قزويني، ج ٥: ١٣٦.

الصفافى، فيض كاشانى، ج ٥: ٢٩٤.

الصفافى فى شرح الكافى، ج ٢: ٢٩٦.

صبح المنبى عن حيثه المتنبى، ج ١: ٥٦.

صحائف الاعمال، حيدر طبسى، ج ٢: ٢٥٨.

صحبه خبر صعود «على» على كتف النبى، ج ٣:

٣٥٥؛ ج ٦: ٦٦.

صحيح البهائى، ج ٥: ١٦٨.

صحيح العباسى، ج ٥: ٣٧٦.

الصحيحه، شيخ بهائى، ج ٥: ١٥٧.

صحيفه الامان، مجتهد، ج ٢: ٧٢.

صداق، ابن قولويه، ج ١: ١٤٩.

صراط المستقيم، ابن بابويه، ج ١: ١٣٠.

صراط المستقيم، داماد، ج ٥: ٧١.

صراط المستقيم الى مستحقى التقديم، ج ٤:

.٣١٦

صرف، ابن قولويه، ج ١:١٤٩.

الصرفه، سيد مرتضى، ج ٤:٥٩، ٦٣.

صفات الانبياء، ج ٣:٤٥٤.

صفات الشيعة، ج ٥:٢٠٢.

صفو صفوه الاصول و نفى هفوه الفصول، ج ٣:

.١٩٩

صفوه الصفات فى شرح دعاء السمات، كفعمى، ج ١:٥٨.

صفوه فى اسماء امير المؤمنين، ج ٣:٤٥٤.

صفوه فى الاصول، حويزى، ج ٤:٤١٨.

صفوه فى الامامه، مسعودى، ج ٣:٥٠٥.

صفين، حميرى، ج ٣:٢٦٤.

صلاه، ابن اسباط، ج ١:٦٦.

صلاه، ابن بابويه، ج ٤:٢٥.

صلاه، ابن قولويه، ج ١:١٤٩.

صلاه، ابى العباس، ج ٣:٣٨٢.

صلاه، جرجانى، ج ٢:٤١٢.

صلاه، سمان، ج ١:١٢٨.

صلاه، قزوينى، ج ٣:٤٥٤.

صلاه، کرکی، ج ۲: ۹۶.

صلاه الآیات، قطب راوندی، ج ۲: ۴۹۰.

صلاه الجمعه، اصبهانی، ج ۴: ۳۸۰.

صلاه الجمعه، افندی، ج ۳: ۲۸۰.

صلاه الجمعه، امیر مرتضی، ج ۵: ۳۳۲.

صلاه الجمعه، تبریزی، ج ۵: ۳۹۷.

صلاه الجمعه، شوشتری، ج ۳: ۲۴۱.

صلاه الجمعه، تونی، ج ۳: ۲۸۷.

صلاه الجمعه، سبزواری، ج ۵: ۸۰.

صلاه الجمعه، شهید ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

صلاه الجمعه، قزوینی، احمد، ج ۲: ۲۹۶.

صلاه الجمعه، قزوینی، خلیل، ج ۲: ۲۹۶.

صلاه الجمعه، قزوینی، ج ۵: ۲۸۳.

صلاه الجمعه، کرمانی، ج ۴: ۳۷۶.

صلاه الجمعه، کلب علی، ج ۴: ۵۰۴.

صلاه الجمعه، مشهدی، ج ۱: ۴۰.

صلاه الفرج و ادعيتها، ج ۵: ۴۸.

الصلاه لا تقبل الا بالولایه، ج ۲: ۴۲۶.

الصلاه و التسليم على النبي، ج ۳: ۴۲۶.

الصلاه و الصوم، سيزواری، ج ۵: ۸۰.

صلاح، طرابلسی، ج ۳: ۱۶۸.

صلوات علی الرسول و الائمة، برسی، ج ۲: ۳۴۵.

صمدیه، بهائی، ج ۵: ۱۵۶.

صناعه الشعر، اردستانی، ج ۵: ۴۰.

صوارم المهرقه فی رد الصواعق المحرقة، ج ۵:

۴۰۹.

صیام، قزوینی، ج ۳: ۴۵۴.

صیام و قیام، ابی نعیم، ج ۶: ۱۵۱.

صیغ العقود و الايقاعات، کرکی، ج ۳: ۵۲۷.

صیغ النکاح، مجلسی، ج ۵: ۶۸.

ضبط الاشکال الاربعه المنطقیه و احکامها، استرابادی، حسین، ج ۲: ۳۵.

ضوء الشهاب فی شرح الشهاب، راوندی، فضل بن علی، ج ۴: ۴۵۲.

ضوابط الخمس، ج ۵: ۲۹۵.

ضوابط الرضاع، ج ۵: ۷۱.

ضیاء الشهاب فی شرح الشهاب، قطب راوندی، ج ۲: ۴۸۵.

ضیاء اللامع فی شرح المختصر النافع، طریحی، فخر الدین، ج ۴: ۴۱۴.

ضیافه الاخوان و هدیة الخلان، قزوینی، ج ۵:

۱۳۶.

طارقیه، ابن خالویه، ج ۲: ۲۴.

طالبيه، حسيني، زيد، ج ٢: ٤١٤.

طب، ابن ابي جامع، ج ٢: ١٩٤.

طب، ابن بابويه، ج ٤: ٢٦.

طب، تبريزي، ج ٥: ٣٥٧.

طب، شوشتری، ج ٥: ٤٠٣.

طب، گيلاني، ج ٣: ٤٥٣.

طب، حكيم، ج ٢: ٨١.

طب، دهخوارقاني، ج ٥: ٨٣.

طب، كمال الدين طيب، ج ٤: ٥٠٦.

طب القلوب، ج ٣: ٣٤٢.

طب النبي، مستغفري، ج ٦: ٩٧.

طبقات كل فن، ج ٥: ٥٥.

طرائف، ابي الفرج، ج ٥: ٣٨.

طرائف النظام و لطائف الانسجام، ج ٥: ٢١٥.

طراز اللغه، ج ٣: ٤٣٥.

طراز المذهب في ابراز المذهب، ج ٣: ٣٧٣.

طرق الحديث المروي في الصحابي، علوي محمدي، ج ١: ١٩٠.

طريق النجاه، ج ١: ٣٦٤، ٣٨٥.

طريقه العمل، حكيم، ج ٢: ٨١.

طلاق، ناصر بالحق، ج ١: ٣١٣.

طلاق الغائب، شهيد ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

طهاره، ابو مظفر اسدی، ج ۴: ۵۲۸.

طهاره الخمر و نجاستها، استرابادی، ج ۵: ۶۳.

طهاره الماء مع ملاقات النجاسه اذا لم تتعد، داماد، ج ۵: ۷۸.

طيف و الخيال، ج ۴: ۶۰.

ظفرنامه، ج ۴: ۳۵۸.

الظلامه الفاطميه، ج ۵: ۳۶۱.

ظهور گنج سعادت، ج ۳: ۳۴۱.

عالم المثالی، لاهیجی، ج ۵: ۲۰۹.

عبادات، شوشتری، ج ۳: ۲۴۱.

عبادات، حسکا، ج ۱: ۲۰۶.

عبادات الدینیه، ج ۵: ۲۴۱.

عبادات و الدعاء، عینائی، ج ۲: ۴۷.

عبقه، ابن قریب، ج ۵: ۱۷۶.

ص: ۲۸۸

عداله، شهيد ثانی، ج ۲: ۴۲۷.

عداله، کرکی، ج ۳: ۵۲۹.

عده الامراء، قاضی نور الله، ج ۵: ۴۰۷.

عده الداعی، ابن فهد حلّی، ج ۱: ۹۷، ۹۸.

عده السفر و عمدہ الحضر، ج ۴: ۴۳۲.

عده الناسک فی قضاء المناسک، ج ۱: ۲۸۹.

عدد، کراچکی، ج ۵: ۲۳۷.

عدد الائمة و ما شد عن المصنفین من ذلك، حسین بن... غضائری، ج ۲: ۱۴۵.

عدد فی شهر رمضان، ج ۱: ۱۴۹.

عدد القویہ لدفع المخاوف الیومیہ، ج ۴: ۳۶۶.

عدم جواز تقلید المیت، ج ۲: ۴۲۶.

عدم حجه قول الاصحاب بعدم خلو الزمان عن المجتهد، ج ۱: ۹۱.

عدم وجوب صلاه الجمعه، ج ۳: ۱۶۵.

عراقیات، ابیوردی، ج ۵: ۵۵.

العربیہ العلویہ و اللغه المرویه، ج ۵: ۱۱۵.

العرضیه (رساله فی بیان انواع کم)، ج ۵: ۴۰۷.

عروه الوثقی، شیرازی، ج ۱: ۶۲.

عروه الوثقی فی التفسیر، بهائی، ج ۵: ۱۵۵.

عروه الوثقی فی فضائل ائمه الهدی، ج ۳: ۳۴۲.

عروض، حویزی، ج ۳: ۱۸۶.

عروض، صاحب بن عباد، ج ١: ١١٨.

عروض، طبسى، ج ٥: ٣٢٨.

عروض، فراهيدى، ج ٢: ٢٨٢.

عروض مشغرى، على، ج ٤: ٣١٥.

عروض، مشغرى، محمد، ج ٥: ٢٧٤.

عروض، طبسى مشهدى، ج ٢: ٥٢٢.

عروض و القافيه، رضوى، ج ٢: ٥٢٢.

عز الاسلام، ج ٣: ٣٤١.

عشره كامله، شوشترى، ج ٥: ٤٠٧.

عشره كامله، تنكابنى، ج ٣: ٢٠٢.

عشره مباحث مشكله فى عشره علوم، شهيد ثانى، ج ٢: ٤٢٥.

عصمت، شوشترى، ج ٥: ٤٠٧.

عصمه الانبياء، شولستانى، ج ٣: ٤٦١.

عقائد، شهيد اول، ج ٥: ٣٠٤.

عقائد الدينيه بالادله العقليه، ج ٣: ٢٥٠.

عقائد الدينيه فى البراهين العقليه، ج ٣: ١٩٩.

عقائد الشيعه فى الفروع و الاصول، ج ٥: ١٦٨.

عقاب الاعمال، ج ٥: ٢٠٢.

عقد الانامل، يزدى، ج ٤: ٣٥٨.

عقد الجواهر فى الاشباه و النظائر، ابن داوود، ج ١: ٢٨٩، ٢٩١.

عقد الحسينى، حارثى، ج ٢: ١٢١.

عقد الدرر، ج ٤: ٣٢٨.

عقد الطهماسبى، حارثى، ج ٢: ١٢١.

عقود الدرر فى حل ابيات المطول و المختصر، حكيم، ج ٢: ٨١.

عقود فى اسرار معالم الدين، شهيد ثانى، ج ٢:

٤٢٦، ٤٢٧.

عقود المرجان فى حواشى القرآن، ج ٥: ٣٩١.

عقود و الايقاعات، ابن طى، ج ٤: ٢٠٢.

عقيقه، ابن قولويه، ج ١: ١٤٩.

عقيقه، قطب راوندى، ج ٢: ٤٩٠.

علامات النبى و الامام، راوندى، ج ٢: ٤٨٦.

عله التامه، نصير الدين طوسى، ج ٥: ٢٦٧.

علت و معلول، خواجه نصير ج ٥: ٢٦٩.

علل، ابو الحسن، ج ٥: ٤٨.

علل، قزوينى، ج ٣: ٤٥٤.

ص: ٢٨٩

علل الشرائع، ج ٥:٢٠١.

علل الشريعة، قزوینی، ج ٢:١٦٨.

علم، ابن میثم، ج ٥:٣٥٨.

علم الطب عن اهل البيت، ج ٢:٤١٤.

علم القراءه، یزدی، ج ٥:٤٩٢.

علم القرائه، قاری، ج ٣:٩٩.

علم الله تعالى بالجزئیات، ج ٣:١٩٧.

علم الواجب تعالى، داماد، ج ٥:٧٨.

علم اليقين، فیض کاشانی، ج ٥:٢٩٥.

علوم العقل، رازی، ج ٢:٤٧٧.

عماد المحتاج فی مناسک الحاج، ج ٣:١٧٧.

عمده، عماد طبری، ج ١:٣٠٧، ٣٠٨.

العمده الجلیه فی الاصول الفقهيہ، اعرج حسینی عاملی کرکی، ج ١:٢٠١، ٢٠٣.

العمده فی اصول الدین (العمده فی فرائض و النوافل)، ج ٤:٤٣٣.

العمده فی الدعوات، میکالی، ج ٢:١٨٩.

العمده فی المناقب، ج ٥:٥٠٥.

عمده المقال فی کفر اهل الضلال، کرکی عاملی، حسن، ج ١:٢٩٥.

عمده الولی، سلیمان صهرشتی، ج ٢:٥١٦.

عمل الاديان و الابدان، اسدی، ج ١:١٣٢.

عمل باخبار الاصحاب، ج ٥:٨٩.

عمل الجمعة، بزاز، ج ١: ٨٠.

عمل ذى الحجه، ج ١: ٣٥٣، ٣٥٥.

عمل رجب، ابن خالويه، ج ٤: ٣٢٥.

عمل رمضان، ابن خالويه، ج ٤: ٣٢٥.

عمل السلطان، ابن خمري، ج ٢: ٤١.

عمل السلطان، ابو الحسن، ج ٥: ٤٨.

عمل السنه، استرابادى، ج ٢: ٣٠٧.

عمل شعبان، ابن خالويه، ج ٤: ٣٢٥.

عمل شهر رمضان، ابن ابو قره، ج ٦: ١١٨.

عمل شهر رمضان، ابن خالويه، ج ٤: ٣٢٥.

عمل شهر رمضان، ابو الحسن، ج ٥: ٤٨.

عمل شهر رمضان، قزوينى، ج ٣: ٤٥٤.

عمل شهر رمضان، نهدي، ج ٤: ١٧٧.

عمل مساجد الكوفه، ج ٥: ٨٦.

عمل اليوم و الليله، ابن طاووس، احمد، ج ١:

١١٠.

عمل يوم و ليله، دورىستى، ج ١: ١٤٧.

عمل يوم و ليله، وراق، ج ٥: ٣٢٠.

عمليات الموصله الى رب الارضين و السماوات، ج ٥: ٥٦٣.

عواطف الاستبصار، ج ٤: ٤١٥.

عوامل المائه، قطب راوندى، ج ٢: ٤٩٠.

عونه الخطيب، ج ٣: ٢٨١.

عين الاصول، ج ٥: ٢١٥.

عين الحقائق، بريدى آبي، ج ٣: ٢٨.

عين الحكمه، امير قوام الدين اصفهاني، ج ٢:

٣٢٠، ٣٥٧.

عين الحياه، بهائي، ج ٥: ١٥٧.

عين الحياه، قزويني، ج ٥: ٣١١.

عين الحياه، مجلسي، ج ٥: ٦٨.

عين الحياه فى الادعيه، ج ٣: ٤٤٦.

عين العبره فى غيب العتره، ابن طاووس، ج ١:

١٠٨، ١١٠.

العين فى اللغه، فراهيدى، ج ٢: ٢٨٢.

عين المبصره، كفعمي، ج ١: ٥٨.

عين و الورق، ابن جندي، ج ١: ٩٦.

عين اليقين، فيض كاشاني، ج ٥: ٢٩٥.

ص: ٢٩٠

عيون، ابن صوفى، على، ج ٢٨٨:٤.

عيون الاحاديث، خزاعى، ج ٦٧:١.

عيون الاخبار، ابن بطريق، ج ٥٠٦:٥.

عيون الاخبار، خزاعى، ج ١٢٢:٣.

عيون اخبار الرضا (ع)، ج ٢١٥:٥.

عيون الادله، ج ١٩١:٦.

عيون البلاغه، ج ٣٦٠:٣.

عيون التفاسير، نجفى، حسن، ج ٣٦٢:١.

عيون جواهر النقاد فى حجيه اخبار الاحاد، حسيني عاملى انصارى، ج ١٣١:١.

عيون الحكم و المواعظ، ج ٣١٢:٤.

عيون الصفا فى اخلاق المصطفى، لىشى واسطى، ج ١٥٨:٢.

عيون المسائل، داماد، ج ٧١:٥.

عيون المعجزات، حسين بن عبد الوهاب، ج ٢:

١٣٨.

عيون المعجزات، قطب راوندى، ج ٤٨٧:٢.

عيون مناقب اهل البيت (ع)، صيرفى بغدادى تمار، ج ٥:٢.

عيون و المحاسن، ج ٢٩١:٥.

غايه الاحكام فى تصحيح تلخيص المرام، علامه حلى، ج ٤١١:١.

غايه الايجاز فى الطهاره و الصلاه، ابن فهد حلى، ج ٩٨:١.

غايه السؤل فى شرح تهذيب الاصول، ج ٥:

غايه القصد فى معرفه الفصد، ج ٥:٢٩٨.

غايه المراد، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٢.

غايه المراد فى شرح نكت الارشاد، ج ٥:٣٠٠.

غايه المرام فى فضائل على و ذريته الكرام، شيعى

سيزوارى، ج ١:٢١٠.

غايه المرام و حجه الخصام، ج ٥:٤٤٤.

غايه المطلوب فى الواجب و المندوب، ج ٤:

.٥٢١

غايه الوصول و ايضاح السبل، ج ١:٤٠٧.

الغديرييه، قزوينى، ج ٣:٢٦٩.

غذاء العارفين، معلم همدانى، ج ١:٣٧٠.

غرائب الاخبار فى نوادر الآثار، ج ٥:٣٨٩.

غره عين الخليل فى شرح نظم الجليل، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.

غور الاخبار، ابن زهره، ج ٥:٥٠٤.

غور الاخبار و درر الآثار، ديلمى (ارشاد القلوب)، ج ١:٣٧٨.

غور الحكم و درر الكلم، ج ٣:٢٨٢.

غور الدلائل و الايات فى شرح السبع العلويات، ج ٦:١٧٥.

غور الفوائد و درر القلائد، ج ٤:٦٣.

غور و الدرر، حارثى، ج ٢:١٢٩.

غرر و الدرر، سيد حيدر، ج ٢: ٢٥٤، ٢٥٩.

غرر و الفوائد (الدرر)، ج ٤: ٦٠.

غرويه فى شرح الجعفرىه، ج ٣: ٢١؛ ج ٤: ٩٧.

غريب الحديث، طريحي، ج ٤: ٤١٢، ٤١٤.

غريب القرآن، ابن دريد، ج ٥: ١٠٢.

غريب النهايه، قطب راوندى، ج ٢: ٤٨٩.

غزوات حيدري، ج ٦: ١٢٦.

غسل، سبزواري، ج ٥: ٨٠.

غسل الجمعة، شوشترى، ج ٥: ٤٠٨.

غمام الغموم، ج ٣: ٣٧٣.

غنيه الانام فى معرفه الساعات و الايام، ج ٥: ٢٩٥.

غنيه الطالب، ج ٥: ٣١١.

ص: ٢٩١

غنيه الطلاب، ج ٣: ٤٤٦.

غنيه العباد و منيه الزاهد، ج ٤: ٤٢٣.

غنيه عن الحجج و الادله، ج ٣: ٢٧٦.

غنيه القاصدين فى اصطلاحات المحدثين، شهيد ثانى، ج: ٤٢٦، ٤٢٧.

غنيه المتعبدين، ج ٣: ٣٧٣.

غنيه المستغنى و منيه المنتهى، ج ٣: ٣٧٣.

غنيه التروع، ابن زهره حلبى، ج ١: ١٥٩؛ ج ٢:

٢٢٧، ٢٢٨، ٢٣٢؛ ج ٦: ١٤٣، ١٨٠.

غوالى اللاكى، ج ٥: ٨٩.

غبيت، ابن جندى، ج ١: ٩٦.

غبيت، حمدانى، ج ٥: ٣٣٩.

غبيت، علوى كوفى، ج ٣: ٤٢٦.

غبيت، فارسى، ج ٥: ١٨٤.

غبيت، كركى، ج ٣: ٥٢٩.

غبيت، نعمانى، ج ٥: ٣٥.

غبيت، نيلى، ج ٤: ١٦٢.

الغيبه المنتخب من الانوار المضيئه، ج ٤: ١٢٤.

فائت الجمهوره، ج ٦: ١٠٤.

فائده الفائده، ج ٥: ٢١٠.

فائق، طبرسى، ج ٤: ٤٢٥.

فائق على الاربعين فى فضائل امير المؤمنين، ابو السعادات، ج ١:١١٦.

فاتح الكنوز المحروزه فى ضمن الارجوزه، ج ٤:

٣٢١.

فاخر، صابونى، ج ٦:١١٥.

فاضح، طبرى، ج ٥:١٨٠.

فتاوى ارشاد الاذهان، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٧.

فتاوى شرائع الاسلام، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٧.

فتاوى المختصر، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٧.

فتح الباب فى شرح الباب الحادى عشر، ج ٣:

٣٤١.

فتوى الخلاف من اللمعه، ج ٢:٤٢٦.

فحص عن مناهج الاعتبار، ج ٣:٤٢٦.

فحص و البيان عن اسرار القرآن، ج ٥:٤٨٥.

فحول الشعراء، ابو تمام، ج ١:١٦٢، ١٦٤.

فخر الشيعه، مشعشى حوىزى، ج ٢:٢٧٣.

فخريه الصغرى، طريحي، ج ٤:٤١٤.

فخريه الكبرى، طريحي، ج ٤:٤١٤.

فخريه فى الفقه، ج ٤:٤١٢.

فخريه فى النيه، ج ٥:١٣٨.

فدك و الخمس، اطروش، ج ١:٣١٣.

فرائد الصافيه على الفوائد الواقيه، ج ٣:١٩٩.

فرائد المعده، ابن طاووس، احمد، ج ١:١٠٩.

فرائض، حمدانى، ج ٥:٣٣٩.

فرائض، قزوينى، ج ٣:٤٥٤.

فرائض، معين الدين مصرى، ج ٢:٤٧٥.

فرائض، نعمانى، ج ٥:٣٤.

فرائض النصيريه، ج ٥:٢٦١.

فرج، وراق، ج ٥:٣٢٠.

فرج فى الاوقات و المخرج بالينات، ج ٥:٣٩.

فرج الكرب و فرح القلب فى علم الادب، كفعمى، ج ١:٥٩، ٦١.

فرحه الدارين، ج ٥:١٩١.

فرحه الغرى، ج ٣:٢٠٤؛ ج ٦:١٨٥.

فرش الطور و ينبوع النشور - قدس الطور و ينبوع النور

فرق بين الحيل و المعجزات، قطب راوندى، ج ٢:

٤٩٠.

فرق بين المقامين و تشبيهه على بذى القرنين، ج ٥:

ص:٢٩٢

فرقه الناجيه، قطيفى، ج ١:٥٥.

فرقد الغرباء و سراح الادباء، حانينى، ج ١:٢٥٤.

فروع الفقه، عماد طبرسى، ج ١:٣٠٩.

فساد الاختيار، ج ٣:٤٢٦.

فساد اقاويل الاسماعيليه، ج ٣:٤٢٦.

فساد قول البراهمه، ج ٣:٤٢٦.

فسخ على من اجاز النسخ، ج ٥:٤٢.

فص الفصوص، آملى، ج ٢:٢٤٤.

فصاحه ابى طالب، اطروش، ج ١:٣١٣.

فصل الخطاب فى فضائل الآل و الاصحاب، ج ٣:

.١٤٠

فصل و الوصل، ج ٣:٣٤١.

فصول، مفيد، ج ٥:٢٩١.

فصول فى الاصول على مذهب آل الرسول، ج ٣:

.٩٨

فصول فى ذم اعداء الاصول، ج ٥:١٧٨.

فصول المختاره، ج ٤:٦١.

فصول المستخرجه من العيون و المحاسن، ج ٤:

.٦١

فصول المهمه فى اصول الائمة، ج ٥:١١٥.

فصول النصيريّه، خواجه نصير، ج ٥:٢٦١.

فصيح فى العبادات، طبرسى، ج ١:٣٠٧.

فضائل ابن ابى الياس كوفى، ج ٢:٤١٧.

فضائل، ابن شاذان، ج ٣:١٨.

فضائل الائمة الاثنى عشر، الهى، ج ٢:١١٠.

فضائل اهل البيت، ابن شاکر، ج ٤:٢٥١.

فضائل اهل البيت، ابو الحسن، ج ٤:١٢٨.

فضائل اهل بيت الرسول، ج ٥:٢٨٤.

فضائل الجماعه و ماروى فيها، ج ١:٩٦.

فضائل رجب، صدوق، ج ٥:٢٠٢.

فضائل الزهراء (ع)، طبرسى، ج ١:٨٤.

فضائل شعبان، صدوق، ج ٥:٢٠٢.

فضائل شهر رمضان، صدوق، ج ٥:٢٠٢.

فضائل على (ع)، برسى، ج ٢:٣٥.

فضائل على (ع)، بصرى، ج ٢:١٥١.

فضائل على و الائمة من ولده، ج ٥:٤٤١.

فضل بغداد، حسن بن غضائرى، ج ٢:١٤٥.

فضل الحسين (ع)، ابو السعادات، ج ١:١١٦.

فضل التوبه، ج ٣:٤٢٦.

- فضل الشيعة، ج ٥: ٤٤٦.
- فضل العتق، علوى محمدى، ج ١: ١٩٠.
- فضل العقيق و التختم به، ج ٤: ٤٨٩.
- فضل قريش و كافه العرب، ج ٥: ٢٨٤.
- فضل و اهل الفضل، اطروش، ج ١: ٣١٣.
- فضل يوم عيد، بابا شجاع، ج ٥: ٤١١.
- فعل و أفعل، فراء، ج ٥: ٥٠٠.
- فقه، ابن ابى جامع، ج ٢: ١٩٤.
- فقه، ابن قاروره، حسين بن احمد، ج ٢: ٢٢.
- فقه، بحراني، على بن محمد، ج ٤: ٢٦١.
- فقه، جرجاني، ج ١: ٣٣٥.
- فقه، دورقى، ج ٥: ١٨٦.
- فقه، سبزوارى، ج ٥: ٨٠.
- فقه، علوى كوفى، ج ٣: ٤٢٥.
- فقه القرآن، قطب راوندى، ج ٢: ٤٨٧.
- فناء النفس بعد الموت، ج ٥: ٣٢٧.
- فوائد الاصول، طريحي، ج ٤: ٤١٤.
- فوائد الباهره، ج ٣: ١٥٣، ١٥٤.
- فوائد خلاصه الرجال، شهيد ثانى، ج ٢: ٤٢٧.
- فوائد الدقائق، ج ٥: ٦٣.

فوائد دقائق العلوم العربيه و حقائقها الخفيه، ج ٥:

٤٣.

فوائد الدينيه فى الرد على الحكماء و الصوفيه، ج ٥:١٩١.

فوائد الشمسيه، ج ٤:٢٢٢.

فوائد الطريفه فى شرح الصحيفه، ج ٥:٦٨.

فوائد الطوسيه، ج ٥:١١٣.

فوائد العلماء و فرائد الحكماء، ج ٥:٢٧١.

فوائد الغرويه، ج ٣:٤٦١.

فوائد المدنيه، ج ٥:٦٣.

فوائد المكيه، استرآبادى، ج ٥:٦٤.

فوائد المكيه، مكى، ج ٤:١٩٥.

فوائد النعمانيه، ج ٥:٣٨٨.

فتوحات الانس، ج ٥:٥٦٣.

فهرست، قزوينى، ج ٥:٦٨.

فهرست، منتجب الدين، ج ٤:١٧٨، ١٨٥.

فهرست، مسعودى، ج ٣:٥٠٥.

فهرست اشعار مغنى اللبيب، ج ٣:٤٤٥.

فهرست الكافيه البديعيه، ج ٣:٤٤٦.

فهرست العلماء، عريضى، ج ٥:٢٨٤.

فهرست مؤلفات الفيض، ج ٥:٢٩٦.

فهرست وسائل الشيعه، ج ۵: ۱۱۳.

قاضى بين الحديثين المختلفين، سيرافى، ج ۱:

۸۷.

قاضى و الحاكم، وزير مغربى، ج ۲: ۱۶۰.

قاطع اللجاج فى حل الخراج، ج ۳: ۵۲۷.

قاطع اللجاج فى شرح الاحتجاج، ج ۵: ۳۹۱.

قبس الابرار فى نصره العتره الاطهار، ابن زهره حلبى، ج ۱: ۱۵۹؛ ج ۲: ۲۳۲.

قبس المصباح، صهرشتى، ج ۲: ۵۱۰، ۵۱۱.

قبسات، ميرداماد، ج ۵: ۷۱.

قبله، ابن ابى مطيع، ج ۳: ۸۹.

قبله، بهائى، ج ۵: ۱۵۸.

قبله، قزوینى، ج ۳: ۴۵۴.

قبله، کرکى، ج ۳: ۱۶۴.

قبله بلاد العراق، ج ۳: ۲۰.

قبله مسجد الكوفه، ج ۳: ۴۶۱.

قدس الطور و ينبوع النور، ابن جنيد، ج ۵: ۴۲.

قدم العالم و حدوثة، ج ۵: ۷۶.

قراءات، ابن خالويه، ج ۲: ۲۷.

قرائه، عبد الجليل قارى، ج ۳: ۹۹.

قرائه، مقرى، ج ۵: ۵۰۴.

قرائه، ابن كثير (عربي)، قارى، ج ٤:١٩٣.

قرائه، ابن كثير (فارسي)، قارى، ج ٤:١٩٣.

قرائه ابى عمرو، ج ٤:١٩٣.

قرائه الاحسن من قراءات، ج ٥:١٩١.

قرائه امير المؤمنين، ج ٥:٢٤٣.

قرائه اهل البيت، ج ٥:٢٤٣.

قرائه عاصم، استرآبادى، ج ٣:٤٤٣.

قرائه عاصم، قارى، ج ٤:١٩٣.

قرائه القراء، ج ٣:٣٤١.

قرائه نافع، قارى، ج ٤:١٩٣.

قراآباآين، شفائى، ج ١:١٩٧.

قرب الاسناد، ابو الفرج، ج ٥:٣٨.

قرب الاسناد، ابن بابويه، ج ٤:٢٦.

قره عين الخليل فى شرح نظم جليل، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.

قسمه الزكاه، ابن قولويه، ج ١:١٤٩.

قصائد المنظومه فى مدح الرسول...، مغربى، ج ٢:

١٤٥.

ص:٢٩٤

قصر، مشغرى، ج ٤:٣١٥.

قصر من مسافر بقصد الاقطار و التقصير، ج ٥:

٣٠٠.

قصر و التخير فى السفر، بهائى، ج ٥:١٥٤.

قصص الانبياء، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٤.

قضاء حقوق المؤمنين، ج ٦:١٠٥.

قضاء و آداب الاحكام، ابن قولويه، ج ١:١٤٩.

قضاء و القدر، ج ٤:٣٧٢.

قضايا و التجارب، ج ٣:٥٠٥.

قطب الاعظم، ج ٣:٣٤١.

قطر الغمام فى الادب، ج ٣:١٨٧.

قلب و ابدال، ابن سكيت، ج ٥:٥٤٢.

قواطع المريخ، كاشفى، ج ٢:٢٠٨.

قواعد، شهيد اول، ج ٥:٣٠٠.

قواعد الاحكام فى معرفه الحلال و الحرام، ج ١:

٤٠٠، ٤٠٢، ٤٠٣، ٤٠٦، ٤١١.

قواعد الجليه فى شرح الرساله الشمسيه، علامه حلى، ج ١:٤٠٨.

قواعد العقائد، ج ٥:٢٦٦.

القواعد فى علم الكلام، ج ٥:٣٥٧.

القواعد و المقاصد، علامه حلى، ج ١:٤٠٨.

قوافى، ابن حماد ليشى واسطى، ج ٢: ١٥٩.

قوافى، ابو سعيد، ج ٦: ٨٥.

قوانين، جيلرودى، ج ٢: ٢٦٦.

قوت الارواح و ياقوت الارباح، ليشى واسطى، ج ٢: ١٥٨.

قول امير المؤمنين «الا اخبركم بخير هذه الامه»، ج ٢: ١٤٥.

قول ثابت، ج ٥: ٣٢٩.

قول نامه، ج ٣: ٩٩.

قياس، مرتضى، ج ٤: ٥٩.

قيام الليل، ابن قولويه، ج ١: ١٤٩.

قيد الغابه، ج ٤: ٤١٩.

كاسر الشهوه، ج ٣: ٣٤١.

كاشف الاستار فى شرح كشف الاسرار، علامه حلى، ج ١: ٤٠٨.

كاشف الحق، علامه حلى، ج ١: ٤٠٣.

كاشف الحقائق فى شرح دره المنطق، جيلرودى، ج ٢: ٢٦٥.

الكاف الشاف عن الكشاف، ج ٤: ٤٢٤.

كافى، ابن داوود، ج ١: ٢٨٩.

كافى، حلبى، ج ١: ١٣٤.

كافى، كلينى، ج ٥: ٣٢١.

كافى فى الاستدلال، ج ٥: ٢٣٨.

كافى فى التفسير، راوندى، ج ٤: ٤٥٢.

كافى فى الرسائل، ج ١:١٢٢.

كافى فى الفقه، طبرسى، احمد، ج ١:٨٤.

كافيه البديعيه، ج ٣:١٧٤.

كافيه الوافيه فى الكلام، ج ٥:١٣٨.

كامل فى الفقه، ابن براج، ج ٣:١٧٧.

كامل، طرابلسى، ج ٣:١٦٨.

كامل بهائى، عماد طبرى، ج ١:٢٩٦، ٣٠٣ - ٣٠٥، ٣١٠.

كامله فى البديع، مغربى، ج ٢:١٥٩.

كتاب ابن ابى اوس، ج ٦:١٦٩.

كتاب ابن بابويه، ج ٢:١٦٣.

كتاب ابن شاکر المؤدب، ج ٤:٢٥١.

كتاب ابن معد، ج ٣:١٠٩.

كتاب ابى اسحاق علوى، ج ١:٤٤.

كتاب امير مرتضى، ج ٥:٣٣٢.

ص:٢٩٥

- کتاب ایوب بن حسن، ج ۱: ۱۲۹.
- کتاب الیّنات فی جمیع العبادات، ج ۲: ۴۸۹.
- کتاب التنوخی، ج ۴، ۲۳۱.
- کتاب حسن بن سیره، ج ۱: ۲۲۳.
- کتاب حسن بن علی، ج ۱: ۲۹۹.
- کتاب خلیل، ج ۲: ۲۸۸.
- کتاب الدعاء، فزاری، علی، ج ۴: ۲۹۵.
- کتاب زید الزراد، ج ۲: ۴۶۵.
- کتاب زید المحمدی، ج ۲: ۳۶۵.
- کتاب زید نرسی، ج ۲: ۴۶۵.
- کتاب الغروی، ج ۵: ۴۳۷.
- کتاب الکرکی، ج ۱: ۴۴.
- کتاب نیشابوری، ج ۴: ۱۵۹.
- کتاب یوم و لیلہ، ابن قولویہ، ج ۱: ۱۴۹.
- کتاب یوم و لیلہ، دوریستی، ج ۱: ۱۴۶.
- کتاب النبی (ص)، کراچکی، ج ۵: ۲۳۷.
- کتاب فی اوقات صلوات الخمس، ج ۴: ۵۱۱.
- کحل الابصار، قزوینی، ج ۵: ۱۳۶.
- کد الیمین و عرق الجبین، ج ۶: ۱۴۱.
- کر، ابن طاووس، ج ۱: ۱۰۷.

كر، بهائى، ج ١٥٨:٥.

الكر و الفر، ابن ابى عقيل، ج ١:٢٣٤، ٢٣٩ پ.

الكر و الفر، ابن بابويه، ج ٢٢:٤.

الكر و الفر، ابى سهل، ج ٨٦:٦.

الكر و الفر فى الامامه، ج ٥:٢٣٦.

الكره، كركى، ج ٥٣٣:٣.

كشف الآيات، حسينى، ج ٥:١٨١.

كشف الاحتجاج، ج ٤:٣٩٢.

كشف احوال الدين فى شرح نهج المسترشدين، جواد كاظمى، ج ١:١٥٧.

كشف الاسرار، غياث الدين، ج ٤:١٤٦.

كشف الاسرار فى شرح الاستبصار، ج ٥:٣٨٩.

كشف الالتباس عن نجاسه الارجاس، ج ٥:٤٨٦.

كشف التعميه فى حكم التسميه، ج ٥:١١٥.

كشف التلبيس فى بيان سهو الرئيس، علامه حلى، ج ١:٤٠٨.

كشف التمويه و الغمه، غضائرى، ج ٢:١٤٥.

كشف الحق و نهج الصدق، علامه حلى، ج ١:

٤٠٣.

كشف الخفاء فى شرح الشفاء، علامه حلى، ج ١:

٤٠٨.

كشف الرموز، آوى، ج ١:١٨٤.

كشف الرية في احكام الغيه، شهيد ثانی، ج ۲:

.۴۲۶

كشف الظلام في تاريخ النبي و الائمة (ع)، كفعمی، ج ۱: ۶۱.

كشف عن مساوی شعر المتنبی، صاحب، ج ۱:

.۱۲۲

كشف العوار، ج ۵: ۴۰۷.

كشف الغطاء، گیلانی، ج ۳: ۳۴۱.

كشف الغمه في فضائل الائمة، ج ۶: ۱۹۰.

كشف الغمه في معرفه الائمة، ج ۴: ۲۰۸، ۲۱۲.

كشف غوامض القرآن، طریحی، ج ۴: ۴۱۴.

كشف الفوائد في شرح قواعد العقائد، علامه حلّی، ج ۱: ۴۰۷.

كشف المراد في شرح تجريد الاعتقاد، علامه حلّی، ج ۱: ۴۰۷.

كشف المشكلات من كتاب التلويحات، علامه حلّی، ج ۱: ۴۰۸.

كشف المقال في معرفه الرجال، علامه حلّی،

ص: ۲۹۶

ج ٤١٢:١.

كشف من كتاب القانون، علامه حلي، ج ٤١٣:١.

كشف النكات في علل النجاه، قوسيني، ج ٨٦:١.

كشف اليقين في فضائل امير المؤمنين، علامه حلي، ج ٤٠٣:١.

كشكول، بهائي، ج ١٥٦:٥.

كشكول، شوشتری، ج ٤٠٩:٥.

كشكول، دهخوارقاني، ج ٨٣:٥.

الكشكول فيما جرى على آل الرسول، سيد حيدر آملی، ج ٢١٥:١، ٤٢٠؛ ج ٢٤٥:٢.

الكعب، عميد الرؤساء، ج ٤٥١:٥.

الكفاره، شوشتری، ج ٤٠٨:٥.

كفايه، ابن اشناس، ج ٣٥٥:١.

كفايه الاثر في النصوص على الائمة الاثني عشر، ج ٢٨١:٤.

كفايه الطالبين، ابن متوج، ج ٢٦٨:٣.

كفايه الطالبين، شولستاني، ج ١٩:٣، ٤٦٢.

كفايه الطالبين في اصول الدين، ج ٧٩:١.

كفايه في العبادات، ج ١٦٤:١.

كفايه المحتاج في مناسك الحاج، ابن فهد حلي، ج ٩٧:١.

الكلام، ابن مطر جزايري، ج ١٩٥:٢.

الكلام، ابن ميثم، ج ٣٥٦:٥.

الكلام، استرآبادي، ج ٣٤٢:٣.

الكلام، جزائري، ج ٥:٣٧٣.

الكلام، حويزي، ج ٤:٤١٨.

الكلام في الفدك، ج ٣:٣٤.

كلام الملوك ملوك الكلام، ج ٣:١٨٧.

كلم الطيب، ميمندي، ج ٥:٣٢٩.

كلم الطيب و الغيث الصيب، ج ٣:٤٣٦.

كلمات الطريقة، فيض كاشاني، ج ٥:٢٩٥.

كلمات النافعات في تفسير الباقيات الصالحات، ج ٤:٣٢١.

كليد بهشت، قاضي سعيد قمي، ج ٢:٣١٩.

كنز جامع الفوائد، ج ٣:٣٨٤؛ ج ٤:٩٨.

كنز العرفان في فقه القرآن، ج ٥:٣٤٢.

كنز الفوائد، علم بن سيف، ج ٣:٣٨٣.

كنز الفوائد، كراجكي، ج ٥:٢٣٦.

كنز الفوائد في حل مشكلات القواعد، ج ٣:٣١٢.

كنز الفوائد و دافع المعاند، ج ٣:٣٨٤.

كنز المذخور في عمل الساعات و الايام و الليالي و الشهور، ج ٤:٤١٤.

كنز المطالب في فضائل علي بن ابي طالب، ج ٥:

٤٣٠.

كنز المنافع في شرح المختصر النافع، ج ٣:٤٦١.

كنز اليواقيت، ج ٦:١١٩.

كنوز النجاح، ج ٣: ٤٨٠؛ ج ٤: ٤٣١.

كنه المراد فى علم الوفق و الاعداد، ج ٤: ٣٥٨.

كوكب الدريره فى شرح النجميه، اولى هجرى، ج ٢: ١٥٧.

كوفه، نجاشى، ج ١: ٧٤.

كواكب الدررى الدررى، كفعمى، ج ١: ٥٨.

الكهنه فى المنطق، محقق حلى، ج ١: ١٤٢.

كيفيه تحليف اهل الذمه و سائر الكفار، ج ٤، ٣٨٠.

كيفيه خلق حواء، ج ٣: ١٩٧.

كيميا، فخر آور، ج ٤: ٤٠٩.

گل و سنبل، ج ٥: ٤٠٨.

گوهر شاهوار، ج ٥: ٤٠٨.

گوهر مراد، ج ٣: ١٤٤.

ص: ٢٩٧

اللاكي السنيه فى شرح الاجروميه، ج ٥:٢١٥.

لاميه العجم، طغرائى، ج ٢:١٨٢.

لؤلؤه، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.

لؤلؤه التفكر فى المواعظ و الزواجر، ج ٢:١٩٥.

لب التفاسير، ج ١:٣٨١.

لب الحكمه، علامه حلى، ج ١:٤٠٨.

لب اللب من المثنوى، كاشفى، ج ٢:٢١٤.

لب المثنوى، كاشفى، ج ٢:٢١٤.

اللباب - معارج السئول و مدارج المأمول.

اللباب، ابن شريفه، ج ٦:١٨٣.

اللباب، راوندى، فضل الله بن على، ج ٤:٤٥٣.

لباب الاخبار، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٦.

لباب فى اثبات معرفه الانساب، ج ٥:٤٩٢.

لباب المستخرج من كتاب الشهاب، ج ٥:٤٤٧.

لبس الحرير، شوشترى، ج ٥:٤٠٨.

لحن الخفى و اللحن الجلى، ج ٥:٣١٦.

لسان الحاضر و النديم، ج ٤:٣٢٤.

لسان الخواص، ج ٥:١٣٦.

لسان الواعظين و جنان المتعظين، ج ٣:٢٨٢.

لطائف الطرائف، ج ٣:٥١٢.

لطائف المعارف، ج ٣: ٢٩٥.

لغات، ابن دريد، ج ٥: ١٠٢.

لغات، فراء، ج ٥: ٥٠٠.

اللغة، ابن خالويه، ج ٢: ٢٥.

لغز الزبده، ج ٥: ١٥٦.

لفظ الوجيز في قراءه الكتاب العزيز، كفعمي، ج ١:

٥٩.

لمع البرق في معرفه الفرق، كفعمي، ج ١: ٥٨.

لمح في شرح الجمع، طريحي، ج ٤: ٤١٤.

لمعه، برسي، ج ٢: ٣٤٥.

لمعه الجليه في معرفه النيه، ابن فهد، ج ١: ٩٧.

لمعه الدمشقيه في فقه الاماميه، ج ٥: ٣٠٠.

لمعه في امر صلاه الجمعه، كركي اردبيلي، ج ٢:

٧٠.

لمعه في الصلاه الجمعه، ج ٥: ٤٠٧.

لمعه في فقه الصلاه الجمعه، ابن داوود، ج ١:

٢٨٩.

اللمعه في المنطق، ج ٤: ٣١٨.

لوائح القمر، كاشفي، ج ٢: ٢٠٨.

لوامع، شهيد اول، ج ٥: ٣٠٥.

لوامع الالهيه، ج ٥:٣٤٣.

لوامع الانوار، عماد طبرى، ج ١:٣٠٨، ٣٠٩ پ.

لوامع الانوار الى معرفه الأئمه الاطهار، ج ٣:

٤٦٦.

لوامع انوار التمجيد و جوامع اسرار التوحيد، حافظ برسى، ج ٢:٣٥٠.

لوامع السقيفه و الدار و الجمل و صفين، حلوانى، ج ٢:٥٨.

لوامع الشمس، كاشفى، ج ٢:٢٠٨.

لوامع نورانيه فى اسماء على و بنيه القرآنيه، بحراني توبلى، ج ٥:٤٤٥.

لوح المحفوظ، تنكابنى، ج ٣:٢٠١.

ليس، ابن خالويه، ج ٢:٢٧.

مأتين، تبريزى، ج ٥:٣٩٧.

مأثور من العمل فى الشهور، ج ٤:١٧٦.

مائده السليمانيه، رضى الدين خوانسارى، ج ٢:

٦٤.

مائته باب فى الاسطلاب، ج ٥:٤٠٣.

ما اتفق لفظه و اختلف معناه، ج ٥:٣٦٤.

ما اتفق من الاخبار فى فضل الائمة الاطهار، ج ٥:

ص:٢٩٨

ما اختلف و اختلف فى انساب العرب، ج ٥:٥٥.

ما تفرد به امير المؤمنين من الفضائل، ج ٣:٤٢٦.

ما دار بين الرضى و بين ابى اسحاق من الرسائل، ج ٥:١٤٢.

ما لا بد من معرفته، ج ٥:٤٧.

ما لا يسع المكلف اهماله، ج ٥:٣٢٠.

ما نزل من القرآن فى على (ع)، ج ٥:٢٤٤؛ ج ٦:

١٩٧.

ماهيه النفس، ج ٣:٤٢٦.

مباحثات السنيه و المعارضات النصيريه، علامه حلى، ج ١:٤١٣.

مبادئ السالكين، ج ٣:٣٤٢.

مبادئ الوصول الى علم الاصول، علامه حلى، ج ١:٤٠٧، ٤١٢.

مباهج الزهره، كاشفى، ج ٢:٢٠٨.

مبدأ و المعاد، نصير الدين طوسى، ج ٥:٢٦٦.

مبسوط فى الانساب، ج ٤:٢٨٨.

متشابه فى القرآن، شريف رضى، ج ٥:١٤٣.

متشابه القرآن، ابن شهر آشوب، ج ٥:٢١١.

متشابه القرآن، ابن شهر آشوب، ج ٥:٢١١.

متشابه القرآن، ابن الكال، ج ٥:٣١٦.

متعته، سعدى قمى، ج ٢:١٥١.

متعہ، صہرشتی، ج ۲: ۵۱۲.

متعہ، سید مرتضیٰ، ج ۴: ۶۰.

متوسط الفتوح بین المتن و الشروح، عاملی مشغری، ج ۲: ۴۵۵.

متوسط فی شرح الکافیہ، علوی حسینی استرابادی موصلی، ج ۱: ۳۶۲.

مثال فی الامثال، ج ۵: ۲۱۰.

مثالب الادعیاء، حلوانی، ج ۲: ۵۸.

مثالب النواصب، ابن شہر آشوب، ج ۵: ۲۱۰.

مثالب النواصب، شوشتری، ج ۵: ۴۰۹.

مثنائی، عجلئی، ج ۱: ۱۹۳.

مثیر الاحزان، ابن نما حلّی، ج ۱: ۱۴۷.

مجازات الاثار النبویہ، ج ۵: ۱۴۲.

مجالس، ابن حمزہ، ج ۵: ۱۷۸.

مجالس، سروی، ج ۵: ۸۵.

مجالس، مفید، ج ۵: ۲۹۱.

مجالس قرائح الاخوان و مائده طبائع الاصحاب، ج ۳: ۱۹۷.

مجالس المؤمنین، ج ۵: ۴۱۰.

مجامع الاخیار، علامہ حلّی، ج ۱: ۴۱۹.

المجتبیٰ، ابن درید، ج ۵: ۱۰۲.

المجدی فی انساب الطالبیین، ج ۴: ۲۸۷.

مجلس صدوق مع رکن الدولہ فی الامامہ، ج ۵:

المجلى لمرآه المنجى، ج ٥: ٩٠؛ ج ٦: ١٧٣.

مجمع البحرين، فندرسكى، ج ٦: ١٢٦.

مجمع البحرين فى فضائل السبطين، ج ٥: ٤٣٠.

مجمع البحرين و مطلع النيرين، ج ٤: ٤١١، ٤١٥.

مجمع البيان فى شرح ارشاد الاذهان، ج ٣: ٥١١.

مجمع البيان لعلوم القرآن، ج ٤: ٤٢٣؛ ج ٦: ١٠٥، ١١٦.

مجمع الرجال، جزائرى، ج ٣: ٣٢٦.

مجمع الشتات، طريحي، ج ٤: ٤١٥.

مجمع اللطائف و منبع الطرائف، ج ٣: ٣٧٣.

مجمع المسائل، ج ٤: ١٤٠.

مجمع الهدى، ج ٣: ٤٦٦.

المجمل فى النحو، قزوينى، ج ٢: ٢٩٦.

مجموع، ابن دعيم، ج ٤: ٢٩٦.

مجموع، ابو البركات، ج ٤٦:٦.

مجموع، خازن، ج ٦٤:٦.

مجموع الرائق من ازهار الحدائق، ج ٤٤٩:٥.

مجموع السروي، ج ٨٦:٥.

مجموع الغرائب و موضوع الرغائب، كفعمي، ج ٥٩:١.

مجموع في الآداب، ج ٤٣٢:٤.

مجموعات جامعه في الدعوات، ج ٤٣٢:٤.

مجموعه، شوشتری، ج ٤٠٩:٥.

مجموعه في تحقيق مسائل عديده، حسيني همداني، ج ٤٨:١.

مجموعه الكفعمي، ج ٥٩:١.

مجموعه متفرقات، گيلاني، ج ١٩٧:٣.

مجموعه مشعشي، ج ١١١:٤.

مجموعه ورام، ج ٤٢٤:٥.

محاسبه النفس اللوامه و تنبيه الروح النوامه، ج ١:

٥٩.

محاضرات، راغب اصفهاني، ج ١٩١:٢.

محاكمات، قطب رازي، ج ٢٧٩:٥.

محاكمات بين شراح الاشارات، علامه حلي، ج ٣٦٩:١.

محاكمه بين العلماء و الصوفيه، ج ٢٩٦:٥.

محتضر، ابن خالد حلي، ج ٢٢٦:١.

محججه الاستقامه فى الامامه، داماد، ج ٥:٧٣.

محججه البيضاء فى احياء الاحياء، ج ٥:٢٩٥.

محججه البيضاء و الحججه الغراء، اعرج حسيني كركى عاملى، ج ١:٢٠٢.

محرر، ابن فهد حلى، ج ١:٩٧.

محصورات الاربع، ج ٥:٢٨٢.

محكم و متشابه، سيد مترضى، ج ٤:٧١.

محبط الاعظم فى تفسير القرآن المكرم، سيد حيدر عاملى، ج ٢:٢٤٧.

محيط فى اللغه، ج ١:١٢٢.

مختار، عامرى، ج ٣:٣٥٠.

مختار شعر ابو اسحاق صابى، ج ٥:١٤٢.

مختار شعر القبائل، حورانى، ج ١:١٦٤.

مختار فى الاختيار من الايام و الساعات، ج ٥:

٥٢٢.

مختار من طبقات ابن سعد، ج ٤:٤٩٠.

مختار من كتاب الاستيعاب ابن عبد البر، ج ٤:

٤٩٠.

مختصر الآثار، قاضى نعمان، ج ٥:٤١٨.

مختصر الاحمدى، ج ٥:٤٢؛ ج ٦:١٧٤.

مختصر اسرار العرييه، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.

مختصر الاصول، ج ١:١٨٠.

مختصر الاغانى، حكيم، ج ٢: ٨١.

مختصر الانواء، ج ١: ٧٤.

مختصر الاوائل، ج ٣: ١٣١.

مختصر الايضاح، ابن داوود، ج ١: ٢٨٩.

مختصر بصائر الدرجات، حسن بن... خالد حلى، ج ١، ٢٢٥-٢٢٧.

مختصر التبيان فى تفسير القرآن، ج ٥: ٣١٦.

مختصر جمال الصالحين، لاهيجى، ج ١: ٢٣٧.

مختصر الجنه الوافيه، كفعمى، ج ١: ٥٨.

مختصر جواهر التفسير، كاشفى، ج ٢: ٢٠٩.

مختصر خلاصه الاقوال، علامه حلى، ج ٢:

٤٢٦، ٤٢٧.

مختصر زيارت ابراهيم خليل، ج ٥: ٢٣٧.

مختصر سلطان المفرج عن اهل الايمان، ج ٤:

١٢٤.

ص: ٣٠٠

مختصر شرح ابن ابى الحديد، طبسى مشهدى، ج ٢:٥٢٢.

مختصر شرح نهج البلاغه، طبسى، ج ٥:٣٢٨.

مختصر شرح نهج البلاغه، علامه حلى، ج ١:

.٤١٤

مختصر صحاح، بياضى، ج ٤:٣١٨.

مختصر صحاح، صيمرى، ج ٥:٣٤٠.

مختصر غريب الكلام، مغربى، ج ٢:١٦٠.

مختصر الفرائض، حلى، ج ١:١٣٥.

مختصر كتاب الزهد، ج ٣:٤٥٤.

مختصر فى سياق عمل المتمتع بالعمرة الى الحج، ج ٣:٢٧٦، ٢٧٧.

مختصر مجمع البيان، بياضى، ج ٤:٣١٨.

مختصر المختلف، بياضى، ج ٤:٣١٨.

مختصر مسكن الفواد، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٦، ٤٢٧.

مختصر المصباح، طبرى، ج ٥:٤٠.

مختصر المصباح، نظام الدين، ج ٤:٣٠٢.

مختصر مناسك الحج، ج ٢:١٤٥.

مختصر منيه المرید، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٦، ٤٢٧.

مختصر نزهه الالباء فى طبقات الادباء، كفعمى، ج ١:٥٩.

مختصر واجبات التمتع، ج ٣:٢٧٦.

مختصرات فى المواعظ و الزواجر، ج ٣:١٢٢.

مختلف الشيعة فى احكام الشريعة، علامه حلّى، ج ١: ٤٠٠، ٤٠٢، ٤٠٣، ٤٠٦، ٤١١.

مختلف النحاه، ج ٥: ٢١٥.

مختلف و المؤلف، ابوردى، ج ٥: ٥٥.

مخزن الانشاء، كاشفى، ج ٢: ٢٠٧، ٢٠٩.

مخزون المكنون فى عيون الفنون، ج ٥: ٢١٠.

مخلاه، بهائى، ج ٥: ١٥٦.

مدارك الاحكام، علامه حلّى، ج ١: ٤٠٦، ٤١٢.

مدارك الاحكام فى شرح شرائع الاسلام، ج ٥:

٢٢٤.

مداواه الجسد، ابن قولويه، ج ١: ١٤٩.

مدخل، سمان، ج ١: ١٢٨.

مدخل فى اصول الفقه، ج ٥: ٤٨٢.

مدخل منظوم، ج ٥: ٢٦٩.

مدرج، ابن داوود، ج ١: ٢٨٩.

مدرك الساعات، ج ٥: ١٩٥.

مدينه العلم، صدوق، ج ٥: ٢٠٢.

مدينه معاجز الائم، ج ٥: ٤٤٥.

مذكر و المؤنث، ابن خالويه، ج ٢: ٢٧.

مذكر و المونث، فراء، ج ٥: ٥٠٠.

مذهب، حسينى، ج ٢: ٤١٤.

مذهب فى المذهب، ج ٣: ٨٩.

مرآه الآخرة، فىض كاشانى، ج ٥: ٢٩٥.

مرآه الصفا، ج ٣: ٤٦٨.

مرآه الصواب، فىض كاشانى، ج ٥: ٢٩٥.

مرآه العقول فى شرح الكافى، ج ٥: ٦٨.

مرآه المروه فى آداب الاخوه، ج ٣: ٣٤١.

مراتب الافعال، ج ٣: ١٠١.

مراثى الائمة، ابن متوج، ج ٣: ٢٦٨.

مراثى الحسين (ع)، طريحي، ج ٤: ٤١٤.

مراسم العلويه فى احكام النبويه، سلا، ج ٢:

٥٠٣؛ ج ٦: ١٦١.

مراصد التدقيق و مقاصد التحقيق، علامه حلى، ج ١: ٤١٤.

مرشد الى سبيل المتعبد، ابو على طوسى، ج ١.

ص: ٣٠١

مرصد الاسنى فى استخراج اسماء الحسنى، كاشفى، ج ۲: ۲۰۷.

مرفاه الوصول الى علم الاصول، ج ۵: ۸۳.

مرقعه، حويزى، ج ۴: ۴۱۸.

مرواى و الفلج، ابن جندى، ج ۱: ۹۶.

مروج الذهب و معادن الجوهر، ج ۳: ۵۰۴؛ ج ۶:

.۹۹

مزار، ابن ابى قره، ج ۶: ۱۶۹.

مزار، ابو الحسن، ج ۵: ۴۸.

مزار، شهيد اول، ج ۵: ۳۰۰.

مزار، كراچكى، ج ۵: ۲۳۷ و.

مزار كبير، مشهدى، ج ۵: ۸۷.

مزاهر الاخبار و طرائف الآثار، ج ۳: ۵۰۵.

مزن الحزن، ج ۳: ۳۷۳.

مسائل ابن طى، ج ۴: ۲۰۰.

مسائل ابن مهنا، ج ۵: ۳۴۸.

مسائل اربليه، ج ۴: ۶۳.

مسائل اصوليه، مرعشى، ج ۵: ۳۴۶.

مسائل البرمكيه، ج ۴: ۵۹.

مسائل البصريه، فارسى، ج ۱: ۲۴۳.

مسائل البغداديات، فارسي، ج ١: ٢٤٣.

مسائل التبانیه، ج ٤: ٥٩.

مسائل الحائريه، ج ٥: ٤٦١.

مسائل الحلبيہ الاولى، ج ٤: ٦٠.

مسائل الحلبيہ الثانيه، ج ٤: ٦٠.

مسائل الحلبيہ الثالثه، ج ٤: ٦٠.

مسائل الخلاف في الاصول، ج ٤: ٦٠.

مسائل الخلافه بين المرتضى و المفيد، شهيد ثاني، ج ٢: ٤٨٥.

مسائل الدمشقيه، ج ٤: ٦٠.

مسائل الرمليات، ج ٤: ٥٩.

مسائل الشافيه في الغسله الثانيه، قطب راوندى، ج ٢: ٤٩٠.

مسائل شتى، عاملى، ج ٥: ١٠٥.

مسائل شتى، مصدرى عجلى، ج ١: ١٢٩.

مسائل الشيرازيات، ج ١: ٢٤٣.

مسائل الصيداويه، وراق، ج ٥: ٣٢٠.

مسائل الطبريه، ج ٤: ٥٩.

مسائل الطرابلسيه الاولى، ج ٤: ٦٠.

مسائل الطرابلسيه الثانيه، ج ٤: ٦٠.

مسائل الطرابلسيه الثالثه، ج ٤: ٦٠.

مسائل الطرابلسيه الرابعه، ج ٤: ٦٠.

مسائل عديده من الفقه، ج ٤:٥١٨.

مسائل العزيزه، محقق حلّى، ج ١:١٤٢.

مسائل الفخريه، فخر المحققين، ج ٥:١٣٩.

مسائل الفخريه، شريف مرتضى، ج ٤:٦٢.

مسائل الفقيهيه، ابن طى، ج ٤:٢٠٢.

مسائل الفقيهيه، ابن هلال، ج ٤:٣٥٣.

مسائل فى اصول الدين، ابن طاووس، احمد، ج ١:١١١.

مسائل فى الحكمه، ج ٣:١٩٧.

مسائل فى الفقه، ج ٥:٢٠٧.

مسائل فى المعدوم و الاحوال، ج ٤:٢٥٧.

مسائل المبادريات، ج ٤:٥٧.

مسائل متفرقه، خوانسارى، ج ٢:٦٣.

مسائل المجلسيات (الحلييات)، فارسى فسوى نحوى، ج ١:٢٤٣.

مسائل محمديات، ج ٤:٥٧.

مسائل مدنيات، ج ٥:٩٣.

مسائل المستخرجه من الخلاف، ج ٤:٦٠.

مسائل المصريات الاولى، ج ٤:٥٩.

مسائل المصريات الثانيه، ج ٤:٥٩.

مسائل المصريه، محقق حلى، ج ١:١٤٢.

مسائل المعدوم و الاحوال، ج ٤:١٢٠.

مسائل من علوم عديده، ج ٣:١١٤.

مسائل الموصليات، ج ٤:٥٨.

مسائل الموصليه الثانيه، ج ٤:٥٩، ٦٣.

مسائل الميافارقيه، ج ٤:٥٩.

مسائل النادره فى الاعراب، ج ١:٨٢.

مسائل الناصريات، ج ٤:٥٦، ٦٣.

مسائل و احاديث، عاملى، ج ٥:١٠٥.

مسائل الواسطيه، ج ٤:٦٠.

مسائل و الجوابات، علوى كوفى، ج ٣:٤٢٦.

مسائل اليقين لذوى الفطنه و التمكين، اعرج حسينى، ج ١:١٩٩.

مسألتن فقيهه، حارثى، ج ٢:١٢٨.

مسأله اجتهاد و تقليد، بحراني اوالى، ج ٢:٣٠٤.

مسأله التشكيك، ميرزا رفيعا، ج ٥:٣١٢.

مسأله الشاميه، ابن زهره، ج ٢:٢٣٢.

مسأله العالم و ما يناسبها من صفاته تعالى، ج ١:

مسأله فى الاداره، ج ٤:٥٩.

مسأله فى كونه تعالى عالما، ج ٤:٥٩.

مسأله قضاء الصلوات، ج ٤:١٨٦.

مسأله الوصيه بالمال من الارشاد، ج ٤:٥١٨.

مسألتن (دو مسأله فقهى) ج ٢:١٢٨.

مسار الشيعه، ج ٥:٢٩١.

مسالك الافهام فى شرح شرايع الاسلام، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٢.

مسيار العقيد، ج ٣:٣٠٤.

مستحسن القراءات و الشواذ، ابن خالويه، ج ٢:٢٥.

مستدرک فى اخبار المخالفين فى امامه امير المؤمنين، ج ٥:٥٠٦.

مستدرک المختار فى مناقب وصى الاخيار، ج ٥:

٥٠٦.

مسترشد، ناصر للحق، ج ١:٣١٥.

مسجد النبى، ابو طالب، ج ٥:٤٧٩.

مسترشد فى الامامه، ج ٥:١٨٠.

مستطرفات نهج البلاغه، ج ٤:٤١٥.

مستغنين، ج ٢:٢٧٨.

مستقصى فى شرح الذريعه، قطب الدين راوندى، ج ٢:٤٨٩.

مستمسكات القطعيه اليقنيه، ج ٣:١٩٩.

مستوفى اخبار الوكلاء الاربعه، سيرافى، ج ١:

٨٧.

مسح، كراجكى، ج ٥:٢٣٧.

مسح على الرجلين، نيشابورى، ج ٥:٣٩٤.

مسكن الفؤاد عند فقد الاحبه و الاولاد، ج ٢:

٤٢٣، ٤٢٥، ٤٢٦.

مسلك الافهام، ج ١:١٤٢.

مسلك الافهام فى علم الكلام، ج ٥:٩٠.

مسلك فى اصول الدين، ج ١:١٤٢.

مسموعات، ابو البركات، ج ٦:٤٦.

مسند، حفار، ج ٦:١١٣.

مشاجرات وقعت بين التفريشى و بعض معاصريه، ج ٣:١٩٧.

مشارك الالهام فى شرح تجريد الكلام، ج ٣:١٤٤.

مشارك الامان فى لباب حقايق الايمان، حافظ

ص:٣٠٣

برسى، ج ٢: ٣٤٤.

مشارك انوار اليقين فى حقايق اسرار امير المؤمنين، ج ٢: ٣٤٤.

مشافهه الاشراف، ج ٣: ٣٥٠.

مشجر، كراجكى، ج ٥: ٣٣٧.

مشجرات، ابن صوفى، ج ٤: ٢٨٨.

مشرق الشمسين و اكسير سعادتين، بهائى، ج ٥:

١٥٥.

مشكاه الانوار، طبرسى، ج ٣: ٤٨٠؛ ج ٤: ٤٣٢.

مشكاه الانوار، كفعمى، ج ١: ٥٩.

مشكاه الانوار، مجلسى، ج ٥: ٦٨.

مشكاه القول السديد فى تحقيق معنى اجتهاد و تقليد، صاحب معالم، ج ١: ٢٥٧.

مشكاه المضيئه فى المنطق، بحراني، احمد، ج ١:

١٠٠.

مشكاه اليقين فى اصول الدين، ج ٤: ٣٢٦؛ ج ٥:

٣٢٧.

مشكلات، طبرسى، ج ٤: ٤٣٢.

مشكلات النهايه، قطب راوندى، ج ٢: ٤٨٨.

مصائب النواصب، ج ٥: ٤٠٩.

مصاييح الانوار، علامه حلى، ج ١: ٤١٢.

مصاييح الانوار فى فضائل امام الابرار، ج ٥:

مصايح فى تفسير القرآن، وزير مغربى، ج ٢:

.١٦٠

مصايح فى ذكر من روى من الائمة، سيرافى، ج ١:٨٧.

مصايح القلوب، شيعى سبزوارى، ج ١:٢١٠.

مصايح النور، ج ٣:٤٥٤.

مصادر فى اصول الفقه، ج ٥:٣٢٦.

مصادر فى القرآن، فراء، ج ٥:٥٠٠.

مصباح، سمان، ج ١:١٢٨.

مصباح، مرتضى، ج ٤:٦٠.

مصباح (الجنه الواقعه)، ج ١:٥٨.

مصباح الانوار، هاشم بن محمد، ج ٥:٤٤٨.

مصباح الانوار فى فضائل الائمة الاطهار، ج ٥:

.٤٤٨

مصباح الانوار و انوار الابصار، ج ٥:٤٤٥.

مصباح العابدين، حسينى خادم، ج ٢:٤٥٩.

مصباح فى عمل السنه، ج ٣:٤٤٥.

مصباح المبتدى و هدايه المعتمدى، ابن فهد حلى، ج ١:٩٨.

مصباح المهتدين فى اصول الدين، ج ١:٣٨١.

مصباح الهدايه، گيلانى، ج ٣:٣٤٢.

مصنّفی، فیض کاشانی، ج ۵: ۲۹۵.

مضی الاعیان، خوانساری، ج ۲: ۲۵۵.

مطالب العلیه فی علم العربیه، علامه حلّی، ج ۱:

۴۰۸.

مطالب فی مناقب آل ابی طالب، علوی حسینی موسوی اصفهانی، ج ۱: ۱۳۲.

مطاعن البکریه فی المطالب العمریه، ج ۵: ۴۴۵.

مطاعن المحرمیه، ج ۳: ۵۲۸.

مطالب القواضب فی مثالب النواصب، ج ۵: ۲۱۰.

مطالب المظفریه فی شرح الرساله الجعفریه، ج ۶:

۹۲.

مطالع الانوار، قطیفی، ج ۳: ۱۸۹.

مطلع الصباحتین و مجمع الفصاحتین، ابو السعادات، ج ۱: ۱۱۵.

مظهر الغرائب، مشعشی حویزی، ج ۲: ۲۷۲.

معاذیر بنی هاشم فیما نقم علیهم، اطروش، ج ۱:

ص: ۳۰۴.

معارج السنول، ج ٤:٤٣١.

معارج السنول و مدارج المأمول، نجفى، حسن، ج ١:٣٦١، ٣٨٠.

معارج الفهم فى شرح النظم، علامه حلّى، ج ١:

٤٠٧.

معارج فى الاصول، محقق حلّى، ج ١:١٤٢.

معارضه الاضداد باتفاق الاعداد، ج ٥:٢٣٧.

معالم، ابن براج، ج ٣:١٧٧.

معالم الدين، ابن سعيد، ج ٥:٤٨٦.

معالم الدين و ملاذ المجتهدين، شهيد ثانى، ج ١:

٢٥٦.

معالم الزلفى فى معارف النشأ الاولى و الاخرى، ج ٥:٤٤٧.

المعالى فى الدرجات و الابانه فى اصول الديانات، مسعودى هذلى، ج ٣:٥٠٥.

معانى الاخبار، صدوق، ج ٥:٢٠١.

معانى افعال الصلاه و ترجمه اذكارها، ابن فهد حلّى اسدى، ج ١:٩٧.

معانى القرآن، شريف رضى، ج ٥:١٤٢.

معانى القرآن، فراء، ج ٥:٤٩٩.

معتبر، شهيد اول، ج ٥:٣٠٤.

معتبر فى شرح المختصر، محقق حلّى، ج ١:

١٤٢.

معتصم الشيعة في احكام الشريعة، فيض كاشاني، ج ٥:٢٩٥.

معتمد، ابن براج، ج ٣:١٧٧.

معتمد، بصروي، ج ٥:٢٦٠.

معتمد في الفقه، علامه حلّي، ج ١:٤٢٠.

معتمد في المعتقد، ج ٥:٢٤١.

معجز، رازي، ج ٣:٩٨.

معجزات، ابن مهنأ، ج ٥:٣٤٨.

معجزات، عماد طوسي، ج ٥:٢٠٧.

معجزات الائمة، ابن راوندي، ج ٦:١٧٩.

معجزات فاطمه و الائمة، حسين بن محمد بن نصر، ج ٢:١٩٢.

معجزات النبي و الائمة، طبرسي، ج ١:٣٠٥.

معدن الجواهر و رياضه الخواطر، كراچكي، ج ٥:

٢٣٦.

معدوم، رازي، ج ٣:٩٨.

معراج، ابي محمد، ج ١:٣٣٥، ١٧٨.

معراج، حلبّي، ج ٦:٨٩.

معراج، شيخ حسن، ج ١:١٧٨.

معراج السماء في وصف العلم و العلماء، ج ٣:

٣٤١.

معارج السماوي، ابن ميثم، ج ٥:٣٥٧.

معرفة، قزوینی، ج ۳: ۴۵۴.

معرفة ترتیب ظواهر الشریعه، ج ۳: ۴۲۵.

معرفة الجهات، دیلمی، ج ۵: ۴۳۱.

معرفة و تصوف، ج ۴: ۴۸۶.

معرفة وجوه الحکمه، ج ۳: ۴۲۵.

معضلات، ج ۳: ۱۱۳.

معنی الصلاه، قمی، ج ۵: ۱۹۱.

معنی العدالة، عیناثی، ج ۵: ۳۸۴.

معنی المعقولات الثانيه، ج ۳: ۱۹۷.

معنی الناصب، ج ۵: ۵۹.

معول فی شرح شواهد المطول، ج ۳: ۱۹۱.

معونه الفارض فی استخراج سهام الفرائض، ج ۵:

۲۳۶.

معیار الاشعار، ج ۵: ۲۶۶.

ص: ۳۰۵

معیار الصلاه، ج ۳: ۳۴۱.

معیار المعانی، ج ۳: ۲۸.

معین الفکر فی شرح باب حادی عشر، ج ۴: ۲۳۹؛ ج ۵: ۹۱؛ ج ۶: ۱۷۴.

معین المعین فی اصول الدین، ج ۴: ۲۳۹؛ ج ۵:

۸۹.

معینیه فی الهیئہ، خواجہ نصیر، ج ۵: ۲۶۱.

مغازی و السیر، جعفری، ج ۲: ۳۶۳.

مغالطات، عربشاهی، ج ۶: ۱۱۲.

مغنی فی شرح النہایہ، قطب راوندی، ج ۲: ۴۸۹.

مفاتیح، سامانی، ج ۴: ۳۸۳.

مفاتیح الحکمہ و مصابیح الرحمہ، طغرائی، ج ۲:

۱۸۴.

مفاتیح الشرایع، ج ۵: ۲۹۵.

مفاحص فی الحکمہ الالہیہ، ج ۴: ۲۹۷.

مفاخرہ الطالبیہ، طبرسی، ج ۱: ۸۴.

مفتاح، ابن مہدی، ج ۱: ۳۷۲.

مفتاح الباب فی شرح باب حادی عشر، ج ۶:

۱۱۱.

مفتاح باب السعاده، ج ۳: ۳۴۱.

مفتاح التذکیر، ج ۳: ۹۶.

مفتاح التفسير، ج ٥: ٢١٥.

مفتاح الخير فى شرح ديواجه رساله الطير، ج ٤:

١٣٦.

مفتاح الدرر (مفتاح الغرر) فى شرح باب حادى عشر، حبلرودى، ج ٢: ٢٦٤.

مفتاح الشفا، ملا فيض الله، ج ٤: ٤٨١.

مفتاح الفلاح، بهائى، ج ٥: ١٥٨.

مفتاح فى الاصول، خزاعى، ج ١: ٦٧.

مفتاح النجاح، ج ٣: ٤٦٨.

مفرحه الانام فى تأسيس بيت الله الحرام، حسيني كاشى مكى، ج ٢: ٤٦٣.

مفردات، راغب اصفهانى، ج ٢: ١٩١.

مفيد، بصروى، ج ٦: ٦٢.

مفيد فى التكليف، ج ٥: ٢٦٠.

مقادير، قزوينى، ج ٥: ١٣٦.

مقادير، مجلسى، ج ٥: ٦٨.

مقادير و الاوزان، استرابادى، ج ٥: ٢٥٥.

مقارنه الطينه فى مقارنه النيه، راوندى، فضل الله، ج ٤: ٤٥٢.

مقاصد، ابن متوج، ج ٣: ٢٦٨.

مقاصد العارفين، ج ٣: ٣٤٢.

مقاصد العاليه فى الحكمه اليمانيه، ج ٤: ٣٣٧.

مقاصد الوافيه بفوائد القانون و الكافيه، علامه حلى، ج ١: ٤٠٨.

مقالات فى اصول الديانات، هذلى، ج ٣:٥٠٥.

مقام الاسنى فى تفسير اسماء الله الحسنى، ج ٤:

٣٢١.

مقام الامين، ج ٥:٣٢٩.

مقامات، بديع الزمان، ج ١:٦٩، ٧١.

مقامات، دهخوارقانى، ج ٥:٨٣.

مقامات، روغنى قزوينى، ج ٥:١٩٠.

مقامات، عبيد زاكاني، ج ٣:٣٥٠.

مقامات الحكيمه، ج ٥:٣٧٩.

مقامات الست، ليشى واسطى، ج ٢:١٥٨.

مقامات الطيبه، ج ٥:٣٧٩.

مقامات النجاه، ج ٥:٣٧٩.

مقاومات، علامه حلى، ج ١:٤١٣.

مقباس فى فضائل بنى العباس، ج ٤:٣٩٦.

مقباس المصاييح، مجلسى، ج ٥:٦٨.

ص:٣٠٦

مقتبس، ابن دريد، ج ٥: ١٠٢.

المقتصر، ابن فهد حلي، ج ١: ٩٧.

مقتصر في المختصر، ابن داوود، ج ١: ٢٨٩.

مقتضب الاثر في النص على الائمة اثني عشر، ج ٦: ١٩٢.

مقتل، طريحي، ج ٤: ٤١٢.

مقتل امير المؤمنين (ع) بكري، ج ١: ٧٧.

مقتل امير المؤمنين (ع)، شرف الدين يزدي، ج ٥:

٤٩٢؛ ج ٦: ١٤٠.

مقتل الحسين (ع)، ابن خاتون، ج ١: ١١٠.

مقتل الحسين (ع)، ابو مخنف ازدي، ج ٤: ٥٢٧، ج ٦: ١٤٠.

مقتل الحسين (ع)، بحراني، ج ٥: ٤٤١.

مقتل الحسين (ع)، جزيني، ج ٥: ٢٨٧.

مقتل الحسين (ع)، قوسيني، ج ٥: ٦٢.

مقتل الحسين (ع)، هجري، ج ٤: ٣١٥.

مقتل عثمان، ابو مخنف ازدي، ج ٤: ٥٢٧.

مقتل علي (ع)، ج ٦: ١٤٠.

مقتل عمر، ج ٤: ٣٢٨.

مقتل فاطمه الزهراء، ج ٥: ٤٩٢.

مقتل محمد بن ابي بكر، ج ٤: ٥٢٧.

مقتنى، ابن دريد، ج ٥: ١٠١.

مقدمه، ابو طالب، ج ۶: ۹۴.

مقدمه الاحمديه فيما لا بد من الشريعه المحمديه، ج ۲: ۷۲.

مقدمه الواجب، خوانساري، ج ۲: ۶۳.

مقرب، ابن براج، ج ۳: ۱۷۷.

مقصد الراغب في فضائل علي بن ابي طالب، حسين بن محمد، ج ۲: ۸۷.

مقصد الواصلين في اصول الدين، علامه حلي،

ج ۱: ۴۰۷.

مقصود و الممدود، ابن خالويه، ج ۲: ۲۷.

مقصود و الممدود، ابن دريد، ج ۵: ۱۰۱.

مقصود و الممدود، ج ۵: ۵۴۲.

مقصود و الممدود، فارسي، ج ۱: ۲۴۳.

مقصود و الممدود، فراء، ج ۵: ۵۰۰.

مقصوده، ابن دريد، ج ۵: ۱۰۱.

مقله العبراء في نظم الزهراء، ج ۳: ۱۸۶.

مقنطرات، ج ۳: ۱۴۹.

مقنع الطلاب فيما يتعلق بعلم الاعراب، اعرج حسيني كركي عاملي، ج ۱: ۲۰۲، ۲۰۳.

مقنع في الامامه، ج ۳: ۳۵۹.

مقنع في الغيبه، ج ۴: ۶۰.

مقنع في الفقه، ج ۵: ۲۰۴، ۲۴۳.

مقنع في المذهب، سارار، ج ۲: ۵۰۳.

مقنعه، مفيد، ج ٥:٢٩١.

مقنعه، نصير الدين طوسى، ج ٥:٣٤١.

مقوى الدين، ج ٣:٣٤١.

مكارم الاخلاق، طبرسى، ج ١:٣٣٦، ٣٣٧.

مكارم الكرائم، ج ٣:٤٦٨.

المكافأه فى المذهب، مهرانى أبى، ج ١:٦٨.

ملاحم و فتن و ما اصاب السلف و يصيب الخلف من المحن، ج ٥:٢٥٢.

ملاحن، ابن دريد، ج ٥:١٠١.

ملاذ الاخيار فى شرح تهذيب الاخيار، ج ٥:٦٨.

ملاذ و البشرى، ابن طاووس، احمد، ج ١:١٠٦؛ ج ٦:١٨٥.

ملحمه فى المنطق، ج ٤:٣١٧.

ملخص، مرتضى، ج ٤:٥٨.

منى الطالب فى ايمان ابى طالب، ج ٥:٤٧.

ص:٣٠٧

منار الحق، ابو العباس فلکی طوسی، ج ۱: ۶۶.

منار السعادات فی اصول الاعتقادات، ج ۴: ۲۶۱.

منار القاصدين فی اسرار معالم الدين، شهيد ثانی، ج ۲: ۴۲۶، ۴۲۷.

منازل السائرين، ج ۳: ۳۴۲.

مناسخات الميراث، ج ۳: ۳۱۰.

مناسك الحاج، حویزی، ج ۵: ۳۳۵.

مناسك الحاج و المعتمر، ج ۴: ۳۳۸.

مناسك الحج، ابن بابويه، ج ۴: ۲۶.

مناسك الحج، ابن مفلح، ج ۲: ۱۹۶.

مناسك الحج، ابو طالب، ج ۶: ۹۴.

مناسك الحج، ابو العباس، ج ۳: ۳۸۲.

مناسك الحج، ابی یعلی، ج ۲: ۲۳۶.

مناسك الحج، ملا احمد اردبیلی، ج ۱: ۹۱.

مناسك الحج، خزاعی، ج ۱: ۶۷.

مناسك الحج (کوچک، بزرگ) زراری، ابو غالب، ج ۱: ۹۵؛ ج ۶: ۱۰۸ پ.

مناسك الحج، قزوینی طالقانی، ج ۲: ۲۹۶.

مناسك الحج، صاحب معالم، ج ۱: ۲۵۶.

مناسك الحج، غضائری، ج ۲: ۱۴۵.

مناسك الحج، قزوینی، ج ۲: ۲۹۶؛ ج ۵: ۳۲۱.

مناسك الحج، شهيد ثانی، ج ۲: ۴۲۵.

مناسك الحج، مجلسي، ج ٥:٦٨.

مناسك المرويه في شرح اثني عشره الحجيه، عاملي مشغري، ج ٢:٤٥٥.

مناظرات بين الحمداني و الملاحده، ج ٥:١٧٨.

مناظرات مع علماء حلب، حارثي، ج ٢:١٢٨.

مناظره مع محمد بن مقاتل رازي في اثبات الامامه، ج ٤:٢٢.

مناظره مع المخالفين، ج ٥:٨٩.

مناقب، ابن خاتون، ج ٥:٣٢٩.

مناقب، ابي عمرو زاهد، ج ٦:١٠٤.

مناقب آل ابي طالب، ج ٥:٢١٠.

مناقب آل الرسول، ج ٥:٣٧١.

مناقب امير المؤمنين، ج ٥:٥١.

مناقب اهل البيت (ع)، ج ١:٢٩٥.

مناقب الرضا، خزاعي، ج ٣:١٢٣.

مناقب الرضا، نيشابوري، ج ٦:١٠٢.

مناقب الطاهرين، طبرسي، حسن، ج ١:٣٠٧.

مناقب فاطمه و ولدها، ج ٥:١٠٨.

مناقب المرتضويه، ج ٥:١٩٠.

مناقب النبي و الائمة عليهم السلام، ج ٣:١٤٧.

مناقب و مثالب، ج ٥:٤٢٠.

مناهج الاستدلال، ج ٣:٤٢٦.

مناهج الافهام فى علم الكلام، ج ٥:٣٥٧.

مناهج عطارد، كاشفى، ج ٢:٢٠٨.

منبع الحياه فى حجيه قول المجتهد من الاموات، ج ٥:٣٨٩.

منبع الغرر و مجمع الدرر، ج ٣:١٤٠.

منتخب، دينارى، ج ٥:١٥٤.

منتخب التأويل، آملى، ج ٢:٢٤٨.

منتخب التفاسير، ج ٤:١١٢.

منتخب الخلاف، ج ٥:٣٤٠.

منتخب فى الزياده و الخطب، ج ٤:٤١٢.

منتخب فى جمع المراثى و الخطب، ج ٤:٤١٣.

منتخبه، قاضى نعمان، ج ٥:٤١٩.

منتقى الجمان فى الاحاديث الصحاح و الحسان، ج ١:٢٥٦.

منتهى السؤل فى شرح الفصول، ج ٤:٢٩٤.

منتهى فى النحو، ج ٦:١٢٦.

ص:٣٠٨

منتهى المطلب، جزائري، ج ٥:٣٨٨.

منتهى المطلب فى تحقيق المذهب، علامه حلى، ج ١:٤٠٠-٤٠٣، ٤٠٦، ٤١١، ٤١٧.

منتهى الوصول الى علم الكلام و الاصول، علامه حلى، ج ١:٤٠٧.

من حضره الاداء و عليه القضاء، قطب راوندى، ج ٢:٤٩٠.

منخل الفلاح، ج ٤:٣١٩.

من روى عن جعفر بن محمد، ابن ابو يعلى، ج ٢:

٢٣٦.

من سافر الى ما دون المسافه من مكان نوى فيه اقامه عشره ايام، ج ٢:٣٨٤.

منشآت، شوشترى، ج ٥:٤٠٨.

منصوريه، كرکى، ج ٣:٥٢٧.

منطق، ابن بابويه، ج ٤:٢٥.

منطق، ابوردى، ج ٦:٦٠.

منطق فخرآور، ج ٤:٤٠٩.

منطق مشغرى، ج ٤:٣١٥.

منطق و كلام، حوزى، ج ٤:٤١٨.

منطق و كلام، مشعشى حوزى، ج ٢:٢٦٧.

منظوم عقد الجواهر فى اشباه و النظائر، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.

منظوم الفصيح و المنشور الصحيح، ج ٥:٢٧١.

منظومه فى تاريخ النبى و الائمه، ج ٥:١١٥.

منظومه فى الجبر و المقابله، ج ٣:١٥٧.

منظومه فى الزكاه، ج ١١٥:٥.

منظومه فى المعانى و البيان، ج ٤١٨:٤.

منظومه فى مقدار نرح ما يقح فى البئر، ج ٣٠٥:٥.

منظومه فى المنطق، دهخوارقانى، ج ٨٣:٥.

منظومه فى المواريث، ج ١١٥:٥.

منظومه فى النحو، مشعشى، ج ٢٦٧:٢.

منظومه فى الهندسه، ج ١١٥:٥.

منع من تقليد ميت، حسن بن شهيد ثانى، ج ١:

٢٥٧.

منع من صلاه الجمعه حال الغيبه، ج ١٣٠:٤.

منقذ من تقليد و المرشد الى التوحيد، ج ٣٢٥:٥.

من لا يحضره الامام، ج ١١٣:٥.

من لا يحضره الفقيه، ج ٢٠١:٥؛ ج ١٧١:٦.

منهاج، ابن براج، ج ١٧٧:٣.

منهاج، ابن شهر آشوب، ج ٢١٠:٥.

منهاج، ابن وشاح سوراوى حلى، ج ٤٧٦:٢.

منهاج، حمدانى، ج ٣٣٩:٥.

منهاج البراعه فى شرح نهج البلاغه، قطب راوندى، ج ٤٨٤:٢، ٤٨٩.

منهاج التحقيق، ج ٤٧٧:٥.

منهاج الحق و اليقين فى فضائل امير المؤمنين (ع)، ج ٤٣٠:٥.

منهاج الرشاد، يشكرى، ج ١: ١٣٦.

منهاج الشريعة فى بيان المسائل المذكوره فى كتاب مختلف الشيعة، ج ٤: ٤٨٤.

منهاج الشيعة فى فضائل وصى خاتم الشريعة، ج ١: ١٥٠.

منهاج الصلاح فى اختصار المصباح، علامه حلّى، ج ١: ٤٠٢، ٤٠٣.

منهاج الصواب فى شرح خلاصه الحساب، استرآبادى، ج ٥: ٨٣.

منهاج الفلاح، ج ٤: ١٤٠.

منهاج فى معرفه مناسك الحاج، ج ٥: ٢٣٧.

المنهاج فى مناسك الحاج، علامه حلّى، ج ١، ٤١٢.

ص: ٣٠٩

منهاج القويم فى التسليم، حسن، ج ١:٢٩٥.

منهاج الكرامه فى معرفه الامامه، علامه حلّى، ج ١:٤٠٣.

منهاج المناهج، ج ٥:٥٤٨.

منهاج النجاه، ج ٥:٢٩٥.

منهاج الهدايه فى شرح آيات الاحكام، ابن متوج، ج ١:٧٨.

منهاج الهدايه و معراج الدرايه، علامه حلّى، ج ١:

٤٠٧.

منهاج اليقين فى اصول الدين، علامه حلّى، ج ١:

٤٠٧.

منهاج اليقين فى فضائل على امير المؤمنين، ج ٥:

٤٣٠.

منهج، ابن شرفشاه، ج ٦:١٨٢.

منهج الصادقين فى الزام المخالفين، ج ٤:٣٩٣.

منهج الفصاحه فى شرح نهج البلاغه، الهى اردبيلى، ج ٢:١١٠.

منهج فى الحكمه، حسيني رازى، ج ٢:٣١٤.

منهج المستقيم على طريقه الحكيم، ج ٤:١٣٧.

منيه الداعى و غنيه الواعى، ج ٤:٢٧٤.

منيه اللبيب فى شرح التهذيب، ج ٣:٢٩١.

مؤنثات الساميه، قزوينى، ج ٥:٣١١.

منيه المرید، شهيد ثانى، ج ٢:٤٢٢.

موائد الانعام، ج ٥:٤٠٧.

المواتيه، ج ٣:٥٢٤.

مواريث، ابن بابويه، ج ٤:٢٦.

مواريث، بهائي، ج ٥:١٥٦.

مواريث، عاملی، ج ٣:٢٦٥.

موازات بين المعجزات، راوندی، ج ٢:٤٨٧.

موازين العدل، ج ٣:٤٥٤.

مواطن امير المؤمنين (ع)، غضائری، ج ٢:١٤٥.

مواليد، ابن خزيمه، ج ٢:٩٨.

مواليد، جهضمی، ج ٥:٣٧٩.

مواهب زحل، كاشفی، ج ٢:٢٠٨.

مواهب العليه، كاشفی، ج ٢:٢٠٩.

موجز، ابن براج، ج ٣:١٧٩.

موجز، ابن فهد حلی، ج ١:٩٧.

موجز، طرابلسی، ج ٣:١٦٨.

موجز، نجيب رازی، ج ٢:٤٧٧.

موجز في النحو، نيشابوری، ج ٥:٢٠٠.

موجز الكافي في علم العروض و القوافي، راوندی، فضل بن علی، ج ٤:٤٥٢.

موجز المختصر من الفاظ سيد البشر، ج ٥:٣٨.

موجز النفیسی، ج ٥:٢٩٨.

موده فى القربى؁ مشعشى؁ ج ٢؁ ٢٧٤.

موسيقى؁ حوىزى؁ ج ٣:١٨٧.

موضح الدرأيه؁ ج ٥:٩٠.

موضح من اعجاز القرآن؁ ج ٤:٥٩.

موضح فى الاصول؁ و هر كىسى؁ ج ١:٩٢.

موظف فى المختلف بين ائمه السلف؁ ج ٤:

٤٢٧.

موفور؁ ابو الفرآ؁ ج ٥:٣٨.

مولد النبى و الائمه (ع)؁ حافظ برسى؁ ج ٢:٣٥٠.

مونس الابرار؁ ج ٥:١٩١.

مونس الوحىد و مراد المرىد؁ ج ٣:٣٤٢.

مهب؁ ابن براج؁ ج ٣:١٧٧.

مهب ابن فهد حلّى؁ ج ١:٩٧؛ ج ٦:١٩٣.

مهب؁ طرابلسى؁ ج ٣:١٦٨.

ميامن المشترى؁ كاشفى؁ ج ٢:٢٠٨.

مىزان العداله؁ ج ٣:٣٤١.

ص:٣١٠

ميزان القول، ج ٣: ٤٢٦.

ميزان القيامة، ج ٥: ٢٩٥.

ناسخ و المنسوخ، ابن حجام، ج ٥: ٢٤٣.

ناسخ و المنسوخ، ابن سلامه، ج ٣: ٢٦٨.

ناسخ و المنسوخ، ابن متوج (پدر)، ج ٣: ٢٦٨.

ناسخ و المنسوخ، ابن متوج (پسر)، ج ١: ٧٨.

ناسخ و المنسوخ، قطب راوندی، ج ٢: ٤٨٧.

ناصریات، ناصر للحق، ج ١: ٣٣٢.

نافع مختصر الشرائع، ج ١: ١٤٢.

نبذه الباغي في مختصر عدده الداعي، ابن فهد حلّي، ج ١: ٩٧.

نبراس الضياء، داماد، ج ٥: ٧١.

نتائج الافكار، شهيد ثاني، ج ٢: ٤٤٥.

نثار السماع، ج ٣: ٣٤٢.

نثر اللاكی، ج ٤: ٢٢٣، ٤٣١.

نثر اللاكی، فخر المعالی، ج ٣: ٣٧٣.

نجاه المسلمين، ج ٥: ٣١١.

نجاح المطالب، ج ٥: ١٨٢.

نجاسه اهل السنه و حرمه ذبيحتهم، ج ٢: ٧١.

نجاسه البئر بالملاقاه و عدمها، شهيد ثاني، ج ٢:

نجاسه الخمر، شوشتری، ج ۴۰۸:۵.

نجاسه الخمر، فضل الله بن محمد، ج ۴۶۶:۴.

نجد العلاج، ج ۱۴۱:۶.

نجد الفلاح، ج ۳۱۹:۴.

نجدیات، ابیوردی، ج ۵۵:۵.

نجمیه، کرکی، ج ۵۲۷:۳.

نجوم، خطی، ج ۳۲۱:۵.

نجوم، دیلمی، ج ۴۳۱:۵.

نجوم، کیکاس طبری، ج ۵۱۱:۴.

نحو، ابن ابزر، ج ۲:۲.

نحو، ابو سعید، ج ۸۵:۶.

نحو، حانینی، ج ۲۵۴:۱.

نحو، حویزی، ج ۱۸۷:۳.

نحو، مشعشی حویزی، ج ۲۶۷:۲.

نخب المناقب، ابن جبر، ج ۳۹:۲؛ ج ۳۶۳:۴.

نخبه، فیض کاشانی، ج ۲۹۵:۵.

نخبه المناقب لآل ابی طالب، ج ۳۹:۲.

ندبه، حارثی، ج ۱۶۲:۳.

ندبه الوالد علی الولد، ج ۱۵۴:۵.

نزول القرآن فی شأن امیر المؤمنین، شیرازی، ج ۵:

نزهه الابرار و منار الانظار فى خلق الجنه و النار، ج ٤٤٦:٥.

نزهه الارواح، صوفى، ج ٣٥٤:٤.

نزهه الاسماع فى حكم الاجماع، ج ١١٥:٥.

نزهه الاشراف، مقرى، ج ١٩٢:٢.

نزهه الراغب فى فضائل على بن ابيطالب، حسين بن محمد بن حسن، ج ٨٩:٢.

نزهه العشاق، ج ١١٦:٤.

نزهه عيون المشتاقين، ج ٢٥١:٣.

نزهه الناظر فى الجمع بين الاشباه و النظائر، ج ٥:

٤٨٥.

نزهه الناظر و تنبيه خاطر، حسين بن محمد بن حسن، ج ٨٧:٢.

نساء، ابن قولويه، ج ١٤٩:١.

نساء و الولدان، ابن بابويه، ج ٢٥:٤.

نسب آل ابى طالب، علوى، ج ٥٢٤:٥.

نسب عمر بن الخطاب، ج ٤٤١:٥.

نسبه اعظم الجبال الى قطر الارض، ج ١٥٧:٥.

ص: ٣١١

نشر الاسرار، مسعودى هذلى، ج ٣:٥٠٥.

نشر الحياه، مسعودى هذلى، ج ٣:٥٠٥.

النصره، مسعودى، ج ٣:٥٠٥.

نصره الحق، حمدانى، حسين، ج ٢:١٩٥.

نصوص، كراجكى، ج ٥:٢٣٨.

نصوص، مفيد، ج ٥:٢٩١.

نضد القواعد، سيورى، ج ٥:٤٣٤.

نضير فى نقض كلام صاحب تفسير، ج ٢:٥١٦.

نطقمنطق، ابن بابويه، ج ٤:٢٥.

نظام الاقوال فى علم الرجال، ج ٥:٣٧٦.

نظر السليم، ج ٥:٤٠٧.

نظر كاف فى تحصيل المعارف العقلية، ابن زهره، ج ٢:٢٣٢.

نظم البراهين فى اصول الدين، علامه حلى، ج ١:

٤٠٧.

نظم تلخيص المفتاح، ج ٥:٢٧٤.

نظم الجمان فى تاريخ الاكابر و الاعيان، ج ١:

٣٥٣.

نظم العروض للقلب المروض، راوندى، فضل بن على، ج ٤:٤٥٢.

نغم، فراهيدى، ج ٢:٢٨٢.

نفثه المصدور، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٩.

نفحات الفوائد و مفردات الزوائد، قطيفى غروى، ج ١: ٥٥.

نفحات القدسيه فى اجوبه المسائل الطبرسيه، كركى عاملى اردبيلى، ج ٢: ٧٠.

نفحات اللاهوت، ج ٣: ٥٢١.

نفحه القدسيه لا يقاظ البريه، نحاريرى، ج ١:

٢٦٧.

نفس، بهائى، ج ٥: ١٦٨.

نفس، علوى كوفى، ج ٣: ٤٢٦.

نقليه، شهيد اول، ج ٥: ٣٠٠.

نقى التخليط، ج ٣: ٢٧٦.

نقى التقليد، فيض، ج ٥: ٢٩٥.

نقى الرؤيه، ابن زهره، ج ٢: ٢٣٢.

نقى الرويه، رازى، ج ٣: ٩٨.

نقى وجوب الجمع، خوانسارى، ج ١: ١٥٠.

نقيس، صهرشتى، ج ٢: ٥١٢.

نقد الاصول الفقهيه، فيض كاشانى، ج ٥: ٢٩٥.

نقد التنزيل فى المنطق، خواجه نصير الدين طوسى، ج ٥: ٢٦٧.

نقد ثواب الاعمال و عقاب الاعمال، ج ٥: ٤٩٢.

نقد المحصل، خواجه نصير، ج ٥: ٢٦١.

نقض الامامه، ج ٣: ٢٨.

نقض التصفح، ابو الحسن بصرى، ج ٣: ٩٨.

نقض دعامة الخلاف في كفر عامه اهل الخلاف، كركي عاملی اردبیلی، ج ۲: ۷۲.

نقض شبه الفلاسفه، ابن زهره، ج ۲: ۲۳۲.

نقض علی ابی خلف، مهرانی آبی، ج ۱: ۶۸.

نقض علی من اظهر الخلاف لاهل بیت النبی، واسطی، ج ۲: ۱۵۲.

نقض الفضائح، ج ۳: ۹۷.

نقض کتاب ابی عیسی فی القریب المشرقی، حسن بن محمد نوبختی، ج ۱: ۳۶۷.

نقض کتاب التصفح، ج ۳: ۱۰۱.

نقض مسأله الامامه فی اربعین الرازی، ج ۵: ۲۰۶.

نقض مسأله الرؤیه، نجیب رازی، ج ۲: ۴۷۷.

نقض المعالم، طبرسی، حسن، ج ۱: ۳۰۶ پ.

نقض الموجز، حمصی رازی، ج ۵: ۳۲۶.

نقض نقض الامامه، ج ۳: ۲۸.

نقط و الشكل، فراهيدى، ج ٢:٢٨٢.

نكاح، ابن بابويه، ج ٤:٢٦.

نكت، ابن داوود، ج ١:٢٨٩.

نكت البديعه فى تحرير الذريعه، ج ١:٤١٢.

نكت البيان، ج ٤:١٠٩.

نكت الفصول، ج ٦:١١٣، ١١٤.

نكت فى النحو، ابن زهره، ج ٢:٢٣٢.

نكت اللطيفه فى شرح الصحيفه السجديه، ج ٤:

٤١٥.

نگارخانه چين، ج ٦:١٢٦.

نوادير، ابن بابويه، ج ٤:٢٦.

نوادير ابن جنيد، ج ٥:٤٢.

نوادير ابن قولويه، ج ١:١٤٩.

نوادير، راوندى، فضل بن على، ج ٤:٤٥٢.

نوادير، صهرشتى، ج ٢:٥١٢.

نوادير، فراء، ج ٥:٥٠٠.

نوادير، كراجكى، ج ٥:٢٣٦.

نوادير الاخبار، ج ٥:٣٨٩.

نوادير فى الفقه، غضائرى، ج ٢:١٤٥.

نوادير معجزات، قطب راوندى، ج ٢:٤٨٧.

نور، اسدى، ج ٢:٢٩١.

نور، سامانى، ج ٤:٣٨٣.

نور، سمان، ج ١:١٢٨.

نور الانوار الازهر فى تنوير خفايا يا رساله القضاء و القدر، ج ٥:٤١١.

نور الثقلين، ج ٣:١٨٤.

نور حدقه البديع و نور حديقه الربيع، كفعمى، ج ١:٥٨.

نور العين، شوسترى، ج ٥:٤٠٧.

نور القدسى فى استكمال نفس النبى، ج ٣:٣٤١.

نور لمن تدبره، سمرقندى، ج ٢:٢٥٧.

نور المبين، طبرسى، ج ٤:٤٢٥.

نور المبين، مشعشى حويزى، ج ٢:٢٦٨.

نور المبين فى قصص الانبياء و المرسلين، ج ٥:

٣٩١.

نور المشرق فى علم المنطق، علامه حلى، ج ١:

٤٠٨.

نور المنجى من الظلام فى حاشيه مسالك الافهام، ج ٣:٥١٢.

نور الهدى و المنجى من الردى، ج ١:١٩٢.

نوروز، قزوينى، ج ٥:١٣٦.

نوريه فى اصول الدين، ج ٣:١٩.

نهايه الآمال فى ترتيب خلاصه الاقوال، ج ٤:

نهاية الاحكام فى معرفه الاحكام، علامه حلّى، ج ١: ٤٠٦، ٤٠٧، ٤١٢.

نهاية الارب فى امثال العرب، كفعمى، ج ١: ٥٨.

نهاية الاقدام، ج ٥: ٤٠٧.

نهاية الاكمال فيما يقبل به الاعمال، ج ٥: ٤٤٦.

نهاية السنوول فى فضائل الرسول، لىثى واسطى، ج ٢: ١٥٨.

نهاية الفقه، علامه حلّى، ج ١: ٤٠٢.

النهايه فى خمسمائه الايه، ابن متوج، ج ١: ٧٩؛ ج ٣: ٢٦٨.

نهايه المرام فى علم الكلام، علامه حلّى، ج ١:

.٤٠٢

نهايه المرتضويه، بغدادى، ج ٢: ٢٢٤.

نهايه الوصول الى علم الاصول، ج ١: ٤٠٢، ٤٠٣.

نهج الايمان فى المناقب و الامامه، ابن جبر، ج ٢:

ص: ٣١٣

٣٩؛ ج ٤:٣٦٣.

نهج الايمان فى تفسير القرآن، علامه حلّى، ج ١:

٤١٢.

نهج البلاغه، شريف رضى، ج ٥:١٤٢.

نهج الحق و كشف الصدق، علامه حلّى، ج ١:

٤٠٢، ٤١٧.

نهج الرشاد فى معرفه حجج الله على العباد، ج ٥:

٤٩٢.

نهج السداد فى شرح واجب الاعتقاد، ج ٣:٣٣٣.

نهج الشيعه فى فضائل وصى خاتم الشريعه، ج ٦:

١٨٢.

نهج الصدق، علامه حلّى، ج ١:٤٠٣.

نهج الصواب، ج ٣:٢٨.

نهج العرفان الى سبيل الايمان، ج ٤:١٠٤.

نهج العرفان الى هدايه الايمان، ج ٥:٢٠٨.

نهج العرفان فى علم الميزان، ج ١:٤٠٨.

نهج العلوم الى نفى المعدوم، ج ٥:٥٠٥.

نهج القويم فى كلام امير المؤمنين، مشعشى حوىزى، ج ٢:٢٧٣.

نهج القويم فى مناجاه الرب العظيم، ج ٤:٥٢٨.

نهج الكرامه، علامه حلّى، ج ١:٤١٧.

نهج المسالك الى معرفه المناسك، صهرشتى، ج ٢: ٥١١، ٥١٢.

نهج المسترشدين فى اصول الدين، علامه حلّى، ج ١: ٤٠٢، ٤٠٧.

نهج الوصول الى علم الاصول، علامه حلّى، ج ١:

٤١٤.

نهج الوصول الى معرفه علم الاصول، محقق حلّى، ج ١: ١٤٢.

نهج الوضاح فى الاحاديث الصحاح، علامه

حلّى، ج ١: ٤١٤.

نهر الحيوان فى بقاء العالم و الانسان، ج ٣: ٣٤١.

النهى فيما يلحن فيه العامه، ج ٥: ٤٩٩.

نهيته النهايه، قطب راوندى، ج ٢: ٤٨٩.

نيات، رهقى، ج ٤: ٢٥٧.

نيات، سامانى، ج ٤: ٣٨٣.

نيات، وراق، ج ٥: ٣٢٠.

نيات الحج، ابن فهد حلّى، ج ١: ٩٨.

نيات الحج و العمره، شهيد ثانى، ج ٢: ٤٢٥.

النيات فى جميع العبادات، ج ٢: ٤٨٩.

نيات النائب فى جميع العقود، كركى عاملى اردبيلى، ج ٢: ٧٢.

النيه، شهيد ثانى، ج ٢: ٤٢٦.

نيه الوضوء، ابن زهره، ج ٢: ٢٣٢.

نيل المرام فى الفقه، ج ٣: ١٤٢.

نيلوفريه، ج ٣:١٩٩.

واجب الاعتقاد، علامه حلّی، ج ١:٤١٤، ٤١٧، ٤٢٠.

واجب الاعتقاد، فخر الدين، ج ٥:١٣٩.

واجب فى الاحكام اللوازم، ج ٣:٥٠٥.

واجب الوضوء و الصلاه، علامه حلّی، ج ١:٤١٩.

واجبات الحج و اركانها، علامه حلّی، ج ١:٤١٨.

واجبات الصلاه، ابن فهد حلّی، ج ١:٩٧، ٩٨.

واجبات الملكيه، حارثی، ج ٢:١٢٩.

الواحد لا يصدر منه الا الواحد، حسینی همدانی، ج ١:٤٨.

واحد، عمر بصری، حسن، ج ١:٣٥٦، ٣٧٢.

واسطه، عماد الطوسى، ج ٥:٢٠٧.

واسطه بين النفي و الاثبات، ج ٥:٣٢٠.

واضح، رازى، ج ٤:٢٥٧.

ص:٣١٤

واضح فى الخارجين على امير المؤمنين، نوبختى، ج ١:٣٦٧.

وافى، فيض كاشانى، ج ٥:٢٩٤.

وافى بكلام المثلث و النافى، طوسى عبد الله بن حمزه، ج ٣:٢٦٢.

وافى فى التفسير، ج ٤:٤٣٣.

واقعات العلويين، تقى بن داب، ج ١:١٣٣.

وثيقه النجاه من ورطه الهلكات، ج ٣:٢٨٢.

وجديات، ابوردى، ج ٥:٥٥.

وجوب صلاه الجمعة، استرابادى، ج ٥:٨٣.

وجوب صلاه الجمعة، عماد الدين، ج ٤:٣٦٩.

وجوب صلاه الجمعة، مشهدى، ج ٥:١٨٣ پ.

وجوب مراعاة العدالة فى من يأخذ حجه النيابة، سيورى، ج ٥:٣٤٣.

وجيز فى التفسير، طبرسى، ج ٤:٤٢٤.

وجيز فى مسائل التوحيد، ج ٥:٢٩٧.

وحده الوجود، آستارائى، ج ٢:١٠٣.

ورع، ابن ابى مطيع، ج ٣:٨٩.

وزيرى، كراجكى، ج ٥:٢٣٧.

وسائل الى المسائل، ج ٣:٤٠٢.

الوسيط فى التفسير، طبرسى، ج ٤:٤٢٣.

وسيله، عماد طوسى، ج ٥:٢٠٧؛ ج ٦:١٧٦، ٥٤.

وسيله فى فتح مقفلات القواعد، ابن متوج بحراني، ج ١:٧٩.

وسيله النجاه، قمى، ج ٥:١٩٥.

وسيله النجاه فى ترجمه الاعتقادات، ج ٣:٤٦٦.

وشاح، ابن دريد، ج ٥:١٠٢.

وصايا، فارسى، ج ٥:١٨٤.

وصول الاخير الى اصول الاخبار، حارثى، ج ٢:

١٢٨.

الوصيه بأربع و عشرين خصله، ج ٥:٣٠٥.

وضع المسجد الحرام، ج ٥:٣٢١.

وضوء، ابن بابويه، ج ٤:٢٥.

وضوء، قزوينى، ج ٣:٤٥٤.

الوطى بملك اليمين، ابن قولويه، ج ١:١٤٩.

وعيد، سيد مرتضى، ج ٤:٥٩.

وفاه الحسن الزكى، ج ٥:٤٩٢.

وفاه فاطمه الزهراء، بكرى، ج ١:٧٧؛ ج ٦:٦٤ پ.

وفاه النبى (ص)، ج ٣:٢٧٢.

وقف، قزوينى، ج ٣:٤٥٤.

وقف و الابتداء، صاحب بن عباد، ج ١:١١٨.

ولايه عقد البكر، فيض كاشانى، ج ٥:٢٩٥.

ولايه من قبل الظالمين، ج ٤:٦٠.

الهادى، علامه حلى، ج ١:٤٠٢، ٣:٤٠٣.

الهادى فى معرفه المقاطع و المبادى، عطار همدانى، ج ١: ١٨٩.

الهادى و مصباح النادى، ج ٥: ٤٤٤.

هتك استار الباطنيه، حمدانى، ج ٢: ١٩٥.

هدايا، كاتب، ج ٣: ٤٥٤.

هدايه الابرار، حكيم، ج ٢: ٨١.

هدايه الى تحقيق الولايه، هذلى، ج ٣: ٥٠٥.

هدايه الى الحق، حسين بن عبد الوهاب، ج ٢:

١٣٨.

هدايه الامه الى احكام الائمه، ج ٥: ١١٣.

هدايه فى الفضائل، خزينى، ج ٢: ٤٩.

هدايه فى الفقه، ج ٥: ٢٠٤.

هدايه القرآنيه الى الولايه الاماميه، بحراني توبلى، ج ٥: ٤٤٥.

هدايه المحدثين الى طريقه المحمدين، ج ٥: ٦٥.

ص: ٣١٥

هدايه التاج فى شرح مناسك الحاج، ج ٥:٤٩٢.

هديه فى الفقه الاماميه، ج ٥:٣٩١.

هديه المؤمنين، ج ٥:٣٨٩.

هزليات، عبيد زاكاني، ج ٣:٣٥٠.

هشت بهشت، امامى، ج ٤:٢٣٣.

هفت بندكاشى، ج ١:٣٤٩.

هواتف، ابن جنيدى، ج ١:٩٦.

ياقوت، ابن نوبخت، ج ٦:١٩٩.

ياقوت الايمان و واسطه البرهان، ج ٦:١١٥.

يتيمه و الدرہ الثمينه، ج ٥:٤٦، ٤٤.

يقين، ابن جنيد، ج ٥:٤٢.

اليقين فى اصول الدين، ج ٤:٣٤٧.

ينابيع المعاجز و اصول الدلائل، ج ٥:٤٤٥.

يوافيت، ابى عمرو الزاهد، ج ٦:١٠٤.

اليوسفى فى الكلام، ج ٥:٢١.

يوم الشرعى، داماد، ج ٥:٧٢.

يوم الغدير، حسين بن غضائرى، ج ٢:١٤٥.

۵ - مکانها

آبادان، ج ۱: ۴۱۰؛ ج ۳: ۱۹۸.

آب گرم (فسای شیراز)، ج ۳: ۴۲۰، ۴۲۴.

آبه - آوه.

آشکده فارس، ج ۱: ۲۵۱.

آذربایجان، ج ۱: ۵۹، ۲۴۶، ۳۰۵؛ ج ۲: ۱۱۴، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۲، ۳۲۰، ۳۳۸، ۴۹۲، ۵۰۲؛ ج ۳: ۲۴۰، پ، ۲۷۹، ۳۴۳، ۳۴۴، ۴۷۸؛ ج ۴:

۲۵۸، ۴۰۹؛ ج ۵: ۳۹۷؛ ج ۶: ۸۸، ۱۹۱

آرامگاه شیخ یوسف، ج ۴: ۳۸۱.

آرامگاه محقق حلّی، جعفر، ج ۱: ۱۳۹.

آرامگاه موسویها، ج ۱: ۴۱.

آستانه اشرفیه، ج ۲: ۵۴، ۲۸۲؛ ج ۳: ۱۹۷؛ ج ۵:

۵۹.

آستانه مبارکه حضرت معصومه (ع)، ج ۵: ۵۳۰.

آستان قدس رضوی، ج ۱: ۴۰، ۳۷۰، ۳۷۱، ۴۱۳، ۴۱۵؛ ج ۲: ۹۳؛ ج ۳: ۱۹۶، ۴۶۱؛ ج ۴: ۹۹، ۱۰۰؛ ج ۵: ۷۹، ۱۱۲؛ ج ۶: ۱۵۵.

آستان قدس علوی، ج ۱: ۵۱، ۵۸، ۲۱۲؛ ج ۳:

۴۶۱.

آفریقا، ج ۵: ۳۱۶، ۵۴۵.

آکره هند، ج ۵: ۴۰۸.

آلمان، ج ۵: ۲۶۸، پ.

آمار، ج ۱: ۳۵۳.

آمد، ج ۳: ۳۳۹.

آمل، ج ۱: ۸۵، ۲۲۲، ۳۱۳، ۳۱۸، ۳۲۴، ۳۳۷، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۷۳؛ ج ۲:

۹۳، ۴۱۷؛ ج ۳: ۸۰، ۱۲۲، ۴۶۶، ۳۳۱؛ ج ۴: ۱۲۸، ۱۹۳، ۳۳۰، ۳۳۱، ۵۱۲؛ ج ۵:

۱۸۱، ۲۶۵، ۳۶۱، ۳۹۸، ۵۲۶؛ ج ۶: ۱۳۷.

آوه، ج ۱: ۳۴۲؛ ج ۴: ۵۳؛ ج ۵: ۲۵۹، ۴۵۰؛ ج ۶:

۵۱.

ابرقو، ج ۱: ۳۰۵.

ابطح، ج ۵: ۵۳۶.

ابله بصره، ج ۱: ۱۷۱.

ابواب البرسلطانيه، ج ۴: ۲۵۴.

ابو الهول، ج ۳: ۵۰۷.

ابو قبيس، ج ۲: ۳۴۳.

ابهر، ج ۱: ۳۲۸، ۳۲۹؛ ج ۲: ۳۰۸؛ ج ۴: ۵۳.

ايورد، ج ۵: ۵۶؛ ج ۶: ۶۰، ۶۱.

احد، ج ۱: ۱۱۹؛ ج ۴: ۱۴۳.

احساء، ج ۱: ۱۷۷؛ ج ۲: ۱۳۲، ۱۳۹، ۱۹۷، ۲۵۰؛ ج ۳: ۳۲۳، ۴۱۲؛ ج ۵: ۸۹، ۹۱؛ ج ۶: ۱۵۸۰، ۱۷۲، ۱۷۳.

احمدآباد هند، ج ۱: ۲۷۳.

ادرنه، ج ۱: ۳۵۳؛ ج ۳: ۵۰۸؛ ج ۴: ۴۹۱.

ادستجير، ج ۱: ۱۷۱.

اربل، ج ۳: ۳۴۰؛ ج ۴: ۱۳۰، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۶۹، ۲۷۰.

ارجان، ج ۱: ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۱.

اردبیل، ج ۱: ۴۹، ۶۵، ۹۸، ۱۶۳، ۲۱۹، ۳۰۶، ۳۰۹، ۳۹۷؛ ج ۲: ۲۴، ۳۵، ۶۹، ۷۰، ۷۲، ۷۶، ۱۰۷، ۱۱۲، ۱۱۷، ۱۱۹، ۱۳۷، ۱۴۷، ۱۸۴، ۲۲۴، ۲۶۵، ۲۵۳، ۴۴۴؛ ج ۳: ۱۱۳، ۱۷۵، ۲۸۴، ۳۷۵، ۴۶۶، ۴۷۷، ۴۸۲؛ ج ۴:

۵۱، ۶۲، ۱۰۰، ۱۲۵، ۱۴۳، ۱۸۴، ۲۰۱، ۲۳۰، ۳۱۲، ۳۵۶، ۳۷۷، ۳۹۳، ۳۹۴، ۴۱۰، ۴۳۱، ۴۳۵، ۴۹۲، ۵۰۰؛ ج ۵: ۵۹، ۷۷، ۱۴۰، ۱۴۹، ۱۶۹، ۲۶۸، ۲۹۱، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۴۳، ۳۶۷، ۴۴۱، ۴۵۲، ۴۵۷، ۵۵۵؛ ج ۶: ۵۹، ۶۰، ۹۱، ۱۱۲، ۱۱۴، ۱۱۷، ۱۷۷.

اردستان، ج ۳: ۴۶۵.

اردشیرخوره، ج ۱: ۲۴۶.

اردکان، ج ۴: ۴۸۴.

اردن، ج ۱: ۱۷۳؛ ج ۳: ۲۶۴.

اردوباد، ج ۳: ۱۱۵.

ارزن شهر، ج ۵: ۵۲۷.

ارم، ج ۲: ۲۷۹، ۳۱۰، ۳۵۵.

ارمن، ج ۱: ۱۷۳.

ارمنیه، ج ۱: ۲۴۶؛ ج ۲: ۱۱۸؛ ج ۶: ۱۶۳.

ارومیه، ج ۲: ۲۶۳؛ ج ۶: ۳۹.

استامبول، ج ۲: ۱۳۱، ۴۲۲، ۴۳۴، ۴۴۷؛ ج ۳:

۳۴۹ پ؛ ج ۶: ۱۱۱.

استجیر، ج ۱: ۱۷۱.

استخر، ج ۱: ۲۴۶، ۲۴۸، ۲۴۹.

استراباد، ج ۱: ۷۹، ۸۴، ۹۱، ۱۳۱، ۱۴۲، ۱۴۸.

۱۵۷، ۱۸۱، ۳۸۱؛ ج ۲: ۷۶، ۹۳، ۱۷۴، ۱۸۱، ۲۶۵، ۳۰۲، ۳۰۷، ۴۵۹، ۴۸۶، ۴۸۷، ۵۲۰، ۵۲۱؛ ج ۳: ۲۳، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۹۸، ۳۴۶، ۴۴۲، ۴۶۰؛ ج ۴: ۹۸، ۱۰۰، ۱۸۹، ۱۹۲، ۱۹۳، ۳۶۸، ۳۹۶، ۴۷۴، ۴۸۴، ۵۱۸؛ ج ۵: ۶۶، ۷۸، ۸۳، ۹۰، ۱۰۵، ۱۳۹، ۱۶۸، ۱۸۸، ۲۰۴، ۲۶۶، ۲۶۷، ۳۵۶، ۴۳۰؛ ج ۶: ۴۲، ۱۲۲، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۸۲.

اسفراین، ج ۲: ۱۹۸؛ ج ۴: ۵۲۴.

اسفیریس، ج ۴: ۵۲۶.

اسکاف سفلی و علیا، ج ۵: ۴۴.

اسکو، ج ۶: ۱۲۳.

اشرف مازندران (آستانه اشرفیه)، ج ۲: ۲۸۲؛ ج ۳:

۱۹۷، ۲۵۱، ۳۲۰؛ ج ۴: ۳۹۳؛ ج ۵: ۵۹.

اصطخر فارس، ج ۱: ۱۲۲.

اصفهان، ج ۱: ۴۰، ۷۶، ۷۹، ۱۲۲، ۱۴۸، ۱۶۰، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۷۶، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۹۷، ۲۱۱، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۱۱، ۲۲۳، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۱، ۲۵۳، ۲۶۸، ۲۷۷، ۲۹۶، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۷، ۳۱۵۸، ۳۲۰، ۳۶۰، ۳۶۳، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۴۱۸؛ ج ۲: ۳۴ - ۳۸، ۴۵، ۵۲، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۸، ۷۴، ۸۱، ۸۶، ۹۱، ۹۸، ۱۰۹، ۱۱۲، ۱۲۸، ۱۳۴، ۱۷۱، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۵، ۱۹۶، ۲۰۴، ۲۵۳، ۲۶۶، ۲۹۱، ۲۹۵، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۵۴، ۳۵۹، ۴۳۶، ۴۴۸، ۴۵۰، ۴۸۳، ۴۹۰، ۵۰۰، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۱۹؛ ج ۳:

۸۸ پ، ۱۰۰ پ، ۱۱۲، ۱۱۶، ۱۳۳، ۱۴۶،

ص: ۳۱۸

١٧٩، ٢٠٣، ٢٢٦، ٢٣٨، ٢٦٩، ٢٧٧، ٢٨٠، ٢٨٥، ٢٨٧، ٣٠٦، ٣٠٧، ٣٢٨، ٣٤٣، ٣٤٧، ٣٥٥، ٣٧٩، ٤٢٠، ٤٣٢، ٤٦٨، ٤٩٨، ٥٢٣، ٥٢٤، ٥٢٩، ٥٣٧؛ ج ٤:

٢٦، ١٢٨، ١٣٠، ١٣٣، ١٣٤، ١٥٤، ١٦٨، ١٨٦، ١٨٨، ١٨٩، ٢٣٣، ٢٣٤، ٢٤٥، ٢٧٠، ٢٧١، ٢٨٥، ٢٨٦، ٢٩٧، ٣٢١، ٣٣٢، ٣٣٣، ٣٣٧، ٣٥٣، ٣٥٤، ٣٧٣، ٣٧٤، ٣٧٦، ٣٧٨، ٣٧٩، ٣٨٢، ٣٩٠، ٣٩٣، ٤١٦، ٤٢٩، ٤٣١، ٤٦٢، ٤٦٣، ٤٦٤، ٤٧٢، ٤٨٦، ٤٩٥، ٤٩٦، ٥٠٢، ٥١٢، ٥١٨، ٥١٩، ٥٢٠، ٥٢١؛ ج ٥: ٢٢، ١٥١، ١٦٥، ١٦٩، ٢١٢، ٢١٥، ٢١٦، ٣٩٣، ٤٢٩، ٤٤١، ٤٤٢، ٥٢٥، ٥٦١، ٥٦٢، ٥٦٣؛ ج ٦: ٢٣، ٥٩، ٦١، ٧٤، ٩٣، ١٢٢، ١٢٧، ١٣٥، ١٣٧، ١٥٤.

اطراء، ج ١: ١٩٨.

افریقا، ج ٢: ١٥٧؛ ج ٥: ٤١٣، ٤١٩.

افغانستان، ج ٦: ٧٥.

اقساس كوفه، ج ١: ٢٨١.

اكبرآباد هندوستان، ج ٣: ١٠٣؛ ج ٥: ٤١٦.

التفایه قزوین، ج ٥: ٦٧.

الجزایر، ج ٥: ٣٩١، ٣٩٣، ٣٩٣.

الجزیره (بین دجله و فرات)، ج ٣: ١٢٩، ٣٢٨، ٣٦١؛ ج ٥: ٢٣٧.

الویه، ج ٤: ٢٦٣، ٢٦٣.

الیگودرز، ج ٤: ١٢٢.

انار بیاض، ج ٤: ٣٢٢.

انبار، ج ٤: ٢٣٨.

اندخوی، ج ٥: ٥٢١.

اندلس، ج ٢: ٢٨٢؛ ج ٤: ٤٧٠.

انطاکیه، ج ١: ٢٣١؛ ج ٣: ٤٧٨، ٥٠٨؛ ج ٥: ٤١٢.

اهواز، ج ١:٧٤، ٣٢٣، ٣٢٥، ٣٢٦، ٣٩١، ٤٠٩؛ ج ٢:١٤٣، ٢٦٨؛ ج ٣:٣٣٧؛ ج ٤:٣١٤، ٣٩٨؛ ج ٥:٤٠٤، ٤٠٥، ٤١٠.

ایتالیا، ج ٦:١٧٨ پ.

ایران، ج ١:١١١، ١٥٧، ٣٧٨ پ؛ ج ٢:١٣٥، ١٥٩، ٢٦٢، ٤٥٠، ٤٩٢؛ ج ٣:١٤٨، ١٦٧، ٢٠٢، ٢٢٦، ٢٣٣، ٢٧٩، ٤١٢، ٤٣٢، ٤٥٢، ٤٩٢، ٥٢٠، ٥٢١، ٥٣٢، ٥٣٦، ٥٣٧، ٥٣٨؛ ج ٤:١٢٩، ١٣٠، ١٣١، ٢٣٣، ٢٤٥، ٢٥٤، ٣٥٣، ٣٥٨، ٤٠٩، ٤١٢، ٤٩٤؛ ج ٥:٢٦، ٥٧، ١٢٥، ١٨٤.

ایروان، ج ١:٥٩، ٢٩١؛ ج ٤:٦٣، ١٢٩، ٥١٢.

ایلاق بلخ، ج ٥:٢٠١؛ ج ٦:١٠١.

ایله، ج ١:١٧٣.

باب ابو علی صراف، ج ٣:٢٧٧.

باب الامام اصفهان، ج ٤:٢٣٣، ٢٣٤.

باب الطاق، ج ٤:٣٤٤.

باب الکرخ بغداد، ج ٤:٩٥.

باب الکوفه، ج ٣:٢٢١، ٢٨٨؛ ج ٥:٣٢١.

باب المراتب، ج ٣:٢٠٥.

باب زویلہ قاهره، ج ٣:٣٥.

باب سلیم قیروان، ج ٥:٤٢٢.

بابل، ج ١:٤٠٩؛ ج ٢:٤١، ٤٧٢؛ ج ٤:٢٩٧، ٣٢٦؛ ج ٥:٣٣٤.

بابلیه شقیف، ج ٢:١٩٩.

باب محول بغداد، ج ٤:١٤١.

باب مستجار مکه، ج ١:٨٦ پ؛ ج ٥:٥١ پ.

باب نیشابور، ج ١:٣٢٤.

بادرای (محل -)، ج ۴:۱۴۲.

بارفروش، ج ۱:۴۴؛ ج ۲:۴۴۰، ۱۹۴؛ ج ۳:۵۱۸، ۵۱۹؛ ج ۴:۲۹۷، ۳۲۶؛ ج ۵، ۶۳، ۶۵، ۷۶، ۸۴، ۱۶۸، ۲۱۲، ۲۲۷، ۳۲۷.

بازار اصفهان، ج ۲:۵۳.

بازارچه بلند، ج ۴:۱۲۹.

بازوریه، ج ۱:۴۳؛ ج ۶:

باغ امیر حبیب الله در لاهور، ج ۱:۸۲.

باغ میشه تبریز - محله باغ میشه تبریز.

باقق، ج ۴:۱۴۰.

بالسه، ج ۱:۱۷۳.

بحر ابیض، ج ۳:۵۰۸؛ ج ۴:۴۶۹.

بحر خزر، ج ۱:۸۵؛ ج ۲:۵۰۶.

بحر روم، ج ۱:۱۷۳؛ ج ۳:۵۰۸.

بحر عمان، ج ۱:۳۵۰.

بحرین، ج ۱:۵۴، ۴۱۸؛ ج ۲:۱۲۲، ۱۲۴، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۵، ۱۳۶ پ، ۱۳۹، ۱۵۷، ۱۹۷، ۴۸۸؛ ج ۳:۳۰، ۳۵، ۳۱۲، ۳۲۲، ۳۲۳،

۴۲۵، ۴۸۰، ۴۹۴؛ ج ۴:۱۳۷، ۳۹۸، ۴۷۱، ۵۲۸، ۵۲۹؛ ج ۵:۸۹ پ، ۳۴۱ پ، ۳۷۰ پ، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۵۵۲.

بخارا، ج ۱:۱۷۱، ۳۲۹؛ ج ۲:۲۱۶ پ، ۲۴۳ پ؛ ج ۳:۱۳۸، ۲۳۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۲، ۳۳۱ پ، ۴۵۰ پ؛ ج ۴:۳۹۷، ۵۲۰؛ ج ۶:

۱۳۷ پ.

بدر، ج ۱:۱۱۹؛ ج ۴:۱۴۳؛ ج ۵:۴۰۵ پ.

براق (محلۀ براق) - محلۀ براق.

برزه، ج ۲:۴۵۷ پ، ۴۵۸ پ.

برزۀ بیهق، ج ۵: ۲۵۲ پ.

برس، ج ۲: ۳۴۴.

برقہ، ج ۵: ۳۱۷ پ.

برکہ زلزل، ج ۳: ۵۱۸.

برلین آلمان، ج ۵: ۲۶۸ پ.

برمجنون/برمجون، ج ۵: ۷۴.

بروجرد، ج ۱: ۳۰۵.

بروسا، ج ۲: ۳۵۱، ۳۵۲.

برہوت، ج ۱: ۲۳۶.

بریسما، ج ۴: ۲۹۰.

بزوفرا، ج ۱: ۶۶ پ؛ ج ۲، ۱۶۷.

بسا (فسا)، ج ۱: ۲۴۵، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۲.

بستیغ، ج ۴: ۲۳۶ پ.

بسٹام، ج ۵: ۳۶۴ پ؛ ج ۶: ۱۲۶، ۱۵۹ پ.

بشرویہ، ج ۳: ۲۸۸، ۴۰۶.

بصرہ، ج ۱: ۹۳، ۱۷۱، ۳۲۳، ۳۲۷ پ، ۳۴۴ پ، ۳۵۰، ۳۸۹، ۳۹۱، ۴۰۹؛ ج ۲: ۱۵۲، ۱۶۲، ۱۶۵، ۱۹۸، ۲۶۸، ۲۸۰، ۲۸۱، ۳۸۵،

۳۸۷، ۳۸۸، ۴۱۵ پ؛ ج ۳: ۴۰، ۴۱، ۸۹، ۱۸۵، ۱۹۱ پ، ۲۲۶ پ، ۳۵۹، ۳۶۰، ۴۱۲، ۴۲۹، ۴۷۷، ۴۷۸؛ ج ۴: ۳۳، ۲۵۸ پ، ۲۸۸،

۲۸۹، ۳۱۴، ۳۷۱ پ، ۴۰۳، ۴۰۶، ۴۳۵ پ، ۴۳۶؛ ج ۵: ۳۷ پ، ۷۳ پ، ۹۸ پ، ۱۰۳ پ، ۱۰۴ پ، ۳۴۰ پ، ۳۴۱ پ، ۳۵۹ پ،

۳۹۱، ۴۱۳، ۴۹۸، ۵۲۶؛ ج ۶: ۴۹ پ، ۱۷۳

بصّہ (روستای -)، ج ۳: ۵۲۲ پ.

بطحیہ، ج ۱: ۳۱۲.

بعلبک، ج ۱۵۷:۲ پ، ۴۲۹؛ ج ۳۲۱:۳؛ ج ۵۳:۵، ۵۴، ۱۵۹، ۱۶۰، ۲۱۵ پ.

بغداد، ج ۱:۵۷، ۶۶، ۹۳، ۱۰۲، ۱۱۵، ۱۵۷، ۱۶۵، ۱۹۱، ۲۴۱، ۲۴۳، ۲۵۰، ۳۰۵، ۳۱۲، ۳۱۸، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۵،

ص: ۳۲۰

۳۳۰، ۳۶۳، ۳۹۱، ۳۹۲، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۹؛ ج ۴:۲، ۶، ۱۳، ۱۶، ۱۹، ۲۷، ۲۸، ۱۵۲، ۱۶۲، ۱۶۷، ۱۸۵، ۱۹۳، ۲۰۱، ۲۱۲، ۲۳۲، ۲۴۸، ۳۳۶، ۳۴۳، ۳۵۶، ۴۱۷، ۴۲۴؛ ج ۳:۱۷۵، ۲۰۵، ۲۱۰، ۲۱۴، ۲۳۱، ۳۶۲؛ ج ۴:۲۷، ۲۹، ۳۹، ۴۳، ۴۹، ۵۱، ۷۶، ۸۱، ۹۵، ۱۲۷، ۱۴۱، ۱۵۷، ۲۰۶، ۲۲۰، ۲۲۷، ۲۶۸، ۲۷۸، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۵، ۲۸۷، ۳۱۴، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۷۱، ۳۷۷، ۳۹۷، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۱۸، ۴۱۹؛ ج ۵:۳۴، ۴۸، ۱۰۳، ۱۴۲، ۱۴۳، ۲۰۲، ۲۶۴، ۲۸۹، ۳۲۱، ۳۴۳، ۳۵۵، ۳۶۲، ۳۸۷، ۳۹۸، ۴۶۳، ۴۶۹، ۴۹۸، ۵۲۷، ۵۳۴، ۵۴۲؛ ج ۶:۴۸، ۱۰۲، ۱۲۳، ۱۳۸، ۱۴۱، ۱۶۹، ۱۹۱، ۱۹۴.

بقاع، ج ۴:۳۲۲؛ ج ۵:۱۱۲، پ.

بقعه امامزاده شاهزاده حسین، ج ۴:۵۰۰.

بقعه حسن پادشاه، ج ۳:۳۴۳.

بقعه شیخ یوسف بنا، ج ۴:۳۸۱.

بقیع، ج ۱:۲۷۳؛ ج ۲:۱۶؛ ج ۵:۵۳۶؛ ج ۶:

۸۵، پ.

بلاد بنی نمیر، ج ۵:۳۰، پ.

بلاد جبل، ج ۳:۳۳۳؛ ج ۵:۳۱۰.

بلاد بحرین، ج ۵:۵۵۱، ۵۵۲.

بلاد روم، ج ۳:۵۰۸.

بلاد عجم، ج ۵:۴۱۰، ۵۶۳.

بلاد عرب، ج ۵:۳۸۷.

بلخ، ج ۱:۳۲۵، ۳۵۸؛ ج ۲:۱۵۳؛ ج ۳:۲۹۹، ۴۶۸؛ ج ۴:۳۸۳؛ ج ۵:۲۰۱، ۳۲۵، پ.

۳۶۴، ۵۱۰، ۵۱۸، ۵۳۴؛ ج ۶:۱۰۱، پ.

بلقاء، ج ۱:۱۷۲، ۱۷۳، ۲۹۵.

بمبئی، ج ۱:۱۵۰، ۳۰۶؛ ج ۲:۱۸۴؛ ج ۵:

۳۴۲ پ؛ ج ۱۸۴:۶ پ.

بناکت، ج ۸۸:۶.

بندخان، ج ۲۴۸:۱.

بنیاری، ج ۲۹۰:۴.

بنی مائده، ج ۲۸۸:۴.

بوان فارس، ج ۱۷۱:۱، ۲۴۷، ۲۴۸.

بهاران - حران.

بهنسی، ج ۱۷۳:۱.

بیابان (خرج)، ج ۱۷۳:۶.

بیاض، ج ۳۲۲:۴، ۳۲۳ پ.

بیانه (قصبة -)، ج ۴۰۵:۳.

بیت الله (کعبه)، ج ۴۵:۱، ۹۱، ۹۵، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۳۵، ۱۵۸، ۲۶۶ پ، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۸۶، ۳۰۱ پ، ۳۴۹، ۴۰۴؛ ج ۳۰:۲، ۱۲۱ پ،
۱۳۲، ۱۳۵، ۱۵۵، ۱۷۴ پ، ۱۹۶، ۲۶۲، ۲۷۲، ۴۲۹، ۴۳۳، ۴۶۴؛ ج ۳:۲۷۹، ۲۸۰، ۴۳۲، ۴۸۴، ۵۲۶؛ ج ۴:۵۲، ۹۵، ۱۲۹، ۱۶۲، ۲۶۸
پ، ۲۹۸ پ، ۳۸۶، ۴۰۷ پ، ۴۱۲ پ، ۵۲۴ پ؛ ج ۵:۳۷، ۹۱ پ، ۱۰۶ پ، ۱۱۲، ۱۶۰، ۱۹۷، ۳۹۵، ۳۹۶.

بیت المقدس، ج ۱۷۳:۱؛ ج ۵:۷۸، ۷۹، ۳۲۵ پ.

بیت فاطمه (ع)، ج ۱۰۹:۱.

بیرجند، ج ۷۵:۶ پ.

بیروت، ج ۱۲۱:۳ پ؛ ج ۱۹۲:۶ پ.

بیره، ج ۱۷۳:۱.

بیضا، ج ۲۴۸:۱، ۲۴۹، ۲۸۰ پ.

بيھق، ج ۲:۴۵۷؛ ج ۳:۳۶۴؛ ج ۵:۵۲۰.

پاگرہ - فسا.

پطرزبورگ، ج ۲:۱۱۴ پ.

پھن کوہ، ج ۱:۲۵۰ پ.

تاجیکستان، ج ۴:۳۵۴ پ.

تایباد، ج ۶:۴۷ پ.

تبریز، ج ۱:۶۱، ۱۱۲، ۱۵۰، ۱۶۳، ۱۸۳، ۳۵۳؛ ج ۲:۹۳، ۱۱۸، ۲۰۰، ۲۳۷، ۲۵۵، ۲۶۵، ۳۰۷، ۳۴۵، ۳۵۳، ۴۸۴، ۴۹۲، ۵۰۷، ۵۱۳، ۵۱۹؛ ج ۳:۲۱، ۸۸ پ، ۱۰۷، ۱۷۴، ۱۸۹، ۱۹۳، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۷۲، ۲۸۰، ۳۹۹، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۸۷، ۴۱۱، ۴۳۹، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۸۵، ۴۹۵؛ ج ۴:

۹۹، ۱۸۳، ۲۱۲، ۲۵۲، ۲۵۴، ۲۵۵ پ، ۲۳۰ پ، ۳۳۴ پ، ۴۱۰، ۴۱۹ پ، ۵۰۵، ۵۱۸؛ ج ۵:۴۸، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۶۷، ۱۹۶ پ، ۲۲۹، ۳۲۷، ۳۴۳، ۳۷۰، ۳۸۰، ۳۸۷، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۴۳۰، ۴۳۳، ۵۰۶، ۵۵۲؛ ج ۶:۵۷، ۱۲۴.

تبوک، ج ۶:۱۶۸.

تتہ، ج ۱، ۸۱ پ.

تخت پولاد، ج ۱:۲۱۸ پ، ۲۶۸ پ؛ ج ۲:۶۱، ۵:

۳۱۲ پ.

تربت جام، ج ۳:۴۶۷، ۴۶۸ پ.

تربت حیدریہ، ج ۶:۷۵ پ.

ترشت (دوریست)، ج ۳:۲۶۷.

ترکستان، ج ۴:۲۹۸ پ.

ترکیہ، ج ۱:۳۳۹؛ ج ۲:۴۹۱؛ ج ۳:۸۴، ۳۵۷؛ ج ۴:۳۳۷ پ.

ترمد، ج ۴:۵۲، ۳۸۳.

تغلب حمص، ج ۲: ۲۲۳.

تفت یزد، ج ۴: ۳۵۹.

تفرش، ج ۴: ۱۰۴، ۴۴۳، ۴۸۲

تفلیس، ج ۳: ۲۲۱؛ ج ۵: ۲۶۹ پ.

تکریت، ج ۵: ۵۲۳؛ ج ۶: ۴۸۰.

تکیه فیض در اصفهان، ج ۲: ۳۲۰ پ.

تکیه مولویه، ج ۵: ۳۲۲ پ.

تل عکبرا، ج ۵: ۴۳۸ پ.

تل هواری، ج ۱: ۳۱۲.

تلیجان، ج ۱: ۲۱۸.

تنکابن، ج ۲: ۲۴۶؛ ج ۵: ۳۸۱.

تنوخ، ج ۳: ۴۷۶، ۴۷۹، ۴۸۰ پ؛ ج ۴: ۲۳۰؛ ج ۶: ۱۰۵.

تیس، ج ۱: ۳۴۳ پ.

توبلی (قربه -)، ج ۵: ۳۹۴ پ.

توران، ج ۲: ۱۳۵.

تون، ج ۱: ۱۸۲، ۳۸۱؛ ج ۲: ۳۵۸؛ ج ۳: ۲۸۸، ۴۰۶.

تهامه، ج ۴: ۲۴۲.

تهران، ج ۱: ۶۳، ۹۱، ۱۴۶ پ، ۲۸۰؛ ج ۲: ۶۷، ۱۲۸، ۱۷۲، ۱۷۳، ۲۲۱، ۲۹۲، ۲۹۹؛ ج ۳:

۲۰۶، ۲۲۹ پ، ۲۶۷؛ ج ۴: ۲۵۵ پ، ۲۹۸ پ، ۳۱۷ پ، ۴۰۹ پ؛ ج ۵: ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۷۸ پ، ۲۸۰ پ، ۳۴۳ پ، ۴۴۶ پ، ۵۳۰؛ ج

۲۶: ۵۹، ۷۱ پ، ۱۷۸ پ، ۱۸۴ پ.

تيمجان، ج ۱:۲۲۶؛ ج ۲:۱۲۹، ۴۸۸؛ ج ۳:۲۶۱.

ثعلبيه، ج ۲:۳۷۷.

ثوقان، ج ۲:۱۵۳.

ثهلان، ج ۵:۲۹، ۳۰ پ.

جاسب - جاست.

ص:۳۲۲

جاست، ج ۴۹۴:۳، ۵۰۲.

جاسم (دهكده شام)، ج ۱:۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۷۰.

جام - تربت جام

جامع آمل طبرستان، ج ۳:۳۳۳.

جامع بغداد، ج ۲:۲۸ پ.

جامع عباسی در اصفهان، ج ۱:۲۱۷؛ ج ۴:۵۱۲.

جامع قزوین، ج ۵:۱۸۸.

جامع کبیر عباسی (در اصفهان)، ج ۱:۲۱۷.

جامع کوفه، ج ۴:۴۱۱.

جامع هرات، ج ۳:۳۷۶.

جامعین، ج ۱:۴۰۹؛ ج ۳:۱۰۵؛ ج ۴:۴۶۹؛ ج ۵:

۶۱.

جایدر (قریه -)، ج ۵:۳۹۴ پ.

جبال، ج ۲:۱۹۸.

جبال لوز، ج ۵:۴۱۳.

جبانہ سالم، ج ۲:۴۰۸.

جبانہ صائديها، ج ۲:۴۰۸.

جبانہ مخنف بن سلیم، ج ۲:۴۰۹.

جمع، ج ۱:۵۷، ۶۰، ۲۶۷ پ؛ ج ۲:۴۷، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۶۲ پ؛ ج ۵:۱۱۲، ۲۲۶، ۲۹۹ پ.

جبل، ج ۱:۳۱۷، ۳۲۸، ۴۰۹؛ ج ۲:۲۳۲.

جبل (پشت طبرستان و دیلم)، ج ۳: ۴۰۰ پ؛ ج ۵:

۴۱۳.

جبل رضوی، ج ۳: ۱۳۷.

جبل عامل، ج ۱: ۵۷، ۶۰، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۲۵، ۲۵۴، ۲۹۵، ۳۰۰، ۳۰۱ پ، ۳۰۳، ۳۳۸، ۳۸۵، ۴۱۹؛ ج ۲: ۶۷، ۷۶، ۱۳۱، ۱۳۳، ۲۰۰ پ، ۲۵۳ پ، ۴۱۹ پ، ۴۲۹ پ، ۴۵۷، ۵۱۸؛ ج ۳: ۱۱۵، ۱۷۵، ۲۲۶، ۲۲۹، ۳۲۸ پ، ۴۱۰، ۴۱۲ پ، ۵۰۲ پ، ۵۱۱، ۵۲۱، ۵۳۸؛ ج ۴: ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۵۸، ۲۴۵، ۲۹۶، ۳۱۲، ۳۲۲، ۳۳۳، ۳۴۸، ۳۵۴، ۵۱۹؛ ج ۵: ۱۴۰، ۲۰۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۴۴۱، ۴۵۲؛ ج ۶: ۶۱.

جبل قاسیون، ج ۳: ۳۳۹ پ.

جبل الکبیر، ج ۱: ۶۶؛ ج ۵: ۱۸۸.

جراحی، ج ۲: ۲۷۵.

جرجان - گرگان.

جزایر، ج ۱: ۵۵؛ ج ۲: ۲۶۸، ۳۷۵؛ ج ۳: ۱۱۲؛ ج ۵: ۳۹۱، ۵۶۰.

جزیره، ج ۱: ۴۰۹؛ ج ۲: ۲۶۸؛ ج ۴: ۲۲۲، ۲۲۳.

جزیره اقوی، ج ۴: ۳۲۴ پ.

جزیره اکل، ج ۵: ۳۷۰ پ.

جزیره خضراء، ج ۲: ۴۴۸؛ ج ۴: ۴۶۹، ۴۷۰.

جزیره صقلیه، ج ۴: ۲۶۹.

جزیره العرب، ج ۶: ۱۷۲.

جزین (- جبل عامل)، ج ۱: ۹۷؛ ج ۲: ۴۳۶؛ ج ۳:

۲۲۶، ۵۱۱؛ ج ۵: ۳۰۳ پ، ۳۱۰ پ.

جسر نهروان، ج ۱: ۱۱۰.

جعدر - قلعه جعدر.

جفار، ج ۱: ۱۷۳.

جلدك، ج ۲: ۱۸۴ پ.

جلساء (- نجل)، ج ۲: ۲۳.

جم، ج ۱: ۲۴۶.

جمع، ج ۵: ۵۳۶.

جمل (جنگ -)، ج ۵: ۲۹۰ پ.

جنابه، ج ۱: ۲۴۶، ۲۴۹.

جنبده، ج ۶: ۵۳.

ص: ۳۲۳

جنبلان، ج ۴۹:۲ پ.

جند (- یمن)، ج ۳۴۲:۵ پ.

جندی شاپور، ج ۴۱۳:۵.

جو (یمامه)، ج ۱۷۳:۶.

جوایز، ج ۵۴۲:۳.

جوزه، ج ۴۹۹:۳.

جوزجان، ج ۵۱۱:۵، ۵۲۰، ۵۲۱.

جوزی - فرضه الجوزی.

جوسق، ج ۲۴۰:۴.

جوشن (کوه -)، ج ۲۱۲:۵.

جولان، ج ۱۶۳:۱؛ ج ۲۵۳:۲ پ.

جهاضمه، ج ۳۵۹:۵.

جهرم، ج ۲۴۹:۱؛ ج ۱۱۵:۴.

جهرود (- قم)، ج ۲۷۰:۱.

جھضم، ج ۳۵۹:۵ پ.

جی (- اصفهان)، ج ۱۸۵:۲ پ.

جیدور (- دمشق)، ج ۱۶۲:۱، ۱۶۳، ۱۷۰.

جیھون، ج ۴۵۱:۳ پ؛ ج ۱۲۷:۴.

چالدران، ج ۱۷۵:۱؛ ج ۲۳:۳، ۲۴ پ، ۵۳، ۳۴۴ پ.

چالوس، ج ۲۲۲:۱ پ، ۳۱۷، ۳۲۷.

چهار سوق (- اصفهان)، ج ۵۳:۲ پ.

چهل ستون (- اصفهان)، ج ۵۳:۲ پ.

حائر حسینی، ج ۱۲۹:۱ پ؛ ج ۷:۲، ۹، ۲۱، ۱۲۹؛ ج ۲۹۲:۳؛ ج ۱۵۱:۵، ۳۳۱ پ.

حاجی وجیه، ج ۵۴۱:۳.

حالیه (- دارابگرد)، ج ۲۵۰:۱ پ.

حبشه، ج ۲۳:۶.

حبلرود، ج ۲۶۴:۲.

حجاز، ج ۲۹۶:۱، ۳۲۱، ۳۲۳؛ ج ۲:۳۷۵، ۴۲۹، ۴۳۳؛ ج ۳:۳۷، ۴۰، ۱۳۷؛ ج ۴:۶۳، ۳۰۵، ۵۴۴، ۵۰۲؛ ج ۵:۷۹، ۳۲۷ پ؛ ج ۶:

۱۷۳، ۶۳.

حجر الاسود، ج ۱۰۲:۱، ۱۰۳؛ ج ۲:۳۳.

حدث، ج ۴۱۲:۵.

حدیثه، ج ۴۱۰:۱.

حدیقہ، ج ۳۵۶:۱.

حران، ج ۳۲۴:۴ پ.

حرم احمد بن موسی، ج ۲۱:۵، ۲۴ پ.

حرم امیر المؤمنین، ج ۳۴۹:۱.

حرم جواد الائمه، ج ۱۴۹:۱ پ.

حرمین (مکه و مدینه)، ج ۲:۹۰.

حسکان، ج ۳۰۷:۳، ۳۵۴.

حصنا مهدی، ج ۴۱۳:۵.

حصن كيفا، ج ٥:٥٣٤.

حصن منصور، ج ١:١٧٣.

حصون شام، ج ٥:٤١٢.

حظيره سلطان احمد ميرزا، ج ٢:٢٠٨.

حلب، ج ١:٩٣، ١٣٤، ١٣٥، ١٧٣، ٢٢٣، ٢٤١، ٢٧٠، ٣٥٢، ٣٦٣، ٣٦٥، ٣٦٦؛ ج ٢:

٢٢، ٢٥، ٢٧، ١٢٨، ١٥٥، ٢٢٨، ٢٣٣، ٢٣٤، ٢٥٨، ٣٦٢، ٥٠٤؛ ج ٣: ٢٧٥، ٢٧٦، ٣٢٩؛ ج ٤: ٣٥، ١٣٢، ٣٢٥، ٥٠٣؛ ج ٥: ١٧١، ٣٠٧،

٥٠٥، ٥٠٩؛ ج ٦: ١١٩.

حلّه، ج ١: ١٠٧، ١٠٨، ١٣٢، ١٣٩، ١٩٢، ٢١٣، ٣٦٥، ٣٦٦، ٣٨٧، ٣٩٩، ٤٠٩، ٤١١، ٤٢٦، ٤٣١؛ ج ٢: ٤، ٣٥، ٣٦، ٤١، ٢١٢

، ٢٣٧، ٢٦٦، ٢٦٨، ٣٤٤، ٣٥١، ٣٥٢؛ ج ٣: ٣٧، ١٠٥، ١٢٠، ١٣٢، ١٧٥، ٢٩٤، ٤٠٨، ٤٤١، ٤٤٩؛ ج ٤:

ص: ٣٢٤.

۱۲۷، ۲۰۶، ۲۲۷، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۹۲؛ ج ۵:۵، ۱۴۰، ۱۴۹، ۲۱۲، ۲۵۴، پ، ۳۴۲، ۳۸۶، ۳۸۷، ۴۲۶، ۴۲۹، ۴۶۰، ۴۸۳؛ ج ۶، ۱۸۶

حلّه بنی رزاق، ج ۱:۴۰۹.

حلّه بنی صلد، ج ۱:۴۰۹.

حلّه بنی مزید، ج ۱:۴۰۹.

حلّه (جامعین)، ج ۵:۲۱۲.

حلّه دبیس بن عفیف، ج ۱:۴۰۹.

حلّه سیفیه، ج ۱:۴۳۱؛ ج ۴:۳۶۷؛ ج ۵:۳۸۷، ۴۲۶، ۴۲۹.

حلوان، ج ۱:۴۰۹، ۴۱۰؛ ج ۲:۵۸؛ ج ۵:۳۸۰.

حماه، ج ۳:۳۳۲.

حمص ری، ج ۵:۳۲۷.

حمص شام، ج ۱:۱۷۳؛ ج ۲:۲۲۳، ۲۳۲؛ ج ۴:

۳۲۶؛ ج ۵:۳۲۶، ۳۲۷.

حمید، ج ۳:۳۳۹.

حنین، ج ۱:۱۱۹.

حویزه، ج ۱:۲۲۳؛ ج ۲:۲۶۶، ۲۶۸، ۲۷۷، ۲۷۸؛ ج ۳:۱۰۰، پ، ۱۱۲، ۱۸۴، ۱۹۸، ۳۰۶، ۴۱۲؛ ج ۴:۱۰۸، ۱۱۲، ۱۱۳؛ ج ۵:

۳۹۱، ۳۹۳، پ، ۴۰۰.

حیدرآباد، ج ۱:۷۳، ۹۸، ۱۴۶، پ، ۱۵۲، ۲۰۹، ۲۵۴، ۲۷۱، ۲۸۳؛ ج ۲:۸۱، ۹۸، ۹۹، ۳۲۵، پ، ۴۶۰؛ ج ۳:۱۴۲، ۱۸۹، ۱۹۰، ۲۷۲،

۳۲۲؛ ج ۵:۱۸، ۱۸۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰؛ ج ۶:۱۷۸، پ

حیره، ج ۲:۴۰۸، ۴۱۰؛ ج ۴:۴۰۹، ۵۱۴، پ.

خان بر معجون، ج ۵:۷۹.

خان علان، ج ۲: ۱۷۷.

خانقاه اخلاصیه هرات، ج ۳: ۳۷۶ پ.

خانقاه شمیاطی، ج ۴: ۴۳۷.

خانقاه طبری، ج ۱: ۲۰۷.

خانقاه قو هده علیا، ج ۲: ۴۱۸.

خانقاه نوریه، ج ۵: ۴۰۰ پ.

ختلان (- تاجیکستان)، ج ۴: ۳۵۴ پ، ۵۲۷.

خجند ترکستان، ج ۴: ۲۴۲، ۲۹۸ پ.

خدویوه مصر، ج ۵: ۲۸۰ پ.

خراسان، ج ۱: ۴۴، ۷۲، ۸۲ پ، ۱۲۲، ۱۶۳ پ، ۱۸۳، ۲۳۴، ۲۲۸، ۲۴۰، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۲، ۳۲۹، ۳۵۷، ۳۶۲، ۳۷۰، ۳۸۹، ۳۹۱، ۳۹۲؛ ج ۲: ۴۵، ۱۰۶ پ، ۱۰۷، ۱۱۷ پ، ۱۲۲، ۱۲۸، ۱۳۱ پ، ۱۳۲، ۱۳۴، ۱۸۹، ۱۹۸، ۲۸۳، ۳۶۴، ۴۱۲، ۵۰۰؛ ج ۳:

۱۱۵، ۲۰۳، ۲۳۲، ۲۷۹، ۳۰۲، ۳۷۷، ۴۳۲ پ، ۴۳۷، ۴۴۴ پ، ۴۵۰، ۴۶۷ پ، ۴۶۸، ۴۶۹ پ، ۵۱۳، ۵۳۰؛ ج ۴: ۲۴۲، ۲۵۸ پ، ۲۷۸ پ، ۳۸۳، ۳۶۱ پ، ۴۵۰ پ، ۴۷۳؛ ج ۵: ۸۱، ۱۰۴ پ، ۱۳۴ پ، ۲۹۰ پ، ۳۰۸ پ، ۴۰۳، ۴۹۰، ۵۱۰، ۵۱۳، ۵۱۸، ۵۲۱؛ ج ۶: ۶۱، ۱۸۸

خر تبرت، ج ۴: ۲۶۳ پ.

خرج، ج ۶: ۱۷۲.

خرقان، ج ۵: ۳۶۴ پ.

خرگرد، ج ۳: ۴۶۷ پ، ۴۶۸ پ.

خریبه بصره، ج ۳، ۲۲۶.

خزانه البنود قاهره، ج ۴: ۲۴۴ پ.

خزانه امیر المؤمنین، ج ۲: ۲۳۸؛ ج ۴: ۴۶۸.

خزانه شيخ صفى، ج ٥:٥٩.

خسرو شاه، ج ٢:٤٨٤، ٢:٤٩٢، ٢:٥٠٢؛ ج ٣:٤٩٥؛

ص:٣٢٥

ج ۳۳۴:۴، ۵۱۸.

خشوفغن (- سغد)، ج ۱۷۲:۱.

خلاط (شهر -)، ج ۵۲۷:۵ پ.

خلف آباد، ج ۲۶۸:۲.

خلیج فارس، ج ۱:۴۰۹، ۴۱۰؛ ج ۵:۴۸۱.

خم غدیر، ج ۴:۳۴۵ پ.

خندق، ج ۴:۴۷۸ پ.

خواجو، ج ۴:۲۷۰ پ.

خوار، ج ۳:۲۲۳.

خوارزم، ج ۱:۵۰؛ ج ۳:۴۵۰، ۴۵۱ پ؛ ج ۵:

۴۶۱ پ؛ ج ۶:۱۳۵.

خواف، ج ۴:۲۵۸؛ ج ۵:۵۲۰.

خوانسار، ج ۲:۵۹.

خورنق، ج ۴:۵۱۴.

خوزستان، ج ۱:۲۴۷، ۳۲۳، ۴۰۹؛ ج ۳:

۱۰۰ پ، ۴۹۹؛ ج ۴:۳۹۹؛ ج ۵:۳۹۹، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳.

خونج، ج ۲:۱۱۸.

خیاره قزوین، ج ۳:۳۹۷.

خیف، ج ۵:۵۳۶.

دارابجرد، ج ۱:۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۸، ۲۵۰؛ ج ۴:

۲۷۳ پ.

دار الاماره، ج ۴۹۹:۵ پ.

دار الاماره هرات، ج ۳۷۸:۳.

دار الرزق، ج ۴۰۹:۲.

دار الزيد، ج ۵۴۰:۳.

دار السلطنه اربيل، ج ۲۱۹:۲.

دار السياده سلطاني هرات، ج ۲۰۵:۲ پ.

دار العلم رمله، ج ۳۵:۴.

دار قيصر، ج ۳۹۳:۱.

دار المرز، ج ۲:۲۲۰؛ ج ۴:۱۷۸.

دار النقابه، ج ۱:۴۳؛ ج ۴:۱۲۰.

دار الوزراء، ج ۳:۳۵ پ.

دارين، ج ۱:۲۵۱.

دامغان، ج ۱:۲۴۸، ۳۲۸.

دبايگان، ج ۶:۱۲۲.

دبوسيه، ج ۱:۱۷۱.

دجله، ج ۱:۶۶ پ، ۴۰۹، ۴۱۰؛ ج ۲:۱۶۷ پ، ۳۲۷؛ ج ۳:۳۳۹؛ ج ۴:۳۱۴، ۳۹۶؛ ج ۵:

۴۳۸ پ، ۵۲۳ پ.

دجيل، ج ۵:۴۳۸.

درب الدواب بغداد، ج ۳:۲۱۴.

- درب ریاح بغداد، ج ۵: ۲۹۰.
- درب الزرقاء کوفه، ج ۴: ۲۹۸.
- درب الزعفرانی، ج ۳: ۳۳۵.
- درب السلسله، ج ۳: ۲۲۱.
- درب المسلخ، ج ۳: ۵۰۳، ۵۱۸.
- درب النخله بغداد، ج ۱: ۳۲۲.
- درب امام اصفهان، ج ۴: ۲۳۴.
- دروازه حسن آباد اصفهان، ج ۴: ۲۷۱ پ.
- دره سکیکی، ج ۲: ۲۵۳ پ.
- دریاچه ساوه، ج ۵: ۴۵۰ پ.
- دریای خزر، ج ۱: ۸۵.
- دریای روم، ج ۱: ۱۷۳.
- دریای شام، ج ۴: ۲۱۹.
- دریای فارس، ج ۱: ۲۴۷.
- دریای هند، ج ۱: ۲۴۵.
- دژ ابن عمار (حصن -)، ج ۱: ۲۴۹.
- دستگرد، ج ۱: ۲۷۰.
- دشتستان، ج ۳: ۳۲۲.

دعالجه (محلۀ پشت باب الكوفۀ بغداد)، ج ۳:

۲۸۸ پ.

دكن، ج ۳: ۴۷۵ پ.

دمدم (قلعۀ -)، ج ۲: ۲۶۳.

دمشق، ج ۱: ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۷۰، ۱۷۲، ۱۷۳، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۹۱؛ ج ۲:

۱۸۳ پ، ۱۸۴ پ، ۲۳۹ پ، ۲۶۰ پ، ۳۱۴ پ، ۴۱۱، ۴۲۹، ۴۵۸ پ؛ ج ۳: ۳۷۵ پ، ۴۸۷، ۵۳۱؛ ج ۴: ۲۶۴، ۲۶۹، ۲۸۸؛ ج ۵: ۱۱۲، ۲۸۰، ۲۸۱، ۳۰۲، ۳۰۶، ۳۰۷ پ، ۳۱۰، ۳۴۷؛ ج ۶: ۲۶ پ، ۱۱۵ پ، ۱۷۲.

دمياط (شهر -)، ج ۱: ۳۴۳ پ.

دواليب، ج ۳: ۵۴۰.

دود الرامی، ج ۵: ۴۱۳.

الدور، ج ۶: ۴۸.

دورق، ج ۲: ۲۷۵، ۲۷۸ پ؛ ج ۵: ۴۱۳.

دورق خوزستان، ج ۵: ۵۴۵.

دوريست (طرشت)، ج ۱: ۱۴۶ پ، ۲۰۳؛ ج ۳:

۲۲۸، ۲۳۱.

دهخوارقان، ج ۱: ۹۱، ۱۱۶؛ ج ۲: ۲۶۳؛ ج ۳:

۳۹۹، ۴۷۰، ۴۸۵، ۵۱۱؛ ج ۴: ۲۳۰، ۳۳۴، ۴۱۰، ۵۰۴، ۵۰۵؛ ج ۵: ۸۳، ۱۰۳، ۳۹۵، ۳۹۷؛ ج ۶: ۵۹.

دهستان، ج ۱: ۱۴۵؛ ج ۳: ۴۵۰؛ ج ۵: ۵۲۶.

ديار بكر، ج ۲: ۵۲۰ پ؛ ج ۳: ۳۳۹؛ ج ۴: ۳۴۸؛ ج ۵: ۵۳۴.

ديار عجم ج ۳: ۲۷۹؛ ج ۵: ۱۶۰.

ديار ترك، ج ۳۸۴:۴ پ.

ديلم، ج ۲۱۸:۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۲۴، ۳۷۹؛ ج ۵۰۴:۲، ۵۱۵ پ؛ ج ۱۴۵:۳؛ ج ۳۵:۴، ۳۶ پ، ۳۷۷؛ ج ۳۶۲:۵.

ديلمان، ج ۲۱۸:۱، ۳۱۶؛ ج ۳، ۱۴۵.

دينور، ج ۱۶۴:۱ پ؛ ج ۳۴۰:۵ پ، ۳۴۱ پ.

ذو الكفل (منزل -)، ج: ۷۱ پ.

رأس العين، ج ۳۲۱:۳ پ.

رأس القنطرة، ج ۱۷۲:۱.

رأس الوادي، ج ۴:۲.

رابق، ج ۳۴:۲؛ ج ۸۳:۶.

رازان، ج ۹۲:۶.

راشده شنست ري، ج ۳۷۷:۱.

راقبه، ج ۵۴۰:۳.

رامه، ج ۲۱۷:۵.

رامن (ورامين) - ورامين.

راوند، ج ۱۹۱:۲، ۴۸۳؛ ج ۴۵۱:۴، ۴۶۴، ۴۶۵.

ربذه، ج ۳۴:۲؛ ج ۸۳:۶.

ربض بغداد، ج ۱۴۱:۴.

ربع رشیدی، ج ۲۵۲:۴.

رحبه، ج ۵۱۸:۵؛ ج ۴۹:۶.

رستاق واسط، ج ۴۱۳:۵.

رشای قطیف، ج ۱۰۲:۲ پ؛ ج ۵۵۶:۵ پ.

رشت، ج ۱۳۱:۱ پ، ۲۰۴؛ ج ۸۶:۲، ۹۳، ۱۱۰، ۱۳۰، ۴۵۹، ۵۰۵؛ ج ۱۹۶:۹۹:۳، ۳۴۷، ۳۸۰؛ ج ۲۲۶:۴، ۴۳۴، ۴۵۱؛ ج ۷۸:۵، ۱۶۸، ۲۶۲، ۲۶۹، ۲۸۲، ۳۰۴، ۳۱۴، ۵۶۲.

رشیدیه، ج ۲۵۲:۴ پ.

رصافه، ج ۳۲۷:۲ پ.

رصدخانه مراغه، ج ۲۶۸:۵ پ.

رصد داغی، ج ۲۶۸:۵.

رضوی، ج ۲۹:۵، ۳۰ پ.

رفج، ج ۱۷۳:۱.

ص: ۳۲۷

رقه، ج ۲: ۱۵۳؛ ج ۵: ۵۳۴.

رقیم، ج ۱: ۱۷۲.

رم احمد بن حسین، ج ۱: ۲۴۶.

رم احمد بن صالح، ج ۱: ۲۴۶.

رم احمد بن لیث، ج ۱: ۲۴۶.

رماحه، ج ۳: ۲۷۱.

رماحیه، ج ۳: ۵۴۰، ۵۴۲؛ ج ۴: ۴۱۱ پ.

رم خیلویه، ج ۱: ۲۴۶.

رم شهریار، ج ۱: ۲۴۶.

رمله، ج ۱: ۱۳۵، ۳۷۱؛ ج ۳: ۲۹۴؛ ج ۴: ۳۵، ۲۳۷؛ ج ۵: ۳۲۵ پ.

رمله البیضاء، ج ۵: ۲۳۷.

رودخانه سرارود، ج ۴: ۲۵۲ پ.

رودسر، ج ۲: ۱۵۶ پ؛ ج ۳: ۳۷۹.

روضه (رسول اکرم)، ج ۶: ۱۸۲.

روضه رضویه، ج ۲: ۲۲۱، ۳۰۷؛ ج ۵: ۳۴۱.

روضه صفویه، ج ۲: ۱۰۹.

روضه عبد العظیم، ج ۳: ۱۴۱.

روضه غرویه، ج ۶: ۱۷۱.

روضه معلی (مکه مکرمه)، ج ۱: ۲۶۷ پ.

روضه مقدسه [حرم امام رضا (ع)]، ج ۱: ۴۰، ۱۲۴؛ ج ۲: ۳۲۳.

روضه مقدسه علويه، ج ۵۰۳:۳؛ ج ۳۶۷:۵ پ.

روضه مقدسه حضرت معصومه، ج ۵۱۹:۲.

روم، ج ۱:۱۷۳، ۳۴۵ پ، ۳۵۳؛ ج ۲:۳۷، ۱۰۴، ۱۸۳، ۲۵۷ پ، ۲۶۲، ۳۵۱، ۳۵۲، ۴۲۹، ۴۳۳، ۴۳۴ پ، ۴۴۶، ۴۹۱، ۵۱۹، ۵۲۰؛ ج ۳:۲۴، ۱۷۴، ۲۷۹، ۳۴۳، ۳۵۷، ۵۰۸، ۵۳۸ پ؛ ج ۴:۱۳۷، ۲۶۳ پ، ۳۲۴ پ، ۳۳۷، ۴۸۹، ۴۹۱؛ ج ۵:۲۲۲، ۵۰۹ پ؛ ج ۶:۱۶۳

رويان، ج ۳:۳۳۱، ۳۳۲؛ ج ۶:۱۳۷

رويدشت، ج ۶:۲۳، ۲۴.

رى، ج ۱:۴۳، ۵۰ پ، ۱۲۲، ۱۷۷، ۱۸۳، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۳۲، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۸۰، ۳۰۹، ۳۱۸، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۷۷؛ ج ۲:۴، ۲۱، ۹۴، ۱۷۰، ۱۷۲، ۱۷۶، ۲۲۰، ۲۴۴، ۲۶۴، ۳۲۵، ۳۳۰، ۳۳۸، ۳۶۴، ۴۷۸؛ ج ۳:۲۵، ۸۹، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۷، ۱۳۳ پ، ۲۶۷، ۳۳۰، ۳۵۲، ۵۰۳؛ ج ۴:۲۲، ۱۸۰، ۱۸۷، ۲۲۶، ۲۶۸، ۲۸۴، ۳۱۵، ۳۷۰، ۴۳۷، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۹۷؛ ج ۵:۱۷۶، ۲۰۲، ۲۴۱، ۲۸۴، ۳۲۱، ۳۲۷، ۳۷۵، ۴۹۵، ۵۱۰، ۵۲۵؛ ج ۶:۵۰، ۱۱۰.

زاكان، ج ۳:۳۵۰؛ ج ۶:۱۶۰.

زاويه نصيريه، ج ۳:۵۳۴.

زجه قروين، ج ۵:۳۷.

زرقيه، ج ۶:۱۳۵ پ.

زرکان (يا: زرقان)، ج ۱:۲۴۷ پ.

زنجان، ج ۱:۳۲۸، ۳۲۹؛ ج ۲:۱۱۸، ۱۲۹، ۳۰۸؛ ج ۴:۵۲۸.

زنجان رود، ج ۴:۵۰۰.

زواره، ج ۱:۱۶۰، ۳۰۸؛ ج ۳:۴۶۵.

زوراء، ج ۵:۱۶۳.

زوزن، ج ۴:۲۵۸ پ.

زیدان، ج ۲:۲۷۵.

زیدیه حلّه، ج ۲: ۲۳۷ پ.

زین آباد، ج ۵: ۲۰۰.

سارسان، ج ۳: ۳۳۳.

ساری، ج ۱: ۱۱۵ پ، ۲۹۳، ۳۲۸، ۳۲۹، ۴۲۰؛ ج ۲: ۱۲۸، ۲۶۵، ۴۴۵، ۴۸۷؛ ج ۳: ۱۷۹،

ص: ۳۲۸

۱۸۳، ۲۵۰، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۷۳، ۳۸۰؛ ج ۴:

۳۳۰، ۴۶۴، ۴۶۶، ۵۲۱؛ ج ۵: ۷۴، ۷۵، ۹۱، ۱۳۹، ۱۹۹، ۳۳۲، ۵۰۶.

سامان، ج ۴: ۳۴۲؛ ج ۵: ۴۵۰.

سامراء، ج ۱: ۱۶۵، ۳۶۹؛ ج ۲: ۶۶، ۱۳۹، ۴۴۸؛ ج ۴: ۴۶۹؛ ج ۵: ۱۶۳؛ ج ۶: ۴۸، ۱۴۲، ۱۵۴.

ساوه، ج ۱: ۳۴۲؛ ج ۵: ۲۵۹، پ، ۴۵۰؛ ج ۶: ۵۱.

سيزوار، ج ۱: ۱۸۳، ۱۸۶، ۱۸۷، پ، ۳۳۸؛ ج ۲:

۲۰۵، ۲۰۶، پ، ۲۱۰، ۴۵۷؛ ج ۴: ۴۲۶، ۴۲۹، ۴۷۳، ۴۷۴؛ ج ۵: ۱۷۰، ۱۸۶، پ، ۲۸۵؛ ج ۶: ۵۹، ۷۲، پ، ۷۳.

سبلان، ج ۲: ۱۱۸.

سبيع كوفه (محلہ -)، ج ۲: ۲۴۳.

سپيد رود، ج ۱: ۳۱۸.

سرابشنو، ج ۱: ۲۰۹، ۲۲۴؛ ج ۳: ۴۶۹، ۴۷۲.

سرای فتحیه، ج ۴: ۱۲۹.

سرخس، ج ۲: ۲۵۲، پ؛ ج ۵: ۵۱۰، ۵۲۰؛ ج ۶:

۷۴.

سرمق، ج ۱: ۲۴۷.

سزۀ بحرین، ج ۴: ۱۳۷، پ.

سغد، ج ۱: ۱۷۱؛ ج ۳: ۳۸۳، پ.

سقط/مسقط، ج ۱: ۳۸۶.

سقیفه، ج ۱: ۳۰۵، ۳۰۸.

سکيک جولان جبل عامل، ج ۲: ۲۵۳، پ.

سلطانیہ، ج ۱: ۱۱۲، ۳۴۹، ۳۵۱ پ، ۳۶۳، ۴۰۲؛ ج ۴: ۲۵۲ پ.

سلع، ج ۵: ۲۱۷.

سلم آباد بحرین، ج ۲: ۱۹۷؛ ج ۵: ۳۴۱ پ.

سلیمہ، ج ۱: ۱۷۳.

سمرقند، ج ۱: ۱۷۱، ۲۴۷؛ ج ۲: ۴۴؛ ج ۳: ۳.

۳۸۳ پ، ۴۶۷ پ، ۴۶۸ پ؛ ج ۴: ۲۴۲؛ ج ۶: ۶.

۹۸ پ.

سمنان، ج ۱: ۲۲۸، ۲۴۸؛ ج ۲: ۵۰۶ پ.

سمیساط، ج ۱: ۱۷۳؛ ج ۴: ۲۶۳ پ.

سناباد، ج ۳: ۳۹۳؛ ج ۴: ۴۹۵.

سنبس - سنکبس.

سنبلان (یا: چملان)، ج ۴: ۲۳۴.

سنیر، ج ۱: ۲۴۸.

سند، ج ۱: ۸۱، ۸۲، ۲۴۵.

سنکبس، ج ۳: ۱۷۵.

سوراء، ج ۱: ۳۸۷، ۳۸۹.

سور مدینہ، ج ۴، ۳۷۷.

سوس (شوش)، ج ۵: ۴۱۳.

سوس ادنی، ج ۵: ۴۱۳.

سوس اقصی، ج ۵: ۴۱۳.

سوسه، ج ۵: ۴۱۳.

سوق الحمايل، ج ۵: ۳۰۷.

سوق الخيل، ج ۱: ۳۴۳.

سوق الفرس دمشق، ج ۵: ۳۰۷.

سولقان رى، ج ۵: ۴۰۰ پ.

سويدا - محل سويدا.

سهله، ج ۳: ۲۲۰.

سيحون، ج ۴: ۲۴۲ پ.

سيراف، ج ۱: ۲۴۵، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹.

سيرجان، ج ۱، ۲۴۵؛ ج ۴، ۱۲۴.

سيس، ج ۱، ۱۷۳.

سيستان، ج ۱: ۲۱۰، ۲۴۸، ۲۴۹، ۳۰۷ پ، ۳۶۵، ۴۲۱؛ ج ۲: ۲۶۷، ۲۹۹، ۵۲۰ پ؛ ج ۳، ۱۵۴، ۱۵۶، ۲۵۲، ۲۵۷، ۵۱۳؛ ج ۴: ۳۴۹؛ ج

۵: ۳۲۵؛ ج ۶: ۱۱۵.

ص: ۳۲۹

سیور حلہ، ج ۵: ۳۴۲.

شاہپور، ج ۱: ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۵۱؛ ج ۵: ۴۱۳

شاخوڑ، ج ۲: ۵۱۸.

شام، ج ۱: ۴۳، ۸۵، ۱۰۶، ۱۶۱، ۱۶۵، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۹۵، ۲۹۶، ۳۵۲، ۴۰۱، ۴۰۹؛ ج ۲: ۲۷، ۲۳۴، ۲۵۷، ۳۲۵، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۶۹، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۸۲، ۳۸۷، ۳۹۰، ۳۹۴، ۴۰۶، ۴۰۸، ۴۱۱، ۴۵۷، ۵۱۸؛ ج ۳: ۱۳۹، ۱۷۸، ۱۷۹، ۲۶۴، ۲۷۹، ۳۲۱، ۳۳۹، ۴۷۸، ۵۰۴، ۵۰۶، ۵۲۰، ۵۳۸؛ ج ۴:

۱۹۵، ۱۹۶، ۲۴۲، ۲۹۰، ۲۹۸، ۳۰۰، ۳۲۲، ۳۲۴، ۳۲۶، ۳۴۸، ۴۶۹، ۴۷۸؛ ج ۵: ۳۴، ۹۱، ۲۲۱، ۲۸۰، ۲۸۱، ۳۰۲، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۶۷، ۴۱۱؛ ج ۶: ۸۷، ۱۶۰.

شاہپور، - شاہپور

شاہ جہان آباد، ج ۳: ۱۰۲.

شاہ چراغ، ج ۵: ۲۱.

شبستر، ج ۱: ۳۰۹؛ ج ۵: ۵۵۲، ۵۵۳.

شبورقان، ج ۵: ۵۲۱.

شجرہ، ج ۵: ۴۶۹.

شرقیہ، ج ۲: ۵۱۱.

ششکلان تبریز، ج ۴: ۲۵۲، پ.

شط جراحی، ج ۲: ۲۷۵.

شطیطہ، ج ۵: ۴۳۸، پ.

شعب بوان فارس، ج ۱: ۱۷۱؛ ج ۳: ۴۶۳، پ.

شقرا، ج ۲: ۲۵۳، پ.

شقیف جبل عامل، ج ۲: ۱۹۹، پ.

شلمغان، ج ۳۱۴:۴.

شمس آباد اصفهان، ج ۳۱۷:۲ پ.

شمشاط، ج ۲۶۳:۴ پ.

شمیاطی، ج ۴۳۷:۴.

شمیگان اصفهان، ج ۴۶۲:۴ پ.

شوبک، ج ۱۷۳:۱، ۲۹۶.

شوش، ج ۴۱۲:۵، ۴۱۴، ۴۵۸ پ.

شوشتر، ج ۱۰۰:۳ پ، ۱۴۸، ۱۴۷، ۲۲۱، ۲۳۸ پ، ۲۹۹، ۳۰۱، ۴۹۹؛ ج ۱۱۳:۴، ۱۶۸؛ ج ۳۸۸:۵، ۳۹۸، ۳۹۰، ۳۹۲، ۳۹۹، ۴۰۲، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۸ پ، ۴۱۰، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵ پ.

شوکیات، ج ۵۴۱:۳.

شولستان، ج ۱۹:۳، ۴۵۷، ۴۶۰، ۴۶۳؛ ج ۵:

۵۰۱؛ ج ۱۵:۶.

شونیزیه، ج ۲۴۱:۱.

شویحیات، ج ۵۴۰:۳.

شهر زور، ج ۲۱۹:۴.

شهرهای بنی نمیر، ج ۲۹:۵ پ.

شیخان، ج ۱۴۹:۱ پ، ۲۳۷ پ؛ ج ۱۹۱:۵ پ.

شیراز، ج ۵۸:۱، ۶۲، ۸۲ پ، ۱۱۱، ۱۱۷ پ، ۱۴۵ پ، ۱۴۶ پ، ۱۴۸، ۱۷۵، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۵، ۲۵۰، ۳۰۵، ۳۲۱، ۳۲۵؛ ج ۱۰۵:۲، ۱۰۶، ۱۱۵، ۱۴۳، ۱۵۸، ۲۶۵، ۲۸۰ پ، ۲۹۹، ۵۲۳؛ ج ۲۳:۳، ۳۰، ۱۱۲، ۱۳۵ پ، ۱۴۵، ۱۴۸ پ، ۱۸۴، ۱۸۵، ۲۳۳، ۲۳۷، ۲۷۹، ۲۹۹، ۳۲۸ پ، ۳۳۰، ۳۴۹ پ، ۳۶۲، ۳۶۵، ۳۷۷ پ، ۳۸۲، ۴۲۰، ۴۲۴، ۴۳۱، ۴۳۵، ۴۴۶، ۴۵۸، ۴۹۹، ۵۳۶؛ ج ۱۱۵:۴، ۱۲۹، ۱۳۱، ۲۲۶، ۲۷۳ پ، ۲۷۴، ۳۲۲.

۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۶۰، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۳، ۴۰۹، ۴۵۸، ج ۲۱:۵، پ ۲۲، پ ۲۴، پ ۲۵، پ ۵۸، پ ۷۹، پ ۹۹، پ ۱۰۴،
پ ۱۹۱، پ ۳۸۸، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۷، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۱۷، ۴۳۳، ۵۶۰

صاحب آباد تبریز، ج ۳:۳۴۳، ۵۳۴، ۵۳۵؛ ج ۴:

۴۹۹؛ ج ۵:۳۸۷.

صالحیه، ج ۵:۲۸.

صحراء (بیابان عبد قیس)، ج ۲:۴۰۷.

صدیق (تبنین)، ج ۳:۵۱۱.

صراه طائی، ج ۵:۳۲۱.

صغد سمرقند، ج ۱:۱۷۱، ۲۴۷.

صفا، ج ۱:۱۰۲، ۱۰۳.

صفین، ج ۱:۲۳۱، ۲۳۲، ۱۷۸، ۳۲۸، ۳۳۴؛ ج ۳:۴۰، ۴۱، ۷۴؛ ج ۴:۱۱۳، ۴۷۷، ۵۲۸.

صم، ج ۵:۴۱۳.

صنعاء، ج ۲:۴۵۵، ۴۵۶.

صور، ج ۱:۴۳؛ ج ۲:۱۰۴، ۴۴۸؛ ج ۳:

۳۱۸، ۳۱۹؛ ج ۴:۳۲۲؛ ج ۵:۲۳۸.

صهرشت، ج ۲:۵۱۴، ۵۱۵؛ پ.

صهیون، ج ۵:۵۰؛ پ.

صیدا، ج ۲:۴۳۲، ۴۳۳، ۵۱۸؛ ج ۴:۲۱۹، ۳۲۲؛ ج ۵:۳۰۲.

صیمره، ج ۲:۱۹۸؛ ج ۵:۳۴۰، ۳۴۱.

طائف، ج ۲:۹۱؛ ج ۳:۴۳۰؛ ج ۴:۴۹۵.

طالقان تهران، ج ۵: ۵۱۱.

طالقان خراسان، ج ۱: ۱۲۲؛ ج ۵: ۵۱۱.

طالقان قزوین، ج ۱: ۱۲۲، ۳۲۱.

طبرس، ج ۴: ۱۰۵، ۴۲۹ پ، ۴۴۳.

طبرستان، ج ۱: ۸۴، ۸۵، ۲۲۱، ۲۲۲ پ، ۳۰۴، ۳۱۶، ۳۱۸، ۳۲۴-۳۲۹، ۳۳۹، ۳۷۳؛ ج ۲:

۵۰، ۱۵۶، ۳۱۰، ۵۰۳، ۵۰۶؛ ج ۳: ۳۳۲؛ ج ۴: ۳۵، ۵۳، ۴۲۴، ۴۳۴، ۴۴۳؛ ج ۵: ۳۳۴، ۳۶۱؛ ج ۶: ۱۳۷ پ.

طبریہ شام، ج ۱: ۴۴ پ، ۸۵.

طبس، ج ۱: ۱۸۲؛ ج ۲: ۲۵۸؛ ج ۳: ۲۸۸، ۴۰۶؛ ج ۶: ۷۴ پ.

طبس کهلک، ج ۲: ۲۵۸.

طخارستان، ج ۱: ۲۴۶؛ ج ۵: ۵۱۱.

طرابلس، ج ۱: ۱۰۶؛ ج ۳: ۱۲۱، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۸۲؛ ج ۴: ۳۵.

طرسوس، ج ۱: ۱۷۳.

طریان، ج ۱: ۲۵۱.

طرشت تهران، ج ۳: ۲۲۶، ۲۶۷.

طسوج، ج ۱: ۲۷۲؛ ج ۲: ۲۵۵، ۳۰۷؛ ج ۳: ۱۴۲، ۱۷۴، ۱۸۹، ۳۸۷؛ ج ۴: ۴۳۳؛ ج ۵: ۳۷۰.

طفوف، ج ۲: ۱۳.

طلوسه (طلوزره)، ج ۲: ۴۱۹ پ.

طوس، ج ۱: ۶۲، ۶۳، ۹۲، ۱۲۴، ۱۳۰، ۱۳۱، ۲۲۵ پ، ۳۵۷؛ ج ۲: ۱۳، ۳۲۴؛ ج ۳: ۲۶۸؛ ج ۴: ۲۰۹، ۴۹۵؛ ج ۵: ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۸۶ پ،

۲۴۸، ۲۶۳، ۲۶۴.

ظاهریه، ج ۵: ۲۸۱.

عالی قاپو، ج ۴: ۵۱۵.

عباس آباد اصفهان، ج ۲: ۵۰۷ پ.

عبد العظیم (ری)، ج ۲: ۵۸، ۱۵۷، ۱۷۰، ۲۹۲؛ ج ۵: ۳۰۴، ۳۷۵.

عبات، ج ۳: ۲۵، ۲۸۰ پ؛ ج ۵: ۳۴۳ پ.

عجم (شهرهای -)، ج ۲: ۷۳.

ص: ۳۳۱

عدوه المغرب، ج ٥:٣١٧.

عراق، ج ١:١٠٨، ١٣٨، ١٦٣، ٢٢٤، ٢٠٩، ٢٤٥، ٢٥٧، ٢٦٥، ٢٦٦، ٣٢٣، ٣٤٥، ٤٠٩، ٤١٠، ٤٣١؛ ج ٢:١١٧، ١٣١، ٢٠١، ٢٦٨، ٣٦٩، ٣٧١، ٣٧٢، ٤٢٩، ٤٥٠، ٤٧٢؛ ج ٣:٢٠، ٢٥، ٣٠، ٣٥، ٩٨، ١٣٢، ٢٧٩، ٢٨٧، ٢٨٩، ٢٩٣، ٢٩٥، ٣٢٨، ٣٤٣، ٣٧٥، ٤٣٢، ٤٦٩، ٥٠٦، ٥٢١، ٥٣٢؛ ج ٤:٣٠، ٤٦، ٧٢، ٨٤، ١٢٢، ١٢٣، ١٨٢، ٢١٩، ٢٥٤، ٢٧٣، ٣٨٤، ٤١٠، ٤٧٣؛ ج ٥:١١٢، ٣٠٩، ٣٣٨، ٣٨٠، ٣٨٧، ٤٨٢، ٥٠١، ٥٠٧، ٥٢١، ٥٢٨، ٥٣٠.

عراق عجم، ج ١:١٧٢، ٢٥٧، ٣٤٢؛ ج ٢:

١٢٢؛ ج ٣:٣٧٥، ٣٠٥؛ ج ٤:٤٧٢، ١١٦؛ ج ٥:١٦٥، ٣٦٧، ٣٨٠، ٤٥٠؛ ج ٦:١٢٢، ١٢٢

عراق عرب، ج ١:٣٧٠، ٣٨٧؛ ج ٣:٢٣٤، ٣٧٦، ٥٢٠، ٥٤٠، ٥٤١؛ ج ٤:٥٢١، ٣٠٧؛ ج ٥:٥٠٧، ٣٦٧، ٧٣؛ ج ٦:١٨٤، ١٨٤.

عربستان، ج ١:٢٤٦؛ ج ٣:٥٢٥.

عرفات، ج ٢:٤٦٨، ٨٤؛ ج ٤:٨٤.

عسفان، ج ٤:٣٨٨.

عسقلان، ج ١:١٧٣.

عكبرا (عكبر)، ج ٥:٢٨٩، ٤٣٧.

عمارہ رشیدیہ، ج ٤:٢٥٢.

عمان، ج ١:٢٣٣، ٢٣٦، ٢٤٦؛ ج ٤:٤٧٤؛ ج ٥:

١٠٤.

عموریہ، ج ١:١٦٦.

عنجر جبل عامل، ج ٤:٣٢٢.

عنفجور جبل عامل، ج ٤:٣٢٢.

عیناثا، ج ١:٣٣٤؛ ج ٣:٢٤٢؛ ج ٥:٣٦٥.

غار، ج ٥:٢٩٠؛ ج ٦:١٥٠.

غازان، ج ۱۱۴:۲ پ؛ ج ۲۵۲:۴ پ.

غبادیان بلخ، ج ۳۶۴:۵ پ.

غدیر خم، ج ۴۱۷:۳؛ ج ۲۹۰:۵، ۳۱۵ پ.

غرب، ج ۳۲۰:۱.

غزنه/غزنین، ج ۲۱۶:۲؛ ج ۲۷۸:۴ پ؛ ج ۶:

۱۳۷.

غزه، ج ۱۷۳:۱؛ ج ۳۵:۳، ۳۳۱.

غسل گاه، ج ۴۴۰:۴.

غندجان، ج ۱۴۳:۲.

غوطه دمشق، ج ۱:۱۷۱، ۱۷۳، ۲۴۷؛ ج ۲، ۴۵۶ پ.

فارس، ج ۱:۱۷۱، ۲۱۲، ۲۳۶ پ، ۲۴۱، ۲۴۶ پ، ۲۴۹، ۲۵۲ پ؛ ج ۲:۱۴۳؛ ج ۳:۵۰، ۵۳۶؛ ج ۴:۱۱۵، ۲۷۳، ۳۸۴ پ، ۵۰۱؛ ج ۵:

۲۸۵، ۳۱۵، ۴۳۳، ۴۸۱

فخ، ج ۴۰۵:۲.

فدک، ج ۲۳:۶ پ.

فرات، ج ۱:۱۰۹، ۱۷۳، ۲۴۶؛ ج ۲:۲۶۸ پ، ۳۸۸؛ ج ۳:۳۳۹؛ ج ۴:۱۲۷؛ ج ۵:۵۲۱، ۵۲۲.

فراداغ، ج ۷۷:۲.

فرانسه، ج ۳۵۸:۴ پ.

فراه، ج ۱:۴۴، ۳۰۷؛ ج ۲:۱۰۹، ۲۴۶، ۴۶۰؛ ج ۳:۴۶۸؛ ج ۴:۳۵۸، ۳۷۵، ۳۷۶؛ ج ۵:

۴۱۱، ۴۱۴، ۴۲۳، ۴۹۰.

فراهان، ج ۳۳۷:۴.

فرح آباد مازندران، ج ۵:۶۶.

فرحه الجوزه، ج ۳:۴۹۹.

فردوس، ج ۶:۷۵ پ.

ص: ۳۳۲

فرزل بعلبک، ج ۱۵۷:۲ پ.

فرضه، ج ۲۳۶:۱؛ ج ۴۹۹:۳.

فریدن، ج ۱۲۲:۶ پ

فسا، ج ۱: ۲۴۱، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۸ پ، ۲۴۹، ۲۵۰؛ ج ۴۲۰:۳؛ ج ۱۱۳:۴.

فشافویه ری، ج ۳۲۲:۵ پ.

فشکل دره قزوین، ج ۲۵۴:۴.

فقعان، ج ۱۱۸:۴.

فقعہ صور، ج ۴۸۸:۲.

فلسطين، ج ۱: ۱۷۳.

فم معقل، ج ۳۴۱:۵ پ.

فنا خسرو، ج ۲۴۶:۱.

فنجگرد نیشابور، ج ۴۱۹:۳.

فندرسک، ج ۱۲۵:۶، ۱۲۶، ۱۲۷.

فومن، ج ۲۲۶:۴.

فہلیان، ج ۴۶۳:۳.

فیروزکوه، ج ۵۸:۲ پ؛ ج ۵۱۹:۴ پ.

فین، ج ۲۷:۴ پ.

قائن، ج ۳۹۹:۵ پ؛ ج ۷۳:۶، ۷۴.

قادیسیہ، ج ۱: ۴۱۰؛ ج ۲: ۳۷۱، ۳۷۷؛ ج ۴:

۴۷۸ پ؛ ج ۱۴۸:۵ پ.

قاسيون، ج ۳۳۹:۳ پ؛ ج ۲۸۱:۵.

قاہرہ، ج ۲۱۸:۱، ۲۳۷؛ ج ۱۸۴:۲ پ، ۱۸۷، ۲۰۳؛ ج ۳۵:۳ پ، ۱۳۳ پ، ۱۷۵، ۲۷۵؛ ج ۴:

۲۴۴؛ ج ۱۸۱:۶ پ.

قبر آقا حسن خوانساری، ج ۶۱:۲.

قبر ابن شہر آشوب، ج ۲۱۲:۵.

قبر ابو لؤلؤ، ج ۴۷۱:۴، ۴۷۲.

قبر با بارکن الدین، ج ۶۱:۲.

قبر امام رضا (ع)، ج ۴۳۵:۴.

قبر براء بن مالک، ج ۴۱۲:۵.

قبر حضرت خدیجہ (ع)، ج ۱۱۰:۵ پ.

قبر دانیال نبی، ج ۴۱۳:۵.

قبر درویش محمد عاملی، ج ۳۰۶:۲ پ؛ ج ۵:

۱۱۱ پ.

قبر دعبل بن علی، ج ۵۰۸:۴.

قبرستان معلی (مکہ)، ج ۱۱۰:۵ پ.

قبر سید ماجد بحرانی، ج ۲۱:۵.

قبر شہاب الدین ناصر بن ... متوج بحرانی، ج ۵:

۳۷۰ پ.

قبر علامہ حلّی، ج ۴۰۵:۱.

قبر فراء، ج ۵۰۱:۵.

- قبر كمال الدين نجفى، ج ۱: ۳۸۱.
- قبر محمد بن على خاتون عاملى، ج ۵: ۲۲۹ پ.
- قبر مرزبانى، محمد بن عمران، ج ۵: ۲۴۵ پ.
- قبر معاويه، ج ۴: ۲۳۹.
- قبر منصور بن زبيرقان نمرى، ج ۴: ۵۰۸.
- قبر يعقوب صفار، ج ۵: ۴۱۳.
- قبة الشرايين مسجد الحرام، ج ۴: ۴۳۸.
- قتلگاه، ج ۱: ۳۳۸؛ ج ۴: ۴۲۹، ۴۳۰ پ، ۴۴۰.
- قدس، ج ۳: ۱۲۶.
- قدمگاه (دار ابجد)، ج ۱: ۲۵۰ پ.
- قدمگاه امام رضا (ع)، ج ۴: ۵۲۶.
- قراح ابى الشحم، ج ۴: ۳۷۷.
- قرافه كبرى، ج ۳: ۳۵؛ ج ۶: ۶۴ پ.
- قرميسين - کرمانشاهان.
- قرن المنازل، ج ۲: ۳۳۱، ۳۳۴ پ.
- قره حصار، ج ۲: ۳۵۱.
- قره مان، ج ۲: ۳۵۱.
- قزوين، ج ۱: ۳۱۷، ۳۲۸، ۳۲۹؛ ج ۲: ۳۳، ۶۹،

٧٢، ٧٦، ١٢١، ١٣٤، ١٣٥، ١٩٥، ٢٤٢، ٢٤٩، ٢٩٢، ٢٩٥، ٣٢٨، ٣٦٠؛ ج ٣:٤٥، ٩٨، ١١٢، ١٢٢، ١٣٩، ١٥٣، ١٧٤، ١٨٢، ٢٢٥، ٢٦٨، ٢٨٧، ٣٢٨، ٣٢٩، ٣٣١، ٢٥٠، ٣٩٧، ٤٠٥، ٤٤٥، ٤٦٧، ٥٣٧؛ ج ٤:١٣١، ١٣٣، ١٤٥، ١٨٨، ٢٤١، ٢٥٤، ٢٥٥، ٣٣٣، ٤٦٥، ٤٧٣، ٤٩٧، ٤٩٩، ٥٠٠، ٥٢٠؛ ج ٥:٣٧، ٦٦، ٦٧، ٧٩، ٨٣، ١٣٦، ١٣٧، ١٦٠، ١٧٨، ١٨٨، ١٨٩، ٢٠٩، ٢٥٠، ٢٥٤، ٢٦٩، ٢٧١، ٣١١، ٣٢١؛ ج ٦:١٣٦، ١٣٧، ١٦٠.

قسطنطنيه، ج ١:٥٦، ١٦٣، ٢٤٢؛ ج ٢:٤٢٤، ٤٢٩، ٤٩١؛ ج ٣:١١٢، ١٧٤، ٢٧٩، ٣٤٢، ٥٠٤؛ ج ٤:١٣٧، ٤٨٩؛ ج ٥:٣٩.

قطيف، ج ٢:١٠٢، ١٥٩، ٢٥٠؛ ج ٣:٣٢٣، ٤٢٥؛ ج ٥:٣٩٩، ٥٥٦؛ ج ٦:١٧٣.

قعر، ج ٤:٥٠٧.

قلعه ابن عماره، ج ١، ٢٤٩.

قلعه الموت، ج ٢:٣٢٠؛ ج ٥:٢٦٥.

قلعه ايروان، ج ٤:٥١٢.

قلعه بحرین، ج ٤:٤٧١.

قلعه جعدر، ج ٥:٥٣٤.

قلعه دحيه، ج ١:٢٥٠.

قلعه دمشق، ج ٥:٣٤٦.

قلعه روم، ج ١:١٧٣.

قلعه شام، ج ٥:٣٠٢، ٣٠٦، ٣٠٧، ٣٢٦، ٣٦٦، ٣٦٩، ٤١١، ٤٢١، ٥٦٢.

قلعه قهقهه، ج ٢:٧٦.

قلعه ملا حده اسماعيليه، ج ٣:٢٨٨.

قلعه نجم، ج ١:١٧٣.

قم، ج ١، ٨٥، ١٢٩، ١٤٩، ١٧٧، ١٨٦، ٢٣٧، ٢٤٨، ٢٧٠، ٣٠٥، ٣٢١، ٣٢٢، ٣٢٣، ٣٢٨، ٣٢٩، ٣٣٥، ٣٥٩، ٣٦٠، ٣٦١، ٣٨٠، ٤١٩، ٤٢٩؛ ج ٢:٣٠، ٥٢، ٥٣، ١٦٥، ٢٠١، ٢٢١، ٢٩٨، ٣٢٠، ٤٨٣، ٥١٩؛ ج ٣:٢٣، ١٤٤، ٢٨٣، ٢٨٤، ٣٢١، ٤٧١، ٤٩٤، ٥٠٢؛ ج ٤:٢٣، ٢٨، ٢٩، ٩٧، ١٠٥، ١٠٧، ١٨٠، ١٨١، ٢٣٢، ٢٦٨، ٢٩٤، ٣٤٥، ٣٤٦، ٣٨٥، ٤٠٩، ٤٤٣، ٤٧٢، ٤٩٥؛ ج ٥:٤٩.

۷۴ پ، ۷۹ پ، ۱۷۲ پ، ۱۷۳ پ، ۱۷۷ پ، ۱۹۱ پ، ۲۸۸ پ، ۲۸۹ پ، ۴۹۵ پ، ۵۳۰ پ؛ ج ۹۵:۶ پ، ۱۲۳ پ، ۱۸۰ پ، ۱۹۴ پ.

قندهار، ج ۵۲:۲، ۵۴.

قنسرین، ج ۱:۱۷۳، ۲۳۱.

قنطره های بنی دار، ج ۴۹:۲ پ.

قوسان، ج ۱۶۷:۲.

قوشنقان نیشابور، ج ۴:۵۲۳.

قومس، ج ۱:۲۴۸، ۲۴۹؛ ج ۵:۳۶۴ پ.

قونیه، ج ۲:۳۵۱؛ ج ۵:۵۰۷.

قوهده، ج ۱:۵۰؛ ج ۲:۴، ۴۱۸.

قوهده سفلا، ج ۲:۴۱۸ پ.

قوهده علیا، ج ۲:۴۱۸ پ.

قهپا، ج ۴:۳۷۴.

قهستان، ج ۳:۲۸۸؛ ج ۵:۲۶۵ پ.

قیروان، ج ۵:۴۲۲ پ.

کابل، ج ۱:۲۴۶.

کاخ خورتق، ج ۴:۵۱۴.

کاروانسرای سار و تقی اصفهان، ج ۲:۵۳ پ.

کازرون، ج ۱:۲۴۸، ۲۴۹؛ ج ۲:۱۳۹، ۱۴۱ پ،

۱۴۲؛ ج ۴، ۲۲، ۵۲۳؛ ج ۵، ۲۸۵ پ.

کاشان، ج ۱: ۸۹، ۲۲۴، ۲۴۸، ۳۱۰، ۳۴۹؛ ج ۲، ۱۹۱ پ، ۲۰۵، ۴۶۲، ۵۲۱ پ؛ ج ۳: ۹۰، ۱۳۵ پ، ۱۶۷، ۲۸۰، ۲۸۳، ۲۸۴، ۳۲۱، ۳۴۳، ۳۵۲، ۴۶۹، ۴۷۱، ۴۸۴، ۴۹۲، ۵۲۳ پ؛ ج ۴: ۱۱۹، ۲۲۱، ۲۲۷، ۲۶۹، ۲۸۵، ۳۸۵ پ، ۴۲۹، ۴۵۱، ۴۵۷، ۴۶۳، ۴۶۵، ۴۷۲، ۴۷۳؛ ج ۵: ۷۹ پ، ۱۰۵، ۱۵۴، ۱۶۷، ۱۷۶؛ ۱۹۱ پ، ۲۳۳، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۸۷، ۲۹۶ پ، ۳۴۳، ۴۰۱ پ؛ ج ۶: ۶۰، ۸۰.

کاشغر، ج ۲: ۴۴ پ.

کاظمین، ج ۳: ۳۰، ۲۰۸؛ ج ۴: ۳۷، ۵۱؛ ج ۶:

۱۹۴.

کبک، ج ۴: ۳۱۴.

کیسه، ج ۳: ۵۴۰.

کتابخانه آستان قدس رضوی، ج ۱: ۳۴۸، ۳۶۵، ۳۸۱؛ ج ۳: ۱۸۹، ۱۹۶، ۴۶۱ پ؛ ج ۴: ۹۹، ۱۰۰، ۳۶۵؛ ج ۵: ۱۵۷ پ، ۱۶۸، ۲۹۲ پ

کتابخانه آستان قدس علوی، ج ۱: ۵۸؛ ج ۴: ۱۷۲، ۳۷۴.

کتابخانه آیه الله حکیم، ج ۵: ۲۹۵ پ.

کتابخانه آیه الله مرعشی، ج ۱: ۲۹۱ پ، ۴۶۱ پ.

کتابخانه ابن شد قم، ج ۱: ۲۷۳.

کتابخانه ابن طاووس، ج ۵: ۴۲۹ پ.

کتابخانه خدیویه مصر، ج ۵: ۲۸۰ پ.

کتابخانه روضاتی، سید احمد، ج ۱: ۷۹ پ؛ ج ۵:

۳۷۶ پ.

کتابخانه ساوه، ج ۵: ۴۵۰ پ.

کتابخانه سماوی، ج ۵: ۳۲۶ پ.

کتابخانه سید حسن صدر: ج ۵: ۳۷۶ پ.

کتابخانه شیخ حسین مقدس، ج ۴: ۳۹۳ پ؛ ج ۵:

۸۰.

کتابخانه شیخ علی بن مریم بیگم، ج ۱: ۲۱۱.

کتابخانه شهید ثانی، ج ۶: ۱۴۱.

کتابخانه صفوی، سلطان حسین، ج ۲: ۲۲۲.

کتابخانه صفی الدین در اردبیل، ج ۱: ۳۰۸؛ ج ۵:

۵۹؛ ج ۶: ۱۷۵.

کتابخانه علامه مجلسی، ج ۱: ۴۲۹؛ ج ۳: ۴۶۱ پ.

کتابخانه فاضل هندی، ج ۱: ۱۸۱، ۲۱۹، ۳۸۰، ۴۰۳، ۴۲۸؛ ج ۳: ۳۰۷، ۳۵۵؛ ج ۴: ۱۸۶.

کتابخانه قاضی در کوبنان، ج ۱: ۲۱۳.

کتابخانه قسطنطنیه روم، ج ۴: ۱۳۷.

کتابخانه کلانتر، ج ۱: ۳۱۰.

کتابخانه مدرسه شریف، ج ۵: ۵۸.

کتابخانه مدرسه شهید مطهری، ج ۴: ۴۶۱ پ

کتابخانه ملا حسین اردبیلی، ج ۱: ۳۱۰.

کتابخانه ملا ذو الفقار، ج ۱: ۱۸۲.

کتابخانه ملا رضی در هرات، ج ۱: ۴۱۹.

کتابخانه مجلس شورا، ج ۱: ۱۱۲ پ.

کتابخانه محدث نوری، ج ۴: ۴۰۲ پ.

کتابخانه وقفی قسطنطنیه، ج ۱: ۲۴۲.

کتابخانه همدانی، حاجی آقا رضا، ج ۴: ۳۲۱ پ.

کتابخانه یکی از نواده ابن طاووس، ج ۴: ۱۷۳.

کته، ج ۱: ۲۵۱.

کجور، ج ۱: ۲۲۲ پ.

کراچک واسط، ج ۵: ۲۳۶.

کربلا، ج ۱: ۵۲، ۶۱، ۷۰، ۹۱، ۱۴۳ پ، ۲۱۹، ۲۹۱، ۳۰۲؛ ج ۲: ۴ پ، ۱۶ پ، ۵۸ پ، ۱۳۵، ۲۰۳، ۲۱۲ پ، ۲۶۵، ۲۶۸، ۳۴۰، ۵۱۷

پ؛ ج ۳: ۲۴، ۱۳۷، ۱۹۹، ۳۲۵ پ، ۴۱۲ پ؛ ج ۴:

ص: ۳۳۵

۵۱، ۶۵، ۶۷، ۳۱۹، ۳۸۶، ۴۶۹؛ ج ۵، ۷۴ پ، ۸۶ پ، ۸۷ پ، ۱۰۵ پ، ۱۰۶ پ، ۱۵۲ پ، ۱۵۴ پ، ۳۱۵ پ، ۴۹۶ پ، ۵۶۰ پ.

کرج، ج ۱:۳۲۹؛ ج ۶:۱۲۲.

کرجه، ج ۵:۴۱۳.

کرخ بغداد، ج ۲:۵۱۱؛ ج ۳:۵۰۳، ۵۱۸؛ ج ۴:

۴۳؛ ج ۵:۴۶۴، ۴۶۹ پ.

کرزگان بحرین، ج ۳:۳۰ پ.

کرک، ج ۱:۲۰۱، ۲۵۸ پ، ۲۹۵، ۲۹۶؛ ج ۳:

۵۲۰، ۵۳۸؛ ج ۴:۳۴۹.

کرک نوح، ج ۱:۲۵۸ پ؛ ج ۲:۴۲۹؛ ج ۳:۵۳۸؛ ج ۴:۳۴۹؛ ج ۵:۹۱ پ، ۱۹۶ پ.

کرمان، ج ۱:۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۳۶، ۲۴۵؛ ج ۲:۵۱۱؛ ج ۳:۱۱۲، ۱۱۴ پ، ۱۱۵، ۱۹۰، ۳۶۱؛ ج ۴:۱۲۴، ۱۴۰، ۲۳۶، ۲۷۸ پ،

۳۲۲، ۳۷۶؛ ج ۵:۳۱۵، ۴۰۳.

کرمانشاه، ج ۱:۹۲ پ؛ ج ۳:۱۱۲، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۶۰، ۱۹۰، ۲۰۱ پ، ۲۸۷، ۳۶۱، ۵۳۸.

کرهرود، ج ۳:۱۱۶.

کشانیه، ج ۱:۱۷۱.

کشمیر، ج ۴:۳۵۴ پ؛ ج ۵:۵۵.

کعبه - بیت الله.

کفعم، ج ۱:۵۷.

کلبار، ج ۴:۳۶۹.

کلکته، ج ۲:۱۱۴ پ، ۴۶۰؛ ج ۴:۳۵۸ پ.

کلودا، ج ۱:۲۴۶.

کلین، ج ۴:۲۶۸؛ ج ۵:۳۲۲ پ.

کمره، ج ۴:۳۳۷.

کناسه کوفه، ج ۲:۳۶۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۵، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۴، ۴۱۱.

کن تهران، ج ۳:۲۲۷ پ.

کوبنان - کوهبنان

کوشک، ج ۵:۴۰۱ پ.

کوفه، ج ۱:۱۰۸، ۱۹۳، ۲۸۰، ۲۸۲، ۳۴۴ پ، ۳۵۶، ۳۸۹، ۳۹۱، ۴۰۹؛ ج ۲:۴۹ پ، ۲۴۳، ۳۲۵، ۳۳۸ پ، ۳۶۹، ۳۷۱، ۳۷۷-۳۷۵، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۵، ۳۸۹، ۳۹۲، ۳۹۵، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۴، ۴۱۱، ۴۱۷ پ، ۴۷۲ پ، ۴۸۰؛ ج ۳:۱۰۷، ۱۳۷، ۱۴۶، ۱۹۳، ۲۲۶ پ، ۳۶۳، ۴۲۵، ۴۶۱؛ ج ۴:

۱۲۶، ۱۲۷، ۱۶۷، ۱۷۵ پ، ۲۲۸، ۲۶۲ پ، ۲۶۹، ۲۸۹، ۲۹۰، ۳۱۴، ۳۴۵، ۳۸۳، ۴۱۰، ۴۷۸ پ، ۵۰۹، ۵۱۴ پ، ۵۲۷ پ؛ ج ۵:

۵۱ پ، ۷۳ پ، ۵۲۲ پ، ۵۶۰ پ؛ ج ۶:۳۵، ۱۰۸ پ، ۱۱۸، ۱۳۴، ۱۷۳.

کوه البرز، ج ۱:۲۴۹ پ.

کوهبنان، ج ۱:۲۱۳؛ ج ۵:۳۷۵.

کوهپایه، ج ۴:۳۷۵.

کوه خوش، ج ۵:۲۱۲.

کوه رضوی، ج ۳:۱۳۷.

کوه سرخاب، ج ۴:۲۵۲ پ.

کوه صدیق نبی، ج ۴:۱۵۸.

کهف (غار -)، ج ۱:۱۷۲.

کیش، ج ۱:۲۴۸

گرجستان، ج ۱:۴۶؛ ج ۴:۵۱۲.

گرگان، ج ۱، ۸۴، ۱۹۱، ۳۱۸، ۳۲۸، ۳۲۹؛ ج ۳:

۹۳؛ ج ۴: ۱۸۹، ۲۷۸، پ، ۲۸۶؛ ج ۶: ۴۹، پ، ۱۲۲، ۱۳۰.

گرمی، ج ۳: ۴۲۴، ۴۲۶.

گناباد، ج ۶، ۷۵، پ.

ص: ۳۳۶

گنجه، ج ۴۰۹:۴؛ ج ۱۷۲:۵ پ.

گوگد، ج ۱۲۳:۶ پ.

گیلان، ج ۸۵:۱، ۱۱۲، ۱۳۵، ۲۰۴، ۲۰۶، ۲۱۸، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۳۷، ۲۴۷، ۳۱۴، ۳۱۶، ۳۳۹؛ ج ۶۹:۲، ۷۹ پ، ۸۶، ۱۱۰، ۱۲۹، ۱۳۰، ۳۲۰ پ، ۳۵۸، ۴۵۹، ۴۸۸، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۱۵؛ ج ۳:۹۹، ۱۴۵، ۱۸۳، ۲۶۱، ۲۶۲، ۳۴۷، ۳۷۵، ۳۷۹، ۳۸۰، ۴۵۲، ۴۶۷ پ؛ ج ۲۲۶:۴، ۴۳۴، ۴۴۳، ۴۵۱، ۴۹۹؛ ج ۸۳:۵، ۱۶۷، ۳۸۱، ۵۶۲.

لار، ج ۲، ۱۶۰ پ؛ ج ۳۹۰:۴.

لاوند، ج ۴۸۳:۲.

لاهور، ج ۸۲:۱ پ؛ ج ۴۰۵:۵، ۴۱۱، ۴۱۵ پ.

لاهیجان، ج ۹۲:۱ پ، ۲۳۷؛ ج ۷۱:۲؛ ج ۳:

۱۴۵، ۲۶۲، ۳۷۹؛ ج ۷۲:۵، ۸۳، ۱۸۹ پ، ۲۰۹ پ، ۲۵۵؛ ج ۱۸۲:۶.

لکنهو، ج ۵، ۱۸۹.

لبنان اصفهان، ج ۱، ۲۱۸ پ.

لنگر تربت جام، ج ۳، ۴۶۷، ۴۶۸ پ.

لنگرود، ج ۸۶:۲.

لويزه، ج ۱:۵۷، ۶۰.

لیدن، ج ۲۵۵:۴ پ.

ماحوز، ج ۳۵۸:۵ پ.

مازندران، ج ۱:۶۱، ۸۴، ۹۱، ۹۷، ۱۴۲، ۱۴۸، ۲۰۶، ۳۷۰، ۳۷۳، ۴۲۰؛ ج ۵۲:۲ پ، ۵۸ پ، ۷۰ پ، ۱۱۰، ۱۲۸، ۱۷۶ پ، ۱۹۴، ۲۵۶، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۸۲، ۳۴۴، ۴۸۷، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶ پ؛ ج ۳:۲۳، ۸۱، ۱۷۹، ۱۸۳، ۱۹۷، ۲۵۱، ۳۲۰، ۳۷۳، ۳۸۰، ۴۶۶، ۵۱۹؛ ج ۱۰۵:۴، ۱۵۱، ۱۹۲، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۹۳، ۴۳۱، ۴۴۳، ۴۵۰، ۴۶۴، ۴۶۶، ۴۶۶؛ ج ۵:

۵۹، ۶۳، ۶۵، ۶۶، ۸۹ پ، ۲۰۳، ۲۱۲، ۲۶۴، ۳۳۲، ۳۶۴ پ، ۳۹۸، ۴۱۰، ۵۰۶؛ ج ۱۱۱:۶.

مامطير، ج ۳۳۴:۵ پ.

ماوراء النهر، ج ۱: ۴۰، ۱۷۱؛ ج ۲: ۷۹، ۲۰۵، ۲۵۹ پ؛ ج ۳: ۳۰۲؛ ج ۴: ۲۴۲ پ، ۳۵۴ پ، ۳۸۴ پ، ۴۱۹؛ ج ۵، ۴۰۳، ۵۲۱؛ ج ۶:

۱۰۱ پ، ۱۱۷.

ماه البصره، ج ۵: ۳۸۰.

ماين، ج ۱: ۲۵۲.

محله باب دزیه اصفهان، ج ۱: ۱۲۲ پ.

محله باغات اصفهان، ج ۴: ۲۷۰.

محله باغ میشه، ج ۴: ۲۵۲ پ.

محله براق، ج ۴: ۴۱۱ پ.

محله جاوا بين حله، ج ۱: ۱۹۳ پ.

محله حسن آباد اصفهان، ج ۴: ۲۷۱ پ.

محله درب مسلخ گاه ری، ج ۳: ۵۰۳، ۵۱۸.

محله راستگوی آمل، ج ۱: ۲۲۲.

محله رقه، ج ۴: ۲۷۱ پ.

محله رمله، ج ۱: ۳۷۱.

محله سنگ سیاه شیراز، ج ۲: ۲۸۰.

محله شیخ یوسف بنا (– اصفهان)، ج ۴: ۳۷۹، ۳۸۱.

محله کران اصفهان، ج ۶: ۲۹.

محله معالز نیشابور، ج ۴: ۲۷۷؛ ج ۵: ۵۱۰.

محله نبویه، ج ۳: ۳۲۸.

مدائن، ج ٣:٤٧٨.

مدرسة اسديه حلب، ج ٣:٢٧٥ پ.

مدرسة التفاتيه قروين، ج ٥:٦٧.

ص:٣٣٧

مدرسه امام قلی خان شیراز، ج ۴:۲۲۶.

مدرسه امام مهدی قم، ج ۶:۵۸، پ ۲۰۰.

مدرسه جنب هارونیه اصفهان، ج ۴:۳۸۲، پ.

مدرسه خواجه، ج ۵:۳۶، پ.

مدرسه دروازه عراق، ج ۴:۴۲۹، پ.

مدرسه سلطانی اصفهان، ج ۴:۱۲۹، پ.

مدرسه سلطانی هرات، ج ۲:۲۰۵؛ ج ۳:۳۷۶.

مدرسه سلطانیه موصل، ج ۱:۳۶۳، پ.

مدرسه سمیعیه مشهد، ج ۵:۸۱، پ.

مدرسه شرف الدین محمد، ج ۵:۵۳۰، پ.

مدرسه شیخ لطف الله، ج ۳:۲۳۸.

مدرسه ظاهریه، ج ۵:۲۸۱، پ.

مدرسه عبد العظیم (ع)، ج ۵:۳۷۵، ۳۷۶، پ.

مدرسه قسطنطنیه، ج ۲:۴۳۴، پ.

مدرسه گوهرشاد، ج ۳:۱۱۵، ۳۷۷، پ.

مدرسه مادر شاه، ج ۴:۱۲۹.

مدرسه معصومه (س) (- قم)، ج ۲:۲۲۱؛ ج ۳:

۱۴۴.

مدرسه ملا عبد الله شوشتری، ج ۱:۲۹۶، ۲۹۷؛ ج ۳:۲۳۸.

مدرسه منصوریه شیراز، ج ۳:۲۳۳، ۲۳۷، ۴۳۲؛ ج ۵:۳۹۲، پ.

مدرسة ميرزا جعفر، ج ٥:٨٢، پ ١٣٥.

مدرسة نظاميه بغداد، ج ٤:٢٧٨؛ ج ٥، ٨٢، ٥٠٨.

مدرسة نواب قروين، ج ٥:٢٥٤.

مدرسة نوريه موصل، ج ١:٣٦٣.

مدرسة نوريه بعلبك، ج ٢:٤٢٩.

مدفن يحيى بن زيد، ج ٥:٥١٢، ٥٢١، ٥٣٠.

مدينة، ج ١:٢٢٢، پ ٢٧٥، ٢٨٣، ٣٢٠، ٣٢٢، ٣٢٣، ٣٥٧؛ ج ٢:٢٣، ٣٤، ٩٠، ١٢١، ١٣٢، ١٣٥، ٣٦٨، ٣٦٩، ٣٧٢، ٣٧٦، ٣٧٨، ٣٨٦، ٣٨٧، ٣٩٤، ٣٩٥، ٤٠٣، ٤١١؛ ج ٣:

١٥٦، ٢٩٣، ٢٩٤، ٤١٠، ٤٣١، ٤٧٥؛ ج ٤:٨٠، ٣٠٠، ٣٨٦، ٣٨٨، پ ٣٩٠، ٤٧١، ٤٧٦، ٤٨٠؛ ج ٥:٢٩، پ ٦٣، ١٢١، ١٥١، ١٦٠، ١٦٣، ١٦٤، ٤٦٩، ٥١١، پ ٥١٣، ٥١٥، ٥٢٩؛ ج ٦:٢٣، ٣٠، ٨٣، ٨٥، پ ١٣٤، ١٦٨، ١٧٣.

مدينة السادات زواره، ج ١:٣٠٨.

مدينة السلام، ج ٣:١٥٩؛ ج ٤:٤٠٥؛ ج ٥:٣٦٢.

مدينة السوس، ج ٥:٤١١.

مراغه، ج ١:٣٦٢؛ ج ٤:٤٦٥؛ ج ٥:٢٦٨؛ ج ٦:

١١١.

مرعش، ج ١:١٧٣؛ ج ٢:٢٥٧، پ ٢٥٨؛ ج ٥:

٤١١، ٤١٢.

مركبه زلزل، ج ٣:٥٠٣.

مرو، ج ٢:٤١٥، ٤٩٢؛ ج ٣:٣٣١، پ ٣٦١؛ ج ٤:٢٨٥، پ ٥٢٥؛ ج ٥:٣٦٤، ٤٠٣.

مروود، ج ٥:٥١١، ٥٢١.

مرو شاهجهان، ج ٥:٤٠٣.

مزار ابن شهر آشوب، ج ۵: ۲۱۲.

مزار پیر خواجه ابو الولید، ج ۲: ۲۰۵ پ.

مزار حافظ شیرازی، ج ۲: ۳۴۵ پ.

مزار سید هاشم بحرانی، ج ۵: ۴۴۳.

مزار صالح پیغمبر، ج ۵: ۳۷۰ پ.

مزار قاضی نور الله، ج ۵: ۴۱۶ پ.

مزار ملا کاشفی سبزواری، ج ۲: ۲۱۸ پ.

مزاله رود، ج ۴: ۴۳۸.

مستجار، ج ۲: ۳۳.

مستنصریه، ج ۴: ۴۰.

ص: ۳۳۸

مسجد آل طریحی، ج ۴: ۴۱۱ پ.

مسجد اعظم کوفه، ج ۲: ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۹؛ ج ۵:

۸۶، ۸۸.

مسجد الحرام، ج ۲: ۲۹۵ پ؛ ج ۴: ۴۳۸؛ ج ۵:

۵۱ پ، ۱۳۹، ۲۵۵، ۵۳۶.

مسجد جامع اربل، ج ۴: ۲۱۹.

مسجد جامع اصفهان، ج ۵: ۷۰، ۸۵ پ.

مسجد جامع امیر علیشیر نوائی، ج ۲: ۲۰۵ پ.

مسجد جامع باب زویله، ج ۳: ۳۵ پ.

مسجد جامع چلبی، ج ۳: ۸۸ پ.

مسجد جامع عباسی اصفهان، ج ۲: ۳۵۴: ۳۵۹.

مسجد جامع عتیق اصفهان، ج ۳: ۲۴۷.

مسجد جامع مشهد، ج ۴: ۴۴۹، ۴۵۰.

مسجد جامع مصر، ج ۱: ۱۶۵، ۱۷۵.

مسجد جامع یثرب، ج ۳: ۵۱۲ پ.

مسجد حسن پاشا صاحب آباد تبریز، ج ۴:

۴۹۹ پ.

مسجد حیدرآباد، ج ۵: ۲۲۹ پ.

مسجد خدائین، ج ۲: ۵۱۱.

مسجد سارو تقی، ج ۲: ۵۳ پ.

مسجد سدره، ج ۵: ۳۷۱ پ.

مسجد شام، ج ۵: ۲۲۱.

مسجد شاه، ج ۴: ۵۱۵ پ.

مسجد شیخ لطف الله، ج ۴: ۱۵۴، ۵۱۵، ۵۲۰.

مسجد صلاحی سناد تاج نیشابور، ج ۴: ۴۳۶.

مسجد عتیق اصفهان، ج ۴: ۴۸۶.

مسجد عتیق همدان، ج ۶، ۱۳۱.

مسجد کرخ، ج ۴: ۴۳.

مسجد کوفه - مسجد اعظم کوفه.

مسجد گوهرشاد - مسجد جامع مشهد.

مسجد لؤلؤی، ج ۵: ۳۲۲ پ.

مسجد لبنان، ج ۱: ۲۱۸.

مسجد مدینه، ج ۴: ۴۸۰.

مسجد معلق سامرا، ج ۶: ۱۵۴.

مسجد مکه، ج ۴: ۴۸۰.

مسجد نبوی، ج ۳: ۴۷۵ پ.

مسقط، ج ۱: ۲۳۶، ۳۸۶.

مسلم آباد/سلم آباد، ج ۲: ۱۹۷.

مسیله، ج ۵: ۳۱۷ پ.

مشعر، ج ۱: ۱۰۲، ۱۰۳؛ ج ۵: ۵۳۶.

مشغره/مشغر، ج ۱:۳۰۳؛ ج ۵:۱۱۲، ۱۵۳ پ.

مشهد ائمه عراق، ج ۵:۱۱۲.

مشهد اردهاال/مشهد قالی شوران، ج ۴:۲۶۹ پ، ۲۷۰.

مشهد الحسين حلب، ج ۵:۲۱۲ پ.

مشهد امامين سر من رای، ج ۴:۴۶۹.

مشهد امير المؤمنين، ج ۱:۵۱، ۵۸، ۲۱۲؛ ج ۲:

۲۱؛ ج ۳:۹۳؛ ج ۴:۴۶۹؛ ج ۵، ۲۵۴، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱.

مشهد بالاکرس - مشهد قالی شوران.

مشهد حسين بن علی (ع)، ج ۱:۳۸۶؛ ج ۲:۲۱، ۲۰۳؛ ج ۳:۲۴۷، ۲۴۸؛ ج ۴:۲۳۶، ۴۶۹؛ ج ۵:۲۲۷، ۲۶۴.

مشهد رضوی (ع)، ج ۱:۴۰، ۴۱، ۴۲، ۶۳ پ، ۶۴، ۱۲۴، ۱۳۹، ۱۵۲، ۱۶۳، ۲۲۰، ۲۲۷، ۲۹۳ پ، ۲۹۵، ۳۱۳، ۳۳۸، ۳۶۲، ۳۷۰؛ ج

۲:۸۹، ۱۲۰، ۱۲۲، ۱۳۴، ۱۵۷، ۱۸۱ پ، ۱۸۴ پ، ۱۸۸-۱۹۰ پ، ۲۱۰، ۲۲۲، ۲۶۵، ۲۹۲، ۳۰۷، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۹، ۳۳۲، ۳۴۹،

۳۵۵، ۴۴۵، ۵۲۳؛ ج ۳:۱۸۳، ۲۰۰،

ص:۳۳۹

۲۰۴، ۲۳۸، ۲۶۹، ۲۷۱، ۲۷۹، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۴۲، ۳۸۷، ۳۹۳، ۴۱۱، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۵، ۵۳۰؛ ج
۱۵۰:۴، ۱۵۸، ۱۶۰، ۳۰۴، ۴۱۲، ۴۱۶، ۴۲۶، ۴۲۸، ۴۲۹ پ، ۴۴۱، ۴۷۱، ۴۸۲، ۴۸۶، ۴۹۵، ۵۰۴ پ، ۵۲۰، ۵۳۰؛ ج ۲۸:۵، ۷۴، ۷۵،
۷۷، ۷۹، ۸۰ پ، ۸۲ پ، ۸۳ پ، ۹۱ پ، ۹۲ پ، ۱۱۲، ۱۳۳ پ، ۱۳۴ پ، ۱۳۵ پ، ۱۵۴، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۶ پ، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۹۰
پ، ۲۲۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۴۳، ۳۴۶، ۳۴۹، ۳۹۱، ۳۹۹، ۴۰۹، ۴۴۸، ۵۰۶؛ ج ۶، ۲۴ پ، ۴۷ پ، ۷۳، ۷۴، ۷۶، ۹۴،
۱۱۲، ۱۲۲ پ، ۱۵۵، ۱۷۵.

مشهد عتیقه، ج ۳۴:۵.

مشهد عسکرین، ج ۴۴۸:۲.

مشهد علی (ع)، ج ۱:۱۰۸، ۲۰۷، ۲۱۱، ۲۱۲؛ ج ۲، ۲۰، ۵۳، ۹۱، ۱۰۴؛ ج ۳، ۲۲، ۲۴۷، ۳۷۲، ۳۹۸، ۳۹۹، ۵۲۹؛ ج ۴، ۲۰۶.

مشهد غروی (نجف)، ج ۱:۴۰۵؛ ج ۳:۹۳، ۲۱۸، ۲۳۶، ۳۹۸، ۳۹۹؛ ج ۴، ۱۵۱، ۲۰۶، ۴۸۲؛ ج ۵، ۱۳۹.

مشهد قالی شوران، ج ۴:۲۶۹ پ، ۲۷۰.

مشهد کاظمین، ج ۳:۳۰، ۲۰۸، ۲۱۸، ۳۷۰؛ ج ۴، ۳۷؛ ج ۵، ۲۸۸.

مشهد گنجی روز/گنج روز، ج ۵:۲۱۲.

مشهد مقابر قریش، ج ۳:۳۵۹؛ ج ۵:۴۹.

مشهد مقدس حائری (کربلا)، ج ۳، ۳۱۳، ۴۰۵.

مصر، ج ۱:۱۳۵ پ، ۱۶۲، ۱۶۵، ۱۷۲، ۱۷۳ پ، ۱۷۵، ۲۵۰، ۳۴۳، ۳۹۲، ۴۱۰؛ ج ۲:۱۳۱، ۱۶۲، ۲۰۲، ۲۴۹، ۳۶۰ پ، ۴۲۴، ۴۳۴،
۴۷۰، ۵۱۵؛ ج ۳:۳۰، ۳۵ پ، ۱۷۶ پ، ۱۷۸، ۱۷۹، ۲۶۴ پ، ۲۷۹، ۲۹۴، ۳۱۸، ۳۲۱ پ، ۳۳۸ پ، ۳۶۲، ۳۶۳، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸،
۵۲۰، ۵۳۱، ۵۳۸ پ؛ ج ۴:۳۵، ۶۳ پ، ۱۲۷، ۲۴۳، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۸، ۴۷۰، ۴۷۸ پ؛ ج ۵:۲۸۰ پ، ۳۱۷ پ، ۳۶۴ پ، ۴۰۸،
۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۵۴۸؛ ج ۶:۶۳ پ، ۶۴ پ.

مصیص، ج ۳:۵۰۸.

مطار آباد، ج ۳:۴۰۸.

مطیر آباد، ج ۱:۷۵.

معالز ابن مسلم، ج ۴:۲۷۷.

معلا، ج ۲:۴۶۳.

مغرب، ج ۲:۲۳۳؛ ج ۴:۴۷۸ پ؛ ج ۵:۳۱۷، ۴۱۳، ۴۱۹، ۴۲۱، ۵۴۵ پ.

مغسل - قتلگاہ.

مقابر قریش، ج ۳:۳۵۹؛ ج ۵:۴۹.

مقام صاحب الزمان در حلّہ، ج ۲:۳۵؛ ج:

۱۳۲ پ.

مقام الصادق (ع)، ج ۴:۴۶۹.

مقبرہ ابن بابویہ، ج ۵:۲۰۲.

مقبرہ امام زادہ اسماعیل، ج ۳:۲۴۸.

مقبرہ پدر سید مرتضیٰ و سید رضی، ج ۲:۲۰۳.

مقبرہ پدر شیخ بهائی (حسین بن عبد الصمد)، ج ۲:۱۳۵.

مقبرہ خانوادگی مجلسی، ج ۵:۸۵ پ.

مقبرہ زکریا بن آدم، ج ۵:۱۹۱ پ.

مقبرہ ست فاطمہ (ع)، ج ۲:۴۸۳.

مقبرہ سلاطین در نجف اشرف، ج ۵:۳۶۴.

ص: ۳۴۰

مقبره شیخ بهائی، ج ۵: ۱۶۱ پ.

مقبره شیخ حرّ عاملی، ج ۵: ۸۲ پ، ۱۳۵ پ.

مقبره کاشفی در سبزوار، ج ۲: ۲۰۶، ۲۱۸ پ.

مقبره محقق سبزواری، ج ۵: ۱۳۵ پ.

مقبره مشهد (بحرین)، ج ۵: ۵۵۲ پ.

مقبره مقداد، ج ۵: ۳۴۳ پ.

مکتبه نینوی تهران، ج ۴: ۴۰۹ پ.

مکتبه همدانی، ج ۴: ۳۲۱ پ.

مکران، ج ۱: ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۸، ۲۶۷؛ ج ۲:

۲۴۶.

مکه، ج ۱: ۶۹، ۸۶ پ، ۹۹، ۱۴۶، ۱۵۲، ۲۶۷، ۲۷۴-۲۷۶ پ، ۳۰۲، ۳۴۹؛ ج ۲: ۳۰، ۳۳، ۳۴، ۴۳، ۹۰، ۹۱، ۹۶، ۱۳۱ پ، ۱۳۲، ۱۳۵، ۱۳۶ پ، ۱۷۷ پ، ۱۹۷، ۲۵۴، ۲۶۲، ۲۹۲، ۲۹۶، ۴۲۲، ۴۳۳، ۴۴۴، ۴۴۶، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۶۲، ۴۶۳؛ ج ۳: ۱۴۰، ۱۵۶ پ، ۳۶۸، ۳۶۹، ۴۱۲ پ، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۷۵ پ، ۴۸۴؛ ج ۴: ۲۶، ۲۹، ۳۷، ۸۰، ۱۹۵-۱۹۸، ۱۹۹ پ، ۲۰۰، ۲۴۲، ۲۶۸ پ، ۳۶۱، ۳۸۸ پ، ۳۹۰، ۴۳۷، ۴۸۰، ۴۹۵، ۵۲۴ پ؛ ج ۵: ۵۱، ۶۱، ۶۳، ۶۴، ۸۲ پ، ۹۱، ۹۷، ۱۰۵، ۱۰۶ پ، ۱۰۸ پ، ۱۰۹ پ، ۱۹۷، ۱۹۸، ۲۱۵، ۲۲۱ پ، ۲۵۵، ۲۵۶ پ، ۳۹۵، ۵۰۰، ۵۰۷، ۵۳۶؛ ج ۶: ۶۳، ۸۳، ۱۶۸، ۱۷۳.

منصوریه شیراز - مدرسه منصوریه شیراز.

منی، ج ۵: ۵۳۶.

موته، ج ۱: ۲۹۶.

موصل، ج ۱: ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۷۴، ۳۲۷ پ، ۳۶۳ پ، ۴۰۹؛ ج ۲: ۱۸۲، ۱۸۳، ۲۵۹، ۳۱۴ پ؛ ج ۳: ۲۹۸، ۳۱۹، ۳۴۸، ۴۹۹؛ ج ۴: ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۳۳، ۲۸۸، ۲۸۹، ۳۲۴ پ، ۳۷۱ پ؛ ج ۵: ۴۴، ۲۶۹ پ، ۴۵۸، ۵۲۳؛ ج ۶: ۵۲ پ

مولویخانه، ج ۳: ۸۸ پ.

مهديه آفریقا، ج ۵: ۳۱۶ پ.

مهرجان، ج ۲: ۱۹۸.

مهروبان، ج ۱: ۲۴۸؛ ج ۵: ۴۱۳.

میافارقین، ج ۳: ۳۳۱؛ ج ۵: ۵۳۴، ۵۳۷.

میدان شناس، ج ۵: ۲۸۸.

میدان شاه اصفهان، ج ۴: ۵۱۵؛ پ.

میدان صاحب آباد تبریز، ج ۳: ۳۴۳؛ ج ۵: ۳۸۷.

میدان نقش جهان، ج ۵: ۱۶۱؛ پ.

میس، ج ۲: ۴۲۹؛ ج ۳: ۴۲۷؛ ج ۴: ۱۵۸، ۵۱۹.

میمه، ج ۶: ۱۲۲؛ پ.

نائین، ج ۵: ۳۱۲؛ پ.

ناحیه مقدسه حضرت عبد العظیم، ج: ۱۵۷؛ ج ۵:

۱۴۸.

ناوبند، ج ۱: ۲۴۸.

نباطیه، ج ۱: ۶۹؛ ج ۲: ۵۱۶؛ ج ۴: ۳۱۷؛ پ، ۳۲۲.

نبویه - محله نبویه.

نجد، ج ۱: ۴۰۹؛ ج ۲: ۲۳، ۳۳۱؛ ج ۴: ۱۸۷؛ ج ۵:

۹۱.

نجف اشرف، ج ۱: ۵۱، ۵۲، ۵۸، ۶۲، ۶۴، ۹۰، ۱۰۶، ۱۰۸، ۱۳۲، ۱۳۹، ۱۴۳، ۱۴۹، ۱۶۳، ۱۷۶، ۱۸۱، ۲۰۶، ۲۷۷، ۳۰۹، ۳۷۴، ۳۷۸، ۴۰۵؛ ج ۲: ۱۰، ۱۶، ۲۰، ۲۱، ۲۸، ۲۹، ۳۶، ۴۱، ۵۲، ۵۳، ۹۱، ۱۰۴، ۱۲۱، ۱۴۷، ۱۹۵، ۲۵۱، ۲۶۴، ۲۶۸، ۲۹۸، ۳۵۳، ۴۴۱؛ ج ۱۹: ۳.

ص: ۳۴۱

۲۰، ۲۱، ۱۵۶، ۲۰۲، ۲۳۵، ۲۶۹، ۲۷۳، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۰، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۹۸، ۴۱۲، ۴۳۱، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۳، ۴۷۴، ۴۷۹، ۵۴۰؛ ج ۴: ۵۶، ۷۹، ۹۸، ۱۷۲، ۲۱۴، ۲۲۹، ۲۴۷، ۲۹۱، ۳۱۶، ۳۷۴، ۳۷۸، ۴۱۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۷، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۵۱۶، ۵۱۹؛ ج ۵: ۲۶۳، ۲۶۴، ۳۱۵، ۳۲۶، ۳۶۴؛ ج ۶: ۱۲۲، ۱۷۸، ۱۸۴، ۱۹۲، ۱۹۲.

نجم - قلعه نجم.

نخجوان، ج ۱: ۱۷۲.

ندوشن، ج ۲: ۵۱۹.

نرس، ج ۲: ۴۷۲.

نسا، ج ۱: ۲۵۲؛ ج ۳: ۴۳۷.

نسف، ج ۱: ۴۰.

نشیاء، ج ۳: ۵۱۱.

نصریه، ج ۳: ۳۴۳.

نصیبین، ج ۱: ۳۴۴؛ ج ۲: ۲۳۲؛ ج ۳: ۳۶۱، ۴۲۹، ۴۳۰.

نظری، ج ۲: ۳۰۶؛ ج ۵: ۱۱۱، ۵۳۷.

نظامیه، ج ۴: ۲۷۸، ۵۰۸؛ ج ۵: ۵۰۸.

نعیم (قریه -)، ج ۵: ۴۴۳.

نقش جهان، ج ۴: ۵۱۵، ۵۲۰؛ ج ۵: ۱۶۱.

نوبندجان، ج ۱: ۱۷۱، ۲۴۷، ۲۴۸؛ ج ۳: ۴۶۲؛ ج ۵: ۵۰۱؛ ج ۶: ۱۵.

نوروز، ج ۱: ۳۱۷.

نوریه (مدرسه -) - مدرسه نوریه.

نهایوند، ج ۴: ۴۷۱، ۴۷۸، ۴۸۱.

نهر ابله بصره، ج ۱: ۱۷۱، ۲۴۷.

نهر ابن علقمی، ج ۴: ۲۶۹.

نهر اخشن، ج ۱: ۲۵۱.

نهر بزازین، ج ۲: ۴۱۷.

نهر بلخ، ج ۱: ۲۴۶.

نهر (حد فاصل خوزستان و فارس)، ج ۵: ۴۱۳.

نهر سورها، ج ۱: ۳۸۷، ۳۸۹.

نهر فرات، ج ۴: ۲۶۳ پ.

نهر عیسی، ج ۱: ۳۲۲.

نهر کوثر، ج ۲: ۴۳۹.

نهر معقل، ج ۵: ۳۴۰ پ.

نهر معلی شرقی بغداد، ج ۳: ۲۱۴.

نهر موفقی، ج ۱: ۶۶ پ.

نهر نیل، ج ۴: ۱۲۷.

نهر وان، ج ۱: ۱۱۰؛ ج ۵: ۴۴.

نهر یعقوب، ج ۲: ۴۱۱.

نیشابور، ج ۱: ۳۲۲، ۳۲۴، ۳۵۸؛ ج ۲: ۱۷۰، ۲۴۳ پ، ۴۸۳؛ ج ۳: ۲۲، ۹۱، ۹۴، ۳۳۱ پ، ۴۰۰، ۴۱۹ پ، ۴۵۱، ۴۹۹؛ ج ۴: ۲۲۵، ۲۵۵ پ، ۲۷۷، ۲۹۵، ۲۹۶، ۴۳۶، ۴۶۲، ۵۰۸، ۵۲۱، ۵۲۳؛ ج ۵: ۱۳۶ پ، ۲۶۴، ۳۶۴، ۵۱۰، ۵۲۰، ۵۲۶، ۵۳۴؛ ج ۶: ۴۵ پ، ۴۸، ۷۴، ۱۳۷ پ، ۱۴۸ پ.

نیل، ج ۱: ۱۰۸، ۳۱۲، ۴۱۰؛ ج ۲: ۴ پ، ۱۹ پ، ۵۱۵ پ؛ ج ۴: ۱۲۶، ۱۲۷.

نینوا، ج ۲: ۴۱۱.

وادی السلام، ج ۵: ۳۳۲ پ.

وادی برهوت، ج ۱: ۲۳۶.

وادی عقیق، ج ۵: ۲۱۸.

واران، ج ۳: ۴۹۳.

واسط، ج ۱: ۶۶، ۳۱۲، ۴۰۹؛ ج ۲: ۴۹، ۱۵۲،

ص: ۳۴۲.

۱۵۳، ۱۵۸، ۱۶۷ پ، ۳۲۷، ج ۱۲۵:۳، ۱۲۷؛ ج ۱۲۷:۴، ۲۰۹، ۲۱۸، ۲۵۱، ۳۱۴، ۳۹۴، ۴۰۳، ۴۰۷، ۴۶۸، ۴۷۰؛ ج ۵:۴۴ پ، ۲۳۶ پ، ۴۱۳، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹ پ، ۵۶۰.

واسط بلخ، ج ۱۵۳:۲.

واسط ثوقان، ج ۱۵۳:۲.

واسط رق، ج ۱۵۳:۲.

واسط عراق، ج ۱۵۳:۲؛ ج ۵۰۷:۵، ۵۰۸.

واسط مرزآباد، ج ۱۵۳:۲.

واسط یهود، ج ۱۵۳:۲.

وحبه، ج ۴۹:۶.

ورامین، ج ۲۳۲:۱، ۲۸۰؛ ج ۳۵۳:۲؛ ج ۲۰۹:۵، ۲۷۸ پ، ۲۷۹ پ.

ورشاه، ج ۲۷۰:۱.

ورشید، ج ۴۳۶:۵.

وشنوه قم، ج ۳۱۵:۴ پ.

هارونیه اصفهان، ج ۳۸۲:۴.

هجر بحرین، ج ۱۲۶:۲، ۱۵۷؛ ج ۳۲۳:۳.

هرات، ج ۷۱:۱، ۷۲، ۳۷۹، ۴۱۹؛ ج ۲۹:۲، ۴۳، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۱۷ پ، ۱۲۰ پ، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۸-۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۴، ۱۳۵، ۲۰۵، ۲۱۰، ۵۱۹؛ ج ۱۰۳:۳، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۴۱، ۱۶۱، ۲۰۱، ۲۳۲، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۴۴، ۳۴۶، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۸۶، ۴۴۳، ۴۶۷ پ، ۵۱۳ پ، ۵۲۵ پ، ۵۲۸ پ؛ ج ۱۰۶:۴، ۱۱۵، ۱۵۸، ۱۹۲، ۲۵۸، ۳۱۷، ۳۵۹ پ، ۳۹۳، ۳۹۷، ۴۱۳، ۴۶۸، ۴۸۸؛ ج ۳۸۸:۵، ۴۰۰ پ، ۴۱۱، ۴۱۷، ۵۲۰، ۵۴۲ پ؛ ج ۴۸:۶، ۵۹، ۱۰۳، ۱۱۰.

هرمز، ج ۲۴۸:۱؛ ج ۳۴۰:۵، ۳۴۱.

هلتای ماحوز، ج ۳۵۸:۵.

همدان، ج ۱: ۴۵، ۴۶، ۴۹، ۷۱، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۶، ۳۷۳، ۴۰۶؛ ج ۲: ۲۲، ۷۷، ۱۸۳، ۳۰۸، ۵۰۰؛ ج ۳: ۲۰۱، ۴۰۵؛ ج ۴: ۴۴۴، ۴۵۱، ۴۶۵، ۴۷۸؛ ج ۵: ۳۸۰، ۳۸۱، ۴۳۷، ۴۵۰، ۵۴۸؛ ج ۶: ۳۵، ۱۲۲، ۱۳۱، ۱۳۲.

هند، ج ۱: ۸۲، ۹۸، ۹۹، ۱۶۱، ۱۶۶، ۱۵۲، ۲۰۹، ۲۵۴، ۲۷۱، ۲۸۳؛ ج ۲: ۴۵، ۸۱، ۹۸، ۹۹، ۱۱۴، ۱۳۵، ۱۴۷، ۱۵۶، ۳۲۵، ۴۶۰؛ ج ۳: ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۱۶، ۱۴۸، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۳۳، ۲۷۲، ۲۸۶، ۳۲۲، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۵۲، ۴۵۳، ۵۱۳؛ ج ۴: ۱۲۸، ۱۳۰، ۱۳۱، ۲۳۳، ۳۰۵، ۳۷۸، ۳۸۴، ۴۱۶؛ ج ۵: ۷۲، ۱۷۷، ۱۹۳، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۶۲، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۸، ۴۱۱، ۴۱۵، ۴۱۷، ۵۶۳؛ ج ۶: ۵۵، ۱۲۴، ۱۲۵.

هنديجان، ج ۱: ۲۵۱؛ ج ۲: ۲۷۵.

هوسم، ج ۱: ۳۲۴؛ ج ۲: ۱۵۶.

يثر، ج ۵: ۱۶۳.

يرقانيه، ج ۳: ۵۴۱-۵۴۳.

يرموك، ج ۴: ۴۷۸.

يزد، ج ۱: ۱۶۰، ۲۴۷، ۲۵۱، ۳۰۵؛ ج ۲: ۲۲۲، ۵۱۹؛ ج ۳: ۱۴۳، ۳۴۳؛ ج ۴: ۱۴۰، ۱۴۵، ۲۹۸، ۳۲۲، ۳۵۹، ۴۸۸؛ ج ۵: ۴۰۱، ۴۹۲.

يساق، ج ۲: ۵۸.

يمامه، ج ۲: ۳۷۸؛ ج ۴: ۴۷۸؛ ج ۶: ۱۷۳.

ص: ۳۴۳

يمكان، ج ۳۶۴:۵ پ.

يمن، ج ۱:۲۳۶، ۳۱۴، ۳۹۲؛ ج ۲:۳۳۴، ۴۵۶ پ؛ ج ۴:۲۶۲ پ، ۳۰۵؛ ج ۵:۱۳۴ پ، ۲۵۶ پ، ۳۴۲ پ.

ينبع، ج ۵:۲۹ پ.

يهوديه (قصبه -)، ج ۵:۵۱۱ پ.

ص: ۳۴۴

۶- اشخاص

آبادانی، عبد القاهر بن حاج عبد حویزی، ۱۹۸/۳.

آبی / آوجی / آوی:

بابا محمد علوی حسینی، ۱۳۰/۱.

حسن بن محمد بن حسن، خواجه موفق الدین، ۳۷۷/۱.

صاعد بن علی، ۲۸/۳.

علی بن زید حسینی تاج الدین قاضی، ۱۳۳/۴.

علی بن محمد، وزیر خواجه رشید الدین، ۲۵۲/۴.

محمد بن حسین دیناری، ۱۵۴/۵.

محمد بن زید بن داعی حسینی، ۱۸۴/۵.

محمد بن محمد بن محمد بن زید بن داعی حسینی، ۲۸۷/۵.

محمد شمس الدین، ۶۵/۵.

منصور بن حسین بن علی، ۳۴۶/۵.

آبی (بریدی -) صاعد بن محمد بن صاعد، ۲۸/۳.

آخوند نصر الله همدانی، ۳۷۹/۵.

آدم بن یونس بن ابی المهاجر فقیه نسفی، ۴۰/۱.

آزاد المسکنی، فتح بن محمد، ۳۸۶/۴.

آستارایی، حسین بن صدر الدین طولی، ۱۰۳/۲.

آصف شیرازی، هادی بن معین الدین محمود وزیر فارس، ۴۳۳/۵.

آقا جمال خوانساری، جمال الدین بن حسین بن جمال الدین محمد خوانساری، ۱۵۰/۱.

آقا شیخ علی فراهانی کمره ای مقیم کاشان، ۲۲۰/۴.

آل ابی طالب، عبد الرحمن بن عبد السمیح هاشمی واسطی، ۱۲۴/۳.

آل ترکه، علی بن محمد، ۲۹۷/۴.

آل محمد (مولی -) حسین بن ابی موسی بن محمد، ۴/۲.

آمدی، عبد الواحد بن محمد بن عبد الواحد...

تمیمی، ۳۳۶/۳.

آملی:

ابراهیم بن حسین، ۴۹/۱.

حیدر بن علی حسینی مازندرانی صوفی، ۲۴۴/۲.

عز الدین، ۳۷۳/۳، ۳۸۶.

علی بن ابی طالب حسینی، ۳۹۷/۳.

علی بن محمد بن علی طبری، ۳۸۵/۴.

محمد بن ابو القاسم بن محمد بن علی طبری کحی، ۳۹/۵.

محمد بن علی بن محمد بن علی

ص: ۳۴۵

طبری - محمد بن ابو القاسم بن محمد بن علی طبری.

یحیی بن محمد جوانی طبری، ۵۲۶/۵.

آمنه خاتون دختر ملا محمد تقی مجلسی، ۲۶/۶.

آمنه، سکینه بنت حسین بن علی (ع)، ۲۹/۶، ۳۰.

آوسی، عمر بن ابراهیم، ۳۷۰/۴.

آوی، حسن ابن زبیب الدین، ۱۸۴/۱.

آوی، حسین بن محمد حسینی، ۳۴۲/۱، ۳۶۷.

آوی، علی بن محمد، وزیر خواجه رشید الدین، ۲۵۲/۴.

آوی، محمد شمس الدین، ۶۵/۵.

ابراهیم بن ابراهیم عاملی، ۴۱/۱.

ابراهیم بن احمد مقری، ۴۳/۱.

ابراهیم بن احمد موسوی رومی، ۴۳/۱.

ابراهیم بن جعفر عاملی، ۴۴/۱.

ابراهیم بن حسین عاملی شفیقی، ۴۴/۱.

ابراهیم بن حسن عاملی عینائی، ۴۴/۱.

ابراهیم بن حسین بن حسین حسینی همدانی، ۴۴/۱.

ابراهیم بن حسین بن علی آملی، ۴۹/۱.

ابراهیم بن خلیل قوهدی، ۵۰/۱.

ابراهیم بن سلیمان قطیفی بحرانی، ۵۰/۱.

ابراهیم بن علی عاملی جبعی، ۵۶/۱.

ابراهیم بن عاملی شامی، ۵۶/۱.

ابراهیم بن علی عاملی میسی، ۵۶/۱.

ابراهیم بن علی عاملی کفعمی، ۵۷/۱.

ابراهیم بن علی عاملی مقری رازی، ۶۱/۱.

ابراهیم بن علی خوانساری، ۶۲/۱.

ابراهیم بن محمد (ملا صدرا) شیرازی، ۶۲/۱.

ابراهیم بن محمد بن احمد، ۶۲/۱.

ابراهیم بن محمد حسنی کیسکی، ۶۳/۱.

ابراهیم بن محمد موسوی عاملی، ۶۳/۱.

ابراهیم بن محمد بن سالم، ۶۳/۱.

ابراهیم بن محمد بن علی حرفوشی عاملی کرکی، ۶۳/۱.

ابراهیم بن میرزا همدانی، ۶۳/۱.

ابراهیم بن یحیی احسائی، ۶۳/۱.

ابراهیم حسینی نیشابوری، ۴۰/۱.

ابراهیم قطیفی - ابراهیم بن سلیمان قطیفی بحرانی.

ابن ابزر حسنی، حسن بن علی بن محمد بن علی عزالدین، ۳۰۳/۱، ۲/۲، ۱۸۸، ۱۶۵/۶.

ابن ابو جید، ۴۰۱/۳، ۴۱۳، ۱۶۵/۶.

ابن ابی الیاس کوفی، زید بن محمد بن جعفر، ۴۱۷/۲.

ابن ابی اوس، ۱۶۹/۶.

ابن ابی بدر، هلال بن سعد بن ابی بدر، ۴۷۱/۵.

ابن ابى بركات، عبد الرحمن بن احمد، ١١٨/٣.

ابن ابى بركات، نصر بن ابى بركات، ٣٧٧/٥.

ابن ابى ثلج، محمد بن احمد بن محمد، ابو بكر كاتب، ١٦٥/٦.

ابن ابى جامع عاملى، احمد، ١٦٦/٦، ٦٤/١.

ابن ابى جامع عاملى، حسن، ١٨٠/١، ٢٥٤.

ابن ابى جامع عاملى، عبد اللطيف، ٣٠٥/٣، ٣٠٦.

ابن ابى جامع عاملى، محى الدين بن عبد اللطيف، ٣٣١/٥.

ابن ابى جمهور احساى، محمد بن على بن

ص: ٣٤٦

ابراهيم، شمس الدين، ٨٨/٥، ١٩٦، ١٧٢/٦.

ابن ابى جيد قمى، على بن احمد بن محمد، ٣٩٥/٥، ٤٠١، ١٦٥/٦.

ابن ابى زينب، محمد بن ابراهيم بن جعفر، ٣٣/٥.

ابن ابى سروال، حسين بن على بن حسين بن محمد بن ابى سروال، ١٥٦/٢.

ابن ابى شبيهه، ١٦٦/٦.

ابن ابى صلت، احمد بن محمد بن موسى اهوازى، ٩٩/١، ١٦٦/٦.

ابن ابى العز، ١٦٩/٦.

ابن ابى عقيل، ١٧٨/١، ١٨٥، ٢٣٨، ١٦٧/٦، ١٨٩.

ابن ابى عمير، ١٦٧/٦.

ابن ابى قره، على بن محمد بن ابى قره، ٤٠١/٣، ٢٣٢/٤.

ابن ابى قره، محمد بن على، ابو الفرج، ١١٨/٦، ١٦٩.

ابن ابى مفاخر، اردشير بن ابى الماجد، ١١١/١.

ابن ابى مهاجر نسفى، آدم بن يونس، ٤٠/١.

ابن ابى هراسه، احمد بن نصر بن سعيد باهلى، ١١٠/١.

ابن اخى الكواكب، حسين بن حسن، ٦٦/٢.

ابن اخى طاهر، ابو محمد علوى، ١٤١/٦.

ابن اخيه القاضى طوسى، عبد الجبار بن حسين بن عبد الجبار، ٩٠/٣.

ابن ادريس، محمد بن ادريس عجلي حلى، ٤١/٥، ٥٧، ١٦٦/٦.

ابن اشنانس، حسين بن محمد، ١٩٦/١، ١٦٦/٦.

ابن اعلم (شيخ مفيد)، ٢٨٨/٥، ١٦٧/٦.

ابن اقساسی، ۱۶۸/۶.

ابن ام مکتوم، ۱۶۷/۶.

ابن امیر الحاج عاملی محمود، ۳۲۴/۵.

ابن بابویه:

اسحاق بن محمد بن حسین بن حسین بن بابویه، ۱۱۴/۱.

اسحاق بن محمد بن حسین بن حسین بن بابویه، ۱۲۸/۱.

بابویه بن سعد بن محمد بن حسین بن حسین بن بابویه، ۱۳۰/۱.

حکا/حسکا بن بابویه - حسن بن حسین... بن بابویه.

حسن بن حسین بن حسن بن حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی رازی شمس الاسلام ابو محمد، ۱۷۷/۱، ۱۷۸، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶.

حسین بن ابراهیم، ۳۳/۲.

حسین بن حسن بن حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه، ۴۵/۲، ۴۶.

حسین بن حسن بن محمد بن موسی بن بابویه، ۴۶/۲.

حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه (برادر صدوق)، ۱۶۲/۲.

سعد بن حسن بن حسین، ۴۷۸/۲.

شیرزاد بن محمد بن محمد، ۲۷/۳.

علی بن حسین بن موسی، ۲۱/۴.

علی بن عبد الله/عبید الله بن حسن بن

ص: ۳۴۷

حسین، ۱۷۸/۴.

علی بن محمد بن حیدر، ۲۵۲/۴.

محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، ۱۷۱/۶.

محمد بن محمد بن ابی جعفر بن بابویه، ۲۵۸/۵.

مختار بن محمد بن مختار بن بابویه، ۳۳۲/۵.

ابن باقی، علی بن سید حسین بن حسان بن باقی، ۴۹۴/۳، ۱۷۰/۶.

ابن بدر همدانی کوفی، ۱۷۱/۶.

ابن براج، عبد العزیز بن نحریر، قاضی سعد الدین، ۱۷۶/۳، ۱۶۹/۶.

ابن بصری، محمد بن احمد/محمد، ۴۱/۵.

ابن بطریق، یحیی بن حسن بن حسین بن علی بن محمد بن بطریق حلّی اسدی، ۵۰۵/۵، ۱۷۱/۶.

ابن بیع، حاکم نیشابوری، ۱۰۲/۶.

ابن تیهان، ۱۷۲/۶.

ابن جبر، حسین بن جبر، ابو عبد الله ۳۹/۲.

ابن جعفرک، محمد بن محمد نیشابوری، ابو جعفر، ۲۹۴/۵.

ابن جمهور احساوی/لحساوی، محمد بن علی - ابن ابی جمهور احساوی.

ابن جندی، احمد بن محمد، ۹۶/۱.

ابن جنید، محمد بن احمد بن جنید، ۴۲/۵، ۱۰۳/۶، ۱۰۵، ۱۷۴.

ابن جوالیقی، ۱۷۴/۶.

ابو جویر مدنی، ۹۳/۵.

ابن حاشر، احمد بن عبد الواحد بن احمد بن عبدون بزاز، ۷۹/۱، ۱۷۵/۶.

ابن حجاج بغدادی، حسین بن احمد بن محمد بن حجاج، ۵/۲، ۱۷۵/۶.

ابن حجاج، محمد بن علی بن مروان، ۲۴۳/۵.

ابن حجه، سید نور الدین علی بن سید زاهد حسین بن ابو الحسین حسینی موسوی جبعی، ۳۹۲/۳، ۴۹۰.

ابن حسان، عبید الله بن عبد الله بن احمد، ۳۵۳/۳.

ابن حماد علوی حسینی، ۵۵۳/۵، ۵۵۴، ۵۶۱، ۱۷۵/۶.

ابن حمامی، حسن بن اسماعیل، ابو علی، ۱۹۶/۱، ۲۵۳، ۲۶۹، ۳۵۲.

ابن حمزه، سید حسن بن حمزه هاشمی، ۲۱۵/۱.

ابن حمزه، محمد بن حسن بن حمزه جعفری، ۱۶۱/۶، ۱۷۵.

ابن حمزه، محمد بن علی بن حمزه طوسی مشهدی، ۲۰۷/۵، ۱۷۶/۶.

ابن حمیری، حسین بن جعفر بن محمد مخزومی، ۴۰/۲.

ابن خازن، محمد بن احمد بن شهریار خازن، ۴۹/۵.

ابن خالویه، حسین بن احمد بن خالویه، ۲۲/۲، ۹۷.

ابن خمیری خزاز، حسین بن جعفر مخزومی، ۴۰/۲، ۱۰۰/۶.

ابن خیاط قمی، حسین بن ابراهیم بن علی، ۱/۲، ۱۷۸/۶.

ابن داوود، حسن بن علی بن داوود حلّی،

۱۷۸/۶، ۲۸۶/۱.

ابن داود قمی، محمد بن احمد داود، ۴۸/۵.

ابن درید، محمد بن حسن بن درید ازدی، ۹۷/۵، ۱۷۸/۶.

ابن دعویدار، احمد بن حسین بن احمد بن محمد بدله بن دعویدار قمی، ۶۷/۱.

ابن دعیم، علی بن محمد لویزانی، ۲۹۶/۴.

ابن رائقه، علی بن هبه الله بن عثمان، ۳۴۶/۴.

ابن رائقه، هبه الله بن احمد، ۴۵۸/۵.

ابن راشد، حسن بن راشد حلّی، ۲۱۸/۱.

ابن راوندی، ۱۷۹/۶.

ابن رطبه سوراوی، حسین بن هبه الله ۳۸۶/۱، ۱۰۱/۲.

ابن زبیب آوی، ۱۸۴/۱.

ابن زبیر، علی بن محمد قرشی، ابو الحسن، ۲۵۷/۴، ۲۹۳.

ابن زریک، ۱۷۹/۶.

ابن زهره:

احمد بن قاسم بن زهره، ۸۹/۱.

احمد بن محمد بن احمد بن ابراهیم بن زهره، ۹۳/۱.

احمد بن محمد بن حسن بن زهره، ۹۴/۱.

حسین بن علی بن زهره، ۱۵۵/۲.

حمزه بن علی بن زهره، ۲۲۷/۲، ۱۸۰/۶.

عبد الله بن علی، ۱۸۰/۶.

علی بن ابراهیم بن محمد بن حسن بن زهره، ۳۸۹/۳.

محمد بن ابراهیم بن محمد بن زهره، ۳۶/۵.

یحیی بن علی بن زهره حسینی حلبی؛ ج ۵: ۵۰۴.

ابن سعاده، احمد بن علی بن سعید بن سعاده، کمال الدین بحرانی، ۸۶/۱.

ابن سکون، محمد، ۲۹۶/۴، ۲۹۸، ۱۸۱/۶.

ابن سکیت، یعقوب بن اسحاق، ۵۳۹/۵، ۱۸۱/۶.

ابن شاذان، محمد بن احمد بن علی بن شاذان قمی، ۵۱/۵، ۵۸/۶.

ابن شبل، علی شبل الوکیل، ۱۴۰/۴.

ابن شدقم، حسن بن علی مدنی، ۲۲۸/۱، ۲۸۲، ۲۹۴.

ابن شدقم، علی بن حسن بن شدقم، ۴۶۹/۳.

ابن شرفشاه (سید -)، ۱۸۲/۶.

ابن شرفشاه، محمد بن شرفشاه بن زیاره نیشابوری، ۱۸۸/۵.

ابن شریف اکمل بحرینی شریف، ۲۳/۳.

ابن شریفه واسطی، ۱۸۳/۶.

ابن شعبه حرانی، حسن بن علی بن حسین شعبه، ۲۷۷/۱.

ابن شهر آشوب، (علی -)، ۱۴۲/۴.

ابن شهر آشوب، محمد بن علی، ۲۱۰/۵، ۱۸۴/۶.

ابن شهریار خازن، ۱۸۳/۶.

ابن شهید ثانی، زین الدین بن علی بن محمد بن شهید ثانی، ۴۴۸/۲.

ابن صائغ، علی بن حسین عاملی، ۵۰۹/۳، ۱۴۵/۴، ۱۸۴/۶.

ابن صلت، احمد بن محمد بن موسى، ٩٩/١.

ص: ٣٤٩

ابن صوفى، على بن محمد بن على علوى عمري، ٢٧٢/٤، ٢٨٧.

ابن طاووس:

ابو منصور حسنى، ١٤٤/٦.

احمد بن موسى بن جعفر بن محمد بن احمد بن محمد... علوى حسنى حلى، ١٠٦/١.

عبد الكريم بن جمال الدين طاوس، ٢٠١/٣، ١٨٥/٦.

على بن غياث الدين عبد الكريم بن احمد بن موسى بن طاووس، ١٥٩/٤.

ابن طى، على بن على بن محمد بن طى عاملى، ١١٧/٤، ٢٠٠، ١٨٦/٦.

ابن عباس، عبد الله بن عباس بن عبد المطلب بن هاشم، ١٨٨/٦.

ابن عبد العالى:

عبد العالى بن شيخ نور الدين على بن عبد العالى عاملى كركى، ١٦٤/٣، ١٨٧/٦.

على بن حسين بن عبد العالى عاملى كركى، ٥١٩/٣، ١٨٧/٦.

على بن عبد العالى ميسى عاملى، ١٥٢/٤، ١٨٧/٦٠.

ابن عبد العالى، محمد بن نجده، ٣١٣/٥.

ابن عبدون، احمد بن عبد الواحد بزار، ٧٩/١، ١٨٩/٦.

ابن عشره كركى، ٢٩٩/١، ٣٩٥، ١٩١/٦.

ابن عصام، ١٩١/٦.

ابن عقده، احمد بن سعيد بن عقده حافظ، ١٨٨/٦.

ابن عقيل، حسن بن على بن عيسى بن ابى عقيل عمانى، ٢٣٣/١، ١٦٧/٦، ١٨٩.

ابن علقمى، على بن وزير محمد بن احمد بن على بن محمد علقمى قمى، ٢٦٨/٤، ١٨٩/٦.

ابن عميد، محمد بن حسين بن عميد، ١٧١/٥، ١٨٨/٦.

ابن عودی، محمد بن علی بن حسن عودی عاملی جزینی (شاگرد شهید ثانی)، ۲۲۱/۵، ۱۹۲/۶.

ابن عیاش جوهری، احمد بن محمد بن عیاش، ۱۹۲/۶.

ابن عیسی رمانی، ۱۹۰/۶.

ابن عین زربی، حسن بن عبد الواحد، ۱۹۱/۶.

ابن غضائری، احمد بن حسین بن عبید اللّٰه، ۶۸/۱.

ابن غضائری، حسین بن احمد بن عبید اللّٰه بن ابراهیم، ۱۴۴/۲.

ابن فارسی، حسن بن علی بن احمد بن علی نیشابوری، ۲۴۰/۱.

ابن فحام، حسن بن محمد بن یحیی بن داوود سرمن رأیی، ۳۶۸/۱، ۱۳۸/۶، ۱۴۲.

ابن فهد احسائی، احمد بن فهد بن ادريس مقری، ۸۹/۱.

ابن فهد حلّی، احمد بن محمد بن فهد، ۹۶/۱، ۱۹۳/۶.

ابن قاروره بصری، حسین بن احمد بن محمد بن ابراهیم، ۲۲/۲.

ابن قبه، محمد بن عبد الرحمان بن قبه رازی، ۱۹۳/۵.

ص: ۳۵۰

ابن قدامه، احمد بن علي قدامه، ۸۸/۱، ۱۹۴/۶.

ابن قریب، محمد بن حسین بن محمد بن قریب قاضی کاشان، جمال الدین، ۱۷۶/۵.

ابن قضاغه، ۱۹۳/۶.

ابن قطان، محمد بن شجاع شمس الدین، ۱۸۷/۵.

ابن قولویه، علی بن محمد، ۲۹۴/۴.

ابن قولویه، جعفر بن محمد بن جعفر بن موسی بن قولویه قمی، ۱۴۹/۱، ۱۹۴/۶.

ابن الکال، محمد بن هارون، ابو عبد الله، ۳۱۶/۵.

ابن کمال پاشا، احمد بن سلیمان بن کمال معروف به کمال پاشا زاده حسنی اشعری، ۱۹۴/۶.

[ابن کیاکی]، شهر آشوب بن ابو نصر بن ابو الجیش سروی محدث مازندرانی، ۲۶/۳.

ابن ماهیار، محمد بن عباس بن علی بن مروان بن ماهیار، ۱۹۷/۶.

ابن متوج:

احمد بن عبد الله... متوج بحرانی، ۷۷/۱.

عبد الله بن سعید بن متوج، ۲۶۸/۳.

ناصر بن احمد بن عبد الله بن سعید بن متوج بحرانی، ۳۷۲/۵، ۱۹۵/۶.

ابن محمود، علی بن محمد، ۱۹۵/۶.

ابن مسعود، عبد الله بن مسعود، ۱۹۶/۶.

ابن معافی - ابن قدامه

ابن معلم، محمد بن محمد بن نعمان (شیخ مفید)، ۲۸۸/۵، ۱۹۶/۶.

ابن معیه، محمد بن قاسم بن معیه حسنی دیباجی، ۲۵۲/۵، ۱۹۷/۶.

ابن مفلح عاملی، عبد العلی، ۱۸۸/۳.

ابن مفلح، علی بن عبد العالی میسی، ۱۵۲/۴.

ابن مکی، ابو عبد الله محمد بن مکی بن محمد بن حامد، ۲۹۹/۵، ۱۹۴/۶.

ابن میثم، میثم بن علی، ۳۵۶/۵، ۱۹۵/۶.

ابن نجار، احمد بن نجار، ۱۹۸/۶.

ابن نجار، حسن بن علی بن حسن نجار، ۲۶۹/۱، ۱۹۷/۶.

ابن نجد، ۱۹۸/۶.

ابن نزار، ناصر الدین، ۳۶۰/۵.

ابن نما، جعفر بن محمد بن جعفر بن هبه الله، نجم الدین، ۱۴۷/۱، ۱۹۸/۶.

ابن نوبخت اسماعیل بن علی بن اسحاق بن نوبخت بغدادی، ۱۹۹/۶.

ابن نوبخت حسن بن محمد بن علی، ۳۸۳/۱.

ابن نوح، احمد بن محمد بن نوح، ابو العباس سیرافی، ۸۷/۱، ۹۹، ۹۹/۶.

ابن هدیة، حسین بن احمد بن موسی، ۲۹/۲، ۱۹۲.

ابن همام اسماعیل بن همام بن عبد الرحمان، ۲۰۰/۶.

ابن همام محمد بن همام، ابو علی، ۲۰۰/۶.

ابو ابراهیم، احمد بن محمد و هرکیسی، ۹۲/۱.

ابو ابراهیم، اسماعیل بن محمد بن حسن بن حسین بن بابویه، ۱۲۸/۱.

ابو ابراهیم، جعفر بن محمد بن مظفر حسینی واعظ، ۱۴۸/۱.

ابو ابراهیم، محمد بن جعفر بن محمد بن نما، ۸۶/۵.

ابو ابراهیم، محمد بن نما حلی، ۳۱۴/۵.

ابو ابراهیم، ناصر بن رضا بن محمد علوی حسینی، ۳۷۱/۵.

ابو احمد، حسين بن موسى بن محمد موسى، ۳۲/۶.

ابو احمد، عبد السلام بن حسين بصرى اديب، ۱۴۸/۳.

ابو احمد، عدنان بن سيد رضى محمد بن حسنى موسى، ۳۶۷/۳.

ابو اسامه، ۳۲/۶.

ابو اسحاق بن بحير اصفهاني، ۳۲/۶.

ابو اسحاق سبيعي، ۳۳/۶.

ابو اسماعيل، حسين بن على اصفهاني منشى، ۱۸۲/۲.

ابو اسماعيل، محمد بن حمدان بن محمد حمدانى، ۱۷۸/۵.

ابو الاسود دثلى، ظالم بن عمرو، ۳۹/۳، ۳۹/۶.

ابو ايوب انصارى، ۳۹/۶.

ابو البحر، جعفر بن محمد بن حسن بن على بن ناصر بن عبد الامام، ۱۴۸/۱.

ابو البدر، ۳۹/۶.

ابو البركات استرابادى، ۴۲/۶.

ابو البركات جورى (خوزى)، على بن حسين حسيني، ۴۹۸/۳، ۴۶/۶.

ابو البركات حسيني، عمر بن ابراهيم حسيني، ۳۷۰/۴.

ابو البركات ديلمى، عيداد بن جعفر، رشيد الدين، ۳۷۷/۴.

ابو البركات قزوينى، هبه الله بن حمدان بن محمد حمدان، ۴۵۵/۵.

ابو البركات مشهدى، محمد بن اسماعيل حسيني، ۶۲/۵، ۴۶/۶، ۴۷.

ابو البقا، هبه الله بن ناصر، ۴۵۸/۵، ۴۵۹.

ابو البقا، هبه الله بن نما حلى، ۴۵۹/۵، ۴۶۰.

ابو بکر، احمد بن حسین بن احمد خزاعی، ۶۷/۱.

ابو بکر، محمد بن احمد بن حسین خباز بلدی، ۴۴/۵.

ابو بکر بن درید ازدی، محمد بن حسن، ۹۷/۵، ۴۸/۶، ۱۷۸.

ابو بکر بن عیاش، ۴۹/۶.

ابو بکر تایبادی، ۴۷/۶.

ابو بکر جرجانی، ۴۳/۶.

ابو بکر جعابی، ۴۸/۶.

ابو بکر خوارزمی، ۴۳/۶.

ابو بکر دوری، ۴۸/۶.

ابو بکر صولی، ۴۹/۶.

ابو بکر، طاهر بن حسین بن علی، ۳۵/۳.

ابو بکر قاضی، ۵۰/۶.

ابو بکر گرگانی، ۴۳/۶.

ابو بکر، محمد بن حسن بن درید، ابن درید ازدی، ۹۷/۵، ۴۸/۶، ۱۷۸.

ابو بکر مدائنی، ۴۹/۶.

ابو التحف، ۵۰/۶، ۱۴۹.

ابو تراب بن رویه قزوینی، ۵۱/۶.

ابو تراب حسنی، ۵۱/۶.

ابو تراب خطیب، حیدر/حیدره بن اسامه، ۲۵۸/۲، ۵۱/۶.

ابو تراب، علی بن ابراهیم بن ابو طالب، ۳۸۷/۳.

ابو تراب، علي بن حمد بن سعد، ١٠٤/٤.

ابو تراب قزويني، علي بن عبد الله بن علي بن احمد، ١٧٤/٤.

ابو تمام، حبيب بن اوس حوراني، ١٦٠/١،

ص: ٣٥٢

ابو جعفر احمد بن علی بن سعید بن سعاده بحرانی، کمال الدین، ۸۶/۱.

ابو جعفر استرآبادی، ۵۵/۶.

ابو جعفر اشعری، ۵۳/۶.

ابو جعفر، امیر کابن ابی اللحیم بن امیره المصدری، معین الدین، ۱۲۹/۱.

ابو جعفر تلکبری، محمد بن هارون بن موسی تلکبری، ۵۶/۶.

ابو جعفر حسنی دیباجی، قاسم بن حسین بن معیه، جلال الدین، ۴۹۰/۴، ۴۹۶، ۵۵/۶.

ابو جعفر، حسین بن احمد بن رده، ۱۹/۲.

ابو جعفر طبری، محمد بن جریر بن رستم، ۵۳/۶.

ابو جعفر طوسی، محمد بن حسن طوسی، ۵۴/۶.

ابو جعفر طوسی متأخر - ابو جعفر محمد بن علی بن حمزه بن محمد بن علی.

ابو جعفر کمیح، ۵۴/۶.

ابو جعفر کمیل بن جعفر (شهید)، ۵۰۵/۴.

ابو جعفر محمد بن ابو القاسم بن محمد طبری آملی کحی/کجی، ۳۹/۵.

ابو جعفر، محمد بن اسماعیل بن محمد مامطیری، ۶۱/۵.

ابو جعفر، محمد بن جریر طبری، ۱۸۰/۵، ۵۳/۶.

ابو جعفر، محمد بن جعفر بن امیر کاکهلانی سروی، ۸۵/۵.

ابو جعفر، محمد بن حسن بن حسین مرکب، ۹۷/۵.

[ابو جعفر] محمد بن حسن بن زین الدین، ۱۰۴/۵.

ابو جعفر، محمد بن حسن بن علی حلبی، ۱۱۱/۵.

- ابو جعفر، محمد بن حسن طوسی، ۱۱۰/۵، ۵۲/۶، ۵۴.
- ابو جعفر محمد بن حسین شوهانی، ۱۱۰/۵، ۱۵۴.
- ابو جعفر، محمد بن عبد الرحمان بن قبه، ۱۹۳/۵.
- ابو جعفر، محمد بن علی امامی بساریه، ۱۹۹/۵.
- ابو جعفر، محمد بن علی کاشی، ۲۴۱/۵.
- ابو جعفر، محمد بن علی بن ابراهیم، ۱۹۵/۵.
- ابو جعفر، محمد بن علی بن بابویه قمی، ۲۰۰/۵، ۵۳/۶.
- ابو جعفر، محمد بن علی بن حسن مقرئ نیشابوری، ۲۰۰/۵.
- ابو جعفر، محمد بن علی بن حمزه طوسی مشهدی، ۲۰۷/۵، ۵۴/۶.
- ابو جعفر، محمد بن علی بن قاسم مرکب، ۲۴۱/۵.
- ابو جعفر، محمد بن علی بن محسن حلبی، ۱۹۹/۵، ۲۴۱، ۵۴/۶.
- ابو جعفر، محمد بن علی بن محمد ابن الرضا (ع)، ۲۴۲/۵.
- ابو جعفر، محمد بن محمد نیشابوری، ۲۹۴/۵.
- ابو جعفر، محمد بن مظفر بن هبه الله بن حمدان حمدی، ۲۹۷/۵.
- ابو جعفر، محمد بن معد بن علی بن رافع، ۲۹۷/۵.

ابو جعفر، محمد بن موسى بن جعفر دوریستی، ۳۱۰/۵.

ابو جعفر، محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی رازی، ۳۲۱/۵، ۵۳/۶.

ابو جعفر، مهدی بن ابی حرب حسینی مرعشی، ۳۴۷/۵، ۵۵/۶.

ابو جعفر نیشابوری، ۵۵/۶.

ابو جعفر یون (شیخ طوسی، صدوق، کلینی، رازی)، ۵۶/۶.

ابو الجوائز، حسن بن علی بن محمد بن باری کاتب، ۳۱۱/۱.

ابو الجود بن نصر الله تنوی، ۵۷/۶.

ابو الجیش - ابو حبیش متکلم، مظفر بن محمد خراسانی.

ابو حاتم رازی، احمد بن حمدان رازی، ۵۷/۶.

ابو حارث، قسوره بن علی بن حسین ابو حجر عجلی، ۴۹۶/۴.

ابو حارث، محمد بن ابی الخیر علی بن ابی سلیمان ظفر الحمدانی، ۲۱۴/۵.

ابو حارث، محمد بن حسن بن علی علوی بغدادی، ۱۱۱/۵.

ابو حامد، محمد بن زهره حسینی حلبی اسحاقی، ۱۸۳/۵.

ابو حامد، محمد بن عبد الله بن زهره حسینی حلبی، ۱۹۵/۵.

ابو حبیش متکلم، مظفر بن محمد بن احمد خراسانی، ۵۷/۶.

ابو حرب بن علی حسینی، ۷۵/۶.

ابو حرب، مجتبی بن داعی بن قاسم حسنی، ۲۶/۵.

ابو الحسن، احمد بن علی نحاس، ۸۸/۱.

ابو الحسن بحرانی، علی بن سلیمان بن یحیی بن محمد بن قائد بن صَبَّاح، جمال الدین/کمال الدین، ۱۳۶/۴.

ابو الحسن، بن احمد ابیوردی کاشانی، ۵۹/۶.

ابو الحسن بن احمد بن شاذان، ٥٨/٦.

ابو الحسن بن زيد بيهقي، ٧١/٦.

ابو الحسن بن صفار، ٦٧/٦.

ابو الحسن، حيدر بن نور الدين موسى عاملى جبعى، ٢٥٣/٢.

ابو الحسن، زيد بن ناصر علوى، ٤١٨/٢.

ابو الحسن طبرى، ٦٧/٦.

ابو الحسن، عباس بن عمر كلوذانى، ٨٢/٣.

ابو الحسن، عبد الجبار بن احمد بن ابو مطيع، ٨٩/٣.

ابو الحسن، عبيد الله بن محمد بيهقي، ٣٦٤/٣.

ابو الحسن، على بن ابراهيم بن ابى جمهور، ٣٨٨/٣.

ابو الحسن، على بن ابراهيم عريضى حسيني علوى، ٣٨٧/٣.

ابو الحسن، على بن ابو ابراهيم محمد بن على بن حسن بن زهره، ٣٨٩/٣.

ابو الحسن، على بن ابى الرضا علوى حائرى، ٣٩٥/٣.

ابو الحسن، على بن ابى سهل بن حاتم بن ابو حاتم قزوينى، ٣٩٧/٣، ٤٥٣.

ابو الحسن، على بن ابو طالب تميمى، ٣٩٨/٣.

ابو الحسن، على بن ابى طالب هموسه فرزادى، ٢٣٨/١، ٧٦/٦.

ابو الحسن، على بن ابى عبد الله بن على، هوشمى

هو سمي، ۴۰۰/۳.

ابو الحسن، علي بن احمد اسدي كوفي، ۴۰۳/۳.

ابو الحسن، علي بن احمد اصفهاني، ۴۱۹/۳.

ابو الحسن، علي بن احمد طوسي، ۴۰۹/۳.

ابو الحسن، علي بن احمد فنجكردى نيشابورى، ۴۱۶/۳.

ابو الحسن، علي بن احمد قمى اشعري، ۴۱۳/۳.

ابو الحسن، علي بن احمد گرگاني جوهرى، ۴۰۱/۳.

ابو الحسن، علي بن احمد مزيدى حلّى، ۴۳۰/۳، ۴۳۸، ۳۲۷/۴.

ابو الحسن، علي بن احمد مطارآبادى، ۴۰۷/۳.

ابو الحسن، علي بن احمد نسوى، ۴۳۷/۳.

ابو الحسن، علي بن بلال مهلبى، ۴۴۷/۳.

ابو الحسن، علي بن بندار هوشمى، ۴۴۷/۳.

ابو الحسن، علي بن جعفر جامعانى، ۴۵۱/۳.

ابو الحسن، علي بن حبشى كاتب، ۴۵۵/۳، ۴۵۶.

ابو الحسن، علي بن حسن علوى، ۴۷۳/۳.

ابو الحسن، علي بن حسين، ۵۰۲/۳.

ابو الحسين، علي بن حسين بن حماد لىثى واسطى، ۵۰۰/۳.

ابو الحسن، علي بن حسين بن علي جاسبى، ۵۰۱/۳.

ابو الحسن، علي بن حسين بن علي مسعودى هذلى، ۵۰۴/۳.

ابو الحسن، علي بن حسين بن موسى بن بابويه قمى، ۲۱/۴، ۵۸/۶.

ابو الحسن، علی بن حسین جوانی، ۴۹۳/۳.

ابو الحسن، علی بن حسین شفیهنی، ۵۰۲/۳.

ابو الحسن، علی بن حسین کرکی عاملی (محقق ثانی)، ۵۱۹/۳.

ابو الحسن، علی بن حسین واسطی لیثی، ۵۰۰/۳.

ابو الحسن، علی بن حماد بن عبید الله عبدی اخباری بصری، ۱۰۱/۴.

ابو الحسن، علی بن خالد مراغی، ۱۰۷/۴.

ابو الحسن، علی بن رضی الدین علی بن طاووس حسنی حلّی، ۲۰۳/۴.

ابو الحسن، علی بن زبرک قمی، ۱۳۳/۴.

ابو الحسن، علی بن طراد مطارآبادی، ۱۴۷/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد الجبار بن عبد الله بن علی مقری رازی، ۱۱۹/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد الرحمن، ۱۲۸/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد الرحمن بن عیسی قناتی کاتب، ۱۲۸/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد الصمد بن محمد نیشابوری تمیمی سبزواری، ۱۴۷/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد الصمد بن محمد کرد و جینی، ۱۴۷/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد العزیز گرگانی (- قاضی)، ۱۵۹/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد الله، ۱۷۳/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد الله بن ابی منصور، ۱۷۳/۴.

ابو الحسن، علی بن عبد الله/ابی عبد الله بن علی هوسمی/هوشمی، ۴۰۰/۴.

ابو الحسن، علی بن عبید الله بن بابویه، منتجب الدین رازی، ۱۷۸/۴.

ابو الحسن، علی بن عریضی حسینی، ۱۹۰/۴.

ابو الحسن، علی بن عیسیٰ اربلی، ۲۰۸/۴.

ابو الحسن، علی بن قاسم بن رضا حسینی محدث، ۲۲۶/۴.

ابو الحسن، علی بن محسن شریحی، ۲۳۰/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد بساط بغدادی قاضی، ۲۳۷/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد بن ابو الحسن بن عبد الصمد، ۲۳۱/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد ابو الغنائم نسابه، ابن صوفی، ۲۷۲/۴، ۲۸۷، ۲۹۲.

ابو الحسن، علی بن محمد بن ابی نزار شرقیه واسطی، ۲۳۲/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد بن اسماعیل، ۲۳۶/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد بن جعفر استرابادی حسینی، ۲۳۹/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد بن حسن بن بابویه قمی، ۲۴۱/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد (تاج الدین) بن حسن کیشکی، ۴۴۷/۳.

ابو الحسن، علی بن محمد بن زبیر قرشی کوفی، ۲۵۷/۴، ۲۹۳.

ابو الحسن، علی بن محمد بن زهره حلبی، ۲۴۱/۴، ۲۵۹.

ابو الحسن، علی بن محمد بن سکون حلّی، ۲۹۸/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد بن عبد الصمد تمیمی، ۲۳۱/۴، ۲۷۴، ۲۹۲.

ابو الحسن، علی بن محمد بن علی شعیری، ۲۸۴/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد بن علی علوی شعرانی، ۲۹۱/۴، ۶۸/۶.

ابو الحسن، علی بن محمد بن یوسف فارسی، ابن خالویه، ۳۲۴/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد بن یوسف قاضی، ۳۲۳/۴.

ابو الحسن، علی بن محمد جوسقی قزوینی، ۲۴۰/۴.

ابو الحسن، علي بن محمد رازی متکلم، ٢٥٧/٤.

ابو الحسن، علي بن محمد راشدي، ٢٥٧/٤.

ابو الحسن، علي بن محمد علوي عمري، ابن صوفي - ابو الحسن، علي بن محمد ابو الغنائم....

ابو الحسن، علي بن محمد قرشي، ابن زبير، ٢٩٣/٤.

ابو الحسن، علي بن منصور حلبى، ٣٣٣/٤.

ابو الحسن، علي بن وصيف بغدادى، ٣٤٤/٤.

ابو الحسن، علي بن هبه الله بن دعويدار، ٣٤٥/٤.

ابو الحسن علي بن هبه الله بن عثمان بن احمد بن ابراهيم، ابن رائقه، ٣٤٧/٤، ٥٦٣.

ابو الحسن، علي بن هلال بن معاويه مهلبى، ٣٤٨/٤.

ابو الحسن، علي بن هلال جزائرى كركى، ٣٤٧/٤.

ابو الحسن، علي بن يحيى خياط، ٣٥٦/٤.

ابو الحسن، علي بن يوسف بن مطهر حلى، ٣٦٦/٤.

ابو الحسن قاينى، ٢٢٠/١، ٧٣/٦.

ص: ٣٥٦

ابو الحسن لؤلؤى، ٧٥/٦.

ابو الحسن مجاشعى، ٧٦/٦.

ابو الحسن، محمد بن احمد بن داوود بن على، ٤٨/٥.

ابو الحسن، محمد بن احمد بن عبيد الله هاشمى منصورى سرمن رآئى، ٧٥/٦.

ابو الحسن، محمد بن احمد بن على بن حسين بن شاذان، ٥١/٥.

ابو الحسن، محمد بن حسين بن تاج الدين حسن كيدرى، ٧٥/٦.

ابو الحسن، محمد بن حسين بن موسى موسى، شريف رضى، ١٤٢/٤، ١٧٧.

ابو الحسن، محمد بن على بن حسين بن موسى بابويه، ٢٠٠/٥.

ابو الحسن، محمد بن احمد/محمد بن محمد بصروى، ٤١/٥، ٢٦٠، ٦٢/٦.

ابو الحسن، محمد بن محمد بن ابراهيم قاينى، ٢٥٨/٥.

ابو الحسن، مطهر بن على بن ابو الفضل محمد حسنى ديباجى، ٣٣٨/٥.

ابو الحسن، موسى عاملى، ٧٦/٦.

ابو الحسن، مهيار بن مرزويه بغدادى، ٣٥٠/٥.

ابو الحسن، ورام بن ابى فراس حمدانى، ٤٢٤/٥.

ابو الحسن، يحيى بن حسين بن اسماعيل حسينى نسابه، ٥٢٤/٥.

ابو الحسين بن ابى جيد قمى، ٧٧/٦.

ابو الحسين بن احمد عطار، ٧٨/٦.

ابو الحسين بن احمد قمى، ٧٨/٦.

ابو الحسين بن محمد بن ابى سعيد، ٧٩/٦.

ابو الحسين بن مهلوس علوى موسى، ٨٠/٦.

ابو الحسين راوندى، ۴۸۲/۲، ۶۶/۶، ۷۸.

ابو الحسين، زيد بن اسماعيل بن محمد بن حسيني، ۳۶۳/۲.

ابو الحسين، زيد بن حسن بن محمد بيهقي، ۳۶۳/۲.

ابو الحسين، زين بن اسماعيل حسيني، ۴۱۹/۲.

ابو الحسين، عبد الكريم بن عبد الله بزاز، ۲۲۱/۳.

ابو الحسين، علي بن ابي جئد، ۳۹۵/۳.

ابو الحسين، علي بن احمد قمي اشعري، ۳۱۳/۳.

ابو الحسين، علي بن محمد كاتب، ۲۹۴/۴.

ابو الحسين، علي بن محمد كاشاني، ۲۸۶/۴.

ابو الحسين نحوي، ۷۷/۶.

ابو الحسين نصيبي، ۸۰/۶.

ابو الحسين وارانى، ۸۰/۶.

ابو الحسين، يحيى بن اسماعيل حسنى نسابه، ۵۲۲/۵.

ابو حفص، عمر بن احمد بن منصور صفار نيشابورى، ۳۷۰/۴.

ابو الحمد، مهدي بن نزار حسيني، ۷۹/۶.

ابو حنيف، نعمان بن محمد قاضى، ۴۱۷/۵.

ابو خليفه، حسن بن حسين بن محمد بن حمدان، ۲۱۳/۱.

ابو خليفه، فضل بن حباب جمحى، ۸۰/۶.

ابو الخير، داعى بن رضا بن محمد، ۳۰۱/۲.

ابو الخير، سلامه بن ذكاء موصلى حرانى، ۵۰۹/۲.

ابو دجانہ، ۸۱/۶.

ص: ۳۵۷

ابو الدنيا، ٨٢/٦.

ابو ذر، احمد بن حسن اسباط، ٦٦/١.

ابو ذر، جندب بن جناده غفاري صحابي، ٨٢/٦.

ابو ذرعه، عبد الكريم بن اسحاق، ٢٢٠/٣.

ابو الربيع، خليل بن اوفى عاملي شامي، ٢٨٩/٢، ٨٣/٦.

ابو الرضا، عبد الله بن حسين بن علي حسيني مرعشي زاهد، ٢٣٢/٣.

ابو الرضا، فضل الله بن حسين بن علي... راوندي كاشاني، ٤٥١/٤، ٨٣/٦.

ابو زكريا، يحيى بن احمد بن سعيد هذلي حلّي، نجيب الدين، ٤٨١/٥، ٥٣٢.

ابو زكريا، يحيى اكبر بن حسن بن سعيد حلّي، ٤٩١/٥.

ابو زكريا، يحيى بن زياد بن عبد الله فراء كوفي، ٤٩٥/٥.

ابو زيد، ربيع بن خثيم بن عابد، ٣٢١/٢.

ابو زيد، عبد الله بن علي كبابكي گرگاني، ٢٧٧/٣، ٨٤/٦.

ابو السعادات، احمد بن ماصوري، ٨٩/١.

ابو السعادات، اسعد بن عبد القاهر اصفهاني، ١١٥/١، ٨٤/٦.

ابو السعادات، هبة الله بن علي بن محمد علوي، ابن شجري حسني، ٤٥٨/٥، ٤٦٢، ٨٤/٦.

ابو سعد، اسماعيل بن علي بن حسين سمان، ١٢٨/١.

ابو سعد بن حسن صلتى، محمد بن حسن بن صلت، ٤٥٨/٥، ٤٦٢، ٨٤/٦.

ابو سعد بن طاهر، يحيى بن طاهر بن حسين مؤدب السمان الزاهد - ابو سعيد، يحيى بن طاهر.

ابو سعد بن فرخان نزيل كاشان، ٨٥/٦.

ابو سعد/ابو سعيد، حسن بن عبد العزيز بن حسين، ٢٣٧/١.

ابو سعد عبد الله بن محمد بن هبة الله بن ابي عمرو، ٢٩٧/٣.

ابو سعد، كرامت جشمي، ٥٠٣/٤.

ابو سعد، منصور بن حسين آبي، ٣٤٦/٥.

ابو سعيد، احمد بن محمد بن احمد خزاعي، ٩٢/١، ٨٥/٦.

ابو سعيد خدرى، ٨٥/٦.

ابو سعيد، عبد الجليل بن ابي الفتح مسعود بن عيسى رازى، ٩٨/٣.

ابو سعيد عبد الجليل بن عيسى بن عبد الوهاب، ١٠١/٣.

ابو سعيد، عبد الرحمان بن ابي القاسم حصرى، ١١٩/٣.

ابو سعيد، عبيد بن كثير عامرى، ٣٥٠/٣.

ابو سعيد، محمد بن احمد بن حسين نيشابورى، ٤٧/٥، ٨٥/٦.

ابو سعيد، يحيى بن طاهر بن حسين مؤدب زاهد سمان، ٤٩٥/٥، ٨٤/٦.

ابو سليمان، داوود بن ابو الفضل تاج الدين محمد بن داوود بناكتى، ٨٦/٦.

ابو سليمان داوود بن محمد بن داوود جاستى، ٣٠٤/٢.

ابو سليمان ظفر بن داعى قزوینى حمدانى، ٧٩/٣.

ابو سهل بغدادى، ٨٦/٦.

ابو سهل نوبختى، اسماعيل بن اسحاق بن ابو

سهل بن نوبخت، ۱۱۹/۶.

ابو شجاع، محمد بن شمس الشرف بن ابی شجاع علی بن عبد الله حسینی سلیقی، ۱۸۹/۵.

ابو شرف، احمد بن حسن بن علی حسینی مرعشی، ۶۶/۱.

ابو شرف اصفهانی، ۸۸/۶.

ابو شرف، عبد العظم بن حسین بن علی، ۱۸۲/۳.

ابو صابر بن احمد، ۸۹/۶.

ابو صالح حلبی، ۸۶/۶.

ابو صلاح حلبی، تقی الدین بن نجم بن عبد الله حلبی، ۱۳۳/۱، ۹۰/۶.

ابو صلت بن عبد القاهر، ۹۰/۶.

ابو صمصام بن معبد - ابو صمصام ذو الفقار بن محمد بن معبد عماد الدین، ۳۱۰/۲، ۳۱۱، ۹۰/۶، ۹۱.

ابو طالب، احمد بن قاسم بن زهره حسینی - احمد بن قاسم.

ابو طالب استرآبادی، ۹۱/۶، ۹۲، ۹۴، ۹۵.

ابو طالب، اسحاق بن محمد بن حسن بن حسین بن بابویه، ۱۱۴/۱.

ابو طالب امامی اصفهانی، ۹۳/۶.

ابو طالب بن امیر بیک بن میرزا ابو القاسم بن امیر بیک بن امیر صدر الدین فندرسکی، ۹۱/۶.

ابو طالب بن رجب، ۹۵/۶.

ابو طالب بن شیخ اسماعیل رازانی، ۹۲/۶.

ابو طالب بن غرور، ۹۵/۶.

ابو طالب بن مهدی سلیقی، ۳۷۲/۱، ۹۶/۶.

ابو طالب تبریزی، ۹۴/۶.

ابو طالب حسینی بسی، ۹۴/۶.

ابو طالب، حمزه بن شهریار - ابو طالب حمزه محمد خازن.

ابو طالب، حمزه بن عبد اللہ/محمد جعفری، ۲۲۷/۲، ۲۳۸.

ابو طالب، حمزه بن محمد خازن، ۲۲۶/۲، ۲۳۸.

ابو طالب، عبد الرحمان بن محمد بن عبد السمیع ہاشمی واسطی، ۱۳۸/۳، ۹۵/۶، ۹۶.

ابو طالب، عبد السمیع ہاشمی واسطی نقیب ہاشمیہا، ۱۵۲/۳.

ابو طالب، عبد القاهر بن حمویہ قمی، ۱۹۸/۳.

ابو طالب، عمران بن عبد المطلب بن ہاشم (والد حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام)، ۹۴/۶.

ابو طالب، علی بن احمد بزوفری، ۴۰۱/۳.

ابو طالب، علی بن حسین حسنی، ۴۹۷/۳، ۹۶/۶.

ابو طالب، علی بن محمد بن حمدان حمدانی، ۲۵۱/۴.

ابو طالب، محمد بن حسن (فرزند علامہ حلی)، ۱۳۸/۵، ۱۴۱.

ابو طالب، محمد بن محمد بن مکی جزینی عاملی، رضی الدین، ۲۹۳/۵.

ابو طالب، ہادی بن حسین بن ہادی حسنی شجری، ۴۳۲/۵.

ابو طالب ہروی، ۹۶/۶.

ابو طالب، یحییٰ بن حسین بن ہارون حسینی ہروی، ۴۷۹/۵.

ابو طالب، یحییٰ بن علی بن محمد مقری استرابادی، ۵۰۴/۵.

ابو طالب، یحییٰ بن محمد بن حسن جوانی

طبری، امام زاهد، ۵/۵۲۶.

ابو طاهر، احمد بن ابی سعد بن علی کاشانی، ۳/۳۹۶.

ابو طاهر، مهدی بن علی بن امیر کا حسنی، ۵/۳۴۷.

ابو طاهر، مهدی بن علی امیر کا قزوینی زاهد حسنی، ۵/۳۴۸.

ابو طاهر، هادی بن ابی سلیمان بن زید حسینی موردی، ۵/۴۳۲.

ابو طیب، ۶/۹۷.

ابو طیب، حسین بن احمد فقیه، ۲/۵، ۲۸.

ابو طیب، حسین بن علی تمار، ۲/۱۵۵.

ابو العباس، احمد بن ابراهیم بن احمد حسنی / حسینی، ۱/۶۴.

ابو العباس، احمد بن خاتون عاملی، ۱/۷۳.

ابو العباس، احمد بن محمد بن فهد حلّی - ابن فهد حلّی.

ابو العباس، احمد بن محمد بن نوح سیرافی، ۱/۷۸، ۹۹، ۶/۹۹.

ابو العباس، عقیل بن حسین علوی، ۳/۳۸۲.

ابو العباس مستغفری، ۶/۹۷.

ابو العباس، نعمه الله بن خاتون عاملی، ۵/۴۲۲.

ابو عبد الرحمن / ابو عبد الله بزوفری، ۶/۹۹، ۱۰۰.

ابو عبد الرحمن، خلیل بن احمد یحمدی ازدی فراهیدی اقدم، ۲/۲۷۹.

ابو عبد الرحمن مسعودی، ۶/۹۹.

ابو عبد الله، احمد بن جعفر بن سفیان، ۱/۶۶.

ابو عبد الله، احمد بن عبد الواحد بزاز ابن عبدون، ۱/۷۹.

ابو عبد الله بن حماد انصاری، ۱۰۰/۶.

ابو عبد الله بن فارسی، ۱۰۱/۶.

ابو عبد الله بن محمد حسنی، ۱۰۲/۶.

ابو عبد الله، جعفر بن محمد دوریستی، ۱۴۶/۱، ۱۰۲/۶.

ابو عبد الله، جعفر بن محمد بن معیه، ۱۴۸/۱.

ابو عبد الله، حسن بن هبه الله بن رطبه، ۳۸۶/۱.

ابو عبد الله حسین، ۳۲/۲.

ابو عبد الله، حسین بن ابراهیم بن علی قمی، ابن خیاط، ۱/۲.

ابو عبد الله، حسین بن ابی الفرج، ابن رده نیلی، ۳/۲.

ابو عبد الله، حسین بن احمد بن احمد بن مغیره، ابو مغیره بوشنجی، ۴/۲، ۲۹.

ابو عبد الله، حسین بن احمد، ابن قاروره، ۲۲/۲.

ابو عبد الله، حسین بن ابی القاسم قمی، ابن بابویه، ۹۳/۲.

ابو عبد الله، حسین بن احمد بغدادی، ۴/۲.

ابو عبد الله، حسین بن احمد بن خالویه همدانی حلبی، ۲۲/۲.

ابو عبد الله، حسین بن احمد بن طحال مقدادی، ۲۰/۲، ۲۱، ۲۸، ۹۱، ۱۰۴.

ابو عبد الله، حسین بن احمد بن عبید الله غضائری، ۱۴۴/۲.

ابو عبد الله، حسین بن احمد بن موسی، ۲۹/۲.

ابو عبد الله، حسین بن احمد کاتب محتسب بغدادی، ۵/۲، ۱۷۵/۶.

ابو عبد الله، حسین بن جعفر مخزومی، ۴۰/۲، ۱۰۰/۶.

ابو عبد الله، حسین بن هبه الله بن رطبه سوراوی،

ابو عبد الله، حسين بن حسن/حسين بن علي بن حسين بن موسى بن بابويه قمی، ۴۲/۲، ۴۵.

ابو عبد الله، حسين بن حسن گرگانی [قصبي]، ۹۵/۲.

ابو عبد الله، حسين بن حسن مؤدب فقيه، ۹۵/۲.

ابو عبد الله، حسين بن حمدان خصيني جنبلانی، ۴۹/۲.

ابو عبد الله، حسين بن خالويه نحوی، ابن خالويه، ۹۷/۲.

ابو عبد الله، حسين (سید -) مجتهد حسینی موسی عاملی کرکی اردیلی، ۶۷/۲.

ابو عبد الله، حسين بن طاهر صوری، ۱۰۴/۲.

ابو عبد الله، حسين بن عبید الله واسطی، ۱۵۱/۲، ۱۵۳.

ابو عبد الله، حسين بن علی ابی الرضا حسینی مرعشی، ۱۵۴/۲.

ابو عبد الله، حسين بن علی بن ابی سهل زینوآبادی، ۱۵۴/۲.

ابو عبد الله، حسين بن علی بصری، ۱۵۱/۲، ۱۵۵.

ابو عبد الله، حسين بن علی بن داعی حسنی، ۱۶۶/۲.

ابو عبد الله، حسين بن علی سفیان/سلیمان بزوفری، ۱۰۲/۲، ۱۶۶، ۹۹/۶، ۱۰۰.

ابو عبد الله، حسين بن علی بن موسى بن بابويه قمی، ۱۶۲/۲.

ابو عبد الله، حسين/محمد بن علی بن شیبان/شاذان قزوینی، ۱۶۷/۲، ۹۹/۶، ۱۰۱.

ابو عبد الله، حسين بن قطب الدین راوندی، ۳/۲.

ابو عبد الله، حسين بن محمد الرئيس، ۵۸/۲.

ابو عبد الله، حسين بن محمد شناسی رازی، عدل، ۸۷/۲.

ابو عبد الله، حسين بن محمد بن موسى بن هديه، ۲۹/۲، ۱۹۲.

ابو عبد الله، حسين بن مرتضى (سيد -) موسى، ۱۵۷/۲.

ابو عبد الله، حسين بن هادي بن حسين حسني شجري، ۲۱۸/۲.

ابو عبد الله، حسين مؤدب قمي، ۸۶/۲.

ابو عبد الله حلواني، ۲۰۶/۵، ۱۰۰/۶.

ابو عبد الله دوربستي، ۱۰۱/۶.

ابو عبد الله، سلمان/سليمان بن حسن/حسين صهرشتي، ۵۱۰/۲، ۵۱۶.

ابو عبد الله، محمد بن ابراهيم بن جعفر كاتب نعماني، ۳۳/۵.

ابو عبد الله، محمد بن ابراهيم بن محمد بن زهره حسيني حلي، ۳۶/۵.

ابو عبد الله، محمد بن احمد اردستاني، ۴۰/۵.

ابو عبد الله، محمد بن حسين بن اسحاق بن حسين... معروف به نعمت، ۱۰۱/۶.

ابو عبد الله، محمد بن علي بن شاذان قزويني، ۹۹/۶.

ابو عبد الله، محمد بن علي مازندراني، ابن شهر آشوب، ۲۱۰/۵، ۱۸۴/۶.

ابو عبد الله، محمد بن عمر طرابلسي، ۲۴۴/۵.

ابو عبد الله، محمد بن عمران مرزباني، ۲۴۴/۵، ۱۰۲/۶.

ابو عبد الله، محمد بن قاسم بن معيه حسنى ديباجى، ۲۵۲/۵.

ابو عبد الله، محمد بن هارون، ابن الكال، ۳۱۶/۵.

ابو عبد الله، محمد بن هبه الله بن جعفر وراق طرابلس، ۳۱۹/۵.

ابو عبد الله مرزبانى - ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى.

ابو عبد الله، ناصر بن متوج بحراني، ۳۷۲/۵.

ابو عبد الله نيشابورى، ۱۰۲/۶.

ابو العتاهيه، ۱۰۳/۶.

ابو عقيل، محمد بن على بن محمد عباسى، ۲۴۲/۵.

ابو العلا، حافظ، ۱۰۳/۶.

ابو العلا، حسن بن احمد بن حسن عطار همدانى، ۱۸۹/۱.

ابو العلا، داعى بن ظفر بن على حمدانى قزوينى، ۳۰۱/۲.

ابو العلا، زيد بن على بن منصور بن على راوندى، ۴۱۶/۲.

ابو على، احمد بن محمد بن جعفر صولى - احمد بن محمد بن جعفر.

ابو على اسعد بن حمد بن احمد كاشانى، ۱۱۵/۱.

ابو على بزوفرى، احمد بن جعفر بن سفيان، ۶۶/۱، ۱۰۴/۶.

ابو على بيهقى حاكم، حسين بن احمد، ۵/۲.

ابو على تنوخى، محسن بن قاضى ابو القاسم على بن محمد قحطانى، ۱۰۵/۶.

ابو على/ابو محمد، حسن بن على بن ابى عقيل عيسى حذاء عمانى، ۲۳۸/۱.

ابو على، حسن بن احمد بن ابى على حسيني قمى، ۱۸۸/۱.

ابو على، حسن بن على بن ابى طالب فرزادى هموسه، ۲۳۸/۱.

ابو علی، حسن بن محمد بن حسن طوسی، ۳۷۳/۱، ۳۷۶، ۱۰۶/۶.

ابو علی، حسن بن محمد مسکوی/سکونی، ۳۸۲/۱.

ابو علی، حسن بن مهدی سیلقی/سلیقی/سقیفی، ۳۷۲/۱.

ابو علی، حسن بن همام، ۱۰۷/۶.

ابو علی، حسین بن احمد - ابو علی بیهقی حاکم.

ابو علی، حسین بن خشرم سدید الدین، ۸۹/۲.

ابو علی، شرفشاه بن عبد الملک بن جعفر حسینی افضسی اصفهانی، ۲۱/۳.

ابو علی، عبد الجبار بن حسین بن عبد الجبار طوسی، ۹۰/۳.

ابو علی، عبد الله/عبد محمد/عبد النبی بن احمد بحرانی هجری، ۲۲۵/۳، ۳۰۸، ۳۲۲.

ابو علی، فضل بن حسین بن فضل طبرسی مشهدی، ۴۲۱/۴، ۱۰۵/۶.

ابو علی، ماجد بن هاشم بن علی مرتضی بن علی بن ماجد حسینی بحرانی، ۲۳/۵.

ابو علی، محمد بن احمد بن جنید اسکافی، ۴۲/۵، ۱۰۳/۶.

ابو علی، محمد بن فضل طبرسی، ۲۵۱/۵.

ابو علی، محمد بن محفوظ بن وشاح بن محمد، ۲۵۷/۵.

ابو علی [محمد] بن محمد بن اشعث کندی کوفی، ۱۰۷/۶.

ابو علی، محمد بن محمد بن عبد الله، ۲۸۳/۵.

ابو علی، محمد بن منصور حسینی، ۱۰۳/۶.

ابو علی موضع، عمر بن حسین بن عبد الله، ۱۰۶/۶.

ابو عمرو دقاق، عثمان، ۳۶۷/۳.

ابو عمرو زاهد، محمد بن عبد الواحد طبرس لغوی نحوی، ۱۰۴/۶.

ابو عمرو، سعید بن عمرو، ۴۸۲/۲.

ابو عمرو، عبد الواحد بن محمد بن عبد الله بن مهدی، ۳۳۵/۳، ۳۴۰، ۱۰۷/۶.

ابو عنان/عفان بن احمد بن بندار، ۱۰۳/۶.

ابو عیسی، عبید الله بن فضل تیهانی، ۳۶۳/۳.

ابو غالب، احمد بن محمد بن سلیمان بن حسن بن جهم بن بکیر بن اعین بن سنسن زراری، ۹۵/۱، ۱۰۸/۶.

ابو غالب بن علی بن قسوره، ۱۰۹/۶.

ابو غالب، سعید بن محمد بن احمد ثقفی کوفی، ۴۷۹/۲، ۴۸۰.

ابو غالب، لاحق بن حیب بن محمد علی صیدلانی، ۵۱۳/۴.

ابو غالب، محمد بن ابی هاشم الحسینی مرعشی، ۴۰/۵، ۱۰۸/۶.

ابو غانم بن ابی غانم بن ابی علی جوانه، ۱۰۹/۶.

ابو غانم عصمی هروی، ۳۸۴/۴، ۱۱۰/۶.

ابو غانم، علی بن ابی طالب جوانی، ۱۱۰/۶.

ابو الغمر، عبد الملک عاملی بعلبکی، ۳۲۱/۳.

ابو الغنائم، سید محمد حسینی حلّی، ۱۷۷/۵.

ابو غياث بن بسطام، ١١٠/٦.

ابو الغيث، محمد بن علي بن حسين حسني، ٢٠٠/٥.

ابو الفتح، احمد بن عيسى بن محمد خشاب حلي، ٨٨/١.

ابو الفتح بستي، علي بن محمد، ١١٣/٦.

ابو الفتح بن امير مخدوم الحسيني قزويني عربشاهي، ابو الفتح شرفه، ١١١/٦، ١١٧.

ابو الفتح بن جندی، ١٢٠/٦.

ابو الفتح بن حسين بن ابو بكر تاج الدين اربلي، ١١٣/٦.

ابو الفتح حفار - ابو الفتح، هلال بن محمد.

ابو الفتح، سعد بن سعيد حنفي، ٤٧٨/٢.

ابو الفتح شرفه - ابو الفتح بن امير مخدوم حسيني عربشاهي قزويني.

ابو الفتح عبد الله بن عبد الكريم قشيري زاهد حسيني، ٢٧١/٣.

ابو الفتح، عبد الله بن موسى بن احمد بن الرضا عليه السلام، ٣٠٣/٣.

ابو الفتح، عبيد الله/عبد الله بن موسى بن احمد [موسى مبرقع بن محمد تقي الجواد (ع) بن علي (ع) بن موسى بن جعفر (ع)]،
٣٠٣/٣، ٣٦٦.

ابو الفتح كراجكي، محمد بن علي بن عثمان، ٢٣٦/٥، ١١٣/٦.

ابو الفتح متولى مسجد كوفه، ١١٨/٦.

ابو الفتح، هلال بن محمد بن جعفر حفار، ٤٧٢/٥، ١١٣/٦.

ابو الفتح، يحيى بن محمد بن نصر، عميد الرؤساء، ٥٣١/٥.

ابو الفتوح، حسين بن علي بن محمد خزاعي

رازی نیشابوری، ۱۷۰/۲، ۱۱۴/۶.

ابو الفتوح، محمد بن عبد الله رضوی، ۱۹۵/۵.

ابو الفتوح، محمود بن حسین بن سندی بن شاهک کشاجم، ۳۲۴/۵.

ابو الفتوح، منتجب الدین، ۱۱۳/۶.

ابو فراس، حارث بن سعید بن حمدان بن حمدون حمدانی شاعر شیعی - ابو فراس، حمدان بن حمدون.

ابو فراس، حمدان بن حمدون حمدانی، ۲۲۳/۲، ۱۱۵/۶.

ابو فراس، عبد الرحیم تمیمی عنبری، ۱۴۰/۳.

ابو فراس، فرزدق بن همام بن غالب، ۳۸۶/۴، ۴۷۰.

ابو فراس، محمد بن عمار بن محمد حمدانی امام عز الدین، ۲۴۴/۵.

ابو الفرج، سعید بن ابی الرجاء صیرفی، ۴۸۱/۲.

ابو الفرج، محمد بن علی بن ابی قره، ۱۱۸/۶، ۱۶۹.

ابو الفضائل، احمد بن عبد الله بن علی بن عبد الله بن جعفر، ۷۷/۱.

ابو الفضائل، رضا بن ابی طاهر بن حسن حسینی نقیب، ۲۵۳/۲.

ابو الفضائل رضا بن ابی طاهر حسنی/حسینی، ۳۵۵/۲.

ابو الفضائل، محمد بن علی بن ابی الحسین راوندی، ۱۹۸/۵.

ابو الفضل، احمد بن حسین بن یحیی همدانی بدیع الزمان، ۶۹/۱.

ابو الفضل، احمد بن مجتبی بن ابی سلیمان، ۸۹/۱.

ابو الفضل، داعی بن علی سروی حسینی، ۳۰۱/۲، ۱۱۹/۶.

ابو الفضل، زید بن شروانشاه علوی عباسی، ۳۶۶/۲.

ابو الفضل، شاذان بن جبرئیل بن اسماعیل قمی، ۱۷/۳.

ابو الفضل شعبي، ١١٦/٦.

ابو الفضل صابوني جعفي، ١١٥/٦.

ابو الفضل طبرسي، ١١٦/٦.

ابو الفضل ظفر بن داعي استرابادي، ٨٠/٣.

ابو الفضل، عبد الرحيم بن احمد بغدادى، ١٣٤/٣.

ابو الفضل، عبد الملك/عبد المنعم بن قذه حليى، ٣٢٢/٣.

ابو الفضل، عبد الواحد بن محمد طالقانى، ٣٣٤/٣.

ابو الفضل، عبيد بن احمد بن على مقرئ ابن الكوفى، ٢٥٣/٣.

ابو الفضل، على بن حسن بن فضل طبرسي، ٤٨٠/٣.

ابو الفضل كرمانى، ١١٦/٦.

ابو الفضل، محمد بن اسعد بن حسين حسيني، ٦١/٥.

ابو الفضل، محمد بن حسين بن عبد الجبار، ١٥٤/٥.

ابو الفضل، محمد بن حسين بن عميد، ١٧١/٥.

ابو الفضل، محمد بن فضل الله بن على حسنى راوندى، ٢٥١/٥.

ابو الفضل، محمد بن على بن محمد بن مطهر، ٢٤٢/٥.

ابو الفضل، يحيى بن سلامه بن حسن/حسين بن محمد حصكفي خطيب، ٥٣٤/٥، ١١٨/٦.

ابو الفوارس (مجد الدين -) محمد بن علي بن محمد اعرج حسيني، ١٩٨/٥، ٢٤٢.

ابو القاسم، احمد بن ابي علي بن ابي المعالي بن زكي، عماد الدين حسيني، ٦٥/١.

ابو القاسم بن ابي محمد بن منتهى، جمال الدين حسيني مرعشي، ١٢١/٦.

ابو القاسم بن اسماعيل بن عنان كتبي وراق حلّي، ١٢٠/٦.

ابو القاسم بن سهل واسطي عدل، ١٢٤/٦.

ابو القاسم بن شبل الوكيل بن اسد، ١٤٠/٤، ١٢٩/٦.

ابو القاسم بن كميح، ١٢٩/٦.

ابو القاسم بن محمد بن ابو القاسم حاسمي، ١٣٠/٦.

ابو القاسم بن محمد تنوخي، ١٢١/٦، ١٢٩.

ابو القاسم تبريزي اسكويي، ١٢٣/٦.

ابو القاسم، جعفر بن حسن بن يحيى بن حسن بن سعيد حلّي، ١٣٧/١، ١٢١/٦.

ابو القاسم، جعفر بن علي بن عبد الله بن احمد نزيل دهستان، ١٤٥/١.

ابو القاسم، جعفر بن محمد بن موسى بن قولويه، ١٤٩/١.

ابو القاسم، حسين بن حسن، ابن اخي الكواكب، ٦٦/٢.

ابو القاسم، حسين بن روح، ١٢٣/٦.

ابو القاسم، حسين بن علي بن حسين بن محمد بن يوسف مغربي، ١٥٩/٢، ١٣٠/٦.

ابو القاسم، حسين بن محمد راغب اصفهاني، ١٩١/٢.

ابو القاسم دعبلي، اسماعيل بن علي بن رزين بن عثمان بن عبد الرحمان بن عبد الله بن بديل بن ورقاء خزاعي دعبلي، ١٢٤/٦.

ابو القاسم، زيد بن اسحاق جعفري، ٣٦٣/٢.

ابو القاسم، زيد بن حسن/حسين بيهقي، ٣٦٣/٢، ٣٦٦.

ابو القاسم، سعد بن ابي اليقظان، ٤٧٨/٢.

ابو القاسم، عبد العزيز امامي نيشابوري، ١٦٩/٣.

ابو القاسم، عبد العزيز بن نحرير بن عبد العزيز بن براج، ١٧٦/٣.

ابو القاسم، عبد العظيم بن عبد الله بن احمد بن محمد، ١٨٤/٣.

ابو القاسم، عبد الله بن حملات، ٢٦٣/٣.

ابو القاسم، عبيد الله بن حسن بن بابويه قمى رازى، موفق الدين، ٣٥٢/٣.

ابو القاسم، عبيد الله بن عبد الله حسكاني اعور، ٣٠٦/٣، ٣٥٣، ١٢١/٦.

ابو القاسم، عبيد الله بن عبد الواحد دارمي، ٣٦١/٣، ١٢٣/٦.

ابو القاسم، عبيد الله بن عبد الواحد نصيبي كاتب، ٣٦١/٣.

ابو القاسم، عبيد الله بن محمد شيباني بزاز، ٣٦٤/٣.

ابو القاسم، علي بن احمد بن عبد الله علوى محمدي مازندراني، ٤٠٠/٣.

ابو القاسم، علي بن احمد علوى كوفى، ٤٠٣/٣، ٤٢٠، ١٢٨/٦.

ابو القاسم، علي بن حبشى، ابو الحسن، ٤٥٥/٣.

ابو القاسم، علي بن حسين جاسبى، نجم الدين،

ابو القاسم، علی بن حسین بن موسی بن محمد بن موسی بن ابراهیم بن موسی بن جعفر (سید مرتضی)، ۳۲/۴.

ابو القاسم، علی بن شبل بن اسد وکیل، ۱۴۰/۴، ۱۲۹/۶.

ابو القاسم، علی بن عبد الحمید نیلی نظام الدین، ۱۲۵/۴.

ابو القاسم، علی بن عبد الصمد بن محمد حارثی همدانی جباعی عاملی جبعی، ۱۵۱/۴.

ابو القاسم، علی بن علی بن طی عاملی، ۱۰۲/۴، ۱۱۷، ۲۰۰، ۱۲۳/۶.

ابو القاسم، علی بن قاضی ابی علی محسن بن قاضی تنوخی، ۴۷۵/۳، ۲۳۰/۴، ۱۲۱/۶.

ابو القاسم، علی بن محمد بن مطهر، شمس الدین، ۲۴۷/۴، ۱۸۹/۶.

ابو القاسم، علی بن محمد بن علقمی وزیر، شرف الدین، ۲۶۸/۴.

ابو القاسم، علی بن محمد بن علی خزاز رازی قمی، ۲۸۱/۴.

ابو القاسم، علی بن محمد بن علی طبری آملی کحی، ۲۸۵/۴.

ابو القاسم، علی بن محمد بن علی علوی رازی، ۲۷۲/۴.

ابو القاسم، علی بن یوسف بن جعفر کلینی، ۳۶۴/۴.

ابو القاسم، علی بن یوسف بن مطهر حلّی، رضی الدین، ۳۶۶/۴.

ابو القاسم، علی جرفادقانی (گلپایگانی)، ۱۲۱/۶.

ابو القاسم فندرسکی موسوی حسینی، ۱۲۴/۶.

ابو القاسم، محمد بن هانی مغربی اندلسی، ۳۱۶/۵.

ابو القاسم مرزبان بن حسین بن محمد، ۳۳۴/۵.

ابو القاسم، ناصر بن قاسم، نجیب الدین ادیب، ۳۶۹/۵.

ابو القاسم، هبه الله، امام، ۴۵۱/۵.

ابو الكرم، محمد بن حمزه حسيني، بها الدين، ۱۷۸/۵.

ابو لؤلؤ، فيروز نهاوندي، بابا شجاع الدين، ۴۷۱/۴، ۱۳۴/۶.

ابو اللطيف بن احمد بن ابو لطيف زرقويه اصفهاني، ۱۳۵/۶.

ابو ليلي، احمد بن محمد بن احمد بن ابى المعالى، سيد مصباح الدين، ۹۳/۱.

ابو المحاسن، احمد بن ابى السيد الامام فضل الله بن على حسنى راوندى، كمال الدين قاضى كاشان، ۸۸/۱.

ابو محاسن جرجاني، حسين بن حسن، ۹۲/۲.

ابو محاسن گرگاني [على]، ۱۳۶/۶.

ابو محاسن طبرى روياني، عبد الواحد بن اسماعيل بن احمد، معروف به فخر الاسلام، قاضى، ۳۲۹/۳، ۱۳۶/۶.

ابو محمد بن ابى الفتح واسطى، ۱۳۸/۶.

ابو محمد بن حسن بن داوود قمى، ۱۳۹/۶.

ابو محمد بن حسن بن عبد الواحد زربى، ۱۳۹/۶.

ابو محمد بن حسن بن محمد بن نصر، ۱۳۸/۶.

ابو محمد بن منتهى مرعشى، ۱۴۰/۶.

ابو محمد، حسن بن ابو على/على بن حسن سبزواري، ۱۸۶/۱.

ابو محمد، حسن بن احمد ساكت/ساكب، ١٨٩/١.

ابو محمد، حسن بن اسحاق بن عبید رازی (قاضی)، ١٩٦/١.

ابو محمد، حسن بن حسین بن علی دوریستی سدید الدین، ٢١٢/١.

ابو محمد، حسن بن زبیب الدین ابو طالب بن ابو المجد یوسفی، ١٨٤/١، ١٤٩/٦.

ابو محمد، حسن بن عبد العزیز بن محسن جبهانی، ٢٣٧/١.

ابو محمد، حسن بن علی (شیخ -)، ٢٥٣/١.

ابو محمد، حسن بن علی بن بهلول نصیر الدین، ٢٧٠/١.

ابو محمد، حسن بن علی بن حسن اطروش، ناصر الدین، ٣١٢/١، ١٣٨/٦.

ابو محمد، حسن بن علی حسینی مرعشی معروف به همدانی، شمس الدین، ٢٨٠/١.

ابو محمد، حسن بن علی بن داوود حلّی تقی الدین، ٢٨٦/١.

ابو محمد، حسن بن محمد، ٣٦٧/١.

ابو محمد، حسن بن محمد بن حسن... نجیب الدین، ٣٧٧/١.

ابو محمد، حسن بن محمد بن یحیی بن داوود فحّام، ٣٦٨/١، ١٣٨/٦، ١٤٢.

ابو محمد، حسن بن نظام الدین احمد بن...

ربعی، جلال الدین، ١٩١/١.

ابو محمد، حسن بن نما حلّی، جلال الدین، ٢٣١/١.

ابو محمد، حسین بن حسن غریفی بحرانی، ٤٢/٢.

ابو محمد، حسین بن علاء الدین قمی، ٢٠٠/٢.

ابو محمد، حسین بن محمد، ١٩٢/٢.

ابو محمد، حسین بن محمد طرابلسی، ٨٧/٢.

ابو محمد، حسين بن محمد قريب، قاضى سدیر الدين، ۱۹۱/۲.

ابو محمد حسينى قائنى، ۱۴۵/۶، ۱۴۸.

ابو محمد، داعى بن مهدى علوى عمرى استرابادى، ۳۰۲/۲.

ابو محمد، ريحان بن عبد الله حبشى، ۳۵۹/۲.

ابو محمد، زيد بن على بن حسين حسنى، ۴۱۴/۲.

ابو محمد، سهل بن عبد الرحمان بن محمد سراج نيشابورى، ۵۲۱/۲.

ابو محمد صيمرى، ۱۳۹/۶.

ابو محمد طاهر بن احمد قزوینى نحوى، بها الدين، ۳۴/۳.

ابو محمد، طلحه بن عبد الله غسانى عونى، ۳۶/۳.

ابو محمد، عبد الباقي بن محمد بن عثمان خطيب بصرى، ۸۹/۳.

ابو محمد، عبد الحميد بن محمد مصرى مقرى نيشابورى، ۱۱۱/۳.

ابو محمد، عبد الرحمان بن احمد بن حسين خزاعى رازى، ۱۲۰/۳، ۱۲۲.

ابو محمد، عبد الرحمان بن محمد بن شجاع، ۱۳۹/۳.

ابو محمد، عبد الله بن جعفر حسينى جمال علويها، شمس الدين، ۲۵۰/۳.

ابو محمد، عبد الله بن جعفر دورىستى نجم الدين، ۲۶۵/۳.

ابو محمد، عبد الله بن عبد الواحد، ٢٧٢/٣.

ابو محمد، عبد الله بن علي طاهري، ٢٧٧/٣.

ابو محمد، عبد الله بن محمد ابهري، ٢٨٤/٣.

ابو محمد، عبد الله بن محمد طرابلسي عمري، ٢٩٥/٣.

ابو محمد، عبد الواحد حبشي، ٣٣٣/٣.

ابو محمد، عربي بن مسافر عبادي حلي، ٣٧١/٣.

ابو محمد عفجري/عنجري، ١٤٠/٦.

ابو محمد علوي، ١٤١/٦.

ابو محمد، علي بن محمد بن يونس عاملي بياضي نباطي، زين الدين، ٣١٦/٤.

ابو محمد، عنايت الله بايزيدي بسطامي، ٣٧٢/٤، ١٥٩/٦.

ابو محمد فحام - ابو محمد، حسن بن محمد بن يحيى بن داوود.

ابو محمد، قریش بن سبيع بن مهنا علوي مدني حسيني، ٤٨٩/٤.

ابو محمد كرخي، ١٣٩/٦.

ابو محمد مجدي، ١٤٦/٦.

ابو محمد محمدي، ١٨٩/١، ١٤٥/٦، ١٤٦.

ابو محمد، هارون دنبلي، ٤٤٠/٥.

ابو محمد، هارون بن حسن بن علي بن حسن طبري، ضياء الدين، ٤٣٣/٥.

ابو محمد، هارون بن موسى تلعكيري، ٤٣٤/٥.

ابو محمد، يحيى بن حسين علوي نيشابوري بني زياره، ٤٩٤/٥.

ابو محمد، يحيى بن محمد ارزني لغوي، ٥٢٦/٥.

ابو مخنف ازدي، لوط بن يحيى، ٥٢٧/٤، ١٤٠/٦.

ابو المستهل اسدي، كميت بن زيد بن حبيس / اخنس، ٥٠٦/٤.

ابو مطهر، قاسم بن فضل بن عبد الواحد صيدلاني، ٤٩٥/٤، ١٤١/٦.

ابو مظفر، ليث اسدي ساكن زنجان، ٥٢٨/٤.

ابو مظفر، محمد بن ابو العباس احمد اموي ايوردي، ٥٥/٥.

ابو المعالي، اسماعيل بن حسن بن محمد حسني نقيب نيشابور، ١١٦/١.

ابو المعالي بن بدر الدين حسن حسيني استرآبادي، ١٤١/٦.

ابو المعالي، سعد بن حسن بن حسين، ابن بابويه، ٤٧٨/٢.

ابو المعالي، محمد بن حسين حمداني ناصر الدين، ١٧٥/٥.

ابو المعالي، ناصر بن علي بن احمد بن حمدان حمداني، ٣٦٩/٥.

ابو معبد حسيني، ٣١٠/٢، ٩٠/٦، ١٤١.

ابو معين، ناصر خسرو قبادياني، ٣٦٣/٥.

ابو مفاخر بن محمد رازي، شمس الدين، ١٤٢/٦.

ابو مفاخر، هبه الله بن حسن بن حسين بن بابويه، ٤٥٤/٥.

ابو مفضل، محمد بن عبد الله بن مطلب بن بهلول شيباني، ١٤٢/٦.

ابو المكارم، حسن بن علي كركي، عز الدين ابن عشره، ٢٣٧/١، ٢٩٩.

ابو المكارم، حمزه بن علي بن ابو المحاسن زهره... حسيني افطسي حلي، ٢٢٦/٢،

ابو المكارم، عبد الوهاب بن ساجى، محى الدين، ٣٤٥/٣.

ابو المكارم، هبه الله بن داوود بن محمد اصفهاني، ثقة الدين، ٤٥٥/٥.

ابو منصور، ابراهيم بن على بن محمد مقرى رازى، ٦١/١.

ابو منصور، احمد بن على بن ابى طالب طبرسى، ٨٣/١، ١٤٣/٦.

ابو منصور بن عبد الله امير مجاهد الدين، ١٤٣/٦.

ابو منصور بن عبد المنعم بن نعمان بغدادى، ١٤٤/٦.

ابو منصور، حسن بن يوسف بن مطهر، جمال الدين، ٣٩٦/١.

ابو منصور حسنى، ١٤٤/٦.

ابو منصور، حسين بن عبد الجبار، قاضى خطير الدين نزىل كاشان، ١٠٥/٢.

ابو منصور سكرى، ١٤٣/٦.

ابو منصور طبرسى، احمد بن على بن ابى طالب، ١٤٣/٦.

ابو منصور، عبد الرحيم بن مظفر حمدونى، ١٤١/٣.

ابو منصور عكبى، ١٤٤/٦.

ابو منصور، على بن عبد الله زيادى حاكم، ١٧٤/٤.

ابو منصور، محمد بن حسن بن منصور نقاش، ١٣٨/٥.

ابو منصور، هبه الله بن حامد بن احمد حلى لغوى، رضى الدين عميد الرؤساء، ٤٥١/٥.

ابو نجف مصرى، ٥٠/٦، ١٤٩.

ابو النجم، ضياء بن ابراهيم بن الرضا علوى حسنى شجرى، ٣٢/٣.

ابو النجم، محمد بن عبد الوهاب بن عيسى سمان، ١٩٥/٥.

ابو النجيب، سعيد بن محمد حمامي، ٤٨١/٢.

ابو النجيب، صالح بن رزيك، طاهر جزري، ٣٤/٣.

ابو نصر، شيخ اسعد، ١٥٠/٦.

ابو نصر غاري، ١٥٠/٦.

ابو نصر، يحيى بن جرير تكريتي، ٥٢٢/٥.

ابو النعيم، ١٥١/٦.

ابو نعيم بن محمد بن كاشاني، ١٥٢/٦.

ابو نعيم، فضل بن دكين، حافظ، ٤٤٦/٤، ١٥١/٦.

ابو نعيم، نصر بن عصام بن مغيره فهري معروف به قرقاره، ٣٧٧/٥، ١٥١/٦.

ابو نواس، حسن بن هاني، ٣٨٩/١، ١٥٢/٦.

ابو الوفا علوي، كاكيس بن علي بن ابو القاسم، ٥٠٢/٤.

ابو الولي بن محمد هادي حسيني شيرازي، ١٥٤/٦.

ابو الولي بن محمود (امير شاه -) انجوي شيرازي، ١٥٥/٦.

ابو هاشم علوي، ١٥٦/٦.

ابو هاشم، مجتبي بن حمزه بن زيد بن مهدي بن حمزه بن محمد مجد الدين، ٢٦/٥.

ابو هيثم بن تيهان، ١٥٨/٦.

ابو يزيد بن شريعه الدين محمد زاكاني، ١٦٠/٦.

ابو يزيد، عنايت الله، بايزيدي بسطامي، ٣٧٢/٤، ١٥٩/٦.

- ابو يعلى بن ابي الهيجاء العلوى عمري، ١٦٢/٦.
- ابو يعلى بن حيدر بن مرعش الحسينى مرعشى، ١٦٢/٦.
- ابو يعلى بن على بن عبد الله بن احمد جعفرى، ١٦٣/٦.
- ابو يعلى جعفرى - ابو يعلى حمزه بن محمد جعفرى.
- ابو يعلى، حمزه بن ابي عبد الله غفارى بغدادى، ٢٢٤/٢.
- ابو يعلى، حمزه بن زيد حسيني افطسى، ٢٢٦/٢.
- ابو يعلى، حمزه بن قاسم بن على بن حمزه بن حسن بن عبد الله بن عباس بن على بن ابي طالب، ٢٣٤/٢.
- ابو يعلى، حمزه بن محمد جعفرى، ٢٤٠/٢، ١٦١/٦.
- ابو يعلى، سالار (سالار) حمزه بن عبد العزيز، ٢٢٧/٢، ٢٣٧، ٤٧٢، ٥٠٢، ١٦١/٦.
- ابو يعلى، على بن عبد الله بن احمد جعفرى، ١٧٣/٤.
- ابو يعلى، محمد بن حسن بن حمزه، ١٦١/٦، ١٧٥.
- ابو يعلى هاشمى عباسى، ١٦٣/٦.
- ابو يعقوب، يوسف بن زين الدين على بن مطهر حلى (پدر علامه حلى)، ٥٥٦/٥.
- ابو يقضان، عمار بن ياسر، ٣٧٢/٤.
- ابو يوسف، يعقوب بن احمد بن سعيد، ٥٤٧/٥.
- ابو يوسف يعقوب بن اسحاق (ابن سكيت)، ٥٣٩/٥.
- ابهري، دولتشاه بن امير على بن شرفشاه حسنى، ٣٠٨/٢.
- ابهري، رضا بن ابي زيد حسيني (نزىل ورامين)، ٣٥٣/٢.
- ابهري، طالب بن على بن ابي طالب حسيني، ٣٣/٣.
- ابهري، عبد العظيم بن محمد بن عبد العظيم حسيني، كمال الدين، ١٨٢/٣.

ابهرى، عبد الله بن محمد، ابو محمد، ٢٨٤/٣.

ايوردى، ابو الحسن، ٥٩/٦.

ايوردى، محمد بن ابى العباس احمد اموى، جمال الدين، ٥٥/٥.

احسائى، ابراهيم بن يحيى، ٦٣/١.

احسائى، احمد بن فهد مقرى، شهاب الدين، ٨٩/١.

احسائى، على بن ابراهيم بن ابى جمهور، ابو الحسن زين الدين، ٣٨٨/٣.

احسائى، على بن احمد مشهدى حسينى، ٤١١/٣.

احسائى، محمد بن حسين حسينى سبعى، ١٥٤/٥.

احسائى، شمس الدين محمد، ٢٥/٣.

احسائى، محمد بن عبد الله سبعى، ١٩٥/٥، ١٩٦.

احسائى، محمد بن على بن ابراهيم بن ابى جمهور، ٨٨/٥، ١٩٦.

احسائى، يحيى مفتى بحرانى، ٥٣٨/٥.

احمد بن ابراهيم بن احمد حسينى، سيد ابو العباس، ٦٤/١.

احمد بن ابراهيم بن سلام الله بن عماد الدين مسعود بن صدر الدين محمد بن غياث الدين

منصور حسینی، نظام الدین، ۶۴/۱.

احمد بن ابی جامع عاملی، ۶۴/۱.

احمد بن ابی علی حسینی، سید عماد الدین ابو القاسم، ۶۵/۱.

احمد بن ابی محمد بن منتهی حسینی مرعشی، ۶۵/۱.

احمد بن ابی المعالی شیخ وجیه الدین ابو طاهر، ۶۵/۱.

احمد بن احمد بن یوسف سوادی عاملی عینائی، ۶۶/۱.

احمد بن تاج الدین عاملی میسی، ۶۶/۱.

احمد بن جعفر بن سفیان بزوفری، ۶۶/۱، ۱۰۴/۶.

احمد بن حسن اسباط، ابو ذر، ۶۶/۱.

احمد بن حسن بن علی حسینی مرعشی سید بهاء الدین ابو شرف، ۶۶/۱.

احمد بن حسن بن علی فلکی طوسی مفسر، ابو العباس، ۶۶/۱.

احمد بن حسن بن علی بن محمد بن حسین حرّ عاملی مشغری، ۶۶/۱.

احمد بن حسن بن محمد بن علی عاملی مشغری جبعی، ۷۶/۱.

احمد بن حسین بن احمد نیشابوری خزاعی رازی، ۶۷/۱.

احمد بن حسین بن احمد بن محمد بدله قمی، ۶۷/۱.

احمد بن حسین بن حسن بن موسوی عاملی کرکی، ۶۷/۱.

احمد بن حسین بن عبد الله مهرانى آبی، ۶۸/۱.

احمد بن حسین بن عبید الله غضایری، ۶۸/۱.

احمد بن حسین بن محمد بن احمد بن سلیمان عاملی نباطی، ۶۹/۱.

احمد بن حسین بن محمد بن حمدان حمدانی، ۶۹/۱.

احمد بن حسين بن يحيى همدانى، ٦٩/١.

احمد بن خاتون عاملى عينائى، ٧٣/١.

احمد بن خاتون عاملى عينائى، ابو العباس، ٧٣/١.

احمد بن خليل قزوينى، ٧٣/١.

احمد بن رازى، ٨٠/١.

احمد بن زين العابدين حسيني عاملى (سيد -)، ٧٣/١.

احمد بن سلام جزائرى، ٧٣/١.

احمد بن سليمان عاملى نباطى، ٧٣/١.

احمد بن عباس نجاشى اسدى، ٧٤/١.

احمد بن عبد الصمد حسيني بحراني، ٧٦/١.

احمد بن عبد العالى عاملى ميسى، ٧٦/١.

احمد بن عبد القاهر بن احمد قمى اديب، ٧٦/١.

احمد بن عبد الله بكرى، ابو الحسن، ٧٦/١.

احمد بن عبد الله بن على بن عبد الله جعفرى، سيد جلال الدين ابو الفضائل، ٧٧/١.

احمد بن عبد الله بن محمد بن على بن حسن بن متوج بحراني، جمال الدين / فخر الدين / شهاب الدين، ٧٧/١.

احمد بن عبد الواحد بن احمد بزاز، ابو عبد الله، ٧٧/١، ١٨٩/٦.

احمد بن على، بلخى، ٨٠/١.

احمد بن بن على شبلى عاملى، ٨٠/١.

احمد بن نصير الدين على شنوى (تورى)، ٨١/١.

احمد بن حاج على عاملى عينائى، جمال الدين، ۸۲/۱.

احمد بن على، مهابادى، شيخ افضل، ۸۲/۱.

احمد بن على بن ابى طالب طبرسى، ابو منصور، ۸۳/۱، ۱۴۳/۶

احمد بن على بن ابى المعالى بن زكى حسينى، سيد عماد الدين ابو القاسم، ۶۵/۱، ۸۶.

احمد بن على بن احمد زينوآبادى، ۸۶/۱.

احمد بن على بن اميركا قوسى (قوسينى)، جمال الدين، ۸۶/۱.

احمد بن على بن حسين بن شاذان قاضى قمى، ۸۶/۱.

احمد بن على بن سعيد بن سعاده بحراني، كمال الدين ابو جعفر، ۸۶/۱.

احمد بن على بن سيف الدين عاملى كفرخونى، ۸۷/۱.

احمد بن على بن عباس بن نوح سيرافى، ساكن بصره، ۸۷/۱.

احمد بن على بن عبد الجبار طبرسى قمى، ۸۸/۱.

احمد بن على بن عرفه حسينى، سيد فخر الدين، ۸۸/۱.

احمد بن على بن قدامه، قاضى، ۸۸/۱.

احمد بن على بن نحاس، ابو الحسن، ۸۸/۱.

احمد بن عيسى بن خشاب حلبى، ابو الفتح، ۸۸/۱.

احمد بن فضل الله (سيد امام -) بن على حسنى راوندى، ۸۸/۱.

احمد بن فهد بن ادريس مقرى احسائى، شهاب الدين، ۸۹/۱.

احمد بن قاسم بن زهره حسينى، سيد ابو طالب، ۸۹/۱.

احمد بن ماصورى، ابو السعادات، ۸۹/۱.

احمد بن مجتبى بن ابو سليمان حسينى موردى، سيد بهاء الدين ابو الفضل، ۸۹/۱.

احمد بن محمد بن احمد بن ابراهيم بن زهره حسيني، ٩٣/١.

احمد بن محمد بن احمد بن ابى المعالى، سيد مصباح الدين ابو ليلي، ٩٣/١.

احمد بن محمد بن احمد خزاعى، امام فخر الدين ابو سعيد، ٩٢/١، ٥٨/٦.

احمد بن محمد بن احمد قمى، ٩٢/١.

احمد بن محمد بن جعفر، ابو على صولى بصرى، ٩٣/١.

احمد بن محمد بن جعفر بن هبه الله بن نما حلى، ٩٤/١.

احمد بن محمد بن حداد، جمال الدين، ٩٤/١.

احمد بن محمد بن حسن بن زهره حسيني حلى سيد ابو طالب، ٩٤/١.

احمد بن محمد بن حسن بن وليد، ٩٤/١.

احمد بن محمد بن حمزه طالقانى/طايفانى، ٩٤/١.

احمد بن محمد بن خاتون عاملى عينائى، جمال الدين، ٩٤/١.

احمد بن محمد بن داود، ٩٥/١.

احمد بن محمد بن سليمان بن حسن بن جهم بن بكير بن اعين بن سنسن معروف به ابو غالب زرارى، ٩٥/١.

احمد بن محمد بن عبد الله بن على بن حسن بن على بن محمد بن سبع بن رفاعه سبعى، فخر

الدين، ٦٥/١، ٩٥.

احمد بن صدر كبير تاج الدين محمد بن علي بن عيسى بن ابي الفتح اربلي، ٩٦/١.

احمد بن محمد بن عمر (ابي عمران) بن موسى بن جراح معروف به ابن جندي، ٩٦/١.

احمد بن محمد بن فهد حلّي اسدي، جمال الدين ابو العباس، ٩٦/١.

احمد بن محمد بن مكّي شهيدى عاملى جزينى، ٩٧/١.

احمد بن [محمد] بن موسى معروف به ابن صلت، ٩٩/١.

احمد بن محمد بن نوح مكنى به ابو العباس سيرافى، ٨٧/١، ٩٩، ٩٩/٦.

احمد بن محمد بن هارون زوزنى، ٩٩/١.

احمد بن محمد بن يوسف بحراني، ١٠٠/١.

احمد بن محمد تونى بشروئى، ٩٢/١.

احمد بن محمد معصوم حسيني، نظام الدين، ٩٨/١.

احمد بن محمد موسى، ٩٢/١.

احمد بن محمد وهر كيسى، مهذب الدين ابو ابراهيم، ٩٢/١.

احمد بن مرتضى بن منتهى حسيني مرعشى، سيد صدر الدين، ١٠١/١.

احمد بن مسعود اسدي حلّي، سديد الدين ابو العباس، ١٠١/١.

احمد بن منير عاملى طرابلسى شامى ابو حسين ملقب به مهذب الدين مشهور به عين الزمان، ١٠١/١.

احمد بن موسى (سيد سعد الدين ابو ابراهيم) بن جعفر بن محمد بن احمد بن محمد بن طاووس علوى حسنى حلّي، جمال الدين ابو الفضائل، ١٠٦/١.

احمد بن موسى عاملى نباطى، ١٠٦/١.

احمد بن نصر بن سعيد باهلى معروف به ابن ابي هراسه (ملقب به ابو هوذه)، ١١٠/١.

احمد بن نعمه الله بن خاتون، ١١٠/١.

احمد بن يوسف حسيني عريضي، ١١١/١.

احنفي، علي بن ابي علي حسن بن علي [بن عبد الله] بن زياره الاحنفي نزيل كاشان، ٤٨٤/٣.

اخباري بصري، علي بن حماد بن عبيد، ١٠١/٤.

اديب، احمد بن عبد القاهر بن احمد، ٧٦/١.

اديب، حسن بن فادار قمي، افضل الدين، ٣٣٥/١.

اديب، حسين بن ابي الحسين بن هموسه، ٣/٢.

اديب، حسين مؤدب قمي، ابو عبد الله ٨٦/٢.

اديب، حيدر بن محمد جاستي، اوحد الدين، ٢٥٩/٢.

اديب، عبد القاهر بن احمد بن علي قمي طبعي، فخر الدين، ١٩٨/٣.

اديب، مجمع بن محمد بن احمد مسكني، ٢٧/٥.

اديب، محمد بن حسين ديناري آبي، ١٥٤/٥.

اديب، محمود بن ابي منصور مسكني، ٣٢٣/٥.

اديب، ناصر بن ابو القاسم نجيب الدين، ٣٦٩/٥.

اديب، نصر بن هبه الله بن نصر زنجاني، ٣٧٩/٥.

اربلي، ابو الفتح بن حسين بن ابو بكر، تاج الدين، ١١٣/٦.

اربلي، احمد بن صدر كبير تاج الدين محمد بن علي بن عيسى بن ابو الفتح، ٩٦/١.

اربلي، حسن بن ابو الهيجاء، ١٨٧/١.

اربلی، حسن بن محمد، ۳۴۳/۱.

اربلی، سعد، ۴۷۷/۲.

اربلی، علی بن عیسی بن ابو الفتح، ۲۰۸/۴.

اربلی، عیسی بن محمد بن علی بن عیسی بن ابو الفتح، ۳۸۲/۴.

اربلی، محمد بن عیسی بن ابو الفتح، ۲۴۰/۵.

اردبیلی، احمد بن محمد (مقدس اردبیلی)، ۸۹/۱.

اردبیلی استربادی، حسین بن موسی، ۱۹۸/۲.

اردبیلی، حسین بن خواجه الهی، جلال الدین، ۱۰۵/۲.

اردبیلی، حمزه، ۲۲۴/۲.

اردبیلی، عزیز الله حسینی، ۳۷۵/۳.

اردبیلی، عیسی خان، ۳۷۸/۴.

اردستانی، ظفر بن همام بن سعد، ۸۰/۳.

اردستانی، محمد بن احمد، ۴۰/۵.

اردشیر بن ابی الماجد بن ابو المفاخر کابلی، ۱۱۱/۱.

ارزنی لغوی، یحیی بن محمد، ۵۲۶/۵.

ارمی، رضا بن احمد جعفری ارمی، جمال الدین، ۳۵۵/۲.

ازدی، خلیل بن احمد یحمدی فراهیدی، ابو عبد الرحمان، ۲۷۹/۲.

ازدی، عبد الله بن حواله، ۲۶۴/۳.

ازدی، لوط بن یحیی، ابو مخنف، ۵۲۷/۴، ۱۴۰/۶.

ازدی، محمد بن حسن بن درید، ابو بکر، ۹۷/۵.

استرابادی، ابو جعفر بن مولا محمد امین، ۵۵/۶.

استرابادی، ابو طالب، ۹۱/۶.

استرابادی، ابو طالب (نجیب -)، ۹۲/۶.

استرابادی، حسن بن محمد بن احمد عماد الدین ابو محمد، ۳۵۲/۱.

استرابادی، حسن بن شمس الدین محمد بن حسن، ۱۸۱/۱.

استرابادی، حسن بن محمود، ۳۷۰/۱.

استرابادی، حسین ملا عز الدین، ۳۴/۲.

استرابادی، حسین بن ملا سلطان، ۵۲۰/۲.

استرابادی، حسین بن موسی اردبیلی، ۱۹۸/۲.

استرابادی، داعی بن مهدی علوی عمری، ۳۰۲/۲.

استرابادی، دوست محمد حسینی، ۳۰۷/۲.

استرابادی، سید شریف بن امیر تاج الدین علی بن امیر مرتضی بن امیر تاج الدین علی، ۲۳/۳.

استرابادی، ظفر بن داعی بن مهدی علوی عمری، ۸۰/۳.

استرابادی، عبد الرشید بن حسین بن محمد، ۱۴۶/۳.

استرابادی، عبد القادر بن امیر صدر الدین حسینی، ۱۹۸/۳.

استرابادی عبد کی، معین الدین، ۳۰۴/۳.

استرابادی، عبد الوحید واعظ گیلانی، ۳۴۰/۳.

استرابادی، عبد الوهاب بن حسین بن سعد الله بن حسین، ۳۴۲/۳.

استرابادی، عبد الوهاب بن علی حسینی، ۳۴۵/۳.

استرابادی، علی بن...، عماد الدین، ۴۴۲/۳، ۱۹۲/۴، ۳۶۸.

استرابادی، علی (شرف الدین -) حسینی نجفی، ۴۴۱/۳، ۹۷/۴.

استرابادی (حسینی -) سید امیر عماد الدین علی

ص: ۳۷۴

میر کلان، ۱۰۰/۴.

استرابادی، علی بن حسن، زین الدین، ۴۴۱/۳، ۴۸۴، ۲۳۷/۴.

استرابادی، علی بن محمد، زین الدین - استرابادی، علی بن حسن، زین الدین.

استرابادی، علی بن محمد فصیحی نحوی، ۲۷۷/۴.

استرابادی، فضل اللہ ۴۴۸/۴.

استرابادی، فضل اللہ نجفی (امیر -)، ۴۴۸/۴.

استرابادی، فضل اللہ محمد کیا حسینی (سید امیر -)، ۴۵۰/۴.

استرابادی، محسن بن محمد مؤمن، ۲۸/۵.

استرابادی محمد امین، ۶۲/۵.

استرابادی، محمد حسینی، جمال الدین، ۶۰/۵.

استرابادی، محمد باقر (امیر کبیر -) داماد بن محمد حسینی، ۶۹/۵.

استرابادی، محمد باقر (مشهور به طالبان)، ۶۶/۵.

استرابادی، محمد بن حسین، رضی الدین، ۹۵/۵.

استرابادی، محمد بن علی بن ابراهیم، ۱۹۶/۵.

استرابادی، محمد بن علی بن محمد قاضی ری، ۲۴۱/۵.

استرابادی، محمد بن نظام الدین، ۳۱۴/۵.

استرابادی، سید محمد تقی بن ابی الحسن حسینی، ۸۳/۵.

استرابادی، محمد تقی بن عبد الوهاب، ۸۳/۵.

استرابادی، سلطان محمد صدقی، ۵۲۱/۲.

استرابادی، محمد مؤمن، ۲۵۵/۵.

استرابادی محمود بن ابی احمد بن محمد، قاضی صفی الدین، ۳۲۲/۵.

استرابادی، نجیب الدین بن مذکی، ۳۷۵/۵.

استرابادی، یحیی بن ظفر بن ابو محمد داعی علوی عمری، ۵۳۳/۵.

استرابادی، یحیی بن علی بن محمد المقری، ۵۰۴/۵.

اسحاق بن امیر کابن کرامی، ۱۱۱/۱.

اسحاق بن امین الدین، ۱۱۱/۱.

اسحاق بن محمد بن حسن بن حسین بن بابویه، ۱۱۴/۱.

اسحاق (حسین حلبی -) محمد بن زهره، معین الدین، ۱۸۳/۵.

اسد الدین، حسن بن ابی الحسن بن محمد ورامینی معروف به قهرمان، ۱۸۰/۱.

اسدی (ابو المظفر -)، لیث، ۵۲۸/۴.

اسدی اصفهانی، هبه الدین بن احمد بن هبه الله، ۴۵۱/۵.

اسدی برکه بن محمد بن برکه، ۱۳۲/۱.

اسدی جزائری، محمد بن علی بن هارون بن یحیی صائم، ۲۴۳/۵.

اسدی، حسن بن حسین اسدی، ۲۱۳/۱.

اسدی، حسن بن مطهر، ۳۷۰/۱.

اسدی حلّی، احمد بن مسعود، سدید الدین، ۱۰۱/۱.

اسدی حلّی، مقداد بن عبد الله سیوری، ۳۴۲/۵.

اسدی حلّی، یحیی بن حسن بن حسین بن علی بن محمد بن بطریق، ۵۰۵/۵.

اسدی، خلیل بن ظفر بن خلیل، ۲۹۱/۲.

اسدی، عبد السمیع، ۱۵۳/۳.

اسدی کوفی، علی بن احمد، ابو الحسن،

ص: ۳۷۵

اسدی ماهیانی، عبد الرحمان بن ابی الغنائم، قوام الدین، ١١٨/٣.

اسدی، محمد بن جهم، مفید الدین، ٩٢/٥.

اسدی، محمد بن سعد بن محمد مجد الدین، ١٨٥/٥.

اسدی نجاشی، احمد بن عباس، ٧٤/١.

اسعد بن ابراهیم مقری، ١١٤/١.

اسعد بن حمد بن احمد کاشانی، ١١٥/١.

اسعد بن سعد حمامی رازی، ١١٥/١.

اسعد بن عبد القاهر اصفهانی، ابو السعادات، ١١٥/١.

اسعد بن علی بن هبه الله بن دعویدار، ١١٦/١.

اسکندر بن دربسی بن عکبر خرقانی و رشیدی، ١١٦/١.

اسماعیل بن حسن بن محمد حسینی، نقیب نیشابور، ١١٦/١.

اسماعیل بن حیدر علوی عباسی، ١١٧/١.

اسماعیل بن سعید حسینی حویزی، ١١٧/١.

اسماعیل بن شرف الدین عودی عاملی، ١١٧/١.

اسماعیل بن عباد طالقانی، ١١٧/١.

اسماعیل بن علی بن حسین سمان، ابو سعد، ١٢٨/١.

اسماعیل بن علی عاملی کفر خونی، ١٢٨/١.

اسماعیل بن محمد بن حسن بن حسین بن بابویه، ابو ابراهیم، ١٢٨/١.

اسماعیل بن محمود جبلی، ١٢٨/١.

اشرف الدين، صاعد بن محمد بن صاعد بريدي آبي، قاضي، ٢٨/٣.

اشرف بن حسين بن محمد جعفري، ١٢٨/١.

اشعري (ابو جعفر -)، ٥٣/٦.

اشعري، علي بن احمد بن محمد بن ابي جئد طاهر قمي، ابو الحسن/ابو الحسين، ٤١٣/٣.

اصفهاني، اسعد بن عبد القاهر بن اسعد ابو السعادات، ١١٥/١، ٨٤/٦.

اصفهاني بدران بن شريف بن ابو الفتح علوي حسيني نسابه، ١٣٢/١.

اصفهاني، حسن امير قوام الدين، ١٨٠/١.

اصفهاني، حسين بن حيدر حسيني كركي عاملي، ٩٦/٢، ٢٠٤.

اصفهاني، حسين بن علي طغراني، ١٥٤/٢، ١٨٢.

اصفهاني، حسين بن علي بن زين الدين عاملي جبعي، ١٨٠/٢.

اصفهاني، حسين بن محمد راغب، ١٩١/٢.

اصفهاني، حسين قاضي معز الدين، ٣٦/٢.

اصفهاني، خليفه سلطان، علاء الدين حسين، ٥٠/٢، ٢٧٨.

اصفهاني، خليل الله توني، ٢٩١/٢.

اصفهاني، درويش محمد بن شيخ حسن نطنزي، ٣٠٤/٢.

اصفهاني رجبعلي بن ميرزا تبريزي، ٣١٧/٢.

اصفهاني، رشيد الدين، ٣٥٣/٢.

اصفهاني، ملا رضا قلي، ٣٥٤/٢.

اصفهاني، شاه نعمت الله نقيب، ٣٧٣/٤.

اصفهاني، شرف شاه بن عبد المطلب بن جعفر حسيني افطسي، ٢١/٣.

اصفهانى شفاىى؁ حسن (حكيم شرف الدين)؁ ١٩٦/١.

اصفهانى شوشترى؁ حسنعلى بن عبد الله

ص: ٣٧٦

اصفهانى شوشترى، عبد الله بن حسين، ۲۳۷/۳.

اصفهانى عاملى ميسى، لطف الله بن عبد الكريم بن ابراهيم بن على عبد العالى، ۵۱۵/۴.

اصفهانى، عبد الله بن عيسى بن محمد صالح بيگك جيرانى، ۲۷۸/۳.

اصفهانى، عبد الله بن محمد تقى، ۲۸۵/۳.

اصفهانى، على بن احمد، ابو الحسين، ۴۱۹/۳.

اصفهانى، على بن محمد امامى، ۲۳۳/۴.

اصفهانى، على بن محمد بن بهدل، ۲۳۸/۴.

اصفهانى، على نقى بن محمد هاشم طغائى فراهانى كمرئى شيرازى، ۳۳۶/۴.

اصفهانى، عنايت الله بن محمد مؤمن بن محمد باقر، ۳۷۳/۴.

اصفهانى، عيسى بن محمد صالح بيگك جيرانى، ۳۷۹/۴.

اصفهانى، لاجين بن عبد الله گرجى، ۵۱۲/۴.

اصفهانى، محمد امير قوام الدين، ۳۵۷/۲.

اصفهانى، محمد باقر مجلسى، ۶۷/۵.

اصفهانى، محمد تقى مجلسى، ۸۴/۵.

اصفهانى، ناصر خسرو بلخى، ۳۶۳/۵.

اصفهانى، هبه الله بن داود بن محمد، ۴۵۵/۵.

اصيل الدين، عبد الله حسيني دشتكى شيرازى خراسانى، ۲۳۲/۳.

اطراوى، حسين بن ايوب، ۱۹۸/۱، ۱۹۹، ۳۸۵.

اطراوى، حسن بن نجم الدين اطراوى، ۱۹۸/۱، ۱۹۹، ۳۸۵.

اطروش شهيد، حسن بن علي، ابو محمد، ۳۱۲/۱، ۱۳۸/۶.

اعرج حسيني، حسن بن ايوب بن نجم الدين، ۱۹۸/۱، ۱۹۹، ۳۸۵.

اعرج حسيني، عبد الله بن محمد، ضياء الدين، ۲۸۹/۳.

اعرج حسيني، عبد المطلب بن محمد، عميد الدين، ۳۰۸/۳.

اعرج حسيني، محمد بن علي بن اعرج، ۱۹۸/۵.

اعور (حسكاني -) عبيد الله بن عبد الله، ابو القاسم، ۳۵۳/۳.

افشاري، خداوردي بن قاسم، ۲۶۲/۲.

افضل، احمد بن علي ماهابادي، ۸۲/۱.

افضل الدين، حسن بن علي بن احمد ماهابادي، ۲۵۲/۱.

افضل الدين، حسن بن فادار قمي، ۳۳۵/۱.

افضل الدين، محمد بن ابي الحسن بن هموسه وراميني، ۳۸/۵.

افضل الدين وزير بن محمد بن مرداس رواسي، ۴۲۹/۵.

افطسي، حمزه بن زيد حسيني، شريف ابو يعلى، ۲۲۶/۲.

افطسي، شرفشاه بن عب المطلب بن جعفر، ۲۱/۳.

افطسي، شرفشاه بن محمد حسيني نيشابوري عز الدين، ۲۲/۳.

افطسي، ظاهر بن ابي المفاخر بن ابي العشائر، ۷۹/۳.

افندي، عبد الله بن عيسى جيراني اصفهاني، ۲۷۸/۳.

اقساسى، حسن بن علي علوي، ۲۸۰/۱.

اكمل بحريني، شريف، ۲۳/۳.

الهي، حسين بن عبد الحق اردبيلي، ۱۰۵/۲.

الياس بن محمد بن هشام، ١٢٨/١.

الياس بن هشام حائري، ١٢٨/١.

امام افضل الدين، حسن بن علي بن احمد، ٢٥٢/١.

امام امين الدين ابو علي، حسن بن فضل طبرسي مشهدي، ٤٢١/٤.

امام اوحد الدين، حسين بن ابي الحسين بن ابي الفضل، ٢/٢.

امام برهان الدين، محمد بن ابي الخير علي بن ابو سليمان ظفر الحمداني، ٢١٤/٥.

امام جمال الدين، احمد بن حسين بن محمد بن حمدان، ٦٩/١.

امام رشيد الدين، علي بن محمد بن علي شعيري، ابو الحسن، ٢٨٤/٤.

امام رضى الدين، مانكديم بن اسماعيل بن عقيل بن عبد الله بن حسن بن جعفر بن محمد، ٢٥/٥.

امام ركن الدين، محمد بن حسين بن علي بن عبد الصمد تميمي به سبزوار، ١٧٠/٥.

امام سديد الدين، محمد بن علي بن حسن حمصي رازي، ٣٢٥/٥.

امام شهاب الدين، محمد بن تاج الدين محمد حسني كيسكي، ٨٢/٥.

امام ظهير الدين محمد بن شيخ امام قطب الدين ابي الحسن سعيد بن هبه الله ١٨٦/٥.

امام عز الدين، محمد بن عمار بن محمد حمداني، ٢٤٤/٥.

امام عماد الدين محمد بن ابو القاسم بن محمد طبري آملی كحی / كجی، ٣٩/٥.

امام عماد الدين، محمد بن علي بن حمزه طوسي مشهدي، ٢٠٧/٥.

امام قطب الدين، سعيد بن هبه الله بن حسن راوندي، ٤٨٢/٢.

امام قطب الدين محمد بن علي بن حسن، ٢٠٠/٥.

امام ناصر الدين، حسين بن محمد بن حمدان حمداني قزويني، ٥٨/٢.

امام ناصر الدين، محمد بن حسين بن محمد حمداني، ١٧٥/٥.

امام نصير الدين، عبد الله بن حمزه بن عبد الله طوسي شارحي شهيدى، ۲۶۱/۳.

امام نظام الدين، ناصر بن ابى طالب على بن احمد بن حمدان حمدانى، ۳۶۹/۵.

امام يعقوب بن سفيان، ۵۴۷/۵.

امامى اصفهانى، ابو طالب، ۹۳/۶.

امامى بساريه، محمد بن على، ۱۹۹/۵.

امامى ناصر بن ابى جعفر، ۳۶۹/۵.

امامى نيشابورى، عبد العزيز بن محمد بن عبد العزيز، ۱۶۹/۳.

امامى على بن عبد العزيز بن محمد، ۱۵۹/۴.

ام ايمن، ۲۲/۶.

ام الحسن فاطمه معروف به ست المشايخ، ۲۳/۶.

ام السيد ابن طاوس، ۲۸/۶.

ام على زوجه الشهيد، ۲۳/۶.

اموى ابيوردى، محمد بن ابى العباس احمد، ۵۵/۵.

امير زاهد تاج الدين، محمود بن اسكندر، ۱۱۶/۱.

امير شمس الدين، محمد بن اسكندر، ۱۱۶/۱.

ص: ۳۷۸

امير زاهد مسعود بن اسكندر، ۱۱۶/۱.

اميره بن شرفشاه حسيني، سيد زين الدين، ۱۲۹/۱.

اميركا بن ابى اللّحيم بن اميره المصدري عجلي، ۱۲۹/۱.

امين الدين، فضل بن حسن بن فضل طبرسي مشهدي، ۴۲۱/۴.

امين استرابادى (محمد امين استرابادى)، ۶۲/۵.

انجوى شيرازى، ابو الولي بن شاه محمود، ۱۱۵/۶.

انجوى شيرازى، على بن شاه محمود مظفر الدين، ۴۴۶/۳، ۱۳۱/۴.

اندرآوادى، يوسف بن حسين بن محمد نصير طبرى، ۵۵۳/۵.

اندلسى، محمد بن هانى، ابو القاسم، ۳۱۶/۵.

انوشيروان بن خالد، وزير شرف الدين، ۱۲۹/۱.

اوابلى، حرز الدين، ۱۷۶/۱.

اوالى بخرانى، جعفر بن كمال الدين، ۱۴۵/۱.

اوالى هجرى، حسين بن على بن حسين بن ابى سروال، ۱۵۶/۲.

اوحده الدين، حسين بن ابى الحسين قزوينى، ۲/۲.

اوحده الدين، حيدر بن محمد جاسبى، ۲۵۹/۲.

اهوازى، احمد بن محمد بن موسى بن صلت، ۹۹/۱.

ايوب بن حسن، ۱۲۹/۱.

بابا محمد صالح قزوينى، ۱۳۰/۱.

بابا بن محمد علوى حسيني، ۱۳۰/۱.

بابا شجاع الدين، ابو لؤلؤ، ۴۷۱/۴، ۱۷۱/۶.

بابويه بن سعد بن محمد بن حسن بن بابويه، ۱۳۰/۱.

بافقی، علی بن شاه محمود، ۱۴۰/۴.

باقی، علی زین الدین، ۲۷۳/۴.

باهلی، احمد بن نصر بن سعید، ابن ابی هراسه، ۱۱۰/۱.

بایزیدی، عنایت الله بسطامی، ۳۷۲/۴، ۱۵۹/۶.

بحرانی، احمد بن عبد الله، ۷۷/۱.

بحرانی، احمد بن علی بن سعید بن سعاده، کمال الدین، ۸۶/۱.

بحرانی، احمد بن محمد بن یوسف، ۱۰۰/۱.

بحرانی اکمل، شریف، ۲۳/۳.

بحرانی اوالی، جعفر بن کمال الدین، ۱۴۵/۱.

بحرانی اوالی، داود بن یوسف، ۳۰۴/۲.

بحرانی اوالی هجری، حسین بن علی بن حسین بن محمد بن ابی سروال، ۱۵۶/۲.

بحرانی توبلی، هاشم بن سلیمان حسینی، ۴۴۱/۵.

بحرانی، جعفر بن صالح، ۱۴۴/۱.

بحرانی، جعفر بن کمال الدین، ۱۴۵/۱.

بحرانی، جعفر بن محمد بن حسین بن علی بن ناصر بن عبد الامام خطی، ۱۴۸/۱.

بحرانی، حزر بن حسین، ۱۷۷/۱.

بحرانی، حسین بن حسن، ۴۲/۲.

بحرانی، حسین بن علی بن سلیمان، ۱۶۷/۲.

بحرانی، حسین بن علی، ۱۶۷/۲.

بحرانی حسینی، احمد بن عبد الصمد، ۷۶/۱.

بحرانی حسینی، جمال الدین بن عبد القاهر، ۱۵۱/۱.

بحرانی حسینی، حسین بن حسن بن احمد بن سلیمان غریفی، ۴۲/۲.

ص: ۳۷۹

بحرانی حسینی، عبد الجبار بن حسین موسوی، ۹۰/۴.

بحرانی حسینی، عبد الرضا بن عبد الصمد، ۱۴۷/۳.

بحرانی حسینی، عبد الرؤف بن حسین موسوی، ۱۱۷/۳.

بحرانی حسینی، عبد الصمد بن عبد القادر، ۱۵۷/۳.

بحرانی حسینی، عبد الله بن محمد بن عبد الحسن/حسین، ۲۸۸/۳.

بحرانی حسینی، علوی بن اسماعیل، ۳۸۵/۳.

بحرانی حسینی، محمد بن ابراهیم بن محمد بن زهره، ۳۶/۵.

بحرانی حسینی، محمد بن عبد الحسین بن ابراهیم بن ابی شبانه، ۱۹۲/۵.

بحرانی خطی، محمد بن یوسف، ۳۲۰/۲.

بحرانی، داود بن ابو شافین، ۳۰۲/۲.

بحرانی درازی، سلیمان بن عصفور، ۵۱۷/۲.

بحرانی، راشد بن ابراهیم نصیر الدین، ۳۱۶/۲.

بحرانی شاخوری، سلیمان بن علی، ۵۱۷/۲.

بحرانی، شریف بن شریف، ۲۳/۳.

بحرانی، صالح بن عبد الکریم، ۳۰/۳.

بحرانی، عبد الجبار، ۸۹/۳.

بحرانی، عبد الرحیم بن یحیی، ۱۴۳/۳.

بحرانی، عبد علی بن ناصر بن رحمه، ۱۹۰/۳.

بحرانی، عبد الله بن حسین، ۲۶۰/۳.

بحرانی، علی بن سلیمان، ۱۳۸/۴.

بحرانی، علی بن سلیمان، جمال الدین، ۱۳۶/۴.

بحرانی، علی بن محمد بن عبد اللہ، ۲۶۱/۴.

بحرانی، علی بن محمد ہجری، ۳۱۵/۴.

بحرانی، کمال الدین سعادت، ۵۰۵/۴.

بحرانی، لیث، ۵۲۸/۴.

بحرانی، ماجد بن علی بن مرتضیٰ، ۲۱/۵.

بحرانی، ماجد بن محمد، ۲۲/۵.

بحرانی، ماجد بن ہاشم بن علی بن مرتضیٰ، ۲۱/۵، ۲۳.

بحرانی، محمد بن ماجد، ۲۵۵/۵.

بحرانی، محمد بن محمد، قوام الدین، ۲۵۹/۵.

بحرانی، میثم بن علی بن میثم، کمال الدین، ۳۵۶/۵.

بحرانی، ناصر بن احمد بن عبد اللہ بن سعید بن متوج، ۳۶۹/۵.

بحرانی، ناصر بن سلیمان، ۳۷۱/۵.

بحرانی، ناصر بن متوج، ۳۶۹/۵، ۳۷۲.

بحرانی ہجری، عبد اللہ/عبد النبی/عبد محمد بن احمد، ۲۲۵/۳، ۳۰۸، ۳۲۲.

بحرانی، یحییٰ بن حسین بن علی یزدی، ۴۹۳/۵.

بحرانی، یحییٰ مفتی، ۵۳۷/۵.

بحرانی، یوسف بن حسن بلاذری، ۵۵۱/۵.

بحرینی، یوسف بن محمد حویزی، ۵۶۰/۵.

بختیار بن حسین شنشی، موفق الدین، ۱۳۰/۱.

بدر بن سيف بن بدر عربي، ١٣٠/١.

بدر الدين بن احمد حسيني، ١٣٠/١.

بدر الدين بن محمد عاملي كركي، ١٣٢/١.

بدر الدين، حسن بن سيد ابو الرضا عبد الله بن حسين بن علي حسيني مرعشي، ٢٣١/١.

بدر الدين، حسن بن سيد نور الدين علي بن حسن بن علي بن شذقم بن ضامن حسيني مدني، ٢٧١/١.

ص: ٣٨٠

بدر الدین، حسن بن علی بن حسن دستگردی، ۲۷۰/۱.

بدر الدین، حسن بن علی... محمد بن محمد بن سلمان فارسی، ۲۹۴/۱.

بدر الدین، حسن بن نجم الدین، ۳۸۵/۱.

بدر الدین، علی بن زر ینکم زینوآبادی، ۱۳۱/۴.

بدر الدین مجتبی بن امیره بن سیف النبی جعفری زینبی، ۲۶/۵.

بدر الدین، محمد بن ابراهیم بن محمد بن زهره، ۳۶/۵.

بدران بن شریف حسینی موسوی، ۱۳۲/۱.

بدل کیا بن شرفشاه بن محمد حسینی رازی، ۱۳۲/۱.

بدله، احمد بن حسین، ۶۷/۱.

بدیع الزمان همدانی، احمد بن حسین بن یحیی، ۶۹/۱.

برزهی، زین الدین بن محمد بن قاسم، ۴۵۷/۲، ۲۵۲/۵.

برسی (حافظ -)، رجب بن محمد، ۳۴۳/۲.

برقی، علی بن احمد، ۴۱۰/۳.

برکه بن محمد بن برکه اسدی، ۱۳۲/۱.

برهان الدین، محمد بن ابی الخیر علی بن ابی سلیمان ظفر الحمدانی، ۲۱۴/۵.

برهان الدین، محمد بن علی بن ابی الحسین راوندی، ۱۹۸/۵.

برهان الدین، محمد بن علی حمدانی قزوینی، ۲۰۶/۵.

برهان الدین، محمد بن محمد بن علی بن ظفر حمدانی قزوینی، ۲۸۵/۵.

بریدی آبی، صاعد بن محمد بن قاضی اشرف الدین، ۱۲۸/۳.

بزاز، احمد بن عبد الواحد، ۷۹/۱.

بزاز، حسن بن محمد بن اسماعیل بن محمد بن اشناس بزاز، ۲۶۹/۱، ۳۵۲.

بزاز، عبید الله بن محمد شیبانی، ۳۶۴/۳.

بزوفری، احمد بن جعفر، ۶۶/۱.

بزوفری، حسین بن علی بن سفیان، ۱۰۲/۲، ۱۶۶، ۱۰۰/۶.

بزوفری، علی بن احمد، ۴۰۱/۳.

بساریه (امامی -)، محمد بن علی، ۱۹۹/۵.

بساط بغدادی، علی بن محمد، ۲۳۷/۴.

بسطامی، عنایت الله مشهور به بایزید بسطامی ثانی، ۳۷۲/۴.

بشروئی تونی، عبد الله بن حاج محمد، ۲۸۶/۳.

بصره ای مسکن، احمد بن علی بن عباس بن نوح، ۸۷/۱.

بصروی، محمد بن محمد بن احمد، ابو الحسن، ۴۱/۵، ۲۶۰، ۶۲/۶.

بصری، توابع بن حسن خشاب، ۱۳۵/۱.

بصری، حسین بن احمد بن محمد بن ابراهیم (ابن قاروره)، ۲۲/۲.

بصری، حسین بن جعل متکلم، ۴۱/۲.

بصری، حسین بن علی، ۱۵۱/۲.

بصری، حسین بن علی، ابو عبد الله، ۱۵۵/۲.

بصری، شمس الدین بن صقر، ۲۵/۳.

بصری، عبد الباقي بن محمد بن عثمان خطیب، ۸۹/۳.

بصری، عبد الرحمن بن احمد جزائری ساکن بصره، ۱۱۹/۳.

بصری عبد السلام بن حسین، ابو احمد ادیب،

بصری، محمد بن محمد بن احمد - بصری، محمد بن محمد بن احمد.

بعلبکی، عبد الملک عاملی، ۳۲۱/۳.

بعلبکی، علی بن علوان کاملی، ۱۹۱/۴.

بغدادی، ابو سهل، ۸۶/۶.

بغدادی (بساط -)، علی بن محمد، قاضی ابو الحسن، ۲۳۷/۴.

بغدادی، حسن بن سیره، ۲۲۳/۱.

بغدادی، حسین بن احمد بن جبران، ۴/۲.

بغدادی، حسین بن احمد معروف به ابن حجاج، ۵/۲، ۱۷۵/۶.

بغدادی، حسین بن موسی موسوی، ۲۰۱/۲.

بغدادی، حمزه بن ابی عبد الله غفاری، شمس الدین، ۲۲۴/۲.

بغدادی (دیلمی -) مهیار بن مرزویه، ۳۵۰/۵.

بغدادی، رضی، سعید الدین، ۳۵۶/۲.

بغدادی، سلار بن حبیش، ۵۰۲/۲.

بغدادی صیرفی تمار، حسین بن احمد بن بکیر، ۵/۲.

بغدادی، عبد الرحیم بن احمد، ابن اخوه، ۱۳۴/۳.

بغدادی، عبد الله بن ابراهیم، ۲۲۳/۳.

بغدادی، عدنان بن محمد رضی، ابو احمد، ۳۶۷/۳.

بغدادی، علی بن عبد الله بن وصیف، ناشی، المتکلم، ۳۴۴/۴.

بغدادی (علوی -) محمد بن حسن بن ابی الرضا، سید عز الدین، ۹۴/۵.

بغدادی (علوی -) محمد بن حسن بن علی، سید صفی الدین، ۱۱۱/۵.

بقلاوی، حسن بن معالی، ۳۷۱/۱.

بکار بن احمد بن زیاد، ۱۳۲/۱.

بکر آبادی گرگانی، حسین بن فتح، ۱۸۸/۲.

بکری، احمد بن عبد الله، ۷۶/۱، ۶۳/۶.

بلاذری بحرانی، یوسف بن حسن، ۵۵۱/۵.

بلخی، احمد بن علی، ۸۰/۱.

بلخی، ناصر بن خسرو علوی حسینی رضوی معروف به ناصر خسرو، ۳۶۳/۵.

بلدچی، عبد الله بن محمود، ۲۹۷/۳.

بلدی (خباز -) محمد بن احمد بن حسین بن حمدان، ۴۴/۵.

بنائی، ثابت بن عبد الله بن ثابت یشکری، ۱۳۶/۱.

بناکتی، داود بن ابو الفضل تاج الدین محمد بن داود، ابو سلیمان، ۸۶/۶.

بنی زیاره علوی نیشابوری، یحیی بن حسین، ۴۹۴/۵.

بویه رازی، محمد/محمود بن محمد، ۸۲/۵، ۲۷۷.

بهاء الدین، احمد بن حسن بن علی حسینی مرعشی، ۶۶/۱.

بهاء الدین، احمد بن مجتبی بن ابی سلیمان حسینی موردی، ۸۹/۱.

بهاء الدین بن علی عاملی، ۱۳۲/۱.

بهاء الدین، حسین بن علی بن امیرکا قوسینی، ۱۵۵/۲.

بهاء الدین، حسین بن محمد ورشاهی، ۱۹۳/۲.

بهاء الدین داود بن ابی الفرج علوی حسینی، ۳۰۳/۲.

بهاء الدين، طاهر بن احمد، ٣٤/٣.

بهاء الدين عاملی، محمد بن حسين بن عبد الصمد، شيخ بهائي، ١٥٥/٥.

بهاء الدين، علي بن عبد الحميد حسيني، ١٢١/٤.

بهاء الدين، علي بن محسن، ابو الحسن، ٢٣٠/٤.

بهاء الدين، محمد بن احمد بن محمد وزيری، ٥٦/٥.

بهاء الدين، محمد بن حمزه حسيني، ابو الكرم، ١٧٨/٥.

بهاء الدين، محمد بن علي بن حسن عودي عاملی جزيني، ٢٢١/٥.

بهاء الدين، محمود بن محمد طالقاني، ٣٢٨/٥.

بهاء الدين مسعود بن صارم الدين اسكندر بن دريس، ٣٣٥/٥.

بهاء الدين، يحيى بن محمد حسيني قمی، ٥٢٨/٥.

بهاء الرؤساء، علي بن عبد الصمد بن محمد كردوجيني، ١٤٧/٤.

بياضي، علي بن عبد الجليل، نزيل دار النقا به ري، ١٢٠/٤.

بياضي، علي بن محمد بن يونس عاملی عنجری / عنجوری نباطی، ٣٦٨، ٣٦٢، ٣١٦/٤، ٤٥٨/٢.

بيهقي، حسن بن زيد، ٢٢٠/١، ٧١/٦.

بيهقي، حيدر بن علي بن ابي علي محمد بن ابراهيم، ٢٥٤/٢.

بيهقي، زيد بن حسن بن محمد، ٣٦٣/٢.

بيهقي، عبيد الله بن محمد، ٣٦٤/٣.

بيهقي، علي بن زيد بن محمد، ابو الحسن فريد خراسان، ٧١/٦.

بيهقي، علي بن حسين كاشفي، فخر الدين، ٥١٢/٣.

بيهقي، يعقوب بن ابراهيم، ٥٣٨/٥.

تاج الدين، ابراهيم بن احمد بن محمد حسيني موسى رومي رازي، ٤٣/١.

تاج الدين، ابو الفتح بن حسين بن ابو بكر اربلي، ١١٣/٦.

تاج الدين بن طالب كيا حسيني، ١٣٣/١.

تاج الدين بن علي بن احمد حسيني عاملي، ١٣٣/١.

تاج الدين بن محمد بن حسين حسني كيسكي سراج الدين، ١٣٣/١.

تاج الدين، جعفر بن محمد بن معيه، ١٤٨/١.

تاج الدين، حسن دربي، ٢١٧/١.

تاج الدين، حسين بن حسن حسيني كيسكي، ٤٢/٢.

تاج الدين، سيف النبي بن طالب كيا حسني، ١٣٣/١.

تاج الدين، علي بن حسن طبري، ٤٨٤/٣.

تاج الدين، علي بن زيد حسيني آبي قاضي، ١٣٣/٤.

تاج الدين، علي بن عبد الله بن احمد بن حمزه جعفري زيني قزويني، ١٧٣/٤.

تاج الدين، علي بن جعفر بن ديبسي جعفري، ٤٤٩/٣.

تاج الدين، علي بن عبد الله بن علي بن عبد الله بن احمد قزويني، ١٧٤/٤.

تاج الدين، علي بن هبه الله بن دعويدار قاضي

قم ابو الحسن، ۳/۳۴۵.

تاج الدين، محمد بن حسين بن محمد حسنى كيسكى، ۵/۱۷۶.

تاج الدين، محمد بن على بن عبد الجبار طوسى قاضى، ۵/۲۳۵.

تاج الدين، محمد بن على بن عيسى اربلى، ۵/۲۴۰.

تاج الدين، محمد بن فضل الله بن على حسنى راوندى، ابو الفضل، ۵/۲۵۱.

تاج الدين، محمد بن محفوظ بن وشاح بن محمد، ابو على، ۵/۲۵۷.

تاج الدين، محمد بن محمد شوشو، ۵/۲۸۷.

تاج الدين، محمود بن اسكندر بن دريس، ۵/۳۲۳.

تاج الدين، محمود بن حسن بن علويه ورامينى، ۵/۳۲۴.

تاج الدين، مهذب بن صالح، ۵/۳۴۸.

تبريزى، زين العابدين، ۲/۴۵۸.

تبريزى، عبد الباقي خطاط صوفى، ۳/۸۴.

تبريزى، عبد العلى بن محمود صفوى، ۳/۱۸۹.

تبريزى، عبد الوهاب حسينى، ۳/۳۴۲.

تبريزى، نوروز على بن محمد قزوينى، ۵/۳۹۵.

تبينى، محمد بن على عاملى، ۵/۲۱۵.

تبينى، محمد بن على بن عقيق، ۵/۲۳۰.

تجلى، على رضا شيرازى، ۴/۱۲۹.

ترمذى كشفى، محمد صالح حسينى، ۵/۱۹۰.

تغلبى، حمدان حمدانى، ۱/۱۵۸.

تفرشى، فيض الله بن عبد الغافر حسيني نجفي، ٤٨٢/٤.

تفرشى، مصطفى بن حسين، ٣٣٧/٥.

تقى الدين، ابراهيم بن محمد بن سالم، ٦٣/١.

تقى الدين بن نجم حلبى، ابو الصلاح، ١٣٣/١، ٩٠/٦.

تقى الدين، عبد الله حلبى، ٢٦١/٣.

تقى الدين، محمد نسابه، ٣١٤/٥.

تقى بن ابى طاهر بن هادى حسيني نقيب رازى، ١٣٣/١.

تقى بن داب، ١٣٣/١.

تكريتى، يحيى بن جرير، ابو نصر، ٥٢٢/٥.

تلعكبرى، ابو جعفر بن هارون بن موسى، ٥٦/٦.

تلعكبرى، حسين بن ابى الحسن محمد، ١٩٣/٢.

تلعكبرى، هارون بن موسى بن احمد بن ابراهيم بن سعد بن سعيد شيبانى بغدادى، ٤٣٤/٥.

تمار، حسين بن احمد بن بكير صيرفى بغدادى، ٥/٢.

تمار، حسين بن على ابو طيب، ١٥٥/٢.

تميمى، حسن بن محمد بن جعفر نحوى، ٣٥٦/١.

تميمى، حسن بن محمد مقرى، ٣٨٢/١.

تميمى، حسين بن على بن عبد الصمد، ١٦٩/٢.

تميمى، ربيع بن خثيم بن عابده، ٣٢١/٣.

تميمى، رزق بن عبد الوهاب، ٣٥٣/٢.

تميمى، عبد الرحيم عنبرى، ١٤٠/٣.

تمیمی، عبد الصمد بن محمد، ۱۵۸/۳.

تمیمی، عبد الواهد بن محمد آمدی، ۳۳۶/۳.

تمیمی، علی بن ابی طالب، ابو الحسن، ۳۹۸/۳.

تمیمی، علی بن عبد الصمد بن محمد سبزواری، ۱۴۷/۴.

ص: ۳۸۴

تمیمی، علی بن علی بن ابی طالب، ۱۹۲/۴.

تمیمی، علی بن علی بن عبد الصمد سبزواری، ۲۰۲/۴.

تمیمی، علی بن محمد بن حسین بن عبد الصمد، ۲۷۴/۴.

تمیمی، علی بن محمد بن علی بن عبد الصمد قمی، ۲۳۱/۱، ۲۹۲.

تمیمی، محمد بن حسین بن علی بن عبد الصمد سبزواری، ۱۷۰/۵.

تمیمی، محمد بن مسعود، ۲۹۷/۵.

تنکابنی، حسین بن ابراهیم گیلانی، ۳۳/۲.

تنکابنی، عبد الکاظم بن عبد علی گیلانی، ۲۰۱/۳.

تنوخی، قاضی ابو علی، ۱۰۵/۶.

تنوخی، علی بن محسن، ۲۳۰/۴.

تواب بن حسن بن ابی ربیعہ خشاب بصری، ۱۳۵/۱.

توابنی/تولینی، علی، زین الدین، ۴۴۹/۳.

توبلی، هاشم بن سلیمان بن سید اسماعیل حسنی بحرانی توبلی، ۴۴۱/۵.

تولینی، علی نحاریری عاملی، زین الدین، ۴۵۷/۲، ۴۶۰، ۴۴۸/۳.

توننی، احمد بن محمد، ۹۲/۱.

توننی اصفهانی، خلیل، ۲۹۱/۲.

توننی بشروئی، احمد بن محمد - توننی احمد بن محمد.

توننی بشروئی، احمد بن محمد - توننی احمد بن محمد.

توننی بشروئی، عبد الله بن محمد، ۲۸۶/۳.

توننی حسینی، موسی بن امیر محمد اکبر، ۳۴۶/۵.

تويسر كانى، حبيب الله، ١٧٦/١.

تيمجانى، حسن بن سلام بن حسن گيلانى، ٢٢٤/١.

تيهانى/نبهانى، عبيد الله بن فضل بن محمد بن هلال، ابو عيسى، ٣٦٣/٣.

الثائر بالله بن مهتدى بن ثائر بالله حسيني جيلى، ١٣٥/١.

ثابت بن احمد بن عبد الوهاب حلبى، ١٣٥/١.

ثابت بن عبد الله بن ثابت يشكرى بنانى، ١٣٦/١.

ثقه الدين ابو المكارم اصفهانى، هبه الله بن داود بن محمد، ٤٤٥/٥.

ثمانينى، شريف مرتضى، ٣٢/٤.

جابر بن عباس نجفى، ١٣٦/١.

جاپلقى، عبد العلى بن محمود خادم، ١٨٩/٣.

جاجانى، حيدر بن ابى نصر، ٢٤٣/٢.

جار الله بن عبد العباس جزائرى، ١٣٦/١.

جاسبى/جاستى، حيدر بن محمد، ٢٥٩/٢.

جاسبى/جاستى، داوود بن محمد بن داوود، ابو سليمان، ٣٠٤/٢.

جاسبى/جاستى، على بن حسين، ابو الحسن، ٥٠١/٣.

جاسبى/جاستى، على بن حسين، نجم الدين ابو القاسم، ٤٩٣/٣.

جاسبى/جاستى، على بن حسين وارانى، ٤٩٢/٢.

جاسبى/جاستى، على بن محمد، ٢٤٠/٤.

جامعانى، على بن جعفر، ٤٥١/٣.

جاوايى، حسن بن احمد، ١٩٢/١.

جبعى، ابراهيم بن على عاملى، ٥٦/١.

جبعى، احمد بن حسن مشغرى، ٦٧/١.

جبعى، حسن بن محمد مشغرى، ٣٨٢/١.

ص: ٣٨٥

جبعی، حسین بن ابو الحسن موسوی عاملی، ۲/۲.

جبعی، حسین بن حسین بن ابو الحسن موسی عاملی، ۸۰/۲.

جبعی، حسین بن عبد الصمد حارثی، ۱۱۹/۲.

جبعی، حسین بن علی بن محمد بن حسن بن زین الدین عاملی اصفهانی، ۱۸۰/۲.

جبعی، حسین بن محمد موسوی عاملی، ۱۸۹/۲.

جبعی، حیدر بن نور الدین عاملی موسوی، ۲۵۳/۲.

جبعی، زین الدین بن علی بن محمد بن شهید ثانی، ۴۴۸/۲.

جبعی، زین الدین بن محمد عاملی، ۴۴۹/۲.

جبعی، زین العابدین علی بن علی عاملی، ۴۶۱/۲.

جبعی، صالح بن مشرف، ۳۱/۳.

جبعی، عبد الصمد بن حسین بن محمد حارثی، ۱۵۶/۳.

جبعی، عبد الصمد بن محمد حارثی همدانی، ۱۶۱/۳.

جبعی، علی بن ابو الحسن عاملی موسوی، ۳۹۲/۳.

جبعی، علی بن حسین موسوی عاملی، ۴۹۰/۳.

جبعی، علی بن عبد الصمد بن محمد حارثی همدانی، ۱۵۱/۴.

جبعی، علی بن علی بن حسین حسینی موسوی عاملی، ۱۹۴/۴.

جبعی، علی بن محمد بن مکی عاملی شامی جبلی، ۳۰۳/۴.

جبعی، علی بن محمد بن حسن عاملی اصفهانی، ۲۴۵/۴.

جبعی، محمد شمس الدین عاملی، ۸۵/۵، ۳۷۴.

جبعی، محمد بن حیدر بن نور الدین علی موسوی عاملی، ۱۷۹/۵.

جبعی، محمد بن علی بن حسین بن ابو الحسن موسوی عاملی، ۲۲۳/۵.

جبعی، محمد بن علی بن محمد حرّ عاملی، ۲۳۰/۵.

جبعی، نور الدین بن علی بن حسین موسوی عاملی، ۳۹۵/۵.

جبلی، اسماعیل بن محمود بن اسماعیل، ۱۲۸/۱.

جبلی، علی بن محمد بن مکی عاملی، ۳۰۳/۴.

جبلی، محمد بن مکی عامی، ۲۹۸/۵.

جبلی نجیب الدین محمد بن محمد بن مکی عاملی - جبعی محمد شمس الدین عاملی.

جبلی، سید یوسف، ۵۵۱/۵.

جهانی، حسن بن عبد العزیز بن محسن، ۲۳۷/۱.

جیبلی، محمد بن علی عاملی، ۲۴۹/۵.

جیبلی مکی، ۳۴۴/۵.

جرجانی، حسین بن حسن، ۹۲/۲.

جرجانی، عبد الحی بن امیر عبد الوهاب، ۱۱۲/۳.

جرجانی، علی بن عبد العزیز، قاضی ابو الحسن، ۱۵۹/۴.

جرجانی قصی، حسین بن حسن بن زید حسینی، ۹۵/۲.

جرفادقاني، علي ابو القاسم، ١٢١/٦.

جرواني، حسن مطوع، ٢٢٨/١.

جزائري، احمد بن سلام، ٧٣/١.

جزائري، جار الله بن عباس بن عمار، ١٣٦/١.

جزائري، حسن بن حسين، ٢١٣/١.

جزائري، حسين بن مطر، ١٩٥/٢.

جزائري، صالح بن حسن، ٢٩/٣.

جزائري، عبد الرحمان بن احمد، ساكن بصره، ١١٩/٣.

جزائري، عبد الرحمان بن عبد الله، ١٢٨/٣.

جزائري، عبد الرحمان بن علي بن حسين، امين الدين، ١٢٩/٣.

جزائري، عبد حيدر بن محمد، ١١٢/٣.

جزائري، عبد عباس بن عماره، ١٦٧/٣.

جزائري عبد علي بن حسين، ١٨٦/٣.

جزائري، عبد النبي بن سعد، ٣٢٣/٣.

جزائري، سيد عزيز حسيني، ٣٧٤/٣.

جزائري، عيسى بن محمد، ٣٧٨/٤.

جزائري، فرج الله بن سلمان بن محمد، ٤٢١/١.

جزائري، محمد بن حارث، ٩٤/٥.

جزائري، محمد بن حماد، ١٧٨/٥.

جزائري، محمد بن شرف حسيني، ١٨٧/٥.

جزائري، محمد بن عابد، ١٩٢/٥.

جزائري، محمد بن علي بن هارون بن يحيى صائم مظاهري اسدي، ٢٤٣/٥.

جزائري، محمد بن معن ساكن هند، ٢٩٨/٥.

جزائري مسعود بن علي، ٣٣٦/٥.

جزائري، ناصر الدين بن عبد المطلب بن پادشاه حسيني جزائري، ٣٦٠/٥.

جزائري، نجم الدين محمد حسيني، ٣٧٣/٥.

جزائري، نعمه الله بن عبد الله حسيني شوشتری موسوي، ٣٨٨/٥.

جزائري، يوسف بن محمد بناء، ٥٦٠/٥.

جزائري، يونس، ٥٦١/٥.

جزري، علي بن محمد عاملی شامی، ٢٣٩/٤.

جزري، ملك صالح بن رزيك ابو النجيب طاهر، ٣٤/٣.

جزوي/خبروي/جيروي، حسن بن ابراهيم، ١٧٩/١، ١٨٠.

جزيني، عبد الله بن حسين ايوب عاملی، ٢٢٥/٣.

جزيني، علي بن حسين صائغ عاملی، ٥٠٩/٣.

جزيني، علي بن محمد بن مكی، ضياء الدين عاملی، ٣١١/٤.

جزيني، علي بن محمد بن مكی، نجم الدين، ٢٧٢/٤.

جزيني، محمد بن داود عاملی، ١٨٠/٥، ٢٨٦.

جزيني، محمد بن علي بن حسن عودي عاملی، ٢٢١/٥.

جزيني، محمد بن محمد بن مكی عاملی، ٢٩٣/٥.

جشمي، كرامت ابو سعد، ٥٠٣/٤.

جعفر بن حسام عاملی عیناثری، زین الدین، ۱۳۶/۱.

جعفر بن حسن بن یحیی بن حسن / حسین بن یحیی بن سعید هذلی حلّی ملقب به نجم الدین ابو القاسم محقق اول، ۱۳۷/۱.

جعفر بن حسین بن حسکه قمی، ۱۴۴/۱.

جعفر بن صالح بحرانی، ۱۴۴/۱.

جعفر بن علی بن جعفر حسینی، ۱۴۴/۱.

ص: ۳۸۷

جعفر بن علي بن صاحب دار الصخره حسيني، جلال الدين، ١٤٥/١.

جعفر بن علي بن عبد العالي عاملي ميسي، ١٤٥/١.

جعفر بن علي بن عبد الله بن احمد جعفري ديبسي، ١٤٥/١.

جعفر بن علي (محمد) مشهدي، ١٤٥/١.

جعفر بن علي بن يوسف بن عروه حلّي زين الدين، ١٤٥/١.

جعفر بن كمال الدين بحراني اوالي، ١٤٥/١.

جعفر بن محمد بن احمد بن صالح، ١٤٦/١.

جعفر بن محمد بن احمد بن عباس دوربستي، ١٤٦/١.

جعفر بن محمد بن جعفر بن هبه الله نما حلّي، نجم الدين، ١٤٧/١.

جعفر بن محمد بن حسن بن علي بن علي بن ناصر بن عبد الامام خطي بحراني، ١٤٨/١.

جعفر بن محمد بن محمد بن شعره، ١٤٨/١.

جعفر بن محمد بن مظفر حسيني واعظ، ١٤٨/١.

جعفر بن محمد بن معيه حسيني، سيد تاج الدين ابو عبد الله ١٤٨/١.

جعفر بن محمد بن موسى بن قولويه، ١٤٩/١.

جعفر بن مليك حلبى، نجم الدين، ١٥٠/١.

جعفر بن نما، نجم الدين، ١٤٧، ١٥٠.

جعفرى، ابو يعلى بن عبد الله بن احمد، ١٦٣/٦.

جعفرى، احمد بن عبد الله بن علي بن عبد الله، جلال الدين، ٧٧/١.

جعفرى، اسحاق بن اميركا بن كرامى، سيد شرف الدين ابو هاشم، ١١١/١.

جعفرى، اشرف بن حسين بن محمد، ١٢٨/١.

جعفرى، جعفر بن على بن عبد الله بن احمد نزىل دهستان، ۱۴۵/۱.

جعفرى، حسين بن على بن عبد الله، ۱۷۰/۲.

جعفرى، حمزه بن محمد بن احمد بن عبد الله، ابو طالب، ۲۲۷/۲، ۲۳۸.

جعفرى، حمزه بن محمد، ابو يعلى، ۲۴۰/۲، ۱۶۱/۶.

جعفرى، خليفه بن حسن بن خليفه علوى شرفشاهى، ۲۷۸/۲.

جعفرى، ذوالفقار بن ابى الشرف شرفشاهى، ۳۱۰/۲.

جعفرى، ذو المناقب بن طاهر بن ابى المناقب، ۳۱۰/۲.

جعفرى، رضا بن احمد بن خليفه، ۳۵۵/۲.

جعفرى، رضى بن عبد الله بن على، ۳۵۸/۲.

جعفرى، زيد بن اسحاق، ۳۶۳/۲.

جعفرى، عبد العظيم بن عبد الله بن احمد بن محمد، ۱۸۴/۳.

جعفرى، عبد الله بن احمد بن حمزه زىنبى قزوینى، ۲۲۴/۳.

جعفرى، عبد الله بن على زىنبى قزوینى، ۲۷۵/۳.

جعفرى، على بن ابو القاسم شعرانى عريضى حسینی، ۲۲۷/۳.

جعفرى، على بن جعفر بن على بن عبد الله بن احمد، ۴۴۹/۳.

جعفرى، على بن عبد الله بن احمد، قاضى علاء الدين ابو يعلى، ۱۷۳/۴.

جعفرى، على بن عبد الله بن على بن عبد الله بن احمد ابو تراب قزوینى زىنبى، ۱۷۴/۴.

جعفرى قوسينى، محمد بن اميركا بن ابو الفضل، ٦٢/٥.

جعفرى، مجتبى بن اميره بن سف النبى زينبى، ٢٦/٥.

جعفرى المحدث، محمد بن حسين بن محمد، ١٧٦/٥.

جعفرى، محمد بن حسين - جعفرى المحدث.

جعفرى، محمد بن على بن عبد الله، ٢٣٦/٥.

جعفرى، محمد بن مفضل بن اشرف، ٢٩٨/٥.

جعفرى، مرتضى بن عبد الله بن على، سيد كمال الدين نزيل كاشان، ٣٣٣/٥.

جعفرى النسابه، مفضل بن اشرف، ٣٤٠/٥.

جعفرى النسابه، مهدي بن مفضل بن اشرف، ٣٤٨/٥.

جلال الدين، حسن بن نما حلى، ٢٣١/١.

جلال الدين حسينى، ١٥٠/١.

جلال الدين عبد الحميد بن تقى حسنى نسابه، ١٠٥/٣.

جلال الدين، عبد الحميد بن عبد الحميد علوى، ١١٢/٣.

جلال الدين، عبد على بن محمد حسينى، ١٩٢/٣.

جلال الدين، على بن ابراهيم بن محمد... بن جعفر الصادق (ع) ابن زهره علاء الدين، ٣٨٩/٣.

جلال الدين كوفى هاشمى حارثى، محمد بن محمد بن احمد، ٢٥٥/٥، ٢٥٨.

جلال الدين، محمود بن حسين بن ابى الحسين قزوينى، ٣٢٤/٥.

جلال الدين، يوسف بن حماد، ٥٥٣/٥.

جمال الدين، ابو سعد بن فرحان نزيل كاشان، ٨٥/٦.

جمال الدين، احمد بن حسين بن محمد بن حمدان حمدانى، ٦٩/١.

جمال الدين، احمد بن محمد بن حداد، ٩٤/١.

جمال الدين بن حسين بن جمال الدين محمد خوانسارى، ١٥٠/١.

جمال الدين بن عبد القاهر حسيني بحرانى، ١٥١/١.

جمال الدين بن نور الدين موسى، ١٥٢/١.

جمال الدين بن يوسف عاملى، ١٥٦/١.

جمال الدين، حسن بن يوسف بن مطهر (علامه حلّى)، ٣٩٦/١.

جمال الدين، حسين بن على بن محمد نيشابورى خزاعى رازى، ١٧٠/٢.

جمال الدين، رضا بن احمد جعفرى ارمى، ٣٥٥/٢.

جمال الدين، عبد الله بن شرفشاه حسيني، ٢٦٩/٣.

جمال الدين، عبد الله عجمى نحوى نقره كار، ٢٧٤/٣.

جمال الدين، على بن جعفر جامعانى، ٤٥١/٣.

جمال الدين، على بن سليمان بحرانى، ١٣٦/٤.

جمال الدين، على بن عبد الجبار بن محمد طوسى، ١١٩/٤.

جمال الدين، على بن محمد متطبب به قم، ٢٩٤/٤.

جمال الدين، على بن محمود حمصى، ٣٢٦/٤.

جمال الدين، محمد بن ابى العباس احمد اموى ابوردى، ٥٥/٥.

جمال الدين، محمد بن ابى هاشم ابو غالب، ٤٠/٥.

جمال الدين، محمد بن ايران شاه بن فخر...

حسينى ديباجى، ٦٦/٥.

جمال الدين، محمد بن حسين بن محمد بن قريب، قاضى كاشان، ١٧٦/٥.

جمال الدين محمد حسينى استرابادى، ٦٠/٥.

جمال الدين، محمد بن عبد الكريم، ١٩٤/٥.

جمال الدين، محمد بن عبد الله رضوى، ابو الفتوح، ١٩٥/٥.

جمال الدين، محمد بن على كاشى، ٢٤١/٥.

جمال الدين، مرتضى بن حمزه بن ابى صادق موسى، ٣٣٣/٥.

جمال الدين، مسعود بن اوحى الدين حسين قزوينى، ٣٣٥/٥.

جمال الدين مقداد بن عبد الله سيورى حلى اسدى، ٣٤٢/٥.

جمال الدين، ناصر بن احمد بن عبد الله بن سعيد بن متوج، ٣٦٩/٥.

جمال الدين، هبه الله بن رطبه سوراوى، ٤٥٦/٥.

جمال الدين، يوسف بن ساوس، ٥٥٤/٥.

جمال الدين، يوسف بن ناصر بن حماد حسينى، ٥٥٤/٥، ٥٦١.

جمال الدين، يوسف العريضى، ٥٥٤/٥.

جمال علويها، عبد الله بن جعفر حسينى، ٢٥٠/٣.

جنبلانى، حسين بن حمدان، ابو عبد الله، ٤٩/٢.

جواد بن سعيد كاظمى، ١٥٧/١.

جوانه، ابو غانم بن ابى غانم بن على، ضياء الدين، ١٠٩/٦.

جوانی، علی بن حسین، ابو الحسن، ۴۹۳/۳.

جوزی/جوری، عبد المطلب بن پادشاه حسینی حلّی، ۳۰۷/۳.

جوزی/حوری، علی بن حسین حسینی خوزی، ابو البرکات، ۴۹۸/۳.

جوسقی قزوینی، علی بن محمد، ۲۴۰/۴.

جوهری گرگانی، علی بن احمد، ابو الحسن، ۴۰۱/۳.

جهضمی، ناصر بن علی، ۳۵۹/۵.

جهضمی، نصر بن علی، ۳۷۹/۵.

جیرانی اصفهانی، عبد الله بن عیسی افندی، ۲۷۸/۳.

جیرانی اصفهانی، عیسی، ۲۷۹/۴.

جیروی/جبروی، حسن بن ابی بکر، ۱۸۲/۱.

جیلی واثق بالله بن احمد بن حسین، ۴۲۴/۵.

حائری، الیاس بن هشام، ۱۲۸/۱.

حائری، حسین بن مساعد، ۱۹۴/۲.

حائری، عبد الحمید بن سید شمس الدین ابو الشرف ابو علی فخار... علوی حسینی موسوی، ۱۰۶/۳.

حائری، عبد الله بن محمد حسینی، ۲۸۴/۳.

حائری، علی بن ابی الرضا علوی، ۳۹۵/۳.

حائری، علی بن حسن خازن، ۴۸۶/۳، ۱۰۷/۴.

حائری، فخار بن معد بن فخار موسوی علوی حسینی، ۳۹۴/۴.

حائری، محمد بن جعفر، ۸۶/۵.

حائری، محمد بن طحال، ۱۹۲/۵.

حائری، هشام بن الیاس، ۱۲۸/۱، ۴۶۱/۵.

حاجب بن لیث بن سراج، ۱۵۸/۱.

حاجی بن حسین یزدی، ۱۵۸/۱.

ص: ۳۹۰

حارث بن علی بن زهره حسینی حلبی، ۱۵۹/۱.

حارثی حسین بن عبد الصمد بن محمد جبعی عاملی همدانی، ۱۱۹/۲.

حارثی، عبد الصمد بن حسین جبعی عاملی (برادر شیخ بهائی)، ۱۵۶/۳.

حارثی، عبد الصمد بن محمد جبعی، ۱۶۱/۳.

حارثی، علی بن عبد الصمد بن محمد همدانی جبعی عاملی، ۱۵۱/۴.

حارثی، جلال الدین کوفی هاشمی، ۲۵۵/۵.

حارثی، محمد بن محمد بن احمد کوفی هاشمی، ۲۵۸/۵.

حاسمی، ابو القاسم بن محمد بن ابو القاسم، ۱۳۰/۶.

حافظ برسی، رجب بن محمد، ۳۴۳/۲.

حافظ رازی، شروانشاه بن محمد، ۲۲/۳.

حافظ، روح الله ۳۵۹/۲.

حافظ زواری، ۱۶۰/۱.

حافظ، علی بن یحیی، ۳۵۵/۴.

حافظ، فضل بن دکین، ابو نعیم، ۴۴۶/۴.

حاکم، حسین بن احمد بیهقی، ۵/۲.

حاکم، عبد الله حسکانی اعور، ۳۰۶/۳، ۳۵۳، ۱۲۱/۶.

حاکم، عبید الله بن عبد الله سد آبادی/سعد آبادی، ۳۵۸/۳.

حاکم، علی بن عبد الله زیادی، ۱۷۴/۴.

حانینی، حسن بن علی عاملی، ۲۵۴/۱.

حانینی، عبد العزیز بن حسن عاملی، ۱۷۰/۳.

حائینی، علی بن احمد عاملی، ۴۱۰/۳.

حبشی، ریحان بن عبد الله، ۳۵۹/۲.

حبشی، عبد الواحد، ۳۳۳/۳.

جلرودی، خضر بن محمد بن علی، نجم الدین رازی، ۲۶۴/۲.

حبیب الله تویسرکانی، ۱۷۶/۱.

حبیب الله کاشانی، ۱۷۵/۱.

حبیب بن اوس بن حارث بن قیس حورانی، ۱۶۰/۱.

حبیب بن امیر سید شریف زین الدین علی جرجانی (گرگانی) شیرازی، ۱۷۵/۱.

حداد (ابن -) احمد بن محمد بن حداد، ۹۴/۱.

حداد، حسن بن ناصر، ۳۶۴/۱.

حداد، محمد بن حیدر، ۱۷۸/۵.

حدیقی، حسن بن محمد، ۳۵۶/۱.

حذاء، حسن بن علی بن ابی عقیل عیسی عمانی، ۲۳۳/۱، ۲۳۸، ۱۸۹/۶.

حذاء، عبد الله بن محمد بن عبد الله دعلجی، ۲۸۸/۳.

حرائی، حسن بن علی بن حسین بن شعبه، ۲۷۷/۱.

حرائی، سلامه بن ذکاء موصلی، ابو الخیر، ۵۰۹/۲.

حرائی، علی بن محمد بن یوسف، ۳۲۴/۴.

حرز الدین اوابلی، ۱۷۶/۱.

حرز بن حسین بحرانی، ۱۷۷/۱.

حرّ عاملی مشغری، محمد بن حسن بن علی بن محمد بن حسین، ۱۱۲/۵.

حرفوشی، ابراهیم بن محمد، ۶۳/۱.

حریری کرکی شامی، محمد بن علی بن احمد، ۲۱۵/۵.

حسام الدین بن جمال الدین بن طریح نجفی، ۱۷۶/۱.

ص: ۳۹۱

حسام الدين، درويش على چلبى، ۱۷۶/۱.

حسام الدين صدر كبير، عبد الوهاب بن قليح السلان، ۳۴۷/۳.

حسام الدين، محمد صالح بن احمد، ۱۸۹/۵.

حسكابن بابويه، ۱۷۷/۱.

حسكاني اعور، عبيد الله بن عبد الله ابو القاسم، ۳۰۶/۳، ۳۵۳، ۱۲۱/۶.

حسن، ابو محمد، ۳۳۵/۱.

حسن استرابادى، قاضى عماد الدين، ابو محمد، ۱۹۵/۱.

حسن اصفهاني، حكيم شرف الدين مشهور و ملقب به شفايى، ۱۹۶/۱.

حسن بن ابراهيم بن على بن عبد العالى عاملى ميسى، ۱۷۹/۱.

حسن بن ابو الحسن بن ابو محمد ورامينى معروف به قهرمان، ۱۸۰/۱.

حسن بن ابو الحسن بن محمد ديلمى، ۱۸۰/۱.

حسن بن ابو على بن حسن سبزوارى، ۱۸۶/۱.

حسن بن ابو على بن حسن سبزوارى منتجب الدين ابو محمد، ۱۸۲/۱.

حسن بن ابى بكر بن سيار جيروى، ۱۸۰/۱.

حسن بن ابى جامع عاملى، ۱۸۰/۱.

حسن بن ابى جعفر ك نيشابورى، ۱۸۰/۱.

حسن بن ابى حمزه حسينى، ۱۸۳/۱.

حسن بن ابى طالب زينب الدين بن ابو مجد يوسفى آوى/آبى، ۱۸۴/۱.

حسن بن ابى العز بن اميركا حسينى ميشره كلينى، صدر الدين، ۱۸۵/۱.

حسن بن ابى عقيل عمانى، ۱۸۵/۱.

حسن بن ابى الفتح دهان حسيني، سيد عز الدين، ١٨٧/١.

حسن بن ابى الهيجاء اربلى، ١٨٧/١.

حسن بن احمد بن ابراهيم، ١٨٨/١.

حسن بن احمد بن ابراهيم بن شاذان، ١٨٨/١.

حسن بن احمد (سيد عماد الدين) بن ابى على حسيني قمى، ١٨٨/١.

حسن بن احمد بن حسن عطار همدانى صدر الحفاظ، ١٨٩/١.

حسن بن احمد بن حسن خطيب، ١٨٩/١.

حسن بن احمد معروف به ساكت، ١٨٩/١.

حسن بن احمد بن قاسم بن محمد بن على بن ابى طالب (ع) علوى محمدى، ١٨٩/١، ١٤٦/٦.

حسن بن احمد (نظام الدين) بن نجيب الدين محمد بن جعفر... بن هبه الله بن نما حلى جلال الدين ابو محمد، ١٩١/١؛ ١٩٨/٦.

حسن بن احمد بن محمد بن احمد بن سليمان بن فضل، ١٩٤/١.

حسن بن احمد (ابو طاهر) بن محمد بن حسين جاوايى، ١٩٢/١.

حسن بن احمد بن محمد بن هيثم عجلي مجاور، ١٩٣/١.

حسن بن احمد بن مظاهر، ١٩٤/١.

حسن بن احمد بن ميثم، ابو نعيم، ١٩٤/١.

حسن بن اسحاق بن ابراهيم بن عباس، ١٩٥/١.

حسن بن اسحاق بن عبد الله رازى، ١٩٦/١.

حسن بن اسماعيل بن اشناس - حسن بن محمد (ابو الحسن) بن اسماعيل بن محمد بن اشناس بزاز، ١٩٦/١.

حسن بن اسماعيل معروف به ابن حمامى، ١٩٦/١.

حسن بن انوشیروان قوسینی، ۱۹۸/۱.

حسن بن ایوب اطراوی عاملی مشهور به ابن نجم الدین، ۱۹۸/۱.

حسن بن ایوب بن نجم الدین اعرج حسینی، ۱۹۹/۱، ۳۸۵.

حسن بن تاج الدین بن محمد حسینی کیلی / کیسکی، ناصر الدین، ۲۰۰/۱.

حسن بن جعفر بن فخر الدین حسن بن ایوب بن نجم الدین اعرج حسینی عاملی کرکی، ۲۰۰/۱.

حسن بن جعفر بن محمد بن موسی بن جعفر دوریستی رازی، ۲۰۳/۱.

حسن بن حسین بن بابویه (حسن بن حسین بن موسی بن بابویه قمی)، ۲۰۴/۱، ۲۰۵.

حسن بن حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، ابو القاسم، ۲۰۵/۱.

حسن (ابو محمد معروف به حسکا) بن حسین بن حسن بن حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی رازی، شمس الاسلام/شمس الدین، ۲۰۵/۱.

حسن بن حسین بن حاجب حلبی، ۲۰۸/۱.

حسن بن حسین بن حسن سراینوی/سرابشوی نزیل کاشان، ۲۰۸/۱.

حسن بن حسین بن حسن بن شاذان، ۲۰۹/۱.

حسن بن حسین بن حسن بن معاتق، ۲۰۹/۱.

حسن بن حسین شیعی سبزواری، ابو سعید، ۲۰۹/۱، ۲۲۸.

حسن بن حسین بن طحال مقدادی، ۲۱۱/۱.

حسن بن حسین بن علی دوریستی نزیل کاشان، ۲۱۲/۱.

حسن بن حسین بن محمد بن حمدان حمدانی، ۲۱۳/۱.

حسن بن حسین بن مطر اسدی، نجم الدین ابو خلیفه، ۲۱۳/۱.

حسن بن حسین بن مطهر جزائری، جمال الدین، ۲۱۳/۱.

حسن بن حمزه محسن حسینی موسوی نجفی، ۲۱۴/۱.

حسن بن حمزه هاشمی، ۲۱۵/۱.

حسن بن حیدر بن ابو الفتح گرگانی، ۲۱۶/۱.

حسن بن داوود حلّی، ۲۱۶/۱.

حسن بن دربی، تاج الدین، ۲۱۶/۱.

حسن بن راشد حلّی، ۲۱۸/۱، ۳۸۱.

حسن بن زید بن جعفر حسینی، ۲۲۲/۱.

حسن بن زید بن حسین بیهقی، ۲۲۰/۱.

حسن بن زید بن محمد بن اسماعیل جالب الحجاره بن حسن مثنی بن زید بن حسن مجتبی (ع)، ۲۲۰/۱.

حسن بن زین الدین بن علی بن احمد جمال الدین ابو منصور، ۲۲۳/۱.

حسن بن زین الدین بن محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی عاملی جبعی، ۲۲۳/۱، ۲۵۵.

حسن بن سبتی حویزی، ۲۲۳/۱.

حسن بن سعید حلّی، ۲۲۴/۱.

حسن بن سلام بن حسن گیلانی تیمجانی، ۲۲۴/۱.

حسن بن سلیمان بن حسین بن محمد بن احمد بن سلیمان عاملی نباطی، ۲۲۵/۱.

حسن بن سلیمان بن محمد بن خالد حلّی،

حسن بن سمنانی، عز الدین، ٢٢٨/١.

حسن بن سندی، ٢٢٨/١.

حسن بن سیره بغدادی، ٢٢٣/١.

حسن بن شدقم مدنی، ٢٢٨/١.

حسن بن طارق بن حسن حلّی، ٢٢٩/١.

حسن بن طحال - حسن بن حسین بن طحال مقدادی.

حسن بن عباس (ابو طیب) بن علی بن حسن رستمی اصفهانی، ٢٣٠/١.

حسن بن عبد الرزاق بن علی بن حسین لاهیجی، ٢٣٧/١.

حسن بن عبد العزیز بن حسین قمی، ابو سعید، ٢٣٧/١.

حسن بن عبد الکریم، مشهور به فتال، جمال الدین، ٢٣٠/١.

حسن بن عبد الله (سید ابو الرضا) بن حسین بن علی حسینی مرعشی، بدر الدین، ٢٣٠/١.

حسن بن عبد الله بن سعید، ٢٣١/١.

حسن بن عبد الله (سید ضیاء الدین) بن محمد بن علی بن اعرج علوی حسینی، رضی الدین، ٢٣١/١، ٢٥٣.

حسن بن عبد الله بن محمد بن علی اعرج حسینی ابو سعید، ٢٣١/١، ٢٥٣.

حسن بن عبد الله فتال حسینی نجفی، ٢٣٢/١.

حسن بن عبد الملک بن عبد العزیز مسجدی رشید الدین، ٢٣٢/١.

حسن بن عبد النبی بن احمد بن محمد عاملی نباطی، ٢٣٢/١.

حسن بن علی ابو محمد، ٢٥٣/١.

حسن بن علی بن ابی جامع، ٢٥٤/١.

- حسن بن علی بن ابی طالب فرزادی هموسه، ۲۳۸/۱.
- حسن بن علی بن ابی عقیل عمانی حذاء، ۲۳۳/۱، ۱۸۹/۶.
- حسن بن علی بن احمد ماهابادی، امام افضل الدین، ۲۵۲/۱.
- حسن بن علی بن احمد بن عبد الغفار بن محمد بن سلیمان بن ابان فارسی فسوی نحوی، ۲۴۰/۱.
- حسن بن علی بن احمد بن علی عاملی حانینی، ۲۵۴/۱.
- حسن بن علی بن اشناس، ۲۶۹/۱.
- حسن بن علی بن بهلول قمی، ۲۷۰/۱.
- حسن بن علی بن حسن بن علی، ابن شذقم مدنی، ۲۷۱/۱، ۲۸۲، ۲۹۴.
- حسن بن علی بن حسن بن علی، اطروش، ۳۱۲/۱، ۳۱۲/۵.
- حسن بن علی بن حسن بن علی بن عمر اشرف، ۳۱۲/۱.
- حسن بن علی بن حسن حسینی، ۲۷۰/۱.
- حسن بن علی بن حسن دستگردی، ۲۷۰/۱.
- حسن بن علی بن حسن بن نجار، ۲۶۹/۱.
- حسن بن علی بن حسن بن یونس ظهیری عاملی، ۲۷۷/۱.
- حسن بن علی بن حسین بن شعبه، ۲۷۷/۱.
- حسن بن علی بن حسین بن عبد العالی، ۲۹۵/۱.
- حسن بن علی بن حسین بن علویه ورامینی، ۲۸۰/۱.
- حسن بن علی بن حمزه علوی اقساسی، ۲۸۰/۱.

حسن بن علی بن خاتون عاملی عینائی، ۲۸۲/۱.

حسن بن علی بن داوود حلّی، ۲۸۶/۱.

حسن بن علی بن دربی، ۲۹۴/۱.

حسن بن علی بن زیرک، ۲۹۴/۱.

حسن بن علی بن سلمان بن ابی جعفر بن ابی الفضل بن حسن بن محمد بن محمد بن سلمان فارسی، ۲۹۴/۱.

حسن بن علی بن عبد الله علوی، ۲۹۸/۱.

حسن بن علی بن عبیده، ۲۹۹/۱.

حسن بن علی بن عثمان، ۲۹۹/۱.

حسن بن علی بن فضل الله راوندی، ۲۹۹/۱.

حسن بن علی بن محمد بن حسن بن زین الدین عاملی جبعی، ۱۸۰/۲.

حسن بن علی بن محمد بن علی، ابن ابزر حسینی، ۳۰۳/۱.

حسن بن علی بن محمد بن علی بن حسن طبرسی، ۳۰۳/۱.

حسن بن علی بن محمد بن علی حسینی، ۳۱۱/۱.

حسن بن علی بن محمد حرّ عاملی مشغری، ۳۰۲/۱.

حسن بن علی بن محمود عاملی، ۳۳۴/۱.

حسن بن علی، ابن عشره، ۲۹۹/۱، ۳۹۵، ۱۹۱/۶.

حسن بن غیاث الدین جرجانی، ۳۳۵/۱.

حسن بن فادار، افضل الدین، ۳۳۵/۱.

حسن بن فقیه، ۲۳۸/۱.

حسن بن محمد آوی، ۳۶۷/۱.

حسن بن محمد اربلی، ۳۴۳/۱.

حسن بن محمد بزاز، ۳۵۲/۱.

حسن بن محمد بن احمد استرابادی، ۳۵۲/۱.

حسن بن محمد بن جعفر تمیمی نحوی، ۳۵۶/۱.

حسن بن محمد حدیقی، ۳۵۶/۱.

حسن بن محمد بن حسن آبی ساکن قریه راشده، شنست ری، ۳۷۷/۱.

حسن بن محمد بن حسن استرابادی، ۱۸۱/۱.

حسن بن محمد بن علی، ابن نوبخت، ۳۸۳/۱.

حسن بن محمد بن یحیی بن داوود فخّام سر من رأیی، ۳۶۸/۱، ۱۳۸/۶، ۱۴۲.

حسن بن محمد تمیمی مقری، ۳۸۲/۱.

حسن بن محمد سکونی/مسکوی، ۳۸۲/۱.

حسن بن محمد مشغری جبعی، ۳۸۲/۱.

حسن بن محمود استرابادی، ۳۷۰/۱.

حسن بن مطهر اسدی، ۳۷۰/۱.

حسن بن معالی بقلای، ۳۷۱/۱.

حسن بن مهدی سیلّقی، ابو علی، ۳۷۲/۱.

حسن بن ناصر حدّاد، ۳۶۴/۱.

حسن بن نجم الدین، بدر الدین، ۳۸۵/۱.

حسن بن هانی، ابو نواس، ۳۸۹/۱.

حسن بن هبه الله بن رطبه سوراوی، ۳۸۶/۱.

حسن دیلمانی گیلانی، ۲۱۸/۱.

حسن راشد حلّی، ۲۱۸/۱.

حسن رضوی قاینی، ۲۲۰/۱.

حسن سرابشوی، تاج الدین، ۲۰۸/۱، ۲۲۴.

حسن شیعی سبزواری، ۲۲۸/۱.

حسنعلی بن عبد الله بن حسین شوشتری اصفهانی، ۲۹۶/۱.

حسن عینائی عاملی، ۳۳۴/۱.

حسن مطوع جروانی، ۲۲۸/۱.

ص: ۳۹۵

حسنى ابو السعادات، هبه الله بن على بن محمد بن حمزه شجرى، ٤٥٨/٥، ٤٦٢، ٨٢/٦.

حسنى، ابو عبد الله بن محمد، ١٠٢/٦.

حسنى امير مکه، شميله بن محمد بن ابو هاشم، فخر الدين، ٢٦/٣.

حسنى خجندى، محمد بن على، سيد علاء الدين، ٢٠٠/٥.

حسنى/حسينى، داعى بن رضا بن محمد علوى سيد ابو الخير، ٣٠١/٢.

حسنى ديباجى، محمد بن قاسم بن معيه تاج الدين، ابو عبد الله ٢٥٢/٥.

حسنى ديباجى، مطهر بن على بن ابى الفضل محمد مرتضى، ابو الحسن، ٣٣٨/٥.

حسنى ذوالفقار (السيد -) بن ابى الشرف بن طالب كيا، ٣١٠/٢.

حسنى راوندى، احمد بن امام فضل الله بن على قاضى كاشان، ٨٨/١.

حسنى راوندى، عز الدين بن امام ضياء الدين بن ابى الرضا فضل الله ٣٧٣/٣.

حسنى راوندى، محمد بن السيد امام ضياء الدين ابى الرضا فضل الله بن على، ٢٥١/٥.

حسنى رقى، يحيى بن على بن محمد، ٥٠٣/٥.

حسنى/حسينى سروى، ناصر الدين هادى بن داعى، ٤٣٢/٥.

حسنى شجرى، حسين بن هادى بن حسين، ابو عبد الله ٢١٨/٢.

حسنى شجرى، طيب بن هادى، ٣٨/٣.

حسنى شجرى، قاسم بن محمد بن قاسم، ٤٩٦/٤.

حسنى شجرى علوى، مرتضى بن حسين بن احمد، ٣٣٢/٥.

حسنى شجرى علوى، ناصر بن داعى بن ناصر بن شرفشاه، ٣٧١/٥.

حسنى شجرى نيشابورى، لطف الله بن عطاء الله بن احمد، ٥٢١/٤.

حسنى شجرى، هادى بن حسين بن هادى، ٣٣٢/٥.

حسنی شجری، هبه الله بن علی بن محمد بن حمزه - حسنی ابو السعادات، هبه الله....

حسنی، شمیلہ بن محمد بن ابو ہاشم - حسنی امیر مکہ.

حسنی، عبد الحمید بن عبد الله بن تقی، ۱۰۵/۳.

حسنی، عبد العظیم بن حسین بن علی، عماد الدین، ۱۸۲/۳.

حسنی (- ابهری) عبد العظیم، کمال الدین، ۱۸۲/۳.

حسنی علوی، داعی بن رضا بن محمد، ابو الخیر، ۳۰۱/۲.

حسنی علوی، محمد بن فضل، شمس الدین، ۲۵۲/۵.

حسنی علوی، نوح بن احمد بن حسین، ۳۹۵/۵.

حسنی، علی بن حسین، سید ابو طالب، ۴۹۷/۳.

حسنی، علی بن طاووس، رضی الدین، ۱۴۶/۴.

حسنی، علی بن عبد الکریم بن طاووس، رضی الدین ابو القاسم، ۱۵۹/۴.

حسنی، علی بن غیاث الدین عبد الکریم بن احمد بن موسی بن طاووس، ۱۵۹/۴.

حسنی، فتح الله بن هیبه الله سلامی شاهی، کمال الدین، ۳۹۱/۴.

حسنی، فضل اللہ بن علی ابو الرضا راوندی کاشانی، ۴۵۱/۴.

حسنی قزوینی، مهدی بن علی بن امیرکا، ابو طاهر، ۳۴۸/۵.

حسنی کلینی، مجتبی بن محمد، عزیز الدین، ۲۵۷/۵.

حسنی کلینی، محمد بن مجتبی بن محمد، ۲۵۷/۵.

حسنی/احسینی کیسکی، حسن بن تاج الدین بن محمد، ناصر الدین، ۲۰۰/۱.

حسنی/احسینی کیسکی، شروان شاه بن حسن بن تاج الدین، جلال الدین، ۲۷/۳.

حسنی/احسینی کیسکی، علی بن تاج الدین بن محمد، ۴۴۷/۲.

حسنی/احسینی کیسکی، محمد بن حسین بن محمد، سید تاج الدین، ۱۷۶/۳.

حسنی/احسینی کیسکی، مرتضی بن محمد بن تاج الدین بن محمد، عز الدین، ۳۳۴/۵.

حسنی/احسینی کیسکی، مهدی بن مرتضی بن محمد بن تاج الدین، صدر الدین، ۳۴۸/۵.

حسنی مامطیری، حسن بن مهدی، ناصر الدین (السید -)، ۲۷۳/۱.

حسنی مامطیری، مرتضی بن محمد، علاء الدین، ۳۳۴/۵.

حسنی محدث، علی بن قاسم بن رضا، زاهد ابو الحسن، ۲۲۶/۴.

حسنی، محمد بن رضا بن ابی طاهر، ۱۸۱/۵.

حسنی، محمد بن علی بن حسین، ابو الغیث، ۲۰۰/۵.

حسنی، محمد بن علی بن طاووس، ۲۱۴/۵.

حسنی، مرتضی بن داعی بن قاسم، ۳۳۳/۵.

حسنی مرعشی، علی بن سیف النبی بن منتهی، ۱۳۹/۴.

حسنی/احسینی مرعشی، لطف اللہ خلیفہ سلطانی، ۵۲۱/۵.

حسنی، مهدی بن علی بن امیرکا، سید زاهد ابو طاهر، ۳۴۷/۵.

حسنى، مهدي بن على بن أميركا قزوینی، ۳۴۸/۵.

حسنى نسابه، عبد الجبار بن معيه، ۹۵/۳.

حسنى نسابه، عبد الحميد بن عبد الله بن تقى، ۱۰۵/۳.

حسنى نسابه، يحيى بن اسماعيل، ابو الحسين، ۵۵۲/۵.

حسنى نقيب، رضا بن ابى طاهر بن حسن بن مانكديم، ۳۵۳/۲.

حسنى نقيب، قاسم بن عباد، عز الدين، ۴۹۳/۴.

حسنى نقيب، محمد بن قاسم بن عباد، ۲۵۲/۵.

حسنى نقيب، نيشابور، اسماعيل بن حسن بن محمد، ۱۱۶/۱.

حسنى ورامينى، محمد شاه بن قاسم، سيد عز الدين، ۱۸۷/۵.

حسين، ابو عبد الله، ۳۲/۲.

حسين بن ابراهيم بن احمد بن هشام مكتب، ۳۳/۲.

حسين بن ابراهيم بن بابويه، ۳۳/۲.

حسين بن ابراهيم بن سلام الله حسيني، ۳۴/۲.

حسين بن ابراهيم بن على قمى معروف به ابن خياط، ۱/۲.

حسين بن ابراهيم قزوینی، ۳۲/۲.

حسین بن ابراهیم گیلانی، ۳۳/۲.

حسین بن ابزر حسینی حلّی، ۲/۲، ۱۸۸.

حسین بن ابو الحسن بن خلف کاشغری ملقب به فضل، ۲/۲، ۴۱.

حسین بن ابو الحسن تلکبری، ۱۹۳/۲.

حسین بن ابو الحسن حسینی عاملی، ۲/۲.

حسین بن ابو الحسین، شیخ امام قطب الدین راوندی، ۳/۲.

حسین بن ابو الحسین بن ابو الفرج بن رده نیلی، ۳/۲.

حسین بن ابو الحسین بن ابو الفضل قزوینی، امام اوحد الدین، ۲/۲.

حسین بن ابو الحسین بن هموسه ورامینی، ۳/۲.

حسین بن ابو الحسین/ابو الحسن موسوی عاملی جبعی، ۲/۲، ۸۰.

حسین بن ابو الرشید نیشابوری، رضی الدین، ۳/۲.

حسین بن ابو الرضا حسینی مرعشی، ۱۴۴/۲.

حسین بن ابو الفضل بن محمد راوندی، رشید الدین، ۴/۲.

حسین بن ابو موسی بن محمد مولی آل محمد، ۳/۲.

حسین بن احمد، ابو طیب، ۵/۲.

حسین بن احمد بن بکیر صیرفی بغدادی تمار، ۵/۲.

حسین بن احمد بن جبران بغدادی، ابو عبد الله، ۴/۲.

حسین بن احمد بن حجاج کاتب محتسب بغدادی مشهور به ابن حجاج، ۵/۲.

حسین بن احمد بن حسین، جدّ مادری سید امام ضیاء الدین، فضل الله بن علی حسینی راوندی، ۱۹/۲.

حسین بن احمد بن خالویه همدانی حلبی نحوی، ۲۲/۲، ۹۷.

حسين بن احمد بن رده، ۱۹/۲، ۹۹.

حسين بن احمد بن عبيد الله بن ابراهيم غضائري، ۱۴۴/۲.

حسين بن احمد بن محمد بن ابراهيم معروف به ابن قاروره بصرى، ۲۲/۲.

حسين بن احمد بن محمد بن على بن طحال مقدادى، ۲۰/۲، ۲۸، ۹۱، ۱۰۴.

حسين بن احمد بن مغيره بوشنجى، ۴/۲، ۲۹.

حسين بن احمد بن موسى بن هديه، ۲۹/۲.

حسين بن احمد بن بيهقى، ابو على، ۵/۲.

حسين بن احمد سوراوى، ۲۰/۲.

حسين بن... اصفهانى قاضى معز الدين، ۳۶/۲.

حسين بن جبير/جبر معروف به ابن جبر، ۳۹/۲.

حسين بن جعفر بن محمد مخزومى، ۴۰/۲، ۱۰۰/۶.

حسين بن جمل متكلم بصرى، ۴۱/۲.

حسين بن جمال الدين محمد خوانسارى، ۵۹/۲.

حسين بن حسام، عز الدين عاملى، ۴۱/۲، ۶۴.

حسين بن حسن، ابن اخى الكواكب، ۶۶/۲.

حسين بن حسن بن احمد بن سليمان حسيني غريفى بحراني، ۴۲/۲.

حسين بن حسن بن بابويه قمى، ۴۲/۲.

حسين بن حسن بن تاج الدين حسيني كيسكى، ۴۲/۲.

حسين بن حسن بن حسين مؤدب، ۴۳/۲.

حسین بن حسن بن حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (نواده برادر صدوق)، ۴۵/۲.

حسین بن حسن/حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (برادرزاده صدوق)، ۴۵/۲.

حسین بن حسن بن خلف کاشغری، ۲/۲، ۴۴/۲.

حسین بن حسن بن زید بن محمد حسینی جرجانی فصی، ۹۵/۲.

حسین بن حسن بن شدقم حسینی مدنی، ۶۵/۲.

حسین بن حسن (- ضیاء الدین ابو تراب) بن محمد حسینی موسوی عاملی کرکی اردبیلی، ۶۷/۲.

حسین بن حسن بن محمد بن موسی بن بابویه قمی، ۴۶/۲.

حسین بن حسن بن یونس بن یوسف بن محمد بن ظهیر الدین بن علی بن زین الدین حسام ظهیری عاملی عیناٹی، ۴۳/۲، ۴۷.

حسین بن حسن جرجانی، ابو المحاسن، ۹۲/۲.

حسین بن حسن مؤدب، ۴۸/۲، ۹۵.

حسین حسینی رضوی، ۸۶/۲.

حسین حسینی (سید -) عمیدی، ۴۸/۲.

حسین بن حیدر (سید -) حسینی کرکی عاملی اصفهانی، ۹۶/۲، ۹۸.

حسین بن خزیمه، ۹۸/۲.

حسین بن خشرم، سدید الدین، ۹۸/۲.

حسین بن خواجه شرف الدین عبد الحق الهی اردبیلی، جلال الدین، ۱۰۵/۲.

حسین بن راشد قطیفی مشهور به ابن راشد، ۱۰۲/۲.

حسین بن رفیع الدین محمد، وزیر خلیفه سلطان، ۵۰/۲، ۲۷۸.

حسین بن صدر الدین طولی آستارائی، ۱۰۳/۲.

حسین بن صغانی، ۱۰۴/۲.

حسین بن طاهر بن حسین صوری، ابو عبد الله، ۱۰۴/۲.

حسین بن عبد الجبار طوسی، ابو منصور، ۱۰۵/۲.

حسین بن عبد الصمد بن شمس الدین محمد بن علی حسین/حسن بن صالح حارثی همدانی عاملی جبعی، خراسانی، پدر شیخ بهایی، ۱۱۹/۲.

حسین بن عبد العالی کرکی، ۱۳۶/۲.

حسین بن عبد الغنی فتوحی اصفهانی، شاه ملا، ۱۳۷/۲.

حسین بن عبد الله (- ابی الرضا) بن حسین بن علی حسینی مرعشی، ۱۴۴/۲.

حسین بن عبد الوهاب، ۱۳۸/۲.

حسین بن عبید الله بن علی واسطی، ۱۵۱/۲، ۱۵۳.

حسین بن عبید الله بن سهل سعدی قمی، ۱۵۱/۲.

حسین بن علی بصری، ابو عبد الله، ۱۵۱/۲.

حسین بن علی بصری، ابو عبد الله (صاحب ایضا)، ۱۵۵/۲.

حسین بن علی بن ابی الرضا حسینی مرعشی، ۱۵۴/۱.

حسین بن علی بن ابی سهل زینوآبادی، ۱۵۴/۱.

حسین بن علی بن امیر کا قوسی (قوسینی)، ۱۵۵/۲.

حسین بن علی بن حسن شدقم مدنی، ۱۵۶/۲.

حسین بن علی بن حسین بن زهره حسینی حلبی، ۱۵۵/۲.

حسین بن علی بن حسین بن علی بن حسین حاجبی شیعی طبری هوسم، ۱۵۶/۲.

حسین بن علی بن حسین بن محمد بن یوسف وزیر مغربی، ابو القاسم، ۱۵۹/۲، ۱۶۶، ۱۳۰/۶.

حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (برادر شیخ صدوق)، ۱۶۲/۲.

حسین بن علی بن حماد بن ابو الحسین/ابو الخیر لیثی واسطی، ۱۵۸/۲.

حسین بن علی بن داعی حسنی سیلقلی، ۱۶۶/۲.

حسین بن علی بن سفیان بزوفری، ابو عبد الله ۱۶۶/۲.

حسین بن علی بن سلیمان بحرانی، ۱۶۷/۲.

حسین بن علی بن شیبان قزوینی، ابو عبد الله ۱۶۷/۲.

حسین بن علی بن عبد الصمد تمیمی سبزواری، ۱۶۹/۲.

حسین بن علی بن عبد الله جعفری، ۱۷۰/۲.

حسین بن علی بن محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی عاملی جبعی اصفهانی، ۱۸۰/۲.

حسین بن علی بن محمد بن حسین بن احمد خزاعی رازی نیشابوری، ۱۷۰/۲، ۱۱۴/۶.

حسین بن علی بن محمد بن سودون شامی عاملی میسی، ۱۸۱/۲.

حسین بن علی بن محمد بن عبد الصمد اصفهانی طغرائی منشی، ۱۵۴/۲، ۱۸۲.

حسین بن علی بن محمد بن مهدی حسینی، سید علاء الدین، ۱۸۲/۲.

حسین بن علی بن هند، ۱۸۲/۲.

حسین بن فتح واعظ بکرآبادی گرگانی، موفق الدین، ۱۸۸/۲.

حسین بن فتونی عاملی، ۱۸۲/۲.

حسین بن کمال الدین، ابن ابزر حسینی حلّی / حلبی، ۲/۲، ۱۸۸.

حسین بن محمد بن حسن، ۸۷/۲.

حسین بن محمد بن حمدان، ۵۸/۲.

حسین بن محمد بن عبد الوهاب، ۹۲/۲.

حسین بن محمد بن علی بن حسین بن ابو الحسن موسوی عاملی جبعی خراسانی، ۱۸۹/۲.

حسین بن محمد بن علی نیشابوری، ۱۹۰/۲.

حسین بن محمد قریب، ۱۹۱/۲.

حسین بن محمد قمی، ۱۹۱/۲.

حسین بن محمد ورشاهی، ۱۹۳/۲.

حسین بن محمد بن مفضل بن محمد معروف به راغب اصفهانی، ۱۹۱/۲.

حسین بن محمد بن موسی بن هدیه، ابو عبد الله، ۱۹۲/۲.

حسین بن محمد مقری، / ۱۹۲.

حسین بن محمد میکالی، ۱۸۹/۲.

حسین بن محمد بن نصر، ابو محمد، ۱۹۲/۲.

حسین بن محمد، بن هارون بن موسی بن احمد بن ابراهیم بن سعید بن سعید تلکبری، ۱۹۳/۲.

حسین بن محمد (جمال الدین -) خوانساری، ۵۹/۲.

حسین بن محیی الدین بن عبد المطلب بن ابو جامع عاملی، ۱۹۴/۲.

حسین بن سید مرتضی موسوی، ابو عبد الله، ۱۵۷/۲.

حسین بن مطر جزائری، ۱۹۵/۲.

حسین بن مظفر حمدانی قزوینی، محیی الدین، ۱۹۵/۲.

حسین بن بن معین الدین، ۱۹۹/۲.

حسین بن مفلح بن حسین صیمری، ۱۹۶/۲.

حسین بن موسی اردبیلی استرابادی، ۱۹۸/۲.

حسین بن موسی بن محمد بن موسی بن ابراهیم بن موسی بن جعفر الکاظم موسوی بغدادی، ۲۰۱/۲.

حسین خلیفه سلطان اصفهانی، ۵۰/۲، ۲۷۸.

حسین شیرازی دشتکی، امیر نصیر الدین، ۱۰۳/۲.

حسین شیرازی، کمال الدین، ۱۰۲/۲.

حسین، قاضی معز الدین اصفهانی، ۳۶/۲.

حسین مشرف عاملی عینائی، ۱۹۵/۲.

حسین، ملا عز الدین استرابادی، ۳۴/۲.

حسین مؤدب قمی، ابو عبد الله، ۸۶/۲.

حسینی آبی، بابا بن محمد علوی، ۱۳۰/۱.

حسینی آبی، علی بن زید، ۱۳۳/۴.

حسینی آبی، محمد بن زید بن داعی بن زید، ۱۸۴/۵.

حسینی آملی، علی بن ابی طالب، ۳۹۷/۳.

حسینی ابهری، دولت‌شاه بن امیر علی بن شرف‌شاه، ۳۰۸/۲.

حسينى ابهرى، رضا بن ابى زيد بن هبه الله كمال الدين، ۳۵۳/۲.

حسينى ابهرى، طالب بن على بن ابى طالب، ۳۳/۳.

حسينى ابهرى، عبد العظيم بن محمد بن عبد العظيم، كمال الدين، ۱۸۲/۳.

حسينى احسائى، على بن احمد مشهدى، ۴۱۱/۳.

حسينى، احمد بن ابراهيم بن احمد، سيد ابو العباس، ۶۴/۱.

حسينى، احمد بن ابراهيم بن سلام الله بن عماد الدين مسعود بن صدر الدين محمد بن غياث الدين منصور، نظام الدين، ۶۴/۱.

حسينى، احمد بن ابى على بن ابى المعالى بن زكى سيد عماد الدين ابو القاسم، ۶۵/۱، ۸۶.

حسينى، احمد بن عبد الصمد بحراني، ۷۶/۱.

حسينى، احمد بن على بن عرفه، ۸۸/۱.

حسينى، احمد بن قاسم بن زهره، ابو طالب، ۸۹/۱.

حسينى، احمد بن محمد بن احمد بن ابراهيم بن زهره حلى، ۹۳/۱.

حسينى، احمد بن محمد بن حسن بن زهره، سيد ابو طالب، ۹۴/۱.

حسينى، احمد بن محمد معصوم، ۹۸/۱.

حسينى اردبيلى، عزيز الله، ۳۷۵/۳.

حسينى استرآبادى، دوست محمد حسينى، ۳۰۷/۲.

حسينى استرآبادى، عبد القادر بن امير صدر الدين، ۱۹۸/۳.

حسينى استرآبادى، عبد الوهاب بن على، ۳۴۵/۳.

حسينى استرآبادى، عماد الدين (سيد امير -)

علی میرکلان، ۱۰۰/۴.

حسینی استرآبادی، فضل اللہ (سید امیر -) بن محمد کیا، ۴۵۰/۴.

حسینی استرآبادی، محمد، جمال الدین، ۶۰/۵.

حسینی استرآبادی، محمد تقی بن ابی الحسن (سید -)، ۸۳/۵.

حسینی اصفہانی افسسی، شرفشاہ بن عبد المطلب بن جعفر، ۲۱/۳.

حسینی (اعرج -) حسن بن ایوب بن نجم الدین، ۱۹۹/۱.

حسینی (اعرج -) عبد اللہ بن محمد ضیاء الدین، ۲۸۹/۳.

حسینی (اعرج -)، عیدلی، علی بن محمد فخر الدین، ۲۳۵/۴.

حسینی (اعرج -)، محمد بن علی بن اعرج، ۱۹۸/۵، ۲۴۲.

حسینی افسسی اصفہانی، شرفشاہ بن عبد المطلب بن جعفر - شرفشاہ بن عبد المطلب بن جعفر حسینی افسسی اصفہانی.

حسینی افسسی، ظاہر بن ابی المفاخر بن ابی العشاء، ۷۹/۳.

حسینی افسسی نیشابوری، شرفشاہ بن محمد، عز الدین، ۲۲/۳.

حسینی، امیرہ شرفشاہ، سید زین الدین، ۱۲۹/۱.

حسینی بابا بن محمد علوی، ۱۳۰/۱.

حسینی بحرانی، احمد بن عبد الصمد، ۷۶/۱.

حسینی بحرانی توبلی - حسینی بحرانی، ہاشم بن سلیمان.

حسینی بحرانی، جمال الدین بن عبد القاهر، ۱۵۱/۱.

حسینی بحرانی، حسین بن حسن بن احمد بن سلیمان غریضی، ۴۲/۲.

حسینی بحرانی، عبد الجبار بن حسین موسوی، ۹۰/۴.

حسینی بحرانی، عبد الرضا بن عبد الصمد، ۱۴۷/۳.

حسينى بحرانى، عبد الرؤف بن حسين موسى، ١١٧/٣.

حسينى بحرانى عبد الصمد بن عبد القادر، ١٥٧/٣.

حسينى بحرانى، عبد الله بن محمد بن عبد الحسين، ٢٨٨/٣.

حسينى بحرانى، علوى بن اسماعيل، ٣٨٥/٣.

حسينى بحرانى، ماجد بن هاشم بن على بن مرتضى بن على بن ماجد، ٢٣/٥.

حسينى بحرانى، محمد بن عبد الحسين بن ابراهيم بن ابى شبانه، ١٩٢/٥.

حسينى بحرانى توبلى، هاشم بن سليمان بن سيد اسماعيل بن سيد عبد الجواد بن سيد على بن سيد سليمان سيد ناصر، ٤٤١/٥.

حسينى، بدر الدين بن احمد، ١٣٠/١.

حسينى، بدران بن شريف بن ابو الفتح علوى اصفهانى، ١٣٢/١.

حسينى، بدل كيا بن شرفشاه، ١٣٢/١.

حسينى بهاء الدين، على بن عبد الحميد، ١٢١/٤.

حسينى رضوى علوى بلخى، ناصر بن خسرو معروف به ناصر خسرو، ٣٦٣/٥.

ص: ٤٠٢

حسينى، تاج الدين بن طالب كيا، ۱۳۳/۱.

حسينى تفرشى، فيض الله بن عبد الغافر نجفى، ۴۸۲/۴.

حسينى تونى، موسى بن امير محمد اكبر، ۳۴۶/۵.

حسينى، الثائر بالله بن مهتدى بن ثائر بالله جيلى، ۱۳۵/۱.

حسينى جزائرى، سيد عزيز، ۳۷۴/۳.

حسينى جزائرى، محمد بن عابد، ۱۹۲/۵.

حسينى جزائرى، ناصر الدين بن عبد المطلب بن پادشاه، ۳۶۰/۵.

حسينى جزائرى، نجم الدين محمد، ۳۷۳/۵.

حسينى جزائرى، سيد نعمت الله بن عبد الله موسى شوشترى، ۳۸۸/۵.

حسينى، جعفر بن على بن جعفر، ۱۴۴/۱.

حسينى، جعفر بن على بن صاحب دار الصخره، جلال الدين، ۱۴۵/۱.

حسينى، جمال الدين بن عبد القادر، ۱۵۱/۱.

حسينى جوزى حلى، عبد المطلب بن پادشاه، ناصر الدين، ۳۰۷/۳.

حسينى جيلى، الثائر (السيد -) بالله ابن المهتدى ابن الثائر بالله، ۱۳۵/۱.

حسينى حائرى، عبد الحميد بن فخار بن معد موسى علوى، ۱۰۶/۳.

حسينى حائرى، عبد الله بن محمد، ۲۸۴/۳.

حسينى حائرى، فخار بن معد بن فخار موسى علوى، ۳۹۴/۴.

حسينى حارث بن على بن زهره حلبى، ۱۵۸/۱.

حسينى، حسن بن ابى حمزه، ۱۸۳/۱.

حسينى، حسن بن ابى العز، ۱۸۵/۱.

حسينى، حسن بن ابى الفتح دهان، ۱۸۷/۱.

حسينى، حسن بن تاج الدين، ۲۰۰/۱.

حسينى، حسن بن زيد، ۲۲۲/۱.

حسينى، حسن بن عبد الله بن حسين بن على حسينى مرعشى، ۲۳۰/۱.

حسينى، حسن بن عبد الله بن محمد بن على بن اعرج، ۲۵۳/۱.

حسينى، حسن بن على بن حسن ابو محمد، ۲۷۰/۱.

حسينى، حسن بن على بن حسن بن زهره حلبى، ۲۷۰/۱.

حسينى، حسن بن على بن محمد بن على، ابن ابزر، ۳۰۳/۱.

حسينى، حسن بن على بن محمد بن على، ۳۱۱/۱.

حسينى، حسن بن عماد الدين، ۱۸۸/۱.

حسينى، حسن بن كبش، ۳۳۹/۱.

حسينى، حسن بن محمد بن حسن، ۳۶۳/۱.

حسينى، حسن بن محمد بن على، ۳۶۳/۱.

حسينى، حسن بن نور الدين، ۳۸۶/۱.

حسينى، حسن طبسى، ۲۰۹/۱.

حسينى، حسن كيا بن قاسم بن محمد، ۳۳۹/۱.

حسينى، حسن موسوى، ۳۷۱/۱.

حسينى، حسين بن ابزر حلى/حلبى، ۲/۲، ۱۸۸.

حسينى، حسين صدر كبير (سيد -) خليفه سلطان، ۵۰/۲.

حسينى، حسين بن يحيى بن حسين بن مانگديم، ۲۲۰/۲.

حسينى حلبى اسحاقى، محمد بن زهره،

ص: ٤٠٣

ابو حامد، ١٨٣/٥.

حسينى حلبى، على بن زهره، ١٣٢/٤.

حسينى حلبى، على بن حسن عريضى، مجد الدين، ٤٦٤/٣.

حسينى حلبى، محمد بن ابراهيم بن زهره، بدر الدين ابو عبد الله ٣٦/٥.

حسينى حلبى، محمد بن ابو القاسم عبد الله بن على بن زهره، ١٩٥/٥.

حسينى حلبى، محمد بن عبد الله بن زهره، محى الدين ابو حامد، ١٩٥/٥.

حسينى حلبى، عبد المطلب بن پادشاه جوزى، ٣٠٧/٣.

حسينى حلبى، محمد سيد ابو الغنائم، ١٧٧/٥.

حسينى، حمزه بن ابى الاغر (ابى الاعلى)، نجم الدين، ٢٢٤/٢.

حسينى، حمزه بن حمزه علوى، ناصر الدين، ٢٢٥/٢.

حسينى، حمزه بن زهره، ٢٢٦/٢.

حسينى، حمزه بن زيد، ٢٢٦/٢.

حسينى، حمزه بن على حلبى، ٢٧٧/٢.

حسينى، حمزه بن على علوى، ٢٣٤/٢.

حسينى حويزى، اسماعيل بن سعيد، ١٧١/١.

حسينى حويزى، خلف بن عبد المطلب موسى، ٢٦٦/٢.

حسينى حويزى، عبد المطلب بن پادشاه، ٣٠٧/٣.

حسينى، حيدر بن على علوى، ٢٥٢/٢.

حسينى، حيدر بن محمد بن زيد، سيد كمال الدين، ٢٥٩، ٢٥٤/٢.

حسينى، حيدر بن مرعش، سيد شمس الدين، ٢٥٧/٢.

حسينى خادم، زين العابدين، ٤٥٩/٢.

حسينى خجندى، على بن محمد، نور الدين، ٢٤٢/٤.

حسينى خوزى، على بن حسين، ابو البركات، ٤٩٨/٣.

حسينى، داوود بن ابى الفرج علوى، بهاء الدين، ٣٠٣/٢.

حسينى ديباجى، على بن ابو الفضل بن مدينىج، سراج الدين، ٤٠٠/٣.

حسينى ديباجى، قاسم بن حسن بن محمد جلال الدين ابو جعفر، ٤٩٠/٤، ٥٥/٦.

حسينى ديباجى، محمد بن ايران شاه بن فخر امير بن ناصر، ٦٦/٥.

حسينى ديباجى، مطهر بن ابو القاسم على بن ابو الفضل محمد، مرتضى ذو الفخرين، ابو الحسن، ٣٣٨/٥.

حسينى، ذو الفقار بن كامروز، ٣١٠/٢.

حسينى، ذو الفقار بن محمد بن معبد ابو صمصام، عماد الدين، ٣١٠/٢، ٣١١، ٩٠/٦.

حسينى رازى، بدل كيا بن شرفشاه بن محمد، ١٣٢/١.

حسينى رازى، ذو المناقب بن طاهر، ٣١٤/٢.

حسينى راوندى، حسين بن احمد بن حسين (جدّ ضياء الدين فضل الله)، ١٩/٢.

حسينى راوندى، فضل الله بن حسين بن على، ضياء الدين، ٤٥١/٤، ٨٣/٦.

حسينى، رضا بن ابو طاهر بن ابى طاهر بن حسين بن مانكديم، نقيب، ٣٥٥/٢.

حسينى رضوى، محمد باقر بن معز الدين،

حسينى رضوى، موسى حائرى، سيد ولى بن نعمت الله ٧٩/٥.

حسينى، زيد بن اسماعيل بن محمد، ٣٦٣/٢.

حسينى، زيد بن على بن حسين، ٤١٤/٢.

حسينى زين بن اسماعيل، ابو الحسين، ٤١٩/٢.

حسينى، زين العابدين نقيب، ٤٦٠/٢.

حسينى، زين بن داعى، ٤١٩/٢.

حسينى ساروى مازندرانى، عبد العظيم، ١٨٣/٣.

حسينى سزوارى، حسين بن على، علاء الدين، ١٦٥/٢.

حسينى سبعى احسائى، محمد بن حسين، ١٥٤/٥.

حسينى سروى، داعى بن على، ٣٠١/٢، ١١٩/٦.

حسينى سروى، هارون بن داعى، ٤٣٢/٥.

حسينى سكيكى، نجم الدين بن محمد، ٣٧٣/٥.

حسينى سيلقى، شمس الشرف بن ابى شجاع على بن عبد الله بن عقيل، ٢٥/٣.

حسينى سيلقى، محمد بن شمس الشرف بن ابى شجاع على بن عبد الله، ١٨٩/٥.

حسينى، سيف النبى بن طالب كيا، ١٣٣/١.

حسينى سيني، عبد الرحمان، ١٢٣/٣.

حسينى شجرى، ضياء بن ابراهيم بن الرضا، ابو النجم، ٣٢/٣.

حسينى شجرى، طيب بن هادى بن زيد ابو عبد الله ٣٨/٣.

حسينى شجرى، ناصر بن داعى بن ناصر بن شرفشاه، زين الساده، ٣٧١/٥.

حسينى شولستانى، امير شرف الدين، ۱۹/۳.

حسينى شيرازى، على بن منصور بن محمد، ۳۳۴/۴.

حسينى صاحب الخاتم، حسن بن على بن محمد بن على بن على، ۳۱۱/۱.

حسينى طالب كيا بن ابى طالب، سراج الدين، ۳۳/۳.

حسينى، عادل، ۸۱/۳.

حسينى عاملى، احمد بن زين العابدين بن زين الدين، ۷۳/۱.

حسينى عاملى، تاج الدين بن على، ۱۳۳/۱.

حسينى عاملى، حسين بن ضياء الدين كركى اردبيلى، ۶۷/۲.

حسينى عاملى، محمد بن احمد بن محمد، ۵۵/۵.

حسينى عاملى، محمد بن على، ۲۲۸/۵.

حسينى عاملى، محمد بن نجم الدين بن محمد عاملى، ۳۱۳/۵، ۴۲۲.

حسينى عباد بن احمد بن اسماعيل مجد الدين، ۸۲/۳.

حسينى، عبد الباقي، ۸۲/۳.

حسينى، عبد الحميد نجفى، ۱۰۴/۳.

حسينى، عبد الرحيم بن سيد عبد الله، ۱۴۰/۳.

حسينى، عبد الرحيم بن محمد گرگانى، ۱۴۱/۳.

حسينى، عبد على بن محمد، جلال الدين، ۱۹۲/۳.

حسينى، عبد الغفار بن عبد الله واسطى، ۱۹۶/۳.

حسينى، عبد الكريم بن على، ۲۲۱/۳.

حسينى، عبد الله بن عبد الكريم قشيرى زاهد، ابو الفتح، ۲۷۱/۳.

حسينى، عبد الله بن على بن زهر حلبى، جمال الدين ابو القاسم، ٢٧٦/٣.

حسينى، عبد الله بن محمد بن زهره، ٢٦٠/٣.

حسينى، عبد الله بن محمد بن على بن اعرج، ٢٨٩/٣.

حسينى عبد المطلب بن احمد اعرج عبيدلى، ٣٠٨/٣.

حسينى عبد المطلب بن محمد بن على اعرج، عميد الدين، ٣٠٨/٣.

حسينى عبد المطلب بن مرتضى، ٣١٩/٣.

حسينى عريضى، احمد بن يوسف، ١١١/١.

حسينى عريضى، على بن ابو القاسم شعرانى، ٢٢٧/٤.

حسينى عريضى، على سيد ابو الحسن، ١٩٠/٤.

حسينى عزيزى بن عراقى، زاهد، ٣٧٥/٣.

حسينى عطاء الله بن محمود، ٣٨٠/٣.

حسينى عقيقى مشهدى، السيد رضا بن داعى بن احمد، ٣٥٦/٣.

حسينى علوى، سيد حمزه بن على بن محمد بن محسن، ٢٣٤/٢.

حسينى علوى، زهره بن حسن حلبى، ٣٦٢/٢.

حسينى علوى، زيد بن مانكديم بن ابو الفضل، ٤١٧/٢.

حسينى علوى، على بن ابى المعالى، ٤٠١/٣.

حسينى علوى، محمد بن بشير، ٨٢/٥.

حسينى علوى، ناصر بن داعى بن شرفشاه شجرى، ٣٧١/٥.

حسينى علوى، ناصر بن رضا بن محمد ابو ابراهيم، ٣٧١/٥.

حسينى علوى، نوح بن احمد بن حسين، ٣٩٥/٥.

حسينى علويها، عبد الله بن جعفر جمال علويها، شمس الدين، ٢٥٠/٣.

حسينى، سيد على، مجاور مشهد مقدس رضوى، ٩٦/٤، ٤٩٥/٣.

حسينى، سيد على، ابراهيم عريضى علوى، ٣٨٧/٣.

حسينى، على بن احمد بن محمد معصوم، سيد على خان مدنى، ٤٢٩/٣.

حسينى، على بن حسن، ٣٦٥/٣.

حسينى، على بن دقماق، ١١٦/٤، ٢٤٧.

حسينى، على زين الدين، ٩٦/٤.

حسينى، على بن سليمان، ١٣٩/٤.

حسينى، على بن عرفه، سيد فخر الدين، ١٨٩/٤.

حسينى، على بن عريضى، ١٩٠/٤.

حسينى، على بن عبد الحميد بن معد نسابه، ١٢٣/٤.

حسينى، على بن عيان الدين ابو مظفر عبد الكريم بن على بن محمد، ١٧٢/٤.

حسينى، على بن محمد اعرج عبيدلى، ٢٣٥/٤.

حسينى، على بن محمد بن دقماق شريف، ١١٦/٤، ٢٤٧.

حسينى، على بن محمد بن عز الشرف، ٢٤٤/٤.

حسينى، عمر بن ابراهيم، ابو البركات، ٣٧٠/٤.

حسينى عميدى، سيد حسين، ٤٨/٢.

حسينى غريفى بحراني، حسين بن حسن بن احمد بن سليمان، ٤٢/٢.

حسينى، فادشاه بن محمد علوى راوندى، ٣٨٥/٤.

حسینی/حسینی، فتح الله بن هيبه الله سلامی شاهي، ۳۹۱/۴.

حسینی، فتح الله شیرازی، ۳۸۷/۴.

حسینی فخر الله، علی بن عرفه، ۱۸۹/۴.

حسینی فراهانی شیرازی، ابو الحسن، ۷۱/۶.

حسینی فیاض بن هدایه الله، ۴۸۶/۴.

حسینی قاری، عبد الجلیل، ۹۹/۳.

حسینی قزوینی سیفی، روح الله بن آمیرزا، ۳۶۰/۲.

حسینی قزوینی، قاضی جهان، ۴۹۷/۴.

حسینی قزوینی، محمد معصوم، ۲۹۷/۵.

حسینی قشیری، عبد الله بن عبد الکریم بن هوازن، ۲۷۱/۳.

حسینی قمی، حسن بن سید عماد الدین ابو القاسم، احمد بن ابی علی، ۱۸۸/۱.

حسینی قمی، علی بن ابی المعالی بن حمزه، ۴۰۱/۳.

حسینی قمی، محمد بن زین العرب، سید ناصر الدین، ۱۸۵/۵.

حسینی قمی، محمد بن محمد بن مانکدیم نسابه، ۲۸۶/۵.

حسینی قمی، یحیی بن محمد بهاء الدین، ۵۲۸/۵.

حسینی کاشی، زین العابدین بن نور الدین، ۴۶۲/۲.

حسینی کاظمی نجفی، محمد بن فتح الله، ۳۲۸/۵.

حسینی کبابکی، عبد الله بن علی، ابو زید کحی گرگانی، ۲۷۷/۳.

حسینی کبابکی، منتهی بن ابی زید کحی گرگانی، ۳۴۵/۵.

حسینی کلینی (میثره -)، حسن بن ابو العزین أميرکا، ۱۸۵/۱.

حسینی کیسکی، ابراہیم بن محمد، ۶۳/۱.

حسینی کیسکی، تاج الدین بن محمد بن حسین، سراج الدین، ۱۳۳/۱.

حسینی کیسکی، حسین بن حسن بن تاج الدین محمد، ۴۲/۲.

حسینی کیسکی، شروانشاہ بن حسن بن تاج الدین، ۲۲/۳.

حسینی گرگانی، عبد الرحیم بن محمد، ۱۴۱/۳.

حسینی گرگانی، منتهی بن ابی زید بن کبابکی، ۳۴۵/۵.

حسینی گیلانی، محمد بن احمد، ۴۸/۵.

حسینی مازندرانی، حیدر بن علی صوفی آملی، ۲۴۴/۲.

حسینی مازندرانی، مرتضی بن ابراہیم، ۳۳۲/۵.

حسینی مامطیری، محمد بن اسماعیل بن محمد، ابو جعفر، ۶۱/۵.

حسینی، محمد بن احمد بن محمد، ۵۴/۵.

حسینی، محمد بن اسعد بن حسین، ۶۱/۵.

حسینی، محمد بن ایرانشاہ بن ابی زید، ۶۵/۵.

حسینی، محمد بن باد النجار/باکلیجار، ۶۶/۵.

حسینی، محمد بن بشیر علوی، ۸۲/۵.

حسینی، محمد بن حسین بن منتهی، ناصر الدین، ۱۷۷/۵.

حسینی، محمد بن حمزه، بها الدین ابو الکرام، ۱۷۸/۵.

حسینی محمد رضا (سید -)، ۱۸۱/۵.

حسینی، محمد بن زین بن داعی حسینی،

حسينى، محمد بن عبد المطلب بن ابى طالب، ١٩٥/٥.

حسينى، محمد بن منصور، ابو على، ١٠٣/٦.

حسينى، محمد بن محمد بن زين بن داعى، ٢٨٧/٥.

حسينى مدنى، على بن حسن بن شدم، زين الدين، ٤٦٩/٣.

حسينى مدنى، قريش بن سبيع بن مهنا بن سبيع، ٤٨٩/٤، ٤٦٩.

حسينى مدنى، مهنا بن سنان بن عبد الوهاب، ٣٤٨/٥.

حسينى مرعى، ابو يعلى بن حيدر بن مرعى، ١٦٢/٦.

حسينى مرعى، احمد بن ابى محمد بن منتهى، ٦٥/١.

حسينى مرعى، احمد بن حسن بن على نزيل جبل كبير، ٦٦/١.

حسينى مرعى، احمد بن مرتضى بن منتهى، ١٠١/١.

حسينى مرعى، حسن بن ابى الرضا عبد الله ٢٣٠/١، ١٤٤/٢.

حسينى مرعى، حسن بن على معروف به همدانى نزيل خوارزم، شمس الدين، ٢٨٠/١.

حسينى مرعى، حسين بن على بن ابى الرضا، ١٥٤/٢.

حسينى مرعى، حسين بن منتهى بن حسين بن على، عز الدين، ١٩٩/٢.

حسينى مرعى، رضا بن اميركا، ٣٥٥/٢.

حسينى مرعى، رضى بن مرتضى بن منتهى، عماد الدين، ٣٥٨/٢.

حسينى مرعى، سيف النبى بن منتهى، ٥١٨/٢.

حسينى مرعى، عبد الله بن حسين بن على زاهد ابو الرضا، ٢٣٢/٣.

حسينى مرعى، علاء الملك بن عبد القادر، ٣٧٤/٣.

حسينى مرعشى، على بن سيف النبى بن منتهى قوام الدين، ١٣٩/٤.

حسينى مرعشى، فضل الله بن حسين بن ابى الرضا عبيد الله بن حسين بن على، ضياء الدين ابو الرضا، ٤٥١/٤.

حسينى مرعشى، محمد بن ابى هاشم جمال الدين ابو غالب، ٤٠/٥.

حسينى مرعشى، محمد بن حسن، مجد الدين، ٩٧/٥.

حسينى مرعشى، محمد بن حيدر بن مرعش، جلال الدين، ١٧٩/٥.

حسينى مرعشى، محمد بن سيف النبى بن منتهى، نظام الدين، ١٨٦/٥.

حسينى مرعشى، مرتضى بن ابى الحسن بن حسين بن زيد، ٣٣٢/٥.

حسينى مرعشى، مرتضى بن منتهى بن حسين بن على امام كمال الدين، ٣٣٤/٥.

حسينى مرعشى، منتهى بن مرتضى، تاج الدين، ٣٤٥/٥.

حسينى مرعشى، مهدي بن ابى الحرب، ٣٤٧/٥.

حسينى مشهدى، محمد بن اسماعيل، ٦٢/٥.

حسينى مشهدى، محمد مهدي بن ميرزا محمد باقر، ۳۱۱/۵.

حسينى موردى، احمد بن مجتبى بن ابى سليمان، ۸۹/۱.

حسينى موردى، هادى بن ابى سليمان بن زيد، ۴۳۲/۵.

حسينى موسى بخرانى، عبد الجبار بن حسين، ۹۰/۳.

حسينى موسى بخرانى، عبد الرؤوف، ۱۱۷/۳.

حسينى موسى، بدران بن شريف، ۱۳۲/۱.

حسينى موسى رضوى، معروف به ناصر خسرو اصفهانى بلخى، ۳۶۳/۵.

حسينى موسى رومى، ابراهيم بن احمد بن احمد بن محمد، ۴۳/۱.

حسينى موسى، على بن خلف بن مطلب بن حيدر حويزى حسينى، ۱۰۹/۴.

حسينى موسى، على بن عبد الحميد بن فخار بن معد، علم الدين مرتضى حائرى، ۱۲۳/۴.

حسينى موسى، محمد بن مرتضى بن حمزه بن ابى صادق، ۲۹۴/۵.

حسينى موسى، محمد بن سيد كمال الدين موسى، شمس الدين، ۳۱۰/۵.

حسينى موسى، مرتضى بن حمزه بن ابى صادق، ۳۳۳/۵.

حسينى نائينى، رفيع الدين محمد بن سيد حيدر، ۳۱۲/۵.

حسينى نجفى، عبد الكريم بن عبد الحميد، غياث الدين، ۲۲۰/۳.

حسينى نجفى، على بن عبد الحميد، ۱۲۲/۴، ۱۶۸، ۱۷۵.

حسينى نجفى، على بن عبد الكريم بن على بن عبد الحميد، ۱۶۸/۴.

حسينى نسابه، على بن عبد الحميد، بهاء الدين، ۱۲۱/۴.

حسينى نسابه، يحيى بن حسين بن اسماعيل، ۵۲۴/۵.

حسينى نقيب رازى، تقى بن ابى طاهر، ۱۳۳/۱.

حسينى نقيب، رضا بن ابى طاهر، ٣٥٣/٢.

حسينى نقيب نيشابور، اسماعيل بن حسن بن محمد، ١١٦/١.

حسينى نيشابور، رضى بن احمد بن رضى، ٣٥٨/٢.

حسينى نيشابورى، محمد بن شرفشاه بن محمد بن زبارة مقيم جبل، سيد شمس الدين، ١٨٨/٥.

حسينى واثق بالله بن احمد بن حسين، ٤٢٤/٥.

حسينى واسطى، عبد الغفار بن عبد الله، ١٩٦/٣.

حسينى واعظ، جعفر بن محمد بن مظفر، ابو ابراهيم، ١٤٨/١.

حسينى، هادى بن محمد باقر، ٤٣٢/٥.

حسينى هروى، يحيى بن حسين بن هارون، ابو طالب، ٤٧٩/٥.

حسينى، يوسف بن ابو الحسن حسينى، ٥٤٨/٥.

حسينى يوسف بن ناصر بن حماد، ٥٥٣/٥، ٥٥٤، ٥٦١.

حصرى، عبد الرحمان بن ابو القاسم عبد الله، ابو سعيد، ١١٩/٣، ١٢٣.

حصرى، قوام الدين بن شمس الدين محمد، ٥٠٠/٤.

حصكفى، يحيى بن سلام بن حسين بن محمد،

ابو الفضل خطيب، ٥٣٤/٥، ١١٨/٦.

حزيني/خصيني، حسين بن حمدان جنبلاني، ٤٩/٢.

حفار، هلال بن محمد بن جعفر بن زيد بن علي بن حسين بن علي بن ابي طالب (ع)، ابو الفتح، ٤٧٢/٥، ١١٣/٦.

حكيم خيري، يار علي تهراني، ٤٧٨/٥.

حكيم يزدي، آميزا، ٢٢٢/٢.

حلاء، علي بن عبد الله بن وصيف ناشي اصغر متكلم بغدادي، ١٧٥/٤.

حلب (مقيم -) كردي بن عكبر بن كردي فارسي، ٥٠٣/٤.

حلبى، احمد بن عيسى خشاب، ٨٨/١.

حلبى، احمد بن محمد بن حسن بن زهره حسيني، ٩٤/١.

حلبى/حلى تقى الدين بن نجم بن عبد الله، ابو الصلاح حلبى، ١٣٣/١، ٩٠/٦.

حلبى، ثابت بن احمد بن عبد الوهاب، ١٣٥/١.

حلبى، جعفر بن مليك، نجم الدين، ١٥٠/١.

حلبى، حارث بن علي زهره حسيني، ١٥٨/١.

حلبى، حسن بن حسين بن حاجب، ٢٠٨/١.

حلبى، حسن بن حمزه، ٢١٤/١.

حلبى، حسن بن علي بن حسن بن زهره حسيني، ٢٧٠/١.

حلبى، حسن بن محمد حسيني، ٣٥١/١.

حلبى، حسين بن علي بن ابراهيم... بن زهره، ١٥٣/٢.

حلبى، حسين بن كمال الدين، ١٨٨/٢.

حلبى، حمزه بن علي بن ابي المحاسن بن زهره، ابو المكارم عز الدين، ٢٢٧/٢.

حلبى، عبد الله بن على بن زهره، ٢٧٦/٣.

حلبى، عبد الله تقى الدين، ٢٦١/٣.

حلبى، عبد الملك بن قذه، ابو الفضل، ٣٢٢/٣.

حلبى، على بن حسن بن ابراهيم عريضى، مجد الدين، ٢٦٤/٣.

حلبى، على بن زهره حسيني، ١٣٢/٤.

حلبى، على بن محمد بن زهره، علاء الدين، ٢٤١/٤، ٢٥٩.

حلبى، على بن منصور، ابو الحسن، ٣٣٣/٤.

حلبى، على قوعى، تاج الدين، ٢٢٦/٤.

حلبى، كتائب بن فضل الله بن كتائب، ٥٠٢/٤.

حلبى، محمد بن ابراهيم بن محمد بن زهره، بدر الدين ابو عبد الله، ٣٦/٥.

حلبى، محمد بن ابو القاسم عبد الله بن على بن زهره، ١٩٥/٥.

حلبى، محمد بن حسن بن على، ابو جعفر، ١١١/٥.

حلبى، محمد بن زهره حسيني اسحاقى ابو حامد، ١٨٣/٥.

حلبى، محمد بن عبد الله بن زهره، محى الدين ابو حامد، ١٩٥/٥.

حلبى، محمد بن على بن محسن، ابو جعفر، ١٩٩/٥، ٢٤١.

حلبى، مظفر بن طاهر بن محمد، ٣٣٩/٥.

حلبى، وثاب بن سعد بن على، ٤٢٤/٥.

حلبى، يحيى بن ابو طى احمد بن طائى، ٤٧٤/٥.

حلبى، يحيى بن على بن زهره حسيني، ٥٠٤/٥.

حلقى، زيد بن محمد، ٤١٨/٢.

حلوانى، حسين بن محمد الرئيس ابو عبد الله،

ص: ٤١٠

حلواني، عبد الرحمان بن محمد، ١٣٤/٣.

حلواني، محمد بن علي، ٢٠٦/٥، ١٠٠/٦.

حلوي/حلبى، مظفر بن طاهر بن محمد - حلبى، مظفر بن محمد.

حلوي، هبة الله بن نافع، ٤٥٩/٥.

حلّى، احمد بن محمد بن احمد بن ابراهيم بن زهره حسيني، ٩٣/١.

حلّى، احمد بن محمد بن جعفر بن هبة الله بن نما، ٩٤/١.

حلّى، احمد بن محمد بن حسن بن زهره، ٩٤/١.

حلّى، احمد بن محمد بن فهد، ٩٦/١.

حلّى، احمد بن مسعود، ١٠١/١.

حلّى، احمد بن موسى بن جعفر بن محمد بن احمد بن محمد بن محمد طاووس علوي حسني، ١٠٦/١.

حلّى، جعفر بن حسن بن يحيى بن حسن بن يحيى بن حسن بن سعيد هذلي، محقق حلّى، ١٣٦/١.

حلّى، جعفر بن علي بن يوسف بن عروه، ١٤٥/١.

حلّى، جعفر بن محمد بن جعفر بن هبة الله نجم الدين، ١٤٧/١.

حلّى، حسن بن داود، ٢١٦/١.

حلّى، حسن بن راشد، ٢١٨/١.

حلّى، حسن بن سعيد، ٢٢٤/١.

حلّى، حسن بن سليمان بن محمد بن خالد، عز الدين، ٢٢٥/١.

حلّى، حسن بن علي بن داود تقي الدين ابو محمد، ٢٨٦/١.

حلّى، حسن بن محمد، ٣٦٥/١.

حلّي، حسن بن نما، ٢٣١/١.

حلّي، حسن بن يحيى بن حسن بن سعيد (والد محقق حلّي)، ٣٨٨/١.

حلّي، حسن بن يوسف بن مطهر، جمال الدين ابو منصور علامه، ٣٧٠/١، ٣٩٦.

حلّي، حسين بن ابزر، ٢/٢، ١٨٨.

حلّي، سالم بن محفوظ سوراوى، ٤٧٦/٢.

حلّي، سديد الدين بن مطهر حلّي، ٤٧٧/٢.

حلّي، سعيد (جد محقق: جعفر بن حسن بن سعيد)، ٤٧٩/٢.

حلّي، صفى الدين بن سرايا عبد العزيز، ٣١/٣.

حلّي، صفى الدين بن نجيب الدين محمد بن يحيى بن سعيد، ٣٢٠/٥.

حلّي، عبد الرحمان بن محمد عتايقى، ١٢٩/٣.

حلّي، عبد السميع بن فياض اسدى، ١٥٣/٣.

حلّي، عبد العزيز بن سرايا، صفى الدين، ابن ابى السرايا، ١٦٩/٣.

حلّي، عبد العزيز بن محاسن، ١٧٠/٣.

حلّي، عبد العلى بن شيخ فياض، ١٨٩/٣.

حلّي، عبد الله بن علوى حلّي، نجم الدين ابو القاسم، ٢٧٤/٣.

حلّي، عبد الله بن مقداد، ٢٨٥/٣.

حلّي، عبد المطلب بن پادشاه حسيني جوزى ناصر الدين، ٣٠٧/٣.

حلّي، عربى بن مسافر عبادى، ابو محمد، ٣٧١/٣.

حلّي، على بن احمد سديدى، سديد الدين، ٤١٩/٣.

حلّي، على بن حسن بن مظاهر، نجيب الدين،

حلّي، علي بن حسين، ابو البركات، ٤٩٨/٣.

حلّي، علي بن رضى الدين علي بن طاووس حسنى/حسينى، غياث الدين بهاء الدين، ٢٠٣/٤.

حلّي، علي بن شهيفنه، ١٤٣/٤.

حلّي، علي بن شيخ جمال الدين احمد مزيدى، ابو الحسن، ٤٣٨/٣.

حلّي، علي بن عبد الحسين موسوى، ٥١١/٣.

حلّي، علي بن علي بن نما، ٢٠٧/٤.

حلّي، علي بن محمد بن سكون، ابو الحسن، ٢٩٨/٤.

حلّي، علي بن مطهر، رضى الدين، ٣٢٧/٤.

حلّي، علي بن يوسف بن مطهر رضى الدين، ابو الحسن ابو القاسم، ٣٦٦/٤.

حلّي، علي كاشى، نصير الدين، ٢٢٧/٤.

حلّي، سيد محمد، ابو الغنائم الحسينى، ١٧٧/٥.

حلّي، محمد بن ادريس عجلى، ٤١/٥، ٥٧، ١٦٦/٦.

حلّي، محمد بن جعفر بن محمد بن نما ابو ابراهيم نجيب الدين، ٨٦/٥.

حلّي، محمد بن حسن بن يوسف بن علي بن مطهر، فخر الدين، ١٣٨/٥.

حلّي، محمد بن حسن بن علي حلبى، ١١١/٥.

حلّي، محمد بن علي بن مطهر، قوام الدين، ٢٤٣/٥.

حلّي، محمد بن محمد بن حسن بن يوسف، ظهير الدين، ٢٧٤/٥، ٢٨٧.

حلّي، محمد بن محمد بن يحيى، صفى الدين، ٢٩٣/٥.

حلّي، محمد بن نجيب الدين بن يحيى بن سعيد، صفى الدين، ٣٢٠/٥.

حلّي، محمد بن نما، نجيب الدين، ابو ابراهيم، ٣١٤/٥.

حلّي محمود بن يحيى شيباني مهذب الدين، ٣٢٩/٥.

حلّي، مقداد بن عبد الله سيوري اسدي، جمال الدين، ٣٤٢/٥.

حلّي، نجف بن سيف نجفي، ٣٧٢/٥.

حلّي، نجيب الدين بن نما، ٣٧٤/٥.

حلّي، سيد نعمه الله، صدر كبير، ٣٨٥/٥.

حلّي، هبه الله بن حامد بن احمد بن ايوب بن علي بن ايوب، رضى الدين ابو منصور، عميد الرؤسا، ٤٥١/٥.

حلّي، هبه الله بن نما بن علي بن حمدون، ابو البقا، ٤٥٩/٥، ٤٦٠.

حلّي، يحيى اكبر بن حسن بن سعيد ابو زكريا، ٤٩١/٥.

حلّي، يحيى بن حسن بن حسين بن علي بن محمد بن بطريق، ابن بطريق، ٥٠٥/٥.

حلّي، يحيى بن فخر الدين محمد بن مطهر، ٥٢٧/٥.

حلّي، يوسف بن علوان فقيه، ٥٥٥/٥.

حلّي، يوسف بن علي بن مطهر (پدر علامه حلّي)، سديد الدين، ٥٥٦/٥، ٥٦١.

حمامي، حسن بن اسماعيل، ابو علي، ١٩٦/١.

حمامي رازي، اسعد بن سعد بن محمد، ١١٥/١.

حمامي، سعيد بن محمد، ابو النجيب، ٤٨١/٢.

حمامي، مكى بن علي بن ابى زيد، قاضى نجم الدين، ٣٤٤/٥.

حمدان بن حمدان بن حارث بن ابو العلا سعيد بن حمدان بن حمدون حمداني ابو فراس، ٢٢٣/٢.

حمداني، احمد بن حسين امام جمال الدين، ٦٩/١.

حمداني تغلبي، حمدان، ١٥٨/١.

حمداني حسن بن احمد حمدون ربعي ١٩١/١.

حمداني، حسن بن حسين بن محمد بن حمدان، نجم الدين ابو خليفه، ٢١٣/١.

حمداني، حسين بن محمد امام ناصر الدين، ٥٨/٢.

حمداني، حمدان بن حمدان، ابو فراس، ٢٢٣/٢، ١١٥/٦.

حمداني، عبد الرحيم بن مظفر، ابو منصور، ١٤١/٣.

حمداني، علي بن محمد بن حمدان وجيه الدين، ٢٥١/٤.

حمداني، عمار بن محمد بن حمدان، ٣٧٢/٤.

حمداني قزويني، حسين بن محمد بن حمدان، امام ناصر الدين، ٥٨/٢.

حمداني قزويني، داعي بن ظفر، ابو العلا، ٣٠١/٢.

حمداني قزويني، ظفر بن داعي بن ظفر، ابو سليمان، ٧٩/٣.

حمداني قزويني، هبه الله بن حمدان بن محمد، امام ابو البركات، ٤٥٥/٥.

حمداني، محمد بن حسين بن محمد، ناصر الدين ابو المعالي، ١٧٥/٥.

حمداني، محمد بن حمدان بن محمد ابو اسماعيل، ناصر الدين، ١٧٨/٥.

حمداني، محمد بن سليمان ابو زكريا، ١٨٦/٥.

حمداني، محمد بن علي بن ظفر، امام برهان الدين ابو الحارث، ٢١٤/٥.

حمداني، محمد بن عمار بن محمد، ابو فراس امام عز الدين، ٢٤٤/٥.

حمداني، محمد بن محمد بن علي بن ظفر، ٢٨٥/٥.

حمدانی، محمد بن مظفر بن هبه الله بن حمدان ناصح الدين ابو جعفر، ۲۹۷/۵.

حمدانی، مظفر بن هبه الله بن حمدان، ۳۳۹/۵.

حمدانی، مظفر بن علی بن حسین، ابو الفرج، ۳۳۹/۵.

حمدانی، مظفر بن هبه الله بن حمدانی حمدی، ۳۳۹/۵.

حمدانی، ناصر بن ابی طالب علی بن محمد بن حمدان، ۳۶۹/۵.

حمزه اردبیلی، ۲۲۴/۲.

حمزه بن ابو الاغر (ابی الاعلی) حسینی، نجم الدین، ۲۲۴/۲.

حمزه بن ابو عبد الله غفاری بغدادی شمس الدین ابو یعلی، ۲۲۴/۲.

حمزه بن حمزه بن محمد علوی حسینی سید ناصر الدین، ۲۲۵/۲.

حمزه بن زهره حسینی افطسی، سید ابو المکارم، ۲۲۶/۲.

حمزه بن زید بن حسین حسین افطسی، شریف ابو یعلی، ۲۲۶/۲.

حمزه بن شهریار، ابو طالب، ۲۲۶/۲، ۲۳۸.

حمزه بن عبد العزیز دیلمی، ابو یعلی، ۲۲۷/۲.

حمزه بن علی بن ابو المحاسن زهره بن ابی علی

حسن بن [...]، سيد عز الدين ابو المكارم، ٢٢٧/٢.

حمزه بن علي بن عبد الله طوسي، موفق الدين، ٢٣٤/٢.

حمزه بن علي بن محمد بن محسن علوي حسيني، ٢٣٤/٢.

حمزه بن قاسم بن علي بن حمزه بن حسن بن عبد الله بن عباس بن علي بن ابي طالب، ابو يعلى، ٢٣٤/٢.

حمزه بن محمد، ابو يعلى سلار ديلمى، ٢٣٧/٢.

حمزه بن محمد بن احمد بن جعفر بن محمد بن زيد بن علي بن حسن بن علي بن ابي طالب (ع)، ٢٣٧/٢.

حمزه بن محمد بن احمد بن محمد بن شهريار خازن، ٢٢٦/٢، ٢٣٨.

حمزه بن محمد بن احمد بن عبد الله جعفري، ابو طالب، ٢٣٨/٢.

حمزه بن محمد بن يعقوب الدهان ابو يعلى، ٢٤٣/٢.

حمزه بن محمد جعفري، ابو يعلى، ٢٤٠/٢.

حمزه بن محمد علوي، ٢٤٣/٢.

حمصي رازي، محمود بن علي بن حسن، ٣٢٥/٥.

حمصي، علي بن محمود، جمال الدين، ٣٢٦/٤.

حميد نجار، ٢٤٣/٢.

حميري، عبد الله ٢٦٤/٣.

حميري، علي بن عبد الواحد نهدي، ١٧٦/٤.

حنّاط، علي بن بشاره عاملى شقراوى، ابو الحسن، زين الدين، ٤٤٣/٣.

حنيفى، سعد بن سعيد، ابو الفتح، ٤٧٨/٢.

حنّاط، علي بن بشاره عاملى شقراوى، ابو الحسن زين الدين، ٤٤٣/٣.

حنيفى، سعد بن سعيد، ابو الفتح، ٤٧٨/٢.

حورانی، حبیب بن اوس، ابو تمام، ۱۶۰/۱.

حویزی حسینی، اسماعیل بن سعید، ۱۱۷/۱.

حویزی حسینی، خلف بن عبد المطلب بن حیدر بن محسن [...] ملقب به مهدی موسوی مشعشی، ۲۶۶/۲.

حویزی حسینی، عبد المطلب بن پادشاه، ناصر الدین، ۳۰۷/۳.

حویزی، عبد القاهر بن حاج عبد بن رجب بن مخلص، ۱۹۸/۳.

حویزی، عبد علی بن رحمه، ۱۸۷/۳.

حویزی عروسی ساکن شیراز، عبد علی بن جمعه، ۱۸۴/۳.

حویزی، فرج الله بن محمد بن درویش، ۴۱۸/۴.

حویزی، لطف الله بن عطاء الله، ۵۲۱/۴.

حویزی، محمد بن نصار، ۳۱۴/۵.

حویزی، مساعد بن بدیع، ۳۳۵/۵.

حویزی، مصطفی بن عبد الواحد بن سیار، ۳۳۸/۵.

حویزی، موسوی مشعشی، خلف بن عبد المطلب بن حیدر، ۲۶۶/۲.

حویزی، موسوی مشعشی، علی خلف بن عبد المطلب، ۱۰۸/۴.

حویزی، یوسف بن محمد، ۵۶۰/۵.

حیدر بن ابو نصر جاجانی، ۲۴۳/۲.

حیدر بن احمد حسن مقری، ۲۴۴/۲.

حیدر بن بختیار بن حسن شنشنی، ۲۴۴/۲.

حيدر بن علي بن حيدر بن علي علوي حسيني آملی مازندرانی صوفی، ۲/۲۴۴، ۲۵۲.

حيدر بن علي بن نجم الدين بن محمد حسيني موسوی عاملی سكيكي، ۲/۲۵۳.

حيدر بن علي بن نور الدين علي بن علي بن حسين بن ابو الحسن موسی عاملی جبعی، ۲/۲۵۳.

حيدر بن علي بن شرف الدين بن ابو علي محمد بن ابراهيم بيهقي، حاجی فخر الدين، ۲/۲۵۴.

حيدر بن محمد بن زيد بن محمد بن عبد الله حسيني، کمال الدين، ۲/۲۵۹.

حيدر بن محمد بن نعيم سمرقندی، ۲/۲۵۷.

حيدر بن محمد بن جاسبي، اوحد الدين، ۲/۲۵۹.

حيدر بن محمد بن حسيني (سيد -)، ۲/۲۵۴.

حيدر بن محمد خوانساری، ۲/۲۵۵.

حيدر بن محمد شیرازی، ملا ناصر الدين، ۲/۲۵۶.

حيدر بن مرعش حسيني شمس الدين، ۲/۲۵۷.

حيدر بن نعمه الله طبسی، ۲/۲۵۸.

حيدر بن بن اسامه، ابو تراب، ۲/۲۵۸.

خاتون (ابن -) احمد بن نعمه الله، ۱/۱۱۰.

خادم جاپلقی، عبد العلی بن محمود، ۳/۱۸۹.

خازن، ابو الحسن، ۶/۶۴.

خازن بن شهریار، موفق، ۵/۳۴۷.

خازن حمزه بن محمد بن احمد بن محمد، ابو طالب، ۲/۲۳۸.

خازن کربلا، علی بن محمد بن حسن بن محمد بن خازن، ۴/۲۴۲.

خازن، محمد بن احمد بن شهریار خزانه دار آستان قدس علوی، ۵/۴۹.

خازن میرزا بن وزیر کبیر معصوم بیک شهید، ۲/۲۶۲.

خباز البلدی، محمد بن احمد بن حسین بن حمدان، ۵/۴۴.

خبروی/جزوی/جیروی، حسن بن ابراهیم، ۱/۱۷۹، ۱۸۰.

خجندی حسنی، محمد بن علی، سید علاء الدین، ۵/۲۰۰.

خجندی حسینی/حسنی، علی بن محمد، نور الدین، ۴/۲۴۲.

خداوردی بن قاسم افشاری، ۲/۲۶۲.

خدری، ابو سعید، ۶/۸۵.

خراسانی، حسین بن محمد موسوی عاملی جبعی، ۲/۱۸۹.

خراسانی سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن، ۵/۸۰.

خراسانی، عبد الصمد بن حسین بن محمد حارثی همدانی، ۳/۱۵۶.

خراسانی، عبد الله بن محمد عریضی، جمال الدین، ۳/۲۸۴.

خراسانی، عبد الله حسینی دشتکی شیرازی، اصیل الدین، ۳/۲۳۲.

خراسانی، عبد الله (ملا عبد الله -) شوشتری، ۳/۲۵۱.

خراسانی، علی بن جعفر نیشابوری موسوی، ۳/۴۵۰.

خراسانی، فولاد، ۴/۴۷۱.

خرقانی، اسکندر بن دریس بن عسکر ورشیدی،

صارم الدين، ١١٦/١.

خزاز رازى قمى، على بن محمد بن على، ابو القاسم، ٢٨١/٤.

خزاعى، ابو سعيد احمد بن محمد بن احمد، فخر الدين، ٩٢/١، ٨٥/٦.

خزاعى دعبلى - دعبلى خزاعى.

خزاعى رازى، احمد بن محمد، ٩٢/١.

خزاعى رازى، حسين بن على بن محمد، جمال الدين ابو الفتوح، ١٧٠/٢، ١١٤/٦.

خزاعى رازى، على بن محمد، ٢٣٥/٤.

خزاعى نيشابورى، احمد بن حسين بن احمد ابو بكر، ٦٧/١.

خزاعى نيشابورى، عبد الرحمان بن احمد بن حسين مفيد رازى، ١٢٠/٣، ١٢٢.

خزاعى نيشابورى، محسن بن حسين بن احمد، ٢٧/٥.

خزاهه (ابن -)، حسين، ٩٨/٢.

خسرو فيروز بن شاهور ديلمى، ٢٦٣/٢.

خشاب بصرى، تواب بن حسن بن ابى ربيعه، ١٣٥/١.

خشاب، عبد الله بن احمد، ٢٢٤/٣.

خضر (ملا -)، ٢٦٣/٢.

خضر بن سعد خليلى، ٢٦٤/٢.

خضر بن شمس الدين رازى جيلرودى، ٢٦٤/٢.

خضر بن محمد بن على رازى جيلرودى، ٢٦٤/٢.

خطى بحرينى، جعفر بن محمد بن حسن بن على بن ناصر بن عبد الامام، ابو البحر، ١٤٨/١.

خطى بحرينى، محمد بن يوسف، ٣٢٠/٥.

خطیب بصری، عبد الباقي بن محمد بن عثمان، ابو محمد، ۸۹/۳.

خطیب، حسن بن احمد، ۱۸۹/۱.

خطیب، حیدره بن اسامه، ابو تراب، ۲۵۸/۲، ۵۱/۶.

خطیب، سید علی، ۱۰۸/۴.

خطیب قمی، محمد بن حسن بن حسوله، ۹۷/۵.

خطیب، یحیی بن سلام بن حسین بن محمد حصکفی، ابو الفضل، ۵۳۴/۵.

خطیر الدین، اسعد بن حمد بن احمد، ابو علی، ۱۱۵/۱.

خطیر الدین، حسین بن عبد الجبار طوسی، ابو منصور نزیل کاشان، ۱۰۵/۲.

خطیر الدین، محمود بن محمد بن عبد الجبار طوسی، ۳۲۸/۵.

خلخالی، علی قلی بن محمد، ۲۲۹/۴.

خلخالی، قاسم بن حسین علاء الدین، ۴۸۷/۴.

خلف بن عبد المطلب بن مسعود، ۲۷۸/۲.

خلف بن عبد الملک بن حیدر بن محسن بن محمد، ملقب به مهدی موسوی حسینی مشعشی حویزی، ۲۶۶/۲.

خليفة بن ابو اللحيم شهيد، ۲۷۸/۲.

خليفة بن حسن بن خليفة علوی جعفری شرفشاهی، صفی الدین، ۲۷۸/۲.

خليفة سلطان، حسين بن ميرزا رفيع الدين حسینی، ۵۰/۲، ۲۷۸.

خليفة سلطانی، ميرزا لطف الله حسینی مرعشی، ۵۲۰/۴.

خليفة علوی جعفری، صفی الدین، ۲۷۸/۲.

خليل الله تونى اصفهانی، ۲۹۱/۲.

خلیل بن احمد بن عمر بن تمیم یحمدی ازدی فراهیدی، شیخ اقدم ابو عبد الرحمان، ۲/۲۷۹.

خلیل بن اوفی شامی عاملی، ابو الربیع، ۲/۲۸۹.

خلیل بن ظفر بن خلیل اسدی، ۲/۲۹۱.

خلیل بن غازی قزوینی، ۲/۲۹۲.

خلیلی، خضر بن سعد بن محمد، ۲/۲۶۴.

خمري (ابن -) ابو عبد الله بن خمري خزاز، ۲/۴۰، ۶/۱۰۰.

خواجه آبی، حسن بن محمد بن حسن، موفق الدین، ۱/۳۷۷.

خواجه نصیر الدین، محمد بن محمد بن حسن طوسی، ۵/۲۶۱.

خوارزمی، یوسف بن محمد، ابن خوارزمی، ۵/۵۶۳.

خوانساری، ابراهیم بن علی، ۱/۶۲.

خوانساری، جمال الدین محمد بن حسین، ۱/۱۵۰.

خوانساری، حسین بن جمال الدین محمد، ۲/۵۹.

خوانساری، حیدر بن محمد، ۲۵۵/۲.

خوانساری، رضی بن آقا حسین بن جمال الدین محمد، ۲/۶۴.

خوزی، علی بن حسین حسینی، ابو البرکات، ۳/۴۹۸، ۶/۴۶.

خیاری رازی، علی بن ابی طالب، رشید الدین، ۳/۳۹۷.

خیاط، علی بن حسین، ۳/۴۹۵.

خیاط، علی بن سعد بن ابو الفرج، ۳/۳۹۵، ۴/۱۳۴.

خیاط، علی بن یحیی، ابو الحسن، ۴/۳۵۶.

خیری (حکیم -) یار علی طهرانی، ۵/۴۷۸.

دارمی کاتب نصیبی، عبید الله بن عبد الواحد، ابو القاسم، ۳۶۱/۳، ۱۲۳/۶.

داعی بن رضا بن محمد علوی حسینی، ابو الخیر، ۳۰۱/۲.

داعی بن ظفر بن علی حمدانی قزوینی ابو العلا، ۳۰۱/۲.

داعی بن علی بن حسن حسنی سروی، ۳۰۱/۲.

داعی بن مهدی بن احمد بن زید بن یحیی، ۳۰۱/۲.

داعی بن مهدی بن جعفر بن محمد بن عبد الله بن محمد بن عمر بن علی بن ابی طالب علوی عمری استرابادی، ۳۰۲/۲.

داماد، سید محمد باقر بن محمد استرابادی، ۶۹/۵.

دانیالی نسوی برازی جهرمی، علی شهاب الدین، ۱۱۴/۴.

داوود بن ابو شافین بحرینی، ۳۰۲/۲.

داوود بن ابو الفرج علوی حسینی، ۳۰۳/۲.

داوود بن احمد بن داوود بن داوود نعمانی، ۳۰۳/۲.

داوود بن محمد بن داوود جاستی، ۳۰۴/۲.

داوود بن یوسف بن محمد بن عیسی بحرانی اوالی، ۳۰۴/۲.

دیسی/زینی جعفری، جعفر بن علی بن عبد الله بن احمد نزیل دهستان، عماد الدین ابو القاسم، ۱۴۵/۱.

دیسی جعفری، علی بن جعفر، تاج الدین، ۴۴۹/۳.

درازی بحرینی، سلیمان بن عصفور، ۵۱۷/۲.

دربی، حسن بن علی بن دربی، تاج الدین، ۲۱۶/۱، ۲۹۴.

درویش محمد استرآبادی، ۳۰۷/۲.

درویش محمد بن شیخ حسن عاملی نطنزی اصفهانی، ۳۰۴/۲.

دستجردی، حسن بن علی بن حسن، ۲۰۷/۱.

دستجردی، علی بن حسن، مجد الدین، ۴۸۳/۳.

دستجردی، محمد بن علی بن حسن شرف الدین مقیم زین آباد، ۲۰۰/۵.

دشتکی شیرازی، حسین، امیر نصیر الدین، ۱۰۳/۲.

دشتکی شیرازی، عطاء الله بن فضل الله، جمال الدین هروی، ۳۷۶/۳.

دعبل خزاعی، اسماعیل بن علی بن علی بن رزین بن عثمان بن عبد الرحمان بن عبد الله بن بدیل بن ورقاء، ۱۲۴/۶.

دعجلی ضبی، عبد الله بن محمد، ۲۸۸/۳.

دعویدار قاضی قم، علی بن هبه الله بن دعویدار، ابو الحسن تاج الدین، ۲۴۵/۳.

دعوی، غنیمه بن هبه الله بن غنیمه الدعوی، نجم الدین، ۳۸۴/۴.

دقاق، ابو عمرو عثمان، ۳۶۷/۳.

دقماق (ابن -) علی بن دقماق حسینی، ۱۱۶/۴.

دمشق، حسن بن محمد عاملی، ۳۴۱/۱.

دنبلی، هارون، ابو محمد، ۴۴۰/۵.

دورقی، محمد بن سعید، ۱۸۶/۵.

دوری، ابو بکر، ۴۸/۶.

دوریستی، ابو عبد الله، ۱۰۱/۶.

دوریستی، جعفر بن محمد ابو عبد الله ۱۴۶/۱، ۱۰۲/۶.

دوریستی، حسن بن جعفر، ۲۰۳/۱.

دوریستی، حسن بن حسین بن علی سدید الدین، ۲۱۲/۱.

دوریستی، حسن بن محمد، ۳۶۲/۱.

دوریستی رازی، حسن - دوریستی، حسن بن جعفر،.

دوریستی رازی، عبد الله بن جعفر نجم الدین، ۲۲۸/۳.

دوریستی، محمد بن احمد بن عباس بن فاخر، ۵۰/۵.

دوریستی، محمد بن موسی بن جعفر بن محمد، ابو جعفر، ۳۱۰/۵.

دوست محمد، حسینی استرابادی، ۳۰۷/۲.

دولت‌شاه بن امیر علی بن شرف‌شاه حسینی ابهری، ۳۰۸/۲.

دهان، حسن بن ابو الفتح، ۱۸۷/۱.

دهان، حمزه بن محمد، ابو یعلی، ۲۴۳/۲.

دهخوار قانی، محمد تقی، ۸۳/۵.

دهستان، علی بن جعفر بن علی بن عبد الله بن احمد جعفری، تاج الدین، ۸۳/۵.

دهقان، سعد بن وهب، ۴۷۸/۲.

دیباچی، عبد الکریم بن محمد، سبط ابی حجام، ۲۲۳/۳.

دیباچی، علی بن ابو الفضل بن مدینیج حسینی، سراج الدین، ۴۰۰/۳.

دیباچی، قاسم بن حسن / حسین بن محمد بن حسن بن معیه بن سعید حسینی، جلال الدین ابو جعفر، ۴۹۰/۴.

ديياجى، محمد بن ايران شاه بن فخر امير بن ناصر، سيد جمال الدين، ۶۶/۵.

ديياجى، محمد بن على بن محمد بن مطهر، ۲۴۲/۵.

ديياجى، محمد بن قاسم بن معيه تاج الدين ابو عبد الله، ۲۵۲/۵.

ديياجى، محسن بن محمد، ۲۸/۵.

ديياجى، مطهر بن ابو القاسم على بن ابو الفضل محمد مرتضى ذو الفخر بن ابو الحسن حسيني، ۳۳۸/۵.

ديك الجن، عبد الاسلام بن رغبان، ۳۰۸/۲، ۱۵۴/۳.

ديلمانى، حسن، ۲۱۷/۱.

ديلمى، حسن بن ابى الحسن، ۱۸۰/۱، ۳۷۷.

ديلمى، حمزه بن عبد العزيز، ابو يعلى، سالار، ۲۲۷/۲، ۲۳۷، ۴۷۲، ۵۰۲.

ديلمى، حمزه بن محمد - ديلمى، حمزه بن عبد العزيز سالار.

ديلمى، خسرو فيروز بن شاهور، ۲۶۳/۲.

ديلمى، عياد بن جعفر، ابو البركات، رشيد الدين، ۳۷۷/۴.

ديلمى، كيكاس بن دشمن زيار بن كيكاس طبرى، ۵۱۱/۴.

ديلمى، لنجر بن منوچهر بن گرشاسب، ۵۲۷/۴.

ديلمى، ليالوا گوش بن منوچهر بن گرشاسب، ۵۲۷/۴.

ديلمى، محمد بن على شريف لاهيجى، قطب الدين، ۲۰۸/۵.

ديلمى، مهيار بن مرزويه بغدادى، ابو الحسن، ۳۰۵/۵.

ديلمى، و هسودان بن دشمن زيار بن مردافكن، سيف الدين، ۴۳۱/۵.

دينار الخصى، ۳۰۸/۲.

دينارى آبى، محمد بن حسين، ۱۵۴/۵.

دينورى، نصر بن يعقوب، ۳۷۹/۵.

ديوانى، محمد بن ناصر بن محمد، مجد الدين، ۳۱۳/۵.

ذو الفخرين مطهر بن ابو القاسم على بن ابو الفضل محمد حسيني ديباجى، ابو الحسن، ۳۳۸/۵.

ذو الفقار بن ابو الشرف بن طالب كيا حسنى، ۳۱۰/۲.

ذو الفقار بن ابى طاهر، جعفرى شرفشاهى، ۳۱۰/۲.

ذو الفقار بن محمد حسيني مروزى، عماد الدين، ابو صمصام، ۳۱۰/۲.

ذو الفقار بن معبد حسنى، عماد الدين ابو صمصام، ۳۱۱/۲.

ذو المعالى زين الكفاه، ابو سعد آبى، منصور بن حسين، ۳۴۶/۵.

ذو المناقب بن طاهر حسيني رازى، ۳۱۴/۲.

رازانى، ابو طالب بن اسماعيل، ۹۲/۶.

رازى، ابراهيم بن على بن محمد مقرى، ابو منصور، ۶۱/۱.

رازى ابو مفاخر بن محمد، شمس الدين، ۱۴۲/۶.

رازى، احمد بن حمدان، ابو حاتم، ۵۷/۶.

رازى، احمد بن على، ۸۰/۱.

رازى، احمد بن محمد خزاعى، ۹۲/۱.

رازى، اسعد بن سعد بن محمد حمامى، ۱۱۵/۱.

رازى، بدل كيا بن شرفشاه بن محمد حسيني،

رازی بویه، محمد بن محمد قطب الدین، ۲۷۷/۵.

رازی، تقی بن ابی طاهر بن هادی حسینی نقیب، ۱۳۳/۱.

رازی، حسن بن اسحاق بن عبید قاضی ابو محمد، ۱۹۶/۱.

رازی، حسین بن علی بن محمد بن احمد خزاعی نیشابوری، ابو الفتوح، ۱۷۰/۲، ۱۱۴/۶.

رازی، خضر بن محمد بن علی، ۲۶۴/۲.

رازی دوعی، عبد الصمد بن محمد، رشید الدین، ۱۶۱/۳.

رازی، ذو المناقب بن طاهر بن ابی المناقب، ۳۱۴/۲.

رازی، شروان شاه بن محمد، موفق الدین، ۲۲/۳.

رازی، عبد الجبار بن عبد الله بن علی مقری، مفید، ۹۱/۳.

رازی عبد الجلیل بن ابو الفتح بن مسعود بن عیسی، رشید الدین ابو سعید، ۹۸/۳.

رازی، عبد الجلیل بن عیسی بن عبد الوهاب قزوینی، ۹۶/۳، ۱۰۱.

رازی، عبید الله بن حسن... بن بابویه قمی، ۳۵۲/۳.

رازی، علی بن ابی طالب خیاری، رشید الدین، ۳۹۷/۳.

رازی، علی بن حسین بن علی، ۵۰۳/۳، ۵۱۸.

رازی علی بن عبد الجبار بن عبد الله بن علی ابو الحسن، ۱۷۳/۴.

رازی، علی بن عبید الله بن بابویه، منتجب الدین، ۱۷۸/۴.

رازی، علی بن محمد بن علی بن قاسم علوی شریف، ۲۷۱/۴، ۲۷۲.

رازی، علی بن محمد بن علی خزاز قمی، ابو القاسم، ۲۸۱/۴.

رازی، علی بن محمد متکلم زین الدین ابو الحسن، ۲۵۷/۴.

رازی قزوینی، عبد الجلیل بن ابو الحسین بن فضل قزوینی، ۹۶/۳، ۱۰۱.

رازی، قطب الدین، ۴۹۶/۴.

رازی، مجتبی بن داعی بن قاسم حسنی، ۲۶/۵.

رازی، محمد بن حسن، مختص الدین، ۱۰۴/۵.

رازی، محمد بن عبد الرحمان بن قبه، ۱۹۳/۵، ۵۶/۶.

رازی، محمد بن علی، نصیر الدین مقیم ورامین، ۲۰۹/۵.

رازی، محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی، ۳۲۱/۵.

رازی، محمود بن امیرک، نصره الدین، ۳۲۴/۵.

رازی، محمود بن علی حسن حمصی، امام سدید الدین، ۳۲۵/۵.

رازی، مرتضی بن داعی بن قاسم حسنی، ۳۳۳/۵.

راشد بن ابراهیم بن اسحاق بن ابراهیم بحرانی، نصیر الدین، ۳۱۶/۲.

راشد بن محمد بن عبد الملک، موفق الدین، ۳۱۶/۲.

راشدی علی بن محمد، ابو الحسین، ۲۵۷/۴.

راغب اصفهانی، حسین بن محمد بن مفضل بن محمد، ابو القاسم، ۱۹۱/۲.

ص: ۴۲۰

رانكويى، عبد الرزاق بن ملامير گيلانى شيرازى، ۱۴۵/۳.

راوندى، احمد بن فضل الله بن على، كمال الدين ابو المحاسن قاضى كاشان، ۸۸/۱.

راوندى، حسين بن احمد بن حسين، جد ضياء الدين فضل الله، ۱۹/۲.

راوندى، حسين بن امام قطب الدين ابو الحسين، ۳/۲.

راوندى، زيد بن على بن منصور بن على، ابو العلا، ۴۱۶/۲.

راوندى، سعيد بن هبه الله قطب الدين، ۴۸۲/۲، ۶۶/۶، ۷۸.

راوندى، سيد عبد الله، ۲۶۷/۳.

راوندى، عز الدين بن ضياء الدين ابو الرضا، فضل الله، ۳۷۳/۳.

راوندى، على بن حسين بن محمد، ۱۰۰/۴.

راوندى، على بن حسين عبدانى، ابو الفرج، ۵۰۱/۳، ۱۲۱/۴.

راوندى، على بن فضل الله حسنى، ۲۲۳/۴، ۲۲۵.

راوندى، على بن قطب الدين ابو الحسين سعيد بن هبه الله، ۳۹۴/۳، ۱۱۷/۴، ۱۳۵.

راوندى، فادشاه بن محمد علوى حسينى، ۳۸۵/۴.

راوندى، فضل الله بن على، ابو الرضا كاشانى، ۴۵۱/۴، ۸۳/۶.

راوندى، محمد بن سعيد بن هبه الله امام ظهير الدين، ۱۸۶/۵.

راوندى، محمد بن سيد امام ضياء الدين ابو الرضا فضل الله بن على تاج الدين ابو الفضل، ۲۵۱/۵.

راوندى، محمد بن على بن ابو الحسين ابو الفضائل، ۱۹۸/۵.

راوندى، هبه الله بن حسن، ۴۵۵/۵.

راوندى، هبه الله بن سعيد، ۴۵۷/۵.

رئيس، على بن زرینکم، بدر الدين زينوآبادى، ۱۳۱/۴.

ربيعى، حسن بن نظام الدين احمد بن شيخ نجيب الدين ابو ابراهيم محمد بن شيخ جعفر بن جلال الدين ابو محمد، ۱۹۱/۱.

ربيع بن خيثم، ۳۲۱/۲.

ربيع بن خيثم بن عابد بن عبد الله بن مرهبه، ابو زيد/ابو يزيد تميمي، ۳۲۱/۲.

رجب (ملا -)، ۳۱۷/۱.

رجب بن محمد بن رجب برسى، رضى الدين حافظ، ۳۴۳/۲.

رجبعلی بن ميرزا تبريزی اصفهانی، ۳۱۷/۲.

رزق بن عبد الوهاب بن عبد العزيز بن حارث تميمي، ۳۵۳/۲.

رستمدراری مازندرانی، عبد الله بن حسين، ۳۵۰/۳.

رستمی، حسن بن عباس، ۲۳۰/۱.

رشتی، عبد الغفار بن محمد، ۱۹۶/۳.

رشيد الدين اصفهانی، ابراهيم، ۳۵۳/۲.

رشيد الدين، عباس بن على ورامینی، ۸۲/۳.

رشيد الدين، عبد الجليل بن ابو المكارم بن ابى طالب، ۹۹/۳.

رشيد الدين، عبد الجليل بن عيسى رازى، ۱۰۱/۳.

رشيد الدين، عبد الصمد بن محمد، ۱۶۱/۳.

ص: ۴۲۱

رشید الدین، علی بن ابی طالب خیاری رازی، ۳۹۷/۳.

رشید الدین علی بن محمد آبی (وزیر -)، ۲۵۲/۴.

رشید الدین، علی بن محمد بن علی شعیری، ابو الحسن، ۲۸۴/۴.

رشید الدین، علی بن محمد بن علی کاشانی، ابو الحسین، ۲۸۶/۴.

رشید الدین، علی بن محمد جاسبی، ۲۴۰/۴.

رشید الدین، عیداد بن جعفر بن محمد بن علی بن خسرو دیلمی ابو البرکات، ۳۷۷/۴.

رضا بن ابی زید بن هبه الله حسینی ابهری نزیل ورامین، سید کمال الدین، ۳۵۳/۲.

رضا بن ابی طاهر بن حسن بن مانکدیم حسینی نقیب، ۳۵۳/۲، ۳۵۵.

رضا بن احمد بن خلیفه جعفری ارمی، سید جمال الدین، ۳۵۵/۲.

رضا بن امیر کا حسینی مرعشی، ۳۵۵/۳.

رضا بن داعی بن احمد حسینی عقیقی مشهدی، ۳۵۶/۲.

رضا قلی اصفهانی، ۳۵۴/۲.

رضوی سید سلطان صدر بن غیاث الدین محمد، ۵۲۲/۲.

رضوی قاینی، حسن، ۲۲۰/۱.

رضوی قمی، محمد بن عبد الله جمال الدین ابو الفتح، ۱۹۵/۵.

رضوی، محمد باقر بن معز الدین حسینی طوسی نجفی، ۷۹/۵.

رضوی، محمد زمان بن محمد مشهدی، ۱۸۳/۵.

رضوی موسوی حائری، سید ولی بن نعمت الله، ۴۳۰/۵.

رضی بغدادی، سعید الدین، ۳۵۶/۲.

رضی بن آقا حسین خوانساری، ۳۵۸/۲.

رضی بن احمد بن رضی حسینی نیشابوری، ۳۵۸/۲.

رضی بن حسن بن محیی الدین عاملی شامی مکی، ۳۵۸/۲.

رضی بن عبد اللہ بن علی جعفری کاشانی، ۳۵۸/۲.

رضی بن مرتضی بن منتهی حسینی مرعشی، سید عماد الدین، ۳۵۸/۲.

رضی الدین، حسین بن ابو الرضا حسینی مرعشی ابو عبد اللہ، ۱۵۴/۲.

رضی الدین حسین بن ابو الرشید نیشابوری، ۳/۲.

رضی الدین، حسین بن راشد قطیفی، ۱۰۲/۲.

رضی الدین، عبد الملک فتحان کاشانی، ۳۲۱/۳.

رضی الدین علی بن احمد مزیدی، ۴۲۰/۳، ۴۳۸، ۳۲۷/۴.

رضی الدین علی بن طاووس حسنی، ۱۴۶/۴.

رضی الدین علی بن عبد الکریم بن طاووس حسنی، ابو القاسم، ۱۵۹/۴.

رضی الدین، علی بن مطهر حلّی، ۳۲۷/۴.

رضی الدین، مانکدیم بن اسماعیل بن عقیل بن عبد اللہ بن حسن بن جعفر، ۲۵/۵.

رضی الدین، محمد بن حسن استرآبادی، ۹۵/۵.

رضی الدین، محمد بن حسن قزوینی، ۳۵۹/۲، ۱۳۶/۵.

رضی الدین محمد بن آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری، ۳۵۸/۲.

رضی الدین، محمد بن محمد آوی علوی

حسینی، ۲۵۸/۵.

رضی الدین مؤید بن صالح، ۲۵/۵.

رضی شیرازی (سید -)، ۳۵۸/۲.

رضی موسوی، محمد بن حسین (سید -)، ۱۴۲/۵.

رفیع الدین، حسین حسینی رضوی، ۸۶/۲.

رفیع الدین، محمد بن مولانا فتح اللہ ۲۵۰/۵.

رفیع الدین، محمد بن سید حیدر حسینی نائینی، ۳۱۲/۵.

رقی، حسن بن معمر، ۳۷۱/۱.

رقی، یحیی بن علی بن محمد حسنی، ۵۰۳/۵.

[رکن الدین] ابراهیم بن محمد بن تاج الدین کیسکی، ۶۳/۱.

رکن الدین، حسین بن علی بن عبد الصمد مقیم سبزوار، ۱۷۰/۵.

رکن الدین، محمد بن سعد بن هبه اللہ بن دعویدار، قاضی، ۱۸۵/۵.

رماحی، عبد اللہ بن عباس، ۲۷۰/۳.

رمیلی، علی بن احمد، ۴۰۵/۳.

رواسی، وزیر بن محمد بن مرداس، افضل الدین، ۴۲۹/۵.

روح اللہ بن آمیرزا شرف بن قاضی جهان حسینی قزوینی سیفی، ۳۶۰/۲.

روح اللہ حافظ، ۳۵۹/۲.

روح الامین نائینی، ۳۵۹/۲.

روحی، حسین بن روح ابو القاسم، ۱۲۳/۶.

رودسری، عطاء اللہ گیلانی، کمال الدین، ۳۷۹/۳.

روغنی قزوینی، محمد صالح بن محمد باقر، ۱۹۰/۵.

روم (قاضی -) علی بن عبد الله بن احمد جعفری، سید زاهد تاج الدین، ۱۷۳/۴.

رومی، ابراهیم بن احمد بن محمد موسوی رومی رازی المسکن، تاج الدین، ۴۳/۱.

رویانی، عبد الواحد بن اسماعیل طبری، قاضی ابو المحاسن، ۳۲۹/۳، ۱۳۶/۶.

رویدشتی، محمد شریف الدین، ۱۸۲/۵.

رهقی قریب ابن الولید، علی بن محمد ابو الحسن، ۲۵۷/۴.

ریحان بن عبد الله حبشی، ابو محمد، ۳۵۹/۲.

ریحانی، حسین بن محمد، ۹۰/۲.

زادان بن محمد بن زادان، ۳۶۲/۲.

زاکانی، ابو یزید بن شریعه الدین محمد، ۱۰۶/۶.

زاکانی، عبید، ۳۴۹/۳.

زاهد، ابو سعد - زاهد، یحیی بن طاهر.

زاهد، سهل بن عبد الرحمان بن محمد سراج نیشابوری، ابو محمد، ۵۲۱/۲.

زاهد، عبد الله بن عبد الکریم قشیری، ابو الفتح حسینی، ۲۷۱/۳.

زاهد، عزیز بن عراقی، ۳۷۵/۳.

زاهد، علی بن عبد الله بن احمد بن حمزه جعفری، سید تاج الدین، ۱۷۳/۴.

زاهد، محمد بن عبد الواحد طبری لغوی نحوی، ابو عمرو، ۱۰۴/۶.

زاهد، مهدی بن علی بن امیر کا حسینی قزوینی ابو طاهر (السید -)، ۳۴۸/۵.

زاهد، یحیی بن طاهر بن حسین مؤدب سمان، ابو سعد، ۴۹۵/۵، ۸۴/۶.

زحنی، علی بن ابی طالب، شهاب الدین، ۳۹۷/۳.

زراری، احمد بن محمد بن سلیمان بن حسن بن جهم بن بکیر بن اعین بن سنس. ابو غالب، ۹۵/۱، ۱۰۸/۶.

زراق، ابو عیسی، ۱۰۹/۶.

زربی، ابو محمد حسن بن عبد الواحد، ۱۳۹/۶.

زرقویه اصفهانی، ابو اللطیف بن احمد، ۱۳۵/۶.

زرینکم بن ایزدداد بن منوچهر، ۳۶۲/۲.

زغینی، محمد بن حسن بن حسین، ۹۷/۵.

زکی الدین، عنایت الله بن علی بن محمود قهپائی، ۳۷۴/۴.

زنجانی المسکن، لیث بن سعد بن لیث اسدی، ابو المظفر، ۵۲۷/۴.

زنجانی، نصر بن هبه الله بن نصر، ۳۷۹/۵.

زواری، حافظ، ۱۶۰/۱.

زواری، علی بن حسن، ۴۶۵/۳.

زوزنی، احمد بن محمد بن هارون، ۹۹/۱.

زوزنی، علی بن محمد، ۲۵۸/۴.

زهره (ابن -) احمد بن محمد بن حسن بن حسینی، ۹۴/۱.

زهره بن حسن حسینی علوی حلبی، ۳۶۲/۲.

زهره (ابن -) حسین بن علی، ۱۵۳/۲.

زهره (ابن -) حمزه بن علی بن ابی المحاسن، ۲۲۷/۲.

زهره (ابن -) عبد الله بن علی، ۲۷۶/۳.

زهره (ابن -) عبد الله بن محمد، ۲۶۰/۳.

زهره (ابن -) علی بن زهره حسینی، ۱۳۲/۴.

زيدان بن ابي دلف كليني، ٤١٨/٢.

زيد بن اسحاق جعفري، ابو القاسم، ٣٦٣/٢.

زيد بن اسماعيل بن محمد حسيني، ابو الحسين، ٣٦٣/٢.

زيد بن حسن بن محمد بيهقي، ابو الحسين، ٣٦٣/٢.

زيد بن حسين بيهقي، ابو القاسم، ٣٦٦/٢.

زيد بن شروانشاه بن مانكديم علوي، ابو الفضل (سيد -)، ٣٦٦/٢.

زيد بن علي بن حسين بن علي بن ابي طالب، ٣٦٦/٢.

زيد بن علي بن حسين حسيني ابو محمد، ٤١٤/٢.

زيد بن علي بن منصور بن علي راوندي، ابو العلا، ٤١٦/٢.

زيد بن مانكديم علوي حسيني، ٤١٧/٢.

زيد بن محمد بن جعفر كوفي، ابن ابي الياس، ٤١٧/٢.

زيد بن محمد حلقي، ٤١٨/٢.

زيد بن ناصر علوي، ابو الحسن نقيب، ٤١٨/٢.

زيد زراد، ٤٦٤/٢.

زيد مجنون مصري، ٤١٨/٢.

زيد النار، ٤١٥/٢.

زيد فرسي، ٤٦٤/٢.

زين بن اسماعيل حسيني، سيد ابو الحسين، ٤١٩/٢.

زين بن داعي حسيني، ٤١٩/٢.

زين الدين اميره بن شرفشاه حسيني، ١٢٩/١.

زين الدين، ابراهيم بن محمد بن تاج الدين حسيني كيسكي، ٦٣/١.

زين الدين بن حسام عاملى - جعفر بن حسام عاملى عيناثى،.

زين الدين بن شيخ نور الدين على بن احمد بن شيخ تقى الدين صالح بن مشرف طوسى

ص: ٤٢٤

شامی عاملی مشهور بن ابن حجت، ۴۱۹/۲.

زین الدین بن علی بن احمد عاملی، شهید ثانی، ۴۴۸/۲.

زین الدین بن علی بن فاضل مازندرانی غروی، ۴۴۸/۲.

زین الدین بن علی فقحانی عاملی، ۴۴۸/۲.

زین الدین بن علی بن محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی، ۴۴۸/۲.

زین الدین بن فروخ نجفی، ۴۴۹/۲.

زین الدین بن محمد بن حسن بن شهید ثانی عاملی جبعی، ۴۴۹/۲.

زین الدین بن محمد برزهی جبل عاملی، ۴۵۷/۲، ۲۵۲/۵.

زین الدین بن محمد عاملی جبعی، ۴۴۹/۲.

زین الدین بن محمد تولینی عاملی، ۴۵۷/۲، ۴۶۰، ۴۴۸/۳، ۴۴۹.

زین الدین تولینی - زین الدین بن محمد.

زین الدین، عبد الجبار بن حسین طوسی ابو علی، ۹۰/۳.

زین الدین، عبد الله بن علی، ۲۷۵/۳.

زین الدین، علی، ۳۸۵/۳.

زین الدین علی استرابادی - زین الدین علی بن حسن.

زین الدین، علی باقی، ۲۷۳/۴.

زین الدین، علی بن ابراهیم بن ابی جمهور احساوی، ابو الحسن، ۸۸/۳.

زین الدین، علی بن احمد بن طراد مطارآبادی، ۴۰۷/۳، ۱۷۴/۴.

زین الدین، علی بن احمد بن محمد عدل، ۴۱۱/۳.

زین الدین، علی بن بشاره عاملی شقراوی حنط، ابو الحسین، ۴۴۳/۳.

زين الدين، علي بن حسن بن احمد بن مظاهر، ٤٦٤/٣.

زين الدين، علي بن حسن بن حسين بن حسن سرابشئوى كاشانى، ٤٦٩/٣، ٤٧٢.

زين الدين، علي بن حسن بن شءقم، ٤٦٩/٣، ٤٧٣.

زين الدين، علي بن حسن حسيني، ٤٦٥/٣.

زين الدين، علي بن حسن غلاله/علالا، ٤٨٢/٣.

زين الدين، علي بن حسن/حسين بن محمد استرابادى، ٤٤١/٣، ٤٨٤، ٢٣٧/٤.

زين الدين، علي بن حسن بن محمد بن حسن خازن حائرى ابو الحسن، ٤٨٦/٣، ١٠٧/٤، ٢٤٢.

زين الدين، علي بن حسن بن محمد بن صالح بن اسماعيل جبعى عاملى كفعمى حارثى، ٤٨٨/٣.

زين الدين، علي بن حسين بن عبد العالى كركى عاملى، ابو الحسن، ٥١٩/٣.

زين الدين، علي بن حلّى، ١٠٢/٤.

زين الدين، علي بن دقاق/دقماق حسيني، ١١٦/٤.

زين الدين، علي بن عبد الجليل بياضى، ١٢٠/٤.

زين الدين، علي بن عبد الكريم بن علي بن محمد بن علي بن عبد الحميد حسيني نجفى، ١٢٢/٤.

زين الدين، علي بن فاضل مازندرانى، ٢٢١/٤.

زين الدين، علي بن محمد بن حسن بن محمد خازن كربلا، ٢٤٢/٤.

زين الدين، علي بن محمد بن يونس عاملی عنجری نباطی بياضی، ۴۵۸/۲، ۳۱۶/۴، ۳۶۲، ۳۶۸.

زين الدين، علي بن هلال جزائری كركی، ابو الحسن، ۳۴۸/۴.

زين الدين، علي بن يوسف بن جبیر فاضل، ۴۴۹/۳، ۳۶۳/۴.

زين الدين علي حسینی، ۹۶/۴.

زين الدين علي منشار عاملی، ۳۳۱/۴.

زين الدين محمد بن ابی جعفر بن فقيه اميركا مصدری بزجه قزوینی، ۳۷/۵.

زين الدين محمد بن ابی نصر قمی، ۴۰/۵.

زين الدين محمد بن ايرانشاه بن ابی زيد حسینی، ۶۵/۵.

زين الدين محمد بن علي بن ابراهيم، ابو جعفر، ۱۹۵/۵.

زين العابدين بن حسن بن علي بن محمد حرّ عاملی مشغری، ۴۵۵/۲.

زين العابدين بن عبد الحی موسوی، ۴۵۹/۲.

زين العابدين بن علي بن سعيد ابی عبد الله حسين بن موسوی، ۴۶۰/۲.

زين العابدين بن محمد بن احمد بن سليمان عاملی نباطی، ۴۶۲/۲.

زين العابدين بن نور الدين بن مراد بن علي بن مرتضى حسینی كاشانی مکی، ۴۶۲/۲.

زين العابدين تبریزی، ۴۵۸/۲.

زين العابدين حسینی خادم، ۴۵۹/۲.

زين العابدين نقيب حسینی، ۴۶۰/۵.

زين الكفاه ابو سعد منصور بن حسين آبی وزير سعيد ذو المعالی، ۳۴۶/۵.

زينبی، عبد الله بن احمد بن حمزه جعفری قزوینی، ۲۴۴/۳.

زينبی، عبد الله بن علي جعفری قزوینی، ۵۷۵/۳.

زینبی، علی بن عبد اللہ بن احمد بن حمزہ جعفری قزوینی، تاج الدین زاہد، ۱۷۳/۴.

زینبی، مجتبیٰ بن امیرہ بن سیف النبی بدر الدین جعفری ۲۶/۵.

زینوآبادی، احمد بن علی احمد، ۸۶/۱.

زینوآبادی، حسین بن علی، ۱۵۴/۲.

زینوآبادی، حسین بن محمد، ۹۱/۲.

ساروی مازندرانی، عبد العظیم حسینی، ۱۸۳/۳.

ساکت، حسن بن احمد، ۱۸۹/۱.

سالار بن عبد العزیز دیلمی، ۴۷۲/۲.

سالم بن بدران بن علی مصری مازنی، ۴۷۳/۲.

سالم بن قبادویہ، ۴۷۵/۲.

سالم بن محفوظ بن عزیزہ بن وشاح حلّی سوراوی، ۴۷۵/۲، ۴۷۶.

سامانی، غازی بن احمد بن ابی منصور فاضل، ۳۸۳/۴.

ساوجی، نظام الدین بن قرشی ساکن حضرت عبد العظیم، ۳۷۵/۵.

سبزواری، حسن بن ابو علی بن حسن، ابو محمد، ۱۸۲/۱.

سبزواری، حسن بن ابو علی بن حسن ابو محمد، ۱۸۶/۱.

سبزواری، حسن بن حسین شیعہ، ۲۰۹/۱، ۲۲۸.

سبزواری، حسین بن علی بن عبد الصمد

تمیمی، ۱۶۹/۲.

سبزواری، حسین بن علی حسینی، علاء الدین، ۱۶۵/۲.

سبزواری، حسین کاشفی واعظ، کمال الدین، ۲۰۴/۲.

سبزواری، علی بن حسن، ۴۶۹/۳.

سبزواری، علی بن عبد الصمد تمیمی، ۱۴۷/۴.

سبزواری، علی بن علی، رکن الدین، ۲۰۲/۴.

سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن (محقق -)، ۸۰/۵.

سبزواری، محمد بن حسین بن علی بن عبد الصمد تمیمی، امام رکن الدین، ۱۷۰/۵.

سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن، ۸۰/۵.

سبزواری، محمد مؤمن بن شاه قاسم، ۲۵۶/۵.

سبط ابی حجام، عبد الکریم بن محمد دیباجی، ۲۲۳/۳.

سبعی، احمد بن محمد بن عبد الله بن علی بن حسن بن علی بن محمد بن سبع بن رقاعه، ۶۴/۱، ۹۵.

سبعی، محمد بن حسین حسینی احسائی، ۱۵۴/۵.

سبعی، محمد بن عبد الله احسائی، ۱۹۵/۵.

سدید الدین، احمد بن مسعود اسدی حلّی، ۱۰۱/۱.

سدید الدین بن مطهر حلّی - سدید الدین یوسف بن علی حلّی.

سدید الدین، حسن بن انوشروان قوسینی، ۱۹۸/۱.

سدید الدین، حسین بن خشرم، ابو علی، ۹۸/۲.

سدید الدین، حسین بن محمد قریب، قاضی ابو محمد، ۱۹۱/۲.

سدید الدین، سالم بن محفوظ بن عزیزه بن و شاح سوراوی حلّی، ۴۷۶/۲.

سدید الدین، عثمان بن محمد هروی، ۳/۳۶۷.

سدید الدین، علی بن احمد سدید حلی، ۳/۴۱۹.

سدید الدین، محمود بن ابو المحاسن بن امیرک، ۵/۳۲۳.

سدید الدین، محمود بن ابی منصور مسکنی، ادیب، ۵/۳۲۳.

سدید الدین، یحیی بن محمد بن علیان خازن، ۵/۵۳۱.

سدید الدین، یوسف بن زین الدین علی بن مطهر حلی، ابو یعقوب ابو مظفر، ۵/۵۵۶.

سدید گرگانی، ملا ضیاء الدین، ۲/۴۷۷.

سدیدی، علی بن احمد حلی، سدید الدین، ۳/۴۱۹.

سرابشروی/سراینوی، حسن بن حسین، ۱/۲۰۸، ۲۲۴.

سرابشروی، علی بن حسن، شرف الدین، ۳/۴۷۱.

سراج، حاجب بن لیث، ۱/۱۵۸.

سراج الدین، طالب کیا بن ابی طالب، ۳/۳۳.

سراج الدین، علی بن ابو الفضل بن مدینیج حسینی دیباجی، ۳/۴۰۰.

سرمن رأئی، حسن بن محمد بن یحیی بن داوود بن فحام، ۱/۳۶۸.

سروی (ساروی)، داعی بن علی حسینی، ۲/۳۰۱، ۶/۱۱۹.

سروی، شهر آشوب بن ابی نصر بن ابو الجیش

مازندرانی محدث، ۲۶/۳.

سروی، عبد العظیم حسینی مازندرانی، ۱۸۳/۳.

سروی، علی بن شهر آشوب مازندرانی، ۱۴۲/۴.

سروی، محمد بن جعفر بن امیرکا، ابو جعفر کهلانی، ۸۵/۵.

سروی، محمد بن علی بن شهر آشوب مازندرانی، ۲۱۰/۵.

سروی، منتجب الدین بن حسین شرف الدین، ۳۴۴/۵.

سروی، ناصر الدین هادی بن داعی حسنی، ۴۳۲/۵.

سعادت بحرانی، احمد بن علی بن سعید بن سعادت، ۸۶/۱.

سعد آبادی، عبید الله بن عبد الله، ۲۵۸/۳.

سعد اربلی، ۴۷۷/۲.

سعد بن ابی طالب بن عیسی متکلم رازی معروف به نجیب، ۴۷۷/۲.

سعد بن حسن بن حسین بن بابویه، ابو المعالی، ۴۷۸/۲.

سعد بن سعید بن مسعود بزاز حنیفی، ۴۷۸/۲.

سعد بن عمار، ابو الیقضان بن یاسر، ۴۷۸/۲.

سعد بن وهب بن احمد بن علی بن حسین بن سلمان دهقان، ۴۷۸/۲.

سعد بن نصر، ۴۷۹/۲.

سعدی قمی، حسین بن عبید الله، ۱۵۱/۲.

سعید بن ابی الرجاء صیرفی اصفهانی، ۴۸۱/۲.

سعید بن عمرو، ابو عمرو، ۴۸۲/۲.

سعید بن محمد، ابو غالب، ۴۷۹/۲.

سعيد بن محمد بن ابو بكر حمامي ابو النجيب، ٤٨١/٢.

سعيد بن محمد بن احمد ثقفى كوفى، ٤٨٠/٢.

سعيد بن منصور، ٤٨١/٢.

سعيد بن هبه الله بن حسن راوندى، قطب الدين امام فقيه، ٤٨٢/٢.

سعيد حلى، ٤٧٩/٢.

سعيد الدين رضى بغدادى، ٣٥٦/٢.

سقطى شامى، يونس موسوى، ٥٦٢/٥.

سكاكينى، حسن بن محمد بن ابو بكر بن ابو القاسم همدانى دمشقى، ٣٤٢/٢.

سكرى، ابو منصور، ١٤٣/٦.

سكونى، حسن بن محمد، ٣٨٢/١.

سكونى، على بن محمد بن محمد، ٢٩٦/٤.

سكيكى، حيدر بن على، ٢٥٣/٢.

سكيكى، نجم الدين بن محمد، ٣٧٣/٥.

سلار بن حيش بغدادى، ٥٠٢/٢.

سلار بن عبد العزيز ديلمى طبرستانى، ٢٣٧/٢، ٤٧٢، ٥٠٢.

سلامه بن ذكاء موصلى حرانى، ٥٠٩/٢.

سلطان حسين بن ملا سلطان محمد استرابادى، ٥٢٠/٢.

سلطان صدر بن غياث الدين محمد رضى، ٥٢٢/٢.

سلطان العلماء، علا الدين حسين بن رفيع الدين محمد، ٥٠/٢، ٢٧٨.

سلطانعلى، على بن محمد بن على الباقر (ع)، ٢٦٩/٤.

سلطان محمد صوفی استرابادی، ۵۲۱/۲.

سلطان محمود بن غلامعلی طبسی، ۳۲۷/۵.

سلطانی (خلیفه -)، میرزا لطف الله حسنی / حسینی مرعشی، ۵۲۰/۴.

ص: ۴۲۸

سلمان بن حسن بن صهرشتی، نظام الدین، ابو عبد اللہ ۵۱۰/۲، ۵۱۶.

سلیمان بن حسن/حسین بن محمد - سلمان بن حسن بن صهرشتی،.

سلیمان بن حسین بن محمد بن احمد بن سلیمان عاملی نباطی، ۵۱۶/۲.

سلیمان بن عصفور بحرانی درازی، ۵۱۷/۲.

سلیمان بن علی بحرانی شاخوری، ۵۱۷/۲.

سلیمان بن محمد صیداوی عاملی، ۵۱۸/۲.

سلیمان بن محمد عینائی عاملی، ۵۱۸/۲.

سماکی، شرف الدین، ۲۰/۲.

سمان، اسماعیل بن علی بن حسین، ابو سعد، ۱۲۸/۱.

سمان، محمد بن عبد الوهاب بن عیسی، ابو النجم، ۱۹۵/۵.

سمان، یحیی بن طاهر بن حسین مؤدب زاهد، ۴۹۵/۵، ۸۴/۶.

سمرقندی، حیدر بن نعیم، ۲۵۷/۲.

سمرقندی، عقیل بن محمد، ۳۸۲/۳.

سمری، علی بن محمد، ابو الحسن، ۶۲/۶.

سمسی، ابو الحسن، ۶۷/۶.

سمنائی، حسن، ۲۲۸/۱.

سمنائی، عبد اللہ بن حاج حسین بابا سمنانی، ۲۵۱/۳.

سندی، حسن/حسین بن متویه، ۳۳۹/۱، ۸۶/۲.

سندی، علی بن محمد بن سندی، ۲۵۹/۴.

سورائی، ابو الحسن بغدادی بزاز، ۳۸۹/۱، ۶۱/۶.

سورائی، حسن بن یزید، ۳۸۹/۱، ۶۱/۶.

سوراوی، حسن/حسین بن جمال الدین هبه الله بن رطبه سوراوی جمال الدین، ۳۸۶/۱، ۱۰۱/۲، ۲۱۸.

سوراوی سالم بن محفوظ بن عزیزه بن وشاح، ۴۷۶/۲.

سوراوی، شمس الدین علی بن ثابت بن عصیده، ۴۴۹/۳.

سوراوی، علی بن فرج، ۲۲۱/۴.

سوراوی، علی بن یحیی بن علی خیاط، ۳۵۷/۴.

سوراوی، نجیب الدین، ۳۷۵/۵.

سوراوی، هبه الله رطبه، جمال الدین، ۴۵۶/۵.

سوراوی، یحیی بن محمد بن یحیی بن فرج، ۵۳۲/۵.

سهل بن عبد الرحمن بن محمد سراج نیشابوری زاهد، ۵۲۱/۲.

سیالکوتی، عبد الحکیم بن شمس الدین هندی، ۱۰۲/۳.

سیبی قسینی، علی بن محمد بن احمد بن صالح، ۲۳۵/۴.

سیبی قسینی، محمد بن احمد بن صالح، ۴۹/۵، ۱۹۰.

سیرافی، احمد بن علی بن عباس بن نوح، ۸۷/۱.

سیرافی، احمد بن محمد بن نوح، ابو العباس، ۹۹/۱.

سیف الدین، و هسودان بن دشمن و زیار بن مردافکن دیلمی، ۴۳۱/۵.

سیف النبی بن طالب کیا، تاج الدین حسینی، ۱۳۳/۱.

سيفى قزوینی، روح اللہ بن آمیرزا حسینی، ۳۶۰/۲.

سیلقلی/سلیقلی، حسن بن مہدی، ۳۷۲/۱، ۹۶/۶.

سیلقلی، شمس الشرف بن ابی شجاع علی بن عبد اللہ بن عقیل حسینی، ۲۵/۳.

سیلقلی، علی بن ابی طالب، ۳۹۸/۳.

سیلقلی، محمد بن شمس الشرف بن ابی شجاع علی بن عبد اللہ، ابو شجاع، ۱۸۹/۵.

سیوری حلّی اسدی، مقداد بن عبد اللہ بن محمد بن حسین بن محمد، جمال الدین، ۳۴۲/۵.

سینی، عبد الرحمن حسینی، صفی الدین، ۱۲۳/۳.

شاخوری/ساخوری، سلیمان بن علی، ۵۱۷/۲.

شاذان ابو الحسن محمد بن احمد بن علی حسن بن شاذان قمی، ۵۱/۵، ۵۸/۶، ۶۶.

شاذان بن جبرئیل قمی، ۱۷/۳.

شارحی مشہدی طوسی، عبد اللہ بن حمزہ بن عبد اللہ معروف بہ نصیر الدین طوسی، ۲۶۱/۳.

شامی، ابراہیم بن علی عاملی، ۵۶/۱.

شامی خلیل بن اوفی عاملی، ابو الربیع، ۲۸۹/۲، ۸۳/۶.

شامی رضی بن سید حسن عاملی مکی، ۳۵۸/۲.

شامی عاملی، ابو الربیع - شامی خلیل.

شامی، عبد المحسن بن محمد عاملی صوری، ۳۱۵/۳.

شامی، علی بن محمد بن مکی عاملی حلبی جبعی، ۳۰۳/۳.

شامی، مصطفی بن یوسف زناتی عاملی، ۳۳۸/۵.

شامی، یوسف بن حاتم عاملی، ۵۴۹/۵.

شامی، یونس موسوی سقطی، ۵۶۲/۵.

شاه آبادی یزدی، عبد اللہ بن حسین، ۲۳۲/۳.

شاه آور بن محمد شہاب الدین، ۱۸/۳.

شاه مظفر الدین، علی انجوی شیرازی، ۴۴۶/۳.

شاهمیر، ہبہ اللہ حسینی، ۴۷۳/۵.

شاه نعمت اللہ نقیب اصفہانی، ۳۷۳/۴.

شاه نعمت اللہی، عبد الباقی (نوادۃ شاہ نعمہ اللہ ولی)، ۸۳/۳.

شاہی، فتح اللہ بن ہیہ اللہ سلامی حسنی / حسینی، کمال الدین، ۳۹۱/۴.

شہلی، احمد بن علی، ۸۰/۱.

شجاع الدین ہزار اسیف بن محمد عزیز، ۴۶۱/۵.

شجری، حسین بن ہادی بن حسین حسنی ابو عبد اللہ، ۲۱۸/۲.

شجری، ضیاء اللہ بن ابراہیم بن الرضا حسینی، علوی، ابو النجم، ۳۲/۳.

شجری، طیب بن ہادی بن زید حسینی، ۳۸/۳.

شجری، عبد الصمد بن فخر آور، رئیس، ۱۵۸/۳.

شجری، قاسم بن محمد بن قاسم، ۴۹۶/۴.

شجری، قاسم بن معیہ حسنی، سید شمس الدین، ۴۹۶/۴.

شجری، لطف اللہ بن عطاء اللہ بن احمد الحسنی، ۵۲۱/۴.

شجری، مرتضیٰ بن حسین بن احمد علوی حسنی، ۳۳۲/۵.

شجری، ناصر بن الداعی بن ناصر بن شرفشاہ

علوی حسنی، ۳۷۱/۵.

شجری، هادی بن حسین بن هادی، ۴۳۲/۵.

شجری، هبه الله بن علی بن محمد بن حمزه، ابو السعادات، ۴۵۸/۵، ۴۶۲، ۸۴/۶.

شجوری، محمد بن علی عاملی، ۲۳۰/۵.

شدقم (ابن -) حسین بن علی مدنی، ۱۵۶/۲.

شرف الدین بن علی نجفی، ۲۰/۳.

شرف الدین، حسین بن علی بن زهره حلبی، ۱۵۳/۲.

شرف الدین، حسین بن نصیر الدین، ۲۰۰/۲.

شرف الدین سماکی، ۲۰/۳.

شرف الدین شولستانی (حسینی -)، ۱۹/۳.

شرف الدین، علی - زین الدین علی بن حسن سرابشوی.

شرف الدین، علی بن احمد بن محمد صیداوی، ۴۱۱/۳.

شرف الدین، علی بن تاج الدین محمد بن حسن، ابو الحسن، ۴۴۷/۳، ۴۴۸.

شرف الدین، علی بن حسن سرابشوی، ۴۷۱/۳.

شرف الدین علی شیفگی، ۱۴۴/۴.

شرف الدین علی نجفی حسینی استرابادی، ۴۴۱/۳، ۹۷/۴.

شرف الدین، علی یزدی، ۳۵۸/۴.

شرف الدین، عمر بن اسکندر، ۳۷۱/۴.

شرف الدین، محمد بن علی بن حسن دستجردی مقیم زین آباد، ۲۰۰/۵.

شرف الدین، منتجب بن حسین سروی، ۳۴۴/۵.

شرف الدين، وزير انوشيروان بن خالد، ١٢٩/١.

شرف الدين، يحيى بن حسين بن عشيره بحراني يزدى، ٤٩٢/٥.

شرفشاه بن عبد المطلب بن جعفر حسيني، ٢١/٣.

شرفشاه بن محمد حسيني افطسي نيشابوري، عز الدين، ٢٢/٣.

شرفشاهي، خليفه بن حسن بن خليفه علوي جعفري، صفى الدين، ٢٧٨/٢.

شرفشاهي، ذو الفقار بن ابو طاهر عز الدين، ٣١٠/٢.

شرفه، ابو الفتح، ١١٧، ١١١، ٦١/٦.

شرفيه واسطى، على بن محمد بن ابى نزار كافى الدين ابو الحسن، ٢٣٢/٤.

شروان شاه بن حسن بن تاج الدين جلال الدين حسنى كيسلى، ٢٢/٣.

شروان شاه بن محمد موفق الدين رازى حافظ، ٢٢/٣.

شريف اكمل بحرينى، ٢٣/٣.

شريف بن امير تاج الدين على بن امير مرتضى بن امير تاج الدين على استرابادى صدر كبير، ٢٣/٣.

شعرانى علوى، ابو الحسن، ٢٩١/٤، ٦٨/٦.

شفيهنى حلى، على بن حسين، ابو الحسن، ٥٠٢/٣.

شمس الاسلام، حسكابن حسين قمى، ٢٠٥/١.

شمس الدين بن صقر بصرى، ٢٥/٣.

شمس الدين، حسين بن على بن زهره حسيني حلبى، ١٥٥/٢.

شمس الدين، حسين بن محمد شيرازى، ٩١/٢.

شمس الدين، حيدر بن مرعش حسيني، ٢٥٧/٢.

شمس الدين، عبد الله بن جعفر حسيني ابو محمد

جمال علويها، ٢٥٠/٣.

شمس الدين عريضي، ٢٥/٣.

شمس الدين، علي بن ثابت سوراوي، ٤٤٩/٣.

شمس الدين، علي بن كامل بن رضوان، ٢٣٠/٤.

شمس الدين، علي بن محمد بن جمهور، ٢٣٩/٤.

شمس الدين، علي بن محمد بن مطهر، ابو القاسم، ٢٤٧/٤.

شمس الدين، علي بن محمد و شنوي، نزيل كاشان، ٣١٤/٤.

شمس الدين علي حسيني خلخال، ٥١٩/٣.

شمس الدين، قاسم بن معيه حسني شجري، ٤٩٦/٤.

شمس الدين، محمد آوي، ٦٥/٥.

شمس الدين محمد احسائي ساكن شيراز، ٢٥/٣.

شمس الدين محمد بن احمد بن ابو المعالي علوي موسوي، ٤٠/٥.

شمس الدين، محمد بن احمد بن صالح سيبي قسيني، ٤٩/٥.

شمس الدين، محمد بن اسكندر بن دريس، ٦١/٥.

شمس الدين، محمد بن زين الدين بن علي عاملي مشغزي، ١٨٤/٥.

شمس الدين، محمد بن شجاع قطان، ١٨٧/٥.

شمس الدين، محمد بن علي بن حسن بن محمد بن صالح حارثي عاملي جباي، ٨٥/٥.

شمس الدين، محمد بن علي بن غني، ٢٤٠/٥.

شمس الدين، محمد بن غزال مصري كوفي، ٢٥٠/٥.

شمس الدين، محمد بن فضل علوي حسني، ٢٥٢/٥.

شمس الدين، محمد بن سيد كمال الدين موسى حسيني موسى، ٣١٠/٥.

شمس الدين، محمد بن مجتبی بن محمد حسنی کلینی، ٢٥٧/٥.

شمس الدين، محمد بن محمد بن حيدر شعيري، ٢٧٦/٥.

شمس الدين، محمد بن محمد بن عبد الله عريضي، ٢٨٤/٥.

شمس الدين، محمد بن مكی عاملی شامی، ٢٩٨/٥.

شمس الدين، محمد بن نجده، ابن عبد العلي، ٣١٣/٥، ١٩٨/٦.

شمس الدين، محمد جبعی عاملی، ٨٥/٥.

شمس الدين، محفوظ بن وشاح بن محمد، ٢٨/٥.

شمس الدين، يحيى بن حسن بن بطريق حلّي اسدي، ٥٠٥/٥.

شمس الساده، فخر آور بن محمد بن فخر آور قمی، ٤٠٩/٤.

شمس الشرف بن ابو شجاع علي بن عبد الله بن عقيل حسيني سيلقي، ٢٥/٣.

شمشاطی، علي بن محمد عدوی، ٢٦٣/٤.

شميله بن محمد بن ابو هاشم، امير مکه، فخر الدين حسيني، ٢٦/٣.

شنشني، بختيار بن حسن موفق الدين، ١٣٠/١.

شنشني، حيدر بن بختيار بن حسن، ٢٤٤/٢.

شنوی/سندی/تتوی، احمد بن نصير الدين علي، ٨١/١.

شوشتری اصفهانی، حسنعلی بن عبد الله بن

حسین، ۲۹۶/۱.

شوشتری، عبد الرشید، ۱۴۷/۳.

شوشتری، عبد الله بن حسین اصفهانی، ۲۳۷/۳، ۲۷۰.

شوشتری، عبد الله بن محمود خراسانی مشهدی، شهید ثالث، ۲۲۷/۳، ۲۹۸.

شوشتری، علی، ۴۴۸/۳.

شوشتری، قاضی نور الله، ۳۹۷/۵.

شوشتری کرمانی، عوض، ۳۷۶/۴.

شوشتری، نعمه الله بن عبد الله حسینی جزائری موسوی، ۳۸۸/۵.

شوشو، محمد بن محمد بن محمد، نزیل کاشان، تاج الدین، ۲۸۷/۵.

شولستانی حسینی، امیر شرف الدین، ۱۹/۳، ۴۵۷.

شوهانی، محمد بن حسن، ۱۱۰/۵.

شوهانی، محمد بن حسین، ۱۵۴/۵.

شهاب الدین، احمد بن فهد مقری احسائی، ۸۹/۱.

شهاب الدین، حسین بن محمد میکالی، ۱۸۹/۲.

شهاب الدین، شاه آور بن محمد، ۱۸/۳.

شهاب الدین، عبد الله بن محمود مشهدی، شهید ثالث، ۲۲۷/۳، ۲۵۱، ۲۷۰، ۲۹۸.

شهاب الدین، علی بن ابی طالب زحنی، ۳۹۷/۳.

شهاب الدین، محمد بن حسین بن اعرابی عجلی، ۱۵۳/۵.

شهاب الدین، ناصر بن احمد متوج بحرانی، ۳۶۹/۵.

شهاب الدین، نعمه الله بن خاتون عاملی، ابو العباس، ۴۲۲/۵.

شهر آشوب مازندرانی، ۲۶/۳.

شهید اول، محمد بن مکی، ۲۹۹/۵، ۱۹۴/۶.

شهید، حسن بن علی ابو محمد ناصر الکبیر اطروش، ۳۱۲/۱.

شهید ثالث، عبد الله بن محمود شوشتری، ۲۹۸/۳.

شهید ثانی، زین الدین بن علی بن احمد عاملی، ۴۵۸/۲.

شهید، زید بن علی بن الحسن (ع)، ۳۶۶/۲.

شهید، فضل الله عذار، ۴۴۹/۴.

شهید، یحیی بن زید بن علی، ۵۱۰/۵.

شیبانی، محمد بن عبد الله ابو مفضل، ۱۴۲/۶.

شیبانی، محمود بن یحیی بن محمد بن سالم مهذب الدین حلّی، ۳۲۹/۵.

شیراز (ساکن -) شمس الدین محمد احسائی، ۲۵/۳.

شیراز (ساکن -) علی فومنی گیلانی، ۲۲۶/۴.

شیرازی، ابراهیم بن محمد، ۶۲/۱.

شیرازی، ابو الولی، ۱۵۴/۶.

شیرازی، حسین کمال الدین حکیم، ۱۰۲/۲.

شیرازی، حیدر بن محمد ناصر الدین، ۲۵۶/۲.

شیرازی، خیر الدین بن عبد الرزاق عاملی، ۲۹۹/۲.

شیرازی دشتکی، حسین، امیر نصیر الدین، ۱۰۳/۲.

شیرازی دشتکی، عبد الله حسینی خراسانی، اصیل الدین، ۲۳۲/۲.

شیرازی، رضی، ۳۵۸/۲.

شیرازی، عبد اللہ بن ملا حسن شولستانی، ساکن ساری، ۲۵۰/۳.

ص: ۴۳۳

شیرازی، علی بن شاه محمود انجوی، قاضی مظفر الدین، ۱۳۱/۴.

شیرازی، علی بن منصور بن محمد حسینی، ۳۳۴/۴.

شیرازی، علی خان مدنی، صدر الدین، ۴۲۹/۳.

شیرازی، علی نقی بن محمد هاشم طغائی، فراهانی کمره ای اصفهانی، ۳۳۶/۴.

شیرازی، محمد بن ابراهیم، ملا صدر الدین، ۳۴/۵.

شیرازی، محمد طاهر بن محمد بن محمد حسین نجفی قمی، ۱۹۱/۵.

شیرازی، محمد بن مؤمن، ۲۵۶/۵.

شیرازی، محمد هادی بن معین الدین محمود وزیر فارس، ۳۱۰/۵، ۴۳۳.

شیرزاد بن محمد بن بابویه، ۲۷/۳.

شیعی امامی، غانم عصمی هروی، ۳۸۴/۴، ۱۱۰/۶.

شیعی سبزواری، حسن بن حسین، ۲۰۹/۱، ۲۲۸.

شیعی طبری به هوشم، حسین بن علی بن حاجبی، ۱۵۶/۲.

شیفتگی، علی شرف الدین، ۱۴۴/۴.

صائغ، عبد الله بن محمد، ۲۸۹/۳.

صائن الدین ترکه، علی بن محمد، ۲۹۷/۴.

صابونی، ابو الفضل، ۱۱۵/۶.

صاحب بن عباد اسماعیل بن عباد، ۱۱۷/۱.

صاحب الخاتم، حسن بن علی بن محمد بن علی بن علی حسینی، ۳۱۱/۱.

صارم الدین، اسکندر بن دریس بن عکبر ورشیدی خرقانی، ۱۱۶/۱.

صاعد بن ربیع بن ابی غانم، ۲۸/۳.

صاعد بن علی آبی، مجد الدین، ۲۸/۳.

صاعد بن محمد بن صاعد بریدی آبی، قاضی اشرف الدین، ۲۸/۳.

صاعد بن منصور بن صاعد مازندرانی، ۲۹/۳.

صالح بن حسن جزائری، ۲۹/۳.

صالح بن سلیمان بن محمد عاملی صیداوی، ۲۹/۳.

صالح بن عبد الکریم بحرانی، ۳۰/۳.

صالح بن مشرف عاملی جبعی، ۳۱/۳.

صالح، محمد بن حیدر الحداد، ۱۷۸/۵.

صدرا، محمد بن ابراهیم - صدر الدین، محمد بن ابراهیم شیرازی.

صدر الحفظ، حسن بن احمد بن حسن عطار همدانی، ابو العلاء، ۱۸۹/۱.

صدر الدین احمد بن مرتضی بن منتهی حسینی مرعشی، ۱۰۱/۱.

صدر الدین، حسن بن ابی العزامیرکیا، ۱۸۵/۱.

صدر الدین، عبد العظیم بن عبد الله بن احمد بن محمد قزوینی، ابو القاسم، ۱۸۴/۳.

صدر الدین، علی بن صدر الدین ابو الفتوح الحسین بن علی، ۴۰۰/۳.

صدر الدین، علی خان مدنی شیرازی، ۴۲۹/۳.

صدر الدین، علی گیلانی هندی حکیم، ۴۵۲/۳.

صدر الدین محمد بن ابراهیم، ملا صدرا شیرازی، ۳۵/۵.

صدر الدین، محمد بن محمد صادق قزوینی، ۲۸۳/۵.

صدر الدین، مهدی بن مرتضی بن محمد حسینی کیسلی، ۳۴۸/۵.

صدر المتألهين شيرازى - صدر.

صدر جهان طبسى، حسين بن روح الله، ۹۸/۲.

صدر جهان، قاضى خان، ۴۹۶/۴.

صدر كبير، شريف بن تاج الدين على بن مرتضى، ۲۳/۳.

صدر كبير، عبد الوهاب بن قليج ارسلان، ۳۴۷/۳.

صدقى، ملا سلطان محمد صدقى استرابادى، ۵۲۱/۲.

صدوق، على بن بوقى، فخر الدين، ۴۴۷/۳.

صغانى (ابن -) حسين، ۱۰۴/۲.

صفار (ابن -)، ابو الحسن، ۶۷/۶.

صفار نيشابورى، عمر بن احمد بن منصور، ۳۷۰/۴.

صفر قزوينى، محمد بن يوسف بن پهلوان، ۳۲۱/۵.

صفى الدين، بن فخر الدين بن طريح نجفى، ۳۱/۳.

صفى الدين، خليفه بن حسن بن خليفه علوى جعفرى، ۲۷۸/۲.

صفى الدين، عبد الرحمن حسيني سيني، ۱۲۳/۳.

صفى الدين، عبد العزيز بن محاسن بن سرايا حلى، ۳۱/۳، ۱۶۹.

صفى الدين، محمد بن سعيد، ۱۸۵/۵.

صفى الدين، محمد بن محمد بن محسن موسوى، ۲۸۷/۵.

صفى الدين، محمد بن معد بن على بن رافع علوى، ابو جعفر، ۲۹۷/۵.

صفى الدين، محمد نجيب الدين بن يحيى بن سعيد، ۳۲۰/۵.

صفى الدين، محمود بن ابو احمد بن محمد، ۳۲۲/۵.

صفی الدین، مسعود بن عبد الکریم، قاضی، ۳۳۶/۵.

صلتی (ابو سعد بن حسن...) محمد بن حسن بن صلت، ۸۴/۶.

صوابی/صوانی، مسعود بن احمد، ۳۳۵/۵.

صوابی، مسعود بن علی، ۳۳۶/۵.

صوری، حسن بن طاهر، ۲۲۹/۱.

صوری، حسین بن طاهر، ۱۰۴/۲.

صوفی، حسن دیلمانی، ۲۱۷/۱.

صوفی، حیدر بن علی بن حیدر آملی، ۲۴۴/۲.

صوفی، عبد الرحمن بن محمد بن ابراهیم عتایقی، ۱۲۹/۳.

صوفی سید علی همدانی، ۳۵۴/۴.

صوفی علی قلی نطنزی، ۲۲۹/۴.

صولی، احمد بن محمد بن جعفر، ۹۳/۱.

صولی کاتب، ابو بکر، ۴۹/۶.

صهرشتی، سلیمان بن حسن/حسین، ابو عبد الله ۵۱۰/۲، ۵۱۲، ۵۱۶.

صیداوی، ابو الفتح، ۱۱۸/۶.

صیداوی عاملی، صالح بن سلیمان بن محمد، ۲۹/۳.

صیدلانی، لا حق بن حبیب بن محمد ابو غالب، ۵۱۳/۴.

صیدلانی، قاسم بن فضل بن عبد الواحد، ابو مطهر، ۴۹۵/۴، ۱۴۱/۶.

صیرفی بغدادی، حسین بن احمد بن بکیر، ۵/۲.

صیرفی، حسن/حسین بن محمد، ۳۸۲/۱.

صيرفي، سعيد بن ابن الرجاء، ابو الفرج، ۴۸۱/۲.

صيمري، ابو محمد، ۱۳۹/۶.

صيمري، حسين بن مفلح بن حسن، نصير الدين، ۱۹۶/۲.

صيمري، مفلح بن حسين، ۳۴۰/۵.

ضبي، عبد الله بن محمد دعجلى، ۲۸۸/۳.

ضمهره بن يحيى بن ضمهره شيعي، ۳۲/۳.

ضياء بن ابراهيم علوى حسنى شجرى، ابو النجم، ۳۲/۳.

ضياء الدين ابو غانم بن ابى غانم بن ابو غانم بن على جوانه، ۱۰۹/۶.

ضياء الدين، حسن بن على بن حسين بن علويه وراميني، ۲۸۰/۱.

ضياء الدين، سديد گرگانى، ۴۷۷/۲.

ضياء الدين، عبد الله بن محمد بن على بن اعرج حسيني، ۲۸۹/۳.

ضياء الدين، فضل الله بن على بن عبيد الله حسيني راوندى، ۴۵۱/۴، ۸۳/۶.

ضياء الدين، قاضى نور الدين شريف شوشترى، ۴۰۴/۵.

ضياء الدين، ناصر بن حسين بن اعرابى عجلى، ۳۷۰/۵.

ضياء الدين هارون بن حسن بن على بن حسن طبرى، ابو محمد، ۴۳۳/۵.

طائى حلبى (ابن -) يحيى بن ابو طى احمد، ۴۷۴/۵.

طالبان، محمد باقر استرابادى، ۶۶/۵.

طالب بن على علوى حسيني ابهرى، ۳۳/۳.

طالب بن محسن بن محمد، ۳۳/۳.

طالب کیا بن ابی طالب حسینی، سید سراج الدین، ۳۳/۳.

طالقانی، اسماعیل بن عباد (صاحب بن عباد)، ۱۱۷/۱.

طالقانی، احمد بن محمد، ۹۴/۱.

طالقانی، عبد المطلب بن یحییٰ، ۳۲۰/۳.

طالقانی، عبد الواحد بن محمد، ۳۳۴/۳.

طالقانی، قزوینی، محمد کاظم، ۲۵۴/۵.

طالقانی قزوینی، محمد مؤمن بن محمد زمان، ۲۵۷/۵.

طالقانی، محمود بن محمد بن محمد قاضی بهاء الدین، ۳۲۸/۵.

طه بن محمد بن فخر الدین (جدّ شهید اول)، ۳۴/۳.

طاهر بن احمد قزوینی، بهاء الدین ابو محمد، ۳۴/۳.

طاهر بن حسین بن علی، ابو بکر، ۳۵/۳.

طاهر بن زید بن احمد، ۳۶/۳.

طاهر جزری، ملک صالح بن رزیک ابو النجیب، ۳۴/۳، ۱۷۹.

طاهر غلام ابو الجیش، ۳۴/۳.

طاهری مقری، عبد اللہ بن علی مقری، ابو محمد، ۲۷۷/۳.

طباطبائی، فیض اللہ، ۴۸۱/۴.

طباطبا علوی، ۷۰/۶.

طباطبا علوی شاعر، ابو الحسن، ۶۹/۶.

طبرانی، محمد بن علی هبه اللہ عاملی، ۲۴۹/۵.

طبرخزی - ابو بکر خوارزمی.

طبرستانی، حسن بن مهدی حسینی مامطیری، ۳۷۳/۱.

ص: ۴۳۶

طبرستانی، محمد بن اسماعیل بن محمد حسینی مامطیری، ۶۱/۵.

طبرسی، احمد بن علی بن ابی طالب، ابو منصور، ۸۳/۱، ۱۴۳/۶.

طبرسی، احمد بن علی بن عبد الجبار قمی، ۸۸/۱.

طبرسی/طبری، حسن بن علی بن محمد بن علی بن حسن عماد الاسلام/عماد الدین، ۲۹۶/۱، ۳۰۳.

طبرسی، حسن بن فضل، ۳۳۶/۱، ۱۱۶/۶.

طبرسی، عبد الله بن جعفر، ۲۲۸/۳.

طبرسی، علی بن حسن بن فضل، ۴۸۰/۳، ۱۱۶/۶.

طبرسی، علی بن حمزه قمی، ۱۰۴/۴.

طبرسی، علی بن فضل بن حسین، ۲۲۳/۴.

طبرسی، فضل بن حسن بن فضل امام امین الدین مشهدی، ابو علی، ۴۲۱/۴، ۱۰۵/۶.

طبرسی، محمد بن فضل، ابو علی، ۲۵۱/۵.

طبری، ابو الحسن، ۶۷/۶.

طبری/طبرسی، حسن بن علی، ۲۹۶/۱، ۳۰۳.

طبری، حسین بن اردشیر بن محمد، نجم الدین، ۳۵/۲.

طبری، حسین بن علی بن حاجبی/حاجبی شیعی طبری هوسم، ۱۵۶/۲.

طبری، خسرو فیروز بن شاهور دیلمی، ۲۶۳/۲.

طبری، علی بن حسن بن علی، تاج الدین، ۴۸۴/۳.

طبری، علی بن محمد بن علی آملی کحی، ابو القاسم، ۲۸۵/۴.

طبری کبیر، محمد بن رستم، ۱۸۰/۵، ۵۳/۶.

طبری، کیکاوس بن دشمن زیار بن کیکاوس امیر الشہید، ۵۱۱/۴.

- طبری، محمد بن ابو القاسم علی بن محمد طبری آملی کحی، ابو جعفر عماد الدین، ۳۹/۵، ۲۴۲.
- طبری، هارون بن حسن بن علی بن حسن، ۴۳۴/۵.
- طبری، یحیی بن محمد بن حسن جوان، ابو طالب امام زاهد، ۵۲۶/۵.
- طبری، یوسف بن حسین بن محمد نصیر اندراوادی، ۵۵۳/۵.
- طیبی، حسن حسینی، ۲۰۹/۱.
- طیبی، حسین بن روح اللّٰه صدر جهان، ۹۸/۲.
- طیبی، حیدر بن نعمه اللّٰه، ۲۵۸/۲.
- طیبی، سلطان محمود بن غلامعلی، ۵۲۲/۲، ۳۲۷/۵.
- طبعی قمی، عبد القاهر بن احمد بن علی ادیب فخر الدین، ۱۹۸/۳.
- طیب، حسین بن ملا مسعود کاشانی، کمال الدین، ۲۰۴/۲.
- طیب، علی بن کمال الدین حسین، غیاث الدین، ۴۹۵/۳، ۱۴۶/۴.
- طیب، علی بن محمد متطبب، ۲۹۴/۴.
- طیب، محمد بن ابو نصر قمی، ۴۰/۵.
- طبعی، عبد القاهر بن احمد - طبعی عبد القاهر بن احمد.
- طحال، حسن بن محمد بن حسین بن احمد مقدادی، ۲۱۱/۱.
- طحال، حسین بن احمد بن محمد بن علی مقدادی، ۲۰/۲، ۲۸، ۹۱، ۱۰۴.

طحال، محمد بن حسين بن محمد مقدادی، ۱۵۲/۵.

طرابلسی، احمد بن منیر عاملی، عین الزمان، ۱۰۱/۱.

طرابلسی، حسین بن محمد بن ابو ذهابه، ابو محمد، ۸۷/۲.

طرابلسی، عبد العزيز بن ابی کامل، قاضی عز الدین، ۱۶۸/۳.

طرابلسی، عبد العزيز بن نحریر بن عبد العزيز بن براج، ۱۷۶/۳.

طرابلسی، عبد الله بن عثمان، ۲۷۳/۳.

طرابلسی، عبد الله بن عمر، ۲۷۸/۳.

طرابلسی، عبد الله بن محمد عمری، ابو محمد، ۲۹۵/۳.

طرابلسی، محمد بن عمر، ابو عبد الله ۲۴۴/۵.

طرابلسی، محمد بن هبه الله بن جعفر وراق، ابو عبد الله ۳۱۹/۵.

طرابلسی، هبه الله بن وراق، ۴۵۶/۵.

طریحی نجفی، صفی الدین بن فخر الدین بن طریح، ۳۱/۳.

طریحی نجفی، محیی الدین محمود بن احمد بن طریح، ۳۳۱/۵.

طغائی فراهانی کمره ای شیرازی اصفهانی، علی نقی بن محمد هاشم، ۳۳۶/۴.

طغرائی، حسین بن علی اصفهانی مؤید الدین ابو اسماعیل منشی، ۱۰۴/۲، ۱۸۲.

طلایع بن زریک ملک الصالح، ۳۴/۳، ۱۷۹/۶.

طلحه بن عبد الله بن محمد بن ابی عون غسانی معروف به عونى، ۳۶/۳.

طلوسی، صالح بن مشرف عاملی جبعی، ۳۱/۳.

طمآن بن احمد عاملی، نجم الدین، ۳۶/۳.

طوسی، احمد بن حسن، ۶۶/۱.

طوسی، حسن بن ابو جعفر محمد بن حسن، ۳۷۳/۱، ۳۷۶، ۱۰۶/۶.

طوسی، حسین بن صدر الدین طولی آستارائی، ۱۰۳/۲.

طوسی، حسین بن عبد الجبار، قاضی ابو منصور، خطیر الدین ساکن کاشان، ۱۰۵/۲.

طوسی، حمزه بن عبد الله موفق الدین، ۲۳۴/۲.

طوسی، عبد الجبار بن حسین بن عبد الجبار بن محمد کاشانی، رکن الدین ۹۴/۳.

طوسی، عبد الجبار بن محمد، ۹۵/۳.

طوسی، عبد الله بن شاه منصور قزوینی، ۲۶۸/۳.

طوسی، علی بن احمد، ابو الحسین، ۴۰۹/۳.

طوسی، علی بن حمزه بن حسین، نصیر الدین، ۱۰۵/۴.

طوسی، علی بن محمد بن علی، عماد الدین، ۲۹۱/۴.

طوسی متأخر، ۵۴/۶.

طوسی، محمد، ابو جعفر (شیخ -)، ۵۴/۶.

طوسی، محمد بن حسن (پدر خواجه نصیر الدین)، ۱۱۰/۵.

طوسی، محمد بن حسین بن عبد الجبار شرف الدین قاضی، ۱۵۴/۵.

طوسی، محمد بن علی بن حمزه، امام عماد الدین ابو جعفر، ۲۳۵/۵.

طوسی، محمد بن قاسم، ۲۵۲/۵.

طوسی، محمد معصوم بن ابو تراب علی بن عبد الله ۲۹۸/۵.

طوسی، محمود بن محمد بن حسین بن عبد

الجبار، خطير الدين، حسين بن صدر الدين، ١٠٣/٢.

طولى آستاراىى، حسين بن صدر الدين، ١٠٣/٢.

طى (ابن ابى طى احمد -)، يحيى بن ابو طى احمد بن طائى حلبى، ٤٧٤/٥.

طيب بن هادى بن زيد حسيني شجرى، ٣٨/٣.

طيبى، فضل الله بن يحيى، مجد الدين كاتب، ٤٦٨/٤.

طيبى، يحيى بن مظفر، ٥٣٣/٥.

ظالم بن عمرو، ابو الاسود دئلى، ٣٩/٣، ٣٩/٦.

ظاهر بن ابى المفاخر بن ابو العشائر حسيني افطسى، ٧٩/٦.

ظفر بن داعى استرابادى، ابو الفضل، ٨٠/٣.

ظفر بن داعى بن ظفر حمدانى قزوينى، ابو سليمان، ٧٩/٣.

ظفر بن حمام بن سعد اردستانى، ٨٠/٣.

ظهير الدين، ابراهيم بن حسين بن حسن حسيني، همدانى، ٤٤/١.

ظهير الدين بن على بن زين الدين بن حسام عاملى عيناثى، ٨٠/٣.

ظهير الدين، على بن عبد الجليل نيلى، ١٢٠/٤.

ظهير الدين، على بن محمد بن حسام، ٢٤١/٤.

ظهير الدين، على بن هبه الله دعويدار، قاضى قم، ٣٤٥/٤، ٣٤٦.

ظهير الدين، على بن يوسف بن عبد الجليل نيلى، ٣٦٥/٤.

ظهير الدين، محمد بن شيخ امام قطب الدين ابو الحسين سعيد بن هبه الله راوندى، ١٨٦/٥.

ظهير الدين، محمد بن محمد بن حسن بن يوسف، ٢٧٤/٥.

ظهيرى، حسن بن على، ٢٧٧/١.

ظهیری، حسین بن حسن عاملی عینائی، ۴۳/۲، ۴۷.

عادل حسینی، سید امیر، ۸۱/۳.

عاصم بن حسین بن محمد بن احمد بن ابو جعفر عجلی، ۸۱/۳.

عالم شاه بن عبد الجلیل بن ابو مکارم بن ابی طالب، ۸۱/۳.

عامری، عبید بن کثیر، ابو سعید، ۳۵۰/۳.

عامری، لیبید بن ابی ربیعہ بن مالک بن کلاب، ۵۱۳/۴.

عاملی، ابراہیم بن فخر الدین بازوری، ۴۱/۱.

عاملی، ابراہیم بن جعفر بن عبد الصمد کرکی، ۴۴/۱.

عاملی، ابراہیم بن حسن شقیفی، ۴۴/۱.

عاملی، ابراہیم بن خاتون عینائی، ۴۴/۱.

عاملی، ابراہیم بن علی جبعی، ۵۶/۱.

عاملی، ابراہیم بن علی شامی، ۵۶/۱.

عاملی، ابراہیم بن علی معروف بہ کفعمی، ۵۷/۱.

عاملی، ابراہیم بن علی میسی، ۵۶/۱.

عاملی، ابراہیم بن محمد موسوی کرکی، ۶۳/۱.

عاملی، ابراہیم بن محمد علی حرفوشی کرکی، ۶۳/۱.

عاملی، ابو الحسن بن نور الدین علی موسوی جبعی، ۷۷/۶.

عاملی، ابو القاسم، ۲۰۰/۴، ۱۲۳/۶، ۱۸۶/۶.

عاملی، احمد بن ابی جامع، ۶۴/۱.

عاملی، احمد بن احمد بن یوسف سوادى عینائی، ۶۶/۱.

عاملي، احمد بن تاج الدين ميسى، محى الدين، ٦٦/١.

عاملي، احمد بن حسن بن على حرّ مشغرى، ٦٦/١.

عاملي، احمد بن حسن بن محمد بن على حرّ مشغرى جبعى، ٦٧/١.

عاملي، احمد بن حسين بن حسن موسى كر كى، ١/٦٧.

عاملي، احمد بن حسين بن محمد بن احمد بن سليمان نباطى، ٦٩/١.

عاملي، احمد بن خاتون عيناثى، ٧٣/١.

عاملي، احمد بن خاتون عيناثى، ابو العباس، ٧٣/١.

عاملي، احمد بن زين العابدين حسنى/حسينى، ٧٣/١.

عاملي، احمد بن سليمان نباطى، ٧٣/١.

عاملي، احمد بن عبد العالى ميسى، ٧٦/١.

عاملي، احمد بن على سيف الدين كفرحونى، ٨٧/١.

عاملي، احمد بن على عيناثى، جمال الدين، ٨٢/١.

عاملي، احمد بن على شبلى، ٨٠/١.

عاملي، احمد بن محمد (شمس الدين) بن خاتون عيناثى، جمال الدين، ٩٤/١.

عاملي، احمد بن محمد بن مكى شهيد جزينى، ٩٩/١.

عاملي، احمد بن منير طرابلسى شامى مهذب الدين مشهور به عين الزمان، ١٠١/١.

عاملي، احمد بن موسى نباطى، ١٠٦/١.

عاملي، احمد بن نعمه الله خاتون، ١١٠/١.

عاملي، اسماعيل بن شيخ شرف الدين ابى عبد الله الحسين عودى جزينى، شهاب الدين، ١١٧/١.

عاملي، اسماعيل بن على كفرحونى (سيد -)، ١٢٨/١.

عاملى، بدر الدين بن احمد حسيني انصارى ساكن طوس، ۱۳۰/۱.

عاملى، بدر الدين بن محمد بن محمد بن ناصر الدين كركى، ۱//۱۳۲.

عاملى، بهاء الدين بن على نباطى، ۱۳۲/۱.

عاملى، بهاء الدين محمد بن على بن حسن عودى جزينى، ۲۲۱/۵.

عاملى، تاج الدين بن على بن احمد حسيني، ۱۳۳/۱.

عاملى جبعى موسى، ابو الحسن بن نور الدين على، ۷۷/۶.

عاملى، جعفر بن حسام عينائى، زين الدين، ۱۳۶/۱، ۴۱۹/۲.

عاملى، جعفر بن شيخ على بن عبد العالى ميسى، ۱۴۵/۱.

عاملى، جمال الدين بن سيد نور الدين على بن على بن ابو الحسن موسى جبعى، ۱۵۲/۱.

عاملى، جمال الدين بن يوسف بن احمد بن نعمه الله بن خاتون، ۱۵۶/۱.

عاملى، حبيب بن حسين بن حسن حسيني موسى كركى، ۶۷/۲.

عاملى، حسن بن ابراهيم بن على بن عبد العالى ميسى، ۱۷۹/۱.

عاملى، حسن بن ابى جامع، ۱۸۰/۱.

عاملى، حسن بن جعفر بن فخر الدين حسن بن

نجم الدين بن اعرج حسيني كركي، ۲۰۰/۱.

عاملی، حسن بن شيخ زين الدين بن علي بن احمد شهيد ثاني جبعي، ۲۲۳/۱، ۲۵۵.

عاملی، حسن بن زين الدين بن محمد بن حسن بن زين الدين شهيد ثاني ساكن اصفهان، ۲۲۳/۱.

عاملی، حسن بن سليمان بن حسين بن محمد بن احمد بن سليمان نباطی، ۲۲۵/۱.

عاملی، حسن بن عبد النبي بن علي بن أحمد بن محمد نباطی، ۲۳۲/۱.

عاملی، حسن بن علي بن احمد حانيني، ۲۵۴/۱.

عاملی، حسن بن علي بن حسن بن يونس بن يوسف بن محمد بن ظهير الدين علي بن زين الدين بن حسام ظهيري عينائي، ۲۷۷/۱.

عاملی، حسن بن علي خاتون عينائي، ۲۸۲/۱.

عاملی، حسن بن علي بن حسين بن عبد العالي كركي، ۲۹۵/۱.

عاملی، حسن بن علي بن محمد بن محمد حرّ مشغري (پدر شيخ حرّ عاملی)، ۳۳۴/۱.

عاملی، حسن بن علي بن محمود (پسر دائي پدر شيخ حرّ عاملی)، ۳۳۴/۱.

عاملی، حسن بن علي كركي مشهور به ابن عشره، ۲۹۹/۱، ۳۹۵.

عاملی، حسن فتوني نباطی، ۳۳۵/۱.

عاملی، حسن بن شمس الدين محمد بن ابراهيم بن حسام دمشقي، ۳۴۱/۱.

عاملی، حسن بن محمد بن ابو جامع، ۳۴۳/۱.

عاملی، حسن بن محمد بن علي بن محمد حرّ مشغري جبعي (پسر عموی شيخ حرّ عاملی)، ۳۸۲/۱.

عاملی، حسن بن محمد بن مكي جزيني، ابن شهيد اول، جمال الدين ابو منصور، ۳۸۲/۱.

عاملی، حسن بن مكي، ۳۸۴/۱.

عاملی، حسن بن مهريز جبعي، ۳۷۳/۱.

عاملی، حسن بن ناصر بن ابراہیم حداد، ۳۶۴/۱، ۳۸۴.

عاملی، حسن بن نجم الدین اطراوی، سید عزیز الدین، ۳۹۵/۱.

عاملی، حسن بن نجم الدین علوی عیبدلی، ۳۸۵/۱.

عاملی، حسن بن نور الدین حسینی سقطی، ۳۸۶/۱.

عاملی، حسین بن ابو الحسین حسینی، ۲/۲.

عاملی، حسین بن ابو الحسین موسوی جبعی، ۲/۲، ۸۰.

عاملی، حسین بن حسام عینائی، عز الدین، ۶۲/۲.

عاملی، حسین بن حسن مشغری، ۴۳/۲.

عاملی، حسین بن حسن مشغری، شاگرد شیخ بهائی، ۴۵/۲.

عاملی، حسین بن حسن موسوی کرکی اردبیلی، والد میرزا حبیب اللہ، ۶۷/۲، ۶۸.

عاملی، حسین بن حسن بن یونس بن یوسف بن محمد بن ظہیر الدین بن علی بن زین الدین بن حسام ظہیری عینائی، ۴۳/۲،

۴۷.

عاملی، حسین بن حیدر حسینی کرکی اصفہانی، ۹۶/۲، ۹۸.

عاملی، حسین بن شہاب الدین بن حسین بن محمد بن حسین بن حیدر کرکی حکیم،

ص: ۴۴۱

عاملی، حسین بن عبد العالی کرکی، ۱۳۶/۲، ۱۶۲/۳.

عاملی، حسین بن عبد الصمد بن محمد حارثی همدانی جبعی، عز الدین (پدر شیخ بهائی)، ۱۱۹/۲.

عاملی، حسین بن علی حسینی جبعی، ۱۵۵/۲.

عاملی، حسین بن علی خضر بن صالح فرزلی، ۱۵۷/۲.

عاملی، حسین بن علی بن محمد حرّ مشغری (عموی شیخ حرّ عاملی)، ۱۸۰/۲.

عاملی، حسین بن علی بن محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی جبعی اصفهانی، ۱۸۰/۲.

عاملی، حسین بن علی بن محمد بن سودون شامی میسی، ۱۸۱/۲.

عاملی، حسین بن فتونی، ۱۸۲/۲.

عاملی، حسین بن محمد بن علی بن حسین بن ابو الحسن موسوی جبعی، ۱۸۹/۲.

عاملی، حسین بن محی الدین بن عبد اللطیف بن ابو جامع، ۱۹۴/۲.

عاملی، حسین بن مشرف عینائی، ۱۹۵/۲.

عاملی، حسین بن موسی بابلی، عز الدین، ۱۹۸/۲.

عاملی، حیدر بن علی بن نجم الدین موسوی سکیکی، ۲۵۳/۲.

عاملی، حیدر بن سید نور الدین علی بن علی بن ابو الحسن موسوی جبعی، ۲۵۳/۲.

عاملی، خلیل بن اوفی شامی، ۲۸۹/۲.

عاملی، خیر الدین بن عبد الرزاق بن مکی بن عبد الرزاق بن ضیاء الدین بن شیخ محمد بن مکی شیرازی، ۲۹۹/۲.

عاملی، درویش محمد بن حسن نظنزی اصفهانی، ۳۰۴/۲، ۳۰۷، ۱۱۰/۵.

عاملی، رضی بن حسن بن محیی الدین شامی مکی، ۳۵۸/۲.

عاملی، زین الدین بن علی بن احمد بن محمد بن جمال الدین بن تقی الدین بن صالح جبعی شهید ثانی، ۴۱۹/۲.

عاملى، زين الدين بن على فقعانى، ٤٤٨/٢.

عاملى، زين الدين بن على بن محمد بن حسن بن زين الدين شهيد ثانى جبعى، ٤٤٨/٢.

عاملى، زين الدين بن شيخ شمس الدين محمد بن على بن حسن تولينى، ٤٤٩/٢، ٤٥٧، ٤٦٠.

عاملى، زين الدين بن محمد بن حسن بن زين الدين الشهيد ثانى جبعى، ٤٤٩/٢.

عاملى، زين بن حسن بن على بن محمد حرّ مشغرى، ٤٥٥/٢.

عاملى، زين العابدين بن محمد بن احمد بن سليمان نباطى، ٤٦٢/٢.

عاملى، زين العابدين بن سيد نور الدين على بن على بن ابو الحسين موسى جبعى، ٤٦١/٢.

عاملى، سليمان بن حسين بن محمد بن احمد بن سليمان نباطى، ٥١٦/٢.

عاملى، سليمان بن محمد صيداوى، ٥١٨/٢.

عاملى، سليمان بن محمد عينائى، ٥١٨/٢.

عاملى، صالح بن سليمان بن محمد صيداوى، ٢٩/٣.

عاملى، صالح بن مشرف جبعى، جدّ شهيد ثانى،

ص: ٤٤٢

عاملي، طمآن بن احمد، نجم الدين، ٣٦/٣.

عاملي، طه بن محمد بن فخر الدين، جدّ شهيد اول، ٣٤/٣.

عاملي، ظهير الدين بن علي بن زين الدين بن حسام عيناثي، ٨٠/٣.

عاملي، عبد الحسين بن عجرش، ١٠٢/٣.

عاملي، عبد السلام بن محمد حرّ مشغري، ١٤٩/٣.

عاملي، عبد الصمد بن حسين بن عبد الصمد جبعي حارثي (برادر شيخ بهائي)، ١٥٦/٣.

عاملي، عبد الصمد بن محمد جبعي حارثي (جدّ شيخ بهائي)، ١٦١/٣.

عاملي، عبد العالي ميسي، ١٦٢/٣.

عاملي، عبد العزيز بن حسن بن علي بن احمد حائيني، ١٧٠/٣.

عاملي، عبد العلي، ابن مفلح، ١٨٨/٣.

عاملي، عبد الله بن ايوب جزيني، ٢٢٥/٣.

عاملي، عبد الله بن جابر، ٢٢٧/٣.

عاملي، عبد الله بن عبد الواحد، ٢٧٣/٣.

عاملي، عبد الله بن محمد فقعاني، عماد الدين، ٢٩٦/٣.

عاملي، عبد اللطيف بن علي بن احمد بن ابو جامع، ٣٠٥/٣.

عاملي، عبد اللطيف بن علي بن احمد بن ابى جامع (معروف به ابن ابى جامع)، ٣٠٦/٣.

عاملي، عبد اللطيف بن نعمه الله بن احمد بن محمد بن علي بن محمد بن خاتون عيناثي، ٣٠٥/٣.

عاملي، عبد المحسن بن محمد بن احمد...

عاملي، عبد الملك بعلبكي، ابو الغمر، ٣/٣٢١.

عاملي، عبد النبي بن احمد نباطي، ٣/٣٢٢.

عاملي، عبد النبي بن علي بن احمد بن محمد نباطي، ٣/٣٢٨.

عاملي، عبد الواحد، ٣/٢٧٣.

عاملي، عبد الواحد بن ابو الجبل، ٣/٣٢٩.

عاملي، علي بن احمد بن خاتون عيناثي، ٣/٤٠٢، ٤٣٨.

عاملي، علي بن احمد سماقه مشغري، ٣/٤٠٦.

عاملي، علي بن احمد حائيني، ٣/٤١٠.

عاملي، علي بن احمد بن محمد بن ابو جامع، ٣/٤١٢.

عاملي، علي بن احمد بن محمد صيداوي، ٣/٤١١.

عاملي، علي بن احمد بن موسى نباطي، ٣/٤٣٦.

عاملي، علي بن احمد بن نعمه الله بن خاتون عيناثي، ٣/٤٠٢، ٤٣٨.

عاملي، علي بن بشاره شقراوي حناط، ٣/٤٤٣.

عاملي، علي بن حسن بن علي بن محمد حرّ، ٣/٤٨٤.

عاملي، علي بن حسن بن محمد بن صالح بن اسماعيل جبعي كفعمي حارثي، ٣/٤٨٨.

عاملي، علي بن حسين بن عبد العالي كركي، ٣/٥١٩، ٤/١٥٢، ٢٣٠.

عاملي، علي بن حسين بن محمد بن محمد صائغ حسيني جزيني، ٣/٥٠٩، ٤/١٤٥.

عاملي، علي بن زاهد حسين بن ابو الحسين حسيني موسوي جبعي، ابن الحجّه،

عاملي، علي بن زهره جبعي، ١٣٣/٤.

عاملي، علي بن زين الدين بن محمد بن حسن بن زين الدين شهيد ثاني جبعي، ١٣٣/٤.

عاملي، علي بن سودون عاملي، ١٣٩/٤.

عاملي، علي بن عبد الصمد بن محمد حارثي همداني جباعي (عموي شيخ بهائي)، ١٥١/٤.

عاملي، علي بن علي بن جمال الدين محمد بن طي، ١١٧/٤، ١١٨، ٢٠٠/٤.

عاملي، علي بن فخر الدين هاشمي، ٢٢١/٤.

عاملي، علي بن محمد جزري شامي، ٢٣٩/٢.

عاملي، علي بن محمد حرّ مشغري، ٢٤٦/٤.

عاملي، علي بن محمد بن حسن بن محمد بن عبد العزيز كاتب تهامي شامي، ٢٤٢/٤.

عاملي، علي بن محمد بن معالي، ٣٠٢/٤.

عاملي، علي بن محمد بن مكّي بن عيسى بن ابي الحسن بن جمال الدين عيسى شامي جبيلي جبعي، ٣٠٣/٤.

عاملي، علي بن محمد بن مكّي بن محمد بن جامد جزيني، ٢٧٢/٤، ٣١١.

عاملي، علي بن محمد بن يونس عنجري نباطي بياضي، ٤٥٨/٢، ٣١٦/٤، ٣٦٢، ٣٦٨، ١٤٠/٦.

عاملي، علي بن محمود مشغري، ٣١٥/٤.

عاملي، علي بن هلال كركي، ٣٤٨/٤.

عاملي، علي رضا بن ميرزا حبيب الله موسوي كركي، ٦٨/٢.

عاملي، علي صبح (ساكن يزد)، ١٤٥/٤.

عاملي، علي منشار، زين الدين، ٣٣١/٤.

عاملي، لطف الله بن الكريم بن ابراهيم بن علي بن عبد العالي ميسي اصفهاني، ٥١٥/٤.

عاملي، محمد بن احمد صهيوني، ٥٠/٥.

عاملي، محمد بن احمد بن محمد بن حسين بن علي بن ابراهيم حناني، ٥٤/٥.

عاملي، محمد بن احمد بن محمد حسيني، ٥٥/٥.

عاملي، محمد بن حسام عيناثي، ٩٤/٥.

عاملي، محمد بن حسن بن زين الدين شهيد ثاني، ١٠٤/٥.

عاملي، محمد بن حسن بن علي بن محمد بن حسين حرّ مشغري، ١١٢/٥.

عاملي، محمد بن حسين بن حسن بن ابراهيم بن علي بن عبد العالي ميسي، ١٥٤/٥.

عاملي، محمد بن حسين بن حسن موسوي كركي، ١٥٤/٥.

عاملي، محمد بن حسين حر عاملي، ١٥٣/٥.

عاملي، محمد بن حسين بن عبد الصمد حارثي جبعي، ١٥٥/٥.

عاملي، محمد بن حيدر بن نجم الدين، ١٧٩/٥.

عاملي، محمد بن حيدر بن نور الدين علي موسوي جبعي، ١٧٩/٥.

عاملي، محمد بن خاتون عيناثي، ١٧٩/٥.

عاملي، محمد بن خاتون عيناثي، شمس الدين، ١٧٩/٥.

عاملي، محمد بن زين الدين بن علي بن شمال مشغري، ١٨٤/٥.

عاملي، محمد بن زين العابدين بن محمد بن احمد بن سليمان نباطي، ١٨٤/٥.

عاملي، محمد بن سماقه مشغري، ١٨٦/٥.

- عاملی، محمد بن علی بن احمد بن موسیٰ نباطی، ۲۲۱/۵.
- عاملی، محمد بن علی بن احمد حرفوشی حریری کرکی شامی، ۲۱۵/۵.
- عاملی، محمد بن علی حسن عودی جزینی، ۲۲۱/۵.
- عاملی، محمد بن علی بن حسین بن ابو الحسین موسوی جبعی، ۲۲۳/۵.
- عاملی، محمد بن علی بن خاتون عیناٹی، ۲۲۸/۵.
- عاملی، محمد بن علی بن عقیق تبینی، ۲۳۰/۵.
- عاملی، محمد بن علی بن حسن حرّ مشغری جبعی، ۲۳۰/۵.
- عاملی، محمد بن علی بن محمود بن یوسف بن محمد بن ابراهیم شامی، ۲۴۵/۵.
- عاملی، محمد بن علی بن محیی الدین موسوی، ۲۴۸/۵.
- عاملی، محمد بن علی تبینی، ۲۱۵/۵.
- عاملی، محمد بن علی حسینی، ۲۲۸/۵.
- عاملی، محمد بن علی شحوری، ۲۳۰/۵.
- عاملی، محمد بن نجیب الدین علی بن محمد بن مکی جبیلی، ۲۴۹/۵.
- عاملی، محمد بن محمد بن حسن بن قاسم حسین عیناٹی جزینی، ۲۷۰/۵.
- عاملی، محمد بن محمد بن حسین حرّ، ۲۴۷/۵.
- عاملی، محمد بن محمد بن داوود مؤذن جزینی، ۱۸۰/۵، ۲۸۶.
- عاملی، محمد بن محمد بن مساعد بن عیاش جزینی، ۲۸۷/۵.
- عاملی، محمد بن محمد بن مکی بن محمد بن حامد جزینی، ۲۹۳/۵.
- عاملی، محمد بن مکی جزینی، شهید اول، ۲۹۹/۵.
- عاملی، محمد بن ناصر الدین کرکی، ۳۱۳/۵.

عاملی، محمد بن نجم الدین بن محمد حسینی، ۳۱۳/۵.

عاملی، محمد معصوم بن میرزا محمد مهدی بن میرزا حبیب اللہ موسوی کرکی، ۲۹۸/۵.

عاملی، محمد مهدی بن میرزا حبیب اللہ موسوی کرکی، ۳۱۰/۵.

عاملی، محمود مشهور به ابن امیر الحاج، ۳۲۴/۵.

عاملی، محیی الدین بن احمد بن تاج الدین میسی، ۳۳۱/۵.

عاملی، محیی الدین بن خاتون عینائی، ۳۳۱/۵.

عاملی، مصطفی بن یوسف زنائی شامی، ۳۳۱/۵.

عاملی، مکی بن محمد بن حامد جزینی پدر شهید اول، ۳۴۴/۵.

عاملی، مکی جیلی، ۳۴۴/۵.

عاملی، موسی بن علی حرفوشی، ۳۴۶/۵.

عاملی، ناصر بن ابراهیم بویهی احسائی عینائی، ۳۶۵/۵.

عاملی، نجم الدین محمد حسینی، ۴۲۲/۵.

عاملی، نجیب الدین بن محمد بن مکی جیلی، ۳۷۴/۵.

عاملی، نعمه اللہ بن احمد بن محمد بن خاتون عینائی، ۳۸۲/۵.

عاملی، نعمه اللہ بن حسین عاملی، ۳۸۵/۵.

عاملی نعمه اللہ بن علی بن احمد بن خاتون،

عاملی، نور الدین بن علی بن حسین موسوی جبعی، ۳۹۵/۵.

عاملی، نور الدین بن فخر الدین بن عبد الحمید کرکی، ۳۹۵/۵.

عاملی، هارون بن یحیی بن علی صائم، ۴۴۱/۵.

عاملی، یحیی بن جعفر بن عبد الصمد کرکی، ۴۹۰/۵.

عاملی، یوسف بن احمد خاتون عیناٹی، ۵۴۸/۵.

عاملی، یوسف بن حاتم شامی مشغری، ۵۴۹/۵.

عاملی، یونس موسوی سقطی شامی، ۵۶۲/۵.

عباد بن احمد بن اسماعیل حسینی، ۸۲/۳.

عبادی حویزی، عبد القاهر بن حاج عبد بن رجب بن مخلص، ۱۹۸/۳.

عبادی، محمد بن مسافر، ۲۹۶/۵.

عباس بن عمر بن عباس بن محمد بن عبد الملک فارسی دهقان کلوزانی معروف به ابن ابی مروان، ۸۲/۳.

عباس بن علی بن علویه ورامینی، ۸۲/۳.

عباسی، زید بن شروانشاه بن مانکدیم علوی، ۳۶۶/۲.

عباسی، محمد بن علی بن محمد علوی، ابو عقیل، ۲۴۲/۵.

عباسی، یحیی بن قاسم علوی، ۴۸۰/۵.

عبد الباقي بن محمد بن عثمان خطیب بصری، ۸۹/۳.

عبد الباقي حسینی، ۸۲/۳، ۸۳.

عبد الباقي خطاط صوفی تبریزی، ۸۴/۳.

عبد الجبار بن احمد بن ابو مطیع، ۸۹/۳.

عبد الجبار بحراني، ۸۹/۳.

عبد الجبار بن حسين بن عبد الجبار بن محمد طوسي، ۹۰/۳.

عبد الجبار بن حسين حسيني موسوي بحراني، ۹۰/۳.

عبد الجبار بن عبد الله بن علي مقرئ نيشابوري رازي، ۹۱/۳، ۹۴، ۹۵.

عبد الجبار بن علي الجبار طوسي كاشاني ۹۴/۳.

عبد الجبار بن علي نيشابوري مقرئ، ۹۴/۳.

عبد الجبار بن فضل الله بن مسكن، ۹۴/۳.

عبد الجبار بن محمد طوسي، ۹۵/۳.

عبد الجبار بن معيه حسيني نسابه، ۹۵/۳.

عبد الجبار بن منصور، ۹۶/۳.

عبد الجبار مقرئ - عبد الجبار بن عبد الله.

عبد الجليل بن ابو الحسين بن فضل قزويني، نصير الدين واعظ، ۹۶/۳.

عبد الجليل بن ابى الفتح بن مسعود بن عيسى متكلم رازي، رشيد الدين ابو سعيد، ۹۸/۳.

عبد الجليل بن ابى المكارم بن ابى طالب، ۹۹/۳.

عبد الجليل بن عبد محمد، ۹۹/۳.

عبد الجليل بن عيسى بن عبد الوهاب رازي، ابو سعيد، ۱۰۱/۳.

عبد الجليل قاري، ۹۹/۳.

عبد الحسين بن عجرش عاملي، ۱۰۲/۳.

عبد الحكيم بن شمس الدين سيالكوتي هندی مدرس شاه جهان آباد، ۱۰۲/۳.

عبد الحميد، ابو طالب، سيد نظام الدين، ۱۱۰/۳.

عبد الحميد، بن عبد الحميد علوي، جلال

ص: ٤٤٦

الدين، ١١٢/٣.

عبد الحميد بن عبد الله بن تقي حسني نسابه، ١٠٥/٣.

عبد الحميد بن فخار بن معد بن فخار بن احمد علوي حسيني موسوي حلّي حائري، ١٠٦/٣.

عبد الحميد بن محمد، ١١٠/٣.

عبد الحميد بن محمد مقرئ نيشابوري، ١١١/٣.

عبد الحميد حسيني نجفي، ١٠٤/٣.

عبد الحميد كركي، ١١١/٣.

عبد الحميد نيلي، ١١١/٣.

عبد حيدر بن محمد جزائري، ١١٢/٣.

عبد الحي بن امير عبد الوهاب بن علي حسيني اشرفي جرجاني، ١١٢/٣.

عبد الخالق بن كرهردى معروف به قاضى زاده كرهرودى، ١١٦/٣.

عبد الروؤف بن حسين حسيني موسوي بحراني، ١١٧/٣.

عبد الرحمان بن ابو الغنائم ماهياني اسدي، ١١٨/٣.

عبد الرحمان بن احمد بن ابو البركات، ١١٨/٣.

عبد الرحمان بن احمد بن حسين بن احمد نيشابوري خزاعي رازي، ١٢٠/٣.

عبد الرحمان بن احمد جزائري ساكن بصره، ١١٩/٣.

عبد الرحمان بن عبد الله جزائري، ١٢٨/٣.

عبد الرحمان بن عبد الله بن عبد الرحمان حصري، بصير، ١٢٣/٣.

عبد الرحمان بن علي بن حسن/حسين جزائري، امين الدين، ١٢٩/٣.

عبد الرحمان بن محمد بن ابراهيم بن عتايقي حلّي، ١١٨/٣، ١٢٩.

عبد الرحمان بن محمد بن شجاع، ۱۳۹/۳.

عبد الرحمان بن محمد بن عبد السمیع هاشمی واسطی، ۱۲۴/۳، ۱۳۸.

عبد الرحمان بن محمد بن شجاع، ۱۳۹/۳.

عبد الرحمان بن محمد بن علی صلواتی، ۱۳۴/۳.

عبد الرحمان حسینی سینی، صفی الدین، ۱۲۳/۳.

عبد الرحیم بن احمد، ابن اخوه بغدادی، امام ابو الفضل، ۱۳۴/۳.

عبد الرحیم بن سید عبد الله حسینی، ۱۴۰/۳.

عبد الرحیم بن محمد حسینی گرگانی، ۱۴۱/۳.

عبد الرحیم بن مظفر حمدونی، ابو منصور، ۱۴۱/۳.

عبد الرحیم بن معروف، ۱۴۲/۳.

عبد الرحیم بن یحیی بحرانی، ۱۴۳/۳.

عبد الرحیم تمیمی عنبری، ابو فراس، ۱۴۰/۳.

عبد الرزاق بن علی بن حسین لاهیجی گیلانی قمی، ۱۴۳/۳.

عبد الرزاق بن ملا میر شیرازی گیلانی رانکویی، ۱۴۵/۳.

عبد الرزاق کاشانی، ۱۴۶/۳.

عبد الرشید بن حسین بن محمد استرآبادی، ۱۴۶/۳.

عبد الرشید شوشتری، ۱۴۷/۳.

عبد الرضا بن عبد الصمد حسین، بحرانی، ۱۴۷/۳.

عبد السلام بن حسین بصری، ابو احمد ادیب،

عبد الاسلام بن رغبان، ديك الجن، ۱۵۴/۳.

عبد الاسلام بن سرخاب، ۹۹/۳.

عبد السلام بن محمد حرّ عاملی مشغری، ۱۴۹/۳.

عبد السمیع اسدی - عبد السمیع بن فیاض.

عبد السمیع بن فیاض اسدی حلّی، ۱۵۲/۳.

عبد السمیع هاشمی واسطی، ۱۵۲/۳.

عبد السمیع بن فیاض اسدی حلّی، ۱۵۳/۳.

عبد الصمد بن احمد، ۱۵۵/۳.

عبد الصمد بن احمد بن عبد القادر بن ابو الجیش، ۱۵۵/۳.

عبد الصمد بن حسین بن محمد حارثی همدانی عاملی جبعی خراسانی هروی، ۱۵۶/۳.

عبد الصمد بن عبد القادر حسینی بحرانی، ۱۵۷/۳.

عبد الصمد بن فخرآور شجری/هشتجردی، ۱۵۸/۳.

عبد الصمد بن محمد بن علی بن حسین عاملی حارثی همدانی جبعی، ۱۶۱/۳.

عبد الصمد بن محمد تمیمی، ۱۵۸/۳.

عبد الصمد بن محمد رازی دوعی، رشید الدین، ۱۶۱/۳.

عبد العالی بن علی بن حسین بن عبد العالی عاملی کرکی، ۱۶۴/۳.

عبد العالی عاملی میسی، ۱۶۲/۳.

عبد العباس بن عماره جزایری، ۱۶۷/۳.

عبد العزیز امامی نیشابوری، ۱۶۹/۳.

عبد العزيز بن ابو كامل طرابلسى قاضى، ١٦٨/٣.

عبد العزيز بن براج - عبد العزيز بن نحرير.

عبد العزيز بن حسن بن على بن احمد عاملى حانينى، ١٧٠/٣.

عبد العزيز بن محاسن بن سرايا بن على بن ابو القاسم حلّى، ٣١/٣، ١٦٩، ١٧٠.

عبد العزيز بن نحرير بن عبد العزيز بن براج طرابلسى، ١٦٩/٣، ١٧٦، ١٦٩.

عبد العظيم بن حسين بن على ابو شرف حسنى، ١٨٢/٣.

عبد العظيم بن سيد عباس، ١٨٣/٣.

عبد العظيم بن عبد الله بن احمد بن محمد جعفرى قزوينى، ١٨٤/٣.

عبد العظيم حسنى ابهرى، سيد كمال الدين، ١٨٢/٣.

عبد العظيم حسينى ساروى مازندرانى، ١٨٣/٣.

عبد العلى، ابن مفلح عاملى ميسى، ١٨٨/٣.

عبد على بن جمعه عروسى حوزى، ١٨٤/٣.

عبد على بن حسين جزائرى، ١٨٦/٣.

عبد على بن رحمه حوزى، ١٨٧/٣.

عبد على بن شيخ فياض حلّى، ١٨٩/٣.

عبد على بن محمود معروف به حافظ صالح معلم صفوى تبريزى، ١٨٩/٣.

عبد على بن محمد حسينى، سيد جلال الدين، ١٩٢/٣.

عبد على بن محمد بن زين العابدين، ١٩٠/٣.

عبد على بن محمد خادم جاپلقى، ١٨٩/٣.

عبد على بن ناصر بن رحمه بحرانى، ١٩٠/٣.

عبد علی بن نجدہ، ۱۹۲/۳.

عبد علی (ابن عبدلی)، محمد بن نجدہ، ۱۹۲/۳، ۳۱۳/۵.

عبد علی قطیفی، ۱۸۹/۳.

ص: ۴۴۸

عبد الغفار بن عبد الله حسيني واسطي، سيد شريف، ١٩٦/٣.

عبد الغفار بن محمد بن يحيى رشتي گيلاني، ١٩٦/٣.

عبد الغفور بن شاه مرتضى بن شاه محمود كاشاني، ١٩٧/٣.

عبد القادر بن محمد امير (صدر الدين) بن امير محمد باقر بن امير عبد القادر هيبه الله حسيني استرآبادي، ١٩٨/٣.

عبد القاهر بن احمد بن علي قمي طبعي، ١٩٨/٣.

عبد القاهر بن حاج عبد بن رجب بن مخلص، ١٩٨/٣.

عبد القاهر بن حمويه قمي، ١٩٨/٣.

عبد الكاظم بن عبد علي گيلاني تنكابني، ٢٠١/٣.

عبد الكاظم كاظمي، ٢٠٢/٣.

عبد الكريم بن احمد بن موسى بن جعفر بن محمد بن احمد بن محمد بن احمد بن محمد بن طاووس الحسنی، غياث الدين ابو المظفر، ٢٠٤/٣.

عبد الكريم بن اسحاق بن سهلويه، ابو ذرعه، ٢٢٠/٣.

عبد الكريم بن عبد الحميد حسيني نجفي، ٢٢٠/٣.

عبد الكريم بن عبد الله بن نصر بزاز، ٢٢١/٣.

عبد الكريم بن علي بن يحيى بن محمد بن علي بن عبد الحميد بن عبد الله اسامه النسابه بن احمد بن علي بن محمد بن عمر بن يحيى...، ٢٢١/٣.

عبد الكريم بن محمد ديباجي معروف به سبط ابي الحجام، ٢٢٣/٣.

عبد كي، استرآبادي، معين الدين، ٣٠٤/٣.

عبد الله (شيخ -)، ٢٢٣/٣.

عبد الله بن ابراهيم بن احمد بن حسن بن علي بغدادي، ٢٢٣/٣.

عبد الله بن احمد بن حمزه جعفري زيني قزويني، ٢٢٤/٣.

عبد الله بن احمد بن عبد الله بن يوسف هجري بحراني، ٢٢٥/٣، ٣٠٨، ٣٢٢.

عبد الله بن احمد خشاب، ٢٢٤/٣.

عبد الله بن ايوب عاملی جزیني، ٢٢٥/٣.

عبد الله بن جابر عاملی، ٢٢٧/٣.

عبد الله بن جعفر بن ابی طالب طبرسی، ٢٢٨/٣.

عبد الله بن جعفر حسینی، شمس الدین، ٢٥٠/٣.

عبد الله بن جعفر دوریستی، ابو محمد، ٢٢٨/٣، ٢٦٥.

عبد الله بن جعفر طبرسی، ٢٢٨/٣.

عبد الله بن حسن شیرازی شولستانی نزیل ساری، ٢٥٠/٣.

عبد الله بن حسن نسابه، ٢٥١/٣.

عبد الله بن حاج حسین بابا سمناي، ٢٥١/٣.

عبد الله بن حسین شوشتری اصفهانی، ٢٣٧/٣، ٢٧٠.

عبد الله بن حسین بحرانی، ٢٦٠/٣.

عبد الله بن حسین حسینی مرعشی، زاهد ابو الرضا، ٢٣٢/٣.

عبد الله بن حسین حسینی رستمدراری مازندرانی، ٢٥٠/٣.

عبد الله بن حسین شاه آبادی یزدی، ٢٣٢/٣.

عبد الله بن حمزه طوسی شارحی مشهدی نصیر الدین طوسی، ۲۶۱/۳.

عبد الله بن حملات، ۲۶۳/۳.

عبد الله بن حواله ازدی، ۲۶۴/۳.

عبد الله بن خلیل، ۲۶۵/۳.

عبد الله بن سعید بن متوج، ۲۶۸/۳.

عبد الله بن شاه منصور قزوینی، ۲۶۸/۳.

عبد الله بن شرفشاه حسینی، ۲۶۹/۳.

عبد الله بن عبد الواحد، ۲۷۲/۳.

عبد الله بن محمد بن طاهر، ۲۹۵/۳.

عبد الله بن معمار، ۳۰۴/۳.

عبد الله بن مقداد، ۲۸۵/۳.

عبد الملك بن معافی، ۳۲۲/۳.

عبد الواحد، ۳۲۸/۳.

عبید الله بن علی بن ابراهیم... عباس بن امیر المؤمنین، ۳۶۱/۳.

عبید الله بن موسی... بن علی بن ابی طالب، ۳۶۶/۳.

عبید زاکانی..، ۳۶۱/۳.

عجلی، قسوره بن علی بن حسین بن محمد بن احمد بن ابی حجر، ۴۹۶/۴.

عجلی، محمد بن ادريس، ۵۷/۵، ۱۶۶/۶.

عجلی، محمد بن حسین بن اعرابی، ۱۵۳/۵.

عجلی، مسافر بن حسین بن اعرابی، ۳۳۵/۵.

عجلی، ناصر بن حسین بن اعرابی، ضیاء الدین، ۳۷۰/۵.

عدل ابراهیم بن احمد بن مقری، ۴۳/۱.

عدل، ابراهیم بن احمد بن قمی، ۹۲/۱.

عدل، احمد بن محمد بن احمد مصباح الدین، ۹۳/۱.

عدل، جعفر بن محمد دوریستی، ۱۴۶/۱.

عدل، حسین بن محمد شناسی رازی عدل، ۸۷/۲.

عدل، علی بن احمد بن محمد زین الدین، ۴۱۱/۳.

عدل، محمد بن سعید بن هبه الله راوندی، ۱۸۶/۵.

عدل، محمد بن عبد الکریم وزیر قاضی، ۱۹۴/۵.

عدل، محمد بن عبد المطلب بن ابی طالب، ۱۹۵/۵.

عدل، محسن بن حسین بن احمد نیشابوری خزاعی، ۲۷/۵.

عدل محمود بن ابی احمد بن محمد قاضی، ۳۲۲/۵.

عدل، محمود بن محمد طالقانی، ۳۲۸/۵.

عدل مرتضی بن حسین بن احمد علوی، ۳۳۲/۵.

عدل مکی بن علی بن ابی زید، ۳۴۴/۵.

عدنان بن سید رضی محمد بن حسین موسوی، ابو احمد نقیب علوی ۳۶۷/۳.

عراقی (ابن -) - عزیز عراقی حسینی، ۳۷۵/۳.

عراقی، علی، ۱۸۹/۴.

عربی، بدر بن سیف بن بدر، ۱۳۰/۱.

عربی/عربی/قرنی، کثیر بن [احمد] بن عبد الله بن احمد، ۵۰۳/۴.

عربی بن مسافر عبادی حلّی، ۳۷۱/۳.

عریضی (ابن -) ابو الحسین، ۶۸/۶.

عریضی، احمد بن یوسف، ۱۱۱/۱.

ص: ۴۵۰

عريضي، شمس الدين، ٢٥/٣.

عريضي، عبد الله بن محمد حسيني خراساني، ٢٨٤/٣.

عريضي، علي بن ابراهيم علوي حسيني، ٣٨٧/٣، ١٩٠/٤.

عريضي، علي بن ابو القاسم شعراني حسيني، ٢٢٧/٤.

عريضي، محمد بن محمد بن عبد الله، شمس الدين، ٢٨٤/٥.

عريضي، يوسف، جمال الدين، ٥٥٤/٥.

عز الدين آملی، ٣٧٣/٣، ٣٨٦.

عز الدين بن امام ضياء الدين ابى الرضا فضل الله حسنى راوندى، ٣٧٣/٣.

عز الدين، حسن بن ابو الفتح دهان حسيني، ابو الفضل، ١٨٧/١، ١١٥/٦.

عز الدين، حسن بن ابى الهيجاء اربلى، ١٨٧/١.

عز الدين، حسن بن احمد بن مظاهر حلّی، ١٩٤/١.

عز الدين، حسن بن ايوب، ١٩٨/١.

عز الدين، حسن بن سليمان بن محمد بن خالد، ٢٢٥/١.

عز الدين، حسن بن علي بن احمد بن يوسف، ابن عشره كركي، ٢٣٢/١، ٢٩٩، ٣٩٥، ١٩١/٦.

عز الدين، حسن بن علي بن محمد بن علي، ابن ابرز، ٣٠٣/١، ١٦٥/٦.

عز الدين، حسن بن فضل، ٣٣٨/١.

عز الدين، حسن سمناني، ٢٢٨/١.

عز الدين، حسين استرابادى، ٣٤/٢.

عز الدين، حسين بن حسام عيناثى عاملی، ٤١/٢، ٦٤.

عز الدين، حسين بن عبد الصمد عاملی جبعی، ١١٩/٢.

عز الدين، حسين بن علي عاملي ميسي، ١٨١/٢.

عز الدين، حمزه بن علي بن ابو المحاسن زهره...

ابو المكارم، ٢٢٧/٢.

عز الدين، ذو الفقار بن ابي طاهر شرفشاهي، ٣١٠/٢.

عز الدين، شرفشاه بن محمد نيشابوري، ٢٢/٣.

عز الدين، علي بن ابو زيد، ٣٩٥/٣.

عز الدين، عمار بن محمد بن حمدان حمداني، ٣٧٢/٤.

عز الدين، قاسم بن عباد حسني نقيب، ٤٩٣/٤.

عز الدين، مجتبي بن محمد حسني كليني، ٢٧/٥.

عز الدين، محمد شاه بن قاسم حسني وراميني، ١٨٧/٥.

عز الدين، مرتضي، بن محمد بن تاج الدين حسني كيسكي، ٣٣٤/٥.

عز الدين، يحيى بن مرتضي سعيد شرف الدين ابو الفضل محمد، ٥٢٨/٣.

عزيز الله حسيني اردبيلي، ٣٧٥/٣.

عزيز (سيد -) حسيني جزايري، ٣٧٤/٣.

عزيزي بن عراقي حسني/حسيني، زاهد، ٣٧٥/٣.

عزيزي، هزار اسيف بن محمد شجاع الدين، ٤٦١/٥.

عصمي هروي شيعي امامي، ابو غانم، ٣٨٤/٤، ١١٠/٦.

عطاء الله بن فضل الله دشتکی شیرازی جمال الدین هروی، ۳۷۶/۳، ۳۸۰.

عطاء الله بن محمود حسینی، ۳۸۰/۳.

عطاء الله رود سری گیلانی کمال الدین، ۳۷۹/۳.

عطار، ابو الحسین بن احمد، ۷۸/۶.

عطار همدانی، حسن بن احمد بن حسن صدر الحفاظ ابو العلاء، ۱۸۹/۱.

عطیه بن ابراهیم بن علی، ۳۸۱/۳.

عفجری، ابو محمد، ۱۴۰/۶.

عقیل بن حسین بن محمد بن علی بن اسحاق بن عبد الله بن جعفر بن عبد الله بن جعفر بن محمد بن علی بن ابی طالب (ع)،
ابو العباس، ۳۸۲/۳.

عقیل بن محمد سرقندی، ۳۸۲/۳.

عقیقی مشهدی حسینی، رضا بن داعی بن احمد، ۳۵۶/۲.

عکبری، ابو منصور محمد بن ابو نصر محمد بن احمد بن حسین بن عبد العزيز معدل، ۱۴۴/۶.

عکبری، محمد بن محمد بن نعمان، ۲۸۸/۵.

علام، (سید امیر -)، ۳۸۳/۳.

علامه حلّی، حسن بن یوسف بن علی بن مطهر، ۳۹۶/۱.

علم الهدی، علی بن حسین بن موسی بن محمد، ۳۲/۴.

علم بن سیف بن منصور، ۳۸۳/۳.

علوی، ابو محمد، ۱۴۱/۶.

علوی، ابو هاشم، ۱۵۶/۶.

علوی اسماعیل بن حیدر بن حمزه عباسی، ۱۱۷/۱.

علوی، بدران بن شریف بن ابو الفتح حسینی موسوی اصفهانی، ۱۳۲/۱.

علوی بن اسماعیل حسینی بحرانی، ۳۸۵/۳.

علوی، حسن بن احمد بن قاسم بن محمد بن علی بن ابی طالب، ۱۸۹/۱.

علوی، حسن بن عبد الله ۲۳۱/۱.

علوی، حسن بن نجم الدین عبیدلی عاملی، ۳۸۵/۱.

علوی، حسین بن حسن معروف به ابن اخی الکواکب، ۶۶/۲.

علوی، داعی بن رضا، ۳۰۱/۲.

علوی، زید بن جعفر، ۳۶۵/۲.

علوی، زید بن ناصر، ۴۱۸/۲.

علوی سیلقی، ابو طالب بن مهدی، ۹۶/۶.

علوی، ظفر بن داعی بن مهدی عمری استرآبادی، ۸۰/۳.

علوی، عبد الحمید بن عبد الحمید، جلال الدین، ۱۱۲/۳.

علوی، علی بن حسن بن علی بن محمد بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب، ۴۷۳/۳.

علوی عمری، ابو یعلی بن ابو هیجاء، ۱۶۲/۶.

علوی، محمد بن علی بن محمد عباسی ابو عقیل، ۲۴۲/۵.

علوی مرائی، ابو الحسین بن علی، ۷۸/۶.

علوی موسوی، ابو الحسین بن مهلوس، ۸۰/۶.

علوی، ناصر بن محمد حسینی، ۳۷۱/۵.

علوی، ناصر بن خسرو بن حارث... معروف به ناصر خسرو، ۳۶۳/۵.

علوی، یحیی بن ظفر بن داعی بن مهدی بن جعد... علوی عمری استرآبادی، ۵۳۳/۵.

علی آملی، ۳۷۲/۳، ۳۸۶.

علی استرابادی، زین الدین، ۴۴۱/۳.

علی استرابادی، شرف الدین، ۴۴۱/۳.

علی اصغر بن محمد یوسف قزوینی، ۴۴۵/۳.

علی انجوی شیرازی، شاه مظفر الدین، ۴۴۶/۳.

علی باقی، سید شرف زین الدین، ۲۷۳/۴.

علی بن ابراهیم، ۳۸۷/۳.

علی بن ابراهیم بن ابی طالب ورامینی، نجم الدین، ابو تراب، ۳۸۷/۳.

علی بن ابراهیم بن حسن بن ابراهیم بن ابی جمهور احسائی، ۳۸۸/۳.

علی بن ابراهیم عریضی علوی حسینی، ۳۸۷/۳.

علی بن ابو ابراهیم محمد بن علی بن حسن بن ابو المحاسن...، ۳۸۹/۳.

علی بن ابو الحسن موسوی عاملی، ۳۸۹/۳.

علی بن ابو الحسین راوندی، ابو الفرّج، ۳۹۴/۳، ۱۱۷/۴.

علی بن ابی جید، ابو الحسین، ۳۹۵/۳.

علی بن ابی الرضا علوی حائری، ابو الحسن، ۳۹۵/۳.

علی بن ابی زید/یزید بن ابو یعلی عز الدین، ۳۹۵/۳.

علی بن ابی سعد بن ابو الفرّج خیاط، ابو الحسن، ۳۹۵/۳.

علی بن ابی سعد بن علی کاشانی، ابو طاهر، ۳۹۶/۳.

علی بن ابی سهل حاتم بن ابی حاتم قزوینی، ابو الحسن، ۳۹۷/۳.

علی بن ابی طالب بن محمد بن ابی طالب تمیمی مجاور نجف اشرف، ۳۹۸/۳.

علی بن ابی طالب حسینی آملی، ۳۹۷/۳.

علی بن ابی طالب خیاری رازی، رشید الدین، ۳۹۷/۳.

علی بن ابی طالب زحنی/زیمتنی، شهاب الدین، ۳۹۷/۳.

علی بن ابی طالب سیلقی، ۳۹۸/۳.

علی بن ابی عبد الله بن علی هوشمی، ابو الحسن، ۴۰۰/۳.

علی بن ابو الفتوح حسین بن علی، صدر الدین، ۴۰۰/۳.

علی بن ابو الفضل بن مدینج حسینی دیباجی، ۴۰۰/۳.

علی بن ابی القاسم بن ربیعہ مسکنی، ۴۰۱/۳، ۴۱۳، ۱۶۵/۶.

علی بن ابی القاسم شعرانی عربی حسینی جعفری، ۲۲۷/۴.

علی بن ابی قره، ۴۰۱/۳، ۲۳۲/۴، ۱۶۹/۶.

علی بن ابی المعالی بن حمزه علوی حسینی، ۴۰۱/۳.

علی بن احمد بن ابی جید، ۴۰۱/۳، ۴۱۳، ۱۶۵/۶.

علی بن احمد بزوفری، ۴۰۱/۳.

علی بن احمد بن ابی عبد الله برقی، ۴۱۰/۳.

علی بن احمد بن حسین بن محمد بن قاسم، معین، ۴۰۲/۳.

علی بن احمد بن خاتون عاملی عینائی، ۴۰۲/۳.

علی بن احمد بن سماقه عاملی مشغری، ۴۰۶/۲.

علی بن احمد بن طراد مطارآبادی، زین الدین، ۴۰۷/۳.

علی بن احمد بن عباس بن محمد بن عبد اللہ بن ابراہیم بن محمد بن ابو یحییٰ عبد اللہ نجاشی بن عسم بن سمعان اسدی کوفی، ۴۰۳/۳.

علی بن احمد بن عبد اللہ علوی محمدی مازندرانی، ۴۱۰/۳.

علی بن احمد بن محمد بن ابراہیم حسینی، ۴۱۱/۳.

علی بن احمد بن محمد بن ابو جامع عاملی، ۴۱۲/۳.

علی بن احمد بن محمد بن ابو جید طاهر قمی اشعری، ابو الحسن/ابو الحسین، ۴۱۳/۳.

علی بن احمد بن محمد بن علی جمال الدین بن تقی الدین بن صالح بن شرف عاملی جبعی نحاری معروف به ابن الحجہ، ۴۲۷/۳.

علی بن احمد بن محمد صیداوی، ۴۱۱/۳.

علی بن احمد بن محمد عدل زین الدین، ۴۱۱/۳.

علی بن احمد بن محمد لبّاد اصفہانی، ۴۱۹/۳.

علی بن احمد بن محمد معصوم بن سید نظام الدین احمد بن ابراہیم بن سلام اللہ بن عماد الدین مسعود بن صدر الدین محمد بن سید امیر غیاث الدین منصور بن امیر صدر الدین محمد شیرازی حسینی مدنی، ۴۲۹/۳.

علی بن احمد بن موسیٰ بن محمد تقی الجواد علوی کوفی، ابو القاسم، ۴۲۰/۳.

علی بن احمد بن موسیٰ عاملی نباطی، ۴۳۶/۳.

علی بن احمد بن نعمہ اللہ خاتون عاملی عینائی، ۴۰۲/۳، ۴۳۸.

علی بن احمد بن یحییٰ مزیدی حلّی، ۴۰۲/۳، ۴۳۸، ۳۲۷/۴.

علی بن احمد رمیلی، ۴۰۵/۳.

علی بن احمد سدید حلّی، ۴۱۹/۳.

علی بن احمد طوسی، ابو الحسن، ۴۰۹/۳.

علی بن احمد عاملی حائینی، ۴۱۰/۳.

علی بن احمد علوی، ۴۱۰/۳.

علی بن احمد فتحکری/فنجکری ادیب نیشابوری، ۴۱۱/۳، ۴۱۶.

علی بن احمد کوفی، ابو القاسم، ۴۰۳/۳.

علی بن احمد گرگانی جوهری، ابو الحسن، ۴۰۱/۳.

علی بن احمد نسوی، ۴۳۷/۳.

علی بن (... استرابادی، ۴۴۲/۳.

علی بن اسحاق معادی، ۴۴۵/۳.

علی بن اسماعیل، ۴۴۵/۳.

علی بن بشاره عاملی شقراوی حنط، ۴۴۳/۳.

علی بن بلال مهلبی، ۴۴۷/۳، ۴۵۵.

علی بن بندار بن محمد هوشمی، ۴۴۷/۳.

علی بن بوقی، شیخ صدوق فخر الدین، ۴۴۷/۳.

علی بن تاج الدین بن محمد، سید شرف الدین ابو الحسن حسنی کیشکی، ۴۴۷/۳.

علی بن تاج الدین حسن سرابشوی، ۴۷۱/۳، ۴۷۲.

علی بن ثابت عصیده سوراوی، سید شمس الدین، ۴۴۹/۳.

علی بن جبیر، ۴۴۹/۳.

علی بن جعفر بن حسین بن قدامه موسوی نیشابوری خراسانی ملقب به رئیس خراسان، ۴۵۰/۳.

علی بن جعفر بن شعره حلّی جامعانی، جمال الدین ابو الحسن، ۴۵۱/۳.

علی بن جعفر بن علی بن عبد اللہ بن احمد جعفری دیسی (دہستان) تاج الدین، ۴۴۹/۳.

علی بن جعفر بن علی مدائنی علوی، ۴۵۱/۳.

علی بن حاتم بن ابی حاتم بن ابی حاتم قزوینی، ابو الحسن، ۴۵۳/۳.

علی بن حبشی بن قوتی بن محمد کاتب، ابو الحسن، ابو القاسم، ۴۵۵/۳، ۴۵۶.

علی بن حبشی کاتب، ۴۵۶/۳.

علی بن حجه اللہ بن شرف الدین علی بن عبد اللہ... سید امیر شرف الدین، ۱۹/۳، ۴۵۷.

علی بن حسن، ۴۶۳/۳.

علی بن حسن بن ابراہیم حلبی حسینی عریضی، ۴۶۴/۳.

علی بن حسن بن احمد بن مظاہر، زین الدین، ۴۶۴/۳.

علی بن حسن بن حسین بن حسن، ۴۶۹/۳.

علی بن حسن بن شاذان قمی، ۴۷۳/۳.

علی بن حسن بن شدقم، ۴۶۹/۳.

علی بن حسن بن علی، ۴۸۳/۳.

علی بن حسن بن علی بن محمد بن علی بن حسن بن علی بن ابی طالب، سید ابو الحسن، ۴۷۳/۳.

علی بن حسن بن علی بن حسن بن علی بن شدقم بن ضامن بن محمد... سید شمس الدین / زین الدین، ۴۷۳/۳.

علی بن حسن بن علی بن عبد اللہ بن مادہ الاخنفی مقيم كاشان، ۴۸۴/۳.

علی بن حسن بن علی بن محمد حرّ عاملی، ۴۸۴/۳.

علی بن حسن بن علی دستگردی، ۴۸۳/۳.

علی بن حسن بن علی طبری، تاج الدین، ۴۸۴/۳.

علی بن حسن بن غلاله/علالا، ۴۸۲/۳.

علی بن حسن بن فضل بن حسن بن فضل طبرسی، ۴۸۰/۳.

علی بن حسن/حسین بن محمد استرابادی، ملا زین الدین، ۴۴۱/۳، ۴۸۴، ۲۳۷/۴.

علی بن حسن بن محمد بن حسن خازن حائری، ۴۸۶/۳.

علی بن حسن بن محمد بن صالح بن اسماعیل جبعی عاملی کفعمی حارثی، ۴۸۸/۳.

علی بن حسن بن مظاهر حلّی نجیب الدین، ۴۹۰/۳.

علی بن حسن حسینی، ۴۶۵/۳.

علی بن حسن زواری، ۴۶۵/۳.

علی بن حسن زین الدین - علی بن حسن بن محمد استرابادی.

علی بن حسن سبزواری، ۴۶۹/۳.

علی بن حسن سرابشروی - علی بن تاج الدین حسن.

علی بن حسین بن ابو الحسن حسینی موسوی عاملی جبعی، سید نور الدین، ۳۹۲/۳، ۴۹۰.

علی بن حسین بن ابی الحسن واران، ادیب مرشد الدین، ۴۹۲/۳.

علی بن حسین بن احمد بن علی بن ابراهیم بن محمد علوی جوانی، سید ابو الحسن، ۴۹۳/۳.

علی بن حسین بن احمد بن طحال بغدادی،

علی بن حسین بن حسان بن باقی قرشی (سید -)، ۴۹۴/۳، ۱۷۰/۶.

علی بن حسین بن حماد بن ابی الخیر لیثی واسطی، ۵۰۰/۳، ۱۰۳/۴.

علی بن حسین بن عبد العالی عاملی کرکی، ۵۱۹/۳، ۱۵۲/۴.

علی بن حسین بن علی رازی، ۵۰۳/۳، ۵۱۸.

علی بن حسین بن علی مسعودی هذلی، ابو الحسن، ۵۰۴/۳.

علی بن حسین بن محمد، ۵۰۸/۳، ۱۰۰/۴.

علی بن حسین بن محمد بن محمد صائغ حسینی عاملی، ۵۰۹/۳.

علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، ۲۱/۴.

علی بن حسین بن موسی بن محمد موسوی، شریف مرتضی، ۳۲/۴.

علی بن حسین جاستی، نجم الدین ابو القاسم، ۴۹۳/۳، ۵۰۱.

علی بن حسین حسینی، سید ابو طالب، ۴۹۷/۳.

علی بن حسین حسینی خوزی، سید ابو البرکات، ۴۹۸/۳.

علی بن حسین خیاط، ۴۹۵/۳.

علی بن حسین شفیهنی، ابو الحسن، ۵۰۲/۳.

علی بن حسین طیب، کمال الدین، ۴۹۵/۳.

علی بن حسین عبدانی راوندی، ابو الفرج، ۵۰۱/۳، ۱۲۱/۴.

علی بن حسین کاشفی واعظ بیهقی سبزواری، ۵۱۲/۳.

علی بن حسین واعظ غزنوی، ۹۵/۴.

علی بن حسین منجم، ۵۱۹/۳.

علی بن حسین موسوی، شریف مرتضی، ۳۲/۴.

علی بن حسین واعظ غزنوی، ۹۵/۴.

علی بن حلّی (طّی)، زین الدین ابو القاسم، ۱۰۲/۴، ۱۱۷، ۲۰۰، ۱۲۳/۶.

علی بن حماد بن عبید الله عبدی بصری، ۱۰۱/۴.

علی بن حماد واسطی - علی بن حسین بن حماد.

علی بن حمد بن سعد واعظ، ۱۰۴/۴.

علی بن حمزه طبرسی قمی، ۱۰۴/۴.

علی بن حمزه طوسی، ۱۰۵/۴.

علی بن حیدر علی قمی، نور الدین، ۱۰۶/۴.

علی بن خازن، ۱۰۷/۴.

علی بن خالد مراغی، ۱۰۷/۴.

علی بن خلف بن عبد المطلب... حویزی، ۱۰۸/۴.

علی بن دقاق قمی، ۱۱۵/۴.

علی بن دقماق حسینی، ۱۱۶/۴.

علی بن راوندی - علی بن ابو الحسین راوندی.

علی بن زهره حسینی علوی حلبی، ۱۳۲/۴.

علی بن زهره عاملی جبعی، ۱۳۳/۴.

علی بن زید بن محمد، ابو الحسن بیهقی نیشابوری فرید خراسان، ۷۱/۶.

علی بن زید حسینی آبی، ۱۳۳/۴.

علی بن زیرک قمی، ۱۳۳/۴.

علی بن زین الدین بن محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی عاملی، ۱۳۳/۴.

علی بن سعد بن ابی الفرّج خَیاط، ۱۳۴/۴.

علی بن سعید بن هبه الله راوندی، ۱۳۵/۴.

علی بن سکون - علی بن محمد بن محمد بن علی.

ص: ۴۵۶

علی بن سلیمان بحرانی، ۱۳۶/۴.

علی بن سلیمان بحرانی، کمال الدین/جمال الدین، ۱۳۶/۴.

علی بن سلیمان حسنی، ۱۳۹/۴.

علی بن سودون عاملی، ۱۳۹/۴.

علی بن سیف النبی بن منتهی حسنی مرعشی، ۱۳۹/۴.

علی بن سیف بن منصور، ۱۳۹/۴.

علی بن شاه محمود بافقی، ۱۴۰/۴.

علی بن شبیل بن اسد وکیل، ابو القاسم، ۱۴۰/۴.

علی بن شهر آشوب بن سروی مازندرانی، ۱۴۲/۴.

علی بن شهیننه حلّی، ۱۴۳/۴.

علی بن صائغ - علی بن حسین بن محمد صائغ.

علی بن طاووس حسنی، ۱۴۶/۳.

علی بن طراد - علی بن احمد بن طراد مطار آبادی.

علی طیب - علی بن حسن طیب.

علی بن سیف بن جبیر - علی بن جبیر ۴۴۹/۳.

علی بن طی فقعیانی عاملی، ۱۱۷/۴، ۱۱۸.

علی بن عبد الجبار بن عبد الله مقری رازی، ۱۱۹/۴.

علی بن عبد الجبار بن فضل الله بن مسکن، ۱۱۹/۴.

علی بن عبد الجبار بن محمد طوسی، ۱۱۹/۴.

علی بن عبد الجلیل بیاضی، ۱۲۰/۴.

علی بن عبد الجلیل نیلی، ۱۲۰/۴.

علی بن عبد الحسین بن سلطان موسوی حسینی، ۱۲۱/۴.

علی بن عبد الحسین موسوی حلّی، ۵۱۱/۳.

علی بن عبد الحمید بن فخار، ابو الحسن علم الدین علوی موسوی نسابه، ۱۲۱/۴، ۱۲۳.

علی بن عبد الحمید حسینی نجفی - علی بن عبد الکریم بن عبد الحمید نجفی.

علی بن عبد الحمید نیلی، نظام الدین ابو القاسم، ۱۲۵/۴، ۲۵۹.

علی بن عبد الرحمان، ابو الحسن، ۱۲۸/۴.

علی بن عبد الرحمان بن عیسیٰ قناتی کاتب، ۱۲۸/۴.

علی بن عبد الصمد بن محمد سبزواری، ۱۴۷/۴.

علی بن عبد الصمد تمیمی سبزواری، ۱۴۷/۴.

علی بن عبد الصمد حارثی همدانی (عموی شیخ بهائی)، ۱۵۱/۴.

علی بن عبد الصمد کرد و حینی، ۱۴۷/۴.

علی بن عبد الصمد نیشابوری، ۱۴۷/۴.

علی بن عبد العالی - علی بن حسین بن عبد العالی عاملی کرکی.

علی بن عبد العالی میسی، ۱۵۲/۴.

علی بن عبد العالی میسی، ابن مفلح، ۱۵۲/۴.

علی بن عبد العزیز بن محمد امامی، ۱۵۹/۴.

علی بن عبد العزیز جرجایی، ۱۵۹/۴.

علی بن عبد العزیز نیشابوری، ۱۵۹/۴.

علی بن عبد الکریم بن احمد بن طاووس حسنی، ۱۵۹/۴.

علی بن عبد الکریم بن عبد الحمید، ابو القاسم بهاء الدین حسینی نجفی، ۱۶۰/۴، ۱۶۸.

علی بن عبد الکریم بن علی بن محمد حسینی، ۱۷۲/۴.

علی بن عبد اللہ بن ابی منصور رازی، ۱۷۳/۴.

ص: ۴۵۷

علی بن عبد اللہ بن احمد بن حمزہ جعفری، ۱۷۳/۴.

علی بن عبد اللہ بن علی بن عبد اللہ بن احمد قزوینی، ۱۷۴/۴.

علی بن عبد اللہ بن وصیف ناشی اصغر حلاء متکلم بغدادی، ۱۷۵/۴.

علی بن عبد اللہ زیادی، ۱۷۴/۴.

علی بن عبد اللہ وراق، ۱۷۵/۴.

علی بن عبد المجید - علی بن عبد الحمید حسینی نجفی.

علی بن عبد المطلب قمی، ۱۷۵/۴.

علی بن عبد الواحد بن علی بن جعفر نهدی حمیری، ۱۷۶/۴، ۱۷۷.

علی بن عبید اللہ بن حسن معروف به حسکا رازی بن حسین بن حسن بن حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه،
۱۷۸/۴.

علی بن عریضی، شیخ مجد الدین، ۱۹۰/۴.

علی بن عریضی حسینی، سید ابو الحسن، ۱۹۰/۴.

علی بن علوان حسینی کاملی بعلبکی، ۱۹۱/۴.

علی بن علی بن ابی طالب، ۱۴۷/۴، ۱۹۲.

علی بن علی بن حسن بن جعفر مزرعانی، ۱۹۴/۴.

علی بن علی بن حسین بن ابی الحسین موسوی حسینی عاملی جعی مکی، ۱۹۴/۴.

علی بن علی بن طی عاملی، ابو القاسم زین الدین، ۱۰۲/۴، ۲۰۰، ۱۲۳/۶.

علی بن علی بن عبد الصمد تمیمی نیشابوری سبزواری، ۲۰۲/۴.

علی بن علی بن محمد (جمال الدین) بن طی عاملی، ابو القاسم، ۱۱۷/۴، ۱۱۸، ۲۰۰، ۱۸۶/۶.

علی بن علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن احمد بن محمد بن احمد بن محمد بن طاووس حسنی حلّی، ۲۰۳/۴.

علی بن علی بن نما، ۲۰۷/۴.

علی بن علی شریف قاری استرآبادی ملا عماد الدین استرآبادی ملا عماد مازندرانی کلباری، ۴۴۲/۳، ۱۹۳/۴.

علی بن علی بن عبد الله... شولستانی، ۱۹/۳، ۴۵۷.

علی بن عیسیٰ فخر الدین ابو الفتح اربلی، ۲۰۸/۴.

علی بن فاضل مازندرانی، شیخ زین الدین، ۲۲۱/۴.

علی بن فخر الدین هاشمی عاملی، ۲۲۱/۴.

علی بن فرج [علی بن محمد بن فرج] سوراوی، ۲۲۱/۴، ۲۹۳.

علی بن فضل بن حسن بن فضل طبرسی، ۲۲۳/۴.

علی بن فضل الله بن حسن حسنی راوندی، ۲۲۳/۴، ۲۲۵.

علی بن قاسم بن رضا حسینی محدث، ۲۲۶/۴.

علی بن کامل بن رضوان، ۲۳۰/۴.

علی بن محسن بن علی بن محمد بن داوود بن ابراهیم بن تمیم قحطانی قاضی تنوخی، ۴۷۵/۳، ۲۳۰/۴.

علی بن محسن شریحی، بهاء الدین، ۲۳۰/۴.

علی بن محمد امامی اصفهانی، ۲۳۳/۴.

علی بن محمد بساط بغدادی، قاضی ابو الحسن،

علی بن محمد بن ابو الحسن بن عبد الصمد، ٢٣١/٤، ٢٧٤، ٢٩٢، ٣١٤.

علی بن محمد بن ابو بکر احمد بن حسین بن احمد خزاعی رازی نیشابوری، ٢٣٥/٤.

علی بن محمد بن ابی قره، ٤٠١/٣، ٢٣٢/٤، ١٩٦/٦.

علی بن محمد بن ابی نزار شرفیه واسطی کافی، ابو الحسن، ٢٣٢/٤.

علی بن محمد بن احمد بن صالح سیبی/سلیبی، قسینی، ٢٣٥/٤.

علی بن محمد بن احمد بن علی بن اعرج حسینی عبیدلی، ٢٣٥/٤.

علی بن محمد بن اسماعیل محمدی، سید جمال الساده، ٢٣٦/٥.

علی بن محمد بندار، ٢٣٨/٤.

علی بن محمد بن بهدل اصفهانی، ابو القاسم، ٢٣٨/٤.

علی بن محمد بن جعفر حسینی استرآبادی، ٢٣٩/٤.

علی بن محمد بن جمهور، شمس الدین، ٢٣٩/٤.

علی بن محمد بن حسام ظهیر الدین، ٢٤١/٤.

علی بن محمد بن حسن بن حسین بن بابویه قمی، نجم الدین، ٢٤١/٤.

علی بن محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی عاملی جبعی اصفهانی، ٢٤٥/٤.

علی بن محمد بن حسن بن محمد بن عبد العزیز کاتب تهامی عاملی شامی، ٢٤٢/٤.

علی بن محمد بن حسن بن محمد خازن کربلاء زین الدین، ٢٤٢/٤.

علی بن محمد بن حسین بن علی بن مطهر، ٢٤٧/٤.

علی بن محمد بن حمدان [بن محمد] حمدانی، ٢٥١/٤.

علی بن محمد بن حیدر بن بابویه، ٢٥٢/٤.

علی بن محمد بن دقماق شریف حسینی، ۲۴۷/۴.

علی بن محمد بن رشید آوی، خواجه رشید الدین وزیر، ۲۵۲/۴.

علی بن محمد بن زبیر قرشی کوفی، ۲۳۱/۴، ۲۵۷.

علی بن محمد بن زهره حسینی حلّی، ۲۵۹/۴.

علی بن محمد بن سندی، ۲۵۹/۴.

علی بن محمد بن شاکر مؤدب واسطی، ۲۵۱/۴، ۲۵۹.

علی بن محمد بن عبد الحمید نیلی، ۲۵۹/۴.

علی بن محمد بن عبد اللّٰه بن احمد بحرانی، ۲۶۱/۴.

علی بن محمد بن عبد اللّٰه بن اذینه، ۲۶۲/۴.

علی بن محمد بن عزّ الشرف حسنی، ۲۶۴/۴.

علی بن محمد بن علان کلینی، ۲۶۴/۴.

علی بن محمد بن علوی عمری معروف به ابن صوفی نسابه، ۲۷۲/۴، ۲۸۷.

علی بن محمد بن علی باقر (ع)، ۲۶۹/۴.

علی بن محمد بن علی بن حسین بن عبد الصمد تمیمی، ۲۷۴/۴، ۲۹۲.

علی بن محمد بن علی بن زید استرابادی فصیحی نحوی، ۲۷۷/۴.

علی بن محمد بن علی بن قاسم رازی علوی،

علی بن محمد بن علی بن محمد علوی عمری نسابه معروف به ابن صوفی، ۲۷۲/۴، ۲۸۷.

علی بن محمد بن علی خزاز رازی قمی، ۲۸۱/۴.

علی بن محمد بن علی شعیری، ۲۸۴/۴.

علی بن محمد بن علی طبری آملی کحی، ۲۸۵/۴.

علی بن محمد بن علی طوسی، ۲۹۱/۴.

علی بن محمد علی کاشانی، ۲۸۶/۴.

علی بن محمد بن علی کاشانی، نصیر الدین، ۲۹۱/۴، ۲۹۳.

علی بن محمد بن فرج، ۲۹۳/۴.

علی بن محمد بن قولویه، ۲۹۴/۴.

علی بن محمد بن علی بن محمد بن محمد بن سکون حلّی، ۲۹۶/۴، ۲۹۸، ۱۸۱/۶.

علی بن محمد بن محمد بن نعمان، ۲۹۸/۴.

علی بن محمد بن محمد ترکه، ۲۹۷/۴.

علی بن محمد بن معالی عاملی، ۳۰۲/۴.

علی بن محمد بن متیل، ۲۹۴/۴.

علی بن محمد بن مکی بن عیسی... شامی عاملی جبلی جبعی، ۳۰۳/۴.

علی بن محمد بن مکی بن محمد بن حامد بن محمد عاملی جزینی، ۲۷۲/۴، ۳۰۹.

علی بن محمد بن یحیی مذکر، ۳۰۳/۴، ۳۱۵.

علی بن محمد بن یوسف بن ثابت، ۳۲۴/۴.

علی بن محمد بن یوسف بن مهجور فارسی شیرازی معروف به ابن خالویه، ۳۲۳/۴، ۳۲۴.

علی بن محمد بن یوسف حرّانی، ۳۲۴/۴.

علی بن محمد بن یونس عاملی، عنجری نباطی

بیاضی، ۳۱۶/۴، ۳۶۲، ۳۶۸، ۱۴۰/۶.

علی بن محمد جاستی، رشید الدین، ۲۴۰/۴.

علی بن محمد جزری عاملی شامی، ۲۳۹/۴.

علی بن محمد جوسقی قزوینی، ۲۴۰/۴.

علی بن محمد حبشی کاتب، ابو الحسن، ۴۵۶/۳، ۲۴۰/۴.

علی بن محمد حرّ عاملی، ۲۴۶/۴.

علی بن محمد حسینی خجندی ساکن ری، ۲۴۲/۴.

علی بن محمد رازی قمی، ۲۸۱/۴.

علی بن محمد رازی متکلم، ۲۵۷/۴.

علی بن محمد راشدی، ۲۵۷/۴.

علی بن محمد رهقی قهب بن ولید، ۲۵۷/۴.

علی بن محمد زوزنی، ۲۵۸/۴.

علی بن محمد عدوی شمشاطی، ۲۶۳/۴.

علی بن محمد علقمی، ۲۶۸/۴.

علی بن محمد علوی رازی، ۲۷۱/۴.

علی بن محمد عمری - علی بن محمد بن علی بن محمد عمری نسابه.

علی بن محمد فزاری، ۲۹۵/۴.

علی بن محمد قرشی، ابن زبیر، ۲۹۳/۴.

علی بن محمد کاتب، ابو الحسین، ۲۹۴/۴.

علی بن محمد لویزانی، ابن دعیم، ۲۹۶/۴.

علی بن محمد لیشی واسطی، ۳۱۲/۴.

علی بن محمد متطبب درقم، ۲۹۴/۴.

علی بن محمد مدائنی، ۳۰۳/۴.

علی بن محمد مذکر - علی بن محمد بن یحیی.

علی بن محمد نظام الدین، ۳۰۲/۴.

علی بن محمد نیشابوری، ۳۱۴/۴.

علی بن محمد وشنیزی/وشنوه ای مقیم کاشان،

ص: ۴۶۰

علی بن محمد هجری بحرانی، ۳۱۵/۴.

علی بن محمود انجوی شیرازی، ۱۳۱/۴.

علی بن محمود حمصی، جمال الدین، ۳۲۶/۴.

علی بن محمود عاملی مشغری، ۳۱۵/۴.

علی بن مراد، ۳۲۶/۴.

علی بن مرتضی، ۳۲۷/۴.

علی بن مزیدی - علی بن احمد بن یحیی مزیدی.

علی بن مطهر حلّی، رضی الدین، ۳۲۷/۴.

علی بن مظاهر واسطی، ۳۲۸/۴.

علی بن مقرب، ۳۲۸/۴.

علی بن منصور بن تقی الدین بن نجم الدین بن عبد الله حلبی، ابو الحسن، ۳۳۳/۴.

علی بن منصور بن حسن مزیدی، ۳۳۳/۴.

علی بن منصور بن محمد حسینی شیرازی، ۳۳۴/۴.

علی بن موسی، ۳۳۴/۴.

علی بن موسی کندی کمیدانی، ۳۳۴/۳.

علی بن وصیف ناشی متکلم بغدادی، ۳۳۴/۴.

علی بن هبه الله بن عثمان بن احمد بن ابراهیم بن رائقه موصلی، ابو الحسن، ۳۴۵/۴.

علی بن هبه الله بن دعویدار ظهیر الدین ابو المناقب، ۳۴۶/۴.

علی بن هبه بن عثمان بن احمد بن ابراهیم بن رائقه موصلی، ابو الحسن، ۳۴۶/۴، ۳۴۷.

علی بن ہلال/بلال بن ابی معاویہ مہلبی، ۳۴۷/۴.

علی بن ہلال بن عیسیٰ بن محمد بن فضل، ۳۴۷/۴.

علی بن ہلال جزائری کرکی، زین الدین ابو الحسن، ۳۴۸/۴.

علی بن ہلال عاملی کرکی، ۳۵۲/۴.

علی بن ہیصم، ۳۵۵/۴.

علی بن یحییٰ بن علی خیاط سوراوی، ۳۵۶/۴، ۳۵۷.

علی بن یحییٰ حافظ، ۳۵۵/۴.

علی بن یوسف، ۳۶۲/۴.

علی بن یوسف بن جبیر فاضل، زین الدین، ۳۶۳/۴.

علی بن یوسف بن جعفر کلینی، سید ابو القاسم، ۳۶۴/۴.

علی بن یوسف بن حسن، ۳۶۴/۴.

علی بن یوسف بن عبد الجلیل نیلی، ظہیر الدین، ۳۶۵/۴.

علی بن یوسف بن علی بن محمد بن مطہر حلّی، ۳۶۶.

علی بن یونس عاملی نباطی بیاضی، زین الدین - علی بن محمد بن یونس...

علی حسین استرابادی - شرف الدین علی نجفی.

علی زین الدین، ۳۸۵/۳، ۱۹۲/۴.

علی شوشتری (سید -)، ۴۴۸/۳.

علی شولستانی - علی بن حجہ اللہ شولستانی.

علی شیفتکی، ملا شرف الدین، ۱۴۴/۴.

علی طیب - علی بن حسین طیب.

علی عرب - علی زین الدین.

علی فراهانی کمره ای مشهور به آقا شیخ، ۲۲۰/۴.

علی فوعی/قوعی حلبی، ۲۲۶/۴.

ص: ۴۶۱

علی فومنی گیلانی مقیم شیراز، ۲۲۶/۴.

علی قلی بن محمد خلخالی اصفهانی، ۲۲۹/۴.

علی قلی نطنزی، ۲۲۹/۴.

علی کاشی، ۲۲۷/۴، ۲۹۱.

علی مکی، مولی مجد الدین، ۳۳۰/۴.

علی منشار، زین الدین، ۳۳۱/۴.

علی نقی بن شیخ ابو العلا کمره ای محمد هاشم طغانی کمره ای شیرازی اصفهانی، ۳۳۶/۴.

علی (سید) همدانی صوفی، ۳۵۴/۳.

علی یزدی، ملا شرف الدین، ۳۵۸/۴.

عماد الدین بن یونس، ۳۶۹/۴.

عماد الدین عبد الله بن محمد من مکی، ۲۹۶/۳.

عماد الدین علی استرابادی، ۴۲۲/۳، ۳۶۸/۴.

عماد مازندرانی کلباری، ۳۶۹/۴.

عمار بن محمد بن حمدان حمدانی، عزیز الدین، ۳۷۲/۴.

عمار بن یاسر، ابو الیقظان، ۳۷۲/۴.

عمر بن ابراهیم، آوسی، ۳۷۰/۴.

عمر بن ابراهیم حسینی، سید ابو البرکات، ۳۷۰/۴.

عمر بن احمد بن منصور صفار نیشابوری، ابو حفص، ۳۷۰/۴.

عمر بن اسکندر، امیر زاهد شرف الدین، ۳۷۱/۴.

عمر بن محمد بن عمر بن محمد بن سلیم بن براء بن سیار تمیمی بغدادی، ۳۷۱/۴.

عمید الدین، عبد المطلب بن محمد اعرج حسینی، ۳۰۸/۳.

عمیر بن یحیی بن داوود فحّام، ۳۷۲/۴.

عنایت الله بسطامی مشهور به بایزید بسطامی ثانی، ۳۷۲/۴.

عنایت الله بن آقا محمد مؤمن بن محمد باقر اصفهانی، ۳۷۲/۴.

عنایت الله بن علی بن محمود قهپائی، ۳۷۴/۴.

عنایت الله نقیب اصفهانی، ۳۷۳/۴.

عوض شوشتری کرمانی (ملا -)، ۳۷۶/۴.

عیداد بن جعفر بن محمد بن علی بن خسرو دیلمی، ۳۷۷/۴.

عیسی (مولی قاضی -)، ۳۷۷/۴.

عیسی بن حسن بن شجاع نجفی، ۳۷۸/۴.

عیسی بن محمد بن شیخ بهاء الدین ابو الحسن علی بن عیسی بن فخر الدین بن ابو الفتح اربلی، ۳۸۲/۴.

عیسی بن محمد جزائری، ۳۷۸/۴.

عیسی بن محمد صالح بیک بن حاج شاه ولی بیک بن حاج پیر محمد بیک بن خضر شاه اصفهانی، ۳۷۹/۴.

عیسی خان اردبیلی، ۳۷۸/۴.

غاری، ابو نصر، ۱۵۰/۶.

غازی بن احمد بن ابی منصور سامانی، ۳۸۳/۴.

غازی قزوینی، ملا باقر، ۶۷/۵.

غازی قزوینی، ملا خلیل، ۲۹۲/۲.

غانم عصمی هروی شیعی، ۳۸۴/۴.

غروی مازندرانی، زین الدین بن علی، ۴۴۸/۲.

غريفى بحرانى، حسين بن حسن، ٤٢/٢.

غزنوى، على بن حسين واعظ، ٩٥/٤.

غسانى، طلحه بن عبد الله، ابو محمد معروف به عونى، ٦٥/٣.

غضائرى، احمد بن حسين، ٦٨/١.

غضائرى، حسين بن احمد بن عبد الله بن ابراهيم غضائرى، ١٤٤/٢.

ص: ٤٦٢

غفاری بغدادی، حمزه بن ابی عبد اللہ، شمس الدین، ۲۲۴/۲.

غلام ابو الحیث / ابو الجیش، طاهر، ۳۴/۳.

غنیمه بن هبه اللہ بن غنیمه الدعوی، نجم الدین، ۳۸۴/۴.

غیاث الدین شیرازی، محمد هادی بن معین الدین محمود وزیر فارس بن غیاث الدین، ۳۱۵/۵.

فائدی، احمد بن علی قزوینی، ۱۰۱/۶.

فادشاه بن محمد علوی راوندی حسینی، ۳۸۵/۴.

فارسی، ابو الحسن، ۶۷/۶.

فارسی، ابو عبد اللہ بن فارسی، ۱۰۱/۶.

فارسی، حسن بن احمد، ابو علی، ۱۸۸/۱.

فارسی، حسن بن علی، ۲۴۰/۱.

فارسی، علی بن محمد بن یوسف بن مهجور، ابو الحسن، ۳۲۴/۴.

فارسی، فضل اللہ بن محمود، ۴۶۶/۴.

فارسی، کردی بن عکبر بن کردی، ۵۰۳/۴.

فارسی، محمد بن احمد شهید، ۵۲/۵.

فارسی، محمد بن زید بن علی، ۱۸۴/۵.

فاضل، علی بن یوسف بن جبیر، زین الدین، ۳۶۳/۴.

فاضل، غازی بن احمد بن ابی منصور، ۳۸۳/۴.

فاضل فقیه، فتح اللہ بن محمد بن آزاد مسکنی، ۳۸۶/۴.

فتال، حسن بن عبد الکریم، ۲۳۰/۱.

فتال، حسن بن عبد اللہ، ۲۳۲/۱.

فتال فارسی نیشابوری، محمد بن حسن، ۱۳۵/۵.

فتال نجفی، امیر رحمہ اللہ ۳۵۳/۳.

فتال نیشابوری، محمد بن علی، ۲۴۰/۵.

فتح اللہ بن شکر اللہ کاشانی شریف (ملا -)، ۳۹۲/۴.

فتح اللہ بن عبد الملک بن فتحان واعظ قمی کاشانی، علاء الدین، ۳۸۵/۴.

فتح اللہ بن محمد بن آزاد مسکنی، ۳۸۶/۴.

فتح اللہ بن ہیبہ اللہ سلامی شاہی، حسنی / حسینی، کمال الدین، ۳۹۱/۴.

فتح اللہ کبیر شیرازی حسینی (سید شاہ -)، ۳۸۷/۴.

فتونی عاملی، حسن، ۳۳۵/۱.

فتونی عاملی، حسین، ۱۸۲/۲.

فحام (ابن...) - ابو محمد فحام.

فخار بن معد بن فخار موسوی حائری، ۳۹۴/۴.

فخار (ابن -) مرتضی بن عبد الحمید، ۳۳۳/۵.

فخر آور بن محمد بن فخر آور قمی، شمس السادہ، ۴۰۹/۴.

فخر اللہ/فخر الدین، سید علی بن عرفہ حسینی، ۱۸۹/۴.

فخر الدین، احمد بن علی بن عرفہ حسینی، ۸۸/۱.

فخر الدین، احمد بن محمد بن احمد، امام ابو سعید خزاعی، ۹۲/۱، ۸۵/۶.

فخر الدین، بابا بن محمد علوی حسینی آبی، ۱۳۰/۱.

فخر الدین، حیدر بن علی بن ابو علی محمد بن ابراہیم، ۲۵۴/۲.

فخر الدین شمیله بن محمد بن ابو ہاشم، امیر مکہ، ۲۶/۳.

فخر الدين طريحي نجفي - فخر الدين محمد.

ص: ٤٦٣

فخر الدین، علی بن بوقی صدوق، ۴۴۷/۳.

فخر الدین، علی بن حسین منجم، ۵۱۹/۳.

فخر الدین، علی بن محمد بن عز الشرف، ۲۶۴/۴.

فخر الدین، علی بن حسین کاشفی بیهقی، ۵۱۲/۳.

فخر الدین ماوراء النهری قمی (فاضل -)، ۴۰۹/۴.

فخر الدین، محمد بن علامه حلّی (حسن بن یوسف بن علی بن مطهر)، ۱۳۸/۵.

فخر الدین محمد بن احمد بن طریح رماحی نجفی معروف به شیخ فخر الدین، ۴۱۰/۵.

فخر الدین مشهدی خراسانی (سید میرزا -)، ۴۱۶/۴.

فخر المحققین - فخر الدین محمد بن حسن (علامه حلّی).

فراء کوفی، یحیی بن زیاد بن عبد الله، ابو زکریا، ۴۹۵/۵.

فراء بن ابراهیم کوفی، ۴۱۷/۴.

فراهانی شیرازی، ابو الحسن، ۷۱/۶.

فراهانی کمره ای شیرازی اصفهانی، علی نقی بن محمد هاشم، ۳۳۶/۴.

فراهیدی، خلیل بن احمد یحمدی ازدی اقدم، ابو عبد الرحمان، ۲۷۹/۲.

فرج الله بن سلمان بن محمد جزائری، ۴۲۱/۴.

فرج الله بن محمد بن درویش حویزی، ۴۱۸/۴.

فرخان (ابن -) ابو سعد بن فرخان نزیل کاشان، ۸۵/۶.

فرزادی هموسه، حسن بن علی، ۲۳۸/۱، ۷۶/۶.

فرزدق بن همام بن غالب، ۴۷۰/۵.

فرزلی، حسین بن علی عاملی، ۱۵۷/۲.

فزاري، علي بن محمد، ۲۹۵/۴.

فصیحی نحوی استرآبادی، علي بن محمد، ۲۷۷/۴.

فضل الله استرآبادی، ۴۴۸/۴.

فضل الله استرآبادی، سيد امير، ۴۴۸/۴.

فضل الله استرآبادی نجفی، امير، ۴۴۸/۴.

فضل الله بن حسين، ابو الرضا مرعشی، ۴۴۸/۴، ۴۵۰.

فضل الله بن علي بن عبید الله حسنی /حسینی امام ضياء الدين راوندى كاشانى، ۴۵۱/۴.

فضل الله بن محمد، ۴۶۶/۴.

فضل الله بن محمد كيا حسینی استرآبادی (امير -)، ۴۵۰/۴.

فضل الله بن محمود فارسی، ۴۶۶/۴.

فضل الله بن يحيى طیبی، مجد الدين كاتب واسط، ۴۶۸/۴.

فضل الله عذار شهيد، ۴۴۹/۴.

فضل الله كاشانى (مولی شاه -)، ۳۹۰/۴.

فضل بن... (معاصر علامه حلی)، ۴۴۸/۴.

فضل بن حسن بن فضل طبرسی مشهدي، امام امين الدين ابو علي، ۴۲۱/۴.

فضل بن دكين، حافظ، ابو نعيم، ۴۴۶/۴، ۱۵۰/۶.

فضل، حسين بن ابو الحسن بن خلف كاشغری، ۲/۲.

فقعانی عاملی، زين الدين بن علي، ۴۴۸/۲.

فقعانی عاملی، عبد الله بن محمد، عماد الدين، ۲۹۶/۳.

فقعانی عاملی، علي بن طی، ۱۱۸/۴، ۲۰۰.

فقيه الدين على بن حسين بن على، ابو الحسن، ٥٠١/٣.

فقيه، حسين بن احمد، ابو طيب، ٥/٢، ٢٨.

فقيه، حسين بن حسن مؤدب، ابو عبد الله، ٩٥/٢.

فقيه، خير الدين يحيى، ٢٩٩/٢.

فقيه، على بن ابو سعد بن ابو الفرج خياط، ٣٩٥/٣.

فنجكردى نيشابورى، على بن احمد اديب، ٤١١/٣.

فندرسكى موسى حسيني، ابو القاسم، ١٢٤/٦.

فوشنجى/بوشنجى، حسين بن احمد بن مغيره، ابو عبد الله، ٢٩/٢.

فولاد خراسانى (ملا -)، ٤٧١/٤.

فياض بن هدايه الله حسيني، امير، ٤٨٦/٤.

فيروز نهاوندى، ابو لؤلؤ، بابا شجاع الدين، ٤٧١/٤.

فيض الله (امير -) استاد ملا احمد اردبيلي، ٤٨١/٤.

فيض الله بن عبد الغافر حسيني تفرشى نجفى، ٤٨٢/٤.

فيض الله صاحب مفتاح الشفاء، ٤٨١/٤.

فيض الله طباطبائى (امير -)، ٤٨١/٤.

فيض كاشانى، محمد بن مرتضى معروف به ملا محسن، ٢٩٤/٥.

قائى، حسن رضوى، ٢٢٠/١، ٧٣/٦.

قائى، محمد بن محمد بن ابراهيم، سعيد ابو الحسن، ٢٥٨/٥.

قاروره (ابن -) حسين بن احمد، ابو عبد الله، ٢٢/٢.

قاری، حسین بن ابو الفضل بن محمد راوندی رشید الدین، ۴/۲.

قاری، عبد الجلیل حسینی، ۹۹/۳.

قاری، علی بن عماد الدین علی شریف استرآبادی، ۱۹۲/۴، ۳۶۸.

قاسم بن حسن/حسین بن محمد بن حسن بن معیه بن سعید، ابو جعفر، جلال الدین، ۴۹۰/۴.

قاسم بن حسین علاء الدین خلخالی، ۴۸۷/۴.

قاسم بن عباد، ۴۹۳/۴.

قاسم بن فضل بن عبد الواحد صیدلانی، ابو المطهر، ۴۹۵/۴.

قاسم بن محمد بن قاسم، حسنی شجری، ۴۹۶/۴.

قاسم بن محمد کاظمی نجفی، ۴۹۳/۴.

قاسم بن معیه، حسنی شجری، سید شمس الدین، ۴۹۶/۴.

قاضی ابو بکر، ۵۰/۶.

قاضی احمد بن علی بن حسین بن شاذان قمی، ۸۶/۱.

قاضی احمد بن علی بن قدامه، ۸۸/۱.

قاضی القضاة عبد الجبار بن احمد بن ابو مطیع همدانی، ۸۹/۳.

قاضی تاج الدین محمد بن محفوظ بن وشاح بن محمد، ابو علی، ۲۵۷/۵.

قاضی تنوخی، علی بن محسن، ابو القاسم، ۴۷۵/۳، ۱۲۱/۶.

قاضی تنوخی، محسن، ۱۰۵/۶.

قاضی جمال الدین، علی بن عبد الجبار بن محمد طوسی، ۱۱۹/۴.

قاضي جمال الدين، محمد بن حسين بن محمد بن قريب، ١٧٦/٥.

قاضي جهان حسيني قزويني، وزير، ٤٩٧/٤.

قاضي حسن بن اسحاق بن عبيد، ابو محمد، ١٩٦/١.

قاضي حسين بن عبد الجبار نزيل كاشان، ابو منصور، خطير الدين، ١٠٥/٢.

قاضي حسين معز الدين اصفهاني، ٣٦/٢.

قاضي خان (غازي خان) صدر جهان، ٤٩٦/٤.

قاضي ركن الدين، محمد بن سعد بن هبه الله بن دعويدار، ١٨٥/٥.

قاضي روم و ارميني، علي بن عبد الله بن احمد ابو يعلى علاء الدين جعفري، ١٧٣/٤.

قاضي ري، محمد بن علي بن محمد، فخر الدين، ٢٤١/٥.

قاضي زاده، عبد الخالق بن كرهودي، ١١٦/٣.

قاضي، صاعد بن محمد بن صاعد بريدي آبي، اشرف الدين، ٢٨/٣.

قاضي صفى الدين، مسعود بن عبد الكريم، ٣٣٦/٥.

قاضي طرابلسي، عبد العزيز بن ابي كامل، عز الدين، ١٦٨/٣.

قاضي عبد الجبار بن فضل الله، ٩٤/٣.

قاضي عبد الجبار بن منصور، ٩٦/٣.

قاضي عبد العزيز بن نحرير بن عبد العزيز بن براج، ابو القاسم سعد الدين، ١٧٦/٣.

قاضي عبد الله بن محمد بلدجي، ٢٩٧/٣.

قاضي عبد الواحد بن اسماعيل طبري روياني، ابو المحاسن، ٣٢٩/٣، ١٣٦/٦.

قاضي علاء الدين، اسعد بن علي بن هبه الله بن دعويدار، ١١٦/١.

قاضي علي بن بندار بن محمد هوسمي، ابو الحسن، ٤٤٧/٣.

قاضي علي بن زيد حسيني آبي، تاج الدين، ١٣٣/٤.

قاضي علي بن عبد العزيز جرجاني، ابو الحسن، ١٥٩/٤.

قاضي علي بن محمد بن يوسف ابو الحسن، ٣٢٣/٤.

قاضي علي بن محمد بساط بغدادى، ابو الحسن، ٢٣٧/٤.

قاضي، علي بن محمد فزارى، ٢٩٥/٤.

قاضي، عماد الدين ابو محمد حسن استرابادى، ١٩٥/١.

قاضي عيسى، ٣٧٧/٤.

قاضي فخر الدين، محمد بن علي بن محمد، ٢٤١/٥.

قاضي قاهره، حسن بن عبد العزيز بن محسن جبهانى، ٢٣٧/١.

قاضي قم، علي بن هبه الله بن دعويدار، تاج الدين، ابو الحسن، ٣٤٥/٣، ٣٤٦.

قاضي كاشان، احمد بن فضل الله بن علي راوندى، كمال الدين، ابو المحاسن، ٨٨/١.

قاضي كاشان، محمد بن حسين بن محمد، ابن قريب، ١٧٦/٥.

قاضي محمد بن عبد الكريم وزيرى، ١٩٤/٥.

قاضي محمد بن علي، ابو جعفر، ١٩٩/٥.

قاضي محمد بن علي بن عبد الجبار، تاج الدين، ٢٣٥/٥.

قاضي محمد بن علي مجد الدين، ١٩٩/٥.

قاضي ناصر بن ابو جعفر امامي، ٣٦٩/٥.

قاضي نعمان مصري، ٤١٧/٥.

قاضي نور الله بن محمد شاه شوستري، ٣٩٧/٥.

قاضي نور الله بن شريف شوستري، ٤٠٤/٥.

قاهره (العدل بالقاهره) حسن بن عبد العزيز بن محسن جبهاني، ٢٣٧/١.

قبادويه (ابن -) سالم بن قبادويه، ٤٧٥/٢.

قبادياني، ناصر بن خسرو بن حارث... علوي، ٣٦٣/٥.

قحطاني، علي بن محسن قاضي تنوخي، ٤٧٥/٣.

قرشي، علي بن حسين بن حسان بن باقي، ٤٩٤/٣، ١٧٠/٦.

قرشي كوفي، علي بن محمد بن زبير، ابو الحسن، ٢٣١/٤، ٢٥٧، ٢٩٣.

قرشي، يحيى بن حسن، ٤٧٧/٥.

قرقاره، نصر بن عصام بن مغيره فهري، ابو نعيم، ٣٧٧/٥.

قرني، كثير بن عبد الله بن احمد، ٥٠٣/٤.

قريب، حسين بن محمد قاضي سديد الدين، ابو محمد، ١٩١/٢.

قريب محمد بن حسين بن محمد بن قريب، ١٧٦/٥.

قريش بن سبيع بن مهنا بن سبيع، ابو محمد علوي حسيني مدني، ٤٨٩/٤، ٤٩٦.

قزويني، ابو تراب بن رويه، ٥١/٦.

قزويني، ابو ذر بن خليل، ٢٩٥/٢.

قزويني، ابو عبد الله، ١٠١/٦.

قزويني، احمد بن خليل، ٧٣/١.

قزوینی، بابا محمد صالح، ۱۳۰/۱.

قزوینی، حسین بن ابراهیم، ۳۲/۲.

[قزوینی]، خلیفه بن ابی اللحیم، ۲۷۸/۲.

قزوینی، خلیل (ملا -) بن غازی، ۲۹۲/۲.

قزوینی، داعی بن ظفر بن علی حمدانی ابو العلا، ۳۰۱/۲.

قزوینی، رضی، ۳۵۹/۲، ۱۳۶/۵.

قزوینی، روح الله بن آمیرزا حسینی سیفی، ۳۶۰/۲.

قزوینی، (طالقانی -) محمد کاظم، ۲۵۴/۵.

قزوینی، (طالقانی -) محمد مؤمن بن محمد زمان، ۲۹۷/۵.

قزوینی، طاهر بن احمد نحوی، بهاء الدین ابو محمد، ۳۴/۳.

قزوینی طوسی، عبد الله بن شاه منصور، ۲۶۸/۳.

قزوینی، ظفر بن داعی بن ظفر حمدانی، ابو سلیمان، ۷۹/۳.

قزوینی، عبد الجلیل بن ابی الحسین بن ابی الفضل واعظ، نصیر الدین، ۹۶/۳.

قزوینی، عبد العظیم بن عبد الله بن احمد بن محمد جعفری، صدر الدین، ابو القاسم، ۱۸۴/۳.

قزوینی، عبد الله بن احمد بن حمزه جعفری زینبی، ۲۲۴/۳.

قزوینی، عبد الله بن شاه منصور، ۲۶۸/۳.

قزوینی، عبد الله بن عبد الله، ۲۷۲/۳.

قزوینی، عبد الله بن علی بن عبد الله بن احمد بن حمزه، ۲۷۵/۳.

قزوینی، عبید زاکانی، ۳۴۹/۳.

قزوینی، علی اصغر بن محمد بن یوسف، ۴۴۵/۳.

- قزوینی، علی بن ابی سهل بن حاتم بن ابی حاتم، ۳۹۷/۳، ۴۵۳.
- قزوینی، علی بن عبد الله بن علی بن عبد الله بن احمد، تاج الدین ابو تراب، ۱۷۴/۴.
- قزوینی، علی بن عبد الله بن احمد بن حمزه جعفری، تاج الدین، ۱۷۳/۴.
- قزوینی، علی بن محمد جوسقی، فاضل، ۲۴۰/۴.
- قزوینی، قاضی جهان حسینی وزیر، از سادات سیفی، ۴۹۷/۴.
- قزوینی کاتب، محمد بن ابی عمران موسی بن علی بن عبد ربه، ابو الفرج، ۳۸/۵.
- قزوینی، محمد باقر بن غازی (برادر ملا خلیل)، ۶۷/۵.
- قزوینی، محمد بن حسن، رضی الدین، ۳۹۵/۱، ۱۳۶/۵.
- قزوینی، محمد بن حسین بن ابی الحسین، قطب الدین، ۱۵۲/۵.
- قزوینی، محمد بن علی حمدانی، برهان الدین، ۲۰۶/۵.
- قزوینی، محمد بن محمد صادق، امیر صدر الدین، ۲۸۳/۵.
- قزوینی، محمد بن محمد بن علی حمدانی، برهان الدین، ۲۰۶/۵، ۲۸۴.
- قزوینی، محمد بن مولانا فتح الله رفیع الدین، ۲۵۰/۵.
- قزوینی، محمد بن یوسف بن پهلوان صفر، ۳۲۱/۵.
- قزوینی، میرزا محمد شفیع بن رفیع الدین محمد واعظ، ۱۸۸/۵.
- قزوینی، محمد صالح بن محمد باقر روغنی، ۱۹۰/۵.
- قزوینی، محمد معصوم حسینی، ۲۹۷/۵.
- قزوینی، محمد مهدی بن علی اصغر، ۳۱۱/۵.
- قزوینی، محمود بن حسین بن ابی الحسین، جلال الدین، ۳۲۴/۵.
- قزوینی، مسعود بن حسین بن ابی الحسین، ۳۳۵/۵.

قزوینی، نوروز علی بن محمد تبریزی، ۳۹۵/۵.

قزوینی، هبه الله بن حمدان بن محمد حمدانی امام ابو البرکات حمدانی، ۴۵۵/۵.

قزوینی، هبه الله بن محمد بن هبه الله ۴۵۸/۵.

قسوره بن علی بن حسین بن محمد بن احمد بن ابی حجر، ابو الحارث، ۴۹۶/۴.

قسوره بن علی بن قسوره، ابو غالب، کمال الدین، ۱۰۹/۶.

قسینی، علی بن محمد بن احمد بن صالح سیبی، ۲۳۵/۴.

قسینی، محمد بن احمد بن صالح، شاگرد فخار بن معد، ۴۹/۵.

قشیری، عبد الله بن عبد الکریم بن هوازن، ابو الفتح حسینی، ۲۷۱/۳.

قصبی گرگانی، حسین بن حسن بن زید حسینی، ۹۵/۲.

قصبی گرگانی، محمد بن حسین، ۹۴/۶.

قطان، محمد بن شجاع، شمس الدین، ۱۸۷/۵.

قطب الدین رازی (ملا -)، ۴۹۶/۴، ۲۷۷/۵.

قطب الدین راوندی، سعید بن هبه الله بن حسن، ۴۸۲/۲.

قطب الدین کیدری، محمد بن حسن / حسین

بيھقی نيشابوری، ۴۹۶/۴، ۷۵/۶.

قطب الدين لاهیجی، محمد بن علی شریف دیلمی اشکوری، ۲۰۸/۵.

قطب الدين محمد بن محمد بن ابی جعفر بن بابويه، ۲۵۸/۵.

قطب الدين، محمد بن محمد رازی بويهی، ۲۷۷/۵.

قطب الدين، محمد بن محمد کاذری، ۲۷۷، ۸۲/۵.

قطیفی، ابراهیم بن سلیمان حلّی نجفی، ۵۰/۱.

قطیفی، حسین بن راشد، رضی الدین، ۱۰۲/۲.

قطیفی، عبد علی، ۱۸۹/۳.

قطیفی، محمد بن یوسف خطی بحرینی، ۳۲۰/۵.

قطیفی، یوسف بن حسین بن ابی، کریم الدین، ۵۵۵/۵.

قمی، ابو الحسن بن سعدويه، ۶۶/۶.

قمی، ابو محمد بن حسن بن داوود، ۱۳۹/۶.

قمی، احمد بن حسین بن احمد بن محمد بن دعويدار بدلا/بدله، ۶۷/۱.

قمی، احمد بن عبد القاهر بن احمد، ادیب، ۷۶/۱.

قمی، احمد بن علی بن حسین بن شاذان قاضی، ۸۶/۱.

قمی، احمد بن علی بن عبد الجبار طبرسی، ۸۸/۱.

قمی، احمد بن محمد، ۹۲/۱.

قمی، اسحاق بن محمد بن حسن بن حسین بن بابويه، ۱۱۴/۱.

قمی، جعفر بن حسین بن حسکه، ۱۴۴/۱.

قمی، حسکا (حسن) بن حسین بن بابويه، ابو محمد شمس الاسلام، ۲۰۴/۱، ۲۰۵، ۲۱۲، ۱۷۷/۲.

قمی، حسکه بن بابویه، ۱۷۸/۲.

قمی، حسن بن سید عماد الدین ابو القاسم احمد بن ابی علی، السید بو علی حسینی، ۱۸۸/۱.

قمی، حسن بن عبد العزیز بن حسین، ابو سعد/ ابو سعید، ۲۳۷/۱.

قمی، حسن بن علی بن بهلول، ۲۷۰/۱.

قمی، حسن بن علی بن زیرک، نصره الدین، ۲۹۴/۱.

قمی، حسن بن فادار، ادیب، افضل الدین ۳۳۵/۱.

قمی، حسن بن محمد بن حسن، ۳۵۹/۱، ۳۸۰.

قمی، حسین بن ابراهیم بن بابویه، ۳۳/۲.

قمی، حسین بن ابراهیم بن علی، ابو عبد الله معروف به ابن خیاط، ۱/۲.

قمی، حسین بن ابو القاسم حسن بن حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه، ۴۵/۲.

قمی، حسین بن حسن بن حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه، ابو عبد الله، ۴۲/۲.

قمی، حسین بن علاء الدین، ابو محمد، ۲۰۰/۲.

قمی، حسین بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه، ابو عبد الله، ۱۶۲/۲.

قمی، حسین بن محمد، ۱۹۱/۲.

قمی، حسین بن مؤدب، ابو عبد الله ادیب، ۸۶/۲.

قمی، سعد بن حسن بن حسین بن بابویه، ۴۷۸/۲.

قمی، شاذان بن جبرائیل بن اسماعیل، ۱۷/۳.

قمی، شیرزاد بن محمد بن محمد بن بابویه، ۲۷/۳.

قمی، عبد الرزاق بن علی لاهیجی گیلانی، ۱۴۳/۳.

قمی، عبد القاهر بن احمد بن ابی علی، ۱۹۸/۳.

قمی، عبد القاهر بن حمویه، ابو طالب، ۱۹۸/۳.

قمی، عبد الله بن فتح الله قمی کاشانی، وجیه الدین، ۲۸۳/۳.

قمی، عبد الملک بن اسحاق رضی الدین کاشانی، ۳۲۰/۳.

قمی، عبید الله بن حسن بن حسین بن بابویه نزیل ری، موفق الدین، ابو القاسم، ۳۵۲/۳.

قمی، علی بن ابو المعالی بن حمزه علوی حسینی، ۴۰۱/۳.

قمی، علی بن احمد اشعری، ابو الحسن / ابو الحسین، ۴۱۳/۳.

قمی، علی بن احمد بن محمد بن ابی جید، ابو الحسین، ۴۰۱/۳، ۷۷/۶، ۷۸.

قمی، علی بن حسن شاذان، ۴۷۲/۳.

قمی، علی بن حسین بن موسی بن بابویه، ابو الحسن، ۲۱/۴.

قمی (طبرسی -)، علی بن حمزه، ۱۰۴/۴.

قمی، علی بن حیدر، ملا نور الدین، ۱۰۶/۴.

قمی، علی بن دقاق، ۱۱۵/۴.

قمی، علی بن زیرک، واعظ، ابو الحسن، ۱۳۳/۴.

قمی، علی بن عبد المطلب، رشید الدین، ۱۷۵/۴.

قمی، علی بن عبید الله بن حسن بن حسین...، ابن بابویه، ۱۷۸/۴.

قمی، علی بن محمد بن ابو الحسن بن عبد الصمد تمیمی، ۲۳۱/۴.

قمى، على بن محمد بن على خزاز رازى، ابو القاسم، ۲۸۱/۴.

قمى، على بن محمد، جمال الدين متطبب به قم، ۲۹۴/۴.

قمى، على بن محمد بن حسن بن حسين...، ابن بابويه، ۲۴۱/۴.

قمى، على بن محمد بن حيدر بن بابويه، ۲۵۲/۴.

قمى، فتح الله بن عبد الملك بن فتحان واعظ قمى كاشانى، علاء الدين، ۳۸۵/۴.

قمى، فخر آور بن محمد بن فخر آور، شمس الساده، ۴۰۹/۴.

قمى، فخر الدين ماوراء النهرى، فاضل، ۴۰۹/۴.

قمى، محمد بن ابى الحسن بن عبد الصمد، ۳۸/۵.

قمى، محمد بن ابى نصر، زين الدين، ۴۰/۵.

قمى، محمد بن احمد بن على بن شاذان كوفى، ۵۱/۵.

قمى، محمد بن حسن بن حسوله بن صالحان خطيب، ۹۷/۵.

قمى، محمد بن رضا، ۱۸۲/۵.

قمى، محمد بن زين العرب، ناصر الدين، ۱۸۵/۵.

قمى، محمد بن عبد الله رضوى، جمال الدين ابو الفتح، ۱۹۵/۵.

قمى، محمد بن عبد العزيز بن ابى طالب، ۱۹۳/۵.

قمی، محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه، ابو جعفر، ۲۰۰/۵.

قمی، محمد بن محمد بن حسین بن مرزبان، عماد الدین، ۲۷۶/۵.

قمی، محمد بن محمد بن مانکدیم، سید مجد الدین، ۲۸۶/۵.

قمی، محمد طاهر بن محمد بن محمد حسین شیرازی نجفی، ۱۹۱/۵.

قمی، یحیی بن محمد حسینی، بهاء الدین، ۵۲۸/۵.

قنائی کاتب، علی بن عبد الرحمن بن عیسی، ابو الحسن، ۱۲۸/۴.

قوام الدین بن شمس الدین محمد حصری، ۵۰۰/۴.

قوام الدین، حسن اصفهانی (امیر)، ۱۸۰/۱.

قوام الدین، محمد بن علی بن مطهر حلّی، ۲۴۳/۵.

قوام الدین، محمد بن محمد بحرانی، ۲۵۹/۵.

قوسینی، احمد بن علی بن امیرکا، جمال الدین، ۸۶/۱.

قوسینی، حسن بن انوشیروان، سدید الدین، ۱۹۸/۱.

قوسینی، حسین بن علی بن امیرکا، بهاء الدین، ۱۵۵/۲.

قوسینی، محمد بن امیرکا بن ابی الفضل جعفری، نجم الدین، ۶۲/۵.

قوعی حلبی، علی تاج الدین، ۲۲۶/۴.

قولویه (ابن -)، جعفر بن محمد بن موسی، ۱۴۹/۱، ۱۹۶/۴.

قولویه (ابن -)، علی بن محمد، ۲۹۴/۴.

قوهده رأس الوادی ری، حسین بن ابی الفضل بن محمد، رشید الدین، ۴/۲.

قوهدی، ابراهیم بن خلیل بن شیده، عفیف الدین، ۵۰/۱.

قهپائی، عنایت الله بن علی بن محمود، زکی الدین، ۳۷۴/۴.

كابلې، اردشير بن ابو ماجد بن ابى المفاخر، ۱۱۱/۱.

كاتب، حسن بن على بن محمد، ۳۱۱/۱.

كاتب صولى، محمد بن يحيى بن عبد الله بن عباس، ۴۹/۶، ۱۰۶.

كاتب، عباس بن عمر كلوذانى، ابو الحسن، ابن ابى مروان، ۸۲/۳.

كاتب، على بن حبشى، ابو الحسن، ۴۵۶/۳، ۲۴۰/۴.

كاتب، على بن عبد الرحمان بن عيسى قنائى، ۱۲۸/۴.

كاتب، على بن محمد، ابو الحسين، ۲۵۶/۴.

كاتب، على بن محمد حسن تهامى عاملى شامى، ۲۴۲/۴.

كاتب محتسب بغداد، حسين بن احمد ابن الحجاج، ابو عبد الله، ۵/۲.

كاتب، محمد بن ابراهيم بن جعفر، ابو عبد الله نعمانى، ۳۳/۵.

كاتب، محمد بن ابى عمران موسى بن على بن عبد ربه، ابو الفرغ قزوينى، ۳۸/۵.

كاتب واسط، فضل بن يحيى بن على بن مظفر بن طيبى، مجد الدين، ۴۶۸/۴.

كاشان (نزىل -) ابو سعد بن فرحان، ۸۵/۶.

كاشان، (مشهد قالى شوران -) على بن محمد بن

علی الباقر علیہ السلام، سلطانعلی، ۲۶۹/۴.

کاشانی، ابو نعیم بن محمد، ۱۵۲/۶.

کاشانی (ابیوردی -) ابو الحسن بن ملا احمد، ۵۹/۶، ۶۰.

کاشانی، احمد بن فضل اللہ بن علی حسنی راوندی، کمال الدین، ابو المحاسن، قاضی کاشان، ۸۸/۱.

کاشانی، اسعد بن حمد، خطیر الدین، ابو علی، ۱۱۵/۱.

کاشانی، حبیب اللہ ۱۷۵/۱.

کاشانی، حسن، ۳۴۸/۱.

کاشانی، حسین بن ملا مسعود کاشانی طیب، کمال الدین، ۲۰۴/۲.

کاشانی، حسین بن عبد الجبار، قاضی خطیر الدین ابو منصور، ۱۰۵/۲.

کاشانی، رضی بن عبد اللہ بن علی جعفری، ۳۵۸/۲.

کاشانی، زین العابدین بن نور الدین حسینی، ۴۶۲/۲.

کاشانی، عبد الجبار بن علی بن عبد الجبار طوسی، ۹۴/۳.

کاشانی، عبد الرزاق، ۱۴۶/۳.

کاشانی، عبد الغفور بن شاه مرتضی، ۱۹۷/۳.

کاشانی، عبد اللہ بن فتح اللہ قمی، وجیه الدین، ۲۸۳/۳.

کاشانی، عبد الملک بن اسحاق قمی، ۳۲۱/۳.

کاشانی، عبد الملک بن فتحان، رضی الدین، ۳۲۱/۳.

کاشانی، علی بن ابی علی الحسن بن علی [بن عبد اللہ]، بن زیاره الاحنفی، ۴۸۴/۳.

کاشانی، علی بن ابی سعد کاشانی، ابو طاهر، ۳۹۶/۳.

کاشانی، علی بن محمد نصیر الدین، ۲۲۷/۴، ۲۹۱، ۲۹۳، ۳۸۱/۵.

کاشانی، علی بن محمد بن علی، رشید الدین، ابو الحسین، ۲۸۶/۴.

کاشانی، فتح الله بن شکر الله شریف، ۳۹۲/۴.

کاشانی، فتح الله بن عبد الملك بن فتحان واعظ، علاء الدین، ۳۸۵/۴.

کاشانی، فضل الله (شاه -)، برادرزاده ملا محسن کاشانی، ۳۹۴/۵.

کاشانی، محمد بن حسین بن محمد بن قریب، ۱۷۶/۵.

کاشانی، محمد بن علی جمال الدین ابو جعفر، ۲۴۱/۵.

کاشانی، محمد بن محمد بن ایوب مفید کاشانی ادیب، ۲۵۹/۵.

کاشانی، محمد بن مرتضی، ملا محسن فیض، ۲۹۴/۵.

کاشانی، مرتضی بن عبد الله بن علی جعفری سید کمال الدین، ۳۳/۵.

کاشانی، نصیر الدین کاشی، ۳۸۱/۵.

کاشانی، نور الله ۴۲۳/۵.

کاشغری، حسین بن ابی الحسن بن خلف ملقب به فضل، ۲/۲.

کاشغری، حسین بن حسن، ۴۴/۲.

کاشفا یزدی - میرزا کاشف الدین محمد اردکانی یزدی، ۵۰۲/۴.

کاشفا یزدی (قاضی بن میرزا کاشفا یزدی)، ۴۸۷/۴.

کاشفی بیهقی، علی بن حسین، فخر الدین، ۵۱۲/۳.

کاشفی سبزواری، حسین واعظ، کمال الدین هروی، ۲۰۴/۲.

کاظمی، احمد بن جواد مشهور به کلب علی، ۵۰۴/۴.

کاظمی، جواد بن سعید بن جواد کاظمی، ۱۵۷/۱.

کاظمی، عبد الکاظم، ۲۰۲/۳.

کاظمی، قاسم بن محمد، ساکن نجف اشرف، ۴۹۳/۴.

کاظمی، کلبعلی بن جواد - کاظمی، احمد بن جواد.

کاظمی، محمد امین بن محمد علی، ۶۵/۵.

کاظمی، محمود بن فتح الله حسینی نجفی، ۳۲۸/۵.

کاکیس بن علی بن قاسم، ابو الوفا علوی، ۵۰۲/۴.

الکال، محمد بن هارون، ابو عبد الله ۳۱۶/۵.

کاملی بعلبکی، علی بن علوان، ۱۹۱/۴.

کبابکی، عبد الله بن علی ابو زید کحی حسینی گرگانی، ۲۷۷/۳.

کبابکی، منتهی بن ابو زید کحی حسینی گرگانی، ۳۴۵/۵.

کبیر (امیر -)، محمد باقر بن محمد، میرداماد استرآبادی، ۶۹/۵.

کبیر (صدر -) شریف بن تاج الدین علی بن مرتضی استرآبادی، ۲۳/۳.

کبیر (طبری -)، محمد بن رستم، ۱۸۰/۵.

کتاب بن فضل الله بن کتاب حلبی، نظام الدین، ۵۰۲/۴.

کثیر بن عبد الله بن احمد قرنی/عربی، ۵۰۳/۴.

کثیر عزت، عبد الرحمن، ۱۳۵/۳، ۵۰۳.

کجی/کحی، عبد اللہ بن علی کبابکی، ابو زید حسینی گرگانی، ۲۷۷/۳، ۸۴/۶.

کجی/کحی، علی بن علی طبری آملی، ابو القاسم، ۲۸۵/۴.

کجی/کحی، محمد بن ابو القاسم بن محمد بن علی، عماد الدین، ابو جعفر، ۳۹/۵.

کجی/کحی، منتهی بن ابو زید کبابکی حسینی گرگانی، ۳۴۵/۵.

کراجکی، محمد بن علی بن عثمان، ابو الفتح، ۲۳۶/۵، ۱۱۳/۶.

کرامت جشمی، ابو سعد، ۵۰۳/۴.

کرخی، ابو محمد، ۱۳۹/۶.

کردوجینی، علی بن عبد الصمد بن محمد، ابو الحسن، بهاء الرؤساء، ۱۴۷/۴.

کردی بن عکبر بن کردی فارسی مقیم حلب، ۵۰۳/۴.

کرکی، بدر الدین بن محمد عاملی، ۱۳۲/۱.

کرکی، حسن بن علی، ۲۹۵/۱.

کرکی، حسن بن علی ابن عشره، ۲۹۹/۱.

کرکی، حسین بن حسام، ۴۱/۲.

کرکی، حسین بن سید حیدر حسینی، عاملی، ۹۶/۲، ۹۸، ۲۰۴.

کرکی، حسین بن شهاب الدین عاملی، حکیم، ۸۰/۲.

کرکی، حسین بن ضیاء الدین اردبیلی، ابو عبد اللہ حسینی عاملی، ۶۷/۲، ۸۶.

کرکی، حسین بن عبد العالی عاملی، عز الدین،

کرکی، عبد الحمید، نور الدین، ۱۱۱/۳.

کرکی، عبد العالی بن علی عاملی، ۱۶۴/۳.

کرکی، علی بن حسین بن عبد العالی، زین الدین، ابو الحسن، ۵۱۹/۳، ۲۳۰/۴.

کرکی، علی بن عبد العالی عاملی، ۱۵۲/۴.

کرکی، علی بن هلال عاملی، ۳۵۲/۴.

کرکی، علی بن هلال جزائری، زین الدین، ابو الحسن، ۳۴۸/۴.

کرکی، محمد بن حسین بن حسن موسوی عاملی، ۱۵۴/۵.

کرکی، محمد بن علی بن احمد حرفوشی، حریری عاملی شامی، ۲۱۵/۵.

کرکی، محمد بن ناصر الدین عاملی، ۳۱۳/۵.

کرکی، محمد معصوم بن محمد مهدی موسوی عاملی، ۲۹۸/۵.

کرکی، محمد مهدی بن میرزا حبیب الله موسوی عاملی، ۳۱۰/۵.

کرکی، نور الدین بن فخر الدین بن عبد الحمید عاملی، ۳۹۵/۵.

کرکی، یحیی بن جعفر بن عبد الصمد عاملی کرمانی، ابو الفضل، ۴۹۰/۵.

کرمانی، ابو الفضل، ۱۱۶/۶.

کرمانی، عوض شوشتری، ۳۷۶/۴.

کرهرودی، عبد الخالق بن کرهرودی، قاضی زاده، ۱۱۶/۳.

کریم الدین، یوسف بن حسین بن ابی قطیفی، ۵۵۵/۵.

کشاجم، محمد بن حسین بن سندی بن شاهک، ابو الفتوح، ۳۲۴/۵.

کفر خونی، احمد بن علی عاملی، ۸۷/۱.

کفر خونی، اسماعیل بن علی عاملی، ۱۲۸/۱.

کفعمی، ابراهیم بن علی عاملی، ۵۷/۱.

کفعمی، علی بن حسن حارثی عاملی، ۴۸۸/۱.

کلباری، عماد مازندرانی، ۳۶۹/۴.

کلب علی (صاحب رسالۀ نماز جمعه)، ۵۰۴/۴، ۵۰۵.

کلب علی بن جواد کاظمی، ۵۰۴/۵.

کلوذانی، عباس بن عمر بن عباس بن محمد بن عبد الملک فارسی دهقان کاتب معروف به ابن ابی مروان، ۸۲/۳.

کلینی، حسن بن ابی العزیز بن امیر کا حسینی میسره، ۱۸۵/۱.

کلینی، زیدان بن ابی دلف بخانقاه قوهده علیا، نجیب الدین، ۴۱۸/۲.

کلینی، علی بن محمد بن علان، ۲۶۴/۴.

کلینی، علی بن یوسف بن جعفر، ابو القاسم، ۳۶۴/۴.

کلینی، محمد بن مجتبی بن محمد حسنی، شمس الدین، ۲۵۷/۵.

کمال الدین، ابو غالب بن علی بن قسوره، ۱۰۹/۶.

کمال الدین، احمد بن علی بن سعید بن سعادت بحرانی، ۸۶/۱، ۵۰۵/۴.

کمال الدین بن نور الدین بن کمال الدین طیب، ۵۰۶/۴.

کمال الدین، حسن بن محمد نجفی، ۳۸۰/۱.

کمال الدین، حسین، ۳۱/۲.

کمال الدین، حسین حسنی مازندرانی مشهور به مولانا حسینی، ۵۰۶/۴.

کمال الدین، حسین بن ملا مسعود کاشانی طیب، ۲/۲۰۴.

کمال الدین، حسین واعظ کاشفی سبزواری هروی، ۲/۲۰۴.

کمال الدین، حیدر بن محمد بن زید، ۲/۲۵۹.

کمال الدین، درویش محمد بن شیخ حسن نظری اصفهانی، ۲/۳۰۴.

کمال الدین، عبد الرحمان بن محمد عتایقی حلّی، ۳/۱۲۹.

کمال الدین، عبد العظیم حسنی ابهری، ۳/۱۸۲.

کمال الدین، عطاء الله رودسری گیلانی، ۳/۳۷۹.

کمال الدین، علی بن حسین بن حماد لیثی واسطی، ۳/۵۰۰.

کمال الدین فتح الله بن هبه الله سلامی شامی حسنی/حسینی، ۴/۳۹۱.

کمال الدین منتهی بن محمد بن تاج الدین بن محمد حسنی کیسکی، ۵/۳۴۵.

کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی، ۵/۳۵۶.

کمال پاشازاده حسنی اشعری - ابن کمال پاشا....

کمره ای، علی نقی بن محمد هاشم فراهانی شیرازی اصفهانی طغائی، ۴/۳۳۶.

کمره ای، آقا شیخ علی فراهانی مقیم کاشان، ۴/۲۲۰.

کمیت بن زید بن حبیب بن مخالف بن وهیبه ابو المستهل اسدی، ۴/۵۰۶.

کمیج (شیخ -)، ۴/۵۱۱.

کمیج، ابو جعفر، ۶/۵۴.

کمیج، ابو القاسم، ۶/۱۲۹.

کمیدانی، علی بن موسی کندی، ۴/۳۳۵.

کمیل بن جعفر، شیخ شهید ابو جعفر، ۴/۵۰۵.

کندی، علی بن موسی کمیدانی - کمیدانی علی بن موسی کندي.

کندی کوفی، ابو علی بن محمد بن اشعث، ۱۰۷/۶.

کوفی، زید بن محمد بن جعفر ابن الیاس، ۴۱۷/۲.

کوفی، سعید بن محمد ثقفی، ابو غالب، ۴۸۰/۲.

کوفی، فرات بن ابراهیم، ۴۱۷/۴.

کوفی، عبید الله بن احمد بن کوفی، ابو الفضل، ۲۵۳/۳.

کوفی، علی بن احمد علوی، ابو القاسم، ۴۲۰/۳.

کوفی، علی بن محمد بن زبیر قرشی، ابو الحسن، ۲۵۷/۴.

کوفی، محمد بن احمد بن علی بن حسین بن شاذان ابو الحسن، ۵۱/۵.

کوفی، محمد بن محمد بن احمد هاشمی حارثی، ۲۵۵/۵، ۲۵۸ / ۲۸۵.

کوفی، یحیی بن زیاد بن عبد الله فراء، ابو زکریا، ۴۹۵/۵.

کونینی، مفلح بن علی عاملی، ۳۴۱/۵.

کیا حسینی استرآبادی، فضل الله بن محمد (امیر -)، ۴۵۰/۴.

کیدری، قطب الدین، ۴۹۶/۴، ۷۵/۶.

کیسکی، ابراهیم بن محمد بن تاج الدین زین الدین حسینی، ۶۳/۱.

کیسکی، تاج الدین بن محمد بن حسین، سراج الدین حسینی، ۱۳۳/۱.

کیسکی، حسن بن تاج الدین محمد ناصر الدین

حسنى/حسينى، ۲۰۰/۱.

كيسكى، حسين بن حسن بن تاج الدين محمد حسينى، ۴۲/۲.

كيسكى، شروان شاه بن حسن بن تاج الدين، ۲۲/۳.

كيسكى، على بن تاج الدين محمد حسن، شرف الدين، ابو الحسن، ۴۴۷/۳، ۴۴۸.

كيسكى، محمد بن تاج الدين محمد حسنى، امام شهاب الدين، ۸۲/۵.

كيسكى، محمد بن حسين بن محمد تاج الدين رئيس، ۱۷۶/۵.

كيسكى، مرتضى بن محمد بن تاج الدين بن محمد عز الدين حسنى/حسينى، ۳۳۴/۵.

كيكاووس بن دشمن زيار بن كيكاووس ديلمى طبرى، ۵۱۱/۴.

گرگانى، ابو بكر، ۴۳/۶.

گرگانى، ابو زيد كيابكى، ۸۴/۶.

گرگانى، ابو محاسن، ۱۳۶/۶.

گرگانى، حسن بن حيدر بن ابو الفتح، شرف الدين، ۲۱۶/۱.

گرگانى، حسن بن محمد موصلى، ۳۶۲/۱.

گرگانى، حسين بن فتح موفق الدين واعظ بكرآبادى، ۱۸۸/۲.

گرگانى، ضياء الدين سديد، ۴۷۷/۲.

گرگانى، عبد الرحيم بن محمد حسينى، ۱۴۱/۳.

گرگانى، عبد الله بن على، ابو زيد، ۸۴/۶.

گرگانى، على بن احمد جوهرى، ابو الحسين، ۴۰۱/۳.

گرگانى، منتهى بن ابو زيد بن كيابكى حسينى كجى، ۳۴۵/۵.

گيلانى، حسن بن سلام، ۲۲۴/۱.

گیلانی، حسین بن ابراهیم تنکابنی، ۳۳/۲.

گیلانی، عبد الرزاق بن علی لاهیجی، ۱۴۳/۳.

گیلانی، عبد الرزاق بن ملا میر شیرازی رانکویی، ۱۴۵/۳.

گیلانی، عبد الغفار بن محمد، ۱۹۶/۳.

گیلانی، عبد الکاظم بن عبد علی تنکابنی، ۲۰۱/۳.

گیلانی، عبد الواحد واعظ استرابادی، ۳۴۰/۳.

گیلانی، عطاء الله رودسری، کمال الدین، ۳۷۹/۳.

گیلانی، علی فومنی مقیم شیراز (ملا -)، ۲۲۶/۴.

گیلانی، علی هندی، صدر الدین حکیم، ۴۵۲/۳.

لاچین بن عبد الله گرجی اصفهانی، ۵۱۲/۴.

لا حق بن حبيب بن محمد صیدلانی، ابو غالب، ۵۱۳/۴.

لاهیجی، حسن بن عبد الرزاق، ۲۳۷/۱.

لاهیجی، محمود بن محمد بن علی، ۲۳۷/۱.

لبید بن ابی ربیعہ بن مالک بن کلاب عامری، ۵۱۳/۴.

لطف الله بن عبد الکریم بن ابراهیم بن علی بن عبد العالی عاملی میسی، ۵۱۵/۴.

لطف الله بن عطاء الله بن احمد حسنی نیشابوری، ۵۲۱/۴.

لطف الله بن عطاء الله حویزی، ۵۲۱/۴.

لطف الله، حسینی حسنی مرعشی خلیفه سلطانی، ۵۲۰/۴.

لطف الله، نیشابوری، ۵۲۱/۴.

لغوی، یحیی بن محمد ارزنی، ابو محمد، ۵۲۶/۵.

لنجر بن منوچهر بن کرشاسف دیلمی، امیر الزاهد، ۵۲۷/۴.

لؤلؤئی، ابو الحسن، ۷۵/۶.

لوط بن یحیی، ابو مخنف ازدی، ۵۲۷/۴.

لویزانی، علی بن محمد، ابن دعیم، ۲۹۶/۴.

لیالوا گوش بن منوچهر بن کرشاسب دیلمی، ۵۲۷/۴.

لیث اسدی، ابو المظفر ساکن زنجان، ۵۲۸/۴.

لیث بحرانی، ۵۲۸/۴.

لیثی واسطی، حسین بن علی بن حماد ابو الخیر، ۱۵۸/۲.

لیثی واسطی، علی بن حسین بن حماد، کمال الدین ابو الحسین، ۵۰۰/۳.

لیثی واسطی، علی بن محمد، ۳۱۲/۴.

ماجد بن علی بن مرتضی بحرانی، ۲۱/۵.

ماجد بن محمد بحرانی، ۲۲/۵.

ماجد بن هاشم بن علی بن مرتضی بن علی ماجد حسینی، بحرانی، ۲۳/۵.

مازندرانی، حیدر بن علی صوفی آملی حسینی، ۲۴۴/۲.

مازندرانی، زین الدین بن علی غروی، ۴۴۸/۲.

مازندرانی، شهر آشوب، ۲۶/۳.

مازندرانی، صاعد بن منصور بن صاعد (قاضی -)، ۲۹/۳.

مازندرانی، عبد العظیم حسینی ساروی، ۱۸۳/۳.

مازندرانی، عبد الله بن حسین رستمدری، ۲۵۰/۳.

مازندرانی، علی بن احمد بن عبد الله علوی محمدی، ۴۱۰/۳.

مازندرانی، علی بن شهر آشوب سروی، ۱۴۲/۴.

مازندرانی، محمد بن علی بن شهر آشوب سروی معروف به ابن شهر آشوب، ۲۱۰/۵.

مازندرانی، محمد صالح بن احمد، حسام الدین، ۱۸۹/۵.

مازندرانی، مرتضی بن ابراهیم حسینی (سید امیر)، ۳۳۲/۵.

مازندرانی، مولا کمال الدین (مشهور به مولا حسینی)، ۵۰۶/۴.

مازنی مصری، سالم بن بدران بن علی مصری، ۴۷۳/۲.

ماصوری، احمد ابو السادات، ۸۹/۱.

مامطیری، محمد بن اسماعیل بن محمد ابو جعفر (سید -)، ۶۱/۵.

مامطیری، مرتضی بن محمد حسینی، علاء الدین، ۳۳۴/۵.

مانکدیم بن اسماعیل بن عقیل بن عبد الله بن حسن بن جعفر بن محمد... امام رضی الدین، ۲۵/۵.

مانکدیم (ابن -) رضا بن ابی طاهر بن حسن بن مانکدیم، نقیب ابو الفضائل حسینی، ۳۵۳/۲، ۳۵۵.

مانکدیم (ابن -) زید بن شروانشاه بن مانکدیم علوی عباسی، ابو الفضل (سید -)، ۳۶۶/۲.

مانکدیم (ابن -) زید بن مانکدیم علوی حسینی، ۴۱۷/۲.

مانکدیم (ابن -) محمد بن محمد بن مانکدیم حسینی قمی، ۲۸۶/۵.

ماوراء النهرى، فخر الدين فاضل قمى، ٤/٤٠٩.

ماهابادى، احمد بن على شيخ افضل، ١/٨٢.

ماهابادى، حسن بن على بن احمد امام افضل الدين، ١/٢٥٢.

ماهدانى، عبد الرحمان بن ابى الغنائم اسدى، قوام الدين، ٣/١١٨.

ماهر واسطى، على بن حماد كمال الدين، ٤/١٠٣.

ماه كليجار/باد كاليجار، سيد زين الدين الحسينى، ٥/٦٦.

متطب، على بن محمد، جمال الدين، ٤/٢٩٤.

متكلم، ابو حيش، ٦/٥٧.

متكلم بصرى، حسين بن جعل، ٢/٤١.

متكلم بغدادى، على بن عبد الله بن وصيف ناشى اصغر حلاء، ٤/١٧٥.

متكلم بياضى، على بن عبد الجليل نزيل رى، ٤/١٢٠.

متكلم رازى، سعد بن ابى طالب بن عيسى، ٢/٤٧٧.

متكلم رازى، عبد الجليل بن ابو الفتح مسعود بن عيسى، ابو سعيد، ٣/٩٨.

متكلم رازى، على بن محمد زين الدين ابو الحسن، ٤/٢٥٧.

متكلم، مسعود بن محمد، ٥/٣٣٧.

متولى، مسجد جامع كوفه، ابو الفتح، ٦/١١٨.

مقاشعى، ابو الحسن، ٦/٧٦.

مجاور (عجلى -) حسن بن احمد بن هيثم، ١/١٩٣.

مجاور، على بن ابى طالب بن محمد بن ابى طالب تميمى مجاور نجف اشرف، ٣/٣٩٨.

مجاور، على حسينى مشهدى، ٤/٩٦.

مجتبى بن اميره بن سيف النبى جعفرى زينبى، سيد بدر الدين، ٢٦/٥.

مجتبى بن حمزه بن زيد بن مهدى بن حمزه بن محمد بن عبد الله بن على بن حسن بن حسين بن حسن بن على بن ابى طالب (ع)، سيد مجد الدين ابو هاشم، ٢٦/٥.

مجتبى بن داعى بن قاسم حسنى، ٢٦/٥.

مجتبى بن محمد حسنى كلينى، شيخ عز الدين، ٢٧/٥.

مجتهد كركى، سيد حسين، ٦٧/٢، ٨٦.

مجد الدين، صاعد بن على آبى، ٢٨/٣.

مجد الدين، على بن جعفر بن حسين قدامه، ٤٥٠/٣.

مجد الدين، على بن حسن بن ابراهيم، ٤٦٤/٣.

مجد الدين، فضل بن يحيى [بن على] بن مظفر بن طيبى كاتب واسط، ٤٦٨/٤.

مجد الدين، مجتبى بن حمزه بن زيد، ٢٦/٥.

مجد الدين، محمد بن حسن مرعشى، ٩٧/٥.

مجد الدين، محمد بن اسعد بن حسين، ٦١/٥.

مجد الدين، محمد بن سعد بن محمد، ١٨٥/٥.

مجد الدين، محمد بن على بساريه (قاضى)، ١٩٩/٥.

مجد الدين، محمد بن على بن اعرج حسينى، ابو الفوارس، ١٩٨/٥، ٢٤٢.

مجد الدين، محمد بن محمد بن مانكديم، ٢٨٦/٥.

مجد الدين، محمد بن ناصر بن محمد ديوانى، ٣١٣/٥.

مجد الساده، عبد الله بن احمد بن حمزه،

مجدی، ابو محمد، ۱۴۶/۶.

مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، ۶۷/۵.

مجلسی، محمد تقی، ۸۴/۵.

مجلسی، عبد الله بن محمد تقی، ۲۸۵/۳.

مجمع بن محمد بن احمد مسکنی، ۲۷/۵.

مجنون مصری، زید، ۴۱۸/۲.

محتسب بغدادی، حسین بن احمد بن حجاج، ۵/۲.

محتسب، محمد بن حسین، ۱۷۵/۵.

محدث، علی بن قاسم بن رضا حسینی، ۲۲۶/۴.

محدث، محمد بن حسین بن محمد جعفری، ۱۷۶/۵.

محدث هروی، عطاء الله بن فضل، ۳۷۶/۳.

محسن بن حسین بن احمد نیشابوری خزاعی، ۲۷/۵.

محسن بن محمد دیباجی، ۲۸/۵.

محسن بن محمد مؤمن استرابادی، ۲۸/۵.

محسن فیض کاشانی، محمد بن مرتضی، ۲۹۴/۵.

محفوظ بن وشاح بن محمد، شمس الدین، ۲۸/۵.

محقق اول، محقق حلّی، نجم الدین ابو القاسم، جعفر بن حسن بن یحیی...، ۱۳۶/۱، ۱۲۱/۶.

محقق ثانی، علی بن حسین بن عبد العالی کرکی عاملی، ۵۱۹/۳.

محقق سبزواری، محمد باقر بن محمد مؤمن، ۸۰/۵.

محقق طوسی، خواجه نصیر الدین، محمد بن محمد بن حسن، ۲۶۱/۵.

محمد (معز الدین -)، ۳۳/۵.

محمد (میرزا رفیع الدین -)، ۳۳/۵.

محمد آوی، شمس الدین، ۶۵/۵.

محمد امین استرابادی، ۶۳/۵.

محمد امین بن محمد علی کاظمی، ۶۵/۵.

محمد (سید -) مشهور به ابن جویبر مدنی، ۹۳/۵.

محمد بن ابراهیم بن جعفر، ابو جعفر کاتب نعمانی معروف به ابن ابی زینب، ۳۳/۵.

محمد بن ابراهیم بن محمد بن زهره حسینی حلبی، ۳۶/۵.

محمد بن ابراهیم شیرازی، ملا صدرا، ۳۵/۵.

محمد بن ابو جعفر بن فقیه امیرکا المصدری قزوینی، ۳۷/۵.

محمد بن ابو الحسن بن هموسه ورامینی، ۳۸/۵.

محمد بن ابو عمران موسی بن علی بن عبدربه ابو الفرج قزوینی کاتب، ۳۸/۵.

محمد بن ابی غالب، فقیه نجیب الدین، ۳۸/۵.

محمد بن ابو القاسم بن محمد بن علی طبری آملی کحی/کجی، ۳۹/۵.

محمد بن ابو نصر قمی، زین الدین، ۴۰/۵.

محمد بن ابی جمهور احسائی، ۸۸/۵.

محمد بن ابی هاشم حسینی مرعشی، جمال الدین، ابو غالب، ۴۰/۵.

محمد بن احمد بن ابو المعالی علوی موسوی، سید شمس الدین، ۴۰/۵.

محمد بن احمد اردستانی، ابو عبد الله، ۴۰/۵.

محمد بن احمد بصروي، شيخ ابو الحسن، ٤١/٥.

ص: ٤٧٩

محمد بن احمد بن ادريس، ٤١/٥.

محمد بن احمد بن جنيد، ابو علي اسكافي، ٤٢/٥.

محمد بن احمد بن حسين بن حمدان معروف به خباز بلدي، ٤٤/٥.

محمد بن احمد بن حسين نيشابوري، شيخ مفيد ابو سعيد، ٤٧/٥.

محمد بن احمد گيلاني، ٤٨/٥.

محمد بن احمد بن داوود بن علي، ابو الحسن، ٤٨/٥.

محمد بن احمد بن صالح سيبي قسيني، ٤٩/٥.

محمد بن احمد بن شهريار، خزانه دار آستان مقدس علوي، ٤٩/٥.

محمد بن احمد بن عباس بن فاخر دورستاني، ٥٠/٥.

محمد بن احمد بن علي بن حسين/حسن شاذان كوفي قمي، ٥١/٥.

محمد بن ابو العباس احمد بن محمد بن ابو العباس احمد اموي ايوردي، ٥٥/٥.

محمد بن احمد بن محمد بن حسين بن علي بن ابراهيم حنائي عاملي، ٥٤/٥.

محمد بن احمد بن محمد حسيني، ٥٤/٥.

محمد بن احمد بن محمد حسيني عاملي، ٥٥/٥.

محمد بن احمد بن محمد وزيري، بهاء الدين، ٥٦/٥.

محمد بن احمد صهيوني عاملي، ٥٠/٥.

محمد بن احمد فارسي قتال، شيخ شهيد، ٥٢/٥.

محمد بن ادريس عجلي حلي - محمد بن احمد بن ادريس.

محمد بن اسعد بن حسين حسيني، سيد مجد الدين ابو الفضل، ٦١/٥.

محمد بن امير زاهد اسكندر بن دريس امير زاهد شمس الدين، ٦١/٥.

محمد بن اسماعيل بن حسن بن ابو الحسين بن علي هرقلی، ۶۱/۵.

محمد بن اسماعيل بن محمد حسینی مامطیری، ابو جعفر، ۶۱/۵.

محمد بن اسماعيل حسینی مشهدی، سید ابو البرکات مشهدی، ۶۲/۵.

محمد بن امیرکا بن ابو الفضل جعفری قوسینی، سید نجم الدین، ۶۲/۵.

محمد بن ایرانشاه بن ابی زید حسینی، ۶۵/۵.

محمد بن ایرانشاه بن فخر امین بن ناصر حسینی دیباجی، سید جلال الدین، ۶۶/۵.

محمد بن بادالنجانر/باکالینجانر حسینی، ۶۶/۵.

محمد باقر استرابادی مشهور به طالبان، ۶۶/۵.

محمد باقر بن غازی قزوینی برادر ملا خلیل قزوینی، ۶۷/۵.

محمد باقر بن مولا محمد تقی مجلسی، ۶۷/۵.

محمد باقر بن محمد حسینی استرابادی میر داماد، ۶۹/۵.

محمد باقر بن محمد مؤمن خراسانی سبزواری، ۸۰/۵.

محمد باقر بن معز الدین حسینی رضوی نجفی طوسی، ۷۹/۵.

محمد بن بشیر علوی حسینی، ۸۲/۵.

محمد بویهی رازی، شیخ قطب الدین، ۸۲/۵.

محمد بن تاج الدین محمد بن سید تاج الدین حسین بن محمد حسینی کیسکی، ۸۲/۵.

محمد بن جعفر بن اميركا كهلاني سروى، ۸۵/۵.

محمد بن جعفر بن ربيعه مسكنى، ۸۶/۵.

محمد بن جعفر بن محمد بن نما حلى، نجيب الدين ابو ابراهيم، ۸۶/۵.

محمد بن جعفر بن هبه الله بن نما، ۸۸/۵.

محمد بن جعفر حائرى، ۸۶/۵.

محمد بن جعفر مشهدى، ۸۷/۵.

محمد بن جويبر مدنى (معروف به ابن جويبر)، ۹۳/۵.

محمد بن جهم اسدى، مفيد الدين، ۹۲/۵.

محمد بن حارث جزائرى، ۹۴/۵.

محمد بن حسام عاملى عينائى، ۹۴/۵.

محمد بن حسن استرابادى، رضى الدين، ۹۵/۵.

محمد بن حسن بن حسوله بن صالحان قمى خطيب، ۹۷/۵.

محمد بن حسن بن حسين زغينى، ۹۷/۵.

محمد بن حسن بن حسين مركب، ۹۷/۵.

محمد بن حسن بن دريدازدى، ۹۷/۵.

محمد بن حسن بن زين الدين شهيد ثانى، ۱۰۴/۵.

محمد بن حسن بن على حلبى، ابو جعفر، ۱۱۱/۵.

محمد بن حسن بن علوى بغدادى، سيد عزيز الدين ابو الحارث، ۱۱۱/۵.

محمد بن حسن بن على محمد بن حسين حرّ عاملى مشغرى، ۱۱۲/۵.

محمد بن حسن بن منصور نقاشى موصلى، ۱۳۸/۵.

محمد بن حسن بن يوسف بن علي بن مطهر حلّي فخر الدين، ١٣٨/٥.

محمد بن حسن حسيني مرعشي، ٩٧/٥.

محمد بن حسن رازي، مختص الدين، ١٠٤/٥.

محمد بن حسن شوهاني، ١١٠/٥.

محمد بن حسن طوسي، ١١٠/٥.

محمد بن حسن فتال فارسي نيشابوري، ١٣٥/٥.

محمد بن حسن قزويني، رضي الدين، ١٣٦/٥.

محمد بن حسين، ابو الحسن شريف رضي موسوي، ١٤٢/٥.

محمد بن حسين بن ابو الحسين قزويني، قطب الدين، ١٥٢/٥.

محمد بن حسين بن احمد بن طحال مقدادي حائري، ١٩٢، ١٥٢/٥.

محمد بن حسين بن اعرابي عجلي، شهاب الدين، ١٥٣/٥.

محمد بن حسين بن حسن بن ابراهيم بن علي بن عبد العالي عاملي ميسي، ١٥٤/٥.

محمد بن حسين بن حسن موسوي عاملي كركي، ١٥٤/٥.

محمد بن حسين بن عبد الجبار طوسي شرف الدين ابو الفضل قاضي، ١٥٤/٥.

محمد بن حسين بن عبد الصمد حارثي عاملي جبعي، بهاء الدين، ١٥٥/٥.

محمد بن حسين بن علي بن عبد الصمد تميمي، شيخ امام جمال الدين ابو الفتوح، ١٧٠/٥.

محمد بن حسين بن عميد ابو الفضل، ١٧١/٥.

محمد بن حسين بن محمد بن قريب قاضي كاشان، قاضي جمال الدين، ١٧٦/٥.

محمد بن حسين بن محمد، امام ناصر الدين ابو المعالي حمداني، ١٧٥/٥.

محمد بن حسين بن محمد جعفري محدث،

محمد بن حسين بن محمد حسنى كيسكى سيد تاج الدين، ۱۷۶/۵.

محمد بن حسين بن منتهى حسيني، سيد ناصر الدين، ۱۷۷/۵.

محمد بن حسين بن منير، ۱۷۷/۵.

محمد بن حسين بن موسى موسى، سيد ابو الحسن، ۱۴۲/۵، ۱۷۷.

محمد بن حسين حسيني سبى احسائي، ۱۵۴/۵.

محمد بن حسين دينارى آبي، ۱۵۴/۵.

محمد بن حسين شوهانى، ابو جعفر، ۱۵۴/۵.

محمد بن حسين محتسب، ۱۷۵/۵.

محمد بن حماد جزائرى، ۱۷۸/۵.

محمد بن حمدان بن محمد حمدانى، امام ناصر الدين ابو اسماعيل، ۱۷۸/۵.

محمد بن حمزه حسيني، سيد بهاء الدين ابو الكرم، ۱۷۸/۵.

محمد بن حيدر بن مرعش حسيني مرعشى، سيد جلال الدين، ۱۷۹/۵.

محمد بن حيدر بن سيد نجم الدين عاملى، ۱۷۹/۵.

محمد بن حيدر بن نور الدين على بن على بن سيد ابو الحسن موسى عاملى جبعى، ۱۷۹/۵.

محمد بن حيدر حداد، شيخ صالح، ۱۷۸/۵.

محمد بن خاتون عيناثى، ۱۷۹/۵.

محمد بن خاتون شمس الدين، ۱۷۹/۵.

محمد بن داوود عاملى جزينى، ۱۸۰/۵.

محمد بن رستم طبرى كبير، ۱۸۰/۵.

محمد بن رضا بن ابی طاهر حسنی (سید)، ۱۸۱/۵.

محمد بن رضا قمی، ۱۸۲/۵.

محمد بن زهره ابو حامد حسینی حلبی اسحاقی، سید محیی الدین، ۱۸۳/۵.

محمد بن زید بن داعی حسینی، ۱۸۴/۵.

محمد بن زین الدین بن علی بن شمال عاملی مشغری، شمس الدین، ۱۸۴/۵.

محمد بن زین العابدین بن محمد بن احمد بن سلیمان عاملی نباطی، ۱۸۴/۵.

محمد بن زین العرب حسینی قمی، سید ناصر الدین، ۱۸۵/۵.

محمد بن سعد بن محمد اسدی، مجد الدین، ۱۸۵/۵.

محمد بن سعد بن هبه الله بن دعویدار، ۱۸۵/۵.

محمد بن سعید، شیخ صفی الدین، ۱۸۵/۵.

محمد بن سعید بن هبه الله راوندی، امام ظهیر الدین ابو الفضل، ۱۸۶/۵.

محمد بن سعید دورقی، ۱۸۶/۵.

محمد بن سلیمان حمدانی، ابو زکریا، ۱۸۶/۵.

محمد بن سماقه عاملی مشغری، ۱۸۶/۵.

محمد بن سیف النبی بن منتهی حسنی مرعشی، سید نظام الدین، ۱۸۶/۵.

محمد بن شجاع قطان، شمس الدین، ۱۸۷/۵.

محمد بن شرف حسینی جزائری (سید میرزا -)، ۱۸۷/۵.

محمد بن شرفشاه بن محمد بن زیاره الحسینی نیشابوری مقیم جبل کبیر، ۱۸۸/۵.

محمد بن شمس الشرف بن ابو شجاع علی بن عبد الله حسینی سلیقی، ۱۹۰/۵.

محمد بن صالح سببى قسینى، ۱۹۰/۵.

محمد بن طحال مقدادى حائرى، ۱۹۲/۵.

محمد بن عابد جزائرى، ۱۹۲/۵.

محمد بن عبد الحسين بن ابراهيم بن ابى شبانه حسینی بحرانی، ۱۹۲/۵.

محمد بن عبد الرحمن بن قبه رازى، ۱۹۳/۵.

محمد بن عبد الصمد نیشابورى، ۱۹۳/۵.

محمد بن عبد العزيز بن ابى طالب قمى، شيخ فقيه، ۱۹۳/۵.

محمد بن عبد العلى بن نجده، ۱۹۳/۵.

محمد بن عبد الكريم، شيخ جمال الدين، ۱۹۴/۵.

محمد بن عبد الكريم وزيرى، قاضى، ۱۹۴/۵.

محمد بن عبد الله بن على بن زهره حسینی حلبى، سيد محيى الدين ابو حامد، ۲۶۰/۳، ۱۹۵/۵.

محمد بن عبد الله رضوى، سيد جمال الدين ابو الفتوح، ۱۹۵/۵.

محمد بن عبد الله سببى احسايى (سيد)، ۱۹۵/۵.

محمد بن عبد المطلب بن ابى طالب حسینی (سيد -)، ۱۹۵/۵.

محمد بن عبد الوهاب بن عيسى سمان، فقيه قاضى ابو النجم، ۱۹۵/۵.

محمد بن على امامى بساريه قاضى ابو جعفر مجد الدين، ۱۹۹/۵.

محمد بن على بن ابراهيم بن ابى جمهور احسائى، ۱۹۶/۵۵.

محمد بن على بن ابراهيم، زين الدين، ۱۹۵/۵.

محمد بن على بن ابراهيم ميرزا استرآبادى، ۱۹۶/۵.

محمد بن على بن ابو الحسين ابو الفضائل راوندى، شيخ برهان الدين، ۱۹۸/۵.

محمد بن علی بن احمد بن موسی عاملی نباطی، ۲۲۱/۵.

محمد بن علی بن احمد حرفوشی حریری عاملی کرکی شامی، ۲۱۵/۵.

محمد بن علی بن اعرج حسینی، سید مجد الدین ابو الفوارس، ۱۹۸/۵، ۲۴۲.

محمد بن علی بن حسن بن علی دستگردی زیناباد، شیخ شرف الدین، ۲۰۰/۵.

محمد بن علی بن حسن جبعی عاملی - محمد جبعی عاملی.

محمد بن علی بن حسن حلبی، ۱۹۹/۵.

محمد بن علی بن حسن عودی عاملی جزینی، ۲۲۱/۵.

محمد بن علی بن حسن مقری نیشابوری، شیخ امام قطب الدین، ۲۰۰/۵.

محمد بن علی بن حسنی خجندی، سید علاء الدین، ۲۰۰/۵.

محمد بن علی بن حسین بن ابو الحسن موسوی عاملی جبعی، ۲۲۳/۵.

محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه ابو جعفر قمی، ۲۰۰/۵.

محمد بن علی بن حسین حسنی، سید ابو الغیث، ۲۰۰/۵.

محمد بن علی بن حمزه طوسی مشهدی، عماد الدین، ۲۰۷/۵.

محمد بن علی بن خاتون عاملی عینائی، ۲۲۸/۵.

محمد بن علی بن شهر آشوب مازندرانی سروی، ابن شهر آشوب، ۲۱۰/۵.

محمد بن علی بن طاووس حسنی، جلال الدین، ۲۱۴/۵.

محمد بن علی بن ظفر حمدانی، برهان الدین، ۲۱۴/۵.

محمد بن علی بن عبد الجبار طوسی، قاضی تاج الدین، ۲۳۵/۵.

محمد بن علی بن عبد الصمد نیشابوری، ۱۹۳/۵، ۲۳۵.

محمد بن علی بن عبد الله جعفری، ۲۳۶/۵.

محمد بن علی بن عثمان کراچکی، ابو الفتح، ۲۳۶/۵.

محمد بن علی بن عقیق عاملی تبینی، ۲۳۰/۵.

محمد بن علی بن عیسی بن ابو الفتح اربلی تاج الدین، ۲۴۰/۵.

محمد بن علی بن غنی، شمس الدین، ۲۴۰/۵.

محمد بن علی بن قاسم مرکب، ابو جعفر، ۲۴۱/۵.

محمد بن علی بن محسن حلبی، ابو جعفر، ۲۴۱/۵.

محمد بن علی بن محمد استرآبادی، قاضی فخر الدین، ۲۴۱/۵.

محمد بن علی بن محمد بن اعرج حسینی، ۲۴۲/۵.

محمد بن علی بن محمد بن جهیم، شیخ مفید الدین، ۲۴۲/۵.

محمد بن علی بن محمد بن حسین حرّ عاملی مشغری جبعی، ۲۳۰/۵.

محمد بن علی بن محمد بن رضا (ع)، ابو جعفر، ۲۴۲/۵.

محمد بن علی بن محمد بن علی طبری، ۲۴۲/۵.

محمد بن علی بن محمد بن مطهر، سید اجل مرتضی نقیب النقباء ابو الفضل، ۲۴۲/۵.

محمد بن علی بن محمد بن مکی عاملی جبیلی، ۲۴۹/۵.

محمد بن علی بن محمد علوی عباسی، سید ابو عقیل، ۲۴۲/۵.

محمد بن علی بن محمد نحوی، ۲۴۳/۵.

محمد بن علی بن محمود بن یوسف بن محمد بن ابراهیم عاملی شامی، ۲۴۵/۵.

محمد بن علی بن محیی الدین موسوی عاملی، ۲۴۸/۵.

محمد بن علی بن مروان، ابن حجاج، ۲۴۳/۵.

محمد بن علی بن هارون بن یحیی صائم مظاهری اسدی جزائری، ۲۴۳/۵.

محمد بن علی بن هبه الله عاملی طبرانی، ۲۴۹/۵.

محمد بن علی حسینی عاملی، ۲۲۸/۵.

محمد بن علی حلوانی، ۲۰۶/۵، ۱۰۰/۶.

محمد بن علی حمدانی قزوینی، برهان الدین، ۲۰۶/۵.

محمد بن علی رازی ورامینی، نصیر الدین، ۲۰۹/۵.

محمد بن علی شحوری عاملی، ۲۳۰/۵.

محمد بن علی فتال نیشابوری مفسر، ۲۴۰/۵.

محمد بن علی کاشی، جمال الدین ابو جعفر، ۲۴۱/۵.

محمد بن علی مکی، ۲۴۳/۵.

محمد بن عمّار بن محمد حمدانی شیخ امام عز الدین ابو فراس، ۲۴۴/۵.

محمد بن عمر طرابلسی، شیخ ابو عبد اللہ ۲۴۴/۵.

محمد بن عمران مرزبانی، ابو عبد اللہ ۲۴۴/۵.

محمد بن غزال مصری کوفی، شیخ شمس الدین، ۲۵۰/۵.

محمد بن فتح اللہ قزوینی، رفیع الدین، ۲۵۰/۵.

محمد بن فخرآور بن خلیفہ (سید -)، ۲۵/۵.

محمد بن فرج نجفی، ۲۵۱/۵.

محمد بن فضل اللہ (سید امام ضیاء الدین ابو الرضا) بن علی حسنی راوندی، ۲۵۱/۵.

محمد بن فضل طبرسی، شیخ ابو علی، ۲۵۱/۵.

محمد بن فضل علوی حسنی، سید شمس الدین، ۲۵۲/۵.

محمد بن قاسم بن عباد نقیب حسنی، سید فخر الدین ابو حرب، ۲۵۲/۵.

محمد بن قاسم بن معیہ حسنی دیباجی، سید تاج الدین ابو عبد اللہ، ۲۵۲/۵.

محمد بن قاسم برزهی، زین الدین، ۲۵۲/۵.

محمد بن قاسم طوسی، ۲۵۲/۵.

محمد بن کوفی هاشمی حارثی، جلال الدین، ۲۵۵/۵.

محمد بن ماجد بحرانی، ۲۵۵/۵.

محمد بن مجتبی بن محمد حسنی کلینی، سید شمس الدین، ۲۵۷/۵.

محمد بن محفوظ بن وشاح بن محمد قاضی تاج الدین ابو علی، ۲۵۷/۵.

محمد بن محمد بن ابو جعفر بن بابویه، شیخ قطب الدین، ۲۵۸/۵.

محمد بن محمد بن ابو الحسن موسوی، سید صفی الدین، ۲۵۸/۵.

محمد بن محمد بن احمد كوفي هاشمي حارثي، شيخ جلال الدين، ٢٥٨/٥.

محمد بن محمد بن ايوب مفيد كاشاني، شيخ اديب، ٢٥٩/٥.

محمد بن محمد بن حسن بن قاسم حسيني عاملي عيناثي جزيني (سيد -)، ٢٧٠/٥.

محمد بن محمد بن حسن بن يوسف بن مطهر حلّي، شيخ ظهير الدين، ٢٧٤/٥.

محمد بن محمد بن حسن طوسي، محقق خواجه نصير الدين، ٢٦١/٥.

محمد بن محمد بن حسين بن مرزبان قمي، عماد الدين، ٢٧٦/٥.

محمد بن محمد بن حسين حرّ عاملي مشغري، ٢٧٤/٥.

محمد بن محمد بن حيدر شعيري، شيخ شمس الدين، ٢٧٦/٥.

محمد بن محمد بن زين الدين بن داعي حسيني، سيد رضي الدين، ٢٨٧/٥.

محمد بن محمد بن عبد الله شيخ ابو علي، ٢٨٣/٥.

محمد بن محمد بن عبد الله عريضي، ٢٨٤/٥.

محمد بن محمد بن علي بن ظفر حمداني، ٢٨٥/٥.

محمد بن محمد بن علي حمداني قزويني نزيل ري، شيخ برهان الدين، ٢٨٤/٥.

محمد بن محمد بن كوفي، جلال الدين، ٢٨٥/٥.

محمد بن محمد بن مانكديم حسيني قمي نسابه،

سید مجد الدین، ۲۸۶/۵.

محمد بن محمد بن محسن موسوی، سید صفی الدین، ۲۸۷/۵.

محمد بن محمد بن داوود مؤذن عاملی جزینی، ۲۸۶/۵.

محمد بن محمد بن محمد شوشو، تاج الدین، ۲۸۷/۵.

محمد بن محمد بن مساعد بن عیاش عاملی جزینی، ۲۸۷/۵.

محمد بن محمد بن مطهر حلّی، شیخ ظهیر الدین، ۲۸۷/۵.

محمد بن محمد بن مکی بن محمد بن حامد جزینی عاملی، شیخ رضی الدین، ۲۹۳/۵.

محمد بن محمد بن نعمان، ابو عبد الله شیخ مفید، ۲۸۸/۵.

محمد بن محمد بن یحیی بن سعید حلّی، شیخ صفی الدین، ۲۹۳/۵.

محمد بن محمد آوی علوی حسینی، سید رضی الدین، ۲۵۸/۵.

محمد بن محمد بحرانی، شیخ فقیه قوام الدین، ۲۵۹/۵.

محمد بن محمد بصروی، ابو الحسن، ۲۶۰/۵.

محمد بن محمد رازی بویهی، قطب الدین، ۲۷۷/۵.

محمد بن محمد صادق قزوینی، صدر الدین (امیر -)، ۲۸۳/۵.

محمد بن محمد کاذری، قطب الدین، ۲۸۵/۵.

محمد بن محمد نیشابوری، معروف به ابن جعفر ک، ۲۹۴/۵.

محمد بن مرتضی بن حمزه بن ابو صادق حسینی موسوی، سید فخر الدین، ۲۹۴/۵.

محمد بن مرتضی مشهور به ملا محسن فیض کاشانی، ۲۹۴/۵.

محمد بن مسافر عبادی، ۲۹۶/۵.

محمد بن مسعود تمیمی، شیخ الصائغ، ۲۹۷/۵.

محمد بن مظفر بن هبه الله بن حمدان حمدي شيخ ناصح الدين، ٢٩٧/٥.

محمد بن معد بن علي بن رافع بن ابي الفضائل معد بن علي بن حمزه بن احمد بن حمزه بن علي بن احمد بن موسى بن ابراهيم
موسى الكاظم (ع)، ٢٩٧/٥.

محمد بن معن جزائري، ٢٩٨/٥.

محمد بن مفضل بن اشرف جعفري، ٢٩٨/٥.

محمد بن مكى جبلى، شمس الدين، ٢٩٨/٥.

محمد بن مكى عاملى جبلى، ٢٩٨/٥.

محمد بن مكى عاملى جزينى شهيد اول، ٢٩٩/٥.

محمد بن مكى عامى شامى، ٢٩٨/٥.

محمد بن موسى بن جعفر بن محمد دورىستى ابو جعفر، ٣١٠/٥.

محمد بن موسى (سيد كمال الدين) حسينى موسى، شيخ ابو جعفر، ٣١٠/٥.

محمد بن مهدى ورشيدى، ٣١٢/٥.

محمد بن ناصر بن محمد ديوانى (راوى) شيخ مجد الدين، ٣١٣/٥.

محمد بن ناصر الدين عاملى كرکى (سيد -)، ٣١٣/٥.

محمد بن نجده، شمس الدين، ابن عبد العلى، ٣١٣/٥.

محمد بن نجم الدين بن محمد حسينى عاملى

(سید -)، ۳۱۳/۵.

محمد بن نجیب الدین بن یحیی بن سعید، صفی الدین، ۳۲۰/۵.

محمد بن نصار حویزی، ۳۱۴/۵.

محمد بن نظام الدین استرابادی، ۳۱۴/۵.

محمد بن نما حلی، نجیب الدین، ابو ابراهیم، ۱۳۴/۵.

محمد بن هارون، ابو عبد الله ابن الکال، ۳۱۶/۵.

محمد بن هانی مغربی اندلسی، ابو القاسم، ۳۱۶/۵.

محمد بن هبه الله بن جعفر وراق طرابلسی، ابو عبد الله، ۳۱۹/۵.

محمد بن یحیی بن کرم، مهذب الدین، ۳۲۰/۵.

محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی رازی، ابو جعفر، ۳۲۱/۵.

محمد بن یوسف بحرینی خطی قطیفی، ۳۲۰/۵.

محمد تقی بن ابی الحسن حسینی استرابادی، ۸۳/۵.

محمد تقی بن عبد الوهاب استرابادی ساکن مشهد مقدس رضوی، ۸۳/۵.

محمد تقی دهخوار قانی، ۸۳/۵.

محمد تقی مجلسی اصفهانی، ۸۴/۵.

محمد جبعی عاملی، شمس الدین، ۸۵/۵.

محمد حسینی استرابادی، سید جمال الدین، ۶۰/۵.

محمد حسینی حلی، ابو الغنائم، ۱۷۷/۵.

محمد رضا بن عبد الحسین بن ادهم بن بهرام نصیری، ۱۸۲/۵.

محمد زمان بن محمد جعفر رضوی مشهدی، ۱۸۳/۵.

محمد رویدشتی، شریف الدین، ۱۸۲/۵.

محمد زمان بن محمد جعفر رضوی مشهدی، ۱۸۳/۵.

محمد شاه بن قاسم حسنی ورامینی، ۱۸۷/۵.

محمد شفیع بن رفیع الدین محمد واعظ قزوینی، ۱۸۸/۵.

محمد صالح بن احمد مازندرانی، حسام الدین، ۱۸۹/۵.

محمد صالح بن محمد باقر قزوینی روغنی، ۱۹۰/۵.

محمد صالح حسینی ترمذی کشفی، ۱۹۰/۵.

محمد طاهر بن محمد حسینی شیرازی نجفی قمی، ۱۹۱/۵.

محمد فاضل بن محمد مهدی مشهدی، ۲۵۰/۵.

محمد کاظم طالقانی، ۲۵۴/۵.

محمد معصوم بن ابو تراب علی بن عبد الله طوسی، ۲۹۸/۵.

محمد معصوم بن میرزا محمد مهدی بن میرزا حبیب موسوی عاملی کرکی، ۲۹۸/۵.

محمد معصوم حسینی قزوینی، ۲۹۸/۵.

محمد مؤمن بن شاه قاسم سبزواری، ۲۵۶/۵.

محمد مؤمن بن محمد زمان (امیر -)، ۲۵۷/۵.

محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی، ۳۱۱/۵.

محمد مهدی بن میرزا حبیب الله موسوی عاملی کرکی (سید میرزا -)، ۳۱۰/۵.

محمد مهدی بن میرزا محمد باقر حسینی مشهدی، سید میرزا، ۳۱۱/۵.

محمد نائینی، میرزا رفیع الدین، ۳۱۲/۵.

محمد نسابه، سید تقی الدین، ۳۱۴/۵.

محمد هادی بن معین الدین محمود وزیر فارس

ص: ۴۸۷

بن غياث الدين شيرازى، ۳۱۵/۵، ۴۳۳.

محمدي، حسن بن احمد بن قاسم بن محمد بن علي بن ابو طالب علوي، ابو محمد، ۱۸۹/۱، ۱۴۶/۶.

محمدي، زيد بن جعفر علوي، ابو الحسين، ۳۶۵/۲.

محمدي، علي بن محمد بن اسماعيل جمال الساده، ۲۳۶/۴.

محمد يوسف بن پهلوان صفر قزويني، ۳۲۱/۵.

محمود بن امير الحاج عاملي، ۳۲۴/۵.

محمود بن ابو المحاسن بن اميرك، سديد الدين، ۳۲۳/۵.

محمود بن ابى احمد بن محمد استرابادى، قاضى صفى الدين، ۳۲۲/۵.

محمود بن ابى منصور مسكنى اديب، سديد الدين، ۳۲۳/۵.

محمود بن اسكندر بن دربيس، امير زاهد تاج الدين، ۳۲۳/۵.

محمود بن اميرك رازى، نصره الدين، ۳۲۴/۵.

محمود بن حسن بن علويه ورامينى تاج الدين، ۳۲۴/۵.

محمود بن حسين بن ابى الحسين قزويني، جلال الدين، ۳۲۴/۵.

محمود بن حسين بن سندی بن شاهك ابو الفتوح معروف به كشاجم، ۳۲۴/۵.

محمود بن علي بن ابى القاسم، ۳۲۵/۵.

محمود بن علي بن حسن حمصى رازى، سديد الدين، ۳۲۵/۵.

محمود بن غلامعلى طبسى (سلطان -)، ۳۲۷/۵.

محمود بن فتح الله حسيني كاظمى نجفى، ۳۲۸/۵.

محمود بن محمد بن حسين بن عبد الجبار طوسى، خطير الدين، ۳۲۸/۵.

محمود بن محمد بن علي لاهيجى گيلانى، ۳۲۸/۵.

محمود بن محمد بن محمد طالقاني، قاضي، بهاء الدين، ٣٢٨/٥.

محمود بن مير علي ميمندي مشهدي، ٣٢٩/٥.

محمود بن يحيى بن محمد بن سالم شيباني حلي، مهذب الدين، ٣٢٩/٥.

محيى الدين بن احمد بن تاج الدين عاملى ميسى، ٣٣١/٥.

محيى الدين بن خاتون عاملى عيناثى، ٣٣١/٥.

محيى الدين بن عبد اللطيف بن ابى جامع عاملى، ٣٣١/٥.

محيى الدين بن محمود بن احمد بن طريح نجفى، ٣٣١/٥.

محيى الدين، حسين بن مظفر بن على حمدانى، ابو عبد الله ١٩٥/٢.

محيى الدين، عبد الوهاب بن ساجى، ابو المكارم، ٣٤٥/٣.

محيى الدين، محمد بن ابو القاسم عبد الله بن على بن زهره حسيني حلبى، ١٩٥/٥.

مختار بن محمد بن مختار بن بابويه، ٣٣٢/٥.

مختص الدين، محمد بن حسن رازى، ١٠٤/٥.

مخزومى، حسين بن جعفر بن محمد ابو عبد الله ٤٠/٢، ١٠٠/٦.

مخلطى، مكى بن على بن احمد، ٣٤٤/٥.

مدائنى، على بن محمد، ٣٠٣/٤.

مدائنى كاتب، ٤٩/٦.

مدنی، حسن بن سید نور الدین علی بن حسن بن علی بن شدقم حسینی (پدر)، ۲۲۸/۱، ۲۷۱، ۲۹۴.

مدنی، حسین بن حسن بن شدقم حسینی (پسر)، ۶۵/۲.

مدنی، قریش بن سبیع بن مهنا بن سبیع علوی حسینی، ۴۸۹/۴.

مدنی، سید محمد مشهور به ابن جویر، ۹۳/۵.

مدنی، مهنا بن سنان بن عبد الوهاب حسینی، سید نجم الدین، ۳۴۸/۵.

مذکر، علی بن محمد بن یحیی، ۳۰۳/۳، ۳۱۵.

مرائی علوی، ابو الحسین بن علی، ۷۸/۶.

مراغی، علی بن خالد، ۱۰۷/۴.

مرتضی (سید امیر -) بن ابراهیم حسینی مازندرانی، ۳۳۲/۵.

مرتضی بن ابو الحسن بن حسین/حسن بن زید حسینی، ۳۳۲/۵.

مرتضی بن حسین بن احمد علوی شجری، سید زاهد، ۳۳۲/۵.

مرتضی بن حمزه بن ابی صادق حسینی موسوی، سید جمال الدین، ۳۳۳/۵.

مرتضی بن داعی بن قاسم حسینی [رازی]، سید اصیل مقدم السادات، ۳۳۳/۵.

مرتضی بن عبد الحمید بن فخار (سید -)، ۳۳۳/۵.

مرتضی بن عبد الله بن علی جعفری ساکن کاشان، سید کمال الدین، ۳۳۳/۵.

مرتضی بن محمد بن تاج الدین بن محمد حسینی کیسکی، سید عز الدین، ۳۳۴/۵.

مرتضی بن محمد حسینی مامطیری، سید علاء الدین، ۳۳۴/۵.

مرتضی بن منتهی بن حسین بن علی حسینی مرعشی، سید امام کمال الدین، ۳۳۴/۵.

مرتضی ذو الفخرین ابو الحسن مطهر بن ابو القاسم علی بن ابو الفضل محمد حسینی دیاجی، ۳۳۸/۵.

مرتضی نقیب النقباء ابو الفضل محمد بن علی بن محمد بن مطهر، ۲۴۲/۵.

مرزبان بن حسين بن محمد، شيخ ابو القاسم، ٣٣٤/٥.

مرزبان قمي (ابن -) محمد بن محمد بن حسين، ٢٧٦/٥.

مرزباني، محمد بن عمران، ابو عبد الله، ٢٤٤/٥، ١٠٢/٦.

مرشد الدين، علي بن حسين اديب وارانى، ٤٩٢/٣.

مرعش، ابو يعلى بن حيدر، ١٦٢/٦.

مرعشى، ابو محمد بن منتهى، ١٤٠/٦.

مرعشى، احمد بن حسن بن علي حسيني بهاء الدين ابو شرف، ٦٦/١.

مرعشى، احمد بن مرتضى بن منتهى حسيني، ١٠١/١.

مرعشى، حسن بن سيد ابو الرضا عبد الله بن حسين بن علي، سيد بدر الدين حسيني، ٢٣٠/١.

مرعشى حسن بن علي حسيني، سيد شمس الدين ابو محمد، ٢٨٠/١.

مرعشى حسين بن علي بن ابي الرضا، ١٥٤/٢.

مرعشى، حسين بن منتهى بن حسين بن موسى بن علي حسيني، عز الدين، ١٩٩/٢.

مرعشى، حيدر بن مرعش حسيني، ٢٥٧/٢.

مرعشى رضا بن اميركا، ٣٥٥/٢.

مرعشى سيف النبى بن منتهى بن حسين بن على حسيني، ٥١٨/٢.

مرعشى، عبد الله بن حسين بن على حسيني، سيد ابو الرضا، ٢٣٢/٣.

مرعشى، علاء الملك بن عبد القادر حسيني، ٣٧٤/٣.

مرعشى، على بن سيف النبى بن منتهى حسنى، ١٣٩/٤.

مرعشى، فضل الله بن حسين بن ابى الرضا عبید الله بن حسين بن على حسيني، ٤٥١/٤.

مرعشى، محمد بن ابى هاشم حسيني، سيد جمال الدين ابو غالب، ٤٠/٥.

مرعشى، محمد بن حسن حسيني، ٩٧/٥.

مرعشى، محمد بن حيدر بن مرعش حسيني، سيد جلال الدين، ١٧٩/٥.

مرعشى، محمد بن سيف النبى بن منتهى حسيني، ١٨٦/٥.

مرعشى، مرتضى بن منتهى بن حسين بن على حسيني، امام كمال الدين، ٣٣٤/٥.

مرعشى، منتهى بن حسين بن على حسيني، ٣٤٥/٥.

مرعشى، منتهى بن مرتضى بن منتهى بن حسين حسيني، سيد تاج الدين، ٣٤٥/٥.

مرعشى، مهدي بن ابى الحرب حسيني، ابو جعفر، ٣٤٧/٥.

مرعشى، نور الدين (امير -) بن محمد حسيني، ٤٢٣/٥.

مرعشى، نور الله (قاضى شهيد -) شوشترى، ٤٠٤/٥.

مرعشى، نور الله بن محمد شاه... ضياء الدين، مؤيد (جدّ قاضى نور الله شهيد) شوشترى، ٣٩٧/٥.

مرغينانى، نصر بن حسن، ٣٧٨/٥.

مروزى، ذو الفقار بن محمد حسيني، عماد الدين ابو صمصام، ٣١٠/٢.

مزرعاني، علي بن علي بن حسن بن جعفر، ١٩٤/٤.

مزيدي، علي بن احمد، رضى الدين حلي، ٤٢٠/٣، ٤٣٨.

مزيدي، علي بن منصور بن حسين، ٣٣٤/٤.

مسعود بن بديع حويزي، ٣٣٥/٥.

مسافر بن حسين بن اعرابي عجلي، شيخ اجل زين الدين، ٣٣٥/٥.

مسافر (ابن -) عبادي، محمد بن مسافر عبادي، ٢٩٦/٥.

مسترشد، يحيى بن حسين بن اسماعيل حسني / حسيني نسابه، ابو الحسن، ٥٢٤/٥، ٥٢٦.

مستغفري، ابو العباس، ٩٧/٦.

مسجدي، حسن بن عبد الملك بن عبد العزيز، رشيد الدين، ٢٣٢/١.

مسعود بن احمد صوابي، ٣٣٥/٥.

مسعود بن امير زاهد صارم الدين اسكندر بن دربيس، امير زاهد بهاء الدين، ٣٣٥/٥.

مسعود بن حسين بن ابو الحسين قزويني، شيخ جمال الدين، ٣٣٥/٥.

مسعود بن عبد الكريم، قاضي صفى الدين، ٣٣٦/٥.

مسعود بن علي جزائري، ٣٣٦/٥.

ص: ٤٩٠

مسعود بن علی صوابی، ۳۳۶/۵.

مسعود بن محمد بن فضل، ۳۳۶/۵.

مسعود بن محمد متکلم، ۳۳۷/۵.

مسعود تمیمی (ابن -)، محمد بن مسعود، شیخ الصائغ، ۲۹۷/۵.

مسعودی، ابو عبد الرحمن، ۹۹/۶.

مسعودی هذلی، علی بن حسین بن علی ابو الحسن، ۵۰۴/۳.

مسقطی/سقطی، حسن بن نور الدین حسینی، ۳۸۶/۱.

مسکنی، حسن بن فضل، ۳۶۷/۱.

مسکنی، علی بن عبد الجبار بن فضل الله، ۱۱۹/۴.

مسکنی، فتح بن محمد بن آزاد، ۳۸۶/۴.

مسکنی، مؤید بن ابی علی مقری، ۲۵/۵.

مسکنی، مجمع بن محمد بن احمد، ۲۷/۵.

مسکنی، محمد بن جعفر بن ربیعہ، ۸۶/۵.

مسکنی، محمود بن ابی منصور، ادیب سدید الدین، ۳۲۳/۵.

مسلمی، عبد الله بن مسیب، ۳۰۳/۳.

مشعشی، خلف بن سید عبد المطلب بن حیدر بن محسن بن محمد ملقب به مهدی موسوی حسینی حویزی، ۲۶۶/۲.

مشعشی، علی بن سید خلف... موسوی حسینی، ۱۰۸/۴.

مشغری، احمد بن حسن بن علی بن محمد بن حسین حرّ عاملی، ۶۶/۱.

مشغری، احمد بن حسن بن محمد بن علی عاملی جبعی، ۶۷/۱.

مشغری، حسن بن علی بن محمد حرّ عاملی، ۳۰۲/۱.

مشغرى، حسن بن محمد بن علي بن محمد حرّ عاملى، ٣٨٢/١.

مشغرى، حسين بن حسن عاملى، ٤٣/٢، ٤٥.

مشغرى، حسين بن علي بن محمد حرّ عاملى، ١٨٠/٢.

مشغرى، زين العابدين بن حسن بن علي بن محمد حرّ عاملى، ٤٥٥/٢.

مشغرى، عيد السلام بن محمد حرّ عاملى، ١٤٩/٣.

مشغرى، علي بن احمد بن سماقه عاملى، ٤٠٦/٣.

مشغرى، علي بن محمّد حرّ عاملى، ٢٤٦/٤.

مشغرى، علي بن محمود عاملى، ٣١٥/٤.

مشغرى، محمد بن حسين حرّ عاملى، ١٥٣/٥.

مشغرى، محمد بن زين الدين بن علي بن شمال عاملى، ١٨٤/٥.

مشغرى، محمد بن سماقه عاملى، ١٨٦/٥.

مشغرى، محمد بن علي بن محمّد بن حسين حرّ عاملى جبعى، ٢٣٠/٥.

مشغرى، محمد بن حسين حرّ عاملى، ٢٧٤/٥.

مشغرى نجم الدين بن احمد تراكىشى عاملى، ٣٧٢/٥.

مشغرى، يوسف بن حاتم، جمال الدين شامى عاملى، ٥٤٩/٥.

مشهدى، جعفر بن علي، ١٤٥/١.

مشهدى، حسن بن حسن، ٢٠٤/١.

مشهدى، رضا بن داعى بن احمد حسينى عقيقى، سيد ابو الفضائل، ٣٥٦/٢.

مشهدى، عبد الله بن حاج محمد تونى بشروئى،

مشهدى، على حسيني، ٩٦/٤.

مشهدى، فخر الدين، ٤١٦/٤.

مشهدى، محمد بن اسماعيل حسيني، ٤٦٢/٥، ٤٦٦/٦، ٤٧.

مشهدى، محمد بن جعفر، ٨٧/٥.

مشهدى، محمد بن على بن حمزه طوسى، امام عماد الدين، ابو جعفر، ٢٠٧/٥.

مشهدى، محمد زمان بن محمد جعفر رضوى، ١٨٣/٥.

مشهدى، محمد فاضل بن محمد مهدى، ٢٥٠/٥.

مشهدى، محمد مهدى بن ميرزا محمد باقر حسيني، ٣١١/٥.

مشهدى، محمود بن غلام على طبسى، ٥٢٢/٢.

مشهدى، محمود بن مير ميمندى، ٣٢٩/٥.

مشهدى، موسى بن امير محمد اكبر حسيني تونى، ٣٤٦/٥.

مصباح الدين ابو ليلى، ٩٣/١.

مصدرى، ابو جعفر بن اميركا، معين الدين، ٥٣/٦.

مصدرى بزجه، محمد بن ابى جعفر بن اميركا، زين الدين، ٣٧/٥.

مصرى، ابو النجف، ٥٠/٦، ١٤٩.

مصرى، زيد مجنون، ٤١٨/٢.

مصرى كوفى، شمس الدين محمد بن غزال، ٢٥٠/٥.

مصرى، سالم بن بدران بن على مازنى، ٤٧٣/٢.

مصرى، معين الدين، ٣٤٠/٥.

مصرى، نعمان بن محمد، ٤١٧/٥.

مصرى، يوحنا بن اسرائيل ذمى، ٥٤٨/٥.

مصطفى بن حسين تفريشى (سيد -)، ٣٣٧/٥.

مصطفى بن عبد الواحد بن سيار حوزى، ٣٣٨/٥.

مصطفى بن يوسف زناتى عاملى شامى، ٣٣٨/٥.

مطار آبادى، على بن احمد بن طراد، زين الدين ابو الحسن، ٤٠٧/٣، ١٤٧/٤.

مطلبى، عبد الله بن على، ٢٧٨/٣.

مطوع جروانى احساوى، حسن جمال الدين، ٢٢٨/١.

مطهر بن ابو القاسم على بن ابو الفضل محمد حسنى ديباجى، شيخ مرتضى ذو الفخرين ابو الحسن، ٣٣٨/٥.

مطهر (ابن -) حلى، على بن يوسف بن على بن مطهر، ٣٦٦/٤.

مطهر (ابن -) محمد بن حسن بن يوسف بن على بن مطهر، ١٣٨/٥.

مطهر (ابن -) محمد بن على بن مطهر حلى شيخ قوام الدين، ٢٤٣/٥.

مطهر (ابن -) محمد بن محمد حلى، ٢٨٧/٥.

مظاهر (ابن -) حسن بن احمد بن مظاهر عز الدين، ١٩٤/١.

مظاهرى اسدى جزايرى، محمد بن هارون بن يحيى صائم، ٢٤٣/٥.

مظفر بن طاهر بن محمد حلبى، ٣٣٩/٥.

مظفر بن على بن حسين حمدانى، ابو الفرج، ٣٣٩/٥.

مظفر بن هبه الله بن حمدانى حمدى، ٣٣٩/٥.

معافى (ابن -) عبد الملك، ٣٢٢/٣.

معدل بالقاهره، حسن بن عبد العزيز بن محسن

جبهانی، ابو محمد، ۲۳۷/۱.

معدل، حسین بن محمد شناسی رازی، ۸۷/۲.

معدل طبری، ابراهیم بن احمد بن محمد بن مقری، ابو اسحاق، ۴۳/۱.

معز الدین قاضی، حسین بن... اصفهانی، ۳۶/۲.

معز الدین، محمد، ۳۳۷/۵.

معلم همدانی، ملا حسن، ۳۷۰/۱.

معمار (ابن -)، عبد الله بن معمار، ۳۰۴/۳.

معین الدین، عبد کی استرابادی، ۳۰۴/۳.

معین الدین مصری، ۳۴۰/۵.

معین، علی بن احمد بن حسین بن محمد بن قاسم، ۴۰۲/۳.

معیه (ابن -) محمد بن قاسم بن معیه حسنی دیباجی، تاج الدین ابو عبد الله ۲۵۲/۵، ۱۹۷/۶.

مغربی، حسین بن علی بن حسین بن محمد بن یوسف، ۱۵۹/۲.

مغیره (ابن -) بوشنجی، حسین بن احمد بن مغیره، ۲۹/۲.

مفتی اصفهان، یونس، ۵۶۲/۵.

مفتی بحرانی، شیخ یحیی، ۵۳۸/۵.

مفسر طوسی، احمد بن حسن بن علی فلکی، ۶۶/۱.

مفضل بن اشرف جعفری نسابه (سید -)، ۳۴۰/۵.

مفلح بن حسین صیمری، ۳۴۰/۵.

مفلح بن علی عاملی کونینی، ۳۴۱/۵.

مفید، ابو عبد الله، ۲۸۸/۵، ۹۸/۶.

مفيد الدين، محمد بن علي بن محمد بن جهيم اسدي، ٩٢/٥، ٢٤٢.

مفيد كاشاني، محمد بن محمد بن ايوب، ٢٥٩/٥.

مقتول، ملا عبد الله شوشتری شهيد (ساكن مشهد)، ٢٢٧/٣، ٢٧٠، ٢٩٨.

مقداد بن عبد الله بن محمد بن حسين بن محمد سيوري حلي اسدي، شيخ جمال الدين، ٣٤٢/٥.

مقداد (ابن -) عبد الله بن مقداد، ٢٨٥/٣.

مقدادي، حسن بن حسين بن طحال، ٢١١/١.

مقدادي، حسين بن احمد بن محمد بن علي بن طحال، ٢٠/٢، ٢٨، ١٠٤.

مقدادي، محمد بن طحال حائري، ١٩٢/٥.

مقدم السادات، مرتضي بن داعي بن قاسم حسني، ٣٣٣/٥.

مقرب (ابن -) علي بن مقرب امير كبير، ٣٢٨/٤.

مقري، ابراهيم بن احمد بن محمد ابو اسحاق، ٤٣/١.

مقري، احمد بن فهد بن ادريس احسائي، ٨٩/١.

مقري، اسعد بن ابراهيم بن علي بن محمد، ١١٤/١.

مقري، حسن بن محمد بن عبد الله، ٣٨٢/١.

مقري، حسين بن محمد، ١٩٢/٢.

مقري، عبد الجبار بن علي نيشابوري، ٦٤/٣، ٩٥.

مقري، عبد الحميد بن محمد نيشابوري، ١١١/٣.

مقري، عبد الله بن علي بن عبد الله طاهري، ابو محمد، ٢٧٧/٣.

مقري، عبيد الله بن احمد بن يعقوب بن بواب، ٣٥١/٣.

مقری، علی بن عبد الجبار بن عبد اللہ بن علی رازی، ۱۱۹/۴.

مقری، محمد بن علی بن حسن، ۲۰۰/۵.

مقری، مؤید بن ابی علی مسکنی، ۲۵/۵.

مقری، یحیی بن علی بن محمد نجیب الدین ابو طالب استرابادی، ۵۰۴/۵.

مکتب، حسن بن محمد، ابو محمد، ۳۸۴/۱.

مکتب، حسین بن ابراهیم بن احمد، ۳۳/۲.

مکی بن علی بن ابی زید حمامی، قاضی نجم الدین، ۳۴۴/۵.

مکی بن علی بن احمد مخطی، ۳۴۴/۵.

مکی بن محمد بن حامد عاملی جزینی پدر شهید اول، ۳۴۴/۵.

مکی جبلی عاملی، ۳۴۴/۵.

مکی، حاج حسین بن محمد نیشابوری، ۱۹۰/۲.

مکی، رضی بن سید حسن بن محیی الدین عاملی شامی، ۳۵۸/۲.

مکی، زین العابدین بن نور الدین بن مراد بن علی بن مرتضی حسینی کاشی، ۴۶۲/۲.

مکی، مجد الدین علی، ۳۳۰/۴.

مکی، محمد بن علی، ۲۴۳/۵.

مکی (ابن -) محمد بن نجیب الدین علی بن محمد بن مکی عاملی جبیلی، ۲۴۹/۵.

منتجب الدین، علی بن عبید اللہ بن بابویه رازی، ۱۷۸/۴.

منتجب بن حسین سروی، سید شرف الدین، ۳۴۴/۵.

منتمی، عبد علی بن جمعه حویزی، ۱۸۴/۳.

منتھی بن ابی زید بن کبابکی حسینی کجی گرگانی، ۳۴۵/۵.

منتهى بن حسين بن علي حسيني مرعشى، ٣٤٥/٥.

منتهى بن محمد بن تاج الدين بن محمد حسنى كيسكى، كمال الدين، ٣٤٥/٥.

منتهى بن مرتضى بن منتهى بن حسين حسيني مرعشى، سيد تاج الدين، ٣٤٥/٥.

منتهى حسيني (ابن -) محمد بن حسين بن منتهى، ١٧٧/٥.

منتهى، (ابن -) علي بن سيف النبي حسنى مرعشى، ١٣٩/٤.

منجم، علي بن حسين، فخر الدين، ٥١٩/٣.

منشى، حسين بن علي بن محمد بن عبد الصمد اصفهانى، ١٨٢/٢.

منصور بن حسين آبى، وزير ذو المعالى زين الكفاه، ٣٤٦/٥.

منصورى، ابو الحسن، ٧٥/٦.

مؤدب، حسين بن حسن/حسين، ٤٣/٢، ٤٨، ٩٥/٥.

مؤدب زاهد سمان، يحيى بن طاهر بن حسين بن حسين، ٤٩٥/٥.

مؤدب، علي بن محمد بن شاکر، ٢٥١/٤.

مؤدب قمى، حسين ابو عبد الله، ٨٦/٢.

مؤذن عاملى جزينى، محمد بن محمد بن داوود، ٢٨٦/٥.

موردى، احمد بن مجتبى بن ابو سليمان حسيني، بهاء الدين ابو الفضل، ٨٩/١.

موردى، هادى بن ابى سليمان بن زيد حسيني، ابو طاهر، ٤٣٢/٥.

موسوى، ابراهيم بن محمد بن حسين بن حسن،

موسوی، ابو علی بن حمزه، ١٠٥/٦.

موسوی، احمد بن محمد، ٩٢/١.

موسوی اصفهانی، بدران بن شریف بن ابو الفتح علوی حسینی، ١٣٢/١.

موسوی، امیر زین العابدین بن عبد الحی، ٤٥٩/٢.

موسوی بحرانی، عبد الجبار بن حسین حسینی، ٩٠/٣.

موسوی بغدادی، حسین بن موسی بن محمد بن موسی بن ابراهیم بن موسی بن جعفر الکاظم (ع)، ٢٠١/٢.

موسوی بغدادی نقیب علویها، عدنان بن محمد...، ٣٦٧/٣.

موسوی جزائری شوشتری، نعمه الله بن عبد الله حسینی، ٣٨٨/٥.

موسوی حائری، علی بن عبد الحمید بن سید فخار نسابه...، ١٢٣/٤.

موسوی، حسین بن سید مرتضی علی بن حسین، ابو عبد الله ١٥٧/٢.

موسوی حسینی، علی بن عبد الحسین بن سلطان، ١٢١/٤.

موسوی حسینی، علی بن علی بن حسین بن ابو الحسن، سید نور الدین، ١٩٤/٤.

موسوی حسینی کرکی عاملی، حسن سید ضیاء الدین ابو تراب، ٣٧١/١.

موسوی حسینی مشعشی، علی بن سید خلف، ١٠٨/٤.

موسوی حسینی مشعشی، خلف بن عبد المطلب بن حیدر بن محسن بن محمد حویزی، ٢٦٦/٢.

موسوی، حیدر بن سید نور الدین علی بن علی بن حسین بن ابو الحسن، ٢٥٣/٢.

موسوی، حیدر بن سید علی بن نجم الدین بن محمد حسینی عاملی سکیکی، ٢٥٣/٢.

موسوی رومی، ابراهیم بن احمد بن محمد حسینی، ٤٣/١.

موسوی، زین العابدین بن نور الدین علی بن سید علی بن حسین بن ابو الحسن عاملی جبعی، ٤٦١/٢.

موسوی سقطی شامی عاملی، یونس، ۵۶۲/۵.

موسوی سیّد صفی الدین محمد بن محمد بن ابو الحسن، ۲۵۸/۵.

موسوی عاملی جبعی، ابو الحسن بن سید نور الدین، ۷۷/۶.

موسوی عاملی جبعی، جمال الدین بن سید نور الدین، ۱۵۲/۱.

موسوی عاملی جبعی، حسین بن حسین بن ابو الحسن، ۲/۲، ۸۰.

موسوی عاملی جبعی، علی بن حسین ابو الحسن، ۳۹۲/۳، ۴۹۰، ۳۹۵/۵، ۷۶/۶.

موسوی عاملی سکیکی، نجم الدین بن محمد حسینی، ۳۷۳/۵.

موسوی عاملی کرکی، حسین بن سید ضیاء الدین ابو تراب حسن بن شمس الدین ابو جعفر محمد حسینی اردبیلی، ۶۷/۲.

موسوی عاملی کرکی، محمد معصوم بن میرزا محمد مهدی بن میرزا حبیب اللّٰه، ۲۹۸/۵.

موسوی عاملی، محمد بن علی بن محیی الدین، ۲۴۸/۵.

ص: ۴۹۵

موسوی عبد الرؤف بن حسین حسینی بحرانی، ۱۱۷/۳.

موسوی، علی بن حسین شریف رضی، ۳۲/۴.

موسوی، محمد بن احمد بن ابی المعالی علوی، ۴۰/۵.

موسوی، محمد بن حسین بن موسی، سید ابو الحسن، ۱۷۷/۵.

موسوی، محمد بن حسین شریف رضی، ۱۴۲/۵.

موسوی، محمد بن حیدر بن نور الدین علی بن علی بن ابو الحسن، ۱۷۹/۵.

موسوی، محمد بن سید کمال الدین موسی حسینی، ۳۱۰/۵.

موسوی، محمد بن محمد بن ابی الحسن / محسن سید صفی الدین، ۲۵۸/۵.

موسوی، محمد بن مرتضی بن حمزه بن ابی صادق حسینی، سید فخر الدین، ۲۹۴/۵.

موسوی، محمد بن مرتضی بن حمزه بن ابی صادق حسینی، کمال الدین، ۳۳۳/۵.

موسوی نجفی، حسن بن حمزه، ۲۱۴/۱.

موسوی، هبه الله بن ابو محمد حسن، ۴۴۹/۵.

موسی بن امیر محمد اکبر حسینی تونی مشهدی ملقب به میرک، ۳۴۶/۵.

موسی بن علی بن حرفوشی عاملی (امیر -)، ۳۴۶/۵.

موصلی حرانی، سلامه بن ذکاء، شیخ ابو الخیر، ۵۰۹/۲.

موصلی، حسن بن محمد بن شرفشاه علوی حسینی استرآبادی گرگانی، ۳۶۲/۱.

موصلی، علی بن هبه الله بن عثمان بن احمد بن ابراهیم بن رائقه، ۳۴۶/۴، ۳۴۷.

موصلی، محمد بن حسن بن منصور نقاش، ابو منصور، ۱۳۸/۵.

موصلی، هبه الله بن عثمان بن احمد بن ابراهیم بن رائقه، ۴۵۸/۵.

موضح، ابو علی، ۱۰۵/۶.

موضح الدين، حسين بن فتح واعظ بكرآبادى گرگانى، ۱۸۸/۲.

موفق الدين حمزه بن على بن عبد الله طوسى، ۲۳۴/۲.

موفق خازن بن شهریار، ۳۴۷/۵، ۵۵/۶.

موفق راشد بن محمد بن عبد الملك، ۳۱۶/۲.

مؤيد الدين بن ابى على مفرى مسكنى اديب، ۲۵/۵.

مؤيد بن صالح، رضى الدين، ۲۵/۵.

مؤيد بن مسعود بن عبد الكريم، قاضى صفى الدين، ۲۵/۵.

مهابادى، احمد بن على، ۸۲/۱.

مهدى بن ابى الحرب حسينى مرعشى، ۳۴۷/۵، ۵۵/۶.

مهدى بن على بن أميركا حسنى قزوینى، ۳۴۷/۵.

مهدى بن مرتضى بن محمد بن تاج الدين حسنى كيسكى، ۳۴۸/۵.

مهدى بن مفضل بن اشرف جعفرى نسابه، ۳۴۸/۵.

مهدى بن هادى بن احمد علوى، ۳۴۸/۵.

مهدب الدين، احمد بن منير عاملى طرابلسى شامى عين الزمان، ۱۰۱/۵.

مهدب الدين، حسين بن رده، ۹۹/۲.

مهدب الدين، محمود بن يحيى بن محمد بن

سالم شيبانى حلى، ٣٢٩/٥.

مهذب بن صالح، تاج الدين، ٣٤٨/٥.

مهران، احمد بن حسين بن عبد الله آبي، ٦٨/١.

مهلبى، حسن بن محمد بن هارون، ابو محمد، ٣٦٤/١.

مهلبى، على بن هلال/بلال بن ابى معاويه، ٤٥٥/٣.

مهنا بن سنان بن عبد الوهاب حسيني مدنى، ٣٤٨/٥.

مهيار بن مرزويه ابو الحسن ديلمى بغدادى، ٣٥٠/٥.

ميثم بن على بن ميثم بحرانى، كمال الدين، ٣٥٦/٥.

مير كلان، على حسيني استرآبادى، ٩٧/٤.

ميرك، موسى بن امير محمد اكبر حسيني تونى مشهدى، ٣٤٦/٥.

ميسى، ابراهيم بن شيخ نور الدين ابو القاسم على بن تاج الدين عبد العالى عاملى، ٥٦/١.

ميسى، احمد بن تاج الدين عاملى، محبى الدين، ٦٦/١.

ميسى، احمد بن عبد العالى، ٧٦/١.

ميسى، حسن بن ابراهيم بن على بن عبد العالى عاملى، ١٧٩/١.

ميسى، حسين بن على بن محمد بن سودون شامى عاملى، ١٨١/٢.

ميسى، عبد العلى مشهور بن ابن مفلح عاملى، ١٨٨/٣.

ميسى، على بن عبد العالى، ١٥٢/٤.

ميسى، على بن عبد العالى (ابن مفلح)، ١٥٢/٤.

ميسى، لطف الله بن عبد الكريم بن ابراهيم بن على بن عبد العالى عاملى اصفهانى، ٥١٥/٤.

ميسى، محمد بن حسين بن حسن بن ابراهيم بن على بن عبد العالى عاملى، ١٥٤/٥.

ميسى، محيى الدين بن احمد بن تاج الدين عاملى، ٣٣١/٥.

ميكالى، حسين بن محمد بن على شهاب الدين، ١٨٩/٢.

نائينى، رفيع الدين، ٣١٢/٥.

نائينى، روح الامين، ٣٥٩/٢.

نابلى، حسين بن موسى عاملى، عز الدين، ١٩٨/٢.

ناشئ الاصغر حلاء متكلم بغدادى، على بن عبد الله بن وصيف، ابو الحسن، ١٧٥/٤، ٣٤٤/٤.

ناصر الدين، عبد الواحد بن محمد بن عبد الواحد، ٣٣٦/٣.

ناصر الدين، محمد بن اسماعيل مشهدى، ٦٢/٥.

ناصر الدين، محمد بن مظفر بن هبه الله بن حمدان، ٢٩٧/٥.

ناصر اطروش، حسن بن على، ابو محمد، ٣١٢/١، ٣٦١/٥.

ناصر الحق - ناصر اطروش.

ناصر الدين مشهور به ابن نزار، ٣٦٠/٥.

ناصر الدين بن عبد المطلب بن پادشاه حسينى جزائرى، ٣٦٠/٤.

ناصر الدين، حسن بن تاج الدين محمد كيسكى، ٢٠٠/١.

ناصر الدين، حسين بن محمد حمدانى، ٥٨/٢.

ناصر الدين، حمزه بن حمزه علوى حسينى، ٢٢٥/٢.

ناصر الدين، حيدر بن محمد شيرازى، ٢٥٦/٢.

ناصر الدين/عز الدين بن نجم الدين، ٣٦٠/٥.

ناصر الدين/نصير الدين، راشد بن ابراهيم بن اسحاق بن ابراهيم بحراني، ٣١٦/٢.

ناصر الدين، ناصر بن ابى جعفر امامى، ٣٦٩/٥.

ناصر الدين، ناصر بن متوج بحراني، ابو عبد الله ٣٧٢/٥.

ناصر الدين هادى بن داعى حسيني سروى، ٤٣٢/٥.

ناصر بن ابراهيم بويهى احسانى عاملى عينائى، ٣٦٥/٥.

ناصر بن احمد بن عبد الله بن سعيد بن متوج بحراني شهاب الدين/جمال الدين، ٣٧٢، ٣٦٩، ٣٥٩/٥.

ناصر بن حسين بن اعرابى، ضياء الدين، ٣٧٠/٥.

ناصر بن خسرو بن حارث قباديانى، ٣٦٣/٥.

ناصر بن داعى بن ناصر بن شرفشاه علوى حسيني شجرى، ٣٧١/٥.

ناصر بن رضا بن محمد علوى حسيني، ٣٧١/٥.

ناصر بن سليمان بحراني، ٣٧١/٥.

ناصر بن على بن احمد بن حمدان حمدانى، ابو المعالى نظام الدين، ٣٦٩/٥.

ناصر بن على جهضمى، ٣٥٩/٥.

ناصر بن قاسم، اديب نجيب الدين، ٣٦٩/٥.

ناصر بن متوج بحراني، ابو عبد الله ناصر الدين، ٣٧٢/٥.

ناصر خسرو - ناصر بن خسرو بن حارث.

ناصر للحق - ناصر اطروش.

نباطى، احمد بن حسين عاملى، ٦٩/١.

نباطى، احمد بن سليمان عاملى، ٦٩/١.

نباطى، احمد بن موسى عاملى، ١٠٦/١.

نباطى، زين العابدين بن محمد عاملى، ٤٦٢/٢.

نباطى، سليمان بن حسين عاملى، ٥١٦/٢.

نباطى على بن احمد عاملى، ٤٣٦/٣.

نباطى، على بن محمد بن يونس عاملى بياضى عنجى، ٤٥٨/٢، ٣١٦/٤، ١٤٠/٦.

نباطى، محمد بن على بن احمد بن موسى عاملى، ٢٢١/٥.

نجار (ابن -) احمد بن نجار، ١٩٨/٦.

نجار، حسن بن على، ٢٦٩/١.

نجار، حميد، ٢٤٣/٢.

نقاشى، احمد بن عباس اسدى، ٧٤/١.

نجد (ابن -)، ١٩٨/٦.

نجف بن سيف نجفى حلى، ٣٧٢/٥.

نجفى، جابر بن عباس، ١٣٦/١.

نجفى، حسام الدين بن جمال الدين، ١٧٦/١.

نجفى، حسن بن محمد، ٣٦١/١.

نجفى، رحمه الله فتال، ٣٥٣/٢.

نجفى، زين الدين بن فروخ، ٤٤٩/٢.

نجفى، شرف الدين بن على، ٢٠/٣.

نجفى، صفى الدين بن فخر الدين بن طريح، ٣١/٣.

نجفی، عبد الحمید حسینی، ۱۰۴/۳.

نجفی، علی بن عبد الکریم بن عبد الحمید، ۱۶۰/۴.

نجفی، عیسی بن حسن بن شجاع، ۳۷۸/۴.

نجفی، فضل الله استرآبادی، ۴۴۸/۴.

نجفی، فیض الله بن عبد الغافر حسینی، ۴۸۲/۴.

نجفی، محمد باقر بن معز الدین حسینی رضوی، ۷۹/۵.

ص: ۴۹۸

نجفی، محمد بن فرج، ۲۵۱/۵.

نجم الدين، ابن احمد تراکيشی عاملی مشغری، ۳۷۲/۵.

النجم (ابو -) ضياء بن ابراهيم بن رضا علوی حسینی شجری، ۳۲/۳.

نجم الدين بن محمد حسینی سکیکی، ۳۷۳/۵.

نجم الدين جعفر - محقق اول

نجم الدين، جعفر بن محمد بن جعفر بن هبه الله حلّی، ابن نما، ۱۴۷/۱.

نجم الدين جعفر بن ملیک حلبی، ۱۵۰/۱.

نجم الدين، حسن بن حسین بن محمد بن حمدان حمدانی، ابو خلیفه، ۲۱۳/۱.

نجم الدين حسین بن اردشیر بن محمد طبری، ۳۵/۲.

نجم الدين حسینی جزائری، ۳۷۳/۵.

نجم الدين، حمزه بن ابی الاغر (ابی الاعلی) حسینی، ۲۲۴/۲.

نجم الدين طمان بن احمد عاملی، ۳۶/۳.

نجم الدين عاملی بن محمد حسینی، ۴۲۲/۵.

نجم الدين، عبد الله بن حملات، ۲۶۳/۳.

نجم الدين، عبد الله بن علوی حلّی، ابو القاسم، ۲۷۴/۳.

نجم الدين، علی بن حسین جاستی، ابو القاسم، ۴۹۳/۳.

نجم الدين، علی بن محمد ابو الغنائم بن علی بن محمد علوی عمری نسابه معروف به ابن صوفی، ۲۷۲/۴، ۲۸۷.

نجم الدين غنیمه بن هبه الله بن غنیمه الدعوی، ۳۸۴/۴.

نجم الدين (ابن -) ناصر الدين بن نجم الدين، ۳۶۰/۵.

نجم الدين، یعقوب بن محمد بن داوود همدانی، ۵۴۷/۵.

نجیب الدین، ابو طالب استرابادی، ۹۴/۶.

نجیب الدین، ابو القاسم ناصر بن قاسم، ۳۶۹/۵.

نجیب الدین، ابو محمد حسن بن محمد بن حسن بن علی... موسیٰ الکاظم (ع)، ۳۷۷/۱.

نجیب الدین بن مذّکی استرابادی، ۳۷۵/۵.

نجیب الدین بن نما حلّی، ۳۷۴/۵.

نجیب الدین، حسن بن محمد - نجیب الدین ابو محمد.

نجیب الدین سوراوی، ۲۲۱/۴، ۳۷۴/۵، ۳۷۵.

نجیب الدین، علی بن حسن حلّی، ۴۹۰/۳.

نجیب الدین، علی بن محمد بن مکّی بن عیسیٰ بن حسن بن جمال الدین بن عیسیٰ شامی عاملی جبعی، ۳۷۴/۵.

نجیب الدین، یحییٰ بن سعید حلّی، ۴۸۱/۵، ۵۳۲.

نجیب الدین، یحییٰ بن علی بن محمد مقری استرابادی، ابو طالب، ۵۰۴/۵.

نجیب، سعد بن ابو طالب بن عیسیٰ متکلم رازی، ۴۷۷/۲.

نحاریری عاملی، علی تولینی، زین الدین، ۴۴۸/۳، ۴۴۹.

نحوی، حسن بن محمد بن جعفر تمیمی، ۳۵۶/۱.

نحوی، حسین بن احمد بن خالویه حلبی همدانی شیعی امام، ۲۲/۲، ۹۷.

نحوی، طاهر بن احمد قزوینی، بهاء الدین،

نحوی، عبد الله عجمی نقره کار، جمال الدین، ۲۷۴/۳.

نحوی، علی بن محمد فصیحی استرآبادی، ۲۷۷/۴.

نحوی، محمد بن علی بن محمد، ۲۴۳/۵.

ندوشنی، سلطان حسین یزدی، ۵۱۸/۲.

نرتمینی، علی بن ابی طالب، شهاب الدین، ۳۹۷/۳.

نرتمینی/زغینی، محمد بن حسن بن حسین، ۹۷/۵.

نرسی، زید، ۴۶۴/۲.

نسابه، تقی الدین محمد، ۳۱۴/۵.

نسابه، عبد الجبار بن معیه حسنی، ۹۵/۳.

نسابه، عبد الحمید بن تقی، ۱۰۵/۳.

نسابه، عبد الله بن حسن، ۲۵۱/۳.

نسابه، علی بن عبد الحمید حسینی، بهاء الدین، ۱۲۱/۴.

نسابه، علی بن عبد الحمید بن معد حائری علم الدین مرتضی، ۱۲۳/۴.

نسابه، علی بن محمد علوی عمری، ابن صوفی نجم الدین ابو الحسن، ۲۷۲/۴، ۲۸۷.

نسابه، یحیی بن حسین بن اسماعیل، ۵۲۲/۵، ۵۲۴.

نسفی، آدم بن یونس، ۴۰/۱.

نسوی، علی بن احمد، ابو الحسن، ۴۳۷/۳.

نسوی، علی دانیالی برازی جهرمی، شهاب الدین، ۱۱۴/۴.

نصر الله همدانی معروف به آخوند نصر، ۳۷۹/۵.

نصر الله بن نصر زنجانی، ۳۷۹/۵.

نصر بن ابو البركات، ۳۷۹/۵.

نصر بن حسن مرغینانی، ۳۷۸/۵.

نصر بن عصام بن مغیره فهري معروف به قرقاره، ابو نعیم، ۳۷۷/۵.

نصر بن علی جهضمی، ۳۷۹/۵.

نصر بن هبه الله بن نصر زنجانی، ادیب، ۳۷۹/۵.

نصر بن یعقوب دینوری، ۳۷۹/۵.

نصره الدین، حسن بن علی بن زیرک، ۲۹۴/۱.

نصیبی، ابو الحسین، ۸۰/۶.

نصیبی، عبید الله بن عبد الواحد، ابو القاسم، ۳۶۱/۳.

نصیر، ۳۸۱/۵.

نصیر الدین/نصر الدین، حسن بن علی بن بهلول قمی، ابو محمد، ۲۷۰/۱.

نصیر الدین، حسین بن مفلح بن حسن صیمری، ۱۹۶/۲.

نصیر الدین، حسین شیرازی دشتکی، ۱۰۳/۲.

نصیر الدین طوسی - عبد الله بن حمزه طوسی.

نصیر الدین عالم شاه بن عبد الجلیل بن ابی المکارم بن ابی طالب، ۸۱/۳.

نصیر الدین، علی بن حمزه بن حسن طوسی، ۱۰۵/۴.

نصیر الدین، علی بن محمد بن علی کاشانی، حلّی، ۲۲۷/۴، ۲۹۱، ۲۹۳، ۳۸۱/۵.

نطنزی، علی قلی صوفی مکفر، ۲۲۹/۴.

نظام الدین، ۳۷۴/۵.

نظام الدين، احمد بن ابراهيم بن سلامه الله بن عماد الدين مسعود بن صدر الدين محمد بن غياث الدين منصور، ٦٤/١.

نظام الدين بن قرشى ساوجى ساكن عبد

ص: ٥٠٠

العظيم، ٣٧٥/٥.

نظام الدين، عبد الحى بن امير عبد الوهاب جرجانى، ١١٢/٣.

نظام الدين، عبد الحميد، ١١٠/٣.

نظام الدين، على بن عبد الحميد نيلى، ابو القاسم، ١٢٥/٤، ٢٥٩.

نظام الدين، على بن محمد، ٣٠٢/٤، ٣٧٥/٥.

نظام الدين على بن محمد بن عبد الحميد نيلى، ١٢٥/٤، ٢٥٩.

نظام الدين، كتائب بن فضل الله بن كتائب حلبى، ٥٠٢/٤.

نظام الدين، ناصر بن ابى طالب على بن محمد بن حمدان، ٣٦٩/٥.

نعمان بن ابى عبد الله محمد بن منصور بن احمد بن حيون مصرى، ٤١٧/٥.

نعمانى، حسن بن عيسى نعمانى، ٣٣٥/١.

نعمانى، داوود بن احمد، ٣٠٣/٢.

نعمانى، عبد الواحد بن صفى، ٣٣٣/٣.

نعمانى، محمد بن ابراهيم بن جعفر، ابن ابى زينب، ٣٣/٥.

نعمت، ابو عبد الله ١٠١/٦.

نعمت الله بن احمد بن محمد خاتون عاملى عينائى، ٣٨٢/٥.

نعمت الله بن حسين عاملى، ٣٨٥/٥.

نعمت الله بن عبد الله حسينى موسى جزائرى شوشترى، ٣٨٨/٥.

نعمت الله بن على بن احمد... خاتون عاملى، ٣٩٤/٥، ٤٢٢.

نعمت الله حلى، صدر كبير، ٣٨٥/٥.

نقاش، محمد بن حسن بن منصور نقاش موصلى، ١٣٨/٥.

- نقره كار، عبد الله بن محمد بن احمد بن حسين، سيد جمال الدين عبد الله عجمي نحوي، ٢٧٤/٣.
- نقيب، اسماعيل بن حسن بن محمد حسيني ابو المعالي، ١١٦/١.
- نقيب، تقى بن ابى طاهر حسيني رازى، ١٣٣/١.
- نقيب، حسن بن احمد بن قاسم بن حمد بن على بن ابى طالب (ع) علوى محمدى، ١٨٩/١.
- [نقيب] حسن بن ابو العز بن اميركا حسيني كلينى، سيد صدر الدين، ١٨٥/١.
- نقيب ذو الفقار بن ابى طاهر بن خليفه جعفرى شرفشاهى، ٣١٠/٢.
- نقيب، رضا بن ابو طاهر حسيني، ابو الفضائل، ٣٥٥، ٣٥٣/٢.
- نقيب الساده بقزوين، عبد العظيم بن حسين بن على حسنى، ابو الشرف عماد الدين، ١٨٢/٣.
- نقيب الشرف آل ابى طالب، عبد الرحمن هاشمى واسطى، ١٢٤/٣، ٩٥/٦.
- نقيب، عبد السميع هاشمى واسطى، ابو طالب، ١٥٢/٣.
- نقيب قاسم بن عباد حسنى، ٤٩٣/٤.
- نقيب، يحيى بن مرتضى سعيد شرف الدين، ٥٢٨/٥.
- نما (ابن -) جعفر بن محمد بن جعفر بن هبه الله حلى، ١٤٧/١.
- نما (ابن -) على بن على بن نما حلى، ٢٠٧/٤.
- نوبخت (ابن -) اسماعيل بن على بن اسحاق بن نوبخت بغدادى، ١٩٩/٦.

نوبختی، حسن بن محمد، ۳۶۷/۱، ۳۸۳.

نوبختی، حسن بن موسی، ۳۷۲/۱.

نوح (ابن -) احمد بن محمد بن نوح سیرافی، ۸۷/۱، ۹۹، ۹۹/۶.

نوح بن احمد بن حسین علوی حسینی، ۳۹۵/۵.

نور الدین بن علی بن حسین بن ابی الحسن موسوی عاملی جبعی، ۳۹۵/۵.

نور الدین بن سید فخر الدین بن عبد الحمید عاملی کرکی، ۳۹۵/۵.

نور الدین، عبد الحمید کرکی، ۱۱۱/۳.

نور الدین، علی بن احمد عاملی، ۴۱۲/۳.

نور الدین، علی بن احمد نحاری، ۴۲۷/۳.

نور الدین، علی بن حیدر علی قمی، ۱۰۶/۴.

نور الدین، علی بن فخر الدین هاشمی عاملی، ۲۲۱/۴.

نور الدین، علی بن محمد حسینی خجندی، ۲۴۲/۴.

نور الدین نوروز علی بن ملا رضی الدین محمد، ۳۹۵/۵.

نور الله بن شریف تستری، قاضی نور الله، ضیاء الدین قاضی، ۳۹۷/۵، ۴۲۳.

نور الله بن محمد شاه، قاضی نور الله شوشتری شهید، ۴۰۴/۵.

نور الله کاشانی، ۴۲۳/۵.

نوروز علی بن محمد تبریزی قزوینی، نور الدین، ۳۹۵/۵.

نوشیروان/نوشیروان بن خالد، ۱۲۹/۱.

نہاوندی، فیروز، ابو لؤلؤ، بابا شجاع الدین، ۴۷۱/۴.

نہدی، علی بن عبد الواحد حمیری، ۱۷۶/۴، ۱۷۷.

نیشابوری، ابو جعفر، ۵۵/۶.

نیشابوری، ابو سعید - نیشابوری، محمد بن احمد.

نیشابوری، ابو عبد الله، ۱۰۱/۶.

نیشابوری، ابراهیم حسینی طوسی مشهدی، ۴۰/۱.

نیشابوری، احمد بن حسین، ۶۷/۱.

نیشابوری، اسماعیل بن حسن بن محمد حسنی نقیب، ۱۱۶/۱.

نیشابوری، حسن بن ابی جعفرک، ۱۷۹/۱.

نیشابوری، حسن بن عبد الله فتال، ۲۳۲/۱.

نیشابوری، حسین بن ابی الرشید، رضی الدین، ۳/۲.

نیشابوری، حسین بن علی خزاعی، جمال الدین، ابو الفتوح، ۱۷۰/۲.

نیشابوری، حسین بن محمد مکی، ۱۹۰/۲.

نیشابوری، رضی بن احمد بن رضی حسینی، ۳۵۸/۲.

نیشابوری، زنگی بن رشید شمس الدین، ۳۶۲/۲.

نیشابوری، سهل بن عبد الرحمان بن محمد سراج، ۵۲۱/۲.

نیشابوری، شرفشاه بن محمد حسینی افطسی، زباره، ۲۲/۳.

نیشابوری، عبد الجبار بن علی مقری، ۹۴/۳.

نیشابوری، عبد الواحد بن محمد، ۳۳۵/۳.

نیشابوری، علی بن احمد فنجرودی، ادیب، ۴۱۱/۳، ۴۱۶.

نیشابوری، علی بن جعفر خراسانی موسوی،

نیشابوری، علی بن عبد العزیز، ١٥٩/٤.

نیشابوری، عمر بن احمد بن منصور صغار ابو حفص، ٣٧٠/٤.

نیشابوری، لطف الله، ٥٢١/٤.

نیشابوری، محمد بن احمد بن حسین ابو سعید، ٤٧/٥، ٨٥/٦.

نیشابوری، محمد بن احمد بن علی فتال، ٥٣/٤.

نیشابوری، محمد بن محمد ابن جعفرک، ابو جعفر، ٢٩٤/٥.

نیشابوری مکی - نیشابوری، حسین بن محمد مکی.

نیشابوری، یحیی بن حسین، ابو محمد علوی بنی زبارة، ٤٩٤/٥.

نیلی، حسین بن ابو الفرج بن رده نیلی، ٣/٢.

نیلی، عبد الحمید، ١١١/٣.

نیلی، علی بن محمد بن عبد الحمید، نظام الدین، ١٢٥/٤، ٢٥٩.

نیلی، علی بن یوسف بن عبد الجلیل، ظهیر الدین، ١٢٠/٤، ٣٦٥.

واثق بالله بن احمد بن حسین حسینی جیلی، ٤٢٤/٥.

وارانی، علی بن حسین بن ابی الحسین، ادیب مرشد الدین ابو الحسن، ٤٩٢/٣، ٨٠/٦.

واسطی، ابو الفتح، ١١٨/٦.

واسطی ابو القاسم عدل، ١٢٤/٦.

واسطی، ابو محمد، ١٣٨/٦.

واسطی، حسین بن عبید الله ابو عبد الله، ١٥١/٢، ١٥٣.

واسطی، حسین بن علی لیثی، ١٥٨/٢.

واسطی، عبد الرحمن بن محمد هاشمی ابو طالب، ۱۲۴/۳، ۱۳۸، ۹۵/۶.

واسطی، عبد الغفار بن عبد الله حسینی، ۱۹۶/۳.

واسطی، عثمان بن احمد، ۳۶۶/۳.

واسطی، علی بن حماد ماهر، کمال الدین، ۱۰۳/۴، ۵۰۰.

واسطی، علی بن محمد بن ابی نزار شرقیه، کافی الدین، ابو الحسن، ۲۳۲/۴.

واسطی، علی بن محمد شاکر مؤدب، ۲۵۱/۴، ۲۵۹.

واسطی، علی بن محمد لیثی، ۳۱۲/۴.

واسطی، علی بن مظاهر، ۳۲۸/۴.

واسطی، فضل بن یحیی بن علی بن مظفر بن طیبی، مجد الدین، ۴۶۸/۴.

واعظ، جعفر بن محمد بن مظفر حسینی، ابو ابراهیم، ۱۴۸/۱.

واعظ، حسن بن علی بن بهلول قمی، ۲۷۰/۱.

واعظ، حسن بن علی بن حسین ورامینی، ۲۸۰/۱.

واعظ، حسن بن سلمان فارسی، ۲۹۴/۱.

واعظ حسین بن حسن بن محمد، تاج الدین حسینی کیسکی، ۴۲/۲.

واعظ، حسین بن علی بن محمد، ابو الفتوح رازی، ۱۷۰/۱.

واعظ، حسین بن محمد زینوآبادی، ۹۱/۲.

واعظ، حسین بن هادی بن حسین حسینی شجری، ۲۱۸/۲.

واعظ خلیفه بن حسن علوی جعفری شرفشاهی، ۲۷۸/۲.

واعظ، داعی بن رضا بن محمد علوی حسینی /

حسینی، ۳۱۰/۲.

واعظ، ذو الفقار بن ابو الشرف بن طالب کیا حسنی، ۳۱۰/۲.

واعظ رضا بن ابی زید بن هبه الله حسنی ابهری نزیل ورامین، ۳۵۳/۲.

واعظ، [سیف النبی] بن طالب کیا، تاج الدین حسینی، ۱۳۳/۱.

واعظ، شمس الشرف بن ابی شجاع حسینی سیلقلی، ۲۵/۳.

واعظ، شیروانشاه/شروانشاه بن حسن حسینی کیسکی، ۲۲/۲.

واعظ، صاعد بن علی آبی، ۲۸/۳.

واعظ، طالب بن علی علوی حسینی ابهری، ۳۳/۳.

واعظ، طاهر بن حسین بن علی، ابو بکر، ۳۵/۳.

واعظ، عباس بن علی بن علویه ورامینی، ۸۲/۳.

واعظ، عبد الجبار بن حسین بن عبد الجبار بن محمد طوسی، ۹۰/۳.

واعظ، عبد الجلیل بن ابی الحسین بن ابی الفضل قزوینی، نصیر الدین، ۹۶/۳.

واعظ، عبد الجلیل بن ابی المکارم بن ابی طالب، ۹۹/۳.

واعظ، عبد الرحمن بن محمد بن شجاع، ابو محمد، ۱۳۹/۳.

واعظ، عبد الملک بن اسحاق... محمد بن فتحان قمی، ۳۲۰/۳.

واعظ، عز الدین/عزیزی بن عراقی حسینی، ۳۷۵/۳.

واعظ، عقیل بن محمد سمرقندی، ۳۸۲/۳.

واعظ، علی بن ابراهیم بن ابی طالب ورامینی، نجم الدین ابو تراب، ۳۸۷/۳.

واعظ، علی بن ابی سعد بن ابو الفرغ خیاط، ابو الحسن، ۳۹۵/۳.

واعظ، علی بن حسین جاسبی/جاستی، ۴۹۳/۳، ۵۰۱.

واعظ، علی بن حسین غزنوی، ۹۵/۴.

واعظ، علی بن حمد بن سعد، ابو تراب، ۱۰۴/۴.

واعظ، علی بن زیرک، ابو الحسن، ۱۳۳/۴.

واعظ، علی بن عبد المطلب قمی، ۱۷۵/۴.

واعظ، علی بن محمد حسنی/حسینی خجندی، نور الدین، ۲۴۲/۴.

واعظ، علی بن محمد بن علی، عماد الدین، ۲۹۱/۴.

واعظ، فضل الله بن حسین بن ابی الرضا حسینی مرعشی، ضیاء الدین ابو الرضا، ۴۵۱/۴.

واعظ، مجتبی بن امیره بن سیف النبی جعفری زینی، سدید الدین، ۲۶/۵.

واعظ، محمد بن ابی الحسن بن هموسه ورامینی، ۳۸/۵.

واعظ، محمد بن تاج الدین محمد بن سید تاج الدین حسین بن محمد حسنی کیسکی، ۸۲/۵.

واعظ، محمد بن حسین بن منتهی حسینی، سید ناصر الدین، ۱۷۷/۵.

واعظ، محمد بن عبد الکریم، شیخ جمال الدین، ۱۹۴/۵.

واعظ، محمد بن علی بساریه، قاضی ابو جعفر مجد الدین، ۱۹۹/۵.

واعظ، محمد بن علی بن حمزه طوسی مشهدی،

امام عماد الدين، ٢٠٧/٥.

واعظ، محمد بن علي بن ظفر، امام برهان الدين ابو الحارث، ٢١٤/٥.

واعظ، محمد بن علي بن محمد خجندی، ٢٠٠/٥.

واعظ، محمد بن علي بن محمد عباسی، ابو عقيل، ٢٤٢/٥.

واعظ، محمد بن علي فتال نيشابوری، ٢٤٠/٥.

واعظ، محمد بن مرتضى بن حمزه بن ابی صادق حسینی موسوی، سيد فخر الدين، ٢٩٤/٥.

واعظ، مختار بن محمد بن مختار بن بابويه، ٣٣٢/٥.

واعظ، مرتضى بن حمزه بن ابی صادق حسینی موسوی، سيد جمال الدين، ٣٣٣/٥.

واعظ، مرتضى بن منتهی بن حسين بن علي حسینی مرعشی، سيد امام کمال الدين، ٣٣٤/٥.

واعظ، منتهی به محمد بن تاج الدين بن محمد حسنی کسيکی، ٣٤٥/٥.

واعظ، مهدي بن مرتضى بن محمد حسنی کسيکی، ٣٤٨/٥.

واعظ، ناصر بن داعی بن ناصر بن شرفشاه شجری، ٣٧١/٥.

واعظ، يحيى بن محمد قمی، ٥٢٨/٥.

واعظ، يوسف بن ابو الحسن حسینی، سيد صدر الدين، ٢٤٨/٥.

و ثاب بن سعد بن علي حلي، ٤٢٤/٥.

وجیه الدين، احمد بن ابی المعالی، ابو طاهر، ٦٥/١.

[وجیه الدين] عبد الملك بن محمد/احمد ورامینی، ٣٢١/٣.

وجیه الدين، علي بن محمد بن حمدان حمدانی، ابو طالب، ٢٥١/٤.

وراق حلی، ابو القاسم، ١٢٠/٦.

وراق طرابلسی، هبه الله، ابو عبد الله، ٣١٩/٥.

وراق، علی بن عبد اللہ، ۱۷۵/۴.

ورام بن ابی فراس حمدانی، ۴۲۴/۵.

ورامینی، حسن بن ابو الحسن بن محمد معروف به قهرمان، اسد الدین، ۱۸۰/۱.

ورامینی، حسن بن علی بن حسین بن علویہ ضیاء الدین، ۲۸۰/۱.

ورامینی، حسین بن ابو الحسین بن هموسه اذیب رشید الدین، ۳/۲.

ورامینی، رضا بن ابی زید بن هبه اللہ حسینی ابهری، کمال الدین، ۳۵۳/۲.

ورامینی، عباس بن علی بن علویہ، رشید الدین، ۸۲/۳.

ورامینی، عبد الملک بن محمد، ۳۲۱/۳.

ورامینی، علی بن ابراهیم بن ابی طالب نجم الدین ابو تراب، ۳۸۷/۳.

ورامینی، محمد بن ابو الحسن بن هموسه، ۳۸/۵.

ورامینی، محمد شاه بن قاسم حسنی، عز الدین، ۱۸۷/۵.

ورامینی، محمد بن علی رازی نصیر الدین، ۲۰۹/۵.

ورامینی، محمود بن حسن بن علویہ، ۳۲۴/۵.

ورشاهی، حسین بن محمد، بهاء الدین، ۱۹۳/۲.

ورشیدی، اسکندر بن دریس بن عکبر خرقانی،

ورشیدی، محمد بن مهدی، ۳۱۲/۵.

وزیر، انوشیروان بن خالد، شرف الدین، ۱۲۹/۱.

وزیر بن محمد بن مرداس رواسی، افضل الدین، ۴۲۹/۵.

وزیر، حسین بن صدر کبیر، علاء الدین، ۵۰/۲.

وزیر، خلیفه سلطان حسینی، ۲۷۸/۲.

وزیر، علی باقی، سید شریف زین الدین، ۲۷۳/۴.

وزیر، علی بن محمد آوی خواجه رشید الدین، ۲۵۲/۴.

وزیر، علی بن وزیر مؤید الدین محمد بن علقمی، ابو القاسم شرف الدین، ۲۶۸/۴.

وزیر فارس، هادی بن معین الدین محمود آصف شیرازی، ۴۳۳/۵.

وزیر، قاضی جهان حسینی قزوینی سادات سیفی، ۴۹۷/۴.

وزیر مغربی، حسین بن علی، ابو القاسم، ۱۳۰/۶.

وزیری، احمد بن محمد بن احمد قمی، ۹۲/۱.

وزیری، محمد بن احمد بن محمد بهاء الدین، ۵۶/۵.

وزیری، محمد بن عبد الکریم، ۱۹۴/۵.

وشاح بن محمد بن حسن بن عتیبه، ۴۲۹/۵.

وشنوی، علی بن محمد نزیل کاشان، شمس الدین، ۳۱۴/۴.

وکیل، علی بن شبل بن اسد، ابو القاسم، ۱۴۰/۴.

وکیل، علی بن عبد الله بن علی، ابو الحسن، ۴۰۰/۳.

ولی بن نعمه الله حسینی رضوی موسوی حائری، ۴۳۰/۵.

وهرکیسی، احمد بن محمد، ۹۲/۱.

وهسودان بن دشمن زیار بن مرد افکن دیلمی، سیف الدین، ۴۳۱/۵.

هادی بن ابی سلیمان بن زید حسینی موردی، ۴۳۲/۵.

هادی بن حسین بن هادی حسنی شجری، ۴۳۲/۵.

هادی بن داعی حسنی سروی، ۴۳۲/۵.

هادی بن محمد باقر حسینی، ۴۳۲/۵.

هادی بن معین الدین محمود - محمد هادی بن معین الدین محمود.

هارون بن حسن بن علی بن حسن طبری، ۴۳۳/۵.

هارون بن موسی تلکبری، ۴۳۴/۵.

هارون بن یحیی بن علی صائم، ۴۴۱/۵.

هارون دنلی، ۴۴۰/۵.

هاشم بن سلیمان بحرانی توبلی، ۴۴۱/۵.

هاشم بن سلیمان بن سید اسماعیل بن سید عبد الجواد بن سید سلیمان سید ناصر، ۴۴۱/۵.

هاشم بن محمد، ۴۴۸/۵.

هاشمی، حسن بن حمزه، ۲۱۵/۱.

هاشمی، عبد الرحمن بن عبد السمیع واسطی، ۱۲۴/۳.

هبه الله، ابو القاسم، ۴۵۱/۵.

هبه الله بن احمد بن هبه الله اسدی اصفهانی، ۴۵۱/۵.

هبه الله بن حامد بن احمد حلّی، عمید الرؤساء، ۴۵۱/۵.

هبه الله بن حسن بن حسین بن بابویه، ۴۵۴/۵.

هبة الله بن حسن راوندی، ۴۵۵/۵.

هبة الله بن حسن موسوی، ۴۴۹/۵.

هبة الله بن حمدان بن محمد حمدانی قزوینی، ۴۵۵/۵.

هبة الله بن داوود بن محمد اصفهانی، ۴۵۵/۵.

هبة الله بن دعویدار، ۴۵۶/۵.

هبة الله بن رطبه سوراوی، ۴۵۶/۵.

هبة الله بن سعید راوندی، ۴۵۷/۵.

هبة الله بن عثمان بن احمد بن رائقه موصلی، ۴۵۸/۵.

هبة الله بن علی بن محمد بن حمزه علوی حسنی، ابن شجری بغدادی، ابو السعادات، ۴۵۸/۵، ۴۶۲، ۸۴/۶.

هبة الله بن محمد بن هبة الله سوسی قزوینی، ۴۵۸/۵.

هبة الله بن ناصر بن حسین بن نصر، سید ابو البقاء، ۴۵۸/۵.

هبة الله بن ناصر بن نصیر، ابو البقاء، ۴۵۹/۵.

هبة الله بن نافع حلوی، ۴۵۹/۵.

هبة الله بن نما بن علی بن حمدون حلّی، ۴۵۹/۵، ۴۶۰.

هبة الله بن وراق طرابلسی، ۴۵۶/۵.

هبة الله حسینی، شاهمیر، ۴۷۳/۵.

هجری، حسین بن علی بن حسین بن محمد بن ابی سروال اوالی، ۱۵۶/۲.

هجری، عبد الله/عبد محمد/عبد النبى بن احمد بن عبد الله بن یوسف بحرانی، شیخ ابو علی، ۲۲۵/۳، ۳۰۸، ۳۲۲.

هذلی، یحیی بن احمد بن یحیی بن حسن بن سعید، نجیب الدین، ۴۸۱/۵، ۵۳۲.

هرقلی، محمد بن اسماعیل بن حسن، ۶۱/۵.

هروی، ابو طالب، ۴۹۷/۳، ۴۷۹/۵، ۹۶/۶.

هروی، ابو غانم عصمی شیعی امامی، ۳۸۴/۴، ۱۱۰/۶.

هروی، ابو الفتح، ۱۲۰/۶.

هروی، حسین بن احمد بن مغیره بوشنجی / فوشنجی، ابو عبد الله، ۲۹/۲.

هروی، عبد الصمد بن حسین بن محمد حارثی جبعی عاملی خراسانی، ۱۵۶/۳.

هروی، عثمان بن محمد، سدید الدین، ۳۶۷/۳.

هروی، یحیی بن حسین بن هارون حسینی ابو طالب، ۴۹۷/۳، ۴۷۹/۵، ۹۶/۶.

هزار اسیف بن محمد بن عزیزی، سید شجاع الدین، ۴۶۱/۵.

هشام بن الیاس حائری، ۴۶۱/۵.

هشتجردی، عبد الصمد بن فخر آور، رئیس، ۱۵۸/۳.

هلال بن سعد بن ابی البدر، ۴۷۱/۵.

هلال بن محمد بن جعفر حفار، ابو الفتح، ۴۷۲/۵، ۱۱۳/۶.

همام بن غالب، ابو فراس فرزدق، ۴۷۰/۵.

همدانی، ابراهیم بن حسین، ۴۴/۱.

همدانی، ابراهیم میرزا، ۶۳/۱.

همدانی، احمد بن حسین بن یحیی، بدیع الزمان ابو الفضل، ۶۹/۱.

همدانی، حسن بن احمد صدر الحفاظ، ابو العلاء، ۱۸۹/۱.

همدانی، حسن بن علی مرعشی، ۲۸۰/۱.

همدانی، حسن بن محمد سکا کینی، ۳۴۲/۱.

همدانی، ملا حسن معلم، ۳۷۰/۱.

همدانی، حسین بن احمد بن خالویه حلبی، ۲۲/۲.

همدانی، حسین بن عبد الصمد بن محمد جبعی حارثی، ۱۱۹/۲.

همدانی، عبد الصمد بن محمد جبعی حارثی، ۱۶۱/۳.

همدانی، سید علی صوفی، ۳۵۴/۴.

همدانی، علی بن عبد الصمد بن محمد حارثی جباعی عاملی (عموی شیخ بهائی)، ۱۵۱/۴.

همدانی، محمد بن سلیمان، ابو زکریا، ۱۸۶/۵.

همدانی، نصر الله، معروف به آخوند نصر، ۳۷۹/۵.

همدانی، یعقوب بن محمد بن داوود، ۵۴۷/۵.

هموشه/هموسه، حسن بن علی بن ابی طالب، ابو علی، ۲۳۸/۱، ۲۵۴، ۷۶/۶.

هموشه/هموسه، حسین بن ابو الحسین بن هموسه، ادیب رشید الدین، ۳/۲.

هموشه/هموسه، محمد بن ابو الحسن ورامینی، ۳۸/۵.

هندی، عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی، ۱۰۲/۳.

هندی، یوسف علی گرگانی، ۵۶۲/۵.

هوازن (ابن -)، عبد الله بن عبد الکریم بن هوازن حسینی قشیری، ۲۷۱/۳.

هوشمی/هوسمی، علی بن ابی عبد الله، ابو الحسن، ۴۰۰/۳.

هوشمی/هوسمی، علی بن بندار بن محمد، قاضی ابو الحسن، ۴۴۷/۳.

یار علی تهرانی، حکیم خیری، ۴۷۸/۵.

یحمدی ازدی فراهیدی، خلیل بن احمد، ابو عبد الرحمن، ۲۷۹/۲.

یحیی احساوی بحرانی، مفتی، ۵۳۸/۵.

یحیی اکبر بن حسن بن سعید ابو زکریا، ۴۹۱/۵.

يحيى بن ابو طى احمد بن طائى حلبى، ٤٧٤/٥.

يحيى بن احمد، عماد الدين، ٤٧٦/٥.

يحيى بن احمد بن يحيى بن حسن بن سعيد هذلى حلى، ٤٨١/٥.

يحيى بن جرير تكريتى، ابو نصر، ٥٢٢/٥.

يحيى بن جعفر بن عبد الصمد عاملى كركى، ٤٩٠/٥.

يحيى بن حسن بن حسين بن على بن محمد بن بطريق حلى اسدى، ٥٠٥/٥.

يحيى بن حسن/حسين بن هارون حسيني هروى، سيد ابو طالب، ٤٧٩/٥.

يحيى بن حسن قرشى، ٤٧٧/٥.

يحيى بن حسين بن اسماعيل حسيني نسابه حافظ، ٥٢٢/٥، ٥٢٤، ٥٢٦.

يحيى بن حسين بن عشيره بحراني يزدى، شرف الدين، ٤٩٢/٥.

يحيى بن حسين بن على بحراني يزدى، ٤٩٣/٥.

يحيى بن حسين علوى نيشابورى، ٤٩٤/٥.

يحيى بن زياد بن عبد الله فراء كوفى، ابو زكريا، ٤٩٥/٥.

يحيى بن زيد بن على الشهيد، ٥١٠/٥.

يحيى بن سلام بن حسين بن محمد حصكفى، ابو الفضل خطيب، ٥٣٤/٥.

يحيى بن طاهر بن حسين بن مؤدب زاهد سمان، ابو سعد، ٤٩٥/٥، ٨٤/٦.

يحيى بن ظفر بن محمد داعى عمرى استرابادى، ٥٣٣/٥.

یحیی بن علی بن زهره حسینی حلّی، ۵۰۴/۵.

یحیی بن علی بن محمد حسینی رقی، ۵۰۳/۵.

یحیی بن علی بن محمد مقری استرآبادی، ۵۰۴/۵.

یحیی بن فخر الدین محمد بن مطهر حلّی، ۵۲۷/۵.

یحیی بن قاسم علوی، ۴۸۰/۵.

یحیی بن کثیر، ۵۳۳/۵.

یحیی بن محمد ارزنی لغوی، ۵۲۶/۵.

یحیی بن محمد بن حسن جوانی طبری، ابو طالب امام زاهد، ۵۲۶/۵.

یحیی بن محمد حسینی قمی، بهاء الدین، ۵۲۸/۵.

یحیی بن محمد بن علیا خازن، ۵۳۱/۵.

یحیی بن محمد بن نصر، عمید الرؤساء، ابو الفتح، ۵۳۱/۵.

یحیی بن محمد بن یحیی بن فرج سوراوی، ۵۳۲/۵.

یحیی بن مرتضی سعید شرف الدین، ابو الفضل، نقیب طالبی ها، ۵۲۸/۵.

یحیی بن مظفر طیبی، ۵۳۳/۵.

یحیی مفتی بحرانی احساوی، ۵۳۸/۵.

یحیی یزدی، ۴۹۴/۵.

یزدی، حاجی بن حسین، ۱۵۸/۱.

یزدی، حسین، ۲۲۰/۲.

یزدی، حکیم آمیرزا، ۲۲۲/۲.

یزدی، عبد الله بن حسین شاه آبادی، ۲۳۲/۳.

یزدی، علی صبح عاملی، ۱۴۵/۴.

یزدی، میرزا کاشف الدین محمد اردکانی، ۵۰۲/۴.

یزدی، میرزا قاضی بن میرزا کاشفا، ۴۸۷/۴.

یزدی، یحیی - یحیی یزد.

یشکری، ثابت بن عبد الله ابو الفضل، ۱۳۶/۱.

یعقوب بن ابراهیم بیهقی، ابو الفرغ، ۵۳۸/۵.

یعقوب بن احمد بن سعید، ابو یوسف، ۵۴۷/۵.

یعقوب بن اسحاق سکیت، ۵۳۹/۵.

یعقوب بن احمد بن سعید، ۵۴۷/۵.

یعقوب بن سفیان، امام، ۵۴۷/۵.

یعقوب بن محمد بن داوود همدانی، ۵۴۷/۵.

یوحنا بن اسرائیل ذمی مصری، ۵۴۸/۵.

یوسف، امیر، ۵۶۲/۵.

یوسف بن ابو الحسن حسینی، ۵۴۸/۵.

یوسف بن احمد بن خاتون عاملی عینائی، ۵۴۸/۵.

یوسف بن احمد علوی حسینی عریضی، ۵۵/۴/۵.

یوسف بن حاتم شامی عاملی مشغری، ۵۴۹/۵.

یوسف بن حسن بحرینی بلاذری، ۵۵۱/۵.

یوسف بن حسین، ۵۵۳/۵.

یوسف بن حسین بن ابی قطفی، کریم الدین، ۵۵۵/۵.

يوسف بن حسين بن محمد نصير طبري اندراواي، ٥٥٣/٥.

يوسف بن حماد، جلال الدين، ٥٥٣/٥.

يوسف بن حماد، جمال الدين، ٥٥٤/٥.

يوسف بن زين الدين علي بن مطهر حلّي، سديد الدين، ابو يعقوب، ابو مظفر، ٥٥٤/٥.

يوسف بن ساوس، جمال الدين، ٥٥٤/٥.

يوسف بن علوان فقيه حلّي، ٥٥٥/٥.

يوسف بن علي بن مطهر - يوسف بن زين الدين

ص: ٥٠٩

علی بن مطهر حلّی.

یوسف بن محمد، ابن خوارزمی، ۵۶۳/۵.

یوسف بن محمد بناء جزایری، ۵۶۰/۵.

یوسف بن محمد بحرینی حویزی، ۵۶۰/۵.

یوسف بن ناصر بن حماد حسینی، ۵۶۱/۵.

یوسف جبلی (سید -)، ۵۵۱/۵.

یوسف علی گرگانی هندی (سید -)، ۵۶۲/۵.

یوسفی، حسن بن زبیب الدین، ۱۸۴/۱، ۱۴۹/۶.

یونس جزائری، ۵۶۱/۵.

یونس مفتی اصفهانی، ۵۶۲/۵.

یونس موسوی سقطی شامی، ۵۶۲/۵.

ص: ۵۱۰

٧ - فهرست مأخذ و منابع

آداب المتعلمين، ٩٧

اجازات علامه مجلسي، ٨٨

اجازة ابو الحسن قائي به ملا يوسف دهخوار قاني، ٧٣

اجازة ابو طالب تبريزي به ملا محمد زمان، ٩٤

اجازة سيد بن طاووس به دخترش، ٢٨

اجازة سيد بن طاووس به علي فرزندش، ٢٨

اجازة شمس الدين محمد رويدشتي به علامه مجلسي، محمد باقر، ٢٤

اجازة شهيد اول به شمس الدين ابو جعفر محمد، ١٩٨

اجازة شهيد ثاني از علي بن عبد العالي ميسي، ١٨٧

اجازة شهيد ثاني به حسين بن عبد الصمد، ١٧٤

اجازة شيخ محمد، سبط شهيد ثاني به ابو الحسن (حسن رضوي قائي)، ٧٣

اجازة قاضي ابو الشرف اصفهاني به ملا محمد تقى مجلسي، ٨٨

اجازة مجلسي، محمد تقى به شيخ حرّ عاملي، ٨٨

اجازة مجلسي محمد تقى به محمد باقر مجلسي، ٨٨

اجازة ملا حسين نيشابوري به ملا نوروز علي تبريزي، ٧٣

اجازة ملا درويش محمد بن حسن عاملي به ملا محمد تقى مجلسي، ٨٩

احسن التواريخ، حسن بيك روملو، ٧٣، ١١٧

احوال اهل الخلاف في النشأتين، سيد حسين مجتهد، ٢١٥

اسرار الائمة، طبرسي، حسن، ٢١٥

اقبال سيد بن طاووس، ١٠٠، ١١٨، ١١٩، ١٤٤، ١٤٥، ١٥١، ١٦٩، ٢١٠

امالى شيخ طوسى، ٩٧، ١٠٨، ١٤٣

امل الآمل، ٢٣، ٨٣، ٨٨، ٩٩، ١٠٠، ١٥٤، ١٩٢، ٢٠٢، ٢٠٤

انوار القرآن، ٨٩

انوار الملكوت فى شرح الياقوت، ١٩٩

انوار فى تاريخ مواليد اهل البيت، ١٠٧

انوار فى مولد النبى المختار، ابو الحسن بكرى، ٦٣

ايضاح الاشتباه، علامه حلى، ٢١٥

بحار الانوار، ٨٦، ٩٥، ٩٧، ٩٨، ١٠٥، ١١٦، ١٢١، ١٤٨، ١٨٢، ١٩٢، ١٩٨، ٢٠٦، ٢٠٧، ٢٠٨، ٢٠٩، ٢١٣

بحر الانساب ترجمه مقتل ابو مخنف، ١٤٠

بشاره المصطفى، ١٣٠، ١٤٢

بغيه الطالب، ١٤٩

ص: ٥١١

بلد الامين، كفعمی، ۱۴۱، ۲۰۸، ۲۰۹

تاریخ ابن خلکان، ۲۱۵

تاریخ عالم آرا، ۲۱۵

تاریخ و صاف الحضرة، ۱۹۰

تبصره العوام، سید مرتضی رازی، ۲۱۵

تحریر علامه حلّی، ۱۹۸

تحفه الاخوان، ۲۱۵

تذکره، ابن اعراق، ۱۵۷

تذکره الآداب، ۲۱۲

ترجمه رساله العقائد، ۷۳

ترجمه مقتل ابو مخنف، ۱۴۰

تعلیق العراقي، محمود بن علی حمصی، ۱۹۶

تعلیقه صاحب ریاض بر رجال میرزا محمد استرآبادی، ۲۱۵

تفسیر علی بن ابراهیم، ۸۰

تقویم البلدان، ۷۴، ۱۲۲، ۱۷۲

تکمله السعادات، ۲۱۵

التوضیح الانور فی ردّ کتاب یوسف الاعور الواسطی الناصبی، حبلرودی رازی، ۱۲۹

الثاقب فی المناقب، ۲۱۳

جامع الاصول، ۱۵۹

جامع المقال فخر الدین طریحی، ۲۱۵

جمال الاسبوع، بن طاووس، ١٠٧، ١٣٩

جنه الامان، ٢٠٩

الجنه الباقيه، مصباح كفعمى، ١٧٠

جواهر السنیه فی طبقات الحنفیه، ٨٢

حاشیه افعال التفضیل، ٢١٥

حاشیه جلالی، میر ابو التح شرفه قزوینی، ٢١٥

حاشیه رجال کشی، میر داماد، ٢١٥

حاشیه مصباح كفعمی، ١٦٦

حاشیه مطول، چلیبی، ١٥٩، ١٨٨

حدیث قدسی، ١٤٤

حدیقہ الناظرہ - عقد الدرر، کرکی، ١٣٥

حرزمن احراز الادعیه، ٧٦

حسنیه (رساله فارسی تألیف ابو الفتوح رازی)، ٢٤

حلیه الابرار، ٢١٣

حلیه الاولیاء، ١٥١

خرائج و الجرائح، قطب راوندی، ١٤٢

خلاصه الرجال، علامه حلّی، ١٠١، ١٦١

خمسماء بمضی الاعیان، ملا حیدر خوانساری، ٩٢، ٩٣

دروع الواقیه، ٢١١

دلائل النبوه، ابو العباس مستغفری، ٩٨

رجال ابن داوود، ۱۶۱

رجال تفرشی، سید مصطفی، ۱۸۷، ۱۸۸

رجال شیخ طوسی، ۹۰، ۱۵۹

رجال شیخ فرج الله حویزی، ۱۳۵، ۱۵۱، ۱۵۲

رجال کبیر استرآبادی، ۷۹، ۸۱، ۱۴۶

رجال نجاشی، ۷۶، ۷۸، ۱۰۰

رجال وسطی، میرزا محمد استرآبادی، ۲۱۵

رسائل بدائع الصنائع، ۱۰۳

رساله اسامی مشایخ، ۱۱۵

رساله العقائد، شیخ بهائی، ۷۳

رساله علی بن بابویه، ۲۱۵

روضه اولی الالباب، ۸۶

روضه کافی، ۸۰

روایه الابناء عن الالباء من آل الرسول، ۱۰۷

زوائد الفوائد، ۱۸۶

سرائر، ابن ادیس، ۱۹۲

سند «ادعیة سر»، ۱۳۰

ص: ۵۱۲

الشافى؁ سىء مرءضى؁ ١٩٧

شرح ارشءء؁ شهىء اول؁ ٨٩

شرح الءار فى اءوال المءءار؁ جعفر بن محمد بن نما ءلى؁ ١٠٢

شرح چكامه هاى هفت گانه علوىاء ابن ابى الءىء؁ ٨٣

شرح مغمى اللىب؁ ١٨٤

شرح مفصل زمءشرى؁ ١٩٥

شرح قواعء الفوائء؁ ءواجه نصىر؁ ٢١٥

شرح نهج البلاغه؁ ١٦٨

شواهء النبوه؁ ملا عبء الرءمن جامى؁ ٩٨

صاحب مءارك؁ ١٩٥

صءاح اللغة؁ ١٧٢

صءىفه سءاءىه؁ ١٤٢؁ ١٤٤؁ ١٨١؁ ١٨٣

الصلوه؁ ابو الفضل محمد بن هاشم؁ ١٤٢

طب الرضى؁ ٢٠٦

طب النبى؁ ابو الوزىر بن اءمء ابهرى؁ ٢١٦

الطراءف؁ ابن طاووس؁ ١٤٠

الطراءف؁ عبء المءموء ذمى؁ ٢٦

عالم آراء؁ ٩٣؁ ١٢٥؁ ١٥٥

عءه الءاعى؁ ٢١٣

عقد الءرر؁ ١٠٧؁ ١٣٥

عين الحيوه مجلسى، ١٧٧

عيون المعجزات، حسين بن عبد الوهاب، ٧٨، ١٣٨

الغرر و الدرر، ١٠٢، ١٠٣، ١١٠

غوالى اللئالى، ١٦٨

غيبت نعمانى، ١٢٩

فتن و ملاحم، ١١٩، ١٤٥

فرائد السمطين، ٩٨، ١٤٣

فقه الرضوى، ٢٠٦

فهرست شيخ طوسى، ٩٥، ٩٦، ١٤٦، ١٦٧

فهرست منتجب الدين، ٧٦، ٧٧، ٨٦، ٨٩، ٩٠، ١٠٣، ١٠٨، ١٠٩، ١١٤، ١٢١، ١٣٩، ١٤٠، ١٤١، ١٤٢، ١٥٢، ١٦٢، ١٨٣، ١٩٤،

١٩٦، ٢١١

قاموس اللغه فيروزآبادى، ١٥٣

قانون مسعودى، ١٧٢

قصص الانبياء راوندى، ٩٠، ١٢٩

قواعد الفوائد، خواجه نصير، ١٨٢

قواعد علامه حلى، ١٩٨، ٢١٤

كافى، كلينى، ٢٢

الكرّ و الفرّ، على بن بابويه، ١١٠

الكرّ و الفرّ، ابن ابى عقيل عمانى، ٨٦

الكرّ و الفرّ، كراجكى، ٨٦

كشف الرموز، ابن ريب آوى، ١٠٣

كشف الغمه فى معرفه الائمة، ١١٣، ١٩١

كشف المحجه، ٢٨

كشكول، سيد حيدر آملى، ٢٠٦

اللباب، ٧٤، ١٢٢

لمح البرهان فى عدم شهر رمضان، ١٤٥

مبادئ الاصول، علامه، ٢١٣

مبسوط، شيخ طوسى، ٩٤

مثالب النواصب، ٩٤

مجالس، ابو على طوسى، ١٥٤، ١٦٧

مجالس المؤمنين، ١٥٧

مجمع البيان، ٧٨، ٨١، ٨٦، ١٤٥، ١٤٩، ١٦٨

المجموع مرزبانى، ١١٩

مجموعه ورام، ٧٨

المحتضر، حسن بن سليمان (شاگرد شهيد اول)،

ص: ٥١٣

مدینه المعاجز، سید هاشم بحرانی، ١٠٧

مراسم سلار، ١٦١

مروج الذهب، ٩٩

مزار کبیر، ١١٨

مسند فاطمه (ع) - مناقب فاطمه، ١٤٦، ١٤٧

مشارق الانوار، برسی، ٢١٢

المشترک، ١٢٢

مشکاه الانوار، طبرسی، ١٠٥

مصائب النواصب، ٢١٥

مصایح الانوار، ٢١٢

مصباح، شیخ طوسی، ١٧٠

مصباح کفعمی، ١٦٩، ١٩٢، ١٩٣

معالم الزلفی، سید هاشم بحرانی، ٢١٢

معالم العلماء، ٩٩، ١٠٢، ١٠٥، ١١٣، ١١٦، ١٢٩، ١٥٣، ١٦٩، ١٧٧، ١٧٩، ٢٠٢، ٢٠٣، ٢٠٤، ٢٠٦

المعجزات، حسین بن عبد الوهاب، ١٥٠

معجم البلدان، ٧٤

مناقب، ابن شهر آشوب، ١٠٣، ١٠٦، ١١٣، ١١٩، ١٢٠، ١٢٩، ١٣٩، ١٥٢، ١٩٦، ٢٠٩

مناقب ابو عمر زاهد، ١٠٤

من لا یحضره الفقیه، ١٠١

المهذب البارع في شرح مختصر النافع، ابن فهد حلّي، ١٠٣

نوادر، راوندي، ١٣٦

نهج البلاغه، ابن ابي الحديد، ١٩٠

وثيقه النجاه، ١٠٦

وسائل الشيعة، ٨٨، ٨٩

وفيات الاعيان، ابن خلكان، ١٠٣

الهداياه، شيخ حرّ عاملي، ٨٢، ٢١١

اليواقيت، ١٠٤

ص: ٥١٤

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه

اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

